

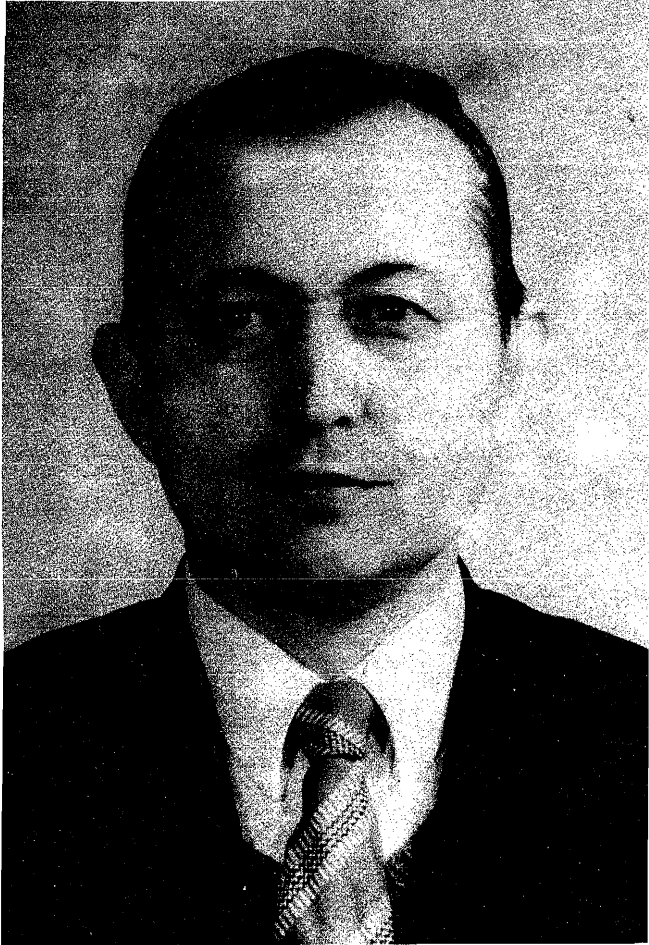
ئابدۇرەھىم پولات

ئۇيغۇرتىلى لېكسىكونى

(شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونى قۇرۇلغانلىقىنىڭ
40 يىللىقىغا)

قەشقەر ئۇيغۇر نەشرىياتى

مەسئۇل مۇھەررىرى: ئابلىمىت ئوسمان

ئانا تىلىنىڭ پىلىكى،
قەلب چىراغ پىلىكى،
ئەجدادلارنىڭ تىلىكى،
ۋۇجۇدىمىز پىلىكى.

— ئاپتور

نەشرىياتىن

ئابدۇرەئوپ پولات 1950 - يىلى قەشقەر شەھىرى يۇمىلاقشە كۆلىبېشى مەھەللىسىدە ئوقۇتقۇچى ئائىلىسىدە دۇنياغا كەلگەن. 1963 - يىلى قەشقەر شەھەرلىك 1 - ئوتتۇرا مەكتىپىنى، 1966 - يىلى قەشقەر ئۇيغۇر تولۇق ئوتتۇرا مەكتىپىنى پۈتتۈرگەن. 1975 - يىلى مەركىزىي مىللەتلەر ئۇنىۋېرسىتېتىنى پۈتتۈرۈپ، شۇ مەكتەپتە ئوقۇتقۇچىلىققا قالدۇرۇلغان. 1978 - يىلىدىن 1982 - يىلىغىچە بېيجىڭ چەت ئەل تىللىرى ئىنستىتۇتىدا ئەرەب تىلى ئۆگىنىپ، 1984 - يىلىدىن 1986 - يىلىغىچە ئىراقنىڭ باغداد، كەربالا، كۇفە، نەجەق قاتارلىق شەھەرلىرىدە ئەرەب تىلى بويىچە پىراكتىكا قىلغان. 1986 - يىلىدىن 1988 - يىلىغىچە بېيجىڭ ئۇنىۋېرسىتېتىدا پارس تىلى ئۆگەنگەن. ئابدۇرەئوپ پولات ھازىر مەركىزىي مىللەتلەر ئۇنىۋېرسىتېتى تۈركىي تىللار كاپىدىراسىنىڭ مۇدىرى، دوئىسېنت، ھازىرغىچە ئۇنىڭ «ئەڭگۈشتەر» (1984 - يىلى شىنجاڭ ياشلار - ئۆسمۈرلەر نەشرىياتى نەشر قىلغان)، «چاغاتاي تىلى» (پروفېسسور خەمىت تۆمۈر بىلەن ھەمىشېرىك، 1986 - يىلى قەشقەر ئۇيغۇر نەشرىياتى نەشر قىلغان)، «ئەلىشىر ناۋائى، ئىككى تىل توغرىلىق مۇھاكىمە» (خەمىت تۆمۈر بىلەن ھەمىشېرىك، 1988 - يىلى مىللەتلەر نەشرىياتى نەشر قىلغان)، «كۈر خېرىدار» (1989 - يىلى مىللەتلەر نەشرىياتى نەشر قىلغان)،

«چاغاتاي ئۇيغۇر تىلى تەتقىقاتىدىن ئىلمىي ماقالىلار» (1993 - يىلى مىللەتلەر نەشرىياتى نەشىر قىلغان) قاتارلىق ئىلمىي ۋە ئەدەبىي كىتابلىرى ئامىيا بىلەن يۈز كۆرۈشتى؛ تۈرلۈك ژۇرناللاردا ئۇيغۇرچە، خەنزۇچە بولۇپ ئاتىمىش پار-چىدىن ئارتۇق ئىلمىي ماقالىسى ئېلان قىلىندى. «چاغاتاي تىلى» ناملىق كىتابى 1989 - يىلى دۆلەت مىللەتلەر ئىشلىرى كومىتېتى تەرىپىدىن ئۈچىنچى دەرىجىلىك مۇنەۋۋەر خاس ئەسەر بولۇپ باھالانىپ مۇكاپاتلاندى.

نەشرىياتىمىز تەرىپىدىن نەشىر قىلىنغان «ئۇيغۇر تىلى لېكسىكونولوگىيىسى» (سۆزلەشمۇناسلىقى) ناملىق بۇ كىتاب مۇشۇ ساھەدىكى تەتقىقات بويىچە تۇنجى خاس ئەسەر بولۇپ ھېسابلىنىدۇ. ئاپتور بۇ كىتابتا، ئۇيغۇر تىلى سۆزلۈك سوتتاۋىدىكى سۆزلەرنىڭ شەكلەن تۈرلىرى (ئۈزۈلۈشكە قاراپ ئايرىلغان سۆز تۈرلىرى) دىن تارتىپ، مەنەن تۈرلىرى (سۆز مەنىسىگە قاراپ ئايرىلغان تۈرلەر) گىچە، ئەنئەنىۋى ئۇيغۇرچە سۆزلەر-دىن تارتىپ چەت ئەل تىللىرىدىن كىرىپ ئۆزلەشكەن ئۆزلەشمە سۆزلەرگىچە بولغان ھەممە تەرەپلەر ئۈستىدە توختىلىپ، راۋان ۋە پاساھەتلىك تىل بىلەن نىسبەتەن تەپسىلىي بايان بەرگەن. ئەڭ مۇھىمى، ئاپتور كۆپ تەرەپلىملىك ئىزدىنىش ۋە ئەتراپلىق تەتقىق قىلىش ئارقىلىق ئۇيغۇر تىلى لېكسىكونولوگىيىسىنىڭ سېمىئولوگىيە، ئېتىمولوگىيە، لېكسىكوگرافىيە، سىنتىكسىمىكا ۋە ئادەم ئىسىملىرى ئىلمى قاتارلىق پەنلەر بىلەن بولغان مۇناسىۋىتىنى ئىلمىي رەۋىشتە شەرھىلەپ، بۇ چەھەتتە مۇندىن ئىلگىرىكى ئۇيغۇر تىلى لېكسىكونولوگىيىسى تېخى يورۇتمىغان بەزى مەسىلىلەرنى يورۇتۇپ بېرىشكە تىرىشىپ، ئۆزىنىڭ ئىجادىي ۋە ئىلمىي تەتقىقات نەتىجىلىرىنى ئوتتۇرىغا قويغان. بۇ كىتابنىڭ قىممىتىمۇ دەل مۇشۇ يەردە.

مۇندەرىجە

1 مۇقەددىمە
4 بىرىنچى باب سۆز
4 1§ سۆزنىڭ تەبىرى
5 2§ مورفېما
 3§ سۆزلەرنىڭ تۈزۈلۈشىگە قاراپ تۈرلەرگە
9 بۆلۈنۈشى
9 1. تۈپ سۆز
10 2. ياسالما سۆز
11 3. بىرىكمە سۆز
12 4. جۈپلەنمە سۆز
15 5. تەكرارلانما سۆز
17 6. قىسقارتىلما سۆز
20 7. قاتما سۆز
23 ئىككىنچى باب ئۇيغۇر تىلىنىڭ لۇغەت تەركىبى
23 1§ ئاساسىي سۆزلۈك
28 2§ ئومۇمىي سۆزلۈك
28 1. كونا سۆزلەر
30 2. يېڭى سۆزلەر
31 3. كەسپىي سۆزلەر
38 4. ئادەت سۆزلىرى

5. ھېسى - تۇيغۇلۇق سۆزلەر 41
6. ئەدەبىي تىلغا خاس سۆزلەر 49
7. دىئالېكتقا خاس سۆزلەر 53
- 3§. لۇغەت تەركىبى ۋە جەمئىيەت تەرەققىياتى ... 57
- ئۈچىنچى باب ئۇيغۇر تىلىدىكى سۆزلەرنىڭ سىمان تىكىلىق تۈرلىرى 60
- 1§. ئاھاڭداش سۆزلەر ۋە شەكىلداش سۆزلەر .. 60
1. ئاھاڭداش سۆزلەر 60
2. شەكىلداش سۆزلەر 67
3. ئاھاڭداش ۋە شەكىلداش سۆزلەرنىڭ پەيدا بولۇشى 70
4. ئاھاڭداش ۋە شەكىلداش سۆزلەر- نىڭ رولى 73
- 2§. مەنىداش سۆزلەر 76
1. مەنىداش سۆزلەرنىڭ تەبىرى ۋە دائىرىسى ... 76
2. مەنىداش سۆزلەرنىڭ ئالاھىدىلىكى 77
3. مەنىداش سۆزلەرنىڭ پەيدا بولۇشى 80
- 3§. بىر مەنىلىك ۋە كۆپ مەنىلىك سۆزلەر..... 84
1. بىر مەنىلىك سۆزلەر 84
2. كۆپ مەنىلىك سۆزلەر 85
- 4§. زىت سۆزلەر 88
1. زىت سۆزلەر ھەققىدە ئومۇمىي چۈشەنچە... 88
2. زىت سۆزلەرنىڭ تۈرلىرى 91
3. زىت سۆزلەرنىڭ ئالاھىدىلىكى ۋە رولى... 94
- تۆتىنچى باب ئۇيغۇر تىلىدىكى سىمانتىكىلىق ھادىسىلەر..... 98
- 1§. بىر مەنىلىك سۆزلەرنىڭ كۆپ مەنىلىك سۆز-

- 98 لەرگە ئايلىنىشى
- 2§. كۆپ مەنىلىك سۆزلەرنىڭ بىر مەنىلىك
- 103 سۆزلەرگە ئايلىنىشى
- 3§. سۆزلەر ئىچكى ئوقۇم دائىرىسىنىڭ كېڭىيىشى
- 106 ۋە تارىيىشى
- 4§. سۆز مەنىسىنىڭ كۆچۈشى
- 107 5§. سۆزلەرنىڭ كۆچمە مەنە ئېلىشى
- 113 6§. مەنىداش سۆزلەرنىڭ خاسلىشىشى
- 115 7§. سۆز مەنىسىدىكى ئىككى بىسلىق ھادىسە
- 119 بەشىنچى باب ئۇيغۇر تىلى لېكسىكىسىدىكى تۇراقلىق تەركىبلەر
- 124 1§. تۇراقلىق بىرىكمىلەر
- 125 2§. ئىدىئوملار
- 127 3§. ماقال - تەمسىللەر
- 142 4§. ھېكمەتلىك سۆزلەر
- 155 ئالتىنچى باب. ئۇيغۇر تىلىغا چەت تىللاردىن كىرگەن سۆزلەر
- 161 1§. ئۇيغۇر تىلىغا خەنزۇ تىلىدىن كىرىپ ئۆزلەشكەن سۆزلەر
- 165 2§. ئۇيغۇرچىغا ئەرەب تىلىدىن كىرىپ ئۆزلەشكەن سۆزلەر
- 171 3§. پارس تىلىدىن كىرگەن سۆزلەر
- 179 4§. رۇس تىلىدىن ۋە باشقا ياۋروپا تىللىرىدىن كىرگەن سۆزلەر
- 190 يەتتىنچى باب لۇغەتچىلىك ۋە لېكسىكولوگىيە
- 198 1§. ئۇيغۇر تىلى لۇغەتچىلىكىنىڭ ئومۇمىي ئەھۋالى
- 198 2§. لۇغەتچىلىك بىلەن لېكسىكا تەتقىقاتىنىڭ مۇناسىۋىتى
- 210

- 3§. لىۋغەتتىكى تۈرلىرى ۋە لىۋغەت تۈزۈش
 215 ئۇسۇلى
 سەككىزىنچى باب ئىتىمولوگىيە ۋە لېكسىكا
 223 تەتقىقاتى
 223 1§. ئىتىمولوگىيە ھەققىدە چۈشەنچە
 2§. ئىتىمولوگىيەنىڭ لېكسىكولوگىيە تەتقىقا-
 228 تىدىكى رولى
 3§. ئىتىمولوگىيە تەتقىقاتىنى ئۈنۈملۈك ئېلىپ
 245 بېرىشنىڭ زۆرۈر شەرتلىرى
 توققۇزىنچى باب كىشى ئىسىملىرى ئىلمى ۋە
 250 لېكسىكولوگىيە
 250 1§. كىشى ئىسىملىرى ئىلمى ھەققىدە چۈشەنچە ...
 2§. كىشى ئىسىملىرى تەتقىقاتى بىلەن لېكسىكو-
 256 لوگىيەنىڭ مۇناسىۋىتى
 3§. ئۇيغۇر كىشى ئىسىملىرى ھەققىدە بايان
 1. ئىسلامىيەتتىن بۇرۇنقى ئۇيغۇر كىشى
 265 ئىسىملىرى
 2. ئىسلامىيەتتىن كېيىنكى ئۇيغۇر كىشى
 271 ئىسىملىرى
 بىرىنچى. بۇرۇنقى ئىسلامچە ئۇيغۇر كىشى
 273 ئىسىملىرى
 ئىككىنچى. ھازىرقى زامان ئۇيغۇر كىشى
 280 ئىسىملىرى
 3. ھازىرقى زامان ئۇيغۇر كىشى ئىسىملىرىنىڭ
 287 مەنە دائىرىسى
 4. ھازىرقى زامان ئۇيغۇر كىشى ئىسىملىرىنىڭ
 293 قۇرۇلما تەركىبى
 5. ھازىرقى زامان ئۇيغۇر ئەر كىشى ئىسىملىرى

- 296 ۋە ئايال كىشى ئىسىملىرى
6. ئۇيغۇرلاردا كىشى ئىسىملىرىنى ئاتاش ئادىتى ۋە ئۇنىڭدىن كېلىپ چىققان خاس ئالاھىدىلىكلەر 299
7. ئۇيغۇرلاردا تەخەللۇس، لەقەم ۋە فامىلە قوللىنىش مەسىلىسى 308
8. ئۇيغۇر كىشى ئىسىملىرىدا دەۋر ئالاھىدىلىكى ۋە نۆۋەتتىكى يۈزلىنىش 316
- ئونىنچى باب سىملىستىكا ۋە لېكسىكا تەتقىقاتى 323
- §1. سىملىستىكا ھەققىدە چۈشەنچە 323
- §2. لېكسىكولوگىيە بىلەن سىملىستىكا ئىلمىنىڭ مۇناسىۋىتى 329
- §3. لېكسىكا تەتقىقاتى ئارقىلىق ئۇيغۇر تىلى سىملىستىكىسىدىكى رېئال ئەھۋاللارنى يورۇتۇش 336
- خاتىمە 347
- پايدىلانغان ئاساسلىق ماتېرىياللار 349

مۇقەددىمە

«لېكسىكا» دېگەن ئاتالغۇ گرىپكچە «Lexis» دېگەن سۆزدىن كەلگەن بولۇپ، ئۇ تىلشۇناسلىق ئىلمىدە، مۇئەييەن بىر تىلنىڭ لۇغەت تەركىبىدىكى «سۆزلەرنىڭ يىغىندىسى» دېگەن ئۇقۇمنى بىلدۈرىدۇ. شۇڭلاشقا، خەنزۇچىدا «词汇» دەپ ئېلىنىدىغان بۇ ئاتالغۇ ئۇيغۇر تىلىدا «گرامماتىكىلىق مەنە» دېگەن ئىبارىگە جورا قىلىپ ئىشلىتىلىدىغان «لېكسىكىلىق مەنە» دېگەن ئىبارىدە «سۆز، ئايرىم سۆز» دېگەن ئۇقۇمدا ئىشلىتىلگەندىن باشقا، ئومۇمەن «سۆزلۈك، لۇغەت تەركىبى» دەپ ئىزاھلىنىدۇ. («خەنزۇچە - ئۇيغۇرچە لۇغەت»، بىرىنچى توم 282 - بەت، 1989 - يىلى شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى نەشرى)

ھەرقانداق بىر تىل تىل تاۋۇشى (فونېتىكا)، سۆزلۈك (لېكسىكا) ۋە گرامماتىكا (تىلنىڭ قۇرۇلما قانۇنى) دىن ئىبارەت ئۈچ ئامىلدىن تەشكىل تاپىدۇ. بۇ ئۈچ ئامىل بىر - بىرىنى شەرت قىلغان ھالدا چەمبەرچاس باغلانغان بولۇپ، بىر تىلنىڭ ئومۇمىي گەۋدىسى ئۈچۈن ئېيتقاندا، ئۇلار بىر - بىرىدىن ئايرىلالمايدۇ.

لېكسىكا (سۆزلۈك) تىلنىڭ قۇرۇلۇش ماتېرىيالى ھېسابلىنىدۇ. خۇددى قۇرۇلۇش ماتېرىيالى بولمىسا، ئىبارەت سېلىش مۇمكىن بولمىغاندەك، سۆزلۈك بولمىسا، تىلنىڭ بولۇشىمۇ مۇمكىن ئەمەس.

لېكسىكىنى تەتقىق قىلىدىغان ئىلىم لېكسىكا ئىلمى ياكى لېكسىكولوگىيە (词汇学) دەپ ئاتىلىدۇ. لېكسىكولوگىيە بىر تىلنىڭ لېكسىكىسىنى ئۆز سىستېمىسى بويىچە تۈرلەرگە ئايرىدۇ (مەسىلەن، توپ سۆزلەر، ياسالما سۆزلەر، بىرىكمە سۆزلەر...)، لۇغەت تەركىبىنى ئومۇمىي قۇرۇلۇش جەھەتتىن ئزاھلايدۇ (مەسىلەن، ئاساسىي سۆزلۈك، ئومۇمىي سۆزلۈك، كونا ۋە يېڭى سۆزلەر...)، سۆزلەردىكى سىمانتىكىلىق ئامىللار ۋە ھادىسىلەرنى چۈشەندۈرىدۇ (مەسىلەن، مەنىداش سۆزلەر، كۆپ مەنىلىك سۆزلەر، سۆزلەردىكى مەنە كۆچۈش ھادىسىسى...)، لېكسىكا سوستاۋىغا ئېتىمولوگىيىلىك تەھلىل يۈرگۈزىدۇ (مەسىلەن، چەت ئەل تىلىدىن قوبۇل قىلىنغان سۆزلەر... ۋەھا-كازالار.

لېكسىكولوگىيە ئادەتتە ئومۇمىي لېكسىكولوگىيە (ياكى فورمال لېكسىكولوگىيە) ۋە ئايرىم لېكسىكولوگىيە (ياكى كىرىت لېكسىكولوگىيە) دەپ ئىككى چوڭ تۈرگە بۆلۈنىدۇ. ئومۇمىي لېكسىكولوگىيە سۆز ۋە سۆزلۈككە ئائىت ئومۇمىيەتلىك نەزەرىيىلەرنى تەتقىق قىلىدۇ ۋە ئۇ ئومۇمىي تىلشۇناسلىقنىڭ بىر تارمىقى ھېسابلىنىدۇ. كىرىت لېكسىكولوگىيە بولسا، بىر كىرىت تىلىدىكى سۆز ۋە سۆزلۈكلەرنى تەتقىق قىلىدۇ ۋە ئاشۇ كىرىت تىلنىڭ نامى بىلەن قوشۇلۇپ ئاتىلىدۇ. مەسىلەن، خەنزۇ تىلى لېكسىكولوگىيىسى، ئىنگلىز تىلى لېكسىكولوگىيىسى، ئۇيغۇر تىلى لېكسىكولوگىيىسى... دېگەنگە ئوخشاش. ئومۇمىي لېكسىكولوگىيە بىلەن كىرىت تىل لېكسىكولوگىيىسى بىر - بىرىگە چەمبەرچاس باغلىنىشلىق بولىدۇ. ئېنىق قىلىپ ئېيتقاندا، ئومۇمىي لېكسىكولوگىيە كىرىت تىل لېكسىكولوگىيىسى ئاساسىدا تىكلەنگەن بولىدۇ، كىرىت لېكسىكولوگىيە بولسا، نەزەرىيە جەھەتتە ئومۇمىي لېكسىكولوگىيىنى ئۆزىگە يېتەكچى قىلىدۇ.

كونكرېت لېكسىكولوگىيە ئۆز نۆۋىتىدە يەنە تارىخىي لېكسىكولوگىيە ۋە تەسۋىرىي لېكسىكولوگىيە دېگەن ئىككى تارماققا بۆلۈنىدۇ. تارىخىي لېكسىكولوگىيە مۇئەييەن بىر تىلدىكى سۆزلۈكنىڭ تارىختىكى تەرەققىيات ئەھۋالىنى تەتقىق قىلىدۇ. تەسۋىرىي لېكسىكولوگىيە بولسا، بىر تىلنىڭ كونكرېت بىر باسقۇچتىكى سۆزلۈك ئەھۋالىنى (كۆپىنچە رېئال ئەھۋالنى) تۇتقا قىلغان ھالدا تەتقىقات يۈرگۈزىدۇ. بىراق، ئادەتتە كونكرېت لېكسىكولوگىيىنىڭ بۇ ئىككى تارمىقىنى بىر - بىرىدىن كەسكىن ئايرىۋەتكىلىمۇ بولمايدۇ.

لېكسىكولوگىيە تىلشۇناسلىققا تەئەللۇق بىر پەن. بىراق ھەزكۈر لېكسىكولوگىيىنىڭ ئۆزىمۇ بىرقانچە تارماق پەنلەردىن تەركىب تاپقان بولىدۇ. بۇ تارماق پەنلەر ئادەتتە لېكسىكولوگىيە تىپىدىكى پەنلەر دەپ ئاتىلىدۇ. ئاساسلىق لېكسىكولوگىيە تىپىدىكى پەنلەر سىمانتىكا (词义学)، سىملىستىكا، ئېتىمولوگىيە، ئىسىمشۇناسلىق (人名学)، لۇغەتشۇناسلىق قاتارلىقلارنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ.

بۇ كىتابتا، ئومۇمىي لېكسىكولوگىيىنىڭ نەزەرىيە ئاساسلىرى ئارقىلىق ئۇيغۇر تىلىنىڭ لېكسىكىسىنى چۈشەندۈرۈش، شۇ ئارقىلىق لېكسىكا تەتقىقاتىنى ئالغا سۈرۈش مەقسەت قىلىنىدۇ.

بىرىنچى باب

سۆز

1§. سۆزنىڭ تەبىرى

تاۋۇش جەھەتتىن ئايرىلماس بىر گەۋدە بولۇپ شەكىل
لەنگەن، ئايرىم تۇرغاندا، مۇستەقىل بىر ئۇقۇمنى ئىپادىلەپ
دىغان ئەڭ كىچىك تىل بىرلىكى سۆز دەپ ئاتىلىدۇ. مەسىلەن،
ئۇيغۇر تىلىدىكى «ئانا»، «تاغ»، «جەڭچى»، «ئىشلەپچىقىرىش»،
«ئۆمۈر يول»، «كۆزەينەك»، «دەپتەر - قەلەم»، «خەير - ئېھسان»
قاتارلىق سۆزلەرنى ئالساق، بۇلار تاۋۇش جەھەتتىن ئايرىلماس
بىر گەۋدە بولۇش، يەنى تەلەپپۇزدا بىر گەۋدە قىلىپ
ئېيتىش ئالدىنقى شەرتى بىلەنلا مۇستەقىل بىر ئۇقۇمنى
ئىپادىلەيدىغان سۆزلەر ھېسابلىنىدۇ. ئەگەر «ئىشلەپچىقىرىش»
نى «ئىشلەپ»، «چىقىرىش» دەپ تەلەپپۇز قىلساق، «كۆزەينەك»
نى «كۆز»، «ئەينەك» دەپ ئېيتساق، بۇلار بىر سۆز بولماي،
ھەرقايسى ئىككىدىن سۆز بولۇپ قالىدۇ؛ «ئانا» نى «ئا»،
«ئا» دەپ تەلەپپۇز قىلساق، «تاغ» نى «تا»، «غ» دەپ
ئېيتساق، بۇلارنىڭ ھېچقايسىسى بىر سۆز بولماي قالىدۇ،
ئەلۋەتتە.

سۆز بىر تىل ئۈچۈن ئېيتقاندا، پۈتكۈل لېكسىكىنىڭ
(سۆزلۈكنىڭ) بىرلىكى بولۇپلا قالماستىن، ئومۇمىي تىل

گەۋدىسىنىڭ ئاساسىي بىرلىكى بولۇپمۇ ھېسابلىنىدۇ. چۈنكى، بىر سۆزدە شۇ سۆز تەئەللۇق بولغان تىلنىڭ تىپىك ماھىيىتى، ئالاھىدىلىكى گەۋدىلەنگەن بولىدۇ.

سۆز مۇئەييەن ئوبيېكتىپ مەۋجۇدىيەت شۇ تىللىق خەلقنىڭ ئېڭىدا ئەكس ئەتتۈرگەن ئۇقۇم ئاساسىدا تاۋۇش ئارقىلىق شەكىللەنگەن بولىدۇ. شۇڭا، بىر سۆزدە ئۇقۇم بىلەن تاۋۇش ئايرىلماس بىر گەۋدە ھېسابلىنىدۇ.

سۆز تىلنىڭ ئىستېمال ماتېرىيالى، لېكسىكولوگىيىنىڭ تەتقىقات ئوبيېكتى. بىر تىلدا سۆزلەرنى ياخشى، جايىدا، ئۈنۈملۈك ئىستېمال قىلىش مەقسىتىگە يېتىشتە، لېكسىكولوگىيە بويىچە تەتقىقاتنى كۈچەيتىش مۇئەييەن ئەھمىيەتكە ئىگە.

2§. مورفېما

تىلشۇناسلىقتىكى «مورفېما» (词素) تىلدىكى ئەڭ كىچىك بىرلىك ھېسابلىنىدىغان سۆزنى تەشكىل قىلغۇچى مەنىلىك بۆلەكلەرنى كۆرسىتىدۇ.

ئۇيغۇر تىلىدا، تۈپ سۆزلەردىن باشقا ھەرقانداق بىر سۆزنى پارچىلاپ، مەنىلىك بۆلەكلەرگە (بۇ يەردىكى «مەنە» لېكسىكىلىق ۋە گرامماتىكىلىق مەنىلەرنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ) ئاجراتقىلى بولىدۇ. مەسىلەن، «ئوقۇغۇچىلار» دېگەن بىر سۆزنى «ئوقۇ-» (لېكسىكىلىق مەنىگە ئىگە بۆلەك)، «غۇ-» (گرامماتىكىلىق مەنىگە ئىگە بۆلەك)، «-چى-» (گرامماتىكىلىق مەنىگە ئىگە بۆلەك)، «-لار» (گرامماتىكىلىق مەنىگە ئىگە بۆلەك) دەپ تۆت بۆلەككە ئاجرىتىش مۇمكىن، بىراق، مەزكۇر تۆت بۆلەكنى ئايرىم - ئايرىم ھالدا، يەنىمۇ پارچىلاپ مەنىلىك بۆلەكلەرگە ئاجراتقىلى بولمايدۇ. دېمەك، تىلدىكى ئەڭ كىچىك بىرلىك سانىلىدىغان سۆزنى تەشكىل قىلغۇچى

ئەڭ كىچىك، باشقا مەنىلىك بۆلەكلەرگە ئاجراتقىلى بولمايدىغان مەنە بۆلىكى مورفېما دەپ ئاتىلىدۇ.

ئۇيغۇر تىلىدا، مورفېمالارنى «مۇستەقىل مورفېما» (بەزى تىلچىلار بۇنى «باش مورفېما» دەپمۇ ئاتايدۇ)، «قوشۇمچە مورفېما» (بەزىلەر بۇنى «ئەگەشمە مورفېما» دەپ ئاتايدۇ) ۋە «ياردەمچى مورفېما» دەپ ئۈچ تۈرگە ئايرىشقا بولىدۇ.

مۇستەقىل تۇرۇپ، ئۆز ئالدىغا ئېنىق لېكسىكىلىق مەنە بىلدۈرەلەيدىغان مورفېما مۇستەقىل مورفېما دەپ ئاتىلىدۇ. ئۇيغۇر تىلىدىكى بارلىق تۈپ سۆزلەر ۋە سۆز يىلتىزلىرى مۇستەقىل مورفېمغا كىرىدۇ.

ئۆز ئالدىغا ئايرىم تۇرۇپ بەلگىلىك لېكسىكىلىق مەنە بىلدۈرەلمەيدىغان، پەقەت مۇستەقىل مورفېمالارغا قوشۇلۇپ كەلگەندە، مۇئەييەن گرامماتىكىلىق مەنە ئۇقتۇرىدىغان مورفېما قوشۇمچە مورفېما دەپ ئاتىلىدۇ. مەسىلەن، «ئوقۇغۇچىلار» دېگەن سۆزدىكى «-غۇ»، «-چى»، «-لار» ئايرىم - ئايرىم ھالدا قوشۇمچە مورفېما بولىدۇ.

ئۇيغۇر تىلىدىكى «ياردەمچى سۆزلەر» دەپ ئاتىلىدىغان يۈكلىمە، تىرىكەلمە ۋە باغلىغۇچىلارمۇ سۆز كاتېگورىيىسىگە كىرگەچكە، ئۇلارنى «مورفېما» بابىدىن چىقىرىۋېتىشكە بولمايدۇ. شۇڭا ئۇيغۇر تىلىدىكى ياردەمچى سۆزلەرنى «ياردەمچى مورفېما» دەپ ئاتاشقا بولىدۇ.

ياردەمچى مورفېمالارنى مۇستەقىل مورفېمالارغا قوشۇۋېتىشكە بولمايدۇ. چۈنكى مۇستەقىل مورفېمالار مۇستەقىل ھالدا، ئېنىق لېكسىكىلىق مەنە ئىپادىلىيەلەيدۇ. ياردەمچى مورفېمالار بولسا، مۇستەقىل تۇرغاندا ئۇنداق ئېنىق لېكسىكىلىق مەنە ئىپادىلىيەلمەيدۇ.

ياردەمچى مورفېمالارنى قوشۇمچە مورفېمالارغا قوشۇۋېتىشكە

ششكىمۇ بولمايدۇ. چۈنكى، قوشۇمچە مورفېمىلار مۇستەقىل مورفېمىلار بىلەن بىرىكىپ يېڭى سۆز ھاسىل قىلالايدۇ ياكى گرامماتىكىلىق مەنە ئاڭلىتالايدۇ. مەسىلەن، «-چى» دېگەن قوشۇمچە مورفېمى «ئىش» دېگەن مۇستەقىل مورفېمى بىلەن بىرىكىپ «ئىشچى» دېگەن يېڭى سۆز ھاسىل بولىدۇ. «ئىش» قوشۇمچە مورفېمىسى «ئىش» بىلەن بىرىكىپ «ئىشنىڭ» دېگەن گرامماتىك شەكىل ھاسىل بولىدۇ. ئەمما، «بىلەن» دېگەن ياردەمچى مورفېمى بىلەن «ئىش» دېگەن مۇستەقىل مورفېمى بىرىكىپ، «ئىش بىلەن» دېگەن قۇرۇلما ھاسىل بولىدۇ. بۇ قۇرۇلمىدا يېڭى، ئېنىق لېكسىكىلىق مەنە ئۇقۇلمايدۇ. گەرچە مەزكۇر قۇرۇلما گرامماتىك شەكىل ھېسابلانمىيۇ، ئۇ ئادەتتىكى باشقا گرامماتىك شەكىللەرگە ئوخشاشمايدۇ.

ئۇيغۇر تىلىدىكى قوشۇمچە مورفېمىلار ئۆزىنىڭ رولىغا قاراپ، سۆز ياسىغۇچى مورفېمى ۋە سۆز تۈرلىگۈچى مورفېمى دەپ ئىككى تۈرگە بۆلۈنىدۇ. بىر سۆزگە قوشۇلۇپ يېڭى بىر لېكسىكىلىق مەنىگە ئىگە سۆزنى ياسايدىغان مورفېمى سۆز ياسىغۇچى مورفېمى دەپ ئاتىلىدۇ. مەسىلەن:

ئىش + چى = ئىشچى	ئاچ + قۇچ = ئاچقۇچ
تۆمۈر + چى = تۆمۈرچى	ياپ + قۇچ = ياپقۇچ
دەرەخ + لىق = دەرەخلىق	باس + ما = باسما (زاۋۇتى)
گۈزەل + لىك = گۈزەللىك	چاچ + ما = چاچما (شېئىر)

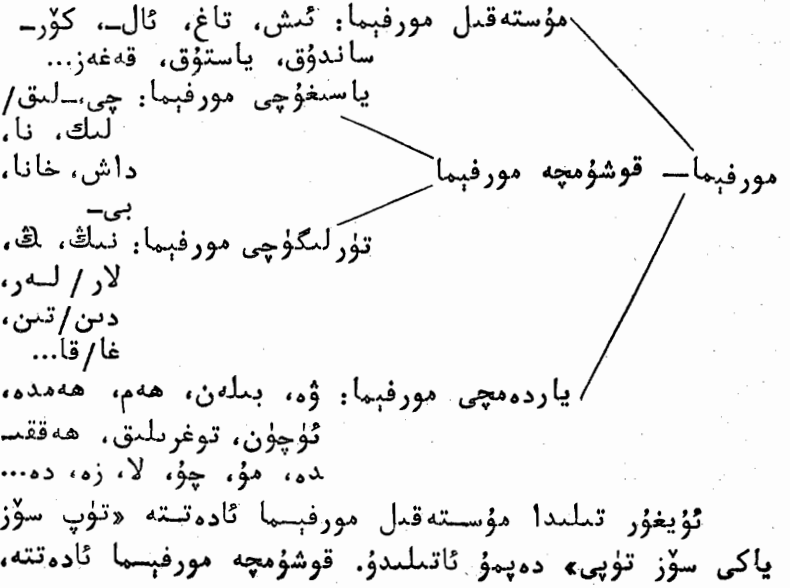
قاتارلىق مىساللاردىكى «-چى»، «-قۇچ»، «-لىق»،

«-ما» مورفېمىلىرى سۆز ياسىغۇچى مورفېمىلارغا كىرىدۇ. بىر سۆزگە قوشۇلغاندا، ئۇنىڭ لېكسىكىلىق مەنىسىنى ئۆزگەرتەلمەستىن، ئۇنىڭغا مۇئەييەن گرامماتىكىلىق مەنە قوشىدىغان مورفېمى سۆز تۈرلىگۈچى مورفېمى دەپ ئاتىلىدۇ. مەسىلەن: بۇ ماشىنا ئۈرۈمچىدىن كەلدى، ئاۋۇ ماشىنا ھازىر

ئۈرۈمچىگە ماڭىدۇ، دېسەك، بۇ مىسالدىكى «ئۈرۈمچى» دېگەن سۆزگە قوشۇلغان «-دىن»، «-گە» مورفېمىلىرى سۆز تۈرلىگۈچى مورفېمىلارغا كىرىدۇ.

ئۇيغۇر تىلىدا، قوشۇمچە مورفېمىلار سۆزلەرنىڭ ئارقىسىغا قوشۇلىدۇ. بىراق، چاغاتاي ئۇيغۇر تىلى دەۋرىدە ئەرەب - پارس تىللىرىدىن كىرىپ ئۆزلەشكەن بەزەن ئالدى قوشۇمچىلار ھېلىمۇ سۆزلەرنىڭ ئالدىغا قوشۇلىدىغان سۆز ياسىغۇچى مورفېما قىلىپ ئىشلىتىلىدۇ. مەسىلەن:

بى + پايان = بىپايان بى + گۇناھ = بىگۇناھ
 نا + ماقۇل = ناماقۇل نا + ئۇستا = ئاۋستا
 بەت + قىلىق = بەتقىلىق بەت + بەخت = بەتبەخت
 بە + دۆلەت = بەدۆلەت بە + قۇۋۋەت = بەقۇۋۋەت
 بۇ مىساللاردىكى «بى-، نا-، بەت-، بە-» مورفېمىلىرىنىڭ ھەممىسى سۆز ياسىغۇچى مورفېمىلارغا كىرىدۇ.
 ئۇيغۇر تىلىدىكى مورفېمىلارنى تۆۋەندىكىدەك سىخېما ئارقىلىق كۆرسىتىش مۇمكىن:

«قوشۇمچە» دەپلا ئاتىلىدۇ. شۇنىڭدەك، ياسىغۇچى مورفېما ۋە تۈرلىگۈچى مورفېما دېگەنلەرمۇ ئادەتتە «سۆز ياسىغۇچى قوشۇمچە» ۋە «سۆز تۈرلىگۈچى قوشۇمچە» دېيىلىدۇ. ياردەمچى مورفېمىلار بولسا، «ياردەمچى سۆزلەر» دەپ ئاتىلىدۇ.

3§. سۆزلەرنىڭ تۈزۈلۈشىگە قاراپ تۈرلەرگە بۆلۈنۈشى

لېكسىكولوگىيىدە، سۆزلەرنى تۈرگە ئايرىشنىڭ بىر قانچە خىل ئۇسۇلى بار. ئاساسلىقى سۆزلەرنىڭ خاسلا مەنىسىگە قاراپ تۈرگە ئايرىش (مەسىلەن، بىر مەنىلىك سۆزلەر، كۆپ مەنىلىك سۆزلەر)، سۆزلەرنىڭ مەنىسى، تۈرلىنىش ئالاھىدىلىكى ۋە رولىغا قاراپ تۈرگە ئايرىش (مەسىلەن، ئىسىم، سۈپەت، يېتىل دېگەنلەرگە ئوخشاش)، شۇنداقلا سۆزلەرنىڭ تۈزۈلۈشى ياكى قۇرۇلۇشىغا قاراپ تۈرگە ئايرىش دېگەنلەردىن ئىبارەت.

ئۇيغۇر تىلىدىكى سۆزلەرنى تۈزۈلۈشىگە قاراپ، تۈپ سۆز، ياسالما سۆز، بىرىكمە سۆز، جۈپلەنمە سۆز، تەكرارلانما سۆز، قىسقارتىلما سۆز ۋە قاتما سۆز دېگەن تۈرلەرگە بۆلۈشكە بولىدۇ.

1. تۈپ سۆز

بىرلا مۇستەقىل مورفېمىدىن تۈزۈلگەن سۆز تۈپ سۆز دەپ ئاتىلىدۇ. مەسىلەن، ئاش، نان، يەر، سۇ، تاغ، ئانا، ۋەتەن، تۇپراق، ئىش، ئەمگەك، يېشىل، ماڭ، تۇر، ساندۇق، تېلېفون، تۆت، يىگىرمە، ئۇ، كىم، بەك، ئىنتايىن... دېگەنلەرگە ئوخشاش.

ھازىرقى زامان ئۇيغۇر تىلىدا، قەدىمىي تىللاردىن كەلگەن ۋە چەت تىللاردىن كىرىپ ئۆزلەشكەن بىرمۇنچە كۆپ مورفېملىق سۆزلەرمۇ ئادەت بويىچە ئۇيغۇرچىدىكى تۈپ سۆزلەر قاتارىغا كىرىدۇ. مەسىلەن، ئىنتېرناتسىئونال (international — ئەسلىدە تۆت مورفېملىق سۆز)، پاي-تەخت (يەنى پاي + تەخت، ئەسلىدە ئىككى مۇستەقىل مورفېملىق سۆز)، مويكا (موي + گاه — ئەسلىدە ئىككى مۇستەقىل مورفېملىق ياسالما سۆز)، پەگاہ (پاي + گاه — ئەسلىدە ئىككى مۇستەقىل مورفېملىق سۆز)، مويىسىپىت (ئەسلىدە «موي + سەفىد» بولۇپ، ئاقساقال مەنىسىدىكى ئىككى مورفېملىق سۆز) ۋە باشقىلار.

2. ياسالما سۆز

تۈپ سۆزلەرگە (مۇستەقىل مورفېمىلارغا) سۆز ياسىغۇچى قوشۇمچىلار (سۆز ياسىغۇچى مورفېمىلار) نىڭ قوشۇلۇشى بىلەن ياسالغان سۆزلەر ياسالما سۆزلەر دەپ ئاتىلىدۇ. مەسىلەن: ئىشىچى (ئىش + چى)، قاچقۇن (قاچ + قۇن)، ئەدە-بىي (ئەدەب + بىي)، گۈللۈك (گۈل + لۈك)، تۈزلۈك (تۈز + لۈك)، يازما (ياز + ما)، ئاقار (ئاق + ار) ۋە باشقىلار.

ئۇيغۇر تىلىدا بىر تۈپ سۆزگە ئايرىم - ئايرىم ھالدا ياكى كەينى - كەينىلەپ تۈرلۈك سۆز ياسىغۇچى قوشۇمچىلار قوشۇلۇپ، تۈرلۈك ياسالما سۆزلەر ياسىلىدۇ. مەسىلەن:

ئاچ ← ئاچقۇچ ← ئاچقۇچلۇق ← ئاچقۇچسىز
 |
 | ← ئاچقۇچى ← ئاچقۇچىلىق
 |
 | ← ئاچار ← ئاچارچىلىق
 |
 | ← ئېچىق (ئەسلىدە، ئاچ + ىق = ئاچىق) ← ئېچىقلىق
 |
 | ← ئوچۇق (ئەسلىدە، ئاچ + ۇق = ئاچۇق) ← ئوچۇقچىلىق

باش ← باشچى ← باشچىلىق
 باشلىق ← باشلىقلىق
 باشقۇر ← باشقۇرغۇچى ← باشقۇرغۇچىلىق
 باشلام ← باشلامچى ← باشلامچىلىق
 باشاق ← باشاقلىق ← باشاقسىز

مۇشۇ خىلدىكى بىر تۈپ سۆز ئاساسىدا ياسالغان بىر
 نۆپ سۆز «يىلىتىمىزداش سۆزلەر» ياكى «تومۇرداش سۆزلەر»
 دەپ ئاتىلىدۇ. ئۇلارغا ئاساس بولغۇچى تۈپ سۆز بولسا،
 «سۆز يىلىتىمىزى» ياكى «سۆز تومۇرى» دەپ ئاتىلىدۇ.

3. بىرىكمە سۆز

ئىككى ياكى ئۈچىدىن ئارتۇق سۆزنىڭ بېقىنىش -
 بېقىندۇرۇش ياكى ئىگە - خەۋەرلىك مۇناسىۋىتىدە بىرىكىش
 دىن ھاسىل بولۇپ، تاۋۇش ۋە مەنە جەھەتتىن ئايرىلماس
 بىر گەۋدە بولۇپ كەتكەن لېكسىكىلىق بىرلىك بىرىكمە سۆز
 دەپ ئاتىلىدۇ. ھازىرقى زامان ئۇيغۇر تىلىدا، تۆۋەندىكىدەك
 بىرقانچە تۈرلۈك بىرىكمە سۆز كۆپ ئىستېمال قىلىنىدۇ.

(1) ئىسىم سۆز بىلەن ئىسىم سۆزنىڭ بىرىكىشىدىن
 ھاسىل بولغان بىرىكمە سۆز. مەسىلەن:

ئاشتاختا، ئاشقازان، ئاشمانتا، ئاشكۆكى، نانقېپى، تاش
 پاقا، تاشپاختا، تاشپۇرچاق، تاشئەينەك، تاشئالما...

(2) سۈپەت بىلەن ئىسىمنىڭ بىرىكىشىدىن ياسالغان
 تەڭسىز بىرىكمە سۆزلەر. مەسىلەن:

قىزىلگۈل، سېرىقتال، كۆكتاش، كۆكمارال، كۆكچاي،
 كۆكتىكەن، كۆكباش، سېرىقچېچەك، سېرىقئېشەك، سېرىقسۇ،
 قىزىلكۆز، (ياۋا) قامچىگۈل، كۆزەينەكلىك يىلان ۋە باشقىلار.

(3) يېنىل بىلەن باشقا سۆزلەرنىڭ بىرىكىشىدىن ھاسىل
 بولغان بىرىكمە سۆزلەر. مەسىلەن:

ئىشلەپچىقار، زەنسال، رىئايە قىل، تاڭ قال، تاس

قال - تاماس قال، تاڭ ئاشۇر، بويىسۇن - ...
(4) سان بىلەن ئىسمىنىڭ بىرىكىشىدىن ياسالغان بىرىك
مە سۆزلەر. مەسىلەن:
قىرىقئاياغ (بىر خىل قۇرت)، قىرىقبوغۇم (بىر خىل
ئۆسۈملۈك)، قىرىققۇلاق (بىر خىل ئۆسۈملۈك)، سەكسەنخالتا
(دورپۇرۇش)، سەكسەنساپاق (بىر خىل گۈل)، سەكسەنپۇت
(بىر خىل قۇرت)، توققۇز كۆز، توققۇز تونلۇق...

4. جۈپلەنمە سۆز

ئىككى سۆزنىڭ تەڭداش مۇناسىۋەتتە جۈپلىنىشىدىن ياكى
بىر سۆز بىلەن ئادەتتە مۇستەقىل سۆز ھېسابلانمايدىغان بىر
تەركىبىنىڭ جۈپلىنىشىدىن ھاسىل بولغان لېكسىكىلىق بىرلىك
جۈپلەنمە سۆز دەپ ئاتىلىدۇ.
جۈپلەنمە سۆزلەرنى تۈزۈلۈشىگە قاراپ تۆۋەندىكىدەك
تۈرلەرگە بۆلۈش مۇمكىن:

1) ئومۇمىي ئۇقۇم جەھەتتىن ئۆزئارا مۇناسىۋەتلىك
بولغان ئىككى سۆزنىڭ جۈپلىنىشىدىن ھاسىل بولغان جۈپلەن
مە سۆزلەر. مۇنداق جۈپلەنمە سۆزلەرنىڭ مۇتلەق كۆپچىلىكى
جۈپلەنگۈچى ئىككى سۆزنىڭ يەككە مەنىلىرىنى ئىپادىلىگەن
دىن باشقا، ئىككى سۆزنىڭ مەنە جەھەتتىن يۇغۇرۇلۇپ
كېتىشىدىن ھاسىل بولغان يېڭى بىر لېكسىكىلىق مەنىسىمۇ
ئىپادىلەيدۇ. مەسىلەن:

دەپتەر - كىتاب («ئوقۇش ماتېرىياللىرى»، «ئوقۇش
قوراللىرى» دېگەن مەنىسىمۇ ئۇقتۇرىدۇ)
بۈگۈن - ئەتە («يېقىنقى بىرنەچچە كۈن ئىچىدە» دېگەن
مەنىسىمۇ ئىگە)

پارتىيە - گۇرۇھ («بارلىق تەشكىلات» دېگەن ئۇقۇمغىمۇ ئىگە)

(2) بىر سۆزنىڭ ھازىر ئايرىم قوللىنىلمايدىغان (بىراق، قەدىمكى ئۇيغۇر تىلىدا مۇستەقىل سۆز قىلىپ ئىشلىتىلگەن) بىر بۆلەك بىلەن جۈپلىنىشى ئارقىلىق ھاسىل بولغان جۈپ لەنمە سۆزلەر. بۇ خىلدىكى جۈپلەنمە سۆزلەرنىڭ تەركىبىدە كى ئايرىم قوللىنىلمايدىغان بۆلەك ئۆزى جۈپلەنگەن سۆزنىڭ مەنىسىنى كۈچەيتىش ۋە مەنە دائىرىسىنى كېڭەيتىش رولىنى ئوينايدۇ. مەسىلەن:

مايماق - سايماق، بالا - چاقا، ئۇششاق - چۈششەك، ئەگرى - بۈگرى، توي - تۆكۈن، چالا - بۇلا، داقا - دۇمباق، غەم - غۇسسە، تاتلىق - تۇرۇم، ئاچ - زېرىن،...

(3) بىر سۆزگە ئادەتتە سۆز ھېسابلانمايدىغان مۇئەييەن بىر قاپىيىداش بۆلەكنىڭ جۈپلىنىشى ئارقىلىق ياسالغان جۈپلەنمە سۆزلەر. بۇ خىلدىكى جۈپلەنمە سۆزلەرنىڭ تەركىبىدىكى بىر قىسىم قاپىيىداش بۆلەكلەر ئۆزى جۈپلەنگەن سۆزنىڭ مەنە دائىرىسىنى كېڭەيتىش رولىنى ئوينايدۇ، مەسىلەن:

بالا - ۋاقا، سەن - پەل، مېۋە - چېۋە، دەككە - دۈككە، كۈدە - كۆرپە، قېرى - چۈرى، ئەلەك - سەلەك، ئالدىراپ - سالدىراپ، ئېرەن - سېرەن دېگەنلەرگە ئوخشاش.

بىراق، بۇ خىلدىكى جۈپلەنمە سۆزلەرنىڭ ئىچىدىكى قاپىيىداش بۆلەكلەرنىڭ «پ» ياكى «م» تاۋۇشى بىلەن باشلانغانلىرى سۆزلىگۈچىنىڭ سۆزىگە غەيرىي رەسمىيلىك ياكى ياقتۇرما سىلىق تۈسىنى كىرگۈزۈش رولىنى ئوينايدۇ. مەسىلەن:

ئات - پات، كالا - مالا، نان - پان، چاي - پاي، چاتاق - پاتاق، چېپەك - پېپەك، پارتا - مارتا، ئۆي - پۆي، ئۆي - مۆي، قوغۇن - پوغۇن، مۈشۈك - پۈشۈك، ...

4) ئايرىم قوللىنىلمايدىغان ئىككى بۆلەكنىڭ جۈپلىنىمى شىمدىن ھاسىل بولغان جۈپلەنمە سۆزلەر. مەسىلەن:
پىسىق - پاسات، ئوڭتەي - توڭتەي، ئالمان - تالمان، ئەلى - تەلى، كالدېر - كۈلدۈر، گۈڭۈر - مۇڭۈر، ئوڭغۇل - دوڭغۇل...

5) مەنىداش سۆزلەردىن تۈزۈلگەن جۈپلەنمە سۆزلەر. بۇ خىلدىكى جۈپلەنمە سۆزلەردە، سۆزلەر جۈپلەنگەندىن كېيىن، ئادەتتە يېڭى بىر لېكسىكىلىق مەنە ھاسىل بولمايدۇ، پەقەت ئوقۇم تەكىتلىنىدۇ، مەنە نىسبەتەن كۈچەيتىلىدۇ، خالاس. مەسىلەن:

ئاسمان - پەلەك، ئىلىم - پەن، ئارزۇ - ئارمان، يەر - زېمىن، قاغا - قۇزغۇن، ئاش - تاماق، يەم - خەشەك، دوست - يار، كۈچ - قۇۋۋەت، ھېس - تۇيغۇ، تالاش - قارتىش...

6) قارىمۇقارشى مەنىلىك سۆزلەردىن تۈزۈلگەن جۈپلەنمە سۆزلەر. بۇ خىل جۈپلەنمە سۆزلەر ئوقۇم جەھەتتە، مەزكۇر جۈپلەنگۈچى ئىككى سۆزنىڭ ئايرىم مەنىسىدىن باشقا، ئومۇملاشقان يېڭى بىر لېكسىكىلىق مەنىسىمۇ ھاسىل قىلىدۇ. مەسىلەن:

ئۇششاق - چوڭ («بارلىق، ھەممە» دېگەن مەنىسىمۇ بىلدۈرىدۇ)

بار - يوق (يۇقىرىدىكىگە ئوخشاش)
ئاز - تولا («قىسمەن»، «كىچىككىنە» دېگەن ئوقۇمغىمۇ ئىگە.)

ئاشكارا - يوشۇرۇن («ھەر خىل، تۈرلۈك» دېگەن مەنىسىمۇ بىلدۈرىدۇ.)

ئالدى - كەينى («ھەممە تەرەپ» دېگەن مەنىسىمۇ بىلدۈرىدۇ)
7) ساننى بىلدۈرىدىغان سۆزلەرنىڭ جۈپلىنىشىدىن

ھاسىل بولغان جۈپلەنمە سۆزلەر. بۇ خىلدىكى جۈپلەنمە سۆزلەردە، سۆزلىگۈچى ئېيتىۋاتقان سانلىق مەلۇماتنىڭ مۇجەللىكى ياكى ئېنىقسىزلىقى ئىپادىلىنىدۇ. مەسىلەن: قىرىق - ئەللىك (ئادەم)، ئون - يىگىرمە (ماشىنا)، تۆت - بەش (ئەسىر)، بىر - ئىككى (كۈن) دېگەنلەرگە ئوخشاش.

ھازىرقى زامان ئۇيغۇر تىلىدا، بەزى جۈپلەنمە سۆزلەر قەدىمدىن كېلىۋاتقان ئادەت بويىچە، «ئو» تاۋۇشى بىلەن باغلىنىپمۇ كېلىدۇ. مەسىلەن:

دەردۇئەلەم، ئەيشۇئەشرەت، باغۇبوستان، تاغۇتاش، ئىنسۇجىن، خارۇزار.

جۈپلەنمە سۆزلەر ھامان ئاشۇنداق چۈپى بىلەن ئىشلىتىلگەندىلا ئاندىن كۆزلەنگەن لېكسىكىلىق مەنە ئاڭلىتىدىغان بولغاچقا، ئادەتتە «چۈپ سۆزلەر» دەپمۇ ئاتىلىدۇ.

5. تەكرارلانما سۆز

بىر سۆزنىڭ تۈپ سۆز ھالىتىدە ياكى تۈرلۈك گرامماتىكىلىق شەكىلدە تەكرارلاپ ئىشلىتىلىشىدىن ھاسىل بولغان لېكسىكىلىق بىرلىك تەكرارلانما سۆزلەر دەپ ئاتىلىدۇ.

تەكرارلانما سۆزلەر بىلەن جۈپلەنمە سۆزلەرنى بىر كاتېگورىيىگە كىرگۈزۈشكە بولمايدۇ، چۈنكى ئۇلار قۇرۇلۇش جەھەتتىن ئوخشاشمايدۇ. بۇلاردىكى تۈپكى پەرق شۇكى، جۈپلەنمە سۆزلەردە، بىر سۆز يەنە بىر بۆلەككە جۈپلىنىدۇ. تەكرارلانما سۆزلەردە بولسا، بىرلا سۆز تۈپ سۆز ھالىتى بىلەن ياكى شۇ بىر سۆزنىڭ مۇئەييەن گرامماتىكىلىق شەكىلى بىلەن تەكرارلىنىدۇ (ئىككى قېتىم تەلەپپۇز قىلىنىدۇ).

تەكرارلانما سۆزلەرنى تۈزۈلۈشىگە قاراپ «تۈپ سۆزلۈك تەكرارلانما سۆزلەر» ۋە «قوشۇمچىلىق تەكرارلانما سۆزلەر»

دەپ ئىككى چوڭ تۈرگە بۆلۈشكە بولىدۇ.

1. تۈپ سۆزلۈك تەكرارلانما سۆزلەر. مەسىلەن: پات - پات، يول - يول، چوڭ - چوڭ، تېز - تېز، پارچە - پارچە، پارە - پارە، گاھ - گاھ، گاھى - گاھى، قوتان - قوتان (قوي)، ساندۇق - ساندۇق (ئالتۇن)، دۆۋە - دۆۋە (پاختا)، ئېگىز - ئېگىز (بىنالار)، قارا - قارا، ساغلا - ساغلا، قاچ - قاچ، ئۇر - ئۇر، ئۇر، باس - باس،...

2. قوشۇمچىلىق تەكرارلانما سۆزلەر
 مۇنداق تەكرارلانما سۆزدە، بىر سۆز بىر قېتىم ياكى ئىككىلا قېتىمدا ئۆزىگە مۇئەييەن بىر قوشۇمچىنى قوشقان ھالدا تەكرارلىنىدۇ. مەسىلەن:

ئارقا - ئارقىدىن، ئارقىمۇ - ئارقا، كەينى - كەينىدىن، ئاي - ئايلاپ، يىل - يىللاپ، قوتان - قوتانلاپ،...
 قوشۇمچىلىق تەكرارلانما سۆزلەرنى ئۆز ئىچىدىن يەنە ئۇششاق تۈرلەرگە بۆلۈپ كۆرسىتىشكىمۇ بولىدۇ. ئالايلۇق:

«تۈپ سۆز + مۇ + تۈپ سۆز» لۈك تەكرارلانما سۆز ياكى «مۇ» لۇق تەكرارلانما سۆز. مەسىلەن:
 شەھەرمۇشەھەر، كوچىمۇكوچا، يەكمۇيەك، سۆزمۇسۆز، يۈزمۇيۈز، بەتمۇبەت، يېتىلمۇيېزا، قاتمۇقات،...

«تۈپ سۆز + دىن/تىن + تۈپ سۆز» لۈك تەكرارلانما سۆز. مەسىلەن:
 كەمدىن كەم، كۆپتىن كۆپ، بىكاردىن بىكار، يېڭىدىن يېڭى، ئوچۇقتىن ئوچۇق،...

«تۈپ سۆز + تۈپ سۆز + دىن» لىك تەكرارلانما سۆز. مەسىلەن:

ئاز - ئازدىن، ئارا - ئارىدىن، تەرەپ - تەرەپتىن،...
 «تۈپ سۆز + تۈپ سۆز + ئى + دىن» لىك تەكرارلانما سۆز. مەسىلەن:

ئىچ - ئىچىدىن، چاڭ - چېكىدىن، قات - قېتىدىن
«تۈپ سۆز + دىن + تۈپ سۆز + گە/غا» لىق تەكرارلانما
سۆز. مەسىلەن:

كۈندىن - كۈنگە، شاختىن - شاخقا، يىلدىن - يىلغا،
ئەۋلادتىن - ئەۋلادقا، غەلىبىدىن - غەلىبىگە...

«تۈپ سۆز + تۈپ سۆز + لاپ» لىق تەكرارلانما سۆز.
مەسىلەن:

ئاي - ئايلاپ، يىل - يىلاپ، ئەسىر - ئەسىرلەپ،
كېچە - كېچىلەپ، تاغار - تاغارلاپ، ساندۇق - ساندۇقلاپ...
«تۈپ سۆز + لاپ + تۈپ سۆز + لاپ» لىق تەكرارلانما
سۆز. مەسىلەن:

ئايلاپ - ئايلاپ، كۈنلەپ - كۈنلەپ، زىخلاپ - زىخلاپ
(كاۋاپ)، قوتانلاپ - قوتانلاپ (قوي)، ماشىنىلاپ - ماشىنىلاپ
لاپ (ئادەم).

«تۈپ سۆز + ئا/ئە + تۈپ سۆز + ئا/ئە» لىق تەكرارلانما
سۆز ياكى «ئا» رەۋىشىداشلىق تەكرارلانما سۆز. مەسىلەن:

بارا - بارا، تاما - تاما، كۈيلە - كۈيلە، يازا - يازا -
زا، كۈتە - كۈتە، ئولتۇرا - ئولتۇرا، مۇڭدىشا - مۇڭدىشا...

ئۇنىڭدىن باشقا، «چېكىم - چېكىم، قۇچاق - قۇچاق،
بۆلەك - بۆلەك، ساپاق - ساپاق، سىزىق - سىزىق، تۈرۈم -

تۈرۈم» گە ئوخشاش تەكرارلانما سۆزلەرنىمۇ ئۆز قۇرۇلۇش
ئالاھىدىلىكى بويىچە ئايرىم - ئايرىم تۈرلەرگە ئايرىش

مۇمكىن.

6. قىسقارتىلما سۆز

شەيئىلەرنىڭ نامىنى بىلدۈرىدىغان سۆز ۋە سۆز بىرىك
مىلىرىنىڭ مۇئەييەن شارائىتتا ئىخچام بولۇشىنى كۆزلەپ،
شەرتلىك، ھالدا بىر ئاۋۇشنى (يېزىقتا ھەرپىنى) ياكى بىر

بوغۇمنى ئېلىش يولى بىلەن ياسالغان سۆز قىسقارتىلما سۆز دەپ ئاتىلىدۇ.

مەزكۇر «قىسقارتىلما سۆز» ئەمەلىيەتتە «سۆز» ئەمەس، بەلكى سۆز ياكى سۆز بىرىكمىسىنىڭ شەرتلىك ھالدىكى قىسقارتىلما شەكلى بولغىنى ئۈچۈن، ئادەتتە «قىسقارتىلما» ياكى «قىسقارتىلما شەكىل» دەپمۇ ئاتىلىدۇ.

قانداق سۆزلەرنى قانداق جايدا قىسقارتىش مۇئەييەن شەرت تەلەپ قىلىدۇ. ئادەتتە، بوغۇم سانى كۆپ سۆزلەر ۋە سۆز سانى كۆپ بولغان سۆز بىرىكمىلىرىنىڭ دائىم ئىشلىتىلىدىغان، شۇ تىللىق خەلقلەر ئۈچۈن تولمۇ تونۇشلۇق بولغانلىرى قىسقارتىلىدۇ.

ئۇيغۇر تىلىدا، سۆز ۋە سۆز بىرىكمىلىرىنىڭ قىسقارتىلما شەكلىنى ئىشلىتىش ئۇزاق تارىخقا ئىگە. ئالايلۇق، چاغا-تاي ئۇيغۇر يېزىقىدىكى ئەسەرلەردە، «نېمە ئۈچۈن»، «نە ئېتەي»، «نە ئەيلەي»، «ئەگەر»، «لېكىن» قاتارلىق سۆزلەرنىڭ كۆپ ھاللاردا، خۇسۇسەن شېئىرىي ئەسەرلەردە «نېچۈن»، «نېتەي»، «نەيلەي»، «گەر»، «لىك» شەكلىدە قىسقارتىلىپ ئىشلىتىلگەنلىكىنى، كىشىلەر دائىم ئىشلىتىدىغان «ئەلەيھىسسالام» لاتىن ۋە سەلام» سۆز بىرىكمىسىنىڭ بولسا «ئەم» (يەنى عم) گە قىسقارتىلغانلىقىنى كۆرىمىز. چاغاتاي ئۇيغۇر تىلى دەۋرىدە، سۆز ۋە سۆز بىرىكمىلىرى يېزىقتىلا ئەمەس، بەلكى ئېغىزدىمۇ (جانلىق تىلىدىمۇ) قىسقارتىلىپ ئىشلىتىلگەن. مەسىلەن، ھازىرقى زامان ئۇيغۇر جانلىق تىلىدا، «ئىلىك ئالماق» دېگەن بىر سۆز بار. بۇ سۆز تولۇق ئېيتىلغاندا، «سالامنى ئىلىك ئالماق» دېيىلىدۇ. ئەمدى، مەزكۇر «ئىلىك ئالماق» سۆزى چاغاتاي ئۇيغۇر تىلىدا «ئەلەيك ئالماق» (ئىلىك ئالماق) شەكلىدە ئىشلىتىلگەن بولۇپ، بۇ «ئەسسالامۇ ئەلەيكۇم» دېگەن ئادەمگە جاۋابەن «ۋەئەلەيكۇم ئەسسالام

دېمەك» دېگەن ئۇقۇمنى يورۇتۇپ كەلگەن. دېمەك، «ئەلەيك ئالماق» دېگەن سۆز «ۋەئەلەيكۇم ئەسسالام دېمەك» دېگەن سۆز بىرىكىمىسىنىڭ قىسقارتىلىپ شەكلى بولۇپ خىزمەت قىلغان.

ھازىرقى زامان ئۇيغۇر تىلىدا، سۆزلەرنىڭ قىسقارتىلىپ شەكلىنى ئىشلىتىش كۆپرەك يىرىك ئەسەرلەرنىڭ مۇندەرىجە قىسمىدا، لۇغەتلەردە ئىشلىتىلمەكتە. مەسىلەن:

ئەسلى سۆز قىسقارتىلىپ شەكلى

بىناكارلىق	بىن
پىسخولوگىيە	پىسخول
ھەربىي ئىشلار	ھەرب
ئورمانچىلىق	ئورم
ماشىنىسازلىق	ماشىن
چارلاش - قېدىردىش	چار
تىل - ھاقارەت	تىل ھا
دىئالېكت	دىئال

سۆز بىرىكىملىرىنى قىسقارتىش نىسبەتەن كەڭ دائىرىگە ئىگە بولۇپ، گېزىت - ژۇرنال، تۈرلۈك ھۆججەت ۋە كىتاب تېكىستلىرىدىمۇ ئىشلىتىلمەكتە. مەسىلەن:

ئەسلى سۆز بىرىكىمىسى قىسقارتىلىپ شەكلى

شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونى	ش ئۇ ئا ر
بىرلەشكەن دۆلەتلەر تەشكىلاتى	ب د ت
جامائەت خەۋپسىزلىكى	ج خ
پارتىيە كومىتېتى	پارتكوم

ھازىر دۇنيادىكى چوڭ تىللارنىڭ ھەممىسىدە سۆزلەرنى قىسقارتىپ ئىشلىتىش ئومۇمىي ئەھۋال بولۇپ قالدى، ئۇلاردا قىسقارتىلغان سۆزلەرنىڭ نەچچە ئون مىڭ سۆزلۈك لۇغەتلىرى

بار، خەنزۇ تىلىدىمۇ شۇنداق. ئۇيغۇر تىلىدىمۇ سۆزلەرنى قىسقارتىپ ئىشلىتىش ناھايىتى مۇھىم ئەھمىيەتكە ئىگە. شۇڭا مۇناسىۋەتلىك ئورۇنلار، كەڭ تىل خادىملىرى بۇ جەھەتتە پايدىلىق خىزمەتلەرنى قىلماقتا، ئالايلىق، «ھازىرقى زامان ئۇيغۇر تىلىنىڭ ئىملا قائىدىسى» دە قىسقارتىلغان سۆزلەرنىڭ ئىملاسى ھەققىدە مەخسۇس بەت ئېچىپ، نىزام ۋە كۆرسەتمىلەر بېرىلدى.

خەلقىمىز سۆزلەرنى قىسقارتىپ ئىشلىتىشنى ياقلايدۇ، ھەتتا، ئۇلار كۆپ ئىشلىتىلىدىغان سۆز بىرىكمىلىرىنى ئۆزلىرى قىسقارتىپ ئىشلىتىپ، ئەدەبىي تىلغا قوبۇل قىلدۇرماقتا. مەسىلەن، «قالدۇرۇق يەر» دېگەن سۆزنى دېھقانلار ياسىغان بولۇپ، ئۇ ھازىر «ئۆزىگە قالدۇرۇلغان يەر» دېگەن بىرىكمە سۆزنىڭ ئورنىدا ئومۇميۈزلۈك ئىستېمال قىلىنماقتا.

7. قاتما سۆز

ئۇزاق ئەسىرلىك ئىستېمال جەريانىدا، ئۇيغۇر تىلىنىڭ ئۆزىگە خاس تىل ئادىتى تۈپەيلىدىن بىر قىسىم سۆز ياكى سۆز بىرىكمىلىرى بەلگىلىك گرامماتىك شەكىلدە تۇراقلىشىپ (يەنى قېتىپ) قالغان، مۇنداق سۆزلەرنى قاتما سۆزلەر دەپ ئاتاشقا بولىدۇ.

ئومۇمەن قىلىپ ئېيتقاندا، قاتما سۆزلەر مۇئەييەن مۇستەقىل سۆزلەر (يەنى مۇستەقىل مورفېما) بىلەن سۆز تۈر-لىگۈچى قوشۇمچىلار ياكى شەخس تەۋەلىك قوشۇمچىلىرىنىڭ قوشۇلۇشى ئارقىلىق ياسالغان بولىدۇ.

قاتما سۆزلەرنىڭ مۇھىملىرىنى تۆۋەندىكىدەك بىر قانچە تۈرگە بۆلۈشكىمۇ بولىدۇ:

(1) ئورۇن كېلىشلىك قاتما سۆزلەر. مەسىلەن: باشتا، دەسلەپتە، ھەققىدە، قارىغاندا، ھە دېگەندە،

قوغرىسىدا، ئوڭدا، مابەينىدە، ئاندا، جايدا...

(2) چىقىش كېلىشلىك قاتما سۆزلەر. مەسىلەن:

يېڭىدىن، ئارقىدىن، يېڭىباشتىن، بىردىن، ئاندىن، بۇندىن....

(3) خەۋەر شەكىللىك قاتما سۆزلەر. مەسىلەن:

قوغلاندى، ئاسراندى، چاچراندى، تاشلاندى، يېتىۋالدى، بېقىندى، ساقىندى، ئۈزۈندى، قىرىندى، چېپىندى، ئالدى - ساتتى، قاقى - سوقتى، قېقىندى - سوقۇندى، باردى - كەلدى، ئۆلدى - بەردى، سېتىۋالدى، تىلىۋالدى....

(4) ئىگىلىك (يەنى، ئەۋەلىك) قوشۇمچىلىق قاتما سۆز-

لەر. مەسىلەن:

هاجىم، ئاخۇنۇم، موللام، ئۇستام، خۇدايىم، غۇنچەم، پاتەم، ئامىنەم، خالىدەم، قادىرەم، ئىگەم، بېگىم....

(5) ئورۇن - بەلگە كېلىشلىك قاتما سۆزلەر. مەسىلەن:

نۆۋەتتىكى، باشتىكى، دەسلەپتىكى، يېقىندىكى،

ئۇزاقتىكى....

(6) بىرىككەن قاتما سۆزلەر. مەسىلەن:

دېگەنبىلەن، ئىشقىلىپ، ئىشنىڭكارى....

قاتما سۆزلەرنىڭ شەكىللىنىشىدىكى سەۋەبلەرنىڭ بىرى

مەزكۇر سۆزلەرنىڭ تىل ئەمەلىيىتىدە ئاشۇ خىل شەكىل بىلەن

ئىشلىتىشىنىڭ كۆپلۈكىدىن بولغان، دەپ قاراشقا بولىدۇ.

ئۇنىڭدىن باشقا، خەلق جانلىق تىلىدىكى سۆزلەرنى قىسقار-

تىپ قوللىنىش ئادىتى ۋە بۇ ئادەتنىڭ تەدرىجىي ھالدا

يېزىق تىلىغا تەسىر قىلىشىمۇ قاتما سۆزلەرنىڭ شەكىللىنىشى

دە بەلگىلىك رول ئوينىغان، ئەلۋەتتە. ئالايلۇق، «ھەقىقەدە»،

«توغرىسىدا» سۆزلىرىنىڭ تۈپ سۆزدىن كېيىنلا III شەخس

ئەۋەلىك قوشۇمچىسىغا ئىگە بولۇپ تۇرۇشنىڭ ئۆزى مەزكۇر

سۆزلەرنىڭ كەم دېگەندىمۇ «ئۇنىڭ ھەققىدە»، «ئۇنىڭ توغ-
رىسىدا» دېگەن سۆزلەرنىڭ قىسقارتىلما شەكلى ئىكەنلىكىنى
ئىسپاتلاپ تۇرۇپتۇ.
ئۆزىگە خاس ئالاھىدىلىككە ئىگە بۇ قاتما سۆزلەرنى
ئۆگىنىش ۋە تەتقىق قىلىش ئۇيغۇر تىلى لېكسىكونولوگىيىسىدە
مۇئەييەن ئەھمىيەتكە ئىگە.

ئىككىنچى باب

ئۇيغۇر تىلىنىڭ لۇغەت تەركىبى

لېكسىكونولوگىيىدە، ھەرقانداق بىر تىلنىڭ لۇغەت تەركىبى يەنى سۆزلۈكى (词汇) ئاساسىي سۆزلۈك (基本词汇) ۋە ئومۇمىي سۆزلۈك (一般词汇) دەپ ئىككىگە بۆلۈنىدۇ. ئومۇمىي سۆزلۈك ئۆز ئىچىدىن يەنە كونا سۆزلەر، يېشى سۆزلەر، كەسىپى سۆزلەر، دىئالېكت سۆزلىرى، ئەدەبىي سۆزلەر، چەت تىلدىن قوبۇل قىلىنغان سۆزلەر دېگەندەك بىر قانچە تارماققا بۆلۈنىدۇ.

1§. ئاساسىي سۆزلۈك

پۈتكۈل تىل تارىخىدىن ئېلىپ ئېيتقاندا، ئىشلىتىلىش چاستوتىسى ئەڭ يۇقىرى، ھاياتىي كۈچى ئەڭ زور، سۆز ياساش ئىقتىدارى كۈچلۈك، ئاممىبايلىقى ئۈستۈن، تۇراقچانلىقى يۈكسەك بولغان سۆزلەر شۇ تىلنىڭ ئاساسىي سۆزلۈكى بولىدۇ. ئاساسىي سۆزلۈك تىلنىڭ ئەڭ ئىپتىدائىي ۋە ئاساسلىق ماتېرىيالى بولۇپ، ئۇنىڭدا شۇ تىلنىڭ تىپىك ئالاھىدىلىكى گەۋدىلىنىپ تۇرىدۇ. ئۇيغۇر تىلىدىمۇ شۇنداق.

ئىنسانلار دۇنيادا تۈرلۈك تەبىئەت ھادىسىلىرىنىڭ ھەمراھلىقىدا توپلىشىپ، مۇئەييەن تۇرمۇش ئادىتىنى شەكىللىمەن دەۋرگەن ھالىدا ياشايدىغان بولغاچقا، ئالاقىلىشىش ئېھتىياجىدىن شەكىللەنگەن تىلنىڭ ئاساسىي سۆزلۈكى ئەلۋەتتە ئاشۇ تەبىئەت ھادىسىلىرىگە ئائىت سۆزلەر، ئىنسانلارنىڭ ئۆزىگە بولغان بىلىشىگە دائىر سۆزلەر، تىرىكچىلىك ئۈچۈن ئەڭ ئېھتىياجلىق تۇرمۇش لازىمەتلىكلىرى ھەققىدىكى سۆزلەر ۋە ئەقەللىي ئالاقە ئۇقۇمىنى بىلدۈرىدىغان سۆزلەر قاتارلىقلاردىن تەركىب تاپىدۇ. مەسىلەن:

△ تەبىئەت ھادىسىلىرى ۋە مەۋجۇداتنى بىلدۈرىدىغان سۆزلەر: كۈن، ئاي، يۇلتۇز، كۆك، يەر، سۇ، تاغ، ئوت، يامغۇر، تاڭ ئاتماق، كەچ بولماق، كۈن چىقماق، ئاي پاتماق، يەر تەۋرىمەك، سۇ ئاقماق، شامال ئەسمەك، قار ياغماق،...

△ كۈندىلىك تىرىكچىلىك پائالىيىتىنى مەزمۇن قىلغان سۆزلەر: يېمەك، دېمەك، كەلمەك، ئولتۇرماق، قوپماق، ئالماق، قويماق، ئىشلىمەك، يۈرمەك، تۇرماق، ئۇخلىماق (ئۇيقۇقلاماق)،...

△ ئادەم بەدىنى ھەققىدىكى ئۇقۇملارنى بىلدۈرىدىغان سۆزلەر: باش، كۆز، قۇلاق، بۇرۇن، ياغماق، تىل، چىش، ئېغىز، قول، ئاياغ، يۈرەك، تومۇر، چاچ، ساقال، تېرە، سۆڭەك، يىلىك، قان، ياش، قېرىن، باغىر، جىگەر،...

△ ئۆزئارا ئەقەللىي مۇناسىۋەتنى بىلدۈرىدىغان سۆزلەر: بوۋا، موما، ئاتا، ئانا، بالا، ئوغۇل، قىز، ئاغا، ئىنى، قېرىنداش، ئەر، خوتۇن،...

△ شەيئىلەرنىڭ تۈپكى سۈپەتلىرىنى بىلدۈرىدىغان سۆزلەر: ياخشى، يامان، كۆرۈملۈك، كۆرۈمسىز،

ئىسسىق، سوغۇق، ئاچچىق، تاتلىق، قاتتىق، يۇمشاق،
ئېگىز، تۆۋەن، كۆپ، ئاز، چوڭ، كىچىك، كەڭ، تار...
تەبىئەتتىكى ئىشەنچلىك لازىمەتلىكلىرى مەزمۇنىدىكى
سۆزلەر: تۇرالغۇ، قونالغۇ، ئۆي، نان، ئاش، كىيىم،
يېمىنچا، سېلىنچا، قازان، پىچاق، پالتا، قايچا، ئەت
(گۆش)، ئوق، يان، ... ۋە باشقىلار.

ئۇيغۇر تىلىنىڭ ئاساسىي سۆزلۈكىدە زادى قانچىلىك
سۆزلەم بارلىقى ستاتىستىكا قىلىنىپ باققىنى يوق، بىراق،
ئاساسىي سۆزلۈككە تەئەللۇق سۆزلەر تۆۋەندىكىدەك بىرقانچە
ئالاھىدىلىكى بىلەن ئومۇمىي سۆزلۈكتىن پەرقلىنىپ تۇرىدۇ.

(1) تۇراقلىق بولۇش جەھەتتە:

ئاساسىي سۆزلۈك كىشىلەرنىڭ كۈندىلىك تۇرمۇشىنى ۋە
ئاساسلىق ھايات پائالىيەتلىرىنى مەزمۇن قىلىپ شەكىللەنگەن
بولغاچقا، ئۇلار زامانلارنىڭ ئۆتۈشى بىلەن ئۆزگىرىپ كەت-
مىگەن ھالدا، ئەجدادتىن ئەۋلادقا ئۆتۈپ قولىنىلىدۇ.
زامانلارنىڭ ئۆتۈشى، دەۋرلەرنىڭ ئالمىشىشى ئاساسىي سۆز-
لۈككە فونېتىكا جەھەتتىن ئاز - تولا تەسىر كۆرسەتسىمۇ،
ئۇقۇم جەھەتتىن ئاساسەن تەسىر كۆرسەتمەيدۇ. ئالايلۇق،
VII ئەسىردە ئىشلىتىلگەن تۈرك - رونىك يېزىقى قاتارلىق
ئۇيغۇرلارنىڭ قەدىمكى يېزىقلىرىدا خاتىرىلەنگەن يازما ياد-
كارلىقلاردا «كۈن، ئاي، تاغ، يەر، سۇ، قار، قىش، ياز...»
قاتارلىق تەبىئەت ھادىسىلىرى ئۇقۇمىدىكى سۆزلەر، «باش،
كۆز، تىل، ئاداق (ئاياغ)، بود (بوي)، قۇلقال (قۇلاق)،
ئىلىك (قول)...» قاتارلىق ئادەم بەدىنى ئەزالىرىنىڭ نامىنى
بىلدۈرىدىغان سۆزلەر، «بىر، ئىكى، ئۈچ، تۆرت، بېش، ئالتى،
يېتى، سېككىز، توقۇز...» قاتارلىق ساننى بىلدۈرىدىغان
سۆزلەر، شۇنداقلا «ئات، قون (قوي)، تاقىغۇ (توخۇ)، تەبە
ياكى تېۋە (تۆگە)، قۇلۇن، تاۋۇشقان، مەرال (مارال)، بۇغا،

قىرغاقچىلار...» قاتارلىق ئات - ئۇلاغ ۋە ئۆي ھايۋانلىرى ناملىرىنى بىلدۈرىدىغان سۆزلەر ۋە «كۆر-، يۈر-، بەر-، كەل-، ياكى كېل-، قىل-، ئۇيۇقلا- (ئۇقلا)» قاتارلىق دائىم ئىشلىتىلىدىغان پېئىل سۆزلەرنىڭ ئىزچىل قوللىنىلغانلىقى ۋە بۇ سۆزلەرنىڭ ھازىرقى زامان ئۇيغۇر تىلىدىمۇ ئۇپرىماس ھاياتىي كۈچى بىلەن كەڭ ئىشلىتىلىۋاتقانلىقى بۇ نۇقتىنى ئىسپاتلايدۇ.

2) ئاممىبايلىق جەھەتتە:

ئاساسىي سۆزلۈك ئۆزىنىڭ ئاممىبايلىقى جەھەتتىكى روشەن ئالاھىدىلىكى بىلەن ئومۇمىي سۆزلۈكتىن ئېنىق پەرقلىنىپ تۇرىدۇ.

ئاساسىي سۆزلۈك تۇراقلىق بولغانلىقى ئۈچۈن تەبىئىي ھالدا، كەڭ ئاممىبايلىققا ئىگە بولىدۇ. چۈنكى، ئاساسلىق تەبىئەت ھادىسىلىرى، ئەفەللىي تىرىكچىلىك ۋاسىتىلىرى، تۈرلۈك تۇرمۇش ئادەتلىرى ۋە زۇرۇر ئالاقە - مۇناسىۋەت ئۇقۇملىرىنى بىلدۈرىدىغان سۆزلەر ئەجدادتىن ئەۋلادقا ئەينەن يەتكۈزۈپ ئۆگىتىلگەچ، ئەۋلادلار ئۇنى ئومۇمىيۈزلۈك بىلىدۇ. ئۇ سىنىپىي پەرق، جىنسىي پەرق، ماكان - زاماننىڭ ئوخشاشماسلىقى ۋە مەدەنىيەت سەۋىيىسىنىڭ ئېگىز - پەسلىكى قاتارلىقلارنىڭ تەسىرىگە ئومۇمەن ئۇچرىمايدۇ. ئۇنى ھەممە ئادەم بىلگەچ، جەمئىيەتنىڭ ھەممە ئەزاسى چۈشەنگەچ، تەبىئىي ھالدا ئۇنىڭ ئىشلىتىلىش چاستوتىسى يۇقىرى بولىدۇ.

3) ھاياتىي كۈچى ۋە سۆز ياساش ئىقتىدارى جەھەتتە: ئاساسىي سۆزلۈكنىڭ تۇراقلىق، ئاممىباب بولۇش ئالاھىدىلىكى ئۇنى زور ھاياتىي كۈچ ۋە يۈكسەك سۆز ياساش ئىقتىدارىغا ئىگە قىلغان.

تىل - ئالاقىلىشىشنىڭ قورالى، ئۇ ئىجتىمائىي ھاياتنىڭ تەرەققىي قىلىشىغا ئەگىشىپ تەرەققىي قىلىدۇ. ھالبۇكى

جەمئىيەت تەرەققىياتى تەبىئىي ھالدا تىلدا مۇناسىپ يېپىڭى ئوقۇملارنى ئىپادە قىلىدىغان يېپىڭى سۆزلەرنىڭ بولۇشىنى تەلەپ قىلىپ تۇرىدۇ. مانا شۇ چاغدا تىلنىڭ ئاساسلىق ماتېرىيالى بولغان ئاساسىي سۆزلۈك ئۆزىنىڭ تەڭداشسىز ھاياتىي كۈچىنى ۋە يۇقىرى سۆز ياساش ئىقتىدارىنى نامايان قىلىدۇ. مەسىلەن:

باش: يىل بېشى، ئاي بېشى، ئېتىز بېشى، ئېچىق بېشى، يېڭىتىپىشى، ... باش ئاغرىقى، باش ئەتىياز، باش بارماق، باش باھار، باش پىياز، باش تومۇز، باش جىنايەتچى، باش قوشماق، باش ئەگمەك، باش تارتىماق، باش قۇر، باش كېسەر، باش كىيىم، باش ماقالە، باش مەھەللە، باش ئۇرماق، باش ۋەكىل، باش توخۇ... بېشىنى باغلىماق، بېشىنى ئوڭشىماق، بېشىنى ساقايتماق، بېشى چوڭ، بېشى ئوچۇق، بېشى قايغان، بېشى چۈشۈپ كەتمەك، يۇمشاقباش، تاقىرباش، پايىنەكباش، قاپاقباش، باشمۇباش، باشباشتا، باشتىن - ئاياغ، باشلا، يېڭىباشتىن... دېگەنلەرگە ئوخشاش. دەرۋەقە، ئۇيغۇر تىلىدا ئاساسىي سۆزلۈككە تەئەللۇق سۆزلەرنىڭ ھەممىسى خۇددى مەزكۇر «باش» سۆزىگە ئوخشاش دەرىجىدە سۆز ياساپ كېتىشى ناتايىن، بەزىلىرى بۇ جەھەتتە ھەتتا ئومۇمىي سۆزلۈككە تەئەللۇق سۆزلەرگىمۇ يېتىشمەسلىكى مۇمكىن. بىراق ئومۇمىيەتتىن ئېلىپ ئېيتقاندا، ئاساسىي سۆزلۈكنىڭ ئاسان ئۆزگەرمەيدىغان، ئومۇمىي خەلق چۈشىنىدىغان بولۇشى ئۇنى تەبىئىي ھالدا ئېنىق، ئوقۇملىق، ئوبرازلىق، ئىخچام بولغان يېپىڭى سۆزلەرنى ياساش ئىقتىدارىغا ئىگە قىلغان. خەلقىمىز تارىختىن بۇيان، ئاساسىي سۆزلۈكنىڭ بۇ ئالاھىدىلىكىدىن ئۈنۈملۈك پايدىلىنىپ كەلگەن، بۇ مۇنازىرە تەلەپ قىلمايدىغان پاكىت، ئەلۋەتتە. ئۇيغۇر تىلىنىڭ ئاساسىي سۆزلۈك قىسمى ئەستايىدىل

تەتقىق قىلىنىشقا موھتاج. ئەگەر ئاساسىي سۆزلۈكنىڭ ئالاھىدىلىكى ئەينى بىلەن ياخشى تونۇلسا، تەرجىمە ۋە سۆز ياساش ئەمەلىيىتىدە كۆرۈنەرلىك رول ئويناپ، مەدەنىيەت قۇرۇلۇشىمىزغا تېگىشلىك ھەسسە قوشالايدۇ.

2§. ئومۇمىي سۆزلۈك

سۆزلۈك سوستاۋىنىڭ ئاساسىي سۆزلۈككە كىرەلمەيدىغان سۆزلەردىن تەشكىل تاپقان قىسمى ئومۇمىي سۆزلۈك ياكى ئادەتتىكى سۆزلۈك دەپ ئاتىلىدۇ. ئومۇمىي سۆزلۈككە ئەنئەنىۋى سۆزلەر نىسبەتەن تۇراقسىز، ئاممىبايلىقى بىرئاز تۆۋەن، سۆز ياساش ئىقتىدارى ئاجىزراق بولىدۇ.

تەرەققىي قىلغان تىللاردا، ئومۇمىي سۆزلۈكتىكى سۆزلەرنىڭ سانى ئاساسىي سۆزلۈكتىكى سۆزلەرنىڭ سانىدىن ھامان كۆپ بولىدۇ. مۇنداقچە قىلىپ ئېيتقاندا، تىل تەرەققىي قىلغانىسىرى ئۇنىڭ ئاساسىي سۆزلۈك قىسمى نىسپىي ھالدا تارىيىدۇ، ئومۇمىي سۆزلۈك قىسمى بولسا، ئۈزلۈكسىز كېڭىيىدۇ.

تۆۋەندە ئۇيغۇر تىلى ئومۇمىي سۆزلۈكىنىڭ گەۋدىسىنى تەشكىل قىلىدىغان سۆزلەردىن «چەت تىلدىن كىرگەن سۆزلەر» دىن باشقىلىرى ئۈستىدە قىسقىچە بايان بېرىپ ئۆتىمىز.

1. كونا سۆزلەر

ھەرقانداق بىر جانلىق تىلدا، جەمئىيەتنىڭ تەرەققىي ياتىغا ئەگىشىپ بىر تەرەپتىن يېڭى ئۇقۇملارنى ئىپادە قىلىدىغان يېڭى سۆزلەر ئۈزلۈكسىز پەيدا بولۇپ تۇرسا،

يەنە بىر تەرەپتىن بەزى سۆزلەر تەدرىجىي كىلىپ كىرىدۇ ۋە يوقىلىدۇ. دېمەك، ئومۇمىي سۆزلۈك تەركىبىدىكى خېلى بىر بۆلەك سۆزلەر ئۇزاق ئىستېمال جەريانىدا يېڭى سۆزلەرگە ئورۇن بوشىتىپ بېرىپ، كونا سۆزلەر كاتېگورىيىسىگە كىرىپ كېتىدۇ. ئومۇمەن قىلىپ ئېيتقاندا، تۆۋەندىكىدەك سۆزلەر كونا سۆزلەر كاتېگورىيىسىگە كىرىدۇ.

(1) ئومۇمىي تىل سوستاۋىدا ۋە جانلىق تىلدا ساقلانماقچى كېلىۋاتقان، بىراق، ئۆلچەملىك ئەدەبىي تىلدا ئادەتتە ئىشلىتىلمەيدىغان قەدىمىي سۆزلەر. مەسىلەن:

بەينەلمىلەل (يەنى خەلقئارا)، زۇلپىكەش (يەنى چاچچى، چاچ سالغۇچى)، ھەمسال (تەڭتۇش، بويداش)، ھولۇپسا (يېڭىلۇك)...

كارگەر (ئىشچى)، تەۋ (كۈچ)...

مۇت (بىكارلىق) ۋەج (بايلىق)

رىزە (ئۇششاق) داكان (خوراز)

(2) ئۆزى ئىپادە قىلىدىغان شەيئى ئالدىنقى يوقالغانلىقى سەۋەبلىك ئىستېمالدىن قېپقالغان تارىخىي سۆزلەر. مەسىلەن:

خاتىپ، مېڭىپىشى، يۈز بېشى، ئونبېشى، پەلەققە تارتىماق، ۋەخپە قىلماق، ۋەخپىلىك، پەيشەنبىلىك، ھەرەم ئاغىنىسى، چىراغچى، كوزىگەر، يىملىقچى، نىمكار، پومبىشچىك، گۆرەكەش. (3) دولقۇن خاراكىتلىك مەلۇم سىياسىي ھەرىكەت ئاياغلاشقانلىقى سەۋەبلىك ئىستېمالدىن قالغان كونا سىياسىي سۆزلەر. مەسىلەن:

كوممۇنالىشىش، چوڭ سەكرەپ ئىلگىرىلەش، لايقۇتلىشىش، روھىي دۇنيانىڭ چوڭقۇر يېرىگە تاقاش، بۇرۇنۇنۇزىيە ھوقۇقدارى، تۇتقىنى تۇتۇپ، دۆلەتنى تۈزەش، مەدەنىي قاقارتىش، سېسىق توققۇزىنچى، ...

4) كونا تۇرمۇش ئادەتلىرىنىڭ ۋە تۈرلۈك كونا ئۇسۇللىرىنىڭ يېڭى ئادەت ۋە يېڭى ئۇسۇللىرىغا ئورۇن بېرىشى نەتىجىسىدە ئەمەلىي ئىستېمالدىن قالغان سۆزلەر. مەسىلەن:

ئىسقات بەرمەك، خەتمىدىن ئۆتمەك، تون ياپماق، قول بەرمەك، تاختىغا چىقىماق، ھەپتىيەككە چىقىماق، ۋە شەمچى توۋلىماق، رامىزان ئېيتماق،...

كونا سۆزلەر ھەرگىزمۇ ئۆلگەن سۆزلەر ئەمەس، شۇڭلاشقا، ئۇلار تارىخىي ئەسەرلەردە، كونا زاماننىڭ كۈنلىق قىياپىتىنى ئەينەن تەسۋىرلەشتە، مۇناسىپ چىنىلىق ۋە ئۆزىگە خاس دەۋر پۇرىقى بېرىشتە ئىشلىتىلىدىغان تەڭدىشى يوق قىممەتلىك لېكسىكا بايلىقى ھېسابلىنىدۇ.

كونا سۆزلەرنى توپلاش، رەتلەش ۋە ئۆگىنىش، ئۇلارنى تىل ئەمەلىيىتىدە ئوبىيكتقا قاراپ مۇۋاپىق قوللىنىش ئومۇمىي تىلنىڭ ھاياتىي كۈچىنى ساقلاشتا مۇئەييەن ئەھمىيەتكە ئىگە.

2. يېڭى سۆزلەر

لېكسىكولوگىيىدە دېيىلىۋاتقان «يېڭى سۆزلەر» يۈكسىمەلىق مەدەنىي ھايات، سىياسىي ھايات ۋە ئىجتىمائىي تۇرمۇشنىڭ ئېھتىياجىغا ماسلىشىش ئۈچۈن تىلدا ئەسلىدىن بار بولغان ماتېرىياللار (يەنى سۆزلەملەر ياكى قوشۇمچىلار) ئاساسىدا بارلىققا كەلتۈرۈلگەن سۆزلەرنى كۆرسىتىدۇ. مەسىلەن، «ئىسلاھات ۋە ئېچىۋېتىش» دېگەن سۆزنى ئالسا، تىلىمىزدا ئەسلىدىن «يەر ئىسلاھاتى»، «ئىسلاھاتچى»، «ئىسلاھاتچىلىق» قاتارلىق «ئىسلاھات» لىق سۆزلەر بار ئىدى، مەزكۇر «ئىسلاھات» سۆزىگە، تىلىمىزدا «ئېچىۋېتىش»، «ئېچىۋېتىش»، «ئېچىۋېتىش»، «قۇلۇپنى ئېچىۋېتىش» دېگەندەك

شەكىللەردە ئىشلىتىلىدىغان «ئېچىۋېتىش» سۆزى تەڭداش مۇناسىۋەتتە قوشۇلۇپ، نوۋەتتىكى چوڭ سىياسەت «改革开放» غا بەدەل يېڭى سۆز قىلىپ شەكىللەندۈرۈلدى. يەنە مەسىلەن، «غورىگىل تۇرمۇش كەچۈرۈش» دېگەن سۆزنى ئالاق، بۇمۇ تىلىمىزدا ئەسلىدىن بار سۆزلەر ئاساسىدا بارلىققا كەلتۈرۈلگەن بولۇپ، بۇ سۆز ھازىر ئۆزىنىڭ ئەسلىدىكى «过清贫生活» (يەنى يوقسۇللار تۇرمۇشىنى كەچۈرۈش) دېگەن مەنىسىنى ئۆزگەرتىپ، خەنزۇچىدىكى «过紧日子» دېگەن ئاتالغۇغا بەدەل يېڭى سۆز بولۇپ قالدى. تىلىمىزدىكى ئۇنئالغۇ، كىرئالغۇ، سىنئالغۇ، ئۇچار تەخسە، ئالەم كېمىسى، ئاققۇن، مەسئۇلىيەت تۈزۈمى، نامراتلارنى يۆلەش،... قاتارلىق سۆزلەر- نىڭ ھەممىسى يېڭى سۆزلەرگە كىرىدۇ.

يېڭى سۆزلەر سىياسىي ساھەدىلا ئەمەس، بەلكى پەن - تېخنىكا، ئەدەبىيات - سەنئەت، مەدەنىيەت - كۆڭۈل ئېچىش، سودا، تەرجىمە، تەتقىقات قاتارلىق ھەرقايسى ساھەلەردە شۇنداقلا جەمئىيەت ۋە تۇرمۇشنىڭ تۈرلۈك قاتلاملىرىدا ئۈزلۈكسىز پەيدا بولۇپ تۇرىدۇ. يېڭى سۆزلەر بەجايىكى ئومۇمىي تىل گەۋدىسىگە بېرىلگەن يېڭى قان بولۇپ، ئۇ تىلنى يېڭىدىن - يېڭى جانلاندۇرۇش ۋە بىسپىتىش رولىنى ئوينايدۇ.

يېڭى سۆزلەرنى ۋاقتى - ۋاقتىدا توپلاش، رەتلەش ۋە ئۇلارنى توغرا ئىزاھلاپ ئاممىۋى سۆز ۋە ئومۇمىي خەلق سۆزىگە ئايلاندۇرۇش لېكسىكولوگىيىسىنىڭ مۇھىم ۋەزىپىلىرىدىن بىرى.

3. كەسىپى سۆزلەر

كەسىپى سۆزلەر دېگىنىمىز تۈرلۈك كەسىپ ۋە تۈرلۈك ساھەدىكىلەرنىڭ ئۆز كەسىپلىرى دائىرىسىدە قوللىنىدىغان سۆز ئاتالغۇلىرىنى كۆرسىتىدۇ. بۇ يەردىكى كەسىپ كەڭ

مەنىدىكى سۆز بولۇپ، ھەر خىل مەخسۇس پەن، خاس تېخنىكا ۋە ھۈنەر - سەنئەتلەر، شۇنداقلا مۇئەييەن ئوخشاش خاراكتېرگە ئىگە بولغان مەشغۇلاتلارنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ. مەسىلەن، بونختۇرلۇق، ئوقۇتقۇچىلىق، ماشىنىسازلىق، تۆمۈرچىلىك، ... دېگەنلەرگە ئوخشاش.

ئۇيغۇر تىلىدىكى كەسىپىي سۆزلەرنى ئومۇملاشتۇرۇپ «پەن - تېخنىكا ئاتالغۇلىرى»، «قول ھۈنەر ئاتالغۇلىرى» ۋە «دىنىي ئاتالغۇلار» دېگەندەك تۈرلەرگە بۆلۈشكە بولىدۇ.

1) پەن - تېخنىكا ئاتالغۇلىرى

تۈرلۈك ئىلىم - پەن ۋە ھەر خىل زامانىۋى تېخنىكا ساھەسىگە خاس ئۇقۇملارنى بىلدۈرىدىغان سۆزلەر پەن - تېخنىكا ئاتالغۇلىرى كاتېگورىيىسىگە كىرىدۇ. مەسىلەن:

△ ماتېماتىكىغا ئائىت سۆزلەر: تۆت ئەمەل، يىلتىزە دىن چىقىرىش، كەسىم، رادىكال، مەنپىي سان، مەنۇس، پىلۇس، تەتۈر سان، ...

△ ئەدەبىياتقا ئائىت سۆزلەر: بەدىئىي ئالاھىدىلىك، پېرسوناژ، باش قەھرىمان، لىرىك چېكىنىش، بەدىئىي توقۇلما، شېئىرىي تىل، قوشاق، يېزىش ئىستىلى، يېشىم، I شەخس تىلى، نەسىر، ...

△ ئاسمانشۇناسلىققا ئائىت سۆزلەر: سامانىيولى، مارس، قۇيرۇقلۇق يۇلتۇز، ھۈكەر، سەييارىلەر ھەرىكىتى، مېركۇرىي، يورۇقلۇق يىلى، ئاينىڭ تۇتۇلۇشى، كۈننىڭ تۇتۇلۇشى، چىللە، ھوت، ...

△ پەلسەپە ئاتالغۇلىرى: ماددا بىرلەمچى، ئالڭ ئىككىلەمچى، ھېسسىي بىلىش، ئىدراكىي بىلىش، زىددىيەتنىڭ بىرلىكى، دۇنيانى بىلىش، ...

△ تىبابەت ئاتالغۇلىرى: تومۇر تۇتۇش، دىئاگنوز

قويۇش، ھۆل سوغۇق، قۇرۇق ئىسسىق، يۈرەك
ھەرىكىتى، قان بېسىمى، سەپرا، ئۆپكە ياللۇغى،
يۈرەك سانجىقى، ئۆت سۇيۇقلۇقى،...

△ بىئولوگىيە ئاتالغۇلىرى: باكتېرىيە ئۆستۈ-
رۇش، تەبىئىي تاللىنىش، ھۈجەيرە، تۈرەلمە، فوتو-
سنتېز، ھاياتلىقنىڭ پەيدا بولۇشى،...

△ فىزىكا ئاتالغۇلىرى: توك بېسىمى، يۇقىرى
بېسىملىق توك سىمى، ئېلېكتر ئېقىمى، فىزىكىلىق
ھادىسە، ئامپېرمېتىر، ماگنت مەيدانى،...

△ خىمىيە ئاتالغۇلىرى: ئوكسىدلاش، رېئاكسىيە-
لەشتۈرۈش، تەڭلىمە، چۆكمە ھاسىل قىلىش، ماددا
ئالمىشىش، كاتالىزاتور، ئوكسىگېن، ئازوت، كاربون،
كاربون تۆت ئوكسىدى،...

△ دېھقانچىلىق ئاتالغۇلىرى: دان سۈيى، گەجگە
سۈيى، كانجىلاش، قوش، بۇقۇسا، ساپان، سېپىلكا، ئۇرۇق
سېلىش، خامان تېپىش، خامان سورۇش، چەشلەش، كۈزگى
بۇغداي، يازغى بۇغداي، كۆممىقۇناق، كىرىشتۈرۈپ
تېرىش، سۆرەم سېلىش، شۈدىگەرلەش، چۈنەك ئېلىش،
توپىلاش، ئوغۇتلاش، توپا يۆلەش،...

△ تەرجىمانلىققا دائىر سۆزلەر: مەنەن تەر-
جىمە، ئەينەن تەرجىمە، قوغلاشما تەرجىمە، يانداشما
تەرجىمە، ئېغىز تەرجىمىسى، قەلەم تەرجىمىسى، سۆز
قىسقارتىش، سۆز قوشۇش،...

△ تىلشۇناسلىققا ئائىت سۆزلەر: گرامماتىكا، فونېتىكا،
لېكسىكىلوگىيە، سۆزلۈك، سۆزلەم، بوغۇم ئايرىش، سۆزكۆ-
چۈرۈش، گرامماتىكىلىق مەنە، لېكسىكىلىق مەنە، مورفېما،...
△ ئوقۇتقۇچىلىققا دائىر سۆزلەر: يوقلىما قىلىش،
مەۋسۇملۇق سىناق، يىللىق ئىمتىھان، ئوچۇق دەرس،
سىنىپ كۆچۈش،...

△ سودا - تىجارەتكە دائىر سۆزلەر: توپ ئېلىپ، پارچە سېتىش، زاۋۇتتىن چىقىش باھاسى، پايدا ئېلىش، زىيىنىغا سېتىش، ئىستېمالچىلارنىڭ مەنپەئىتىنى قوغداش، تىجارەت بېجى، مىلىچىمال، يايىمچىلىق،...

2) قول ھۈنەرۋەنچىلىك ئاتالغۇلىرى

ئۇيغۇرلاردا قول ھۈنەر - سانائىتى نىسبەتەن تەرەققىي قىلغان، پىچاقچىلىق، كەشتىچىلىك، گىلەمچىلىك قاتارلىق قول ھۈنەرلىرى ھېلىمۇ داڭلىق. قول ھۈنەر ماھارىتىنى ئەجدادتىن ئەۋلادقا مىراس قالدۇرۇش ھېلىمۇ دەۋىيەن دائىرىدە ساقلانماقتا. بىرقانچە ئەۋلادتىن بۇيان مەلۇم بىر خىل ھۈنەر بىلەن شۇغۇللىنىپ كېلىۋاتقان ئادەملەرنى ھەر يەردە ئۇچرىتىش مۇمكىن. مۇشۇ سەۋەبتىن، قول ھۈنەرۋەنچىلىكىگە ئائىت سۆزلەر كەسىپى ئاتالغۇلار ئىچىدە خېلى سالماقنى ئىگىلەيدۇ. ئۆگىنىش ۋە سېلىشتۇرۇشقا ئاسان بولسۇن ئۈچۈن ئۇيغۇر قول ھۈنەرۋەنچىلىك ئاتالغۇلىرىنى ئۆز تۈرلىرى بويىچە ئايرىم كۆرسىتىشكەمۇ بولىدۇ. ئالايلۇق:

△ دوپپىچىلىققا ئائىت سۆزلەر: تەپچۈش، پىمانتە بېرىش،

كۆكلەش، قوندۇرۇش، چۆچۈرە بادام، بادامدوپپا، چىمەن دوپپا، گىلەم دوپپا، چىكەن دوپپا، جىيەك تۇتۇش، لوپچۇش...

△ تۇماقچىلىققا دائىر سۆزلەر: سەرىپۇش تۇماق،

سالۋا تۇماق، ئاق تۇماق، كۆرپە قۇلاقچا، بابۇر قۇلاقچا، تۈلكە تۇماق...

△ موزدۇرلۇق ئاتالغۇلىرى: رۇپچاك، باشلىق، ئاپ

قۇت، سىرەج، موم، شاۋرۇن، كوۋا، كۇسا (يەنى كۇرسى)،

بىگىز، بۇرەندە، دەرەپشە، ئەرەنچە ئۆتۈك، زەببىانە

ئۆتۈك، بالال ئۆتۈك، ھاۋا بېرىش، كارۋان ئۆتۈكى،

مەسە، سەندەل، شىپىلىت، قونچلۇق بەتمىكە، نىسەك،

بېخىچىلىق، پومۇل، ئوروزنەك، پاشنا، پاشنا سوزۇش...
△ تامچىلىققا دائىر سۆزلەر: چوپىگەز، ئەندۇۋا،
ۋادو، مەرەپ، مورا، بالا بېشى، ناۋا، تەكچە، ۋاساچۇپ،
ۋاسادەمىيان، خىش قويۇش، تام قويۇرۇش، ئەنجان
تېمى، ھاۋادان، ئۆي يېپىش، ئۆي ئېچىش، قارا
سۇۋاق، سىلىق سۇۋاق...

△ تۆمۈرچىلىككە ئائىت سۆزلەر: كۆرەك بېسىش،
تاۋلاش، سۇغىرىش، سەندەل، بازغان، بولقا، كۆرەك،
ئەسۋاب قاققۇرۇش، ئۇلىتىش، بولقۇلاش، بازغانلاش...

△ ياغاچچىلىققا دائىر سۆزلەر: قارا چېكىش، رەن-
دىلەش، ياغاچ چېپىش، چوت، كەكە، ھەرە، قول
ھەرىسى، جادا ھەرە، چاچ قىلىش، ھەرىدەش،
ياغاچ چىقىرىش، شىنا قېقىش، پۈزەك، ھەرە
تارتىش دېگەنلەرگە ئوخشاش.

ئۇيغۇر قول ھۈنەرۋەنچىلىك ئاتالغۇلىرى ۋە قول
ھۈنەرۋەن - كاسپىلار ئارىسىدا ئىشلىتىلدىغان سۆزلەر ئۆزىنىڭ
ئوبرازچانلىقى، ئىخچاملىقى ۋە چۈشىنىشلىكى بىلەن ئۇيغۇر
جانلىق تىلىغا ھەتتا ئەدەبىي تىلغا تەسىر كۆرسىتىپ،
ئەسىرلەر مابەينىدە ئۇيغۇر تىلىنىڭ ئومۇمىي سوسىتائۇنى
بېيىتىش ۋە جانلاندىرۇش رولىنى ئويناپ كەلگەن. مەسىلەن،
«كاسپ ئۆزىگە چىقىنالمىتۇ»، «قوينى قاساپ سويسۇن»،
«موزدۇز يالماڭياغ، باپكار ئىشتانسىز» ۋە «ئالتۇننىڭ
قەدرىنى زەرگەر بىلىدۇ» قاتارلىق تەمسىللەر قول ھۈنەرۋەنلەر
تىلىدىن ئومۇمىي جانلىق تىلغا، جانلىق تىلدىن ئەدەبىي
تىلغا ئۆتۈپ ئومۇملاشقان.

(3) دىنىي ئاتالغۇلار

ئۇيغۇر تىلىنىڭ ئومۇمىي سۆزلۈك سوسىتائۇندا، خاس

دىنىي زاتلار ۋە ئەخلاسمەن مۇسۇلمانلار ئارىسىدا قوللىنىلىدىغان دىنغا، ھازىرقى زامان ئۇيغۇر زىيالىيلىرى، خۇسۇسەن ياشلار ئاممىسىغا نىسبەتەن ئېيتقاندا، ئانچە چۈشىنىشلىك بولمىغان بىر بۆلەك سۆزلەر بار. بۇ خىل سۆزلەر ئاۋام خەلق ئاممىسى ئارىسىدا كەڭ ئاممىۋى ئاساسقا ئىگە. چۈنكى، ئانچە - مۇنچە مەسچىتكە كىرىدىغان، جۈمە نامىزىغا ياكى ھېيت نامىزىغا ئىشتىراك قىلىدىغانلىكى ئادەمنىڭ قۇلقىغا ئىمامنىڭ ئەمرىمە - رۇپى، ۋائىزىنىڭ ۋەزى، خاتىپىنىڭ خۇتبىسى (يەنى نۇتۇق چىقىرىش نۇتقى) ئارقىلىق نۇرغۇنلىغان دىنىي ئاتالغۇلار چۈشىدۇ. ئەمدى، ئېتىقاد تۈپەيلى كىشىلەر بۇ خىل سۆز - ئاتالغۇلارنى بەكمۇ ئەتىۋارلايدۇ. ئۇنىڭدىن باشقا، ئىسلامىيەت چۈشەنچىسى بويىچە دۇنيانىڭ بارلىققا كېلىشى، ئىنسانلارنىڭ پەيدا بولۇشى بايان قىلىنىدىغان قەدىمىي چۆچەكلەر، قىسسىلەردە، تەبىئىي ھالدا خاس ئىسلام دىنىغا تەئەللۇق سۆز - ئاتالغۇلار ناھايىتى نۇرغۇن. بۇ خىلدىكى سۆزلەرنى ئاۋام خەلق خاس سورۇنلاردا ئېغىزدىن چۈشۈرمەي ئىشلىتىشىنى ياخشى كۆرىدۇ.

دىنىي ئاتالغۇلارنى ئۆز نۆۋىتىدە بىرقانچە تۈرگە بۆلۈپ چۈشەندۈرۈشكەمۇ بولىدۇ.

△ ئىسلامىيەت ئەقىدىسى بويىچە ئالەم ۋە ئادەم چۈشەندۈرۈلىدىغان سۆزلەر. مەسىلەن: باقىي ئالەم، جەننەت، دوزىخى، ناسارا، ئابىھايات، ئابىكەۋسەر، پىلىسرات، بەندە، بەندىچىلىك، تەۋھىد، قىيامەت، مەھشەر، مەھشەرگاھ، ئەجەل، ئەللىمىساق، مۆمىن، ئابىس، سالىھ، كۆپپار، پاسىق، مۇشرىك، جەھەننەم، باتىل، ئەھلى كىتاب، ...
△ ئىبادەت ۋە زىيارەتكە دائىر سۆزلەر. مەسىلەن: ئىمان ئېيتماق، سەجدە قىلماق، مەسچىت، رۇكۇغا بېرىش، قۇلاق قېقىش، غۇسۇل قىلىش، ئىستىنجى قىلىش،

بويىنى سۇغا سېلىش، تەرەت ئېلىش، ھەج قىلىش، ھاجى، بەيتۇللا، بەيتۇلھەرەم، ھەرەم، ھەرەم ئېيى، زاراتگاھ، زاراتگاھلىق، ھەج پەرزى، ھەج ئەركانى، سەئىي قىلىش، ھەج ئەھكامى، مەسجىدى ھەرەم، مەسجىدى ئەقسا، خانىقا، ھەجەرۇل ئەسۋەد كەبە، كەبە تۇللا،...

△ ئۆرپ - ئادەتكە تەئەللۇق سۆزلەر. مەسىلەن: زاكات

بەرمەك، ئۆشۈرە بەرمەك، روزا تۇتماق، پەتە ئوقۇماق، تۇنبەمەك، تۇپراق (ياكى توپا) بېشىغا بارماق، خەتىسقۇرئان قىلماق، سەدىقە بەرمەك، نەزىر قىلماق، مەۋلۇت ئوقۇماق...

△ دىنىي سۈپەت سۆزلىرى. مەسىلەن: ئاللاتائالا،

رەسۇلىللا، شاھى مەردان، قۇرئانى كەرىم، ھەدىسى شەرىپ، ئەھلۇللا، شەيخۇلئىسلام، ئايەتۇللا، كەرىم، رەھىم، ئەزىم، قەھھار، غەفھار، سەتتار، چارىار، چىلتەن، رەھىمەتۇللا ئەلەيھى، قەددەسەسسىررەھۇ، رىزىياللائانھۇ، ئەلەيھىسسالام، ئەلەيھىررەھىم، جارۇللا، يارەببىم، يائاللا، ئاللاھۇ ئەكبەر،...

ئۇيغۇر تىلىدىكى دىنىي ئاتالغۇلار ئۇزاق ئەسىرلىك

ئىستېمال ئەمەلىيىتىدە، خەلق ئېغىز ئەدەبىياتىدىن (يەنى چۆچەك، مىق، ئەپسانە، دىنىي رىۋايەت قاتارلىقلار ئارقىلىق) يازما ئەدەبىياتقا ئۆتۈش، يازما ئەدەبىياتتىن ئۆلچەملىك ئەدەبىي تىلغا تەسىر قىلىش ۋە ئۆزلىشىشتەك جەريانلارنى باشتىن كەچۈرگەن. ھازىرقى ئەمەلىي ئەھۋالدىن ئېلىپ ئېيتقاندا، ئومۇمىي خەلق ئىچىدە، خاس ئەدەبىي تىل ئاتالغۇلىرى بىلەن پەن - تېخنىكا ئاتالغۇلىرىنى چۈشىنىدىغانلاردىن دىنىي ئاتالغۇلارنى چۈشىنىدىغانلار كۆپ سانلىقنى تەشكىل قىلىدۇ. شۇڭا، ئۇيغۇر تىلىنىڭ ئومۇمىي سۆزلۈكىگە تەئەللۇق بولغان دىنىي ئاتالغۇلارنى توپلاش، رەتلەش ۋە ئۇلارنى ئىزاھلاش ئۇيغۇر لېكسىكولوگىيىسى ئۈچۈن سەل قارىغىلى بولمايدىغان خىزمەت ھېسابلىنىدۇ.

ئۇنىڭدىن باشقا، ئۇيغۇر جانلىق تىلىنىڭ ئەمەلىي ئىستېمالىدا، ئىشلىتىلىش چاستوتىسى خېلى يۇقىرى بولغان بىر بۆلەك تەكەللۇپ سۆزلىرى بار (مەسىلەن، ئىنشائاللا، ماشائاللا، ئەسسالامۇئەلەيكمۇ، ۋەئەلەيكمۇ ئەسسالام، دېگەنلەرگە ئوخشاش) بۇ سۆزلەرنىڭ شەكىللىنىشى، رولى ۋە مەنىسى قاتارلىقلار پەقەت تىلىمىزدىكى دىنىي ئاتالغۇلارنىڭ تەتقىقاتى ئارقىلىقلا ھەل بولىدۇ. بۇ ھەقتە «تەكەللۇپ سۆزلەر» دېگەن بۆلەكتە توختىلىمىز.

4. ئادەت سۆزلىرى

لېكسىكولوگىيىدە ئېيتىلىدىغان ئادەت سۆزلىرى ياكى ئادەت ژارگونى (习惯语) جەمئىيەتتىكى ئايرىم ئىجتىمائىي گۇرۇھ ياكى مۇئەييەن ئادەت ۋە مەنپەئەت تۈپەيلى تەبىئىي ھالدا ئۇيۇشقان كىشىلەر توپىنىڭ ئۆزلىرىنىڭ مەنپەئەتىنى قوغداش، ئۆزلىرىنىڭ ئادىتىنى ھىمايە قىلىش مەقسىتىدە ئېلىپ بارىدىغان، ئالاھىدە ھەرىكەت ۋە پائالىيەتلىرىدە قوللىنىدىغان سۆز-ئىبارلەرنى كۆرسىتىدۇ. ئادەت ژارگونى ئۆزىنىڭ كونكرېت خاراكتېرىگە قاراپ مۇنداق ئۈچ خىلغا بۆلۈنىدۇ.

(1) قاراڭغۇ گەپ. (黑话) «قاراڭغۇ گەپ» ئادەتتە «قارا گەپ» دەپمۇ ئاتىلىدۇ. مۇنداق سۆزلەرنى جەمئىيەتتىكى ئايرىم ئىجتىمائىي گۇرۇھتىكى كىشىلەر ئۆزلىرى ئېلىپ بېرىۋاتقان مۇئەييەن بىر پائالىيەتنى باشقىلارنىڭ بىلىپ قېلىشىدىن ساقلاش ئۈچۈن ئىشلىتىدۇ. مۇنداقچە قىلىپ ئېيتقاندا، قاراڭغۇ گەپنىڭ مەزمۇنى ئاشۇ ئىشلەتكۈچىلەردىن باشقا ئادەمگە پۈتۈنلەي قاراڭغۇ بولىدۇ. ئالايلىق، «مەدەنىيەت ئىنقىلابى» جەريانىدا، ئاشلىق ۋە رەخت توقۇلمىلار نورمىلىق ھالدا بېلەتلىك تەمىنلىنەتتى. شۇ چاغدا مەلۇم شەھەردىكى

ئاشلىق بېلىتى بىلەن رەخت بېلىتىنى ئېلىپ - سېتىش بىلەن شۇغۇللىنىدىغان قاراڭغۇ بازارچىلار ئۆز پائالىيىتىنى ساقچىلارنىڭ بىلىپ قېلىشىدىن ساقلاش ئۈچۈن «رەخت بېلىتى» دېگەننىڭ ئورنىغا «راخمانجان»، «ئاشلىق بېلىتى» دېگەن سۆزنىڭ ئورنىغا «ئامانجان» دېگەن ئىسىم سۆزنى قوللانغان. ئۇلار شېرىكلىشىپ بىر شەھەردىن يەنە بىر شەھەرگە ئاشلىق ۋە رەخت بېلەتلىرىنى يۆتكەپ ھايانكەشلىك قىلغاندا، خۇسۇسەن ئۆزئارا تېلېفوندا سۆزلىشىش، ئۇچۇر ئالماشتۇرۇشقا توغرا كەلگەندە، بۇ خىل قاراڭغۇ گەپلىرى كۆپ ئەسقاتقان. مەسىلەن:

ئۈرۈمچىدە راخمانجاننىڭ ئەھۋالى قانداقراقكەن؟ (يەنى ئۈرۈمچىدە رەخت بېلىتىنىڭ بىر مېتىرى قانچە پۇل ئىكەن؟) ئامانجاننى ئۇچىرتالىدىڭلارمۇ؟ (يەنى ئاشلىق بېلىتى ئالالىدىڭلارمۇ؟) دېگەنلەرگە ئوخشاش.

دېمەك، يۇقىرىقى مىسالدىكى «راخمانجان» بىلەن «ئامانجان» ئاشۇ تىل مۇھىتىدا ئادەت زارگونىغا تەئەللۇق قاراڭغۇ گەپ ھېسابلىنىدۇ. تەسەۋۋۇر قىلىش تەس ئەمەسكى، جەمئىيەتتىكى بۇ خىل قاراڭغۇ گەپلەر تولمۇ ئۆزگىرىشچان ۋە ئۆمرى كۆتە بولىدۇ. شۇنداقلا مۇنداق سۆزلەرنىڭ بىر تىلىنىڭ ئومۇمىي سوستاۋىغا قىلچە تەسىرى بولمايدۇ دېسىمۇ بولىدۇ.

(2) ئەستەرىلىك گەپ. (隐语) ئادەتتە ئەستەرىلىك گەپ ئۆزىنىڭ ئىشلىتىلىش دائىرىسىنىڭ نىسبەتەن كەڭلىكى، ئوبرازچانلىقى ۋە قىزىقارلىقى بىلەن قاراڭغۇ گەپلەردىن روشەن پەرقلىنىدۇ. مەسىلەن، ئىچەرمەنلەر ئارىسىدا قوللىنىلىپ دىغان «قېقىشىۋالماق» (يەنى ئىككى رومكىدىن قېقىشىۋالماق)، «ئۆرە ئاتا قىلماق» (يەنى ھاراق پوكىيىگە يۆلىنىپ تۇرۇپلا ئىچمەك) سۆزلىرى؛ چاقچاق سورۇنلىرىدا ئىشلىتىلىدىغان

«پاس چىقارماق»، «كەلتۈرۈپ قويماق»، «سانجىۋالماق» دېگەن سۆزلەر؛ شۇنداقلا نەشرىياتچىلىقتا تەھرىرلەر ئارىسىدا قوللىنىلىدىغان «پاساڭ» ياكى «كاۋاك چالمىسى» (يەنى بەت ئاخىرىدىكى بىكار قالغان يەرگە باب كېلىدىغان ئەقلىيە سۆزلىرى قاتارلىق مىكرو ماقالىلار) دېگەندەك سۆزلەرنىڭ ھەممىسى ئادەت زارگونغا تەئەللۇق ئەستەزلىك گەپلەرگە كىرىدۇ.

ئەستەزلىك گەپلەر ئوبرازچان، قىزىق، ئىلمىي بولغانلىقى ئۈچۈن تارقىلىشى تېز، ئومۇملىشىشى ئاسان بولۇش خۇسۇسىيىتى تىگمۇ ئىگە.

(3) سىنىپىي ئادەت زارگونى. (阶级习惯语)
سىنىپىي ئادەت زارگونى ئادەتتە «سىنىپىي دىئالېكت» دەپمۇ ئاتىلىدۇ. ئۇ مۇئەييەن سىنىپ ئۆزىگە خاس ئالاھىدە مەنە بىلەن ئىشلىتىدىغان سۆزلەرنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ.

بەن نۇقتىسىدىن ئېلىپ ئېيتقاندا، تىل بىر خىل ئىجتىمائىي ئالاقە قورالى بولۇش سۈپىتى بىلەن جەمئىيەتتىكى تۈرلۈك سىنىپ ۋە ھەر خىل تەبىقىلەر ئۈچۈن ئورتاق بولىدۇ. بىراق بەزى سىنىپ، ئايرىم تەبىقىلەر ئۆزلىرىنىڭ سىنىپىي مەنپەئىتى ئۈچۈن ھامان بەزى سۆزلەرنى ياساپ ياكى ئۇلارغا ئالاھىدە مەنە يۈكلەپ ئىشلىتىپ، بارا - بارا ئۇلارنى ئۆز سىنىپىي دائىرىسىدە ئىشلىتىلىدىغان سىنىپىي ئادەت زارگونى لىرىغا ئايلاندۇرۇۋالىدۇ. ئالايلىق، ئېنىق ماتېرىياللارغا ئاساسلانغاندا، 1949 - يىلىدىن بۇرۇن مەملىكىتىمىزدىكى پومپىشچىك ۋە بۇرژۇئازىيە سىنىپىي كوممۇنىستلارنى ۋە كوممۇنىزمغا ھېسداشلىق قىلغۇچىلارنى «قىزىلپاچاقلار» دەپ ئاتىسا، پرولېتارلارنى «يالاڭتۆشلەر»، «ئاچ گادايلار»، «قەلەندەرلەر» دەپ ئاتاشقان. خاس ئۇيغۇر تىلىدىمۇ يۇقىرى تەبىقە ئاقسۆڭەكلەر ۋە ئەكسىيەتچىلەر لۇغىتىدىلا ئىشلىتىلىدۇ.

دىغان سىنىپىي ئادەت ۋارگونلىرى بولغان. مەسىلەن، كونسېرۋاتىپلىققا، دىنىي خوراپاتلىققا قارشى تۇرۇپ، زامانغا يارىشا يېڭىلىقنى، ئىسلاھاتنى تەرغىپ قىلغۇچىلار «جىددىت» (يەنى چاغاتايچە «يېڭى» دېگەن مەنىدىكى سۆز) دەپ ئاتالغان بولسا، كونا ئادەتلىرىنى تاشلاپ يېڭى ئادەتلەرنى شەكىللەندۈرگەنلەر «دەھرى» (يەنى چاغاتايچە «زامانىۋى» دېگەن مەنىدىكى سۆز) دەپ ئاتالغان. دېمەك، يۇقىرىدا مىسال كەلتۈرۈلگەن «قىزىلپاچاق»، «يالاڭتۇش»، «جىددىت»، «دەھرى» دېگەن سۆزلەر بۇرۇنقى سىنىپىي تەئەللۇق سىنىپىي ئادەت ۋارگونلىرىغا كىرىدۇ.

سىنىپىي ئادەت ۋارگونلىرى شۇ سىنىپنىڭ جەمئىيەتتىكى ئورنىغا قاراپ، نىسپىي ھالدا ئومۇملىشىپ خاس سىياسىي ئاتالغۇ دەرىجىسىگە كۆتۈرۈلۈشىمۇ مۇمكىن. مەسىلەن، «قىزىل ھاكىمىيەت»، «قىزىل قەلب»، «قىزىللىشىش»، «سېرىق ناخشا»، «يالىڭاياغ دوختۇر»، «سېرىقنى تازىلاش» (扫黄) دېگەنلەرگە ئوخشاش.

لېكسىكولوگىيىدە كەسىپىي سۆزلەر (行业语) بىلەن ئادەت سۆزلىرى (习惯语) قوشۇلۇپ، «ئىجتىمائىي دىئالېكت» (社会方言) دەپ ئاتىلىدۇ.

5. ھېس - تۇيغۇلۇق سۆزلەر

تىلشۇناسلىقتا، ئاڭلىتىدىغان ئۇقۇمى مۇئەييەن ھېس - تۇيغۇ، كەيپىيات ياكى پوزىتسىيە بىلەن چەمبەرچاس باغلانغان سۆزلەرنى «ھېس - تۇيغۇلۇق سۆزلەر» (表情词汇) دەپ ئاتايدۇ. ①

تۇيغۇر تىلىدىكى ھېس - تۇيغۇلۇق سۆزلەرنى «مۇھەببەت

① جاك يۇگىن: «لېكسىكولوگىيە ھەققىدە ئومۇمىي بايان».

«سۆزلىرى»، «نەپرەت سۆزلىرى» ۋە «تەكەللۇپ سۆزلىرى» دەپ كەن ئۈچ تۈرگە بۆلۈپ چۈشەندۈرۈشكە بولىدۇ.

(1) مۇھەببەت سۆزلىرى. بۇ تۈركۈمدىكى سۆزلەردە، سۆز-لىمگۈچىنىڭ بىرەنەرسە، بىرەر ۋەقە ياكى ھادىسىگە يەنى سۆزدە ئىپادە قىلىنغۇسى ئويىڭىڭىزغا بولغان ئامراقلىقى، ھېسداشلىقى، مۇھەببىتى، قايىللىقى، پەخىرلىنىش ھېسسىياتى ياكى قوللاش تۇيغۇسى ئېنىق ئاڭلىتىلىدۇ. مەسىلەن، باتۇر، قەيسەر، قەھرىمان، گۈزەل، ئېسىل، كۆركەم، ئۇماق، مەرد، يۈكسەك، ئەزىز، مېھرىبان، دوست، بۇرادەر، ئاغىنە، جەسۇر دېگەنلەرگە ئوخشاش.

بۇ خىل سۆزلەر نۇتۇقلىرىمىزدا ھامان كۆتۈرۈڭگۈ روھ ۋە ھاياجان بىلەن ئېيتىلىدىغان بولغاچقا، بەزىلەر بۇنى «ھەشمەتلىك سۆزلەر» دەپمۇ ئاتايدۇ. ① بىراق، بىزنىڭچە، بىر تىلدىكى سۆزلەرنى «ھەشمەتلىك» ۋە «ھەشمەتسىز» دەپ ئايرىش مەنتىقىغە سىغمايدۇ. چۈنكى، ئاشۇ تەنتەنە، ھاياجان بىلەن ئېيتىلىدىغان سۆزلەردىكى تۈپ مەسىلە ئۇلارنىڭ قۇرۇلۇشىدىكى ھەشمەت، كۆركەملىك مەسىلىسى ئەمەس، بەلكى ئۇلار ئىپادە قىلىدىغان ئۇقۇمدىكى يارقىن پوزىتسىيە ۋە سۆيۈنۈش تۇيغۇسىدىن ئىبارەت. ئالايلۇق، بىز بىراۋنى «باتۇر» دەپ سۈپەتلىگەنمىزدە، بىزدە شۇ كىشىگە نىسبەتەن قايىللىق تۇيغۇسى بولغاندىلا شۇنداق ئاتايمىز. ۋە ھالەنكى، بىز «باتۇر» دەپ ئاتىغان كىشىنى بىزنىڭ دۈشمەنلىرىمىز ئۇنداق ئاتىمايدۇ، ئەلۋەتتە. بىز ئۆز ئارمىيىمىزنى «دۈشمەنگە قارشى قەيسەرانە جەڭ قىلدى» دەپ تەسۋىرلىسەك، دۈشمەنلىرىمىز ئۇلارنى «بىزگە جاھلانلىق بىلەن قارشىلىق كۆرسەتتى» دەپ ئىپادە قىلىشى مۇمكىن. دېمەك، مەزكۇر «قەيب

① «ھازىرقى زامان ئۇيغۇر تىلى» (ئالىي مەكتەپلەر ئۈچۈن دەرسلىك)، لېكسىكا قىسمى.

سىرانە» ۋە «جاھىلانە» سۆزلىرىدىكى ئاساسلىق نەرسە سۆز-
دىكى «ھەشىمەت» مەسىلىسى ئەمەس، بەلكى ئۇلار ئۆز ئىچىگە
ئالغان «ھېسىيات» مەسىلىسىدۇر.

ئومۇمەن قىلىپ ئېيتقاندا، يۇقىرىدا ماسال قىلىپ
كۆرسىتىپ ئۆتكىنىمىزگە ئوخشاش تۈپ سۆزلەردىن باشقا،
تۆۋەندىكىدەك ياسالما سۆزلەرمۇ مۇھەببەت سۆزلىرى كاتېگورى-
يىسىگە كىرىدۇ.

ئا) چاغاتاي ئۇيغۇر تىلىدىن كەلگەن «- ئان»، «- ئانە»
قوشۇمچىلىرىنىڭ قوشۇلۇشى بىلەن ياسالغان، مەدھىيەلەش،
قايىللىق تۇيغۇسىدىكى ياسالما سۆزلەر: پىداكارانە، قەھرىمان-
نانە، داھىيانە، باتۇرانە، مەردانە، جەسۇرانە، جانان، يارەن
قاتارلىقلار.

ئە) ئۇلۇغلاش، پەخىرلىنىش، سەھمىي ئىرىكىلەش قۇي-
غۇسى بىلەن ئېيتىلىدىغان، «جان» ياكى «خان» قوشۇمچىسى-
نىڭ قوشۇلۇشى بىلەن ياسالغان سۆزلەر: ئانىجان، بالىخان،
دادىخان دېگەنلەرگە ئوخشاش.

«ئانىجان تۇغقان ئېلىم جۇڭگو، ئۇنىڭ پەرزەندىمەن،
رىشتىگە جىسىم بىلەن، ئىشقىم بىلەن پەيۋەندىمەن.»
(تېپىپچان ئېلىمىيۇۋ: «ۋەتەن ھەققىدە غەزەل» دىن)

ب) سۆيۈنۈش بىلەن تەرىپلەش تۇيغۇسى ئىپادىلىنىدى-
غان «چان» قوشۇمچىسىلىق ياسالما سۆزلەر: ئەمگەكچان،
تىرىشچان، ئىشچان، كۈرەشچان، ئىجادچان دېگەنلەرگە
ئوخشاش.

پ) چاغاتايچىدىن كەلگەن «پەرۋەر» قوشۇمچىسىنىڭ
قوشۇلۇشى بىلەن ياسالغان سۆزلەر: ۋەتەنپەرۋەر، خەلقپەرۋەر،
ئىنسانپەرۋەر، مەرىپەتپەرۋەر، مىللەتپەرۋەر، ئىلىمپەرۋەر

ۋە باشقىلار.

(ت) ئومۇمەن مەدھىيەلەش، سۆيۈنۈش تۇيغۇسى بىلەن ئېيتىلىدىغان ئىدىئومىلار ۋە بىرىكمە سۆزلەر: ئاق كۆڭۈل، خۇش پېئىل، ئوت يۈرەك، خۇش پىچىم، خۇش تەبىئەت، خۇش مۇئامىلە، كۆڭلى ئوق، قولى ئوچۇق، قورسىقى كەڭ، دىلى يۇمشاق، تىلى چۈچۈك، پاك دىل دېگەنلەرگە ئوخشاش. ئۇنىڭدىن باشقا، بىرىنچى شەخس ئىگىلىك قوشۇمچىسى بىلەن تۈرلەنگەن ھالدا دائىم ئىستېمال قىلىنىدىغان، ئەزىز-لەش، ئامراقلىق تۇيغۇسى ئىپادىلىنىدىغان سۆزلەرمۇ مۇھەببەت سۆزلىرى كاتېگورىيىسىگە كىرىدۇ. مەسىلەن، قوزام، جىگىرىم، جېنىم، ئامرىقىم دېگەنلەرگە ئوخشاش.

(2) نەپرەت سۆزلىرى. بۇ تۈركۈمدىكى سۆزلەردە، سۆزلىك گۈچىنىڭ ئوبيېكتقا بولغان نەپرەتى، يامان كۆرۈش ھېسسىياتى، چۈشۈرۈش نىيىتى ۋە تەنە قىلىش تۇيغۇسى ئىپادىلىنىپ تۇرىدۇ. مەسىلەن:

ئوسال، شۇم، ئەسكى، دۆت، ئىپلاس، ئەبلەخ، ھۇرۇن، جاھىل، زالىم، قۇۋ، بۇزۇق، سەت، مەينەت، دۈشمەن دېگەنلەرگە ئوخشاش.

ئۇيغۇر تىلىدىكى نەپرەت سۆزلىرىنىڭ خېلى كۆپچىلىكى ياسالما سۆزلەر بولۇپ، ئۇلارنىڭ مۇھىملىرى دەپ تۆۋەندىكىلەرنى كۆرسىتىش مۇمكىن.

(ئا) چاغاتاي ئۇيغۇر تىلىدىن كەلگەن «خور» قوشۇمچىسىنىڭ قوشۇلۇشى بىلەن ياسالغان سۆزلەر: مۇنداق سۆزلەر ئادەتتە، مەزكۇر قوشۇمچە قوشۇلغان ئىسىم ئىپادىلىگەن شەيئىنى يېگۈچى، ئىچكۈچى ياكى ھەددىدىن ئارتۇق يېگۈچى، ئىچكۈچى ئادەم ياكى نەرسىنى بىلىدۇرىدىغان ئىسىم ياكى سۈپەت سۆزلەر بولۇپ ھېسابلىنىدۇ. مەسىلەن:

ئادەمخور (جەمئىيەت)، تەمەخور (ئادەم)، قانخور، پارە

ھور، جازانخور، بالاخور، يۇندىغور،،،،

ئە چاغاتاي ئۇيغۇر تىلىدا «ئوسال، ئەسكى» مەنىسىدە ئىشلىتىلگەن «بەد» سۆزىدىن ئۆزگىرىپ كەلگەن ئالدى قوشۇلغۇچى «بەت» نىڭ قوشۇلۇشىدىن ياسالغان سۆزلەر. مۇنداق سۆزلەر ئادەتتە مەزكۇر قوشۇمچە قوشۇلغان ئىسىم سۆزلەر ئىپادىلىگەن شەيئى بويىچە، «ناچار، سەت» دېگەن ئۇقۇملارنى بىلدۈرىدىغان ئىسىم ۋە سۈپەت سۆزلەر بولۇپ ھېسابلىنىدۇ. مەسىلەن:

بەتەخت، بەتئىيەت، بەتقىلىق، بەتخۇي، بەتئىمۇئامىلە، بەتتەم، بەتنام، بەتسەشمە، بەتسبۇي، بەتخەج، بەتەرەك، بەتگۇمان دېگەنلەرگە ئوخشاش.

ب) چاغاتاي ئۇيغۇر تىلىدىن كەلگەن ئالدى قوشۇلغۇچى «نا» نىڭ قوشۇلۇشى بىلەن ياسالغان سۆزلەر. مۇنداق سۆزلەر ئادەتتە، مۇئەييەن ئىسىم سۆزلەرگە مەزكۇر قوشۇمچە قوشۇلغاندىن كېيىن بارلىققا كەلگەن ۋە ئاشۇ ئىسىم ئىپادىلىگەن شەيئىنىڭ يوقلۇقىنى مەزمۇن قىلغان ياسالما سۈپەت سۆزلەر بولۇپ ھېسابلىنىدۇ. مەسىلەن:

ناكار، نائىنساپ، ناباب، ناپاك، ناكار، ناكەس، نامەرد، نائەھلى دېگەنلەرگە ئوخشاش.

ب) چاغاتاي ئۇيغۇر تىلىدىن كەلگەن ئالدى قوشۇلغۇچى «بى» نىڭ قوشۇلۇشى بىلەن ياسالغان سۆزلەر. بۇ خىل سۆزلەر مۇئەييەن ئىسىملارغا مەزكۇر قوشۇمچىنىڭ قوشۇلۇشى بىلەن ياسالغان، ئادەتتە نەپرەت تۇيغۇسى بىلەن ئېيتىلىدىغان سۈپەت سۆزلەرنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ. مەسىلەن:

بىئەدەب، بىھايا، بىمەززە، بىمەنە، بىرەھىم، بىنومۇس، بىۋاپا، بىھۆرمەت دېگەنلەرگە ئوخشاش.

ت) چاغاتاي ئۇيغۇر تىلىدىن كەلگەن «پەرەس» قوشۇمچىسىنىڭ قوشۇلۇشى بىلەن ياسالغان سۆزلەر. بۇ خىل

سۆزلەردە، مەزكۇر قوشۇمچە قوشۇلغان ئىسىم سۆز ئىپادىلىگەن شەيئىنى ھەددىدىن زىيادە قوغلىشىش ۋە ئۇنىڭغا چوقۇنۇش خۇسۇسىيىتى بىلدۈرۈلۈپ، ئادەتتە، ئەيىبلەش، ياقتۇرماسلىق تۇيغۇسى بىلەن ئېيتىلىدۇ. مەسىلەن:

ئەمەلپەرەس، پۇلپەرەس، خوتۇنپەرەس، كىيىمپەرەس، ئابرويپەرەس، شۆھرەتپەرەس،...

(ج) ئۇيغۇرچىدىكى «- سىز» قوشۇمچىسىنىڭ قوشۇلۇشى بىلەن ياسالغان، ئادەتتە نەپرەت تۇيغۇسى بىلەن ئېيتىلىدىغان سۆزلەر. مەسىلەن:

يۈزسىز، ۋىجدانسىز، يۈرەكسىز، مەيدانسىز، چىدامسىز، غەيرەتسىز، روھسىز دېگەنلەرگە ئوخشاش.

ئۇنىڭدىن باشقا، ئومۇمەن ياقتۇرماسلىق، مەنسىتمەسلىك، ئەيىبلەش ياكى نەپرەتلىنىش تۇيغۇسىدا ئېيتىلىدىغان بارلىق ئىدىئوم ۋە بىرىكمە سۆزلەرمۇ نەپرەت سۆزلىرى كاتېگورىيىسىگە كىرىدۇ. مەسىلەن:

تاش يۈرەك، ئىچى تار، كۆڭلى پەس، ئىچى يامان، كۆڭلى قارا، نىيىتى بۇزۇق، ھارامزادە، ھارامتاماق، ھاڭۋاقتى، يېتەۋالدى، قارا نىيەت، قارا كۆڭۈل دېگەنلەرگە ئوخشاش. (3) تەكەللۇپ سۆزلىرى. ئادەتتە، سۆز ئوبىيېكتىغا نىسبەتەن

مۇئەييەن ئەدەب بىلىدۈرۈش تۇيغۇسى بىلەن ئېيتىلىدىغان سىلىق-سىپايە سۆزلەرنى تەكەللۇپ سۆزلەردەپ ئاتاشقا بولىدۇ (بۇ خىلدىكى سۆزلەرنى بەزىلەر «ئەدەب سۆزلىرى» دەپ ئاتىسا، يەنە بەزىلەر «ھايا سۆزلىرى» دەپمۇ ئاتايدۇ). مەسىلەن:

ھەشقاللا، بارىكاللا، ئىنشائاللا، ماشائاللا، ئەسسالامۇ-ئەلەيكۇم، ئەلھەمدۇلىللا، ۋەئەلەيكۇم ئەسسالام، كەچۈرۈڭ، رەھمەت، ئەرزىمەيدۇ، ھېچقىسى يوق دېگەنلەرگە ئوخشاش.

تەكەللۇپ سۆزلىرى شۇ تىللىق خەلقنىڭ ئەنئەنىۋى

ئەخلاق قارىشى ۋە مىللىي ئادەتلىرى ئاساسىدا شەكىللەنگەن بولۇپ، ئۇ ئەمەلىيەتتە ئېنىق ھالدىكى ماختاش، ئەزىزلىك، قايىللىق ۋە پەخىرلىنىش تۇيغۇسى بىلەن ئېيتىلىدىغان مۇھەببەت سۆزلىرىدىن ماھىيەت جەھەتتىن پەرقلىنىدۇ. تەكەللۇپ سۆزلىرى سۆزلىگۈچىنىڭ سۆزىگە يېقىملىق، ئىلمىيلىك بېغىشلايدۇ. شۇڭا، ئادەتتە، ياش پەرق، جىنس ئايرىمىسى، ئۆزئارا تونۇشلۇق دەرىجىسى قاتارلىق ئۆزبېكىتىپ ئامىللار كەلتۈرىدىغان ئوڭايىسىزلىق مۇناسىپ تەكەللۇپ سۆزلىرى ئارقىلىق يېڭىلىنىپ سۆز ئالاقە راۋانلاشتۇرۇلىدۇ، سۆھبەت كۆزلەنگەن ئۈنۈمگە ئېرىشتۈرۈلىدۇ. مەسىلەن، مۇنۇ دىئالوگنى ئالايلىق:

دوختۇر: بۈگۈن چوڭ تەرەت قىلدىڭىزمۇ؟

بىمار: ياق.

دوختۇر: كىچىك تەرىتىڭىزنىڭ رەڭگى قانداق؟

بىمار: يەنىلا قىزغۇچ.

دوختۇر: يەل كەلدىمۇ؟

بىمار: كەلدى.

دېمەك، بۇ يەردە دوختۇر «چىچماق»، «ئوسۇرماق» دېگەن سۆزلەرنىڭ ئورنىغا تەكەللۇپ سۆزلىرىنى ئىشلىتىپ، ئوتتۇرىدىكى ئوڭايىسىزلىقنى يەڭگەن، سۆھبەتنى بىمارنىڭ كۆڭلىگە يارىشا يېقىملىق قىلغان.

بىر مىللەتنىڭ تىلىدا تەكەللۇپ سۆزلىرىنىڭ كۆپ ياكى ئاز بولۇشى، تەكەللۇپ سۆزلىرىنىڭ خەلق ئىچىدە ئومۇمىي شىش دەرىجىسىنىڭ يۇقىرى ياكى تۆۋەن بولۇشى شۇ مىللەتنىڭ مەدەنىيەت ۋە مائارىپ سەۋىيىسىنىڭ يۇقىرى ياكى تۆۋەنلىكىگە مۇناسىۋەتلىك. ئۇيغۇر تىلىدا تەكەللۇپ سۆزلىرى ئاز ئەمەس. بىراق، تەكەللۇپ سۆزلىرىنىڭ ئومۇمىي خەلق ئىچىدە ئومۇملىشىش دەرىجىسىنى ھەممىدە بىردەك يۇقىرى

دېگىلى بولمايدۇ. خۇسۇسەن ياشلار ۋە بالىلار ئىچىدە تەكەل-
لۇپ سۆزلىرىنى تولۇق بىلىمەيدىغانلار ئاز ئەمەس. شۇڭا،
ئۇيغۇر تىلىدىكى تەكەللۇپ سۆزلىرىنى تۈر - تۈرى بويىچە
ئايرىپ، مەخسۇس تەتقىق قىلىپ، ئۇلارنىڭ ئىستېمال دەرى-
جىسىنى ئۆستۈرۈش تىل مەدەنىيەت قۇرۇلۇشىمىزدا مۇھىم ۋە
ئەمەلىي ئەھمىيەتكە ئىگە.

ئۇيغۇر تىلىدىكى تەكەللۇپ سۆزلەرنىڭ ئىچىدە تۈپ
سۆزلەرمۇ، ياسالما سۆزلەر ۋە بىرىكمە سۆزلەرمۇ، ئىدىئوملارمۇ،
ھەتتا پۈتۈن - پۈتۈن تۇراقلىق جۈملىلەرمۇ بار. پۈتۈن جۈم-
لىلىك تەكەللۇپ سۆزلەرنىڭ ئىچىدە، خەۋەر جۈملىلەرمۇ،
سوراق جۈملىلەرمۇ، ئۈندەش جۈملىلەرمۇ بار.

ئۇيغۇر تىلىدىكى تەكەللۇپ سۆزلىرى دىئالېكت رايون-
لىرىنىڭ ئوخشاشماسلىقىغا قاراپ، سان، سالماق، ئىشلىتىلىش
ئورنى ۋە دائىرىسى، سۆزلەرنىڭ ئاڭلىتىدىغان مەنىلىرى
قاتارلىق جەھەتلەردە روشەن پەرقلەرگىمۇ ئىگە.

ئۇيغۇر تىلىدىكى تەكەللۇپ سۆزلىرىنى ئىشلىتىش
دائىرىسى ۋە سورۇن ئالاھىدىلىكى بويىچە تۆۋەندىكىدەك بىر-
قانچە تۈرلەرگە بۆلۈشكە بولىدۇ.

ئا) ئۇچرىشىش - كۆرۈشۈش تەكەللۇپ سۆزلىرى: تىنچ-
لىقمۇ، ئەسسالامۇئەلەيكمۇ، ۋەئەلەيكمۇ ئەسسالام، تازا تۇرامسىز،
كەم دىدارغۇ، كۆرۈنمەيسىزغۇ، ئۆي ئىچى تىنچلىقمۇ، ياخشى
تۇرۇپسىز، ئالدىراشمۇ دېگەنلەرگە ئوخشاش.

ب) خوشلىشىش تەكەللۇپ سۆزلىرى: خەير - خوش، خەير
ئەمىسە، ئاق يول بولسۇن، خۇدايىمغا ئامانەت، كېلىپ تۇرۇڭ،
ئارىلىشىپ ئۆتەيلى دېگەنلەرگە ئوخشاش.

ب) مېھماندارچىلىق تەكەللۇپ سۆزلىرى: ئۆيگە كىرىڭ،
يۇقىرى ئۆتۈڭ، داستىخانغا بېقىڭ، بېقىپ ئولتۇرۇڭ، كايى-
ماق، جۇۋىماق دېگەنلەرگە ئوخشاش.

پ) ئاغرىق - سىلاق، ئۆلۈم - يېتىم تەكەللۇپ سۆزلىرى؛
ھىجەزى يوق بولۇپ قالماق، بىتاپ بولۇپ قالماق، يېتىپ
قالماق، ۋاپات بولماق، قازا تاپماق، تۈگەپ كەتمەك،
كېتىپ قالماق، تۇرۇپ كېتىش، سەۋر قىلىش، ئەلھۆكۈملىللا،
ياتقان جايى جەننەتتە بولغاي دېگەنلەرگە ئوخشاش.

ت) شەخسىي تازىلىق تەكەللۇپ سۆزلىرى: بويىنى سۇغا
سالماق، ئىستىنجا قىلماق، چوڭ تەرەت قىلماق، كىچىك
تەرەت قىلماق، زەھەر قىلماق، تەرەت سۇندۇرماق، زەھىرى
قىستاپ كەتمەك دېگەنلەرگە ئوخشاش.

ئۈنىڭىدىن باشقا، توي - تۆكۈن، نەزىر - چىراغ،
سوۋغا - سالام بېرىش ۋە قوبۇل قىلىش قاتارلىق پائالىيەت
لەرنىڭمۇ ئۆزىگە خاس تەكەللۇپ سۆزلىرى بار.

تەكەللۇپ سۆزلىرى ئۇيغۇر تىلى خەزىنىسىدىكى بىباھا
دۇردانىلەردىن سانىلىدۇ. شۇڭا، ئۇلارنى توپلاش، ھەرقايسى
لىرىنىڭ قانداق چاغدا، قانداق سورۇندا، قانداق ئوبيېكتقا
ئىشلىتىلىدىغانلىقىدىن تارتىپ تەپسىلىي چۈشەندۈرۈپ ئىزاھ
لاش ۋە ئۇلارنى ۋاقتى - ۋاقتىدا لۇغەتلىرىمىزدىن ئورۇن
ئالدىرۇش تولىمۇ مۇھىم ۋە ئەھمىيەتلىك ئەمگەكتۇر.

6. ئەدەبىي تىلغا خاس سۆزلەر

ئەدەبىي تىل (文学语言) ئادەتتە، يېزىق تىلى ياكى
كىتابىي تىل (书面语) بىلەن جانلىق تىل ياكى ئېغىز تىلى
(口语) نى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ. ھازىرقى زامان ئۇيغۇر تىلىدا،
سۆزلەردىكى تەلەپپۇز نورمىلىرىنى ھېسابقا ئالمىغاندا
(مەسىلەن، «بازار» سۆزى كىتابىي تىلدا «bazar» دەپ
تەلەپپۇز قىلىنسا، ئېغىز تىلىدا «baza» تەلەپپۇز قىلىنغىنىغا
ئوخشاش)، يېزىق تىلى بىلەن ئېغىز تىلى ئاساسەن بىردەك،^①

① ئابدۇسالام ئابباس: «ھازىرقى زامان ئۇيغۇر تىلىدا ئاتالغۇلار

مەسىلىسى»، «تىل ۋە تەرجىمە»، 1982 - يىل 2 - سان.

بىراق، ئەمەلىي ئىستېمالدىكى پاكىتلارنى ھېسابقا ئالغاندا، ئۇيغۇرچىدىكى ئەدەبىي تىلغا خاس سۆزلەرنىمۇ نىسپىي ھالدا «يېزىق تىلىغا خاس سۆزلەر» ۋە «ئېغىز تىلىغا خاس سۆزلەر» دېگەن ئىككى تۈرگە بۆلۈشكە بولىدۇ.

1) يېزىق تىلىغا خاس سۆزلەر

يېزىق تىلىغا خاس سۆزلەر دېگىنىمىز ئەدەبىي تىلنىڭ ھەر خىل ھۆججەت - پەرمان، خەت، ئالاقە، كىتاب، گېزىت - ژۇرنال ۋە بارلىق باسما، يازما ماتېرىياللاردا ئىپادىلەنگەن شەكىلىنى، شۇنداقلا مائارىپ بويىچە ئوقۇ - ئوقۇتۇش ئىشلىرىدا، رادىئو - تېلېۋىزىيە، كىنو - تىياتىر، تۈزلۈك يىغىن - قۇرۇلتاي ۋە رەسمىي ئاممىۋى سورۇنلاردا قوللىنىدىغان سۆزلەرنى كۆرسىتىدۇ.

يېزىق تىلىغا خاس سۆزلەر قويۇق كىتاب پۇرۇقىغا ئىگە بولغاندىن تاشقىرى ئىلمىي، تەكەللۇپلۇق ۋە پاساھەتلىك بولۇش خۇسۇسىيىتىگىمۇ ئىگە.

ئومۇمەن قىلىپ ئېيتقاندا، يېزىق تىلىغا خاس سۆزلەرنىڭ مۇتلەق كۆپچىلىكى كۆپ ئىشلىتىلىدىغان سىياسىي ئاتالغۇلار ۋە ئەدەبىي سۆزلەردىن تەشكىل تاپقان بولىدۇ. ئالايلىق:

سىياسىي ئاتالغۇلار: مەملىكەت، ۋەتەن، ئىجتىمائىي، ئىستىبات، زەربىدار، ئېكسپىلاتاتسىيە، تەپەككۈر، تەئەججۈپ، تەپىرقە، تەرغىبات، جاھالەت، زۇلمەت، قەھرىمانە، مەۋجۇدات،...

ئەدەبىي ئاتالغۇلار: گۈزەل، جۇشقۇن، سەممىي، شادىمان، شادىيانە، مەيۈسلەنمەك، مەپتۇن بولماق، قەلب، ئاشىقى بىقارار بولماق، مەۋج ئۇرماق، پارلاق،...

ئۇنىڭدىن باشقا، ئۆزئارا ئالاقە، كۈندىلىك تۇرمۇشقا

ئائىت بەزى سۆزلەردىمۇ يېزىق تىلىغا ماسلىشىپ قالغانلىرى بولىدۇ. ئالايلىق:

تۇرمۇش قۇرماق، قارشى ئالماق، ئېتىراز بىلدۈرمەك، نەزەر تاشلىماق، ئېلىپ بارماق، شۇغۇللانماق، پەرزەنت كۆرمەك، بۇرچىنى ئادا قىلماق، قەدەم تەشرىپ قىلماق، بالاغەتكە يەتمەك، زىيارەت قىلماق، دوستانىلىق قىلماق، شىكايەت قىلماق، ئىمزا قويماق،...

يېزىق تىلىغا خاس سۆزلەرنىڭ بارلىقى — ئوبىيەكتىپ مەۋجۇدىيەت. بىراق، يېزىق تىلىغا خاس سۆزلەر دېگىنىمىز، ئېغىز تىلىدا مۇتلەق قوللىنىلمايدىغان سۆزلەرمۇ ئەمەس، مۇنداق سۆزلەر ئادەتتىكى سورۇن، ئادەتتىكى سوقا — سۆھبەت ۋە پاراڭلاردا قوللىنىلسا، سۆزلىگۈچىنىڭ سۆزىگە روشەن ھالدا سۈنئىيلىك تۈسى بېرىپ قويىدۇ، خالاس.

2) ئېغىز تىلىغا خاس سۆزلەر

جانلىق تىل ياكى ئېغىز تىلىغا خاس سۆزلەر دېگىنىمىز، ئىختىيارىي ھالدا ئۆزئارا ئەھۋاللىشىش، مۇڭدېشىش، سېرىشىش، پاراڭلىشىش،... قاتارلىق غەيرىي رەسمىي سورۇنلاردا ئىشلىتىلىدىغان سۆزلەرنى كۆرسىتىدۇ.

جانلىق تىلغا خاس سۆزلەر ئاساسەن ئۇزاق يىللىق ئىستېمال جەريانىدا كىشىلەرنىڭ يۈزتۇرانبە تۇرۇشۇپ ئۆز تىلى ئارقىلىق (يەنى قەلەم ئارقىلىق ئەمەس) سۆزلىشىش ئەمەلىيىتى نەتىجىسىدە شەكىللەنگەن. مەلۇمكى، يۈزتۇرانبە سۆزلىشىش قەلەم ئارقىلىق (يەنى يېزىق ئارقىلىق) سۆزلىشىشكە قارىغاندا تەكەللۇپسىز، تۈز — توغرا ۋە ئوچۇق — يورۇق بولۇشنى تەلەپ قىلىدۇ، سۆزلەشكۈچىلەر ھامان ئۆزلىرىنى ئۇ، بۇ كىتابتىن كۆرۈپ ئۆگىنىۋالغان سۆزلەرنى ئەمەس، بەلكى قاتا — ئانىسىنىڭ تىلىدىن ئۆگىنىۋالغان ۋە ئالاقىدە ئىشلىتىدۇ.

شىش ئادەت بولۇپ گەتگەن ئەڭ ئاممىۋى، ئەڭ چۈشىنىشلىك سۆزلەرنى ئىشلىتىشنى خالايدۇ. شۇڭا كىشىلەر جانلىق تىلنى ئادەتتە «زاغرا تىلى» ياكى «دېھقان تىلى»، يەنى دېھقانمۇ چۈشەنەلەيدىغان تىل دەپمۇ ئاتايدۇ.

جانلىق تىلغا خاس سۆزلەر ئومۇمەن قىلىپ ئېيتقاندا، ئۆزىنىڭ ئۇقۇم جەھەتتىكى ئېنىقلىقى ۋە ئاممىبايلىقى بىلەن يېزىق تىلغا خاس سۆزلەردىن پەرقلىنىدۇ. جانلىق تىلغا خاس سۆزلەرنىڭ يېزىق تىلىدىن پەرقىنى كۆنىكرېت قىلىپ ئېيتقاندا مۇنداق ئۈچ تەرەپتىن چۈشەندۈرۈش مۇمكىن:

① ئېغىز تىلى (يەنى جانلىق تىل) غا خاس سۆزلەر يېزىق تىلىغا خاس سۆزلەرگە قارىغاندا ئىخچام كېلىدۇ. يېزىق تىلىدا قوللىنىلىدىغان سۆزلەر ئېغىز تىلىدا ھامان بەلگىلىك دەرىجىدە ئىخچاملانغان ھالدا ئومۇملىشىدۇ. مەسىلەن:

<u>ئېغىز تىلىدا</u>	<u>يېزىق تىلىدا</u>
قول قويماق	ئىمزا قويماق
ئەپقاچماق	ئېلىپ قاچماق
ئەپقالماق	ئېلىپ قالماق
ئەپكەتمەك	ئېلىپ كەتمەك
كۆيۈپ قالماق	ياخشى كۆرۈپ قالماق
ھال ئېيتماق	ئەھۋال بايان قىلماق
ئۆرۈمەك	تەرجىمە قىلماق

② ئېغىز تىلىغا خاس سۆزلەر يېزىق تىلىغا خاس سۆزلەرگە قارىغاندا ئوبرازلىق كېلىدۇ. مەسىلەن:

<u>ئېغىز تىلىدا</u>	<u>يېزىق تىلىدا</u>
قاپاقباش	ئەقىلسىز
پوق قورساق	بىلىمسىز
ئاللىكۆڭۈل	مەيدانسىز

گۈڭلى قارا	ۋىجدانىسىز
بەگباش	گەپ ئاڭلىمايدىغان
قاقباش	تەجرىبىلىك
قولى ئوچۇق	سېخىي
ئالدى ئوچۇق	ئىستىقبالىلىق
قولى ئەگرى	ئۇنى - بۇنى ئېلىۋالىدىغان
بەل قويۇۋەتمەك ياكى	چىدامسىزلىق قىلماق
يەل قويۇۋەتمەك	

③ ئېغىز تىلىغا خاس سۆزلەر يېزىق تىلىغا خاس سۆزلەرگە قارىغاندا تەكەللۇپسىز، قوپالراق كېلىدۇ. مەسىلەن: يېزىق تىلىدىكى «نۇرمۇش قۇرماق» دېگەن سۆز ئېغىز تىلىدا ئادەتتە «خوتۇن ئالماق، ئەرگە تەگمەك» دەپ ئىشلىتىلىدۇ ۋە باشقىلار.

ئادەتتە، مۇتلەق كۆپ قىسىم جانلىق تىلغا خاس سۆز-لەر يېزىق تىلىدا قوللىنىش جەھەتتە چەكلىمىگە ئۇچرىمايدۇ. خۇسۇسەن ئەدەبىي ئەسەرلەردە جانلىق تىلغا خاس سۆزلەر ئىشلىتىلسە، ئەسەرنى جانلاندىرۇش رولىنى ئوينايدۇ.

7. دىئالېكتقا خاس سۆزلەر

ھازىرقى زامان ئۇيغۇر تىلى مەركىزىي رايون دىئالېكتى، خوتەن دىئالېكتى ۋە لوپنۇر دىئالېكتىدىن ئىبارەت ئۈچ دىئالېكتقا بۆلۈنىدۇ. ھازىرقى زامان ئۇيغۇر ئەدەبىي تىلى ئىلى، تۇرپان، قەشقەرنى يادرو قىلغان مەركىزىي رايون دىئالېكتى نېگىزىدە شەكىللەنگەن.①

دىئالېكتقا خاس سۆزلەر دېگىنىمىز مۇئەييەن بىر دىئالېكتقا خاس سۆزلەر دېگەن مەنىدە.

① ئامىنە غاپپار: «ھازىرقى زامان ئۇيغۇر ئەدەبىي تىل تەلەپپۇزىدىن ئىبارەت قىلىپلاشتۇرۇلۇشىغا دائىر مەسىلىلەر توغرىسىدا»، «تىل ۋە تەرجىمە»، 89 - يىل 6 - سان.

لېكىت رايونىدىلا ئىستېمال قىلىنىدىغان سۆزلەرنى كۆرسىتىدۇ.
 (1) مەركىزىي دىئالېكتقا خاس سۆزلەر:

چامچا (تۇرپان): كۆڭلەك؛ چاقچا (غۇلجا): ناسىۋال قۇم-قىسى؛ چارسۇ (قەشقەر): تۆت كىچىنىڭ ئېغىزى؛ جۈجەم (تۇرپان): ئۈجمە؛ تەپچە (تۇرپان): پاختىسى تىرىۋېلىنغان كېۋەز شادىسى؛ تەرۋاز (قەشقەر): تېرىككەك، كۆڭلى نازۇك؛ پىسىر (غۇلجا): ئېزىلەڭگۈ، مەس - مەس؛ گېزەك (غۇلجا): نۆۋەت؛ پىلىچەك (قەشقەر): پىيالىە؛ بىزە (تۇرپان): بىرئاز؛ پىشكە (قەشقەر): ئازراق، بىرئاز؛ بارقا (تۇرپان): قىرقىش ۋاقتىغا يەتكەن قوزنىڭ تېرىسى؛ ئاڭسۇۋچۈن (تۇرپان): شۇڭلاشقا، شۇڭا؛ شوللە (غۇلجا): شويلا؛ شۇرمەل (غۇلجا): ئەتمە يازدا دەريادا ئېرىپ ئاققان مۇز؛ گىنا (تۇرپان): ئاقمۇتە...

(2) خوتەن دىئالېكتىغا خاس سۆزلەر:

سېۋەپخاننا (مۇنچا)، قۇمچاق (پاقا)، قايچا (جۇۋازنىڭ كالا سۆرەيدىغان ئاچا ياغىچى)، قەن (قاسساپلارنىڭ گۆش ئا-سىدىغان ئىلغۇچى)، شەشۈك (يەشىك)، سېكىلەك (چوكان)، سۈكە (سۇپا)، سونجاق (پۇتىنىڭ سوڭى)، مەرتا (بوز يەر)، مەككىچامغۇر (ياڭيۇ)، پېلىز (قوغۇنى پىشقان پېلەك)، ميانسال (سۇلۇق، يوغان كۆك شاپتۇل)، ھەتتار (دورپۇرۇش)، ھەقۇ (ۋەج، بىسات، مال - دۇنيا)، ھەمكام (ئىتتىپاق، ئىناق)، ھۇدەق (كۆكەرمە)، ئىتچى (ئىتۋاز)، ئىچ پۇشماق (خاپا بولماق)، ئىچمەك (تېرە جىلىتىكە)، ۋاخان (پاكار)...

(3) لوپنۇر دىئالېكتىغا خاس سۆزلەر:

چايقات (دولقۇن)، چايدۇت (مەخسۇس چاي دەملەپ ئىچىلىدىغان تۇۋاقلىق چۆڭگۈن)، چالما (ئۇنى سۇغا چىلىپ ئىتىدىغان ئۇماچ)، چاپپۇش (قۇلاقچا)، جوسۇن (بەدەن تۈزۈ-لۈشى، تۇرق، قىسمەت)، تىل تاتىق (ماختىلىدىغان، مەدھىيەلىنىدىغان)، توقشورغۇچ (كۆسەي)، پالچىق (سۇ بار كېچىك)،

بوغماق (باغلام)، سېكىمگۈچ (چېكەتكە)، كۈنچىچەك (ئاپتاپپە-
رەس)، ماقات (قەبرە)، ناسات (نەسىمەت)، ئوتۇنئۆي (ئوتۇن
خانا)...

ئۇيغۇر دىئالېكتلىرىغا خاس سۆزلەرنى ئۆز ئالاھىدىلىكىگە
رىگە قاراپ تۆۋەندىكىدەك بىرقانچە تۈرگە ئايرىشقا بولىدۇ:
① ئەدەبىي تىلدا مۇتلەق قوللىنىلمايدىغان سۆزلەر.

مەسىلەن: لوپنۇر دىئالېكتىدىكى ئايلىۇ (قارانچۇق)، ئىككىلىك
(زىرە، ھالقا)، قارىشقا (بۆرە)، لاڭقا (ياغاچ توسما)؛ خوتەن
دىئالېكتىدىكى قاۋۇن (مالنىڭ دوۋسۇنى)، ئۈرۈك (ئىشقىي مۇ-
ھەببەت)، قۇز (تەسكەي)؛ مەركىزىي دىئالېكتتىكى پىلىچەك
(پىيالى)، چامچا (كۆڭلەك)، گېزەك (نۆۋەت)، جۈجەم، چارسۇ،...
دېگەنلەرگە ئوخشاش.

② سۆز شەكلى ئەدەبىي تىلدىكى بىلەن ئوخشاش بول-
سىمۇ، بىلدۈرىدىغان مەنىسى ئوخشاشمايدىغان سۆزلەر. مەسىلەن،
«چىۋىن» سۆزى لوپنۇردا «پاشا» نى بىلدۈرىدۇ، ئۇلار پاشىنى
«قارا سىڭگەك» دەيدۇ. «سوقا» سۆزى قۇمۇلدا «چاي ئىچم-
دىغان كۇرۇشكا» دېگەن بولىدۇ. «چوڭ دادا» دېگەن سۆز
قۇمۇل، تۇرپان، غۇلجا قاتارلىق جايلاردا «دادىنىڭ ئاكىسى»
دېگەن بولىدۇ ۋە باشقىلار.

③ مەنىسى ئەدەبىي تىلدىكى بىلەن ئوخشاش بولسىمۇ،
تەلەپپۇز جەھەتتىن قىسمەن پەرقلىنىدىغان سۆزلەر، مەسىلەن:

شېۋىلەردە	ئەدەبىي تىلدا
جۈجەم، ئۈجمە	ئۈجمە
تاگار، توگا	تاۋار
گۆسىيەت	ۋەسىيەت
سوۋۇن، سوگۇن	سوپۇن
ئۆتەك	ئۆتۈك

ئەبەدىي تىلدا

شېۋىلەردە

تىرەك

دېيەك

(ماڭا) قارا

قايل، قالا

يانچۇق

ياچۇق

بېلىق

بالىق

رۇجەك

ئورۇجەك

يىلتىز

ئىلتىز

ئېۋەن

ئەۋەن، ئۆگەن

تۈۋرۈك

تۈۋلۈك، تۈپلۈك، تۈۋەك

④ سۆز يىلتىزى بىلەن سۆزنىڭ ئومۇمىي مەنىسى ئەدەبىي تىلدىكى بىلەن ئوخشىشىدىغان، ئەمما ياسىغۇچى قوشۇمچىلىرى ئوخشاشمايدىغان سۆزلەر، مەسىلەن:

ئەدەبىي تىلدا

شېۋىلەردە

ئوتۇنخانا

ئوتۇنئۆي

ئىتتۈاز

ئىتتاچى

ئوتالغۇ

ئوتاق

شالداما

شالدۇرۇق

⑤ ئەدەبىي تىلدىكى بىلەن ئاڭلاتقان مەنە دائىرىسىنىڭ كەڭ - تارلىقى بىلەن پەرقلىنىدىغان سۆزلەر. مەسىلەن، «دا-پەندە» سۆزى ئەدەبىي تىلدا «داپچى، داپ چالغۇچى» دېگەن مەنىدە يۈرىدۇ. بىراق بۇ سۆز شېۋىلەردە «داپەندى» شەكلىدە ئىشلىتىلىپ، ئەدەبىي تىلدىكى مەنىسىدىن باشقا «ئورۇق، ئاجىز؛ يۈزى قېلىن» دېگەن مەنىلەردىمۇ ئىشلىتىلىدۇ. «ئايماق» سۆزى ئەدەبىي تىلدا ئومۇمەن «ۋىلايەت، ئوبلاست، قەبىلە» مەنىلىرىدە ئىشلىتىلىدۇ. شېۋىلەردە بولسا «مەھەللە» مەنىسىدە قوللىنىلىدۇ. مەسىلەن: كۆچۈم ئايماق، كۆچۈم مەھەللە... ۋە باشقىلار.

ئۇيغۇر دىئالېكتلىرى ئومۇمىي ئۇيغۇر سۆز خەزىنىسىنىڭ مۇھىم بىر تەركىبىي قىسمى، شۇنداقلا ئۇيغۇر ئەدەبىي تىلىنىڭ پۈتمەس بۆلىكى. ئۇيغۇر ئەدەبىي تىلى ئەمەلىيەتتە ھەرقايسى

سى دىئالېكت رايونلىرىنى ئۆزىنىڭ خىزمەت ئوبيېكتى قىلىدۇ. دىئالېكت رايونلىرى ئەدەبىي تىلىدىن ئۇزۇق ئېلىپ ئۆز تەركىبىنى ئەدەبىيلەشتۈرىدۇ. ئەدەبىي تىل بولسا، ھەرقايسى دىئالېكتلاردىن ھاياتىي كۈچكە ئىگە سۆز ئۈنچىلىرىنى قوبۇل قىلىپ ئۆز تەركىبىنى بېيىتىدۇ. مەسىلەن، ئاق ئوغۇت، تاڭ سۇق، قوپارغۇ، ئەلياتقۇ، چوسۇن، پىچىم (تەقدىر، قىسمەت) دېگەنگە ئوخشاش تەدرىجىي ھالدا ئەدەبىي تىلىمىزدا ئومۇم يۈزلۈك قوللىنىلىۋاتقان سۆزلەر ئەسلىدە دىئالېكتقا تەۋە سۆزلەردىن ئىدى.

ئۇيغۇر دىئالېكتلىرىنى ياخشى ئۆگىنىش ۋە ئۇنى ئەس تايىدىل تەتقىق قىلىش ئۇيغۇر ئەدەبىي تىلىنى تېخىمۇ روناق تاپتۇرۇشتا ئەمەلىي قىممەتكە ۋە تولىمۇ مۇھىم ئەھمىيەتكە ئىگە.

3§. لۇغەت تەركىبى ۋە جەمئىيەت تەرەققىياتى

تىل بىر مىللەتنىڭ ئەڭ مۇھىم بەلگىسىدۇر. ھالبۇكى، تىلنىڭ قۇرۇلۇش ماتېرىيالى بولغان لۇغەت تەركىبى شۇ تىلنىڭ مىللەتنىڭ گۈللىنىشى، روناق تېپىشى ياكى زاۋاللىققا يۈز تۇتۇشى ئاساسىي گەۋدە قىلىنغان بىر پۈتۈن تارىخى بىلەن زىچ مۇناسىۋەتلىك. لۇغەت تەركىبى (يەنى تىل ماتېرىيالى) ئارقىلىق قەدىمىي تارىخنى تەتقىق قىلىش يولىنى ئاچقان بۈيۈك نېمىس تىلشۇناسى ياقۇب گرىم (Jakub Grimm) «بىزنىڭ تىلىمىز دېمەك — بىزنىڭ تارىخىمىز دېمەكتۇر» دېگەن. ①

لۇغەت تەركىبىنى تەشكىل قىلغۇچى ئاساسىي سۆزلۈك

① چاڭ يۇڭيەن: «لېكسىكونولوگىيە ھەققىدە بايان»، ئوتتۇرا جۇڭگو سانائەت نەشرىياتى، 1982 - يىل نەشرى.

بىلەن ئومۇمىي سۆزلۈك ئوخشاشلا جەمئىيەت تەرەققىياتى بىلەن تەقدىرداش بولىدۇ. بىز تىلنىڭ ئاساسىي سۆزلۈك قىسمى تۇراقلىق بولىدۇ، ئۆزگىرىشچان بولمايدۇ دېگىنىمىزدە، ئۇنىڭ ئومۇمىي سۆزلۈككە نىسبەتەن شۇنداق بولىدىغانلىقىنى كۆزدە تۇتىمىز. ئەمەلىيەتتە لۇغەت تەركىبىنىڭ ھەر ئىككىسى قىسمى — ئاساسىي سۆزلۈك قىسمىمۇ، شۇنداقلا ئومۇمىي سۆز-لۈك قىسمىمۇ جەمئىيەت تەرەققىياتىنىڭ تەسىرىگە ئۇچرايدۇ. بىراق، جەمئىيەت تەرەققىياتى ئومۇمىي سۆزلۈككە كۆپرەك تەسىر قىلسا، ئاساسىي سۆزلۈككە ئازراق تەسىر قىلىدۇ. جەمئىيەت تەرەققىياتىنىڭ تىلنىڭ ئاساسىي سۆزلۈك قىسمىدا كۆپ ئۆزگىرىش پەيدا قىلالماسلىقى ئۇنىڭ ئۆز تەسىرىنى ئۆتكۈزەلمەسلىكىدىن ئەمەس، بەلكى كۆپ ئۆزگىرىش پەيدا قىلىشقا ھاجەت چۈشمىگەنلىكتىن بولىدۇ. چۈنكى، جەمئىيەت تەرەققىياتى تۈپەيلى بىر يېڭى ئۇقۇم پەيدا بولۇپ، ئۇنى تىلدا ئىپادە قىلىشقا توغرا كەلگەندە، مەزكۇر تىلنىڭ ئىگىسى ئالدى بىلەن ئۆز تىلىدا بۇ ئۇقۇم بىلەن مەنىداش بولغان سۆزلەر بارمۇ — يوق؟ ياكى بۇ ئۇقۇمنى ئىپادىلەيدىغان سۆز ياساشقا باب كېلىدىغان زاپاس ماتېرىيال بارمۇ — يوق؟ بۇنىڭغا قارايدۇ. ئەگەر بولسا، شۇ تەييار سۆزگە يېڭى ئۇقۇم بېرىپ ئىشلىتىدۇ ياكى زاپاس ماتېرىيال بىلەن سۆز ياسايدۇ. ھالبۇكى، تىلنىڭ ئاساسىي سۆزلۈك قىسمى شۇ تىلنىڭ ئىپادىلىدىغان ماتېرىيالى بىلەن پۈتكەن ئۇلى، شۇنداقلا ياراملىق زاپچاسلار بىلەن تولغان زاپاس ماتېرىيال ئامبىرىدۇر. شۇڭا ئۇ نىسپىي ھالدا تۇراقلىق، ئاسان ئۆزگەرمەيدىغان بولىدۇ.

جەمئىيەت تەرەققىياتى تىلنىڭ ئاساسىي سۆزلۈك قىسمىغا تەئەللۇق سۆزلەرنىمۇ كۈچتىن قالدۇرۇپ، ئىستېمالدىن چىقىرىۋېتەلەيدۇ، ئالايلىق، ئۇزاق ئەسىرلىك ئىستېمال جەريانىدا ئىزچىل قوللىنىلغان قەدىمكى ئۇيغۇرچىغا خاس بولغان بەزى سۆزلەر جەمئىيەت تەرەققىياتى تۈپەيلىدىن بولغان

چەت ئەلدىن سۆز قوبۇل قىلىش ئەمەلىيىتى ئەنئىنىسىدە ئىستېمالدىن قېلىپ تارىخىي سۆزلەرگە ئايلىنىپ كەتكەن. مەسىلەن:

مەنىسى	قەدىمكى ئۇيغۇرچە سۆزلەر
دۇنيا	ئاژۇن / ئاجۇن
خەلق	بۇدۇن
شەھەر	بالمق
دوزاخ	تامۇغ
ھەممە	قامۇغ
گۇناھ	يازۇق
كۆپ، چىق	ئۆكۈش
مىللەت، خەلق...	ئۇلۇس

جەمئىيەت تەرەققىياتى ئومۇمىي سۆزلۈككە تەۋە بىر بۆلەك سۆزلەرنى تىلنىڭ ئاساسىي سۆزلۈك قىسمىغا تەئەللۇق سۆزلەر قاتارىغا ئۆتكۈزەلەيدۇ. مۇنداقچە قىلىپ ئېيتقاندا، تىلنىڭ ئومۇمىي سۆزلۈك قىسمىغا كىرىدىغان بىر قىسىم سۆزلەر ئۆزىنىڭ ئەمەلىي ئىستېمالدىكى ئىشلىتىلىش چاستوتىسىنىڭ يۇقىرىلىقى، ئۇقۇم جەھەتتە ئومۇمىي خەلققە ئۆزلىشىش دەرىجىسىنىڭ چوڭقۇرلۇقى قاتارلىق سەۋەبلەر بىلەن تەدرىجىي ھالدا تىلنىڭ ئاساسىي سۆزلۈك قىسمىغا ئۆتۈپ كېتىدۇ. مەسىلەن، «دۇنيا، ۋەتەن، شەھەر، خەلق، دىيار، مەھەللە، گۇناھ، دوزاخ» قاتارلىق سۆزلەر ئاللىقاچان ئىستېمالدىن قالغان «ئاژۇن، بالمق، يازۇق، تامۇغ» قاتارلىق سۆزلەرنىڭ ئورنىنى تولۇقلاپ، تىلىمىزنىڭ ئاساسىي سۆزلۈك قىسمىغا تەۋە سۆزلەرگە ئايلانغان.

جەمئىيەت تەرەققىياتى لۇغەت تەركىبىدىكى سۆزلەرنىڭ ئىخچام، ئۇقۇمچانلىقى يۇقىرى، تەلەپپۇزغا ئەپلىك بولۇشىنى ئەقەززا قىلىدۇ. بوغۇم سانى نىسبەتەن كۆپ بولغان سۆزلەر، تەلەپپۇزغا بىنەپ سۆزلەر ھامان شاللىنىپ كېتىدۇ.

ئۈچىنچى باب

ئۇيغۇر تىلىدىكى سۆزلەرنىڭ سىمانتىكىلىق تۈرلىرى

ئۇيغۇر تىلىدىكى سۆزلەر تۈزۈلۈش جەھەتتىن بىرقانچە تۈرگە ئايرىلغاندىن باشقا ئاڭلىتىدىغان مەنىلىرىگە قاراپ يەنە «ئاھاڭداش سۆزلەر»، «شەكىلداش سۆزلەر»، «مەنىداش سۆزلەر»، «بىر مەنىلىك سۆزلەر»، «كۆپ مەنىلىك سۆزلەر» ۋە «زىت سۆزلەر» دېگەندەك تۈرلەرگە ئايرىلىدۇ. بۇ بابتا مۇشۇ خىل سىمانتىكىلىق ئۆلچەم بىلەن ئايرىلغان سۆز تۈر-لىرىنى قىسقىچە تونۇشتۇرىمىز ۋە ئۇلار ئۈستىدە تەتقىقات يۈرگۈزىمىز.

§1. ئاھاڭداش سۆزلەر ۋە شەكىلداش سۆزلەر

1. ئاھاڭداش سۆزلەر

فونېتىك تەلەپپۇزى ئۆزئارا ئوخشىشىدىغان، بىراق ئاڭلىتىدىغان مەنىسى ئوخشاشمايدىغان سۆزلەر ئاھاڭداش سۆزلەر دەپ ئاتىلىدۇ. مەسىلەن:

ئات (مىنىدىغان بىر خىل ھايۋان)؛ ئات (نام، ئىسىم)؛
ئات («ئاتماق» پېشىلىنىڭ ئۈزىكى). ئاتا (دادا)؛ ئاتا («ئاتماق»
پېشىلىنىڭ بۇيرۇق شەكلى).

ئاھاڭداش سۆزلەردە ئۆزئارا ئۇقۇم يېقىنلىقى مەنىداشلىق بولمايدۇ. مانا بۇ ئاھاڭداش سۆزلەرنىڭ كۆپ مەنىلىك سۆزلەردىن ئايرىلىپ تۇرىدىغان تۈپكى پەرقى ھېسابلىنىدۇ. ئاھاڭداش سۆزلەر لۇغەتلەردە، ئايرىم - ئايرىم سۆزلەم (词条) قىلىپ ئىزاھلىنىدۇ. مەسىلەن:

بانكا I ئىسىم. پۇل ئامانەت قويۇش، پۇل قەرز بېرىش، پۇل پېرېۋوت قىلىش قاتارلىق كەسىپلەر ئارقىلىق ئامانەت، قەرزنىڭ ۋاسىتىلىك ۋەزىپىسىنى ئۈستىگە ئالغان ئامانەت، قەرز ئاپپاراتى. مەسىلەن: «ياندا قويساڭ ئوتتۇز تەڭگە توققۇز بولۇر، بانكىدا قويساڭ توققۇز تەڭگە ئوتتۇز بولۇر» دېگەندەك. بانكا II ئىسىم. شېشە ياكى مېتالدىن ياسالغان سىلىندىر شەكىللىك ئىدىش. مەسىلەن: بىر بانكا سۇ يېغى. («ئۇيغۇر قىلىنىڭ ئىزاھلىق لۇغىتى» 1 - توم، 40 - بەت)

پۈتمەك I پېئىل. ئاخىرىغا يەتمەك، تاماملانماق، تۈگىمەك، ئاياغلاشماق. مەسىلەن:

تارىم سۈيى پۈتمەيدۇ كېچە - كۈندۈز ئاققانغا، تۈگىمەيدۇ شەنىڭىز قوشاقلارغا قاتقانغا.

پۇلۇڭنىڭ كەتكىنىگە، ئىشىڭنىڭ پۈتكىنىگە قارا. (ماقال) پۈتمەك II پېئىل. يازماق. مەسىلەن:

ئامانشاھ ئۆز شەھىرىگە قايتقاندىن كېيىن، دەرھال بىر پۈتۈك پۈتۈپ ئەلچىلەرگە تۇتقۇزۇپ يولغا سېلىپتۇ. پۈتۈكتە «ياخشىلىقچە قىزنى ماڭا بەرسۇن، بولمىسا لەشكەر تارتىپ بېرىپ شەھىرىنى تۈزلەپ، ئۆزلىرىنى باغلاپ كېلىمەن» دېيىلگەنىكەن.

پۈتمەك III پېئىل. ئىچىدىكى بوشلۇق تىنىپ كەتمەك، تۆشۈكى ئېتىلىپ قالماق، پۈتەي ھالەتكە كەلمەك. مەسىلەن: يىڭىننىڭ تۆشۈكى پۈتۈپ قالماق.

پۈتمەك IV پېئىل. ئىشەنمەك. مەسىلەن: باشقىلارنىڭ

سۆزىگە پۈتمەك، «دۈشمەندۇر ھىيلىگەر، كۈلگەنگە پۈتمە، ھەسەل دەپ زەھەرنى، گۈل دەپ تىكەننى، دۈمبە دەپ ئۆپكىنى بەرگەنگە پۈتمە.» (ئۇيغۇر تىلىنىڭ ئىزاھلىق لۇغىتى»، 1 - توم، 404 -، 761 -، 762 - بەتلەر)
 ئاھاڭداش سۆزلەرنى تۈزۈلۈشىگە قاراپ مۇنداق ئۈچ تۈرگە بۆلۈش مۇمكىن.

بىرىنچى، تۈپ سۆزلۈك ئاھاڭداش سۆزلەر. بۇ ھالدا، سۆزلەر تۈپ سۆز ھالىتىدىلا ئۆزئارا ئاھاڭداش بولۇپ كېلىدۇ. بۇ خىلدىكى ئاھاڭداش سۆزلەرنى ئۆز ئىچىدىن يەنە بىرقانچە خىلغا بۆلۈشكەمۇ بولىدۇ. مەسىلەن، ئىسىم بىلەن ئىسىم، ئىسىم بىلەن سۈپەت، سۈپەت بىلەن پېئىل، ئىسىم بىلەن پېئىل ئاھاڭداش بولۇپ كەلگەنلىرى دېگەندەك.

△ ئىسىم بىلەن ئىسىم ئاھاڭداش بولۇپ كەلگەن ئاھاڭداش سۆزلەر:

بالا: باشقا كەلگەن ئاپەت، پالاكەتلىك. }
 ئۆزۈم تاپقان بالاغا، نەگە باراي دەۋاغا. (ماقال)
 بالا: ئۆينىڭ ئۈستىنى يېپىشتا سىنچى ياغاچ ئۈستىگە توغرىد }
 سىنچاقويۇلىدىغان ۋە ئۈستىگە ۋاسائورنىتىلىدىغان ياغاچ،
 جەگە. مەسىلەن: بالا بېشى.

باغ: شاپتۇللۇق باغ، بىزنىڭ بېغىمىز. }
 باغ: ئىشتاننىڭ بېغى، سائەت بېغى. }

پەن: پەنگە يۈرۈش قىلماق، ئىلىم - پەن. }
 پەن: پەن تىلماق، پەن تىلىش ماشىنىسى. }

تارتۇق: تارتۇقلىماق، سوۋغا - تارتۇق تەقدىم قىلماق. }
 تارتۇق: تارتۇق ئادەم، تارتۇق بولۇپ قالماق. }

بوغۇز: ئات - ئۇلاغلارنىڭ ئاشلىقتىن تەييارلانغان ئوزۇقى. }
 بوغۇز: ئېغىز بوشلۇقىنىڭ قىزىلئۆڭگەچ باشلانغان يېرى. }

بۇرغا: كانچىلىق، نېفىتچىلىك ساھەلىرىدە تېشىش، كىيىش، كىيىش }
 ئۈچۈن ئىشلىتىلىدىغان بىر خىل ئۈسكۈنە.
 بۇرغا: كالا، تاغ تېكىسى قاتارلىقلارنىڭ مۇڭگۈزىدىن }
 ياسىلىدىغان، پۈۈلەپ چېلىنىدىغان بىر خىل چالغۇ ئۇسۇلى...
 تاش: تاش ئاتماق، تاشمۇ چۈشكەن يېرىدە ئەزىز. }
 تاش: تۇماقنىڭ تېشى، يوتقان تېشى...
 تالا: تالا مۈشۈكى ئۆي مۈشۈكىنى قوغلاپتۇ. }
 تالا: سۈنئىي تالا، بىرىكمە تالا (合成纤维)...
 پوست: مۇھىم جايلارنى مۇھاپىزەت قىلىدىغان ئەسكەر، قاراۋۇل. }
 پوست: دەرەخ، مېۋە، كۆكتات، دان قاتارلىقلارنىڭ سىرتىنى }
 ئوراپ تۇرغان قەۋىتى.

△ ئىسىم بىلەن سۈپەت ئاھاڭداش بولۇپ كەلگەن
 ئاھاڭداش سۆزلەر:

پاڭقاي: ئىسىم. ئات، كالا، قوي قاتارلىق سۆڭەكلىك
 ھايۋانلارنىڭ كەينى پۇتىنىڭ تىزىدىن ئوشۇقىغىچە بولغان
 ئىلىك ئۈستىخىنى، سۆڭىكى، مەسىلەن: قوي پاڭقىيى، ئات
 پاڭقىيى دېگەنلەرگە ئوخشاش.
 پاڭقاي: سۈپەت. قۇلىقى ئاڭلىمايدىغان، قۇلىقى ئېغىر،
 ئاڭلىماس، ساغۇرۇ.

پالاق: ئىسىم. دىنىي مەكتەپلەردە ئوقۇغۇچىلارنى ئۇرد
 دىغان ياكى سوراقتىنلاردا گۇناھكارنى ئۇرىدىغان جازا قورالى،
 يېشى تاياق. (پالاققا تارتماق)

پالاق: سۈپەت. بىقىنغان، بۇزۇلغان، سېسىپ قالغان،
 كۆكىرىپ قالغان (تۇخۇم ھەققىدە): پالاق تۇخۇم.
 پارپا: ئىسىم. زەنجىۋىل ئائىلىسىدىكى كۆپ يىللىق،
 سامان غوللۇق ئۆسۈملۈك.

پارپا: سۈپەت. پاكار، پاكىنەك، پەتەك. (پارپا ئادەم)
 پوكان: ئىسىم. ئادەم ۋە ئۇچار قۇشلارنىڭ تۇش قىسمى،
 كۆكرەك.

ھەيدەر پوكىنىنى ئۈستەلگە قويغىنىچە كۆزى ئۇيقۇغا كەتتى.
 پوكان: سۈپەت. چالا پىشقان (مېۋە - چېۋە ھەققىدە)
 تولۇق قاتمىغان (زىرائەت دانلىرى ھەققىدە)، نەملىكى يوق-
 قاتمىغان، قۇرۇمىغان (كىيىم - كېچەك قاتارلىقلار ھەققىدە)...
 △ سۈپەت بىلەن پېئىل ئاھاڭداش بولۇپ كەلگەن
 ئاھاڭداش سۆزلەر:

يات: سۈپەت. يات ئادەم، يات مىللەت، پرولېتارىياتقا يات
 ئىدىيە.

يات: پېئىل. بالام، تولا غەلۋە قىلما، يات ئەمدى.
 ئاق: سۈپەت. ئاق قەغەز، ئاق گۋاردىيە، ئاق قوناق،
 ئاق ئالتۇن.

ئاق: پېئىل. سۇدا ئاقماق، سەل بولۇپ ئاقماق...
 تىك: سۈپەت. تىك يار، تىك قۇدۇق، تىك تاغ، تىك
 بۇلۇڭ.

تىك: پېئىل. كۆچەت تىكمەك، كۆرپە تىكمەك، تۇماق
 تىكمەك...

△ ئىسىم بىلەن پېئىل ئاھاڭداش بولۇپ كەلگەن ئاھاڭداش
 سۆزلەر:

ئاغ: ئىسىم. ئىشتاننىڭ ئىككى پاچىقى چېتىلىدىغان جاي.
 ئاغ: پېئىل. ئاغماق، بىرەر تەرەپكە يېتىپ قىيا ھالەتكە
 كەلمەك، قىيسايماق،...

ئاتا: ئىسىم. بالىلىق ياكى بالىسى بار ئەركىشى. ئۆزئال-
 تا، ئۆگەي ئاتا.

ئاتا: پېئىل. سەن ئۇنداق ئىسمىنى توغرا ئاتا،... ھەم
 مېنى ساڭا ئاتاپ قويدۇم.

تىز: ئىسىم. ئادەمنىڭ تىزى، قار تىزغىچە ياغدى.
 بالىنى تىزغا ئولتۇرغۇزماق.

تىز: پېئىل. خىش - كېسەكلەرنى ئالدىرىماي، رەتلىك تىز.

تۇغ: ئىسىم. تۇغ - ئەلەم، تۇغ خادىسى، تۇغلار

لەپلىدىمەكتە.

تۇغ: پېئىل. ئالا سىمىر ئاشام تۇغدى، ئاي تۇغدى...
تۈپ سۆزلۈك ئاھاڭداش سۆزلەر يۇقىرىقىلار بىلەنلا
تۈگىمەيدۇ. ھەرقايسى سۆز تۈركۈملىرى بويىچە ياكى ئارىلاش
تۇرۇپ يەنە بىرقانچە تۈرلەرگە ئايرىپ كۆرسىتىشكەمۇ بولىدۇ.
مەسىلەن، پېئىل سۆزلەردىنلا شەكىللەنگەن ئاھاڭداش سۆزلەر،
سۈپەت بىلەن سۈپەت ئاھاڭداش بولۇپ كەلگەن سۆزلەر،
ئىسىم بىلەن تەقلىد، ئىسىم بىلەن مىقدار ئاھاڭداش بولۇپ
كەلگەن سۆزلەر... دېگەنلەرگە ئوخشاش.

ئىككىنچى، ياسالما سۆزلەردىن شەكىللەنگەن ئاھاڭداش
سۆزلەر. بۇ خىل ئاھاڭداش سۆزلەرگە پەقەت مۇئەييەن تۈپ
سۆزگە مەلۇم سۆز ياسىغۇچى قوشۇمچىنىڭ قوشۇلۇشىدىن ھاسىل
بولغان تەلەپپۇزى، ئوخشاش، بىراق مەنىلىرى تۈپتىن ئوخشاش
مايدىغان ياكى مەنىلىرى بىر - بىرىگە يېقىن كەلمەيدىغان
سۆزلەر كىرىدۇ. مەسىلەن:

باشلىق I. ئىسىم. ئائىلە، ئىدارە، تەشكىلات، مۇئەسسەسە
قاتارلىقلارغا باشچىلىق قىلغۇچى مەسئۇل كىشى. رەھبەر،
ئائىلە باشلىقى، ئىدارە باشلىقى.

باشلىق II. ئىسىم. ئاياغ كىيىمىنىڭ يۈزىنى قاپلاپ
تۇرىدىغان قىسمى.

باشلىقلىق: «باشلىق» نىڭ ئابستراكت ئىسىم شەكلى.
باشلىقلىق ياراشماق.

باشلىقلىق: ئىسىم. ئاياغ كىيىمىنىڭ يۈزىنى قاپلاشقا
ئىشلىتىلىدىغان رەخت.

ئۈچىنچى، تۈپ سۆز بىلەن ياسالما سۆزدىن شەكىللەن-
گەن ئاھاڭداش سۆزلەر. بۇ خىل ئاھاڭداش سۆزلەردە مۇئەي-
يەن بىر تۈپ سۆزنىڭ مەلۇم سۆز ياسىغۇچى قوشۇمچە قوشۇل-

خاندىن كېيىنكى شەكلى شۇ تىلدا ئىستېمال قىلىنىدىغان باشقا بىر تۈپ سۆز بىلەن تەلەپپۇزداش بولۇپ قالغان بولىدۇ. مەسىلەن:

ياغلىق. تۈپ سۆز. ئىسىم. قول ياغلىقى، باش ياغلىقى، ھەرەم ياغلىقى.

ياغلىق. ياسالما سۆز (ياغ + لىق). سۈپەت. ياغلىق گۆش، ياغلىق زىرائەت.

سالما. تۈپ سۆز. ئىسىم. قۇلاق سالمىسى. سالما. ياسالما سۆز (سال + ما)، ئىسىم. سالما تاشلىماق، ئاتنى سالما تاشلاپ تۇتماق.

قېرىنداش: ئىسىم، خەت يېزىش قورالى، قېرىنداش بىلەن خەت يازماق.

قېرىنداش: ئىسىم (قېرىن + داش). بىر قورساقتىن چىققان، بىر ئەجدادتىن بولغان.

شۇنى كۆرسىتىپ ئۆتۈش كېرەككى، تۈپ سۆزلەرگە مەلۇم سۆز تۈرلىگۈچى قوشۇمچىلارنىڭ قوشۇلۇشىدىن ھاسىل بولغان تەركىب بىلەن باشقا بىر تۈپ سۆز شەكلەن ئوخشىشىپ قالسا، بۇلارنى ئۆزئارا ئاھاڭداش سۆزلەر دەپ ھېسابلاشقا بولمايدۇ. مەسىلەن، ئىسىم سۆز «تەڭگە» (بەش تەڭگە، ئون تەڭگە، تەڭگە پۇل) بىلەن «تەڭگە تەڭ سۇ قۇيماق» تىكى «تەڭگە» قۇرۇلمىسى تەلەپپۇز جەھەتتىن ئوخشىشىدۇ. بىراق بۇلار ھەرگىزمۇ ئاھاڭداش سۆزلەر قاتارىغا كىرمەيدۇ. چۈنكى، بىرىنچى تەركىبتىكى «تەڭگە» لېكسىكىلىق مەنىگە ئىگە سۆز. ئىككىنچى تەركىبتىكى «تەڭگە» بولسا «تەڭ» سۆزىنىڭ يۆنىلىش كېلىشلىك شەكلى بولۇپ، ئۇ مۇئەييەن لېكسىكىلىق مەنىگە ئىگە ئەمەس.

2. شەكىلداش سۆزلەر

ئادەتتىكى يېزىلىش شەكلى ئوخشاش، بىراق تەلەپپۇزى ۋە مەنىلىرى ئوخشاشمايدىغان سۆزلەر شەكىلداش سۆزلەر دەپ ئاتىلىدۇ. مەسىلەن:

بالا: ئىسىم. پەرزەنت.

مەن كۆيەر مەن بالامغا، بالام كۆيەر بالىسىغا. (ماقال)
بالا: ئىسىم. باشقا كەلگەن ئاپەت.

بىر بالاسى بولمىسا، قۇيرۇق ياتامدۇ تاشتا. (ماقال)
ئاچا: ئىسىم. بىر گەۋدىدىن ئايرىلىپ چىققان بۆلەك، پۇتاق. دەرەخنىڭ ئاچىسى.

ئاچا: ئىسىم. ئۆزىدىن چوڭ ئايال تۇغقان، ئەخمەتنىڭ ئاچىسى.

كۆرۈۋېلىش تەس ئەمەسكى، يۇقىرىقى ئىككى جۈپ سۆز ئۆزئارا يېزىلىش جەھەتتىن شەكىلداش بولغانلىقى ئۈچۈنلا ئۇلارنى «شەكىلداش» سۆزلەر دەيمىز. ئۇلارنىڭ تەلەپپۇزى، ئېيتىلىش ئاھاڭى ئوخشاش بولمىغانلىقى ئۈچۈن ئۇلارنى «ئاھاڭداش سۆزلەر» كاتېگورىيىسىگە كىرگۈزۈپ قويۇشقا مۇتلەق بولمايدۇ. يېزىلىش شەكلى ئوخشاش بولغان ئىككى سۆزنىڭ شەكىلداش سۆز ياكى ئاھاڭداش سۆزلۈكىنى ئايرىيدىغان ئۆلچىمگۈچ مەزكۇر ئىككى سۆزنىڭ تەركىبىدىكى سوزۇق تاۋۇش لارنىڭ ئۇزۇن سوزۇق ياكى قىسقا سوزۇق تاۋۇش ئىكەنلىكى بولۇپ ھېسابلىنىدۇ.

ئەگەر يېزىلىشى ئوخشاش بولغان ئىككى سۆزنىڭ تەركىبىدىكى سوزۇق تاۋۇشلارنىڭ ھەممىسى قىسقا سوزۇق تاۋۇش ياكى ھەممىسى ئۇزۇن سوزۇق تاۋۇشلاردىن بولسا (يەنى سوزۇق تاۋۇشلار بىر خىل بولسا)، مۇنداق ئىككى سۆز ئۆزئارا ئاھاڭداش سۆزلەر بولۇپ ھېسابلىنىدۇ. ئەگەر ئىككى سۆزنىڭ

بىرى ئۇزۇن سوزۇق تاۋۇشلۇق، يەنە بىرى قىسقا سوزۇق تاۋۇشلۇق سۆز بولسا (ئىككى سۆزنىڭ تەركىبىدىكى سوزۇق تاۋۇش ئىككى خىل بولسا)، مۇنداق سۆزلەر شەكىلداش سۆزلەر بولۇپ ھېسابلىنىدۇ. مەسىلەن:

تۆشۈك: ئىسىم. تامنىڭ تۆشۈكى، تۆشۈك تەشەك.
تۆشۈك: ئىسىم. تۆشۈكى بار ئايال، تۆشۈككە پىشقان

قىز.

روشەنكى، بۇ بىر جۈپ سۆز «شەكىلداش» سۆزلەر قاتارىغا كىرىدۇ، چۈنكى «تامنىڭ تۆشۈكى» دىكى «تۆشۈك» سۆزىدىكى «تۆ»، «ئۆ» لەر قىسقا سوزۇق تاۋۇش، ئەمما «تۆشۈكى بار ئايال» دىكى «تۆشۈك» نىڭ تەركىبىدىكى «تۆ» سوزۇق تاۋۇشى ئۇزۇن سوزۇق تاۋۇشتۇر.

چۆچەك I. ئىسىم. چۆچەك ئېيتماق، ئۇيغۇر خەلق چۆچىكى.
چۆچەك II. ئىسىم. بىر خىل ياغاچ قاچا. چۆچەكتىكى چۆپنى يېمەك.

توز I. ئىسىم. بىر خىل قۇش، «توز» ماركىلىق ۋېلىسىپىت.

توز II. ئىسىم. تۈگمەننىڭ توزى.

توز يالغان ئىت قوپارغا ئاستىدا ئۆلەر. (ماقال)

روشەنكى، بۇ ئىككى جۈپ سۆز «ئاھاڭداش سۆزلەر» قاتارىغا كىرىدۇ. چۈنكى، ئۇلارنىڭ تەركىبىدىكى سوزۇق تاۋۇشلار بىرخىل يەنى ئالدىنقى ئىككى سۆزنىڭ باش بوغۇمىدا بىردىن ئۇزۇن سوزۇق، ئاخىرقى بوغۇمىدا بىردىن قىسقا سوزۇق تاۋۇش بار. كېيىنكى ئىككى سۆزنىڭ سوزۇق تاۋۇشلىرى ئوخشاشلا قىسقا سوزۇق تاۋۇشلاردىن ئىبارەت.

شەكىلداش سۆزلەر لۇغەتلەردە مەزكۇر سۆزلەر تەركىبىدىكى سوزۇق تاۋۇشلار ئۆزئارا پەرقلىنىدۇرۇلگەن ھالدا كۆرسىتىلىدۇ. يەنى ئۇزۇن سوزۇق تاۋۇشلار ئۈچۈن «:» بەلگىسى

ئىشلىتىلىدۇ. بىراق، ئاھاڭداش سۆزلەردە، ئوخشاش ئىككى سۆزنى بىر - بىرىدىن پەرقلەندۈرۈش ئۈچۈن «I»، «II» دېگەن دەك رەقەملەر ئىشلىتىلمەيدۇ. مەسىلەن:

ئارا، ئىسىم. ئىككى نەرسە ياكى ئىككى نۇقتا ئوتتۇرىسىدىكى مۇساپە، ئارىلىق.

قول بىلەن يانچۇقنىڭ ئارىسى قىرىق كۈنلۈك. (ماقال) ئا: را، ئىسىم. دېھقانچىلىقتا ئىشلىتىلىدىغان تۆمۈر ياكى ياغاچتىن ياسالغان چىشلىق سايمان. بەش

چىشلىق ئا: را.

پاچاق، رەۋىش. پۈكۈلۈپ سۇنغان، پارچىلانغان، ئەبجەق. بىر ئۇرۇپ پەرھات سۈپەت چاققۇم كېلۇر، ئەھرىمەننىڭ تەختىنى ئەيلەپ پاچاق. جان تىكىپ مەن دەۋرگە ياققۇم كېلۇر، ئىلىم - پەندىن مەڭگۈگە ئۆچمەس چىراغ.

پا: چاق: ئىسىم. ئادەم ۋە ھايۋانلارنىڭ پۈتمىنىڭ تىزىدىن تۆۋەنكى قىسمى؛ شىراق. ئۇزۇن پا: چاق ئايال، پا: چىقىنى چاقماق. پا: چاققا ئېسىلماق، (ئۇيغۇر تىلىنىڭ ئىزاھلىق لۇغىتى، I توم، 53 -، 58 -، 608 -، 609 - بىتلەر)

ئۇيغۇر تىلىدا شەكىلداش سۆزلەرنىڭ سانى خېلى بار. ئالايلىق، «جازالماق» تىكى «جازا» سۆزى بىلەن «ئۆي جازىسى» دىكى «جازا» سۆزى، «چاتاق چىقىماق» تىكى «چاتاق» سۆزى بىلەن «دەرەخ چاتاقلىماق» تىكى «چاتاق» سۆزى، «ئۇرۇپ چاقماق» تىكى «چاق» سۆزى بىلەن «ھارۋىنىڭ چاقى» دىكى «چاق» سۆزى، «چاپان ياماش» تىكى «ياماش» بىلەن «تاغقا ياماش» تىكى «ياماش» سۆزى، «تاماق يېمەك» تىكى «تاماق» سۆزى بىلەن «ئېتىزغا تاماق (ta:mak) سالماق» تىكى «تاماق» (ئىشلەپچىقىرىش قورالى) سۆزى، «پەرزەنت» مەنىسىدىكى «بالا» سۆزى بىلەن «ئاپەت» مەنىسىدىكى «بالا»

(ba:la:) سۆزى، «دادا» مەنىسىدىكى «ئاتا» سۆزى بىلەن «ئىئام قىلماق، بەرمەك» مەنىسىدىكى «ئاتا قىلماق» تىكى «ئاتا» (ata:) سۆزى، «پاشا چاقماق» تىكى «پاشا» سۆزى بىلەن ئىسىم ۋە قەدىمىي ئۇنۋانلاردا ئىشلىتىلىدىغان «پاشا» (pa:xa) سۆزى، «پارس تىلى» دىكى «پارس» سۆزى بىلەن ئاۋاز تەقلىدى «پارس - پۇرس» تىكى «پارس» سۆزى «ئارا ياس» غۇچى» مەنىسىدىكى «ئارىچى» (a:riqi) سۆزى بىلەن «ئارىچى» غا ئالتە تاياق» تىكى «ئارىچى» سۆزلىرى ئۆزئارا شەكىلداش سۆزلەردىن بولۇپ ھېسابلىنىدۇ.

شەكىلداش سۆزلەرنى ئۆگىنىش ۋە تەتقىق قىلىش ئۇيغۇر تىلى فونېتىكىسى تەتقىقاتىدا، خۇسۇسەن ئۇيغۇر تىلىدىكى ئۇزۇن سوزۇق تاۋۇشلار تەتقىقاتىدا مۇھىم ئەھمىيەتكە ئىگە.

3. ئاھاڭداش ۋە شەكىلداش سۆزلەرنىڭ پەيدا بولۇشى
 ئۇيغۇر تىلىدىكى ئاھاڭداش سۆز ۋە شەكىلداش سۆزلەر-
 نىڭ پەيدا بولۇشىنى تۆۋەندىكىدەك بىر قانچە تەرەپلەردىن چۈشەندۈرۈش مۇمكىن.

بىرىنچى، نېمىلا دېگەن بىلەن تىل تاۋۇشلىرى ھامان چەكلىك بولىدۇ. ھالبۇكى مانا مۇشۇ چەكلىك بولغان تىل تاۋۇشلىرىدىن سۆز ياساش جەريانىدا، بىر قىسىم سۆزلەرنىڭ تاسادىپىي ھالدا ئاھاڭداش ياكى شەكىلداش بولۇپ قېلىشىدىن ساقلانغىلى بولمايدۇ. مەسىلەن: «بوزيەر» دىكى «بوز» بىلەن «بوزرەڭ» دىكى بوز، «توز ماركىلىق» تىكى «توز» بىلەن «تۈگمەننىڭ تۈزى» دىكى «توز» قاتارلىقلار.

ئىككىنچى، ئۇزاق يىللىق ئىستېمال جەريانىدا، سۆزلەردە تۈرلۈك فونېتىكىلىق ئۆزگىرىشلەرنىڭ يۈز بېرىشى تەبىئىي

ھادىسە. مانا مۇشۇنداق فونېتىكىلىق ئۆزگىرىش يۈز بېرىش نەتىجىسىدە، بىر قىسىم ئاھاڭداش ۋە شەكىلداش سۆزلەر پەيدا بولۇشى مۇمكىن. مەسىلەن، «تاغقا ياماش» تىكى «ياماش» سۆزى ئۆز ۋاقتىدا «يارماش» شەكىلدە بولۇپ، ئۇزاق يىللىق ئىستېمال جەريانىدا، ئۇنىڭ تەركىبىدىكى «ر» تاۋۇشى چۈشۈپ قالغان، نەتىجىدە ئۇ بۈگۈنكى كۈندىكى «چاپان ياماش» تىكى «ياماش» بىلەن شەكىلداش بولغان «يا : ماش» بولۇپ قالغان. خۇددى شۇنىڭدەكلا بۈگۈنكى ئىستېمالىمىزدىكى «ئېتىزغا تا : ماق سالماق» تىكى «تا : ماق» سۆزىمۇ، ئۆز ۋاقتىدا «تارماق» شەكىلدە ئىدى. ئۇزاق ئەسىرلىك ئىستېمال جەريانىدا ئۇنىڭ تەركىبىدىكى «ر» تاۋۇشى چۈشۈپ قالغان، نەتىجىدە ئۇ بۈگۈنكى كۈندە «تاماق يېمەك» تىكى «تاماق» بىلەن شەكىلداش بولغان «تا : ماق» سۆزى بولۇپ قالغان ۋە باشقىلار.

ئۈچىنچى، كۆپ مەنىلىك سۆزلەرنىڭ بىر قانچە مەنىلىرى ئوتتۇرىسىدىكى مۇناسىۋەتنىڭ يىراقلىشىشى، ئاخىر بېرىپ ئۆزۈلۈشى نەتىجىسىدە بىر قىسىم ئاھاڭداش ۋە شەكىلداش سۆزلەر ھاسىل بولىدۇ. مەسىلەن: «ئەسەر» سۆزى چاغاتاي ئۇيغۇر تىلى دەۋرىدە بىر كۆپ مەنىلىك سۆز بولۇپ، ئۇ «(1) قەدىمكى ئىز؛ (2) تەسىر، رول، ئۈنۈم؛ (3) داغ؛ (4) ئەسەر، يازما ئەمگەك» دېگەن مەنىلەرنى بىلدۈرەتتى. ئۇزاق ئەسىرلىك ئىستېمال جەريانىدا، مەزكۇر سۆزدىكى «ئىز» بىلەن «يازما ئەمگەك، ئەسەر» دېگەن مەنىلەر ئوتتۇرىسىدىكى ئوقۇم چېگرىسى بارا-بارا يىراقلىشىپ، بۈگۈنكى كۈندىكى بىر قاراشتىلا ئۇلارنىڭ ئەسلىدە مەنبەداش ئىكەنلىكىنى بىلىۋالغىلى بولالمىغىنىدەك دەرىجىگە كېلىپ، ئاھاڭداش سۆزگە ئايلىنىپ كەتكەن. («ئۇيغۇر تىلىنىڭ ئىزاھلىق لۇغىتى» 1 - توم، 265 - بەت)

تۆتىنچى، سۆزلەردىكى مەنە كۆچۈش ھادىسىسى تۈزپەيە
 لىدىن، خۇسۇسەن سۆز ئىخچاملىنىش ۋاسىتى قىلىنغان مەنە
 كۆچۈش ھادىسىسى سەۋەبىدىن بىر قىسىم ئاھاڭداش ۋە
 شەكىلداش سۆزلەر پەيدا بولۇشى مۇمكىن. مەسىلەن، «ساپلىق
 قازان» دېگەن سۆز بىرىكمىسىدىن ئىخچاملىنىپ شەكىللەنگەن
 «ساپلىق» (سەپ) دېگەن ئىسىم سۆزنىڭ «سەپپى بار،
 ساپ قىلىشقا بولىدىغان» مەنىلىرىدىكى سۈپەت سۆز «ساپلىق»
 بىلەن ئاھاڭداش بولۇپ قېلىشى؛ «تاماق يولى» دېگەن سۆز
 بىرىكمىسىدىن ئىخچاملىنىپ شەكىللەنگەن «تاماق» (تامىقى
 قۇرۇپ كەتمەك) سۆزىنىڭ «تائام» مەنىسىدىكى «تاماق» سۆزى
 بىلەن ئاھاڭداش سۆز شەكىللەندۈرۈشى ۋە ھاكاكازالار.

بەشىنچى، يېڭى سۆزلەرنى ياساش جەريانىدىمۇ بىر
 بۆلەك ئاھاڭداش ۋە شەكىلداش سۆزلەر پەيدا بولىدۇ.
 مەسىلەن، «ئات» دېگەن ئىسىم سۆزىگە «ئالدىدىغان، تۇتىدىغان»
 مەنىسىدىكى «ئالغۇ» سۆزىنىڭ بىرىكتۈرۈلۈشىدىن ياسالغان
 (ئات تۇتۇشتا ئىشلىتىلىدىغان ئارغامچا، سالما... مەنىسىدىكى)
 «ئاتالغۇ» سۆزىنىڭ سۆز - ئاتالغۇدىكى «ئاتالغۇ» سۆزى بىلەن
 ئاھاڭداش سۆز ھاسىل قىلىشى ۋە باشقىلار. (ئىزاھلىق
 لۇغەت» 1 - توم، 17 - بەت)

ئالتىنچى، چەت تىللاردىن سۆز قوبۇل قىلىش نەتىجى-
 سىدىمۇ بىر بۆلەك ئاھاڭداش ۋە شەكىلداش سۆزلەر ھاسىل
 بولىدۇ. مەسىلەن، ئەرەبچىدىن قوبۇل قىلغان «ئاپەت» مەنى-
 سىدىكى «بالا» سۆزىنىڭ، «ئىنئام قىلماق، بەرمەك» مەنىسى-
 دىكى «ئاتا» سۆزىنىڭ ئۇيغۇرچىدىكى «پەرزەنت» مەنىسىدىكى
 «بالا» ۋە «دادا» مەنىسىدىكى «ئاتا» سۆزلىرى بىلەن ئۆزئارا
 شەكىلداش سۆزلەر بولۇپ قېلىشى؛ رۇس تىلى ئارقىلىق كىرىپ
 ئۆزلەشكەن «ئايغ» مەنىسىدىكى «پۇت» سۆزى بىلەن ئېغىرلىق
 ئۆلچىمى بولغان «پۇت» سۆزىنىڭ ئۆزئارا ئاھاڭداش سۆزلەر

بولۇپ قېلىشى؛ خەنزۇچىدىن قوبۇل قىلىنغان «ياغاچ» مەنىسىدىكى «پەن» سۆزى بىلەن ئەرەبچىدىن قوبۇل قىلىنغان «ئىلىم» مەنىسىدىكى «فەن» سۆزىنىڭ ئۇزاق ئەسىرلىك ئىستېمال جەريانىدا فونېتىكىلىق ئۆزگىرىش قىلىپ، ئاخىردا «پەن» شەكىلىدىكى ئاھاڭداش سۆزلەردىن بولۇپ قالغانلىقى ۋەھاكازالار.

4. ئاھاڭداش ۋە شەكىلداش سۆزلەرنىڭ رولى

ئاھاڭداش سۆزلەر بىلەن شەكىلداش سۆزلەر ئۇيغۇر تىلىدا ئەزەلدىنلا بار بولۇپ كېلىۋاتقان سۆز تۈرلىرى بولۇپ ھېسابلىنىدۇ. ئۇلۇغ تىلشۇناس مەھمۇد قەشقەرى ئۆزىنىڭ بۈيۈك ئەسىرى «تۈركىي تىللار دىۋانى» دا، ئاھاڭداش ۋە شەكىلداش سۆزلەرنى ئايرىم - ئايرىم سۆزلەم قىلىپ ناھايىتى ئېنىق ئىزاھلاپ كۆرسەتكەن.

شەكىلداش سۆزلەرگە مىسال:

ئات. «قۇش قاناتىن، ئەر ئاتىن»(قۇش قانىمى بىلەن، ئەر ئېتى بىلەن)

ئات. لەقەم، ئۇنۋان. بەگ ئاڭسار ئات بېردى (بەگ ئاڭا ئۇنۋان بەردى). («تۈركىي تىللار دىۋانى»، 1 - توم، 107 -، 108 - بەتلەر، 1981 - يىلى شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى نەشرى)

ئاچ. «ھاي، ھەي، ھوي» مەنىلىرىدە ئىشلىتىلىدىغان ئۈندەش سۆز.

ئاچ بەرۈكەل (ھوي، بېرى كەل)

ئاچ. ئاچ. ماقالىدە مۇنداق كەلگەن: ئاچ نە يېمەس، توق نە تېمەس (ئاچ نېمە يېمەس، توق نېمە دېمەس) ئاچ ئالدىغا كەلگەننى يەۋېرىدۇ، توق ئاغزىغا كەلگەننى دەۋېرىدۇ.

دۇ. (يۇقىرىقى ئەسەر، 49 -، 108 - بەتلەر)

ئاھاڭداش سۆزلەرگە مىسال:

يازۇق I. يېشىل. يېشىكلىك، يازۇق ئات. (يېشىكلىك ئات،

باغلاقتىن يېشىلىپ كەتكەن ئات)

يازۇق II. گۇناھ. ئوت تۈتۈنسىز بولماس، يىگىت يازۇقسىز بولماس. يىگىتلەر گۇناھ ئۆتكۈزۈپ جىملەنمەكچى بولغاندا مۇشۇ سۆزلەر بىلەن ئۆزرە سورىلىدۇ.

يۇلاق I. كىچىك بۇلاق. ئاقتۇرۇر كۆزۈم يۇلاق، تۈش قىلمۇر ئۆردەك يۇغاق. (كۆزۈمدىن [ياش] بۇلاق [بولۇپ] ئاقىدۇ، ئۇنىڭغا ئۆردەك يۇغاقلا چۈشىدۇ.

يۇلاق II. چېغىر يول. چۆل - باياۋانلاردا بولسىدىغان يالغۇز ئاياغ يول.

يۇلاق III يوللۇق. يۇلاق بارچىن - يوللۇق يىپەك رەخت. (يۇقىرىقى ئەسەر، III توم، 19 -، 20 -، 21 - بەتلەر)

ئاھاڭداش سۆزلەر بىلەن شەكىلداش سۆزلەر ئۆزىگە خاس ئالاھىدىلىكلىرى بىلەن ئۇيغۇرتىل - ئەدەبىياتىدا مۇئەييەن ئاكتىپ روللارغا ئىگە. خۇسۇسەن ئاھاڭداش سۆزلەر ئەزەلدىن تارتىپلا ئەدەبىيات گۈلزارىمىزدىكى تۇيۇق، مۇئەممە (شېئىرىي تېپىشماق) قاتارلىق ژانىرلاردا ئۆزىنىڭ تەڭداشسىز ئارتۇقچىلىقىنى جارى قىلدۇرۇپ كەلمەكتە. مەسىلەن:

چۈن پەرىيۇ ھۆردور ئاتنىڭ بېگىم،
سۈرئەت ئىچرە دىۋ ئېرۇر ئاتنىڭ بېگىم.
ھەر خەدەنگىكىم ئولۇس ئاندىن قاچار،
نانهۋان جانىم سارى ئاتنىڭ بېگىم.

(خېنىم سېنىنىڭ ئېتىڭ ھۈر - پەرىدۇر، سېنىنىڭ ئېتىڭ سۈرئەتتە دىۋىگە ئوخشىشىد، سەن كىشىلەر ئۆزىنى قاچۇرىدىغان ئوقلىرىڭنى مېنىڭ زەئىپ جېنىمغا قارىتىپ ئېتىشۋەرگىن) (ئەلىشىر ناۋائى: «ئىككى تىل توغرىلىق مۇھاكىمە»، 17 - بەت، مىللەتلەر نەشرىياتى 1988 - يىل نەشرى)

تاڭغا تەشنا ئىنتىزار بولدۇم سېغىندىم تاڭ دېدىم،
سورسا بەنبەخت سوئال يەلكەمنى قورۇپ «تاڭ» دېدىم.
تۇن زىمىستان قوينىدا تۇرغاندا ئاھ يارەنلىرىم،
تاڭ يېقىن تاڭ ئىشقىنى قەلبىڭگە مەھكەم تاڭ دېدىم.

(مۇھەممەت ئېلى زۇنۇن: «يېڭى قاشتېشى» دىن)

چۆلدە قالسامۇ نەھاجەت ئات ماڭا،
سىڭدى مەجنۇن دەپ چىرايلىق ئات ماڭا.
قېنى سەن لەيلى، مېنى ئۆلمە دېسەڭ،
ئوق قىلىپ كىرىپكىلىرىڭنى ئات ماڭا.

(تېيىپىچان ئېلىيوۋ: «باھار ئىلھاملىرى» 198 - بەت، مىل
لەتلەر نەشرىياتى 1984 - يىل نەشرى)
تىل ئۈستىلىرى، شائىرلار خۇسۇسەن تۇيۇق ژانىرىدا
سۆز بىرىكتۈرۈش ئۇسۇلى بىلەنمۇ ئاھاڭداش سۆز ھاسىل
قىلىدۇ ۋە بۇمۇ ئەنئەنىۋى تىل ئادەتلىرىمىزنىڭ بىرى
سانىلىدۇ. مەسىلەن:

لەئلىدىن جانىمغا ئوتلار ياقىلۇر، (يەنى يېقىلىدۇ)
قاشى قەددىمنى جەفادىن ياقىلۇر. (يەنى يادەك
ئېگىۋېتىدۇ)

مەن ۋە فاسى ۋە ئدەسىدىن شادىمەن،
ئول ۋە فابىلمانكى قىلماس ياقىلۇر. (ياقىلىدۇ)
ياقىلمايدۇ

(ناۋائى: «تۇيۇقلار»، «چاغاتاي تىلى»، 247 - بەت، قەشقەر
ئۇيغۇر نەشرىياتى نەشرى)

چاغلىماي سۆز قىلسا ئالدى - ئارقىنى
دەيدىكەن خەق: «سەندە نومۇس - ئارقىنى؟»

گەر خاتاغا كەلمىسە دەرھال چازا،
يوق دېمەك ھەقىقەتنىڭ ئۇزۇنكىن ئارقىنى.
(تېپىپجان ئېلىيۇۋ: «باھار ئىلھاملىرى»، 200 - بەت)

2§. مەنىداش سۆزلەر

1. مەنىداش سۆزلەرنىڭ تەبىرى ۋە دائىرىسى
ئاڭلىتىدىغان مەنىلىرى ئۆزئارا ئوخشاش (يەنى تەڭ)
ياكى يېقىن (يەنى ئوخشاپراق كېلىدىغان) سۆزلەر مەنىداش
سۆزلەر دېيىلىدۇ. مەسىلەن:

كۆرمەس، ئەما، كور، قارىغۇ.
تىمىتاس، جىمجىت، تىنچ.
ساق، ساغلام، سالامەت.
ئاتاقلق، داڭلىق، نامدار، مەشھۇر.

قاتلىق، تەملىك، لەززەتلىك، مەززىلىك، شېپىرىن...
ئىنچىكىلەپ تەتقىق قىلغاندا، مەنىداش سۆزلەرنى يەنە مۇتلەق
مەنىداش سۆز ۋە نىسپىي مەنىداش سۆز دەپ ئىككى تۈرگە
ئايرىشقىمۇ بولىدۇ. چۈنكى، سۆزلۈك سوستاۋىدا، مەنىلىرى
بىر - بىرىگە پۈتۈنلەي ئوخشىشىدىغان ياكى مۇتلەق تەڭ كې-
لىدىغان سۆزلەرمۇ بولىدۇ. مەسىلەن، قەدىمكى ئۇيغۇر تىلى-
دىكى «بودۇن» بىلەن «ئەل»، «ياغى» بىلەن «دۈشمەن»، چاغا-
تاي ئۇيغۇر تىلىدىكى «سىر» بىلەن «راز»، «ئەنما» بىلەن «كور»
ھازىرقى تىلىمىزدىكى «گۇڭچەنداك» بىلەن «كومپارتىيە»،
«داشۇ» بىلەن «ئۇنىۋېرسىتېت» دېگەنلەرگە ئوخشاش. بىراق، بۇ

خىلدىكى مۇتلەق مەنىداش سۆزلەر ئەدەبىي تىل نورمىسىنى بىر ئىزغا چۈشۈرۈپ سۆز - ئاتالغۇلارنى قېلىپلاشتۇرۇشنىڭ ئوبىيكتى قىلىنىپ، ھامان بىر سۆزگە مۇقىملاشتۇرۇلىدۇ ياكى تەبىئىي ھالدىكى تىل تەرەققىياتى جەريانىدا، شۇ تىلنى ئىشلىتىشكە خەلق تەرىپىدىن ياكى بىرسى شاللاپ چىقىرىۋېتىلىپ ئىستېمالدىن پۈتۈنلەي قالدۇرۇلىدۇ (مەسىلەن، «بودۇن»، «راز» سۆزلىرىگە ئوخشاش)، ياكى ئۆز ۋاقتىدىكى مۇتلەق مەنىداش سۆزلەر تەدرىجىي ھالدا ئىشلىتىلىش ئورنى ۋە سىمانتىكىلىق تۈس جەھەتلىرىدە ئاز - تولا بولسىمۇ پەرقلىنىدىغان نىسپىي مەنىداش سۆزلەرگە ئايلىنىپ كېتىدۇ (مەسىلەن، «كور» ۋە «ئەما» سۆزلىرىگە ئوخشاش). شۇڭا بىز مەنىداش سۆزلەر دېگەندە ئادەتتە «نىسپىي مەنىداش سۆزلەر» نى كۆزدە تۇتىمىز.

دەرۋەقە بەزى تىلچىلار مەنىداش سۆزلەر بىلەن «تەڭ مەنىلىك سۆزلەر» نى ئايرىم - ئايرىم ئۇقۇم، ئايرىم - ئايرىم تۈر قىلىپ چۈشەندۈرىدۇ. بىزنىڭچە، بىرىنچىدىن، «مەنىداش» دېگەنلىك «مەنە جەھەتتە تەڭداش ۋە يانداش» دېگەنلىك بولىدۇ. ئىككىنچىدىن، تىلنىڭ ئومۇمىي سوتتاۋىدىن ۋە ئومۇمىي تەرەققىياتىدىن ئېلىپ ئېيتقاندا سۆزلەر ئارىسىدىكى مەنە جەھەتتىكى مۇتلەق تەڭلىك ھامان نىسپىي ۋە ۋاقىتلىق بولىدۇ، خالاس. شۇڭلاشقا، تىلدىكى ئاڭلىتىدىغان مەنىلىرى جەھەتتە تەڭداش ياكى بىر - بىرىگە يېقىنراق تۇرۇشىدىغان، تۈپ ئۇقۇم جەھەتتە ئېنىق ئورتاقلىققا ئىگە بولغان سۆزلەر - نىڭ ھەممىسى مەنىداش سۆزلەر دائىرىسىگە كىرىدۇ دەپ قارايمىز.

2. مەنىداش سۆزلەرنىڭ ئالاھىدىلىكى

مەنىداش سۆزلەرنىڭ باشقا سىمانتىكىلىق سۆز تۈرلىرىدىن

گەۋدىلىك پەرقلىنىپ تۇرىدىغان ئالاھىدىلىكلىرى دەپ تۈۋەنلىدىكىلىرىنى كۆرسىتىش مۇمكىن.

بىرىنچى، ئۆزئارا مەنىداش بولغان سۆزلەر تۈپ ئۇقۇم جەھەتتە جەزمەن ئورتاقلىققا ئىگە بولىدۇ ۋە بۇ مەنىداش سۆزلەرنىڭ تۈپكى ئالاھىدىلىكى ھېسابلىنىدۇ. مەسىلەن:

مەنىداش سۆزلەر:

كۈچ، قۇدرەت، ماغدۇر، قۇۋۋەت	كۈچ
ئوقۇتقۇچى، مۇئەللىم، ئۇستاز	ئۆگەتكۈچى
ئەزىم، بۈيۈك، ئۇلۇغ	ئۇلۇغ
زور، چوڭ، يوغان، كاتتا	چوڭ
ئېگىز، يۇقىرى، ئۈستۈن، يۈكسەك	ئېگىز
دېمەك، ئېيتىماق	دېمەك

بايان قىلماق، تەسۋىرلىمەك، تەسۋىرلىمەك	بايان قىلماق
ناھايىتى، بەك، ئىنتايىن	ناھايىتى

ئىككىنچى، ئۆزئارا مەنىداش بولغان سۆزلەر جەزمەن بىر خىل سۆز تۈركۈمىگە مەنسۇپ بولىدۇ. مەسىلەن:

ئايغلاشماق، تۈگىمەك، تاماملانماق	(پېشىل)
گۈل، چېچەك	(ئىسىم)
گۈلشەن، گۈلزار، گۈللۈك	(ئىسىم)
چىرايلىق، گۈزەل، كۆركەم، ئۈز	(سۈپەت)
چاپسان، ئىلدام، تېز، ئىتتىك	(رەۋىش)
ئەمما، بىراق، لېكىن	(ياردەمچى سۆز)
توغرىلىق، ھەققىدە، توغرىسىدا	(ياردەمچى سۆز)

ئۈچىنچى، ئۆزئارا مەنىداش بولغان سۆزلەردە، تۈس ۋە ئىشلىتىش دائىرىسى جەھەتتە مۇئەييەن پەرقلەر بولىدۇ. بۇ خىل پەرقلەر مەزكۇر سۆزلەرنىڭ ئۇزاق ئەسىرلىك ئىستېمالى جەريانىدا تەدرىجىي شەكىللەنگەن بولۇپ، ئۇلارنىڭ

تۈپ ئۇقۇم چەھەتتىكى ئورتاقلىقىنى ئىنكار قىلمايدۇ. بەلكى ئۇلارنىڭ تىلىدىكى تۈرلۈك سۆزلەر بىلەن ماسلىشىش ئىقتىدارىنى چۈشەندۈرىدۇ، خالاس. ئالايلىق، «ئوقۇتقۇچى، ئۈس-تاز، مۇئەللىم» دېگەن سۆز «ئۆگەتكۈچى» دېگەن بىر ئورتاق ئۇقۇمنى بىلدۈرىدۇ. بىراق «ئوقۇتقۇچى» سۆزى ئۇزاق يىللىق ئىستېمال جەريانىدا، تۈرلۈك مەكتەپلەردە دەرس ئۆتىدىغان خادىملارنى كۆرسىتىدىغان سۆز بولۇپ تۇراقلاشقان؛ «ئۈستاز» سۆزى بولسا، مەكتەپ ئىچى ۋە سىرتىدا بولسۇن، مۇئەييەن ئىلىم ياكى بىرەر كەسىپ، ھۈنەر، تېخنىكا ئۆگەتكەن كىشىلەرنى، كىشىلەرنىڭ ھۆرمىتىگە سازاۋەر بولغان ئۈستىلارنى كۆرسىتىدىغان سۆز بولۇپ مۇقىملاشقان. «مۇئەللىم» سۆزى بولسا، مەكتەپلەردە دەرس بەرگۈچى ئوقۇتقۇچىنى كۆرسىتىدىغان ياكى ئوقۇغۇچىلارنىڭ ئوقۇتقۇچىلارنى ھۆرمەتلەش يۈزىسىدىن قوللىنىدىغان سۆزى بولۇپ قالغان. يەنە «ۋەتەن، ئەل، دۆلەت، مەملىكەت» سۆزلىرى «دۆلەت» دېگەن بىر ئۇقۇمغا مەنىداش سۆزلەر بولۇپ، ئۇلار ئەمەلىي ئىستېمال جەريانىدا، «ئەل» بىلەن «ۋەتەن» بىر خىل يېقىنلىق تۈسى بىلەن «ئانا يۇرت، تۇغۇلغان دىيار» دېگەن مەنىسى، «دۆلەت» بىلەن «مەملىكەت» بولسا، ئادەتتە زېمىن، تەۋەلىك ۋە ھاكىمىيەت ئاپپاراتى مەنىسىنى يورۇتقان ھالدا قوللىنىلىدۇ.

مەنىداش سۆزلەرنىڭ تۈس چەھەتتىكى پەرقى دېگىنىمىز، مەزكۇر سۆزلەرنىڭ ئىجابىي ياكى سەلبىي ئوبيېكتقا ئىشلىتىلىشى، سۆزلىگۈچىنىڭ ھۆرمەت قىلىش، ئەركىنلىتىش ياكى كەمسىتىش قاتارلىق تۈرلۈك ھېس-تۇيغۇلىرىنى، تۈر-لۈكچە ئەسەرلەردىكى ژانىر تۈسى قاتارلىقلارنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ. مەسىلەن، «ئالەمدىن ئۆتمەك، قازا قىلماق، ۋاپات بولماق، ئۆلمەك» مەنىداش سۆزلىرىنىڭ تۈرلۈك سورۇن، تۈرلۈك ئوبيېكت ئاساسىدا، تۈرلۈكچە تۈس بېرىپ قوللىنىلغىنىغا ئوخشاش.

مەنىداش سۆزلەرنى ھەرقانداق تىل شارائىتىدا بىر-
بىرىنىڭ ئورنىغا دەسسىتىپ ئىشلەتكىلى بولۇۋەرمەيدۇ. بۇ مە-
نىداش سۆزلەرنىڭ ئۆزئارا لېكسىكىلىق ئۇقۇم جەھەتتە ئور-
تاقلىقى بولسىمۇ، بىراق ئۇلارنىڭ كونكرېت تىل شارائىتىدا
باشقا سۆزلەر بىلەن بىرىكىش ئىقتىدارى جەھەتتە مۇئەييەن
خاسلىققا ئىگە بولۇپ قالغانلىقىدىن بولغان، مەسىلەن: «كۈچ،
قۇدرەت، قۇۋۋەت، ماغدۇر» مەنىداش سۆزلىرىنى ئالسا، بۇ-
لارنىڭ ھەممىسى بىرلا ئورتاق مەنە — «كۈچ» دېگەننى
بىلدۈرىشىمۇ، بىراق، «بۇ سوتسىيالىزم تۈزۈمىنىڭ قۇدرىتىنى
نامايان قىلدى» دېگەن جۈملىنى «سوتسىيالىزم تۈزۈمىنىڭ
ماغدۇرىنى نامايان قىلدى» دەپ يازغىلى، «قۇدرەتلىك دۆلەت
قۇرىمىز» دېگەننى «ماغدۇرلۇق دۆلەت قۇرىمىز» دەپ يازغى-
لى بولمايدۇ. دېمەك، ئەمەلىيەتتە بۇ «قۇدرەت» نىڭ «ماغ-
دۇر» بىلەن مەنىداش ئەمەسلىكىدىن ئەمەس، بەلكى مەزكۇر
سۆزلەرنىڭ كونكرېت شارائىتتا مۇئەييەن خاسلىققا ئىگە
بولۇپ قالغانلىقىدىن، ئادەتلىنىپ قالغانلىقىدىن بولغان،
خالاس. مانا بۇ مەنىداش سۆزلەرنىڭ ئىشلىتىلىش دائىرىسى
جەھەتتىكى پەرقى ھېسابلىنىدۇ.

3. مەنىداش سۆزلەرنىڭ پەيدا بولۇشى

ئۇيغۇر تىلىدىكى مەنىداش سۆزلەرنىڭ پەيدا بولۇش
مەنبەسىنى تۆۋەندىكىدەك بىرقانچە تەرەپتىن چۈشەندۈرۈشكە
بولىدۇ.

بىرىنچى، جەمئىيەتنىڭ تەرەققىي قىلىشىغا ئەگىشىپ،
كىشىلەرنىڭ شەيئىلەرنى كۆزىتىش، تەھلىل قىلىش ۋە چۈشە-
نىش ئىقتىدارىمۇ يۈكسىلىپ بارىدۇ. بۇ ھال ئۇلارنىڭ تىل
سوستاۋىدا شەيئىلەرنىڭ ئەڭ ئىنچىكە تەرەپلىرىنىمۇ ئەپسەن

ئىپادىلەپ بېرەلەيدىغان سۆزلەرنى ئىجاد قىلىشقا ئېلىپ كېلىدۇ. يەنە بىر تەرەپتىن كىشىلەر ھامان بىر خىل شەيئىنى مۇئەييەن بىر سۆزلەم بىلەن ئاتاش بىلەنلا كۇپايىلەنمەيدۇ. بەلكى ئاشۇ شەيئى ئىپادىلەنگەن سۆزنى ئۆز تىلىدا يەنە بىرقانچە سۆز بىلەن چۈشەندۈرۈشنى زۆرۈر تاپىدۇ. مانا بۇنىڭ بىلەن تىلدا مەنىداش سۆزلەر ئۈزلۈكسىز پەيدا بولۇپ تۇرىدۇ. مەسىلەن: تىلىمىزدىكى «يۈرمەك، ماڭماق، قەدەم ئالماق» سۆزلىرىنى ئالماق، بۇلار «قەدەمنى نۆۋەتلەشتۈرۈپ يۆتكەپ، ئالغا سىلجىتىش» دېگەن ئۇقۇمدىكى مەنىداش سۆزلەر ھېسابلىنىدۇ. گەرچە بۇ ئۈچ سۆزنى ھەمىشە، ھەرقانداق تىل شارائىتىدا، بىرسىنى يەنە بىرسىنىڭ ئورنىغا دەستىسىپ ئىشلىتىشكە بولىمىسۇ، بىراق ئۇلار لېكسىكىلىق ئۇقۇم جەھەتتە بىرسى يەنە بىرسىنىڭ چۈشەنچە نورمىسىغا تەڭداش بولالايدۇ.

ئىخچام قىلىپ ئېيتقاندا، ئالاقە قورالى بولغان تىلنىڭ ئۆزى تىل ئىگىلىرىدىن ئۆزىنىڭ ھەر بىر ماتېرىيالنى توغرا چۈشەندۈرەلەيدىغان بولۇشىنى تەلەپ قىلىدۇ. چۈنكى، بۇ قورالنى چۈشەنمىسە جايىدا ئىشلەتكىلى بولمايدۇ. دېمەك، تىلنىڭ ئۆزى ئۆز سوستاۋىدا مەنىداش سۆزلەملەرنىڭ بولۇشىنى تەقەززا قىلىدۇ.

ئىككىنچى، ئۇزاق يىللىق تىل ئىستېمالى جەريانىدا سۆزلەردە فونېتىكىلىق ئۆزگىرىش بولۇش نەتىجىسىدە بەزى مەنىداش سۆزلەر مەيدانغا كېلىشى مۇمكىن. مەسىلەن، تىل بىلىمىدىكى «ھار كەلمەك»، «ھار ئالماق» تىكى «ھار» سۆزىنىڭ ئەسلى «ئار» تەلەپپۇزىدا ئىدى. ئۇزاق ئەسىرلىك ئىستېمال جەريانىدا، ئۇ ئايرىم سۆزلەر بىلەن بىرىككەندە «ئار» تەلەپپۇز قىلىنىدىغان (مەسىلەن، ئار - نومۇس)، يەنە ئايرىم سۆزلەردە بولسا «ھار» تەلەپپۇز قىلىنىدىغان مەنىداش ئىككى

سۆز بولۇپ لۇغەتتىن ئورۇن ئالغان. يەنە مەسىلەن: بۈگۈنكى «ئاچا» (a:qa) سۆزىنىڭ ئەسلى «ئەچە» (əqə) ئىدى. «دىۋان» دا بۇ سۆز (يەنى «ئەچە») «ئەگە» مۇ دېيىلىدۇ، بۇ يەردىكى «گ» ھەرىپى «چ» دىن ئۆزگەرگەن دەپ ئىزاھلانغان (يۇقىرىقى ئەسەر). بۇنىڭدىن كۆرۈۋېلىش تەس ئەمەسكى، قەدىمكى زامان ئۇيغۇر تىلىدىكى «ئەچە» سۆزى ئۇزاق ئەسىرلىك ئىس تېمىال جەرياندا «ئەچە» «ئەگە» تەلەپپۇزىدا ئىشلىتىلىپ، بۈگۈنكى زامانىمىزغا كەلگەندە «ئېگىچە» ۋە «ئاچا» («ئەگەچە» دىكى «گە» چۈشۈپ قالغانلىقى ئۈچۈن، دەسلەپ ئۇزۇن سوزۇق تاۋۇشلۇق «ئەچە» ə:qə كېيىنچە بولسا «ئاچا» a:qa تەلەپپۇز قىلىنىدىغان بولغان) شەكلىدە تۇراقلىشىپ مەنىداش ئىككى سۆز سالاھىيىتى بىلەن لۇغىتىمىزدىن ئورۇن ئالغان.

ئۈچىنچى، جانلىق تىل ۋە شېۋە، خۇسۇسەن مەركىزىي شېۋە تەسىرىدىن ئەدەبىي تىلدىكى بىلەن تەڭ قىسمەتتە ئىشلىتىلىدىغان بىر قىسىم مەنىداش سۆزلەر بارلىققا كېلىپ شىمۇ مۇمكىن. مەسىلەن، ئەدەبىي تىلىمىزدىكى «تەئەللۇق» سۆزى جانلىق تىلدا ئۇزۇن سوزۇق تاۋۇشلۇق «تالىق» (ta:liq) تەلەپپۇزىدا ئىشلىتىلىدۇ. بۇ سۆز ھەرقايسى شېۋە رايونلىرىدا «ساڭاتالىق، ماڭاتالىق، خۇداغاتالىق» دېگەندەك بىرىكمە ياساپ كەڭرى ئىشلىتىلگەندىن باشقا، ھازىر ئەدەبىي تىلىمىزغىمۇ ئۆزلىشىپ كىرمەكتە. مەسىلەن:

تېگىدىن ۋە تەنگە ئاشىق بولمىسا، يازغىنى خەلقىمگە
 تالىق بولمىسا،
 نە قىلاي قەلەمنى مەن ھەمراھ قىلىپ، كۆز، قۇلاق،
 دىل، تىلغا سادىق بولمىسا.

(ئابدۇكېرىم خوجا: «باھار بىلەن كەلگەن شېئىرلار»، 1987-

بىل مىللەتلەر نەشرىياتى نەشرى)

تۆتىنچى، چەت تىللاردىن، تۇغقان تىللاردىن سۆز قوبۇل قىلىش نەتىجىسىدە يەنە بىر تۈركۈم مەنىداش سۆزلەر بار. لىققا كېلىدۇ. ئۇيغۇر تىلىدىكى مەنىداش سۆزلەرنىڭ خېلى زور سانلىقى مۇشۇنداق سەۋەب بىلەن شەكىللەنگەن. مەسىلەن: («ئۇ» ئۇيغۇرچىنى «ئە» ئەرەبچىنى، «پ» پارىسچىنى بىلدۈرىدۇ)

كۈچ (ئۇ)، قۇدرەت (ئە)، قۇۋۋەت (ئە)، مادار (ئە)، ماغدۇر (ئە)؛ كىشى (ئۇ)، ئادەم (ئە)، ئىنسان (ئە)، تۇپراق (ئۇ)، قەبرە (ئە)، مازار (ئە)، يارلىق (ئۇ)، بۇيرۇق (ئۇ)، ئەمىر (ئە)، ئەل (ئۇ)، ۋەتەن (ئە)، دۆلەت (ئە)، مەملىكەت (ئە)، كۆك (ئۇ)، ئاسمان (پ)، ھاۋا (ئە)، تاماق (ئۇ)، تائام (ئە)، غىزا (ئە)، يېگۈلۈك (ئۇ)، ئەت (ئۇ)، گۆش (پ).

بىر تىلدا ئوخشاش بىر ئۇقۇمنىڭ بىرقانچە سۆز بىلەن ئىپادىلىنىشى ۋە بۇ خىل سۆزلەرنىڭ كۆپ بولۇشى شۇ تىلنىڭ لېكسىكا جەھەتتىن بايلىقىنى، ئىپادىلەش كۈچىنىڭ يۇقىرىلىقىنى كۆرسىتىدۇ. ئۇيغۇر تىلىدىكى مەنىداش سۆزلەرمۇ تارىختىن بۇيان تىلىمىزدا ئۇقۇملارنى توغرا، ئەتراپلىق، ئىنچىكە، تەسىرلىك، جانلىق، ئوبرازلىق، ھېسسىياتلىق ۋە چوڭقۇر ئىپادىلەش ئىمكانىيىتىنى يارىتىپ بېرىش جەھەتتە تېگىشلىك مۇھىم رول ئويناپ كەلدى. مۇشۇ نۇقتىدىن ئېيتقاندا، تىلدا مەنىداش سۆزلەرنىڭ كۆپ بولۇشى ھەرگىزمۇ زىيانلىق ئەمەس، ئۇ تىلدا ھېچقانداق بىر ئەيىب - نۇقتىنى كەلتۈرۈپ چىقارمايدۇ. دەل ئۇنىڭ ئەكسىچە، تىلنىڭ ئىپادىلەش كۈچىنى ئاشۇرىدۇ. شۇنداق بولغىنى ئۈچۈن تىل ئۈستىلىرى، شائىر-لىرىمىز ئەزەلدىن تارتىپ مەنىداش سۆزلەرنى ناھايىتى ئەتىۋارلاپ ئىشلىتىپ كەلمەكتە. مەسىلەن:

غۇربەتتە غەرب شادىمان بولماس ئىمش،
ئەل ئاگا شەفقە (يەنى شەفقەتچان) ۋە مېھرىبان بولماس
ئىمش.

(ئاۋاڭى: «رۇبائىلار»، «چاغاتاي تىلى»، 245 - بەت،
1986 - يىل قەشقەر ئۇيغۇر نەشرىياتى نەشرى)

«بىز پىغان - ھەسرەتتە، شەپتان نەغمىدە،
يىغلىساق بىز بۇندا، بۆرە بەزمىدە ...»
گۈل - چىچەكتىن قانچە ياۋ قورققانسېرى،
ھەق - ئادالەتنى كېلىپ بوغقانسىرى؛
كۆككە شۇنچە ئۆرلىدى تىك مەڭگۈ تاش،
كۆتۈرۈپ خەلقىم بۆلەكچە چىقتى باش.

(ئابدۇكېرىم خوجا: «باھار بىلەن كەلگەن شېئىرلار»،
104 - بەت)

3§. بىر مەنىلىك ۋە كۆپ مەنىلىك سۆزلەر

1. بىر مەنىلىك سۆزلەر

ئادەتتە يەككە تۇرغان چاغدىمۇ، شۇنداقلا باشقا سۆزلەر
بىلەن بىرىكىپ سۆز بىرىكمىسى ھاسىل قىلغان چاغدىمۇ
ئوخشاشلا بىرلا مەنىنى بىلدۈرىدىغان سۆزلەر بىر مەنىلىك
سۆز دەپ ئاتىلىدۇ. مەسىلەن، «گرامماتىكا» دېگەن سۆزنى

ئالسا، ئۇ يەككە تۇرغاندىمۇ، شۇنداقلا «گرامماتىكىلىق مە-
 نه»، «گرامماتىكىلىق بىرلىك» دېگەندەك سۆز بىرىكىمىلىرىدە
 مۇ ئوخشاشلا «تىل قائىدىسى» دېگەن مەنىنى بىلدۈرىدۇ.
 ئومۇمەن قىلىپ ئېيتقاندا، پەن - تېخنىكا ئاتالغۇلىرى ۋە
 خاس ئەسىملەر بىر مەنىلىك بولىدۇ. مەسىلەن، «تەكلىمە»، «مولې-
 كۇلا»، «ئاتوم»، «ئەدەبىيات»، «فونېتىكا»، «تەرجىمە»، «تە-
 چىمان»، «تۆمۈرچى»، «قاسساپ»، «ئانا»، «دادا»، «نەسر»،
 «نەزم»، «شېئىر»، «شائىر»، «يەر مەنكە»، «ئايرودو-
 رۇم»، «جۈملىە»، «قۇرئان»، «ئىنجىل»، «ئىسلامىيەت»،
 «كالىپىندار»، «كىرئالغۇ»، «ئۇنئالغۇ»، «سىنئالغۇ»، «گارمون»،
 «دېھقان»، «ساتماش»، «ئاشپەز»، «رەسسام»... دېگەنلەرگە
 ئوخشاش. ئېنىق بىرلا مەنىلىك سۆز قىلىپ ئىشلىتىلىدىغان،
 بىراق، ئومۇمىي ئىستېمال ۋە ئومۇمىي لىغەت سۈپىتىدە
 باشقا مەنىلىرىمۇ بولغان سۆزلەر ئومۇمىيەتتىن ئېلىپ ئېيت-
 قاندا، بىر مەنىلىك سۆزلەر كاتېگورىيىسىگە كىرمەيدۇ. مە-
 سىلەن، «ئىگە»، «خەۋەر»، «تولدۇرغۇچى»، «ھالەت»، «ھەرب-
 كەت»، «تولۇقلىغۇچى»، «رەۋىش»، «سۈپەت»... دېگەنلەرگە
 ئوخشاش.

2. كۆپ مەنىلىك سۆزلەر

بىردىن ئارتۇق مەنىگە ئىگە سۆزلەر كۆپ مەنىلىك
 سۆزلەر دېيىلىدۇ. مەسىلەن، ئاياغ (1) ئادەم، ھايۋان ياكى
 باشقا جانلىقلارنىڭ گەۋدىسىگە تايىنىپ تۇرۇشى، يۈرۈشى
 ياكى ئۆمىلىشى ئۈچۈن خىزمەت قىلىدىغان قىسمى، پۇت. (2)
 كۆن، خۇرۇم قاتارلىق رەختلەردىن پۇتقا كىيىش ئۈچۈن تى-
 كىلگەن ئۆتۈك، توپلەي، كەشكە ئوخشاش ئاياغ كىيىمى. (3)
 بىرنەرسىنىڭ «باش»قا قارشى بولغان يەنە بىر تەرىپى. (4)
 ئاخىر، داۋام. (قۇربان ئەنە شۇنداق ئايىمى ئۈزۈلمەس خى-
 ياللار بىلەن شىپاخانىغا كەلدى)

ئاي: (1) يەر شارىنى ئايلىنىدىغان، ئۆزى نۇر چىقار-

ماي قۇياش نۇرىنى قايتۇرىدىغان سەييارە. (2) شەمسىيە يىلىنىڭ ئون ئىككىدىن بىرى. (3) ئايغا ئوخشاش چىرايلىق. (4) ئاياللار ئىسمى: ئايىم، ئايخان، ئايگۈل، ئايجامال، تۈر-سۈنئاي،...

ئەر: (1) ئەر كەك جىنىسىغا مەنسۇپ كىشى؛ ئەر كەك. (2) خوتۇن كىشى بىلەن نىكاھ ئەھدىدە بولغان ئەر كىشى. (3) مەرد يىگىت، ئالىيجاناب، جەسۇر كىشى. (ئەل بار يەردە ئەر بار) يارايىسەن، ئەر ئىكەن سەنغۇ!
 ئەسكەرتىمەك: پېئىل (1) ئېسىگە سالماق، يادىغا چۈشۈر-مەك. (قۇددۇس تالادا يامغۇر يېغىۋاتقانلىقىنى ئەسكەرتتى) (2) قايتا چۈشەنچە بەرمەك.

مۇئەللىم تىل دەرسىدە قاندىن ياخشى بىلىش، كىتابلارنى كۆپرەك ئوقۇش، يازغاندا قاندىلەرگە سېلىپ ئالدىرىپ ماي يېزىشنى ئەسكەرتىپ تۇراتتى. (3) ئاگاھلاندىرماق، تەكىتلىمەك.

كومىسسىيە باشلىقى ئۇلارنىڭ يەنە بەش مىنۇت ئىچىدە ئىمتىھان قەغىزىنى تاپشۇرۇپ بولۇش لازىملىقىنى ئەسكەرتتى.

سالماق: پېئىل. (1) بىرنەرسىنى ئىككىنچى بىرنەرسىنىڭ ئىچىگە قويماق. م: قەلەمنى يانچۇققا سالماق. خەتنى كونۇپتىقا سالماق. ئۈزۈككە كۆز سالماق. (2) قويماق، قوشماق: ئاشقا تۇز سالماق. (3) يايماق، ئورۇن سالماق، كۆرپە سالماق، داستىخان سالماق. (4) ياساشماق: ئۆي سالماق، قوتان سالماق، بىنا سالماق. (5) ساڭگىلاتماق: باشنى تۆۋەنگە سالماق. (6) ساڭگىلىماق: قورساق سالماق. (7) يېشىنى مەك: چاپاننى سالماق، ئاياغنى سالماق. (8) ئورماق: كاچاتقا ئىككىنى سالماق. مۇشت سالماق. (9) كۆچمە. ئارىلاشماق: قول سالماق. (10) مەلۇم قىياپەتكە كىرىۋالماق: بىلىمەسكە

سالماق، ئاڭلىماسقا سالماق،...

يۇقىرىقى مىساللاردىن كۆرۈۋېلىش تەس ئەمەسكى، ئاتالمىش كۆپ مەنىلىك سۆزلەرنىڭ مەنىسى قانچە كۆپ بولۇپ كېتىشىدىن قەتئىينەزەر، ئۇنىڭدا جەزمەن بىر ئاساسلىق، مەركىزىي مەنە بولىدۇ، مەسىلەن: «ئەر» سۆزىنىڭ «ئەركەك چىنىسقا مەنسۇپ كىشى»، «ئاياغ» سۆزىنىڭ «پۇت»، «ئاي» سۆزىنىڭ يەر شارىنى ئايلىنىپ تۇرىدىغان سەييارە، «ئەسكەرتمەك» نىڭ «قايتىدىن ئېسىگە سالماق»، «سالماق» سۆزىنىڭ بولسا «بىرنەرسىنى ئىككىنچى بىر نەرسىنىڭ ئىچىگە قويماق» دېگەنلەر مەزكۇر كۆپ مەنىلىك سۆزلەرنىڭ ئاساسىي مەنىلىرى ھېسابلىنىدۇ. كۆپ مەنىلىك سۆزلەردىكى ئاساسلىق مەنە ئادەتتە «ئەسلى مەنە» دەپ، ئاساسلىق مەنىدىن باشقىلىرى بولسا «كۆچمە مەنە» دەپ ئاتىلىدۇ. مەسىلەن، «ئاي» سۆزىنىڭ «چىرايلىق» دېگەن مەنىسى، «ئاياغ» سۆزىنىڭ «ئاخىر، داۋام» دېگەن مەنىلىرى مەزكۇر سۆزلەرگە كېيىن يۈكلەنگەن كۆچمە مەنىلىرى بولۇپ سانىلىدۇ.

ئۇيغۇر تىلىدا كۆپ مەنىلىك سۆزلەر خېلى سالماقنى ئىگىلەيدۇ. تىلىمىزدا كۆپ مەنىلىك سۆزلەرنىڭ چىق بولۇشى ئۇيغۇر تىلىنىڭ ئۆزىگە خاس ئىچكى تەرەققىيات ۋە ئومۇمىي تىل تەرەققىيات قانۇنىيىتىگە ئۇيغۇن بولغان نۇر-مال ئەھۋال.

ئومۇمەن قىلىپ ئېيتقاندا، تىل ئۈستىلىرى ۋە خاس تىلچىلاردىن باشقا ئادەتتىكى تىل ئىگىلىرىنىڭ ھەرقانداق بىر سۆزنى بىر ئاڭلاش ۋە بىر كۆرۈش بىلەنلا ئۇنىڭ بىر مەنىلىك ياكى كۆپ مەنىلىك سۆز ئىكەنلىكىنى دەرھال ئاڭقىرالشى قىيىن. مۇنداقچە قىلىپ ئېيتقاندا، بىر سۆزنىڭ بىر مەنىلىك ياكى كۆپ مەنىلىك ئىكەنلىكىنى شۇ سۆزنى

باشقا سۆزلەر بىلەن بىرلىكتە كۆرۈش، ياكى ئۇ سۆز بىلەن جۈملە تۈزۈپ بېقىش ئارقىلىقلا ئىسپاتلىغىلى بولىدۇ. شۇڭا پەقەت مۇستەقىل ۋە يەككە ھالىتىدىلا بىۋاسىتە كۆپ مەنە چىقىپ تۇرىدىغان سۆزلەر كۆپ مەنىلىك سۆز بولىدۇ، بىرىكمە ۋە جۈملە ئىچىگە قويىمىسا، كۆپ مەنىلىكلىكى ئۇڭاي ھېس قىلىنمايدىغان سۆز كۆپ مەنىلىك سۆز ھېسابلانمايدۇ دەپ قاراش توغرا ئەمەس.

دەرۋەقە، «كۆپ مەنىلىك سۆز» (多义词) بىلەن «سۆز-لەرنىڭ كۆپ مەنىلىك بولۇشى» (词的多义性) ئىككى ئۇقۇم. ئالدىنقىسى مەنە ئۆلچىمى بويىچە ئايرىلغان سۆز تۈرلىرىگە كىرىدۇ؛ كېيىنكىسى بولسا، سۆزلەردىكى سىمانتىكلىق ئارقىلىق ئالاھىدىلىك ياكى سىمانتىكلىق ھادىسە كاتېگورىيىسىگە كىرىدۇ. بۇ «سۆزلەرنىڭ كۆپ مەنىلىك بولۇشى» دېگەن ئۇقۇم توغرىسىدا «ئۇيغۇر تىلىدىكى سىمانتىكلىق ھادىسىلەر» دېگەن بابتا ئايرىم توختىلىمىز.

§4. زىت سۆزلەر

1. زىت سۆزلەر ھەققىدە ئومۇمىي چۈشەنچە

ئۆزئارا مەنىسى بىر - بىرىگە قارىمۇ قارشى بولغان ئۇقۇمنى بىلدۈرىدىغان سۆزلەر زىت سۆزلەر دەپ ئاتىلىدۇ. ئۇيغۇر تىلىدىكى زىت سۆزلەرنىڭ مۇتلەق كۆپچىلىكى جۈپلەنمە سۆز ھاسىل قىلالايدۇ. مەسىلەن: ئاز - تولا، ئېگىز - پەس، ئىشچان - ھۇرۇن، ئىسسىق - سوغۇق، پاك - ناپاك، مۇرەككەپ - ئاددىي، ئاسان - تەس.

ئۇيغۇر تىلىنىڭ ئومۇمىي لۇغەت تەركىبىدىكى ھەممە سۆزنىڭ مۇناسىپ ھالدىكى زىت سۆزى بولۇۋەرمەيدۇ. ئالايلۇق،

ۋەتەن، دۇنيا، كائىنات، گۈل، مېھتال، دەرەخ، ئۆي، سۆز، تىل... دېگەندەك سۆزلەرگە قارىمۇقارشى مەنىلىك سۆزلەرنى كەلتۈرۈپ بېرىش قىيىن.

زىت سۆزلەر ئادەتتە قارىمۇقارشى ئالاھىدىلىككە ئىگە شەيئى ناملىرى، قارىمۇ قارشى خاراكتېر، سۈپەت، ھالەت ۋە ھەرىكەتلەرنى بىلدۈرىدىغان سۆزلەردىن ئىبارەت بولىدۇ. زىت سۆز چۆپىنى ھاسىل قىلالايدىغان سۆزلەر ئومۇمەن بىر سۆز تۈركۈمىگە مەنسۇپ بولىدۇ. ئالايلىق:

ۋاقىت، ئورۇن - تەرەپ، چىنىس، ياش، ۋەزىپە، سالا-ھىيەت قاتارلىق جەھەتتە قارىمۇقارشى ئۇقۇملۇق شەيئىلەرنى بىلدۈرىدىغان سۆزلەر ئومۇمەن ئىسىم تۈركۈمىگە تەۋە بولىدۇ. مەسىلەن:

كېچە - كۈندۈز، ئەتىگەن - كەچ، قىش - ياز، يۇقىرى - تۆۋەن، ئاست - ئۈست، باش - ئاياغ، ئەر - ئايال، ياش - قېرى، ئۈستاز - شاگىرت، ئاتا - بالا، ئوغۇل - قىز، كوماندىر - جەڭچى...

خاس ھالەت، خاراكتېر، ئالاھىدىلىك جەھەتتىكى قارىمۇقارشى ئۇقۇملۇق سۆزلەر ئادەتتە سۈپەتلەر تۈركۈمىگە كىرىدۇ. مەسىلەن:

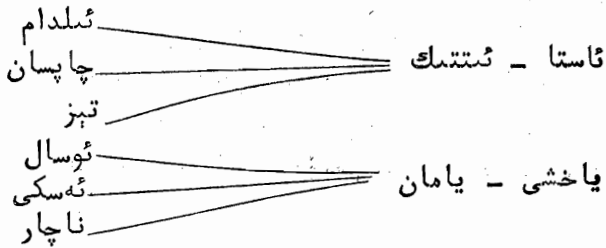
ياخشى - يامان، قاتتىق - يۇمشاق، ئىسىق - سوغۇق، باي - كەمبەغەل، ئاق - قارا، قېلىن - نېپىز، ئورۇق - سېمىز، ئاچچىق - چۈچۈك، ئاچچىق - تاتلىق، ئاجىز - كۈچلۈك، ئۇششاق - چوڭ، ئىتتىك - گال...

ئىككى خىل قارىمۇقارشى ئۇقۇملۇق ھەرىكەتنى بىلدىرىدىغان سۆزلەر پېئىللاردىن تەركىب تاپقان بولىدۇ. مەسىلەن:

ئالماق - بەرمەك، بارماق - كەلمەك، ئوقۇش - ئوقۇتۇش، يېگىش - يېڭىلىش، ئېزىش - ئېزىلىش، ھۆكۈمرانلىق قىلىش،

ھۆكۈمرانلىق قىلىنىش، ...

زىت سۆزلەر پەقەت ئىككى سۆزدىنلا تۈزۈلگەن بولماي-
 دۇ. مۇنداقچە قىلىپ ئېيتقاندا، مەنىداش بولغان بىرقانچە
 سۆز بىلەن ئۇلارغا قارشى ئۇقۇمدىكى بىر سۆز ئەمەلىي تىل
 ئىستېمالدا بىرقانچە جۈپ زىت سۆز ھاسىل قىلالايدۇ.
 مەسىلەن:

زىت سۆزلەر ئومۇمەن قىلىپ ئېيتقاندا، سۆز مەنىسى ۋە
 مۇئەييەن تىل ئادىتى بويىچە ماسلاشقان سۆزلەر بولغاچقا،
 ئۇنىڭدا ئۆزىگە خاس مىللىي ئالاھىدىلىك بولىدۇ. بىراق،
 ئىنسانلار تەپەككۈر جەھەتتە ئورتاقلىققا ئىگە بولغانلىقى
 ئۈچۈن، بىر مىللەتتە زىت سۆز ھاسىل قىلالىغان ئۇقۇم
 ئىككىنچى بىر مىللەت قىلىدىمۇ ئوخشاشلا زىت سۆز ھاسىل
 قىلالايدۇ.

مەسىلەن:

خەنزۇچە

来往
 天地
 好坏
 胜负
 男女
 老少
 快慢

ئۇيغۇرچە

بېرىش - كېلىش
 ئاسمان - زېمىن (پەرقى)
 ياخشى - يامان
 يېڭىش - يېڭىلىش
 ئەر - ئايال
 ياش - قېرى
 ئىتتىك - ئاستا

2. زىت سۆزلەرنىڭ تۈرلىرى

بەزى تىلشۇناسلار ئۇيغۇر تىلىدىكى زىت سۆزلەرنىڭ قۇرۇلۇشى، سۆز مەنىسى ۋە خاس ئالاھىدىلىكلىرىگە قاراپ «مۇتلەق زىت سۆزلەر» ۋە «نېسپىي زىت سۆزلەر» دېگەن چوڭ ئىككى تۈرگە ئايرىيدۇ.

(1) مۇتلەق زىت سۆزلەر

مۇئەييەن ئۇقۇم ساھەسىدە، ئۆزئارا مۇتلەق سىغىشالمايدىغان، ئوتتۇرىدا ئارىلىق ئۇقۇم ھالقىسى بولمايدىغان زىت سۆزلەر مۇتلەق زىت سۆزلەر دېيىلىدۇ. مەسىلەن:

راست - يالغان، ھايات - مامات، ئۆلۈم - كۆرۈم، يېتىش - قوپۇش، ئېلىم - سېتىم، بېرىش - كېلىش، ئادەتتە ئىسىم سۆزلەر بىلەن پېئىللارنىڭ مۇتلەق زىت سۆز تۈزۈش ئىقتىدارى كۈچلۈكرەك بولىدۇ. ئىسىمنىڭ مۇتلەق زىت سۆزلەرنى ئۇلار بىلدۈرگەن ئۇقۇم ۋە مۇناسىۋەت جەھەتتىن تۆۋەندىكىدەك تۈرگە ئايرىش مۇمكىن:

(1) ئۇرۇق - ئائىلە مۇناسىۋىتى: مۇنداق مۇناسىۋەتتىكى زىت سۆزلەر ئۇرۇق - ئەۋلادلار ئوتتۇرىسىدىكى مۇناسىۋەتنى بىلدۈرىدۇ. مەسىلەن، ئاتا - بالا، ئانا - بالا، ئەجداد - ئەۋلاد، ئاچا - سىڭىل، ئاكا - ئۇكا، ئەر - خوتۇن، قېيىن ئاتا - كۈيۈغۇل، كېلىن - قېيىن ئانا ۋە باشقىلار.

(2) جىنىس مۇناسىۋىتى: مۇنداق زىت سۆزلەر قارىمۇ قارشى جىنىس ئوتتۇرىسىدىكى مۇناسىۋەتنى بىلدۈرىدۇ. مەسىلەن، ئەر - ئايال، قىز - ئوغۇل، مادە - نار، ئايغىر - باي تال، ئەركەك - چىشى، قوچقار - ساغلىق ۋە باشقىلار.

(3) سىنىپىي مۇناسىۋەت: مۇنداق زىت سۆزلەر ئىجتىمائىي ئىپتىدائىي پۈتۈنلەي قارىمۇقارشى بولغان ئىككى سىنىپ ۋە ئۇلارنىڭ تەئەللۇقلىرى ئوتتۇرىسىدىكى مۇناسىۋەتنى بىلدۈرىدۇ.

دۇ. مەسىلەن، ئەزگۈچى - ئېزىلگۈچى، ھۈر - قۇل، دېھقان - پومپىشچىك، پرولېتارىيات - بۇرژۇئازىيە، ئىشچى - كاپىتالىست، باي - مالاي، چارۋىدار - مال باققۇچى، ...

(4) مەرتىۋە، دەرىجە مۇناسىۋىتى: بۇ خىل زىت سۆزلەر ئادەتتە، ئۇستاز - شاگىرت ئوتتۇرىسىدىكى شۇنداقلا جەمئىيەتتىكى تۈرلۈك خاس ئۇنۋان، دەرىجە ئاساسىدىكى كىشىلىك مۇناسىۋەتنى بىلدۈرىدۇ. مەسىلەن، ئۇستاز - شاگىرت، باشلىق - نەپەر، پروفېسسور - ئاسپىرانت، ئوقۇتقۇچى - ئوقۇغۇچى، شاھ - گاداي ۋە باشقىلار.

(5) سېلىشتۇرما مۇناسىۋەت: بۇ خىل مۇناسىۋەتتىكى زىت سۆزلەر ئادەتتە شەيئىلەرنىڭ خاراكتېر ئالاھىدىلىك ۋە پەرقلىرىنى سېلىشتۇرۇش نەتىجىسىدە ھاسىل بولغان زىت سۆزلەردىن تۈزۈلگەن بولىدۇ. مەسىلەن، ئاسمان - زېمىن، ئوت - سۇ، ئىنسان - جىن، ئادەم - ھايۋان، دېڭىز - تامچە، ...

(6) ئەكس مۇناسىۋەت: بۇ خىل زىت سۆزلەردە مۇتلەق قارىمۇقارشى ئۇقۇم ئەكس ئەتكەن بولىدۇ. مەسىلەن، سوئال - جاۋاب، مېھمان - ساھىبخان، دەۋاگەر - جاۋابكار، كىرىم - چىقىم، ئېلىم - بېرىم ۋە باشقىلار.

پېئىللىق زىت سۆزلەرنىڭ ئۇقۇم مۇناسىۋىتىنىمۇ بىرقانچە تۈرگە بۆلۈش مۇمكىن.

(1) ئەكس مۇناسىۋەت: بۇ خىل زىت سۆزلەرنىڭ بىرىدە ئىپادىلەنگەن ھەرىكەت يەنە بىرىدە ئىپادىلەنگەن ھەرىكەتنىڭ ئەكسى بولىدۇ. مەسىلەن: ئېلىش - بېرىش، كىرىش - چىقىش، يېتىش - قوپۇش، كېتىش - كېلىش، چۈشمەك - چىقىماق، ئۆلۈش - تىرىلىش، يىغلاش - كۈلۈش، مېڭىش - تۇرۇش، بېسىش - كۆتۈرۈش، ...

(2) زورلىما مۇناسىۋەت: مۇنداق مۇناسىۋەتتىكى زىت سۆزلەردە بىر ھەرىكەتنىڭ مۇئەييەن ئىككىنچى ھەرىكەتنىڭ

زورلىشى ياكى باشقۇرۇشى ئاساسىدا مەيدانغا چىققانلىقى بىپ
 لىنىپ تۇرىدۇ. مەسىلەن، ئېزىلىش - ئېزىش، بويسۇنۇش -
 بۇيرۇش، قاندۇرۇش - قېنىش، يېڭىلىش - يېڭىش...
 (3) ۋاسىتىلىك مۇناسىۋەت: مۇنداق زىت سۆزلەردە بىز
 ھەرىكەتنىڭ مەيدانغا چىقىشى مۇئەييەن ئىككىنچى بىر ھەرىكەت
 كەتنىڭ ۋاسىتىسى ئارقىلىق بولغانلىقى ئىپادىلىنىدۇ. مەسىلەن،
 ئوقۇش - ئوقۇتۇش، ئۆگىنىش - ئۆگەتىش، سۆزلەش - ئاڭ
 لاش....

(2) نىسپىي زىت سۆزلەر

ئىپادىلەنگەن قارىمۇقارشى ئۇقۇملارنىڭ مۇئەييەن بىر
 ئارىلىق ھالقىغا سېلىشتۇرۇش ئاساسىدا بارلىققا كەلگەنلىكى
 بىلىنىپ تۇرىدىغان زىت سۆزلەر نىسپىي زىت سۆزلەر دەپ
 ئاتىلىدۇ. مەسىلەن:

ئىسسىق - سوغۇق، ئېگىز - پەس، چوڭ - كىچىك،
 باش - ئاياغ دېگەنلەرگە ئوخشاش.
 روشەنكى، بۇلاردا «يىلما»، «ئېگىزرەك»، «چوڭراق»،
 «ئاياغراق» دېگەن ئارىلىق ھالقا مەۋجۇت. نىسپىي زىت سۆز-
 لەر ئىسىم ۋە ئىسىمداش سۆزلەردىن تەركىب تېپىشىمۇ مۇم-
 كىن. بىراق، مۇتلەق كۆپچىلىك نىسپىي زىت سۆزلەر شەيئە-
 لەرنىڭ خاراكتېرىنى، تۈرلۈك ئالاھىدىلىكلىرىنى بىلدۈرىدىغان
 سۈپەت سۆزلەردىن تۈزۈلىدۇ.

نىسپىي زىت سۆزلەرنى ئىپادىلىگەن مەزمۇنلىرىغا ئاسا-
 سەن بىرقانچە تۈرلەرگە بۆلۈپ كۆرسىتىشكە بولىدۇ.
 ئالايلۇق:

△ ئورۇن - تەرەپ زىت سۆزلىرى: يۇقىرى - تۆۋەن،
 ئاست - ئۈست، ئوڭ - سول، ئالدى - ئارقا، تۆر - پەگاھ،
 ئىچكىرى - تاشقىرى، ئوي - دۆڭ، تېپىز - تېرەن، ئېگىز -

پەس.....

△ ۋاقت - زامان زىت سۆزلىرى: شام - سەھەر، ئۆت - مۇش - كېلەچەك، ئىلگىرى - كېيىن، بۇرۇن - ھازىر، ئەزەل - ئەبەد دېگەنلەرگە ئوخشاش.

3. زىت سۆزلەرنىڭ ئالاھىدىلىكى ۋە رولى

زىت سۆزلەرنىڭ جۈپلەنمە سۆز ھاسىل قىلىدىغانلىقى ۋە بۇ خىل زىت سۆزلەردىن تۈزۈلگەن جۈپلەنمە سۆزلەرنىڭ ئالاھىدىلىكى ھەققىدە ئالدىنقى قىسىملاردا توختىلىپ ئۆتكەندىدۇق.

زىت سۆزلەرنىڭ يەنە ئۇنىڭدىن باشقا كۆرسىتىپ ئۆتۈشكە تېگىشلىك ئالاھىدىلىكلىرى تۆۋەندىكىچە:

(1) زىت سۆزلەر بىر پۈتۈن ئۇقۇم ۋە يېڭى لېكسىكىلىق مەنە ئاڭلىتىدىغان سۆزلەرنى ھاسىل قىلىدۇ. بىراق، ئەمەلىي ئىستېمالدا ئۆزئارا زىت مەنىلىك بولغان سۆزلەرنىڭ ھەممىسى جۈپلەنمە سۆز بولۇپ كېلىۋەرمەيدۇ. مەسىلەن: «يۇقىرى، يۈك سەك، ئېگىز، ئۈستۈن» دېگەن مەنىداش سۆزلەر بىلەن «پەس، تۆۋەن، پاكار، پەتەك» دېگەن مەنىداش سۆزلەرنى ئالماشتۇرۇپ ئىستېمال جەريانىدا بۇلارنىڭ ئىچىدىن پەقەت «ئېگىز - پەس»، «يۇقىرى - تۆۋەن» دېگەن سۆزلەرلا جۈپلەنمە سۆز قىلىپ ئىشلىتىلىدۇ، قالغانلىرى بولسا جۈپلەنمە سۆز تۈزۈپ ئىشلىتىلمەيدۇ. دېمەك، زىت سۆزلەرنىڭ جۈپلەنمە سۆز بولۇپ كېلىشى مۇئەييەن تىل ئادىتى ئاساسىدا بولىدۇ.

(2) زىت سۆزلەرنىڭ جۈپلەنمە سۆز ھاسىل قىلىشى مۇئەييەن تەرتىپ ئاساسىدا بولىدۇ. مەسىلەن: «ئەر - خوتۇن»، «كېچە - كۈندۈز»، «ئېگىز - پەس»، «يۇقىرى - تۆۋەن»، «ئاق - قارا» دېگەندەك جۈپلەنمە سۆزلەر پەقەت مەزكۇر تەرتىپ بويىچە ئاتاپ ياكى يېزىپ ئىشلىتىلىدۇ. ئەكسىچە

«خوتۇن - ئەر»، «گۈندۈز - كېچە»، «پەس - ئېسىز»، «تۆ-ۋەن - يۇقىرى»، «قارا - ئاق» تەرزىدە ئىشلىتىلمەيدۇ.

3. ئۇيغۇر تىلىدا زىت سۆزلەردىن جۈپلەنمە سۆز ھاسىل قىلىش ناھايىتى ئۇزاق تارىخقا ئىگە، قەدىمىي ئۇيغۇرلار ئىشلەتكەن تۈرك - رونك يېزىقىدىكى يازما يادىكارلىقلاردىمۇ «بەگ - بۇدۇن» (يەنى ئەمەلدار - خەلق) دېگەندەك زىت سۆزلۈك جۈپلەنمە سۆزلەر ئۇچرايدۇ. بەزى زىت سۆزلەردىن تۈزۈلگەن جۈپلەنمە سۆزلەر ۋە ئۇلارنىڭ ئەمەلىي ئىستېمالىدىمۇ تارىخنىڭ تامغىسى كۆرۈنۈپ تۇرىدۇ. ئالايلىق: قانئىدە بويىچە بولغاندا «چوڭ، يوغان، ئۇلۇغ، بۈيۈك» سۆزلىرى بىرلەن «كىچىك، ئۇششاق، ئەزىمەت» سۆزلىرىدىن ئۆزئارا زىت سۆزلەرنى ھاسىل قىلىشقا بولىدۇ. بىراق ئىستېمال ئەمەلىيىتىدىن تەكشۈرۈپ قارايدىغان بولساق، ھازىرقى زامان ئۇيغۇر تىلىدا ئۇلاردىن «چوڭ - كىچىك» (ئەدەبىي تىلىدا)، «ئۇششاق - چوڭ» (جانلىق تىلىدا) زىت سۆزلىرى جۈپلەنمە سۆز قىلىپ ئىشلىتىلىدۇ. چاغاتاي ئۇيغۇر تىلىدا بولسا، مەزكۇر زىت سۆزلەر ئىزچىل ھالدا دېگۈدەك «ئۇلۇغ - ئۇششاق» شەكلىدە ئىشلىتىلگەنلىكىنى بايقايمىز: مەسىلەن، «...ئەھلىيەلەرى شاھزادەدىن، فەرزەندلەرى بۇبى زارەدىن ئۇلۇغ - ئۇششاق ھەممەلەرىمىزدىن (سالام)،» («كاشغەر تۈركىسىنىدا بىتكەن ئىككى خەت» ① دىن)

دېمەك، ھازىر، «ئۇلۇغ - ئۇششاق» زىت سۆزى تارىخىي سۆز ھېسابلىنىدۇ، بۈگۈنكى ئىستېمالدا ئىشلىتىلمەيدۇ. ھازىرقى زامان ئۇيغۇر تىلىدا جەمئىيەتنىڭ تەرەققىياتىغا ئەگىشىپ يېڭى - يېڭى زىت سۆزلۈك جۈپلەنمە سۆزلەر مەيدانغا كەلمەكتە. مەسىلەن، مەركەز - چايلار، دۈشمەن - ئۆز، ھەق - ناھەق (بۇ سۆز چاغاتاي ئۇيغۇر تىلىدا «ھەق

① خەت تۆمۈر، ئابدۇرەئوپ پولات: «چاغاتاي تىلى»، 129 - بەت.

ۋە باتىل» شەكلىدە ئىشلىتىلەتتى، ئاكتىپ - پاسسىپ، ئىتتىپاقلىق - بۆلگۈنچىلىك، باراۋەرلىك - تەڭسىزلىك دېگەنلەرگە ئوخشاشلار.

زىت سۆزلەردىن سىتلىستىكىلىق ۋاسىتە سۈپىتىدە پايدىلىنىش ئۇيغۇر تىلى ۋە ئەدەبىياتىنىڭ ئەنئەنىسى ھېسابلىنىدۇ. مەھمۇد قەشقەرى ئۆزىنىڭ «تۈركىي تىللار دىۋانى» دا زىت سۆزلەردىن تۈزۈلگەن ياكى زىت سۆزلەر مەركەز قىلىنغان نەزەرىيە ۋە ماقال - تەمسىللەردىن نۇرغۇن كۆرسەتكەن. ئالايلۇق: ئالىمچى ئارىسلان، بەرىمچى سىچىغان؛ ئېلىمچى ئارىسلان، بەرىمچى چاشقان. (ھەققىنى تەلەپ قىلىپ ئالغۇچى ھۇجۇم قىلىشتا گوپا ئارىسلان بولىدۇ، قەرز تۆلىگۈچى قورققانلىقتىن چاشقانغا ئوخشىمىپ كېتىدۇ) («دىۋان»، 1 - توم، 103 - بەت) سىچىغان مۇش ئاشاقىن قاشىر: چاشقاننىڭ ئۆلگۈسى كەلسە، مۇشۇكىنىڭ تاشقىنى قاشلار. بۇ ماقال ھالاكەتتىن باشقا نەتىجە بەرمەيدىغان ئىشلارغا ئېسىلىۋالدىغان كىشىلەرگە قارىتىپ ئېيتىلىدۇ. (يۇقىرىقى ئەسەر، 3 - توم، 365 - بەت)

ئاۋچى نەچە ئال بىلسە، ئازىغ ئانچە يول بىلىر، ئوۋچى قانچە ھىيلە بىلسە، ئېيىق (ئوۋلانغۇچى) شۇنچە يول بىلىر، (يۇقىرىقى ئەسەر، 1 - توم، 43 - بەت) ۋە باشقىلار. ھازىرقى زامان ئۇيغۇرلىرى بۇ ئەنئەنىگە ۋارىسلىق قىلىپ، زىت سۆزلەرنى قوللىنىش ۋە ئۇنىڭدىن پايدىلىنىشتا يېڭى سەۋىيە ياراتماقتا. مەيلى جانلىق تىلدا بولسۇن ۋە مەيلى ئەدەبىي تىلدا بولسۇن. كىشىلەر زىت سۆزلەرنى قوللىنىشىنى ياخشى كۆرىدۇ. چۈنكى زىت سۆزلەر تىلدا روشەن سېلىشتۇرۇش، ئۇقۇمنى تولۇق، يېتىك دەرىجىگە كۆتۈرۈش، ئۇ-

قۇمنى جانلاندۇرۇش، ئوبرازلاشتۇرۇش ۋە گۈزەللەشتۈرۈشتەك
مۇھىم روللارنى ئوينىيدۇ. مەسىلەن:
تېلى يۇمشاق ئاش يەر،
تېلى قاتتىق مۇش يەر.
باشتا سۆز بولسا،
ئاخىرىدا گەپ يوق.
چاپا كۆرمەي ھالاۋەت يوق،
ئىناق بولماي سائادەت يوق.
زىت سۆزلەرنى ياخشى ئۆگىنىش ۋە قېتىرقىنىپ تەتقىق
قىلىش مۇھىم ۋە رېئال ئەھمىيەتكە ئىگە.

تۆتىنچى باب

ئۇيغۇر تىلىدىكى سىمانتىكىلىق ھادىسىلەر

ئىستېمال ئەمەلىيىتى داۋامىدا، تىلىدىكى سۆزلەرنىڭ مەنە دائىرىسىدە تۈرلۈكچە ئۆزگىرىشلەر بولۇپ تۇرىدۇ. سۆز- لەملەردە بولىدىغان بۇ خىل مەنەن ئۆزگىرىش لېكسىكولوگىيىدە سىمانتىكىلىق ھادىسە دەپ ئاتىلىدۇ. تۆۋەندە، ئۇيغۇر تىلىدا كۆرۈلىدىغان سىمانتىكىلىق ھادىسىلەرنىڭ بىرقەدەر مۇھىملىرى ئۈستىدە قىسقىچە توختىلىپ ئۆتىمىز.

1§. بىر مەنىلىك سۆزلەرنىڭ كۆپ مەنىلىك سۆزلەرگە ئايلىنىشى

بىر مەنىلىك سۆزنىڭ كۆپ مەنىلىك سۆزگە ئايلىنىشى دېگىنىمىز، ئەسلىدە بىرلا مەنىگە ئىگە بولغان سۆزنىڭ ئۇ- زاق يىللىق ئىستېمال جەريانىدا، ئۆزىگە يېڭى مەنە يۈكلەپ، ئۆزى بىلدۈرىدىغان ئۇقۇم سانىنى كۆپەيتىپ، ئىككى ياكى ئۇنىڭدىن ئارتۇق مەنە ئاڭلىتىدىغان سۆزگە ئايلىنىپ قېلىشىنى كۆرسىتىدۇ.

مەلۇمكى، جەمئىيەت تەرەققىي قىلىپ تۇرىدۇ، دۇنيا ئۆزگىرىپ تۇرىدۇ. كىشىلەرنىڭ بىلىش دائىرىسى، دۇنيا قا-

رىشى ۋە جەمئىيەتنى چۈشىنىشى قاتارلىقلارمۇ ئاشۇ دۇنيا ۋە جەمئىيەتنىڭ تەرەققىياتىغا ئەگىشىپ تەرەققىي قىلىپ، ئۆز-گىرىپ تۇرىدۇ. ھالبۇكى، ئىجتىمائىي ئالاقە قورالى بولغان تىل ئاشۇ خىل ئۆزگىرىش ۋە تەرەققىياتلارغا ماسلىشىشى، يەنى ئۇ ئۆز سوستاۋىدىكى سۆزلەملەر ئارقىلىق ئاشۇ يېڭى ئۇقۇم، يېڭى بىلىش ۋە يېڭى چۈشەنچىلەرنى ئىپادىلىشى زۆرۈر بولىدۇ. تىلدا يېڭى ئۇقۇملارنى ئىپادىلەش ئومۇمەن قىلغاندا مۇنداق ئىككى خىل تەدبىر بىلەن ئورۇندىلىدۇ. ئۇنىڭ بىرى، تىلدا يېڭى ئۇقۇملارنى ئىپادىلەيدىغان يېڭى سۆزلەرنى ياساش، يەنە بىرى بولسا، تىلدا ئەسلىدىن بار بولغان كونا سۆزلەرگە يېڭى مەنە يۈكلەشتىن ئىبارەت. بىزنىڭ تېمىمىز-دىكى بىر مەنىلىك سۆزلەرنىڭ كۆپ مەنىلىك سۆزلەرگە ئايلىنىشىدىن ئىبارەت سىمانتىكىلىق ھادىسە كېيىنكى تەدبىرنىڭ، يەنى تىلدا ئەسلىدىن بار بولغان كونا سۆزلەرگە يەنە تۆپىلەپ يېڭى مەنە يۈكلەشنىڭ جەريانى بولۇپمۇ ھېسابلىنىدۇ. بىر مەنىلىك سۆزلەرنىڭ كۆپ مەنىلىك سۆزلەرگە ئايلىنىشى تىل تەرەققىياتى جەريانىدىكى تەبىئىي ھادىسە بولۇپ، ئۇ شۇ تىل لېكسىكونولوگىيىسىنىڭ ئۆزىگە خاس بولغان ئىچكى تەرەققىيات قانۇنىيىتى، شۇنداقلا شۇ تىللىق خەلقنىڭ تەپەككۈرى، تەسەۋۋۇرى ۋە شەيئىلەرنى سۆز بىلەن ئىپادىلەشتىكى خاس ئۇسلۇبى ئاساسىدا ۋۇجۇدقا كېلىدۇ. ئالاھىدە مۇق، چاغاتاي ئۇيغۇر تىلى دەۋرىدە پارس تىلىدىن كىرىپ ئۆزلەشكەن «پېشانە» سۆزى دەسلەپكى چاغلاردا پەقەت «يۈز-نىڭ قاشتىن چاچقىچە بولغان قىسمى، ماڭلاي» دېگەن مەنىنى ئىپادىلەيتتى. مەسىلەن، پېشانىسى كەڭ، پېشانىسى تار؛ «ئەخمەقنى ناماز ئوقۇ دېسە، پېشانىسىنى يېرىۋالار.» (ماقال) دېگەنلەرگە ئوخشاش. كېيىنچە، كونا چۈشەنچىدىكى «ئىنسان نىڭ ئىقبالى ئۇنىڭ پېشانىسىگە يېزىقلىق بولارمىش» دېگەن

خۇراپىي قاراشنىڭ تەسىرىدە، مەزكۇر «پېشانە» سۆزى ئۆزىدە گە يەنە «تەقدىر، قىسمەت؛ تەلەي» دېگەن مەنىلەرنى يۈك لەپ، كۆپ مەنىلىك سۆزگە ئايلانغان. مەسىلەن، پېشانىسى ئوڭ (ياكى تەلپى ئوڭ)، پېشانىسى تەتۈر (ياكى تەلپى تەتۈر)؛ ئۇ ئۆزىنىڭ ھۇرۇنلۇقىنىمۇ ئانچە ئېتىراپ قىلغۇسى كەلمەيتتى. شۇڭا ئۆزىنىڭ نامراتلىقىنى پېشانىسىدىن (يەنى تەقدىرىدىن، ئۆز قىسمىتىدىن) كۆرۈشكە ئادەتلەنگەن ئىدى. («ئۇيغۇر تىلىنىڭ ئزاھلىق لۇغىتى»، I توم، 774 - بەت) دېگەنلەرگە ئوخشاش. دېمەك، «پېشانە» سۆزىنىڭ «ماڭلاي» ئۇ-قۇمىدىكى بىر مەنىلىك سۆزدىن «تەقدىر، قىسمەت، تەلەي» ئۇقۇملىرىنىمۇ ئاڭلىتىدىغان كۆپ مەنىلىك سۆزگە ئايلىنىشى ئۇيغۇر تىلى لېكسىكىسىنىڭ ئۆزىگە خاس ئىچكى تەرەققىيات قانۇنىيىتى ئاساسىدا بولغان. مەزكۇر سۆزنىڭ پارس تىلىنىڭ ئۆزىدە كېيىنكى مەنىلەرگە ئىگە ئەمەسلىكى، شۇنداقلا خەنزۇچىدىكى «额،额头» سۆزىنىڭمۇ مۇنداق ئۇقۇمنى ئاڭلاتمايدىغانلىقى بۇ نۇقتىنى ئىسپاتلايدۇ.

كۆپ مەنىلىك سۆزلەرنىڭ ھەرقايسى مەنىلىرى ئوتتۇرىسىدا مۇئەييەن ئورتاقلىق بولىدۇ. بۇ خىل ئورتاقلىق مەنىداش سۆزلەردىكىگە ئوخشاش ئۇقۇم ئورتاقلىقى بولغاندىن تاشقىرى، يەنە شۇ بىر خىل سۆز ئىپادىلەۋاتقان كۆپ خىل شەيئى ئوتتۇرىسىدا مەۋجۇت بولغان شەكىل، ئىقتىدار، رول قاتارلىق جەھەتلەردىكى ئورتاقلىقىنىمۇ ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ. مۇنداقچە قىلىپ ئېيتقاندا، ئەسلىدە مەلۇم بىر خىل شەيئىنى بىلدۈرىدىغان بىر سۆزنىڭ تەرەققىي قىلىپ كۆپ خىل شەيئىنى بىلدۈرىدىغان سۆزگە ئايلىنىشىغا مەزكۇر بىر سۆز بىلەن ئىپادىلىنىۋاتقان كۆپ خىل شەيئىلەر ئوتتۇرىسىدىكى مۇئەييەن ئورتاق ئالاھىدىلىكىمۇ مۇھىم سەۋەبچى بولىدۇ. ئالايلىق، ئۈي-غۇرچىدىكى «كۆك» سۆزىنىڭ ئىپتىدائىي مەنىسى «ئاسمان»

ئىكەنلىكى مەلۇم («قەدىمكى ئۇيغۇر تىلى لۇغىتى»، 354 - بەت). كېيىنچە ئۇنىڭغا خۇددى ئاشۇ ئاسماننىڭ رەڭگىگە ئوخشاشىدىغان بىر خىل رەڭنى بىلدۈرىدىغان مەنە يۈكلەنپ، ئىككى مەنىلىك سۆزگە ئايلانغان. كېيىن يەنە ئىنسان بەدىنىدە پەيدا بولىدىغان ۋە رەڭگى ئاشۇ كۆك (رەڭ)گە ئوخشاشىدىغان داغنى بىلدۈرىدىغان يېڭى مەنە يۈكلەنگەن (بەدەنگە كۆك چۈشمەك). دېمەك، ئۇيغۇرچە «كۆك» سۆزىنىڭ ئەسلىدىكى بىر مەنىلىك سۆزدىن ھازىرقى ئۈچ مەنىلىك سۆزگە ئايلىنىشىنى («ئۇيغۇرچە - خەنزۇچە لۇغەت»، 206 - بەت، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى 1982 - يىلى نەشرى) مەزكۇر «كۆك» سۆزى ئىپادىلەۋاتقان ئۈچ خىل شەيئى (ئاسمان، بىر خىل رەڭ ۋە بىر خىل داغ) نىڭ رەڭ جەھەتتىكى ئوخشاشلىقى تەقەززا قىلغان. ئەگەر بۇ ئۈچ شەيئىدە ئاشۇنداق بىر خىل ئورتاقلىق بولمىغان بولسا، «كۆك» سۆزى كونكرېت شارائىتتا ئۇلارنىڭ ھەرقايسىسىنى بىلدۈرىدىغان كۆپ مەنىلىك سۆزگە ئايلىنالمىغان بولاتتى.

ئۇيغۇر تىلىدىكى بىر مەنىلىك سۆزلەرنىڭ كۆپ مەنىلىكلىك سۆزلەرگە ئايلىنىش ھادىسىسىنى ياخشى تەتقىق قىلىشقا ئەرزىيدۇ. بۇ ھادىسىنى كۆپ مەنىلىك سۆزلەرنىڭ خاس ئىچكى خۇسۇسىيەتلىرى بويىچە تەتقىق قىلىش بىلەن بىر چاغدا، ئۇيغۇر تىلىدىكى ئاھاڭداش سۆزلەر ۋە ئۇلارنىڭ ئالاھىدىلىكلىرى بىلەن بىرلەشتۈرۈپ تەتقىق قىلىشنىڭ ئەھمىيىتى تېخىمۇ زور. چۈنكى، ھازىرقى زامان ئۇيغۇر تىلىدىكى خېلى بىر بۆلەك ئاھاڭداش سۆزلەر كۆپ مەنىلىك سۆزلەردىن بولۇپ، لۈنۈپ چىققان. مەسىلەن، ئېنىق تەتقىقاتلارغا قارىغاندا، ئۇيغۇرچە «جانان يار، جانانم» دىكى «جانان» سۆزى بىلەن «جانان چىنە» دىكى «جانان» ئەسلىدە كۆپ مەنىلىك بىرلا سۆز ئىدى، ھازىر ئۇ لۇغەتلەردە ئاھاڭداش بولغان ئىككى

سۆز قىلىپ بېرىلمەكتە ۋە باشقىلار.

بەزى ئالىملار كۆپ مەنىلىك سۆزلەر تەركىبىدىكى تار-
 ماق مەنىلەرنىڭ مۇستەقىل سۆز بولۇپ بۆلۈنۈپ چىقىپ كې-
 تىشىنى تىل تەرەققىياتىنىڭ يېڭى سۆزلەرنى پەيدا قىلىشتىكى
 مۇھىم قانۇنىيەتلىرىدىن بىرى دەپ ھېسابلايدۇ. ① ئۇلارنىڭ
 قارىشىچە، بىر سۆز ئىپادىلەيدىغان مەنىلەرنىڭ كۆپىيىشى ئۇ
 سۆزنىڭ ئىستېمال چاستوتىسىنى ئاشۇرىدۇ. بىراق، زامانلارنىڭ
 ئۆتۈشى ئارقىسىدا، مەزكۇر كۆپ مەنىلەر ئوتتۇرىسىدىكى ئۆز-
 تاقلىق مۇناسىۋىتى تەدرىجىي ھالدا ئاجىزلىشىپ ياكى بۇزۇ-
 لۇپ، ئۇلارنىڭ ئەسلىدە بىر غولدىن شاخلىنىپ چىققان سۆز
 ئىكەنلىكىنى بىلگىلى بولمىغۇدەك دەرىجىگە يېتىپ قالىدۇ - دە،
 نەتىجىدە بۇ خىل سۆزلەر ئەسلىدىكى كۆپ مەنىلىك
 بولغان بىر سۆز گەۋدىسىدىن بۆلۈنۈپ چىقىپ، ئەسلىدە ئۆزى
 تەۋە بولغان سۆزگە ئاھاڭداش بولغان مۇستەقىل بىر سۆز
 بولۇپ قالىدۇ. مەسىلەن، ئۇيغۇر تىلىدىكى «قاش» دېگەن
 سۆز تارىخىي جەھەتتىن ئالغاندا، بىرقانچە مەنىگە ئىگە
 كۆپ مەنىلىك بىر سۆز ھېسابلىنىدۇ. ئۇنىڭ ئاساسلىق مەنى-
 لىرى: ① مەلۇم نەرسىنىڭ يېنى (تامنىڭ قېشى، مەن مۇئەل-
 لىمىنىڭ قېشىغا باردىم)؛ ② دەريا - ئۆستەڭلەرنىڭ بويى،
 لېۋى؛ ③ ئېگەرنىڭ قېشى (鞍鞞)؛ ④ ئادەمنىڭ قېشى
 (قارا قاش يىگىت). ئەمدى تەكشۈرۈپ قارايدىغان بولساق،
 مەزكۇر «قاش» سۆزىنىڭ يۇقىرىقى تۆت خىل مەنىسى ئىچىدە
 ئۇنىڭ ① ۋە ② مەنىلىرى ھېلىمەم كىشىلەرگە بىلدۈرىدىغان
 ئوبرازلىق ئۇقۇمى جەھەتتە ئورتاقلىققا ئىگە بولغاچقا، ئۇلار
 ھازىرقى زامان تىل لۇغەتلىرىمىزدە ئاشۇ «قاش» سۆزىنىڭ

① «تۈركىي تىللار تەتقىقاتى»، [توپلام، 230 - بەت، مىللەتلەر
 نەشرىياتى 1982 - يىل نەشرى.]

ئىككى خىل مەنىسى قىلىپ بېرىلمەكتە. ئەمما، ئۇنىڭ ③ ۋە ④ مەنىلىرى بولسا، بارا - بارا كىشىلەرگە بېرىدىغان ئۇقۇم جەھەتتە ئۆز ئالدىغا خاسلىق ۋە روشەن ئالاھىدىلىكلەرنى ھاسىل قىلغاچقا، شۇنداقلا بىر قاراشتىلا ئۇلارنىڭ «قاش» سۆزىنىڭ ① ۋە ② مەنىلىرى بىلەن بولغان تۇغقانچىلىق مۇناسىۋىتىنى بايقىۋالغىلى بولمايدىغان بولۇپ كەتكەچكە، ئۇلار «قاش» سۆزىنىڭ كۆپ خىل مەنىلىرى قاتارىدىن چىقىرىپ، مەزكۇر «قاش» بىلەن ئاھاڭداش بولغان مۇستەقىل سۆزلەر قىلىپ ئىزاھلىنىدىغان بولغان. («ئۇيغۇرچە - خەنزۇ - چە لۇغەت»، 685 - بەت).

قىسقىسى، بىر مەنىلىك سۆزلەرنىڭ كۆپ مەنىلىك سۆزلەرگە ئايلىنىشى تىل تەرەققىيات جەريانىدىكى مۇھىم سىمان تىكىلىق ھادىسە، بۇنىڭدىكى ئالاھىدىلىك ۋە قانۇنىيەتلەرنى ئىنچىكە تەتقىق قىلىش لېكسىكا تەرەققىياتىنىڭ ئومۇمىي قانۇنىيەتلىرىنى بىلىشتە رېئال ئەھمىيەتكە ئىگە. بىر مەنىلىك سۆزلەرنىڭ كۆپ مەنىلىك سۆزلەرگە ئايلىنىشى بەزى تىل ئوقۇشلۇقلىرىدا «سۆز مەنىسىنىڭ كۆپىيىشى» دەپ ئاتالسا، يەنە بەزى مەنبەلەردە «كەڭ مەنىدىكى سۆز مەنىلىرىنىڭ كېڭىيىشى» دەپمۇ ئاتىلىدۇ.

28. كۆپ مەنىلىك سۆزلەرنىڭ بىر مەنىلىك سۆزلەرگە ئايلىنىشى

كۆپ مەنىلىك سۆزلەرنىڭ بىر مەنىلىك سۆزلەرگە ئايلىنىپ قېلىشى دېگىنىمىز، ئۇزاق ئەسىرلىك تىل ئىستېمالى جەريانىدا، ئەسلىدە كۆپ خىل مەنىگە ئىگە بولغان سۆزلەرنىڭ تۈرلۈك سەۋەبلەر تۈپەيلىدىن ئۆزىنىڭ كۆپچىلىك مەنى

لىرىنى يوقىتىپ، ئاخىرىدا بىرلا مەنىگە ئىگە سۆز بولۇپ قېلىشىنى كۆرسىتىدۇ.

كۆپ مەنىلىك سۆزلەرنىڭ بىر مەنىلىك سۆزلەرگە ئايلىنىشىغا ئومۇمەن قىلغاندا، تۆۋەندىكىدەك ئۈچ خىل ئەھۋال سەۋەب بولىدۇ:

بىرىنچى، مەلۇمكى، تىل تەرەققىياتى جەريانىدا بەزى ئۇقۇم ۋە چۈشەنچىلەرنىڭ كۆنىرىشىغا ئەگىشىپ ئۇنى ئىپادىلەيدىغان سۆزلەرمۇ تەدرىجىي ھالدا كونا سۆزلەرگە ئايلىنىپ قالىدۇ ۋە ئاخىرىدا ئىستېمالدىن قالىدۇ، بۇ بىر نورمال ھادىسە. ئەمدى، كۆپ مەنىلىك سۆزلەر تەركىبىدىكى بىر بۆلەك سۆزلەرمۇ تىل تەرەققىياتى جەريانىدىكى مۇشۇ خىل ھادىسە تۈپەيلىدىن، ئۆزلىرى ئىپادىلەپ كېلىۋاتقان سۆز مەنىلىرىنىڭ كۆپ سانلىقىنى يوقىتىپ، بارا - بارا ئەسلىدىكى كۆپ مەنىلىك سۆزدىن بىر مەنىلىك سۆزگە ئايلىنىپ قالىدۇ. مەسىلەن، ھازىرقى زامان ئۇيغۇر تىلىدىكى «نەزىر» سۆزىنىڭ ئۆز ۋاقتىدا يەنە «ئاللاغا بېرىلگەن ۋەدە، قەسەم» مەنىلىرىمۇ بولغان. ھالا بۇ كۈنگە كەلگەندە، ئۇ يۇقىرىقى مەنىلىرىنى يوقىتىپ، ھازىرقى بىر مەنىلىك سۆزگە ئايلىنىپ قالغان؛ «غەيرەت» سۆزىنىڭ چاغاتاي ئۇيغۇر تىلى دەۋرىدە، يەنە «قىزىقش، بېرىلىش؛ قىزغىنىش، ھەسەت» قاتارلىق مەنىلىرىمۇ بار ئىدى. مەسىلەن، كەمالى غەيرەت (ئىنتايىن قىزغىنىش)، بەسكى غەيرەت (قاتتىق ھەسەت قىلىش) دېگەنلەرگە ئوخشاش. ئۇزاق ئەسىرلىك ئىستېمال جەريانىدا، مەزكۇر «غەيرەت» سۆزى باشقا كۆپ خىل مەنىلىرىنى يوقىتىپ، بۈگۈنكى «روھىي كۈچ» مەنىسىدىكى بىرلا مەنىلىك سۆزگە ئايلىنىپ قالغان.

ئىككىنچى، ئۇزاق ئەسىرلىك ئىستېمال قىلىنىش داۋامىدا، بەزى كۆپ مەنىلىك سۆزلەرنىڭ تەركىبىدىكى تارماق مەنىلەر بارا - بارا ئۆز ئالدىغا ئايرىم ئۇقۇم ئاھلىتىدىغان مۇستەقىل

سۆزلەرگە ئايلىنىپ كېتىدۇ. نەتىجىدە، ئەسلىدىكى كۆپ مەنىلىك سۆز بىر مەنىلىك سۆزگە ئايلىنىپ قالىدۇ. مەسىلەن، ھازىرقى زامان ئۇيغۇر تىلىدىكى «تېرىق» سۆزى قەدىمكى ئۇيغۇر تىلىدا «تارىخ / تارىق» تەلەپپۇزىدا بولۇپ، ئۇ بۇغداي، قوناق، ئارپا، تېرىق قاتارلىق دانلىق زىرائەتلەرنىڭ ئومۇمىي نامىنى بىلدۈرگەندىن باشقا، «تېرىلغان يەر» دېگەن ئۇقۇمنىمۇ بىلدۈرىدىغان كۆپ مەنىلىك سۆز ئىدى. تىل تەرققىياتى جەريانىدا، ئۇنىڭ تەركىبىدىكى ئەسلىدە ئۇنىڭغا قاراشلىق بولغان «قوناق، بۇغداي، ئارپا، تېرىلغان يەر» دېگەن سۆزلەر مۇستەقىل سۆزلەرگە ئايلىنىپ كەتكەندىن كېيىن، ئۇ بۈگۈنكى كۈندىكى «تېرىق» (小米) دېگەن بىرلا مەنىگە ئىگە سۆز بولۇپ قالغان.

ئۈچىنچى، بەزى چەتتىن قوبۇل قىلىنغان سۆزلەرنىڭ ئىشلىتىلىش چاستوتىسىنىڭ ئېشىپ كېتىشى ۋە ئۇلارنىڭ ئەمەلىي ئىستېمالدا ئەنئەنىۋى سۆزلەرنىڭ ئورنىنى ئىگىلەپ كېتىشى تۈپەيلىدىن بەزى كۆپ مەنىلىك سۆزلەر ئاخىرىدا بىر مەنىلىك سۆزلەرگە ئايلىنىپ قالىدۇ. مەسىلەن، ئۇيغۇرچە «ئەش» سۆزى قەدىمكى ئۇيغۇر تىلى دەۋرىدە «ھەمراھ، يولداش، دوست، بىللە يۈرگۈچى، بىللە ماڭغۇچى» دېگەن مەنىلەرنى بىلدۈرىدىغان كۆپ مەنىلىك سۆز ئىدى. كېيىن پارسچىدىن كىرگەن «ھەمراھ (يولداش)، دوست، بۇرادەر (بەرادەر)» قاتارلىق سۆزلەر مەزكۇر «ئەش» نىڭ تارماق مەنىلىرىنى ئىگىلەپ كەتكەندىن كېيىن، بۈگۈنكى كۈندە ئۇ «بالا ھەمراھ (ھەمراھى)» مەنىسىدىكى بىرلا مەنىگە ئىگە سۆزگە ئايلىنىپ قالغان.

كۆپ مەنىلىك سۆزلەرنىڭ بىر مەنىلىك سۆزلەرگە ئايلىنىپ قېلىشى تىلنىڭ سۆزلۈك سوستاۋىغا پائىدە تەسىر كۆرسەتمەيدۇ. مۇنداقچە قىلىپ ئېيتقاندا، كۆپ مەنىلىك سۆز-

لەرنىڭ بىر مەنىلىك سۆزلەرگە ئايلىنىپ قېلىشىمۇ خۇددى بىر مەنىلىك سۆزلەرنىڭ كۆپ مەنىلىك سۆزلەرگە ئايلىنىشىغا ئوخشاشلا تىل تەرەققىياتىدىكى بىر خىل نورمال ھادىسە.

3§. سۆزلەر ئىچكى ئۇقۇم دائىرىسىنىڭ كېڭىيىشى ۋە تارىيىشى

سۆزلەر ئىچكى ئۇقۇم دائىرىسىنىڭ كېڭىيىشى ۋە تارىيىشى دېگىنىمىز، تار مەنىدىكى سۆز مەنىسىنىڭ كېڭىيىشى ۋە تارىيىشى بولۇپ، ئۇ بىر سۆزنىڭ بىرلا مەنىسى ئەمەسلىكى ئۇقۇم دائىرىسىنىڭ كېڭىيىشى ۋە تارىيىشى ھادىسىسىنى كۆرسىتىدۇ. ئالايلىق، ئۇيغۇرچە «ئۆي» دېگەن سۆز تۈرك - رونىڭ يېزىقى دەۋرىدە «ئەۋ» تەلەپپۇزىدا بولۇپ، ئۇ پەقەت «كىمىز ئۆي» نىلا كۆرسىتەتتى. ۋە ھالەنكى، بۈگۈنكى كۈندە كى «ئۆي» سۆزى تۆت تېمى بار، ئىشىك قويۇپ ئۈستى يېپىلغان ھەرقانداق ئۆي (مەيلى ئۇ كىمىزدىن، ياغاچتىن، پىششىق خىشتىن ياكى خام كېسەكتىن ياسالغان بولۇشىدىن قەتئىينەزەر) نى كۆرسىتىدۇ. «ئوق» سۆزىمۇ قەدىمدە پەقەت «ئوقيا ئوقى» دېگەن بولاتتى. ئۇ ھازىر ھەرقانداق قورالنىڭ (مەيلى ئۇ زەمبىرەك، تانكا ياكى مىلتىق بولسۇن) ئوقىنى كۆرسىتىدۇ. مانا بۇلار سۆزلەرنىڭ ئىچكى ئۇقۇم دائىرىسىنىڭ كېڭىيىشىگە مىسال بولالايدۇ.

ئەمدى، تىل تەرەققىياتى جەريانىدا، بەزى سۆزلەرنىڭ ئىچكى ئۇقۇم دائىرىسى تارىيىپ كېتىشىمۇ مۇمكىن. مەسىلەن، ئۇيغۇرچە «چىشى» سۆزى قەدىمكى ئۇيغۇر تىلىدا «تىشى» شەكلىدە بولۇپ، ئۇ ئۆز زامانىسىدا «ئادەم ۋە بارلىق جانلىقلارنىڭ چىشى جىنىسلىقى» دېگەن كەڭ مەنىگە ئىگە ئىدى. «بىلىكلىك تىشى ئەر، جاھىل ئەر تىشى» (بىلىملىك ئايال

گويا ئەر، نادان ئەر گويا ئايالدۇر) «ئەتەبەتۇل ھەقايق»، 18 - بەت، مىللەتلەر نەشرىياتى 1980 - يىلى نەشرى). دېمەك، «چىشى» سۆزى قەدىمدە ئايال كىشىنىمۇ ئۆز ئىچىگە ئالاتتى. بۈگۈنكى كۈنگە كەلگەندە مەنىسى تارىيىپ، پەقەت ھايۋان ۋە ئۇچار قۇش قاتارلىق جانلىقلارنىڭ چىشى جىنسلىقلىرىنىلا بىلدۈرىدىغان سۆز بولۇپ قالغان. مانا بۇ - سۆز-لەرنىڭ ئىچكى ئۇقۇم دائىرىسىنىڭ تارىيىشىغا كىرىدۇ.

48. سۆز مەنىسىنىڭ كۆچۈشى

سۆز مەنىسىنىڭ كۆچۈشى دېگىنىمىز، مۇئەييەن بىر شەيئەنى بىلدۈرىدىغان بىر سۆزنىڭ تىل تەرەققىياتى جەريانىدا باشقا بىر شەيئەنى بىلدۈرىدىغان سۆزگە ئايلىنىپ قېلىشىنى كۆرسىتىدۇ. بۇنىڭدا، سۆزلەر ئۆزىنىڭ ئەسلىدە ئىپادىلەپ كېلىۋاتقان مەنىسىنى يوقىتىپ، باشقا بىر ئۇقۇمنى ئىپادىلەيدىغان سۆزگە ئايلىنىپ قالىدىغان بولغاچقا، بەزى تىلچىلار بۇ ھادىسىنى «سۆز مەنىسىنىڭ يوقىلىشى» دەپمۇ ئاتايدۇ. بىزنىڭچە، بۇنىڭدا تېگى - تەكىتىدىن ئېيتقاندا، سۆز مەنىسى يوقىلىپ كەتمەيدۇ. پەقەت بىر شەيئەدىن ئىككىنچى بىر شەيئەگە ئۆستىگە يۆتكىلىدۇ، خالاس. شۇڭا، بۇنى «سۆز مەنىسىنىڭ كۆچۈشى» دەپ ئاتىغان مۇۋاپىق. ئايلىق، ھازىرقى زامان ئۇيغۇر تىلىدىكى «ئەپكەش» دېگەن سۆز چاغاتاي ئۇيغۇرچىسىدىكى «ئابكەش» ئاتالغۇسىدىن فونېتىك ئۆزگىرىش قىلىپ كەلگەن بولۇپ، ئۇنىڭ ئۆز زامانىسىدىكى مەنىسى «سۇ تۈپى شۇيدىغان ئادەم» دېگەن بولاتتى. مەزكۇر سۆز ئۇزاق يىللىق ئىستېمال جەريانىدا، مەنە كۆچۈش قىلىپ، «سۇ توشۇيدىغان بالداق (ئىككى ئۇچىدا چېلەك ياكى سوغىنى ئىلىدىغان ئىلمىكى بار قورال)» نى بىلدۈرىدىغان بولۇپ قالغان. دېمەك،

بۇنىڭدا ئۇقۇم - مەنە ئادەمدىن نەرسىگە كۆچكەن. ئۇيغۇر تىلىدىكى سۆزلەردە كۆرۈلىدىغان مەنە كۆچۈش ھادىسىسىنى تەتقىق قىلىپ كۆرىدىغان بولساق، مۇنداق ئىككى خىل مۇھىم ئالاھىدىلىكنى سېزىمىز.

بىرىنچى، سۆزلەردىكى مەنە كۆچۈش ھادىسىسى توسات تىمىلا، قىسقا ۋاقىت ئىچىدىلا ۋۇجۇدقا چىقىدىغان ھادىسە ئەمەس. سۆز مەنىسىنىڭ كۆچۈشى خېلى ئۇزاق جەرياننى بېشىدىن كەچۈرگەندىن كېيىن، ئاندىن شەكىللىنىدۇ. ئالايلىق، ھازىرقى زامان ئۇيغۇر تىلىدىكى «چوكان» (qo:kan) سۆزىنىڭ ئەسلى چاغاتاي ئۇيغۇرچىسىدىكى «چەۋگان» ئاتالغۇسى بولۇپ، ئۇنىڭ شۇ زامانلاردىكى مەنىسى «ئات توپى ئوينايدىغان ئۇچى ئىلمەك ئۇزۇن تاياق» دېگەن بولاتتى. دەرۋەقە، مەزكۇر «چوكان» سۆزىنىڭ ئۆز زامانىسىدىكى «ئۇزۇن تاياق» مەنىسىدىكى سۆزدىن ھازىرقى «ياش ئايال»، (少妇) «ئەۋرە شىم سۆگەت تېلى» ۋە «گۈزەل» مەنىلىرىدىكى كۆپ مەنىلىك سۆزگە ئايلانغانلىقى تىلىمىزدىكى بىر مەنىلىك سۆزلەرنىڭ كۆپ مەنىلىك سۆزلەرگە ئايلىنىشىغا مىسال بولالايدۇ. (شىنجاڭ داشۆسى ئىلمىي ژۇرنىلى، 1992 - يىللىق 1 - سان 127 - بەت). بىراق، ئۇنىڭ ئاشۇ «ئۇزۇن تاياق» مەنىسىدىكى سۆزدىن «ياش ئايال» (يەنى ئادەم) مەنىسىدىكى سۆزگە ئايلانغانلىقىنىڭ ئۆزى ئۇيغۇرچە سۆزلەردىكى مەنە كۆچۈش ھادىسىسىگە تىپىك پاكىت بولالايدۇ. ئەمدى، تەكشۈرۈپ قارايدىغان بولساق، مەزكۇر «ئۇزۇن تاياق» مەنىسىدىكى «چەۋگان» سۆزىنىڭ «ياش گۈزەل ئايال» مەنىسىدىكى «چوكان» غا ئايلىنىشىچە بولغان ئارىلىقتا ئۇزاق ئەسىرلىك ئىسپات ئەمەلىيىتىنى باشتىن كەچۈرگەنلىكىنى بايقايمىز. قا-راپ باقايلى:

چاغاتاي ئۇيغۇر تىلى دەۋرىدە پارس تىلىدىن كىرىپ

ئۆزلەشكەن «ئات توپى ئويۇنىدا ئىشلىتىلىدىغان ئۇچى ئىكەن» مەنىسىدىكى «چەۋگان» سۆزى ئەڭ دەسلەپكى چاغلاردا ئوخشىتىش، مۇبالىغە قىلىش قاتارلىق سىتېملىستىك ۋاسىتىلەرنى ئىشلىتىشكە ماھىر كلاسسىك شائىرلار بىز تەرىپىدىن مەھبۇبلارنىڭ ئۇزۇن چېچىنى تەسۋىرلەشتە ئىشلىتىلىدىغان خاس ئاتالغۇ بولۇپ خىزمەت قىلغان. مەسىلەن:

مۇدەۋۋەر گۈيى سىمىن يا زەنەخدان،
مۇئەننەبەر زۇلق ياچەۋگانمۇدۇر بۇ؟

يېشىمى: بۇ يۇپيۇمىسلاق تۇرغان كۈمۈش توپمۇ ياكى ئېگەك ئالمىچىسىمۇ (سېنىڭ ئېتىكىڭمۇ)؟ بۇ خۇش بۇراق چېچىپ تۇرغان سېنىڭ چېچىڭمۇ ياكى چەۋگانمۇ؟

كەس باشىمنى گۈيىتەك خەيلىك ئەداقنى ئىچرە سال،
قويما سەرگەردان مېنى، ئى زۇلقى چەۋگانىم مېنىڭ.

يېشىمى: ئەي، چەۋگان چاچ (يەنى ئۇزۇن چاچ) يارىم، بېشىمنى كېسىپ ئېتىڭنىڭ ئايىغىغا تاشلاپ توپ قىلىپ ئوي نىساڭ ئويىغىڭنىكى، مېنى مۇنداق سەرگەردان قىلما.

(«ئۇيغۇر كلاسسىك ئەدەبىياتىدىن نەمۇنىلەر»، 182 -، 183 -، 240 -، 241 - بەتلەر، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى 1980 - يىلى نەشرى)

يۇقىرىقى مىساللاردىن كۆرۈۋېلىش تەس ئەمەسكى، «چەۋگان» سۆزى دەسلەپتە مەھبۇبلارنىڭ ئۇزۇن چېچىنى تەسۋىرلەشتىكى ئىستىئارە ئورنىدا ئىشلىتىلگەن بولسا، كېيىنچە «ئۇزۇن» دېگەن سۆزنىڭ ئورنىدا ئىشلىتىلىپ، «زۇلقى چەۋگان» دېيىلگەندە، «ئۇزۇن چاچلىق گۈزەل يار» دېگەن ئۇقۇمنى يو-

رۇتتىدىغان خاس ئاتالغۇغا ئايلانغان. كېيىن يەنە «زۇلۇ» دېگەن سۆزنى تاشلىۋېتىپ «چەۋگان ← چوكان» دېگەندىمۇ، يەنە ئاشۇ «ئۇزۇن چاچلىق گۈزەل يار» نى كۆرسىتىدىغان سۆز بولۇپ قالغان.

ئەمدى، ئۇيغۇر تىلىدا نېمە ئۈچۈن ئۇزۇن چاچلىق قىزلار «چوكان» ئاتالماي، يېڭىلا ئەرگە تەگكەن ياش ئايال «چوكان» ئاتىلىدىغان بولغان؟

مەلۇمكى، ئۇيغۇرلارنىڭ ئەنئەنىۋى گۈزەللىك قارىشىدا، خوتۇن - قىزلارنىڭ چېچى قانچە ئۇزۇن ۋە قانچە توم بولسا شۇنچە گۈزەل بولىدۇ. كلاسسىك ئەسەرلەردە بۇ خىل قاراش مۇبالىغىلىك ئىبارىلەر بىلەن ئىپادىلەنگەن. مەسىلەن:

سەبا زۇلفۇڭنى تاغىتتى مەگەر ھالى خەيالىمدە،
يازىلدى ئەزدەھا بولدى، ئورالدى ئەھرەمەن بولدى.

يېشىمى: تاڭ شامىلى چېچىڭنى توزغىتىپ ئوينىغاندى،
شۇئان ئۇ مېنىڭ خىيالىمدا، يېيىلغاندا گويىا بىر ئەجدىر -
ھاغا ئايلاندى، تۈگۈلگەندە بولسا، گويىا ئەھرەمەن دىۋىگە
ئايلاندى. (يۇقىرىقى ئەسەر، 194 -، 195 - بەتلەر)

دېمەك، بۇ يەردىكى «ئەجدىھا» چاچنىڭ ئۇزۇنلۇقىدىن مۇبالىغە، رىۋايەتلەردىكى پاكار، دوغىلاق، بەھەيۋەت دىۋە «ئەھرەمەن» بولسا، چاچنىڭ يوغان، توملۇقىدىن مۇبالىغىدۇر. ئۇيغۇرلارنىڭ ئەنئەنىۋى ئادىتىدە، قىزلار چېچىنى «قىرىق تال» قىلىپ ئۇششاق ئورۇۋالىدۇ. ئەمما، ئەرگە تەگكەندىن كېيىن «قىرىق تال» چېچىنى بۇزۇپ، پەقەت ئىككى تال قىلىپ (يەنى توم قىلىپ) ئورۇۋالىدۇ. بۇ ئادەت ھازىرقى ئۇيغۇر يېزا قىزلىرى ئارىسىدا ھېلىمۇ ساقلىنىپ كەلمەكتە. مەسىلەن:

(ئۇنىڭ) قىزى توپىدىن كېيىنكى مۇشۇ بىرەر ئايدىن
بېرى خېلىلا بوي تارتىپ يوغىناپ قالغان، بۇرۇنقى قارىمۇ -

تۇق چىرايى تېخىمۇ ئېچىلىپ، ئېقى ئاققا، قىزىلى قىزىلغا ئايرىلىپ قالغان، تېخى بىر ئاي بۇرۇن قىرىق تال قىلىپ ئۆرۈلىدىغان سۇمبۇل چاچلىرى ئەمدىلىكتە پىستە غولىدەك ئىككى تال قىلىپ ئۆرۈلۈپ، گۆدەك قىزلىق دەۋرىدىن بەختلىك چوكانلىق دەۋرىگە ئۆتكەنىدى. (ئەخەت تۇردى: «سەبىيەلەر پاجىئەسى» دىن)

روشەنكى، قىزلارنىڭ «قىرىق تال» چېچى ھەرقانچە ئۇزۇن بولسىمۇ ئۇلارنىڭ «چوكان» ئاتالماي، چېچى «پىستە غولىدەك ئىككى تال» (يەنى يوغان، توم ئىككى تال) قىلىپ ئۆرۈلگەن ياش ئاياللارنىڭ «چوكان» ئاتىلىشى، مەزكۇر «چوكان» سۆزىنىڭ ئاخىرىدا يەنە «ئۇزۇن ۋە توم چاچلىق ئايال» دېگەن ئۇقۇمنى يورۇتىدىغان بولغانلىقىنى دەلىللەيدۇ. دېمەك، «چوكان» سۆزى ئۆزىنىڭ ئەسلىدىكى «ئۇزۇن تاياق» دېگەن مەنىسىدىن كۆچۈپ، «ياش ئايال» دېگەن ئۇقۇمنى ئاڭلىتىدىغان سۆزگە ئايلانغۇچە يۇقىرىقىدەك جەريانلارنى باشتىن كەچۈرگەن.

ئىككىنچى، ئىشلىتىلىش چاستوتىسى يۇقىرى بولغان بىرىكمە سۆزلەردە، مۇئەييەن سۆزلەرنىڭ ئەمەلىي ئىستېمال جەريانىدا قىسقارتىۋېتىلىشى تۈپەيلىدىنمۇ مەنە كۆچۈش ھادىسىسى شەكىللىنىدۇ.

بىز ئۇيغۇر تىلىدىكى مەنە كۆچۈش ھادىسىسى يۈز بەرگەن مۇتلەق كۆپ سانلىق سۆزلەرنى تەكشۈرۈپ قارايدىغان بولساق، ئۇلارنىڭ ئەسلىدە دائىملىق ئىشلىتىلىش چاستوتىسى نىسبەتەن يۇقىرى بولغان بىرىكمە سۆز ياكى جۈپلەنمە سۆزلەردىن ئىكەنلىكىنى، ئەمەلىي ئىستېمال جەريانىدا، ئۇلاردا سۆز قىسقىرىش ھادىسىسى يۈز بەرگەنلىكى سەۋەبىدىن، ئەسلى بىرىكمىدىكى بىر سۆزنىڭ مەنىسى كېيىن يالغۇزلا ئىشلىتىلىدىغان بولغان ئىككىنچى بىر سۆزگە يۈكلىنىپ قالغانلىقىنى

ۋە شۇنىڭ بىلەن مەنە كۆچۈش ھادىسىسى شەكىللەنگەنلىكىنى بايقايمىز. مەسىلەن، ھازىرقى زامان ئۇيغۇر تىلىدىكى «ھارپا» سۆزى ئەسلى چاغاتاي ئۇيغۇر تىلىدىكى «ئەرەفە» ئاتالغۇسى بولۇپ، ئۇ ئەسلىدە سەئۇدى ئەرەبىستانى مەككە شەھىرىنىڭ شەرقىگە ئون ئىككى يول كېلىدىغان جايدىكى بىر تاغنىڭ ئىسمى ئىدى. مەلۇمكى، ئىسلام ئەقىدىسى بويىچە، ھىجرىيە يىلى ھېب سابىدا ھەر يىلى 12 - ئاينىڭ 9 - كۈنى ھەج قىلىدىغانلار مەزكۇر ئەرەفە تېغىنىڭ باغرىغا جەم بولۇپ، ھەج پەرزىنى ئادا قىلىشقا تەييارلىنىدۇ. مانا مۇشۇ ئەرەفە تېغىنىڭ باغرىغا يىغىلىدىغان كۈن ئەرەبچىدە «يەۋمۇلئەرەفە» (ئەرەفە تېغىنىڭ باغرىغا جەم بولىدىغان كۈن) دېيىلىدۇ. چاغاتاي ئۇيغۇر تىلى دەۋرىدە مەزكۇر «يەۋمۇلئەرەفە» بىرىكمىسى ئەينەن قوبۇل قىلىپ ئىشلىتىلگەندىن باشقا، كېيىنچە ئۇيغۇرچىلاشتۇرۇلۇپ «ئەرەفە كۈنى» - «ئەرەفە كۈنى» - «ئەرەپە كۈنى» - «ھارپا كۈنى» قىلىپ ئىشلىتىلگەن بولۇپ، ئۇ مەخسۇسلا قۇربان ھېيتنىڭ ئالدىنقى كۈنى (يەنى ھىجرىيە 12 - ئاينىڭ 9 - كۈنى) نى كۆرسىتىدىغان خاس ئاتالغۇ بولغان. كېيىنچە، «كۈن» سۆزى قىسقارتىۋېتىلىپ «ئەرەپە/ھارپا» دېسىمۇ يەنىلا ئاشۇ خاس كۈننى كۆرسىتىدىغان سۆز بولۇپ تۇراقلىشىپ قالغان. دېمەك، ئۇزاق ئەسىرلىك ئىستېمال جەريانىدا، «ئەرەفە» دېگەن بىر تاغنىڭ ئىسمى قۇربان ھېيتنىڭ ئالدىنقى كۈنىدىن ئىبارەت خاس كۈننى بىلدۈرىدىغان سۆز بولۇپ قالغان (تاغنىڭ مەنىسى كۈنگە كۆچكەن).

يەنە مەسىلەن، ھازىرقى زامان ئۇيغۇر تىلىدا «دۆت» مەنىسىدە ئىشلىتىلىدىغان «كالۋا» سۆزىنىڭ ئەسلى چاغاتاي ئۇيغۇر تىلىدىكى «كەللەۋار» بولۇپ، ئۇنىڭ مەنىسى «كاللە دەك، كاللەك» دېگەن بولاتتى. ئەمەلىي ئىستېمال جەريانىدا ئۇ قىسمەن فونېتىك ئۆزگىرىش قىلىپ، «كالۋا» شەكىلدە مۇ-

قىملاشقان ۋە يۆگەپ كالىلەكلەشتۈرۈلگەن يىپىنىڭ مىقدارىنى بىلدۈرىدىغان مىقدار سۆز بولۇپ خىزمەت قىلغان (بىر كالۋا يىپ، دېگەنگە ئوخشاش). كېيىنچە، «كالۋا باش» دېگەن بىرىكمە سۆز بارلىققا كېلىپ، كالىلىسى ھېچ نەرسىگە ئىشلىمەيدىغان ئادەملەر سۈپەتلەنگەن. كېيىن، «كالۋا باش» تىكى «باش» نى تاشلىۋېتىپ «كالۋا» دېسىمۇ يەنىلا شۇ «كالىلىسى خۇددى بىر كالىلەك يىپقا ئوخشىشىدىغان، مېڭىسى ئىشلىمەيدىغان ئادەم» دېگەن ئۇقۇمنى ئاڭلىتىدىغان سۆز بولۇپ قالغان. قىسقىسى، سۆزلەردىكى مەنە كۆچۈش ھادىسىسى لېكسىكولوگىيىدىكى مۇھىم سىمانتىكىلىق ھادىسىلەردىن سانىلىدۇ. ئۇ ئەمەلىيەتتە سۆزلەرنىڭ ئاساسلىق ئۇقۇمىدىكى تۈپكى ئۆزگىرىش مەسىلىسى بولغاچقا، ئۇنى ئەتراپلىق شەرھلەش ھالدا مان ئېتىمولوگىيە ئىلمىنىڭ ياردىمىنى تەلەپ قىلىدۇ.

58. سۆزلەرنىڭ كۆچمە مەنە ئېلىشى

لېكسىكولوگىيىدىكى «سۆز مەنىسىنىڭ كۆچۈشى» (词义的迁移) بىلەن «سۆزلەرنىڭ كۆچمە مەنە ئېلىشى» (词的转义) بىر - بىرىگە ئوخشاشمايدىغان ئىككى ئۇقۇم. سۆزلەرنىڭ كۆچمە مەنە ئېلىشى دېگىنىمىز، ئومۇمىيەتتىن ئېلىپ ئېيتقاندا، سۆزنىڭ ئەسلى مەنىسىنى يوقاتمىغان ھالدا مۇئەييەن كونتېكىست ئىچىدە تۇرۇپ ئوخشىتىش، ئىستىسارە ئېلىش، مۇبالىغە قىلىش قاتارلىق سىمانتىكىلىق ۋاسىتىلەر ئارقىلىق مەلۇم يېڭى مەنە ئىپادىلىشىنى كۆرسىتىدۇ. مۇنداقچە قىلىپ ئېيتقاندا، كۆچمە مەنەگە ئىگە بولغان سۆز ئۆزىنىڭ ئەسلى ۋە ئاساسلىق مەنىسىنى يوقاتمىغان بولىدۇ. مەنىسى كۆچكەن سۆز بولسا، ئەمەلىيەتتە ئەسلىدىكى مەنىسىنى يوقاتقان بولىدۇ. بۇ ئىككىسىنىڭ تۈپكى پەرقى مانا شۇ يەردە.

سۆزلەرنىڭ كۆچمە مەنە ئېلىشى ئەمەلىيەتتە كەڭ مەنىدە ئېيتىلىدىغان سۆز مەنىسىنىڭ كېڭىيىش ھادىسىسىگە كىرىدۇ. مەلۇمكى، كۆپ مەنىلىك سۆزلەرنىڭ مەنىلىرىنى ئۆز ئىچىدىن «تۈپ مەنە» ۋە «كېڭەيگەن مەنە» دېگەن ئىككى تۈرگە بۆلۈشكە بولىدۇ. بىر سۆزدىكى ھەرقانداق بىر كېڭەيگەن مەنە تىل تەرەققىياتى ۋە ئەمەلىي ئىستېمال جەريانىدا، تەدرىجىي ھالدا ئاساسىي مەنىلەر قاتارىغا ئۆتۈشى مۇمكىن. بىراق، كېڭەيگەن مەنىلەر ئىچىدە شۇنداق بىر تۈركۈم مەنىلەر مۇ بولىدۇكى، ئۇلار ئاساسىي مەنە بىلەن نېگىزلىك مۇناسىۋەتتە بولالمايدۇ. مانا مۇشۇنداق مەنىلەر كۆچمە مەنە قاتارىغا كىرىدۇ. مەسىلەن، «تۈلكە» سۆزى ھايۋانلارنىڭ بىر تۈرىنىڭ نامى. بىراق، ئۇ كۈنتېكىستلاردا ستىلىستىك ۋاسىتە ئارقىلىق ھارامزادە ئادەمگە ئوخشىتىلىدۇ. شۇڭا، «تۈلكە» سۆزى مۇئەييەن كۈنتېكىست ئىچىدە كەلگەندە، «ھارامزادە، قۇۋ، ھىيلىگەر» دېگەن مەنىنى بىلدۈرىدۇ (ئۇ ناھايىتى تۈلكە ئادەم. دېگەنگە ئوخشاش). بىراق، «تۈلكە» بىلەن «قۇۋ» سۆزى ئوتتۇرىسىدا نېگىزلىك ئۇقۇم مۇناسىۋىتى يوق. بۇ يەردە پەقەت ئوبراز-لاشتۇرۇش ۋاسىتىسى ئارقىلىق ئادەمدە بولىدىغان قۇۋلۇق خۇسۇسىيەت تۈلكىگە ئوخشىتىلغان، خالاس. شۇڭا، «ھارامزادە، قۇۋ» سۆزى «تۈلكە» سۆزىنىڭ پەقەت كۆچمە مەنىسى بولىدۇكى، ھەرقانداق قىلغان بىلەنمۇ ئۇنىڭ ئاساسلىق مەنىسى بولالمايدۇ.

يەنە بىر خىل ئۆسۈملۈكنىڭ مېۋىسى بولغان «قاپاق» نى ئالسا، ئۇ ئاشۇ مەنىسىدىن باشقا، مۇئەييەن كۈنتېكىست ئىچىدە كەلگەندە، يەنە «دۆت» دېگەن ئۇقۇمنىمۇ ئاڭلىتىدۇ (ئۇ تازا بىر قاپاق ئادەم ئىكەن، دېگەنگە ئوخشاش). بىراق، مەزكۇر «قاپاق» بىلەن «دۆت» سۆزلىرى ئوتتۇرىسىدا تۈپ ئۇقۇم جەھەتتىكى نېگىزداشلىق مەۋجۇت ئەمەس. «قاپاق» نىڭ

«دۆت» مەنىسى ئەمەلىيەتتە مەزكۇر قاپاقنىڭ ئوبرازىنى ئادەمگە كۆچۈرۈپ ئىشلەتكەندىكى مەنىسى، يەنە كۆچمە مەنىسى بولمىدۇ، خالاس.

قىسقىسى، سۆزلەرنىڭ كۆچمە مەنە ئېلىشى ستىلىستىك ۋاسىتىلەر ئارقىلىق شەكىللىنىدىغان سىمانتىكىلىق ھادىسە. ھالبۇكى، سۆزلەردىكى كۆچمە مەنە ئېلىش ھادىسىسىنى ئۆگەنمىش ۋە تەتقىق قىلىش ستىلىستىكا ئىلمىنى ئۆگەنىش ۋە تەتقىق قىلىش بىلەن چەمبەرچاس باغلانغان بولىدۇ. بىز بۇ ھەقتە، «لېكسىكولوگىيە بىلەن ستىلىستىكا ئىلمىنىڭ مۇناسىۋىتى» دېگەن پاراگرافتا تەپسىلىيەرەك بايان بېرىمىز.

§6. مەنىداش سۆزلەرنىڭ خاسلىشىشى

ئابىرىم تۇرغاندا ئاڭلىتىدىغان مەنىسى جەھەتتە ئۆزئارا تەڭ ياكى ئوخشاش بولغان سۆزلەر مەنىداش سۆزلەر دېيىپ بولىدۇ. بىراق، مەنىداش سۆزلەرمۇ كونكرېت تىل شارائىتىدا ۋە تۈرلۈك كونتېكىستلاردا ئىشلىتىلىش دائىرىسى، سۆزلەر بىلەن بىرىكىش ئىقتىدارى ۋە ئاڭلىتىدىغان ئۇقۇم قاتلاملىرى قاتارلىق جەھەتلەردە مۇئەييەن پەرقلەرگە ئىگە بولىدۇ. بۇ خىل پەرقلەرنى ئادەتتە مەنىداش سۆزلەرنىڭ سوستاۋىدا بولىدىغان خاسلىشىش ھادىسىسى شەكىللەندۈرگەن بولىدۇ.

مەنىداش سۆزلەرنىڭ خاسلىشىشى ئومۇمەن قىلغاندا مۇنداق ئۈچ تەرەپنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ.

بىرىنچى، ئۇقۇم دائىرىسى جەھەتتە خاسلىشىش. ئۆز ۋاقتىدا، مەنە جەھەتتە تەڭ ياكى ئوخشاش بولۇپ، تۈرلۈك كونتېكىستلاردا ئىختىيارىي ھالدا بىر - بىرىنىڭ ئورنىغا دەس سېتىپ ئىشلىتىشكە بولىدىغان بەزى مەنىداش سۆزلەر ئۇزاق ئەسىرلىك ئىستېمال جەريانىدا، مەنە تارىيىش ھادىسىسىنىڭ

تەسىرى تۈپەيلىدىن ئۆزگىرىپ بۇرۇنقى مەنە دائىرىسىنىڭ پەقەت قىسمەن بىر قىسمىنىلا بىلدۈرىدىغان خاس سۆز بولۇپ قالىدۇ. مەسىلەن، ھازىرقى زامان ئۇيغۇر تىلىدىكى «جۇۋان» سۆزى چاغاتاي ئۇيغۇر تىلى دەۋرىدە «جەۋان» شەكلىدە تەلەپپۇز قىلىنىدىغان ئاتالغۇ بولۇپ، ئۇنىڭ مەنىسى «ياش ئۆسمۈر» دېگەن بولاتتى ۋە «جەۋان دۇختەر» (ياش قىز)، «جەۋان مەرد» (ياش يىگىت) شەكلىدە ئىشلىتىلىپ، جىنىس ئايرىمىسىنىڭ چەكلىمىسىگە ئۇچرىمايتتى. كېيىنچە ئۇنىڭ ئىشلىتىلىش دائىرىسى كۆنكرېتلىشىپ، خاس ئايال جىنىسلىقلارنىڭ ياشلىرىنى كۆرسىتىشتە ۋە سۈپەتلەشتە ئىشلىتىلگەن. نەتىجىدە ئۇ بۈگۈنكى ئىستېمالىمىزدىكى «جۇۋان» (少妇) سۆزى بولۇپ قالغان. «قىران» سۆزىمۇ ئەسلىدە «بالاغەتكە يەتكەن، يېتىلگەن، توي يېشىغا يەتكەن» دېگەن مەنىدىكى سۆز بولۇپ، چاغاتاي ئۇيغۇر تىلى دەۋرىدە جىنىس ئايرىلماي ئىشلىتىلەتتى. كېيىنچە، ئۇمۇ ئۇقۇم دائىرىسى بويىچە خاسلىشىپ، مەخسۇس ئەر - يىگىتلەرنى سۈپەتلەشتە ئىشلىتىلىدىغان سۆز بولۇپ قالغان. مەسىلەن، قىران يىگىت، دېگەنلەرگە ئوخشاش.

ئىككىنچى، سۆزلەر بىلەن بىرىكىش دائىرىسى جەھەتتە خاسلىشىش. مەنىداش سۆزلەرنىڭ ئىچىدە بەزىلىرىنىڭ باشقا سۆزلەر بىلەن بىرىكىش ئىقتىدارى كۈچلۈك، يەنە بەزىلىرىنىڭ بولسا، بىرىكىش ئىقتىدارى نىسبەتەن ئاجىزراق بولىدۇ. شۇ تۈپەيلىدىن، بەزى سۆزلەرنىڭ باشقا سۆزلەر بىلەن بىرىكىپ بىرىكمە سۆز، جۈپلەنمە سۆز ۋە تەكرارلانما سۆز ياشاش بويىچە دائىرىسى كەڭرەك، يەنە بەزىلىرىنىڭ بولسا نىسبەتەن تارراق بولىدۇ. بۇمۇ مەنىداش سۆزلەرنىڭ ئىستېمال جەريانىدا نىسپىي ھالدىكى خاسلىشىش ھادىسىسىنى شەكىللەندۈرگەنلىكىنىڭ نەتىجىسى. مەسىلەن، «كۈچ، قۇۋۋەت،

ماغدۇر، قۇدرەت» مەنىداش سۆزلىرىنى ئالساق، بۇلارنىڭ ئىچىدە «كۈچ» سۆزىنىڭ باشقا سۆزلەر بىلەن بىرىكىش دائىرىسى كەڭرەك. شۇڭا، كۈچ «ئۇلاش» (كۈچ ئۇلاپ يۈگۈرۈش)، «كۈچ سىنىشىش» قاتارلىق بىرىكىمىلەردىكى «كۈچ» سۆزىنىڭ ئورنىغا ئۇنىڭ بىلەن مەنىداش بولغان سۆزلەر تۈپىدىكى ھېچقايسى بىر سۆزنى دەسسەتكىلى بولمايدۇ؛ «پاكىزلىمەك، ئېرىغدىماق، پاكلاشتۇرماق، ساپلاشتۇرماق، تازىلىماق» مەنىداش سۆزلىرىنىڭ ئىچىدە، «تازىلىماق» سۆزىنىڭ بىرىكىش دائىرىسى باشقىلىرىغا قارىغاندا كەڭرەك ئىكەنلىكى بايقىلىدۇ. شۇڭا، شەخسىي، تازىلىق تازىلىق ھەيئىتى، تازىلىق كومىتېتى، تازىلىق ھەرىكىتى قاتارلىق بىرىكىمىلەردىكى «تازىلىق» سۆزىنىڭ ئورنىغا ئادەتتە ئۇنىڭ بىلەن مەنىداش بولغان ھەرقانداق بىر سۆز ئالماشتۇرۇپ ئىشلىتىلىمەيدۇ.

مەنىداش سۆزلەر تۈپىدىكى ھەرقايسى سۆزلەرنىڭ باشقا سۆزلەر بىلەن بىرىكىش دائىرىسىنىڭ كەڭ ياكى تار بولۇشى ئوبيېكتىپ ۋە سۇبېېكتىپ ئىككى خىل ئامىلغا باغلىق. سۇبېېكتىپ جەھەتتىن تەھمىل قىلغاندا، مەنىداش سۆزلەر تۈپىدىكى ھەربىر سۆزنىڭ ئىچكى ئۇقۇم دائىرىسى جەھەتتە مۇئەييەن پەرقى بولىدۇ. مانا مۇشۇ ھەربىر سۆزنىڭ ئۆزىگىلا خاس بولغان ئىچكى ئۇقۇم دائىرىسى جەھەتتىكى پەرقى ئەمەلىيەتتە ئۇنىڭ بىرىكىش ئىقتىدارىنىڭ كۈچلۈك ياكى ئاجىز بولۇشى، شۇ جۈملىدىن ئۇنىڭ بىرىكىش دائىرىسىنىڭ كەڭ ياكى تار بولۇشىنى بەلگىلەشتە مۇھىم رول ئوينايدۇ. ئالاپ لۇق، «كۈچ» بىلەن «ماغدۇر» مەنىداش سۆز. بىراق، «كۈچ» نىڭ ئىچكى ئۇقۇم دائىرىسى «ماغدۇر» غا قارىغاندا كەڭ. شۇڭا، «كۈچ» دېگەندە ئادەتتە ئەقلىي كۈچ، جىسمانىي كۈچ، تەسىر كۈچ، ماددىي كۈچ ۋە مەنىۋى كۈچ دېگەنلەرنىڭ ھەممىسىنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ. ئەمما «ماغدۇر» بولسا، ئادەتتە

جىسمانىي كۈچنىلا كۆرسىتىدۇ. ئەمدى ئوبىيېكتىپ جەھەتتىن ئالغاندا، تىل ئەھلىنىڭ سۆزلەرنى ئىشلىتىشتە يېتىلدۈرگەن ئال-دېتىمۇ مەنىداش سۆزلەر توپىدىكى ھەرقايسى سۆزلەرنىڭ باشقا سۆزلەر بىلەن بىرىكىش دائىرىسىنىڭ كەڭ ياكى تار بولۇشىغا بىۋاسىتە تەسىر كۆرسىتىدۇ. مەسىلەن، «كۈچ» بىلەن «ماغدۇر» سۆزلىرىنى ئالساق، «كۈچ» سۆزى «ماغدۇر» غا قا-رىغاندا بىرىنچىدىن ئىخچام، ئىككىنچىدىن تەلەپپۇزغا ئەپ، ئۈچىنچىدىن ئۇ ئەنئەنىۋى ساپ ئۇيغۇرچە سۆز. شۇڭا، كىشىلەر ئۇنى كۆپرەك ئىستېمال قىلىشقا ئادەتلەنگەن. مانا بۇ خىل ئادەت مەزكۇر «كۈچ» سۆزىنىڭ ئىشلىتىلىش چاستوتىسىنى يۇقىرى كۆتۈرگەن، ئىشلىتىلىش دائىرىسىنى كېڭەيتكەن، باشقا سۆزلەر بىلەن بىرىكىش ئىقتىدارىنى كۈچەيتكەن.

ئۈچىنچى، سىملىستىك رول جەھەتتە خاسلىشىش. تىل تەرەققىياتى جەريانىدا، مەنىداش سۆزلەر توپىدىكى سۆزلەر-لەر سىملىستىك رول جەھەتتىمۇ خاسلىشىش ھادىسىسىنى شەكىللەندۈرىدۇ. ئادەتتە، بۇ خىل سۆزلەرنىڭ سىملىستىك رول جەھەتتىكى خاسلىشىشىنى يۇقىرىدىكى ئىككى خىل خاسلىشىش نىڭ تەبىئىي مەھسۇلى دېيىشكەمۇ بولىدۇ. چۈنكى، ئىچكى ئۇقۇم دائىرىسى كەڭ، باشقا سۆزلەر بىلەن بىرىكىش ئىقتى-دارى كۈچلۈك، ئىستېمال دائىرىسى كەڭ بولغان سۆزلەرنىڭ نۇتۇق ۋە ماقالىلاردا سېلىشتۇرۇش، ئوخشىتىش، مۇبالىغە قى-لىش قاتارلىق سىملىستىك ۋاسىتىلەرگە جانلىق ماتېرىيال بو-لۇپ، ئەمەلىي ئوينىيدىغان رولى چوڭ بولىدۇ، ئەلۋەتتە. مە-سىلەن، «گۈل» بىلەن «چېچەك» مەنىداش سۆزلىرىنى ئالساق، گەرچە «چېچەك» سۆزى ئەنئەنىۋى ساپ ئۇيغۇرچە سۆز بول-سىمۇ، چاغاتاي ئۇيغۇر تىلى دەۋرىدە پارسچىدىن كىرىپ ئۆز-لەشكەن «گۈل» سۆزى ئۇزاق ئەسىرلىك ئىستېمال جەريانىدا، ھەر جەھەتتە «چېچەك» سۆزىنىڭ ئورنىنى ئىگىلەپ، ئىچكى

ئۇقۇم دائىرىسى كەڭ، ئىشلىتىلىش چاستوتىسى يۇقىرى، باشقا سۆزلەر بىلەن بىرىكىش ئىقتىدارى كۈچلۈك سۆزلەم بولۇپ قالغان. شۇ ۋەجىدىن، ئۇ ئەدەبىي ئەسەرلەردە ئوخشىتىش، مۇبالىغە قىلىش، سېلىشتۇرۇش قاتارلىق ستىلىستىكىلىق ۋا-ستىلەرگە ماتېرىيال بولۇش جەھەتتە «چىچەك» سۆزىدىن ئا-لاھىدە پەرقلىنىدىغان خاسلىقنى شەكىللەندۈرگەن. مەسىلەن، «ئۇنىڭ رۇخسارى بەئەينى گۈلگە ئوخشايتتى»، «گۈلدەك قىز»، «گۈلدەك زامان»، «گۈلدەك خەلق» دېگەنلەرگە ئوخشاش جۈملە ۋە بىرىكىمىلەرنى ئالماق، بۇ يەردىكى «گۈل» نىڭ ئورنىغا «چىچەك» سۆزى قويۇلسا، ئادەتتە كۆتكەن ئوبراز، ئۈمىد قىلىنغان پىساقەت يارىتىلمايدۇ، ئەلۋەتتە.

ئۇيغۇر تىلى لېكسىكونولوگىيىسىدە مەنىداش سۆزلەرنىڭ ئەمەلىي ئىستېمالدىكى خاسلىشىش ھادىسىسىنى ياخشى ئۆ-گىنىش ۋە چوڭقۇر تەتقىق قىلىش ئۇيغۇرچە سۆزلۈك تە-رەققىياتىنىڭ ئىچكى قانۇنىيىتىنى ئىگىلەش ۋە ئۇنى ئەتراپ-لىق شەرھەلەشتە مۇئەييەن ئەھمىيەتكە ئىگە.

7§. سۆز مەنىسىدىكى ئىككى بىسلىق ھادىسە

سۆز مەنىسىدىكى ئىككى بىسلىق ھادىسە دېگىنىمىز، سۆزلەرنىڭ مۇئەييەن كۈنتېكىست ئىچىدە تۇرۇپ، بىرلا ۋا-قىتتا تۈپتىن ئوخشاشمايدىغان ئىككى خىل مەنە ئاڭلىتىشىنى كۆرسىتىدۇ.

ئۇيغۇر تىلىدا كۆپرەك تۆۋەندىكىدەك سۆزلەرنىڭ مە-نىسىدە ئىككى بىسلىق ھادىسە يۈز بېرىدۇ.

1. ئاھاڭداش سۆزلەردە. ئاھاڭداش سۆزلەر دېگىنىمىز، تەلەپپۇزى ئوخشاش، مەنىسى ھەرخىل سۆزلەرنى كۆر-سىتىدۇ. ھالبۇكى، ئەگەر كۈنتېكىست تولۇق، جۈملىلەرنىڭ

ئومۇمىي قۇرۇلۇشى مۇكەممەل بولمىسا، ئاھاڭداش سۆزلەر ئارىلاشقان جۈملە ياكى ئابزاسلاردا ئوقۇم جەھەتتىكى ئىككى بىسلىق ھادىسە ئاسانلا يۈز بېرىدۇ. مەسىلەن:

— پىلىككە ئوتنى ياقايىمۇ؟ — سورىدى يىراقتىكى كىچىك دۆڭنىڭ كەينىدە زوڭزىيىپ ئولتۇرغان بالا.

— ياق! — دەپ ۋارقىرىدى قېرى ئىشچى.

مانا بۇ دىئالوگدا، «ياق» سۆزى مەركەزلىك گەۋدىلىك نىپ تۇرۇپتۇ. ۋەھالەنكى، بۇ يەردە قېرى ئىشچىنىڭ مەزكۇر «ياق» سۆزىنى قانداق تەرزىدە، قانداق ئىما - ئىشارە بىلەن ئېيتقانلىقى ئەسكەرتىلمىگەچكە، ئۇ يىراقتىكى بالغا «ياق» (点火) ياقماق، يېقىش) دەپ ئىجازەت بەردىمۇ ياكى «ياق» (不) ياقما، ئۇنداق قىلما) دەپ چەكلىدىمۇ، بۇنىسى نامەلۇم. مانا بۇ ئاھاڭداش سۆزلەر پەيدا قىلىدىغان ئىككى بىسلىق ھادىسىگە تىپىك مىسال بولالايدۇ.

2. كۆپ مەنىلىك سۆزلەردە. كۆپ مەنىلىك سۆزلەر - نىڭ مەنىلىرى نىسبەتەن كۆپ بولغاچقا، بىر - ئىككى جۈم - لىنىڭ قىسقا كونتېكىستلاردا مۇئەييەن بىر كۆپ مەنىلىك سۆزنىڭ قايسى مەنىسى ئىشلىتىلگەنلىكىنى دەرھال ئاڭقارغىلى بولمايدۇ. شۇ ۋەجىدىن ئوقۇم جەھەتتىكى ئىككى بىسلىق ھادىسە يۈز بېرىدۇ. مەسىلەن:

— ھەدىڭىزنىڭ ئوغلى ماڭدىمۇ؟

— ھەئە، ماڭغىلى بىر ئاي بولۇپ قالدى.

بۇ كونتېكىستتا، «ماڭماق» (赶路)، «سەپەرگە يۈرۈپ كەتمەك» (上路) مەنىلىرىدىكى كۆپ مەنىلىك سۆز «ماڭماق» ئوقۇم مەركىزى بولۇپ كەلگەن. بىسراق، بىز بۇ دىئالوگنىڭ ئالدىنقى جۈملىلىرىدىن بىخەۋەر بولغىنىمىز ئۈچۈن، بۇ يەردە دىكى «ماڭماق» نىڭ «سەپەرگە يۈرۈپ كەتمەك» دېگەن مەنىنى بېرىدىغانلىقى ياكى «قەدەم ئېلىپ ماڭالايدىغان بولماق،

مېڭىشنى بىلمەك» دېگەن ئۇقۇمنى ئاڭلىتىدىغانلىقىغا ھۆكۈم قىلالمايمىز.

3. كۆچمە مەنىلىك سۆزلەردە. كۆچمە مەنىگە ئىگە بولغان ئوبرازلىق سۆزلەر، خۇسۇسەن ئىدىئوملار قىسقا كونتېكىستلاردا ھەمىشە ئۇقۇم جەھەتتىكى ئىككى بىسلىق ھا- دىسىنى شەكىللەندۈرىدۇ. مەسىلەن:

— بۈگۈن دۇخاۋا بازىرىغا ئوت كېتىپتۇ، ئاداش، — دېدى ئېڭىز بويۇق يىڭىت قەدىمىنى ئىتتىكىلىتىپ تۇرۇپ. — شۇنداقمۇ؟ — دېدى ئۇنىڭ بىلەن يانمۇيان كېتىش ۋاتقان پاكاز بالا ھەيران بولغان قىياپەتتە.

بۇ كونتېكىستتا ئىشلىتىلگەن «ئوت كەتمەك» دېگەن سۆز تىجارەتچىلەر ئارىسىدا كۆپ ئىشلىتىلىدىغان بىر ئىدىئوم بولۇپ، ئۇ بازار سودىسى، مۇئەييەن بىر تۈرلۈك مالنىڭ سېتىش - سېتىلىش ئەھۋالىغا نىسبەتەن ئېيتىلغاندا، «بازار قىزىپ كەتمەك، ئوبوروت ئىتتىكەپ كەتمەك» دېگەن ئۇقۇمنى ئاڭلىتىدۇ. بىراق، بىز بۇ يەردىكى پاراڭنىڭ باش قىسمىنى ئاڭلىمىغان، ئاياغ قىسمىدىنمۇ بىخەۋەر بولغىنىمىز ئۈچۈن، مۇشۇ يەردىكى كونتېكىستنىڭ ئۆزىگىلا قاراپ، بازارغا بىراۋ تەرىپىدىن ئوت قويۇۋېتىلگەنلىكى ياكى نەچچە كۈندىن بۇ- يان كاسات بولۇپ كەلگەن دۇخاۋىنىڭ بۈگۈن توساتتىنلا با- زىرى چىقىپ، خېرىدارلارنىڭ ئېھتىياجىنى قاندۇرالمىغۇدەك دەرىجىگە يېتىپ قېلىۋاتقانلىقى ھەققىدە كېسىپ بىرنەرسە دېيەلمەيمىز.

4. كۆچۈرمە گەپلەر ۋە بەزى تۇراقلىق تەركىبىلەر ئېڭىز تىلىدا ئىشلىتىلگەندىمۇ ئۇقۇم جەھەتتىكى ئىككى بىسلىق ھادىسە يۈز بېرىدۇ. مەسىلەن:

سەن «موللا زەيدىن» نى كۆرگەنمۇ؟
ئابدۇرېھىم ئۆتكۈرنىڭ «ئىز» نى كۆرۈپ، ئۆتمۈشتىكى

نۇرغۇن ئىشلار ئېسىمگە كەلدى.

روشەنكى، بۇ جۈملىلەر ھېچقانداق بىر كۆچۈرمە ئالامىتى ئىشلىتىلمەيدىغان ئېغىز تىلىدا ئىشلىتىلگەندە، ئىزاھات بېرىلمىسە بىرخىل، ئىزاھات بېرىلگەندە بولسا يەنە بىرخىل ئۇقۇم ئاڭلىتىدۇ. سۆز مەنىسىدىكى ئىككى بىسلىق ھادىسە نۇتۇق، ماقالىلەرنى جانلىق، يۇمۇرلۇق، قىزىقارلىق ۋە پاساھەتلىك قىلىشتا ئاكتىپ رول ئوينايدۇ. شۇڭا، يازغۇچىلار، شائىرلار ۋە تىل ئۈستىلىرى ئىككى بىسلىق ئۇقۇمغا ئىگە سۆزلەرنىڭ مۇشۇ خىل ئالاھىدىلىكىدىن پايدىلىنىپ چۆچەك، لەتمپە، تىۋىق ۋە كۈلدۈرگە قاتارلىق ئەدەبىي ژانىرلارنى ئىجاد قىلىپ خەلقنىڭ ھۇزۇرلىنىشىغا سۈنىدۇ ۋە شۇ ئارقىلىق ئەدەبىيات گۈلزارىنى بېزەيدۇ.

«كۈنلەرنىڭ بىرىدە، سەلەي چاققان خوجايىنىغا ھەم راھ بولۇپ بىر باينىڭ ئۆيىگە مېھماندارچىلىققا بېرىپتۇ. باينىڭ ھويلىسىغا كىرگەندىن كېيىن، خوجايىن سەلەي چاققاننى ئېتىغا قارىتىپ قويۇپ، ئۆزى مېھمانخانىغا كىرىپ كېتىپتۇ. مېھماندارچىلىق تۈگىگەندىن كېيىن، خوجايىن سەلەي چاققاننى ئېلىپ قايتىش يولىغا چۈشۈپتۇ. يولدا كېتىۋېتىپ، خوجايىن ئۆزىنىڭ بۈگۈن قازى ئاخۇنۇم بىلەن بىللە گۆش يېگەنلىكىنى ئالاھىدە تەكىتلەپ راسا ماختىنىپتۇ ۋە سەلەي چاققاندىن ئەتەي سورايتۇ:

— ھوي، سەلەي، بۈگۈن مېھماندارچىلىقتىن ساڭمۇ بىرنەرسە تەگدىمۇ؟

— تەگدى تەقسىر، تەگدى.

— نېمە تەگدى؟

— قازى ئاخۇنۇمدىن ئاشقان سۆڭەكنى سېلى غاچلاپ

بولۇپ بىر ئاتقانتىلە، پېشانەمگە تەگدى، دەپتۇ سەلەي چاققان».

دېمەك، يۇقىرىقى لەتپىدە زېرەك سەلەي چاققاننىڭ كۆپ مەنىلىك سۆز «تەگمەك» پېئىلى شەكىللەندۈرگەن ئىككى بىسلىق ھادىسىدىن پايدىلىنىپ، ئۇنى مەسخىرە قىلماقچى بولغان ئائىنىپ خوجاينىڭ راسا ئەدىبىنى بەرگەنلىكى تو-
لمىۇ پاساھەتلىك قىلىپ تەسۋىرلەنگەن.
سۆزلەر مەنىسىدىكى ئىككى بىسلىق ھادىسە تىل تە-
رەققىياتى جەريانىدا شەكىللىنىدىغان نورمال ھادىسە. ھال
بۇكى، لېكسىكولوگىيىدىكى ئىككى بىسلىق ھادىسىنى بىلىش
ۋە ئۇنى تىل ئەمەلىيىتىگە تەتبىقلاپ ياخشى تەتقىق قىلىش
تىلنىڭ ئۈنۈمدارلىقىنى ئۆستۈرۈشتە مۇھىم رول ئوينايدۇ.
ئۇقۇم ئېنىق، دەل ۋە توغرا ئىپادىلىنىشى شەرت قىلىنىدىغان
سىياسىي ماقالە، دوكلات ۋە تۈرلۈك ھۈججەتلەردە ئىككى
بىسلىق مەنىگە ئىگە سۆزلەرنىڭ ئىشلىتىلىشىگە ئالاھىدە
دېققەت قىلىش لازىم، ئەلۋەتتە.

بەشىنچى باب

ئۇيغۇر تىلى لېكسىكىسىدىكى
 تۇراقلىق تەركىبلەر

بۇ تېما كۆپ سانلىق تىل كىتابلىرىدا بۇ چاغقىچە «ئۇيغۇر تىلىدىكى فرازبۆلۈگىيىلىك تۇراقلىق بىرىكمىلەر»، «ئۇيغۇر تىلى فرازبۆلۈگىيىسىدىكى تۇراقلىق ئىبارىلەر» دېگەندەك ماۋزۇلار ئاستىدا بايان قىلىنىپ كەلگەن. ① بىراق، ئىزدىنىپ قارىساق، «فرازبۆلۈگىيە» دېگەن ئاتالغۇنىڭ ئۇيغۇر تىلىغا رۇس تىلى ئارقىلىق ئىنگلىز تىلىدىن كىرگەن سۆز ئىكەنلىكى، ئۇنىڭ ئىنگلىزچىدىكى مەنىسى «سۆز تاللاش، سۆز ئىشلىتىش» دېگەن بولىدىغانلىقى (خەنزۇچە - ئىنگلىزچە، ئىنگلىزچە - خەنزۇچە سەرخىل سۆزلەر لۇغىتى)، 317 - بەت، سودا نەشرىياتى 1986 - يىل نەشرى)، رۇسچىدىكى ئاساسلىق مەنىسى بولسا، «ئىدىئوم» دېگەن بولىدىغانلىقى (رۇسچە - خەنزۇچە چوڭ لۇغەت)، 1238 - بەت، سودا نەشرىياتى 1960 - يىل نەشرى) مەلۇم بولدى. ئەمەلىيەتتە، مەزكۇر بابنىڭ دائىرىسى يالغۇز «ئىبارە» (إبراء)، «ئىدىئوم»

① «تۈركىي تىللار تەتقىقاتى»، I قىسىم 112 - بەت، مىللەتلەر نەشرىياتى 1982 - يىل نەشرى.

(成语) ۋە «بىرىكمە» (词组) بىلەنلا چەكلەنمەيدۇ. ئۇنىڭ تەركىبىدە يەنە مۇستەقىل جۈملىلەر (ماقال - تەمسىللەر) ۋە ئابزاس - ئابزاس ھېكمەتلىك سۆزلەرمۇ بار. شۇڭا، نامنى مەزمۇنغا مۇۋاپىقلاشتۇرۇشنى كۆزلەپ، مەزكۇر تېمىنى ئۆز تىلىمىز بويىچە «لېكسىكىدىكى تۇراقلىق تەركىبلەر» دەپ ئاتاشنى مۇۋاپىق كۆردۇق.

ئەمدى، ئۇيغۇر تىلى لېكسىكىسىدىكى تۇراقلىق تەركىب لەر ئۆز ئىچىدىن «تۇراقلىق بىرىكمىلەر»، «ئىدىئوملار»، «ما- قال - تەمسىللەر» ۋە «ھېكمەتلىك سۆزلەر» دېگەن تۆت تۈرگە بۆلۈنىدۇ. تۆۋەندە شۇلار ھەققىدە ئايرىم - ئايرىم بايان بېرىمىز.

§1. تۇراقلىق بىرىكمىلەر

ئىككى ياكى ئۈچتىن ئارتۇق سۆزلەمنىڭ ئېنىقلاش، ئېنىقلىنىش ياكى بېقىنىش - بېقىندۇرۇش مۇناسىۋىتىدە بىر رىكشىدىن ھاسىل بولغان، نۇتۇق ۋە ماقالىلاردا ھەمىشە بىر سۆزگە ئوخشاشلا ئىشلىتىلىدىغان بىرىكمە سۆزلەر - تۇراقلىق بىرىكمىلەر دەپ ئاتىلىدۇ. مەسىلەن:

بىرلەشكەن دۆلەتلەر تەشكىلاتى

جۇڭگو كومپارتىيىسى

شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونى

قەشقەر گېزىتى

سىياسىي كېڭەش

تۈرلى ماللار ماگىزىنى

تۈركىي تىللار دىۋانى

ئۇيغۇر تىلىدىكى تۇراقلىق بىرىكمىلەر تىلىدا ئىختىيارىي ھالدا بىرىكتۈرۈپ ھاسىل قىلىشقا بولىدىغان ئەركىن بىرىك

ھىملەر بىلەن، شۇنداقلا ئۇيغۇرچىدىكى باشقا تۇراقلىق تەرەپ-
كىمبەلەر بىلەن سېلىشتۇرغاندا، مۇنداق ئىككى تۈرلۈك ئالاھىدە
دىلىك ئارقىلىق گەۋدىلىنىپ تۇرىدۇ.

بىرىنچى، بىرىكمە تەركىبىدىكى سۆزلەر تۇراقلىق بولىدۇ.
ئادەتتە بىرىكمە شەكلىنى ئۆزگەرتىشكە بولمايدۇ. ئالايلىق،
«قەشقەر گېزىتى» دېگەن بىرىكمىنى «قەشقەرنىڭ گېزىتى»
شەكلىگە كىرگۈزۈپ يازساق ياكى ئېيتساق، ئۇ تۇراقلىق بىر-
رىكمە بولماي قالىدۇ. «سىياسى كېڭەش» بىرىكمىسىنى «سىياسى-
ياسىنىڭ كېڭىشى» قىلىۋېلىشقىمۇ بولمايدۇ.

ئىككىنچى، بىرىكمىنىڭ مەنىسى شۇ بىرىكمە تەركىبىدىكى
سۆزلەرنىڭ ئەسلى مەنىلىرىنىڭ يىغىندىسىدىنلا ئىبارەت بول-
لىدۇ. باشقا كۆچمە مەنە ئىپادىلىمەيدۇ. مەسىلەن، «بىرلەش-
كەن دۆلەتلەر تەشكىلاتى» دېگەن تۇراقلىق بىرىكمىنىڭ «بىر-
لەشكەن دۆلەتلەرنىڭ تەشكىلاتى» دېگەندىن باشقا مەنىسى
يوق.

تىلدىكى تۇراقلىق بىرىكمىلەر تېگى - تەككىدىن ئېيت-
قاندا شۇ تىلدىكى كۆپ سۆزلەملىك خاس ئىسىملاردىن ئىبارەت
بولۇپ، ئۇ شەيئىلەرگە، ئورۇن - جايلىرىغا، ئىدارە -
ئورگانلارغا ئىسىم قويۇش تەقەززاسى ئاساسىدا شەكىللەنگەن
بولىدۇ. ھالبۇكى، جەمئىيەت تەرەققىياتىغا ئەگىشىپ خەلق
تۇرمۇشىغا كىرىپ كەلگەن يېڭى شەيئىلەرنىڭ كۆپىيىشى تىل-
دىكى تۇراقلىق بىرىكمىلەرنىمۇ كۆپەيتىدۇ. مەسىلەن، ئۇيغۇر-
لار تۇرمۇشىغا كىرىپ كەلگەن يېڭى شەيئىلەر ئۇيغۇرچىدا
«ئۇنىۋېرسال، سىن ئالغۇ، كىر ئالغۇ، ئېلېكترون مېخانىكا» دېگەندەك
يېڭى تۇراقلىق بىرىكمىلەرنى پەيدا قىلغانغا ئوخشاش.

شۇ جۈملىدىن، جەمئىيەت تەرەققىياتىغا ئەگىشىپ بەزى
مەسىلەك ۋە پىكىر ئېقىملار تارىخ سەھنىسىدىن چۈشۈپ كەتسە،
شۇ مەسىلەك ۋە پىكىر ئېقىملارنى ئىپادىلەيدىغان تۇراقلىق

بىرىكىمىلەرمۇ ئىستېمالدىن قالىدۇ. مەسىلەن، «خۇسۇسىيلىققا قارشى تۇرۇپ، شىۋىجېگېمۇيىنى پىپەن قىلىش»، «كۈرەش قىلىش - پىپەن قىلىش - ئۆزگەرتىش»، «ئۆلىمۇ توۋا قىلماي دىغان كاپىتالىزم يولىغا ماڭغان ھوقۇقدار» دېگەنگە ئوخشاش تۇراقلىق بىرىكىمىلەرنىڭ ئىستېمالدىن قالغىنىغا ئوخشاش.

2§. ئىدىئومىلار

تىلدا ئۇزاق زامانلاردىن بۇيان بىر قېلىپتا ئىشلىتىلىپ ئادەت بولۇپ قالغان، بىرىكىمنىڭ مەنىسى مەزكۇر بىرىكىمە تەركىبىدىكى سۆزلەرنىڭ ئەسلى مەنىسى ئىپادىلىگەن ئۇقۇم-لارنىڭ ئاددىي ھالىدىكى يىغىندىسى بىلەن ئەمەس، بەلكى شۇ سۆزلەرنىڭ ئەسلى مەنىسى ئاساسىدا بارلىققا كەلگەن، ئوبراز ئارقىلىق يېڭى مەنە ئىپادىلەيدىغان سۆز بىرىكىمىسى ياكى يېرىم جۈملە - ئىدىئوم دەپ ئاتىلىدۇ. مەسىلەن، «تۆت كۆز بىلەن كۈتمەك»، «كۆڭلى يورۇماق»، «قوغۇنلىقنىڭ يولى بولۇپ قالماق»، «چۆچۈرىنى خام سانماق»، «سۇنى كۆرمەي ئۆتۈك سالماق»، «گۈل قەلەمى ئېچىلىپ كەتمەك»، «تېرىمىگە پاتماي قالماق»، «شەيتانغا دەرس بەرمەك»، «شەھەر كۆرگەن»، «يەك ئىچىدە»، «بوسۇغىسى ئېگىز»، «مىڭ جاپا»، «ئىككى پۇل» دېگەنلەرگە ئوخشاش.

ئىدىئوملار ئۇيغۇر تىلى ھەققىدىكى بەزى كىتابلاردا «تۇراقلىق ئىبارە» لەر ياكى «توختالما ئىبارە» لەر دەپمۇ ئاتىلىپ كېلىۋاتىدۇ.

1. ئىدىئوملارنىڭ ئاساسلىق خۇسۇسىيەتلىرى

ئىدىئوملار ئۆز تەركىبىدىكى سۆزلەرنىڭ تۇراقلىق بولۇشى، ئۆزىنىڭ تۇراقلىق تۈزۈلۈشىگە ئىگە بولۇشى جەھەتتە

تۇراقلىق بىرىكمىلەرگە ئوخشىشىدۇ. مەسىلەن، خۇددى «شىنجاڭ گېزىتى» دېگەن تۇراقلىق بىرىكمىنى «شىنجاڭنىڭ گېزىتى» قىلىپ ئىشلىتىشكە بولمىغىنىدەك، «قولى ئەگرى» دېگەن ئىدىئومىنىمۇ «قولى مايماق» شەكلىگە كىرگۈزۈپ ئىشلىتىشكە بولمايدۇ. ئەگەر مۇنداق قىلىنسا مەزكۇر سۆز بىرىكمىسى ئىدىئوم بولماي قالىدۇ. ئادەتتە، خۇسۇسەن نەسرىي ئەسەرلەردە ۋە ئادەتتىكى نۇتۇقلاردا، ئىدىئوملارنىڭ تەركىبىدىكى سۆزلەرگە خالىغانچە قوشۇمچىلارنى قوشۇۋېلىشقا، سۆزلەرنىڭ ئورنىنى ئىختىيارىچە ئۆزگەرتىپ، بىرىكمىنىڭ قۇرۇلمىسىنى ئىسلاھ قىلىشقا بولمايدۇ.

ئەمدى، ئىدىئوملارنىڭ تۇراقلىق بىرىكمىلەرگە ئوخشاش مايدىغان ئاساسلىق ئالاھىدىلىكلىرى دەپ تۆۋەندىكىدەك ئۈچ تەرەپنى كۆرسىتىشكە بولىدۇ.

بىرىنچى، ئىدىئوملار ئۆز تەركىبىدىكى سۆزلەرنىڭ ئەسلى مەنىلىرىنىڭ يىغىندىسى بىلەن ئەمەس، بەلكى شۇ سۆزلەرنىڭ ئەسلى مەنىلىرى ئاساسىدا سېلىشتۇرۇش، تەقلىد قىلىش، ئوخشىتىش، مۇبالىغە قىلىش قاتارلىق سىتېلىستىك ۋاسىتىلەر ئارقىلىق يارىتىلغان مۇئەييەن ئوبراز بىلەن يېڭى بىر لېكسىكىلىق مەنە ئىپادىلەيدۇ. مەسىلەن، «ئوت ئۈستىگە ياغ قۇيماق» دېگەن ئىدىئوم ئادەتتە «مەسىلىنىڭ ھەل بولۇشى ئۈچۈن ئەمەس، بەلكى ئىشنىڭ چوڭىيىشى ئۈچۈن قۇتراتقۇ-لۇق قىلغانلىقىنى بىلدۈرىدۇ» دەپ ئىزاھلىنىدۇ. («ئۇيغۇر تىلىنىڭ ئىزاھلىق فرازېولوگىيىلىك بىرىكمىلەر سۆزلۈكى»، 346 - بەت) مانا بۇ مەزكۇر ئىدىئومنىڭ مەنىسى. بىراق، ياخشى مۇلاھىزە قىلساق، بۇ مەنە يەنىلا «ئوت ئۈستىگە ياغ قۇيۇش» نى ئۇقۇم ئاساسى قىلىدۇ. چۈنكى، «ئوت ئۈستىگە ياغ قۇيۇش» نىڭ نېمىلىكىنى بىلىگەندىلا ئاندىن مەزكۇر ئىدىئومنىڭ «ئىشنى چوڭايتىۋېتىش» دېگەن مەنىسىگە

يېتەلەيدۇ. بۇ يەردىكى مەسىلە «ئىشنى چوڭايتىۋېتىش» دېگەن ئۇقۇم ئاددىي ۋە تۈزلا ئەمەس، بەلكى «ئوت ئۈستىگە ياغ قۇيۇش» ھەرىكىتى ۋە ئۇ ياراتقان ئوبراز ئارقىلىق جانلىق ئىپادىلەنگەن. مانا بۇ — ئىدىئوملارنىڭ تۈپكى ئالاھىدىلىكى. يەنە «پۇتى كۆيگەن توخۇدەك» دېگەن ئىدىئوم «بىر يەردە تۇرالماي قېلىش» دېگەن ئۇقۇمنى بېرىدۇ. بىراق، بىز مەزكۇر ئىدىئومنى ئىشلىتىپ مۇناسىپ بىر ئەھۋالنى تەسۋىرلىگىنىمىز. دە، چوڭقا دەسسەۋالغانلىقىدىن پۇتى كۆيۈپ قالغان توخۇنىڭ ساراسىمە ئەھۋالىمۇ كۆز ئالدىمىزغا كېلىدۇ. شۇ چاغدىلا، «پۇتى كۆيگەن توخۇدەك» ئىدىئومى ئىپادىلەۋاتقان «بىر يەردە تۇرالماستۇق» نىڭ قانچىلىك دەرىجىدىكى ئىش ئىكەنلىكىنى تولۇق چۈشىنەلەيمىز.

ئىككىنچى، ئومۇمەن قىلغاندا، ئىدىئوملار مۇئەييەن كۈن تېپىكىست ئىچىدە بولغاندىلا ئاندىن ئۇ ئاياغلاشقان بىر ئوي — پىكىرنى، ئۆزىنىڭ ئىدىئوملۇق مەنىسىنى ئۇقتۇرىدۇ ۋە ئىدىئوملۇق رولىنى جارى قىلدۇرىدۇ. مۇنداقچە قىلىپ ئېيتقاندا، تولۇق مەنە ئىپادىلەش نۇقتىسىدىن ئالغاندا ئىدىئوملار كۈن تېپىكىستتىن ئايرىلالمايدۇ. مانا بۇ — ئىدىئوملارنىڭ تىلدىكى باشقا تۇراقلىق تەركىبلەرگە ئوخشاشمايدىغان يەنە بىر مۇھىم تەرىپى ھېسابلىنىدۇ. مەسىلەن، «سۇغا چىلاشماق» دېگەن ئىدىئوم ئادەتتە «ئىشىم سۇغا چىلىشىپ قالدى»، «ئۇنىڭ ھەممە تىرىشچانلىقى بىكارغا كېتىپ، ئىشى سۇغا چىلىشىپ قاپتۇ» دېگەندەك كۈنتېپكىستلار ئىچىدە بولغاندىلا، ئاندىن «قىلىنىۋاتقان ئىش مەلۇم سەۋەبلەر تۈپەيلىدىن تېخى ئەمەلگە ئاشمايلا ئارا يولدا توختاپ قالماق» (يۇقىرىقى ئەسەر، 224 - بەت) دېگەن ئۇقۇمنى ئاڭلىتىدۇ - دە، ئۇ ئىدىئوم بولىدۇ. ئەگەر ئۇ «بىز دەريادىن ئۆتۈپ كېتىۋاتاتتۇق، قالدۇرىشنىڭ چاچىنى سۇغا چىلىشىپ قالدى» دېگەندەك كۈن

تەركىبىدە مۇستەقىل سۆزدىن ئىككىسىلا بولغان ئىدىئوم ئىككى سۆزلەملىك ئىدىئوم بولىدۇ. مەسىلەن، «كۆڭلى سۇ-يۇق»، «يۇمشاقباش»، «كۆڭلى تۈز»، «قول تارتىماق»، «شىر يۈرەك»، «قول تىتماق»، «گەپ ساتماق»، «ئالتۇن تېپىپ-ۋالغاندەك»، «قىيامەتنىڭ مۇشۇكىدەك»، «سامان نەرخى»، «مۇز تەلەت»، «ئۈجمە كۆڭۈل»، «ئاچ كۆز»، «كۆتى ئېغىر»، «كۆز بويىماق»، «ئورا كولىماق» دېگەنلەرگە ئوخشاش. بۇ خىلدىكى ئىدىئوملارنى بەزى تىلچىلار «ئاددىي ئىدىئوم» دەپمۇ ئاتايدۇ.

تەركىبىدە ئۈچ ياكى ئۈچتىن ئارتۇق مۇستەقىل سۆز بار ئىدىئوم كۆپ سۆزلەملىك ئىدىئوم بولىدۇ. مەسىلەن، «پېتىر ناندىن قىل ئايرىماق»، «تۇلۇمدىن توقماق چىققان دەك»، «سۇغا چۈشكەن سوپۇندەك»، «بېلىگە ياغاچ تېگىۋالغاندەك»، «بېشى ئاسمانغا تاقاشقاندەك»، «ئاغزى قۇلىتىغا يەتمەك»، «ئۆردەككە سۇ يۇقىمىغاندەك»، «بىر تىيىننىڭ تۆشۈ-كىدىن مىڭ قېتىم ئۆتمەك»، «قىلنى قىرىق يارماق»، دېگەنلەرگە ئوخشاش. بۇ خىلدىكى ئىدىئوملارنى بەزى تىلچىلار «مۇرەككەپ ئىدىئوملار» دەپمۇ ئاتايدۇ.

تەركىبىدە ئىشلىتىلگەن مەركىزىي سۆزلەملەرگە قاراپ، ئىدىئوملارنى يەنە تۆۋەندىكىدەك تۈرلەرگە بۆلۈشكۈم بولىدۇ. (1) ئادەم بەدەن ئەزالىرىنىڭ نامى مەركىزىي سۆز بولغان ئىدىئوملار. مەسىلەن:

باش: باش قاتماق، باش ئەگمەك، باش ئاغرىتماق، باش كۆتۈرمەك، باشتا كۆتۈرمەك (بېشىغا ئېلىپ كۆتۈرمەك)، باش چۆكۈرمەك، بېشىدا ئوت كۆيىمەك، بېشىدا ياڭاق چاقماق، بېشىنى باغلاپ قويماق، بېشىنى ساقايتماق،...
پېشانە: پېشانىسى ئوچۇق، پېشانىسى ئوڭ، پېشانىسى

تەنۇر...

كۆز: كۆزى ئېچىلماق، كۆز - كۆز قىلماق، كۆزگە ياغ
تولۇپ قالماق، كۆزگە ئىلماق، كۆزگە ئىسسىق كۆرۈنمەك،
كۆز چۈشمەك، كۆز تېشىلىپ كەتمەك، كۆز باغلىماق، كۆز بو-
يماق، كۆز پىشماق،...

يۈز: يۈزى قېلىن، يۈزى ئوچۇق، يۈزى يورۇق، يۈزى
ئېچىلماق، يۈزىدە تۈكى بار، يۈز ئۆرۈمەك، يۈزى تۆۋەن،
يۈزى تۈكۈلمەك، يۈزىگە سالماق،...

بۇرۇن: بۇرۇنغا سۇ كىرمەك، بۇرۇندىن بۇلاق بولماق،
بۇرۇندىن يېتىلىمەك، بۇرۇنغا يېمەك، بۇرۇننىڭ بېزىنى ئې-
لىپ قويماق، بۇرۇننىڭ ئۇچىنىلا كۆرمەك،...

بۇرۇت: بۇرۇتقا چالما تىزماق، بۇرۇتدا شەرە تلىمەك،...
ئېغىز: ئاغزى بوش، ئاغزى بارماسلىق، ئاغزى پالۋان،
ئاغزى تۇۋاقلانماق، ئاغزىدا گېپى بار، ئاغزىدىن چۈشۈرمەس-
لىك، ئاغزىغا قارماق،...

چىش: چىشىغا تەگمەك، چىش بىلىمەك، چىشىنى چىشلى-
مەك، چىشىنىڭ ئېقىنى كۆرسىتىپ قويماق، چىشىگەز - گەز
بولماق،...

تىل: تىل تەگكۈزمەك، تىل سالماق، تىلنى چاينى-
ماق، تىلى ئۇزراپ قالماق، تىلى قىسقا، تىلى تۇتۇلماق،
تىل بىرىكتۈرمەك،...

قۇلاق: قۇلقىنى پىشۇرماق، قۇلقىنى بۇراپ (تولغاپ)
قويماق، قۇلقىغا قۇيۇپ قويماق، قۇلقىنى يوپۇرۇپ يۈرمەك،
قۇلقى يۇمشاق،...

بويۇن: بويىنى قاتتىق، بويىنى قىلدا باغلاش، بويۇن
تولغىماق، بويىنغا ئالماق، بويىنغا مىنمۇالماق، بويىنغا ئار-
غامچا سېلىپ سۆزىگە ئىدەك،...

دولا: دولا چىقارماق، دولىسىنى قىسماق،...

قول: قولى يېنىك، قولى تاتلىق، قولى قىسقا، قولى
مۇزىراپ قالماق، قولغا قارىماق، قول باغلاپ تۇرماق، قول
بالىسى، قولنى چىشلىمەك،....

بەل: بەل قويۇۋەتمەك، بەلنى چىكىتماق، بەل
باغلىماق،....

قورساق: قورسىقى كەك، قورسىقىغا جىن كىرمەك، قور-
سىقىغا كىرىپ چىقماق، قورسىقىدا گەپ ياتمايدىغان، قورساق
كۆپۈكى،....

پۇت: پۇت تېپىشمەك، پۇت تېرەپ تۇرماق، پۇتى گۆرگە
ساڭگىلىماق.

(2) ئۆي ھايۋانلىرىنىڭ نامى مەركىزىي سۆز قىلىنغان
ئىدىئوملار. مەسىلەن:

قوي: قوينىڭ قوزىسىدەك، قوي مىجەز،...
توخۇ: توخۇ يۈرەك، توخۇ كۆزلۈك قىلماق، توخۇ سۇ-
تىدىن باشقىسى تېپىلىدىغان، توخۇ پوقىلىق قىلماق، توخۇ
يۈرەكلىك قىلماق،....

كالا: كالا ھەلەپ يېگەندەك، ئۆي كۆز، سۆرمەگە قوش-
قان كالىدەك،....

ئېشەك: ئېشىكى تۆت چىشلىق بولماق، ئېشەك كۆۋرۈك
تىن ئۈنۈۋالغۇچە، ئېشىكى بەش تەڭگە، توقۇمى ئون تەڭگە
بولماق،....

ئىت: ئىت تالىۋەتكەندەك، ئىت ئۇرغۇچىغا ئامراق
دېگەندەك،....

ئۆردەك: ئۆردەككە سۇ يۇقىمىغاندەك.

(3) كۈندىلىك يېمەك - ئىچمەك ۋە تۇرمۇش لازىمەتلىك
لىرىنىڭ نامى مەركىزىي سۆز قىلىنغان ئىدىئوملار. مەسىلەن:
نان: نان كور قىلىدىغان، نان يېمەس، نېنىنى ئوڭلاپ
يېپەلمەيدىغان،....

سۇ: سۈيى ياراشماسلىق، سۇنى كۆرمەي ئۆتۈك سال
ماق، سۇغا ئاققۇرۇۋەتكەندەك، سۇغا چۈشكەن مۈشۈكتەك، سۈ-
غۇق سۇ سەپمەك...
ئاش: ئاشقا چىۋىن چۈشمەك، ئاش بولماق، ئاشقا توپا
سالماق...

تۈز: تۈزكۈر، تۈزنى يەپ تۈزلۈققا چىچماق، تۈزكۈر
قىلىدىغان، تۈزسىز گەپ (قىلىدىغان)، تۈزكۈرلۈق قىلماق...
ئۇنىڭدىن باشقا، كالتە قوشۇقنىڭ سېپى تەگمەك، چويلىدا
توختىمايدىغان، سېۋەتكە سۇ ئۇسقاندەك، چويلىغا سۇ ئالغان
دەك، تاغارغا سامان تىققاندەك، پاخال نەرخى، قاپاقتىن
سۇ تۆكۈلگەندەك... دېگەنلەرگە ئوخشاش.

ئىدىئوملارنى تەركىبىدىكى سۆزلەرنىڭ گرامماتىكىلىق
قۇرۇلمىسى، خۇسۇسەن ئۇلاردىكى سىنىتاكسىسلىق مۇناسىۋەتكە
ئاساسەن تۆۋەندىكىدەك بىر قانچە تۈرگە بۆلۈشكە بولىدۇ:
(1) «ئىگە + خەۋەر» شەكىللىك ئىدىئوملار. مەسىلەن:
دىلى يۇمشاق، تىلى تاتلىق، قولى ئەگرى، كۆڭلى تۈز،
يولى بار...

(2) «ئېنىقلىغۇچى + ئېنىقلاغۇچى» شەكىللىك ئىدىئوملار.
مەسىلەن:

ئۇزۇن قۇلاق، بازار نەرخى، بەگگە پارىڭى، تۈز كۆڭۈل،
يۇمشاقباش...

(3) «تولدۇرغۇچى + خەۋەر» شەكىللىك ئىدىئوملار.
مەسىلەن:

كانىيىنى ياغلىماق، ئاغزىنى قويۇۋەتمەك، قۇيرۇقىنى
تىكمەۋەتمەك...

(4) «ھالەت + خەۋەر» شەكىللىك ئىدىئوملار. مەسىلەن:
ئېرىسىگە پاتماي قالماق، چۈشۈپ قالغان كەشمگە قا-
رماي قاچماق، ئاسماندىن - يەردىن سۆزلىمەك، ئالدىدىن ئۆ-

تۇپ قويماق.

ئىدىئوملارنى سىمانتىكا جەھەتتىن تۆۋەندىكىدەك تۈر-
لەرگە بۆلۈشكە بولىدۇ:

(1) بىر مەنىلىك ئىدىئوملار. بۇ ئومۇمەن بىرلا مەنىنى
بىلدۈرىدىغان ئىدىئوملارنى كۆرسىتىدۇ. مەسىلەن، قولى ئەگرى
(ئوغرى)، قوينىڭ قوزىسىدەك (ياۋاش)، ھۆل خىشقا دەسسە
مەك (ئالدامغا چۈشمەك)، قولى تاتلىق (تەملىك تاماق ئېتىپ
دىغان)، قولى قىسقا (كەمبەغەل).

(2) كۆپ مەنىلىك ئىدىئوملار. بۇ ئومۇمەن بىردىن
ئارتۇق ئۇقۇم ئاڭلىتىدىغان ئىدىئوملارنى كۆرسىتىدۇ. مەسىلەن،
بويىنىغا ئارتىپ قويماق: ① خاتالىقنى ئىقرار قىلدۇرماق؛
② قەرزدار قىلىپ قويماق؛ تىلى يۇمشاق: ① سىلىق -
سىپايە گەپ قىلىدىغان، ② غەيرىي تىلنى ئاسانلا ئۆگىنىۋال-
دىغان؛ قول قوۋۇشتۇرۇپ تۇرماق: ① بىراۋنىڭ ھۈرمىتىنى
قىلىپ ئەدەب بىلەن تۇرماق؛ ② ئۆتكۈزگەن كەمچىلىك -
خاتالىقى ئۈچۈن ئەپۇ سورىماق؛ ③ ئىشلارنى ئۆزىگە مۇناسى-
ۋەتسىز ساناپ، ئارىلاشماي چەتتە تۇرۇۋالماق؛ ④ كۆز يۇمماق؛
① ئۆلمەك؛ ② پاكىتىنى يوققا چىقارماق؛ ③ ئۇخلىماق.

(3) مەنىداش ئىدىئوملار. بۇ مەنە جەھەتتە ئۆزئارا
ئوخشاش ياكى تەڭ بولغان ئىدىئوملارنى كۆرسىتىدۇ. مەسىلەن:
«قول ئۈزۈمەك» بىلەن «قولنى يۇيۇۋەتمەك»، يەر بىلەن
يەكسان قىلماق» بىلەن «كۈلنى كۆككە سورۇۋەتمەك»،
«باشتا كۆتۈرمەك» ياكى «بېشىغا ئېلىپ كۆتۈرمەك» بىلەن
«ئالماقنى كۆتۈرمەك» ئىدىئوملىرى ئۆزئارا مەنىداش ئىدىئوم
لار سانىلىدۇ.

(4) زىت ئىدىئوملار. بۇ مەنىلىرى بىر - بىرىنىڭكىگە
قارشى قارشى بولغان ئىدىئوملارنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ.
مەسىلەن، قورسىقى كەڭ، ئىچى تار، قولى ئۇزۇن، قولى قىسقا؛

باش ساقايماق، باش قاتماق؛ باغرى تاش، كۆڭلى يۇمشاق؛ كۆككە كۆتۈرمەك، يەرگە ئۇرماق؛ بەل باغلىماق، بەل قويۇۋەتمەك؛ بەش قولىدەك بىلىدىغان، پوقنى بىلمەيدىغان... دېگەنگە ئوخشاش.

ئۇنىڭدىن باشقا، ئىدىئوملار تەركىبىدىكى ئەڭ ئاخىرقى سۆزنىڭ سۆز تۈركۈمى تەۋەلىكى ياكى ئۇنىڭ گرامماتىك شەكلىگە ئاساسەن يەنە تۆۋەندىكىدەك تۈرلەرگە بۆلۈشكە مۇمكىن بولىدۇ:

(1) يېتىللىق ئىدىئوملار. مەسىلەن، ئاقساقاللىق قىلماق، ئۆزىنى سورىماق، ئۆزىنى يوقىتىپ قويماق، ئاغزى قولىقىغا يەتمەك،...

(2) ئىسىملىك ئىدىئوملار. مەسىلەن، ئوچۇق كۆڭۈل، يۇمشاق دىل، قاتتىق قول، مۇز تەلەت، تاش يۈرەك، ئۈجمە كۆڭۈل،...

(3) سۈپەتلىك ئىدىئوملار. مەسىلەن، كۆڭلى تۈز، دىلى سۇنۇق، قۇلقى ئېغىر، تىلى يۇمشاق، قولى تاتلىق، گېپى سېسىق،...

(4) سۈپەتداشلىق ئىدىئوملار. مەسىلەن، شەھەر كۆرگەن، ھالىنى ئات تارتالمايدىغان، ئاغزىدىن ئوغۇز سۈتى كەتمەگەن،...

(5) رەۋىشداشلىق ئىدىئوملار. مەسىلەن، مۇشتەك تۇرۇپ، مىڭ ئۆلۈپ - بىر تىرىلىپ، جان دەپ، ھە - ھۈدەپ،...

(6) ئوخشاشما كېلىشلىك «دەك» لىك ئىدىئوملار. مەسىلەن، ئامۇت ئالغان خۇرجۇندەك، ھېسىپ قۇيغاندەك، تۇلۇمدىن توقماق چىققاندەك، قولىغا خېنە يېقىۋالغاندەك، قىيامەتنىڭ مۇشۇكىدەك،...

(7) ئورۇن كېلىشلىك ئىدىئوملار. مەسىلەن، قۇم چېچەكلىگەندە، تۆگە قۇيرۇقى يەرگە تەگكەندە، قوچقار قوزىلىغاندا،

ئاتام زاماندا،...

8) چەك كېلىشلىك («غۇچە/گۇچە» لىك) ئىدىئوملار. مەسىلەن، كۆزنى يۇمۇپ ئاچقۇچە، تۈكۈرۈك يەرگە سىڭگۈچە، كۆۋرۈكتىن ئۆتۈۋالغۇچە، ۋە باشقىلار.

3. ئىدىئوملارنىڭ شەكىللىنىشى

تەسەۋۋۇر قىلىش تەس ئەمەسكى، ئىدىئوملار ئەسلى ئەركىن سۆز بىرىكمىسى بولۇپ، ئۇلار ئۇزاق يىللىق ئىستېمال ئەمەلىيىتى جەريانىدا، تىلدىكى سىتىلىستىك ۋاسىتىلەرنىڭ ياردىمى بىلەن ئۆزىگە يېڭى مەنە، يېڭى ئۇقۇم يۈكلەش ئارقىلىق ئىدىئوم بولۇپ شەكىللەنگەن. ئالايلۇق، «قولى ئۇزۇن» دېگەن بىرىكمە ھە دېگەندىلا ھازىرقىدەك «نېمىنى قىلىمەن دېسە شۇنى قىلالايدىغان، ھەرقانداق بىر ئىشقا ئامالى بار» ئادەم دېگەن مەنىنى بىلدۈرىدىغان ئىدىئوم بولۇپ يارالغان ئەمەس، بەلكى ئۇ دەسلەپتە ئاناتومىيىلىك تەن قۇرۇلۇشى جەھەتتە قوللىرى ئۇزۇن يارالغان ئادەمنى تەسۋىرلەشتە ئىشلىتىلىدىغان ئەركىن سۆز بىرىكمىسى بولغان. ئەمدى، قولى ئاشۇنداق نىسبەتەن ئۇزۇنراق يارالغان ئادەمنىڭ قولى نىسبەتەن قىسقاراق يارىلىپ قالغان ئادەمگە قارىغاندا، ئۆزىگە لازىملىق نەرسىنى (قولنى سوزۇپلا) ئېلىشى ئاسان بولۇشتەك ئەمەلىيەت، بارا-بارا ئوخشىتىش ۋاسىتىسى ئارقىلىق ئۆزىگە ئېھتىياجلىق نەرسىگە (مۇئەييەن ئامال ئارقىلىق) ئاسانلا ئېرىشەلەيدىغان ئادەملەرگە تەتبىق قىلىنغان. نەتىجىدە، ھازىرقى ئىستېمالىمىزدىكى «قولى ئۇزۇن» دېگەن ئىدىئوم شەكىللەنگەن. دېمەك، ئىدىئوملارنىڭ شەكىللىنىشىدە شۇ تىللىق خەلقنىڭ تۇرمۇش تەجرىبىسى، شۇ تىللىق خەلققە خاس بولغان پىسخىك تەسەۋۋۇر ۋە شۇ مىللەت تىلىدىكى سىتىلىستىك ۋاسىتىلەر مۇھىم رول ئوينايدۇ.

ئۇنىڭدىن باشقا، ئۇيغۇر تىلىدىكى ئىدىئوملارنىڭ شەكىللىنىشى ۋە كېلىشى مەنبەسىنى يەنە تىۋۇۋەندىكىدەك بىرقانچە تەرەپلەردىن چۈشەندۈرۈشكە بولىدۇ.

بىرىنچى. ئۇيغۇر تىلىدىكى خېلى بىر بۆلەك ئىدىئوملار دىنىي رىۋايەتلەردىن، خۇسۇسەن ئون ئەسىرلىك ئېتىقاد تارىخىغا ئىگە بولغان ئىسلام رىۋايەتلىرىدىن كەلگەنلىكى بايقىلىنىدۇ. مەسىلەن، ئەلىمىساقىتىن تارتىپ، ئابى زەمزمەنىڭ سۈيىدەك، قىيامەتنىڭ مۈشۈكىدەك، ئون سەككىزمىڭ ئالەم، پېشانىسىدىن كۆرمەك، زۇۋۇلىسى چوڭ، زۇۋۇلىسى كىچىك، زۇۋۇلىسى پىشقان (پىششىق)، پېشانىسى ئوڭ، پېشانىسى تەتۈر دېگەنلەرگە ئوخشاش. «ئەلىمىساقىتىن تارتىپ» دېگەن ئىدىئومنى ئالسا، ئۇنىڭدىكى «ئەلىمىساق» ئاتالغۇسى ئىسلامىيەت چۈشەنچىسى بويىچە ئالەمنىڭ بەرپا قىلىنىشى شەرھلىنىدىغان دىنىي رىۋايەتتىن كەلگەن بولۇپ، ئۇنىڭ مەنىسى «ئەھدە كۈنى»، يەنى مۇسۇلمانلارمۇ، ناسارالارمۇ، يەھۇدىيلەرمۇ ئوخشاشلا ئىنسانىيەتنىڭ ئاتىسى دەپ قارايدىغان ئادەم ئەلەيھىسسالام بىلەن ئۇنىڭ ياراتقۇچىسى (ئاللا) ئوتتۇرىسىدا ئەھدە تۈزۈلگەن كۈن دېگەن بولىدۇ. ئەمدى، ئىسلام دىنىنى چۈشەنچىسى بويىچە شۇ (ئەھدە) كۈنى ئادەم ئەلەيھىسسالام ئۆز ياراتقۇچىسىغا سەجدە قىلغان ئورۇن «ئالەم بىنا بولغان جاي» (地之辟天开) دەپ قارالغاچقا، مەزكۇر ئەھدە كۈنى (ئەلىمىساق) نىڭ ئۆزى تەبىئىي ھالدا «ئالەم بىنا بولغان چاغ (كۈن، ۋاقت)» (时之辟天开) نى بىلدۈرىدىغان خاس ئاتالغۇ بولۇپ قالغان. («تىل ۋە تەرجىمە» 90 - يىللىق 4 - سان)

ئىككىنچى. بەزى ئىدىئوملارنىڭ شەكىللىنىشى مۇئەييەن تارىخىي شەخس ۋە تارىخىي ۋەقەلەرنى مەنبە قىلغان بولىدۇ. مەسىلەن، «تەيپىنەمنىڭ ۋاقتىدا» دېگەن ئىدىئومدىكى مەر-

كۈزى سۆز «تەيپىنەنە» مىلادى 1331 - يىلى تەختكە ئولتۇرغان ئۇيغۇر ئىدىقۇت خانلىقىنىڭ ئەڭ ئاخىرقى پادىشاھى تايپىنۇ دېگەن كىشى (ئىسمى) دىن كەلگەن. تايپىنۇ شاھنىڭ ئاغدۇرۇلۇشى بىلەن ئىدىقۇت خانلىقى دەۋرى ئاياغلاشقانلىقى ئۈچۈن، كېيىنكى كىشىلەر شۇ زامانى ئەسلىگەندە «تايپىنۇم» نىڭ ۋاقتىدا» دېگەن بىرىكىمىنى ئىشلىتىشكە ئادەتلەنگەن ۋە بۇ سۆز تەدرىجىي ھالدا «تەيپۈنەنەنىڭ ۋاقتىدا» (قەشقەر - نىڭ بەزى جايلىرىدا ھېلىمھەم مۇشۇنداق دېيىلىدۇ)، «تەيپ - نەنەنىڭ ۋاقتىدا» شەكلىدە تۇراقلىشىپ، «ئۇزاق ئەسىرلەر بۇرۇنقى زاماندا»، «زامانى ئاۋۋالدا» دېگەن ئۇقۇمنى يورۇت - تىدىغان ئىدىئوم بولۇپ قالغان. («تەل ۋە تەرجىمە» ژۇرنىلى 87 - يىللىق 12 - سان)

«ئاق تاغلىق، قارا تاغلىق بولۇشۇپ كەتسەك» دېگەن ئىدىئوم ئادەتتە مۇنداق بىر تارىخىي ۋەقە بىلەن چۈشەندۈرۈلۈپ كەلگەن: XVII ئەسىرنىڭ باشلىرىدا، بۇخارادىن قەشقەرگە ۋەلى ئاتلىق ئىككى ئوغلى بولغان. مەخدۇم ئەزەم ۋاپات بولغاندىن كېيىن، مەزكۇر ئاكا - ئۇكا ئىككىيلەن تەسەۋۋۇپ تەلىماتىنى ۋە ئۆزلىرى ياقلايدىغان دىنىي ئەقىدىلەرنى كەڭ تارقىتىش مەقسىتىدە ھەرقايسى ئۆز ئەتراپىغا مۇرىت توپلايدۇ. كېيىنچە، بۇ ئاكا - ئۇكا ئىككىيلەننىڭ مۇرىتلىرى كۆپىيىپ، جەنۇبىي شىنجاڭ رايونىدا ئىككى چوڭ دىنىي مەزھەپنى شەكىللەندۈرىدۇ. ئىمام كالان ئۆز مەزھىپىگە «ئىشقىيە» دەپ ئات قويدۇ، ئىسھاق ۋەلى باش بولغان مەزھەپ «ئىسھاقىيە» دەپ ئاتىلىدۇ. كېيىنچە، خەلق ئارىسىدا كى ئىمام كالاننىڭ ئىشقىيە مەزھىپىگە مۇرىت بولغانلار ۋە ئۇلارنى ياقلايدىغانلار «ئاق تاغلىقلار» دەپ، ئىسھاق ۋەلىنىڭ «ئىسھاقىيە» مەزھىپىگە مۇرىت بولغانلار ۋە ئۇلارنى قوللايدىغانلار «قارا تاغلىقلار» دەپ ئاتىلىدۇ.

دىغانلار «قارا تاغلىقلار» دەپ ئاتىلىدۇ. بۇ ئىككى مەزھەپ تارىختا دىنىي تەسىر دائىرىسى تالىشىپ ئايىغى ئۈزۈلمەس نىزا - جاڭجاللارنى قىلغان. شۇنىڭدىن بۇيان، «ئاق تاغلىق، قارا تاغلىق بولۇشۇپ كەتمەك» دېگەن بىرىكمە سۆز ئىككى ئادەم ياكى ئىككى گۇرۇھ ئوتتۇرىسىدىكى قىلچە ئەھمىيەتسىز ئىناقسىزلىقنى كۆرسىتىدىغان ئىدىئوم بولۇپ قالغان. («ئۇيغۇر تىلىنىڭ ئىزاھلىق فرازبۆلۈگىيىلىك بىرىكمىلەر سۆزلۈكى»، 27 - بەت)

ئۈچىنچى. بەزى ئىدىئوملار ئەپسانە، چۆچەك، لەتىپە قاتارلىق خەلق ئېغىز ئەدەبىياتى ژانىرلىرىدىن كەلگەن. ئالايلىق، «موللام مۇشۇك بولۇۋالماق» دېگەن ئىدىئوم مۇشۇكىنىڭ چاشقان تۇتۇشتىن «توۋا» قىلىپ، بېشىغا سەللە يۆگەپ، قولىغا تەسۋى ئېلىپ «موللام» بولۇۋالغانلىقى، ئاندىن چاشقانلار ئىنىدىن چىققان چاغدا، ئۇلارنى بىراقلا نابۇت قىلغانلىقى سۆزلىنىدىغان ئۇيغۇر خەلق چۆچىكىدىن كەلگەن بولۇپ، ئۇ ئادەتتە «قۇيرۇقنى ۋاقتىنچە ئىچىگە تىقىۋالماق»، «قورساققا يامان غەرەزنى پۈكۈپ، دياخشى، قىياپىتىگە كىرىۋالماق» دېگەن مەنىنى ئىپادىلەيدۇ؛ «كەشنى توغرىلىماق» ئىدىئومى بولسا، بىر دىنىي ئاقساقالنىڭ ئۆزىنى تاۋاپ قىلىپ كەلگەنلەرنىڭ خەير - سەدىقلىرىنى ئېلىپ بولغاندىن كېيىن، مۇرىتلىرى ئارقىلىق تاۋاپچىلارنىڭ پەگاھتىكى كەشلىرىنىڭ تۇمشۇقىنى تاۋاپخاننىڭ سىرتىغا قىلىپ توغرىلاپ، كېتىشكە بىشارەت قىلغانلىقى بايان قىلىنغان ھېكايىدىن كەلگەن بولۇپ، ئۇ «كەتمەك» دېگەن مەنىنى بىلدۈرىدۇ؛ «شورپىسىنىڭ شورپىسى» دېگەن ئىدىئوم نەسىردىن ئەپەندىنىڭ شۇ ھەقتىكى لەتىپىسىدىن كەلگەن. «دەججەلنىڭ توقۇمى»، «بېشىغا دۆلەت قۇشى قونماق» دېگەن ئىدىئوملار

بولسا خەلق ئەپسانىلىرىدىن كەلگەن ۋە باشقىلار.

تۆتىنچى. بەزى ئىدىئوملار باشقا مىللەت تىلىدىكى تۇراقلىق بىرىكمە ياكى ئىدىئوملارنىڭ ئۇيغۇر تىلىغا سۆزمۇ سۆز تەرجىمە قىلىپ ئىشلىتىلىشى نەتىجىسىدە بارلىققا كەلگەن. مەسىلەن، «يامغۇردىن كېيىنكى بامبۇكتەك»، «بېلىق بىلەن سۇنىڭ مۇناسىۋىتىدەك»، «قالپاق كىيگۈزمەك»، «چىقىش يولى بەرمەك»، «كوكۇلىسىغا ئېسىلۋالماق»، «ئېچىلىپ سايىرماق»، «سىمناق تېشى»، «ئىشىكىنى ئېچىۋەتمەك» دېگەنگە ئوخشاش ئىدىئوملار خەنزۇ تىلىدىن كىرگەن؛ «دۇراكقا سوت يوق»، «پارتىزانلىق قىلماق» دېگەنلەر رۇس تىلىدىن كىرگەن؛ «گۈلۈقەلىرى ئېچىلىپ كەتمەك»، «پېشانىسىدىن كۆرمەك»، «پۇخادىن چىقماق» دېگەنلەر بولسا، ئەرەب - پارس تىللىرىدىن كىرىپ ئۆزلەشكەن.

بەشىنچى. مۇتەسەككىپ سانلىق ئىدىئوملار ئەسلىدە خەلقنىڭ تۇرمۇش ئەمەلىيىتىنى، ھايات تەجرىبىسىنى مەنبە قىلغان ئەركىن سۆز بىرىكمىلىرى بولۇپ، ئۇلار تىل ئەمەلىيىتىدىكى ئىشلىتىلىش چاستوتىسىنىڭ ئېشىشىغا ئەگىشىپ، تىلدىكى مۇبالىغە، ئوخشىتىش، سېلىشتۇرۇش قاتارلىق سىتېلىستىكىلىق ۋاسىتىلەرنىڭ رول ئوينىشى ئارقىسىدا ئۆزلىرىگە يېڭى مەنە يۈكلەپ بۈگۈنكى ئىدىئوملار بولۇپ شەكىللەنگەن. مەسىلەن، «سوغۇق سۇ سەپمەك»، «كونا خامانىنى سورۇماق»، «قوشتىن ئېلىپ سۆرمەك سالماق»، «كالا سوقۇش تۇرماق»، «قارا چاپلىماق»، «دولا چىقارماق»، «دېمى ئىچىگە چۈشۈپ كەتمەك»، «لېۋىنى چىشلەپ قالماق»، «ئارپىسىنى خام ئورۇغاندەك»، «داق يەرگە ئېشەك سىيگەندەك»، «قىسىر قالغان كالىدەك» دېگەنلەرگە ئوخشاش.

3§. ماقال - تەمسىللەر

1. ماقال ۋە تەمسىل ھەققىدە چۈشەنچە

«ماقال» دېگەن ئاتالغۇ تىلىمىزغا چاغاتاي ئۇيغۇر تىلى دەۋرىدە ئەرەبچىدىن كىرىپ ئۆزلەشكەن سۆز بولۇپ، ئۇنىڭ تۈپ مەنىسى «سۆز، گەپ» دېگەن بولىدۇ. مەزكۇر سۆزنىڭ ئايال سىغىمى بولغان «ماقالە» سۆزىنىڭ ئەمەلىيەتتە «يېزىق ئارقىلىق قەغەز يۈزىگە ئېلىنغان سۆزلەر» ئۇقۇمىدا ئىشلىتىلىۋاتقانلىقىنىڭ ئۆزىمۇ بۇنى دەلىللەپ تۇرۇپتۇ.

1989 - يىلى شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى تەرىپىدىن نەشىر قىلىنغان «خەنزۇچە - ئۇيغۇرچە لۇغەت» تە ئۇيغۇرچە دىكى «ماقال» سۆزى خەنزۇ تىلىدىكى «俗话» سۆزىنىڭ يېشىمى قىلىپ بېرىلگەن. بىزنىڭچە، بۇ ناھايىتى توغرا. دېمەك، «ماقال» دېگەنلىك ھەرقانداق سۆز، ئىختىيارى ھالدا ئېيتىلىدىغان ھەرقانداق بىر گەپ (话) ئەمەس، بەلكى ئۇ «俗话» دۇر. خەنزۇ تىلىدىكى «俗话» سۆزىنى بەزى تىلچىلار يېشىپ چۈشەندۈرگەندە، «ئاتا سۆزلىرى» دەپ ئىزاھلايدۇ. («تىل ۋە تەرجىمە» ژۇرنىلى 90 - يىللىق 2 - سان 37 - بەت) «ماقال» ئاتالغۇسى ئەدەبىي تىلغا خاس سۆز بولۇپ، كەڭ خەلق ئاممىسى ئادەتتە «ماقال» دەپ ئىشلەتمەيدۇ. زىيالىيلار «ماقالدا مۇنداق دېيىلگەن» ياكى «مۇنداق ماقال بار» دېسە، ئاۋام خەلق «كونىلاردا مۇنداق بىر گەپ بار» دەپ، «ماقال» سۆزىنىڭ ئەسلى مەنىسىنى ئەينەن ئېيتىدۇ. بۇمۇ «ماقال» نىڭ ئەمەلىيەتتە «كونىلاردىن ئۇدۇم قالغان گەپ»، «ئاتا - بوۋىلار سۆزى» ئىكەنلىكىنى ئىسپاتلاپ تۇرۇپتۇ.

يۇقىرىقىدەك چۈشەنچىلەر ئاساسىدا، ئۇيغۇر تىلى

لېكسىكىسىدىكى تۇراقلىق تەركىبلەرنىڭ بىرى بولغان
ماقالغا مۇنداق تەبىر بېرىمىز:

جانلىق تىلدا كەڭ ئومۇملاشقان، ئاتا - بوۋىلارنىڭ
ئۇزاق ئەسىرلىك تۇرمۇش تەجرىبىلىرى، شۇنداقلا ئۇرلۇك
ھايات سەرگۈزەشتىلىرىدىن يەكۈنلەنگەن ئۆلگە، نەسىھەت،
تەنبىھ، ئىبەرەت خاراكتېرىدىكى تۇراقلىق جۈملىلەر -
ماقال دەپ ئاتىلىدۇ. مەسىلەن:
كۆرگىنىڭدىن كۆپتۈر كۆرمىگىنىڭ، كۆرمىگەننى كۆرەر -
سەن ئۆلمىگىنىڭ.

مەن كۆيەرمەن بالامغا، بالام كۆيەر بالىسىغا.
ئىشلىگەننىڭ يۈزى يورۇق، ئىشلىمىگەننىڭ يۈزى چورۇق.
ئويىناپ سۆزلىسەڭمۇ ئويلاپ سۆزلە.
سورا - سورا بىلىم ئاپتۇ، ئويىلا - ئويىلا كېيىن قايتۇ...
«تەمسىل» دېگەن ئاتالغۇمۇ تىلىمىزغا چاغاتاي ئۇيغۇر
تىلى دەۋرىدە ئەرەبچىدىن كىرىپ ئۆزلەشكەن سۆزلەردىن
بولۇپ ھېسابلىنىدۇ. بەزى تىلچىلار مەزكۇر سۆزنىڭ ئاساسلىق
مەنىسىنىڭ «مىسال قىلىپ كەلتۈرۈش، ئوخشىتىش» («ئۇيغۇر
كلاسسىك ئەدەبىياتىدىن سۆزلۈك»، 142 - بەت) بولىدىغان
لىقىغا قاراپ، ئۇنى ماقال بىلەن بىر گەپ ئەمەس، شۇڭا،
ئۇيغۇر لېكسىكولوگىيىسىدىكى ماقال بىلەن تەمسىلى بىر -
بىرىگە ئوخشاشمايدىغان ئايرىم - ئايرىم تۇراقلىق تەركىبلەر
ھېسابلاش كىرەك دەپ قارايدۇ. ئۇلارنىڭ تەبىرىچە، يورۇ -
تۇلماقچى بولغان ئۇقۇم (يەنى ئىبەرەت، تەنبىھ، ئۆلگە ياكى
نەسىھەت) مۇئەييەن بىر نەرسىنى مىسال قىلىپ كەلتۈرۈش
ئارقىلىق ئىپادىلەنگەن تۇراقلىق جۈملە - تەمسىل دەپ
ئاتىلىدۇ. مەسىلەن، «يىراق بولسا كىشىنىشەر، يېقىن تۇرسا
چىشىلىشەر»، «ئۆچكىنىڭ ئوچۇق تۇرسا ھېچ گەپ يوق،
قوينىڭ ئېچىلىپ قالسا ھويت - ھويت»، «بۇرىنىڭ تەڭ

ئورتاق، قاغىنىڭ دەرەخ بېشىدا»، «قول يەتمىگەن شاپتۇل ئاچچىق»، «بۇغداينىڭ باھانىسىدا قارىمۇق سۇ ئىچىپتۇ»، «ئېشەككە كۈچۈك يەتمىسە ئۇر توقۇمنى»، «توخۇ داڭگال چۈشەيدۇ، ئۆچكە جاڭگال»، «شامال چىقىمسا دەرەخ لىڭ شىماس» دېگەنلەرگە ئوخشاش.

دەرۋەقە، «ماقال» نىڭ لۇغەت مەنىسى «گەپ» دېگەن بولسا، «تەمسىل» نىڭ مەنىسى «مىسال قىلىپ كۆرسىتىش» دېگەن بولىدۇ. تەتقىقات نۇقتىسىدىن ئېلىپ ئېيتقاندا، ماقال - تەمسىللەرنىڭ ئىچىدىكى ئۇقۇم بىۋاسىتە بايان قىلىنغانلىرىنى «ماقال» دەپ، دېمەكچى بولغان مۇددىئا مۇئەييەن مىسالنى كەلتۈرۈش ئارقىلىق شەرھلەنگەنلىرىنى بولسا، «تەمسىل» دەپ ئايرىپ چۈشەندۈرسە، ئۆگەتسە، تەتقىق قىلسا بولىدۇ. ھازىر بەزى تىلچىلار ئۆزئارا ئوخشاشمايدۇ دەپ چۈشەندۈرۈپ كېلىۋاتقان ماقال بىلەن تەمسىلدىكى تۈپكى ئۇقۇم ئورتاقلىقى، مەزكۇر «ماقال» ۋە «تەمسىل» سۆزلىرىنىڭ تارىختىن بۇيانقى ئىستېمال قىلىنىش ئەھۋالى، شۇنداقلا كلاسسىك تىلچى ۋە ئەدىبلەرنىڭ مۇناسىد ۋە ئىلىك بايانلىرىنى ھېسابقا ئالغاندا، ماقال بىلەن تەمسىل نى بىر - بىرىگە ئوخشاشمايدىغان ئىككى خىل تۇراقلىق تەركىب دەپ قاراشقا بولمايدۇ. چۈنكى، بىرىنچىدىن، ياخشىلاپ مۇلاھىزە قىلىدىغان بولساق، بىز «ھېچقانداق مىسال كەلتۈرمىگەن ھالدا، مەسىلىنى بىۋاسىتە چۈشەندۈرىدۇ» دەپ تەرىپلەۋاتقان ماقاللارمۇ ئەمەلىيەتتە ئاتا - بوۋىلار ئىۋز تۇرمۇش تەجرىبىلىرىنى مىسال قىلىش ئارقىلىق (ئۆز سەرگۈزەشتىلىرىدىن ئېلىپ) بىزگە قىلغان ئۈگۈت - نەسىھەت لەردۇر. ئىككىنچىدىن، بۈيۈك ئالىم مەھمۇد قەشقەرى ئۆزى نىڭ «تۈركىي تىللار دىۋانى» دا ئاشۇنداق يورۇتۇلماقچى بولغان ئۇقۇم مۇئەييەن مىسال ئارقىلىق ئىپادىلەنگەن تۇراقلىق

جۈملىلەرنىمۇ ئوخشاشلا «ماقال» دەپ ئاتىغان. مەسىلەن، «بۆرىنىڭ تەڭ ئورتاق، قۇزغۇننىڭ يىغاچ باشىدا» (بۆرىنىڭ تەڭ ئورتاق، قاغىنىڭ دەرەخ بېشىدا)، «قارى ئۆگۈز بالدۇقا قورقماس» (قېرى كالا پالتىدىن قورقماس)، «سۇ كۆرمە-گىنچە ئەتۈك تارتما» (سۇنى كۆرمەي ئۆتۈك سالما) دېگەنلەرگە ئوخشاش. ئۈچىنچىدىن، «تەمسىل» ئاتالغۇسىنىڭ ھازىرقى تەمسىللەرنى كۆرسىتىدىغان سۆز قىلىپ قوللىنىلىشى تېخى يېقىنقى زامانلاردىكى ئىش. چاغاتاي ئۇيغۇر تىلىنىڭ دەسلەپكى چاغلىرىدا، «تەمسىل» ئورنىدا «مەسەل» سۆزىمۇ قوللىنىلغان. مەسىلەن، «ئاياقىڭغە تۈشەر ھەرلەھزە گىسۇ، مەسەلدۈركىم چىراغ تۇبى قاراڭغۇ» (ئۆرۈم چاچلىرىڭ ھەمىشە تاپىنىڭغىچە چۈشۈپ تۇرىدۇ. تەمسىلدە: «چىراغ تۈۋى قاراڭغۇ» دېگەندەك). (لۇتفى غەزەللىرى» دىن، «ئۇيغۇر كلاسسىك ئەدەبىياتىدىن نەمۇنىلەر»، 252 - بەت) دېمەكچىمىزكى، «تەمسىل» سۆزىنىڭ لۇغەت مەنىسى «ماقال» غا ئوخشاشمايدىغانلىقى ئۈچۈنلا، ئۇنى ماقاللارنى كۆرسەتمەيدۇ قىلىپ ئايرىۋېتىشنىڭ ھېچقانداق ئاساسى يوق. چۈنكى، خۇددى «مەسەل» بىلەن «تەمسىل» ئۆز زامانىسىدا بىر ئۇقۇمنى كۆرسەتكەنگە ئوخشاش، «ماقال» بىلەن «تەمسىل» مۇ ئەمەلىيەتتە بىرلا ئۇقۇمنى يورۇتۇپ كەلگەن. شۇڭا، ھازىر ئۇنى «ماقال - تەمسىل» قىلىپ بىر گەۋدە، بىر كاتېگورىيىگە مەنسۇپ بولغان تۇراقلىق تەركىبىنىڭ ئومۇمىي نامىغا مۇقىملاشتۇرۇشىمىز تامامەن توغرا.

2. ماقال - تەمسىللەرنىڭ ئاساسلىق ئالاھىدىلىكلىرى
ماقال - تەمسىللەرنىڭ تۇراقلىق بىرىكمە ۋە ئىدىئوملارغا نىسبەتەن ئالاھىدىلىكلىرى دەپ تۆۋەندىكىلەرنى كۆرسەتىش مۇمكىن:

بىرىنچى، ماقال - تەمسىللەر سۆز بىرىكمىلىرى
 ئەمەس، بەلكى مۇئەييەن ئاياغلاشقان ئوي - پىكىرنى تولۇق
 ئىپادىلەيدىغان مۇكەممەل جۈملىلەردۇر. مەسىلەن «تۆمۈرنى
 قىزىقىدا سوق»، «ئۆردەك گۆشى يەي دېسەڭ، غازنىڭ
 پېيىدا بول»؛ «تۆشۈك يىرتىقتىن كۈلەر»، «ئالتۇننىڭ
 قەدرىنى زەرگەر بىلىدۇ»، «ئۆرۈك ئۆرۈكنى كۆرسە ئالا بولۇر»
 دېگەنلەرگە ئوخشاش.

ئىككىنچى، ماقال - تەمسىللەرنىڭ شېئىرىي تۈسى
 قويۇق، مۇزىكىلىقى يۇقىرى، ئاھاڭدارلىقى كۈچلۈك بولىدۇ.
 مەسىلەن، «سۇ كېتىدۇ تاش قالىدۇ، ئوسما كېتىدۇ قاش
 قالىدۇ»، «ياخشىلىق قىلدىڭ خوپ قىلدىڭ، مېننەت قىلدىڭ
 يوق قىلدىڭ»، «تەگمىسەڭ تېرىق بولۇر، تەگمىسەڭ ئېرىق
 بولۇر» دېگەنلەرگە ئوخشاش.

ئۈچىنچى، ماقال - تەمسىللەر ئادەتتە مۇئەييەن كۈنتەپكىست
 ئىچىدە بولۇشنى شەرت قىلمايدۇ. مۇنداقچە قىلىپ ئېيتقاندا،
 ماقال - تەمسىللەر ھەرقانداق چاغدا، ھەرقانداق كۈنتەپكىستتە
 ئۆز مەنىسىنى ئېنىق ۋە تولۇق ئۇقتۇرۇۋېرىدۇ. مانا بۇ ماقال -
 تەمسىللەرنىڭ ئىدىئوملاردىن پەرقلىنىدىغان مۇھىم ئالاھىدى-
 لىكلىرىنىڭ بىرى. ئالايلىق، «قولغا قارىماق» دېگەن بىرىكمە
 قاتتىق تەلەپ بويىچە ئېيتقاندا، پەقەت «ئۇ جېنىمنى باقال-
 غۇدەك بىر ئىش تاپالىغىچقا، يەنىلا دادىسىنىڭ قولىغا
 قاراپ قالدى» دېگەندەك كۈنتەپكىست ئىچىدە بولغاندىلا،
 ئاندىن ئىدىئوم بولالايدۇ ۋە ئىدىئوملۇق مەنىسىنى ئۇقتۇرۇ-
 لايدۇ. ئەكسىچە، «سادىر ئەمدى ئۇنىڭ يۈزىدىن كۆزىنى
 ئۈزۈپ، قولىغا قارىدى» دېگەندەك كۈنتەپكىستلاردا بولسا، ئۇ
 ئىدىئوم بولالايدۇ، ئەلۋەتتە. ئەمدى، «ياخشى ئات ئۇزۇن
 يولدا سىنىلار» دېگەن ماقالىنى ئالسا، ئۇ ھەرقانداق چاغدا،
 ھەرقانداق بىر كۈنتەپكىست ئىچىدە بولغاندا ئوخشاشلا

ماقال بولۇپ، ھېچقاچان ئىككى بىسلىق مەنە ياكى بىرەر ئېنىقسىزلىق بېرىپ قويمايدۇ.

تۆتىنچى، ماقال - تەمسىللەرنىڭ قۇرۇلمىسى ئىدىئوملارنىڭكىدىن زىچ ۋە يۇقىرى دەرىجىدە تۇراقلىق بولىدۇ. ئادەتتە، ئۇنىڭغا ھېچقانداق سۆز قوشۇشقا، ھەتتا قوشۇمچىلارنى ئۇلاشقىمۇ بولمايدۇ. ئىدىئوملاردا بولسا، قۇرۇلما نىسبەتەن بوشراق بولىدۇ. مەسىلەن، «كۆڭلى تۈز»، «باغرى تاش»، «يۇمشاقباش» دېگەندەك ئىدىئوملارنى «كۆڭلى تۈزلۈك قىلماق»، «باغرى تاشلىق قىلماق»، «يۇمشاقباشلىق قىلماق» دېگەن شەكىللەرگە كىرگۈزگىلى بولىدۇ. بەزى ئىدىئوملار ۋارىيانتلىنىدۇ. مەسىلەن، «كۆڭلى تۈز» نى «تۈز كۆڭۈل» شەكىلدە، «بېشى ئاسمانغا تاقاشماق» نى «بېشى كۆككە يەتمەك» شەكىلدە ئىشلىتىشكە بولۇۋېرىدۇ. بىراق، «قوينى قاسساپ سويسۇن» دېگەندەك تەمسىلنى «قوينى قاسساپ بوغۇزلىسۇن (ياكى ئۆلتۈرسۇن)» دېگەندەك بۇرۇپ ئىشلىتىش ئادىتى يوق.

بەشىنچى، قاپىيداش ماقال - تەمسىللەردە سۆز قىسقارتىشقا بولىدۇ. بۇمۇ ماقال - تەمسىللەرنىڭ ئۆزىگىلا خاس بولغان بىر ئالاھىدىلىك. مەسىلەن، «قاغا بالام ئاپئاق، كىرىپە بالام يۇمشاق» دېگەن تەمسىلنىڭ ئەسلى «قاغا: مېنىڭ بالام ئاپئاق، دەيدۇ، كىرىپە: مېنىڭ بالام يۇمشاق، دەيدۇ» شەكىلدە بولۇپ، ئۇزاق ئەسىرنىڭ ئىستېمال جەريانىدا سۆز قىسقارتىش قىلىپ ھازىرقى شەكىلدە مۇقىملاشقان. قوش رادىپ، قوش قاپىيىلىك ماقال - تەمسىللەردە، ئاخىرقى قاپىيە سۆزنى قىسقارتىشقا بولىدۇ. مەسىلەن، «سۇ كېتىدۇ تاش قالىدۇ، ئوسما كېتىدۇ قاش قالىدۇ» دېگەن تەمسىلنى «سۇ كېتىدۇ تاش قالىدۇ، ئوسما كېتىدۇ قاش» شەكىلدە ئىشلىتىشكىمۇ بولىدۇ.

3. ماقال - تەمسىللەرنىڭ تۈرلىرى
ماقال - تەمسىللەرنى تۈزۈلۈشىگە قاراپ مۇنداق ئۈچ
تۈرگە بۆلۈشكە بولىدۇ.

بىرىنچى، ئاددىي جۈملىلىك ماقال - تەمسىللەر. بۇ،
تەركىبىدە بىرلا ئاددىي جۈملە بولغان ماقال - تەمسىل
لەرنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ. مەسىلەن:

تېرىككەننىڭ چېنىقى ئال.

تۈگۈرۈپ يېگەن مېھماندىن قورق.

قول ئىچىگە ئېگىلۇر.

قۇرۇق سۇدىن كاچات ياخشى.

قۇرۇق قوشۇق ئېغىز يىرتار.

كۆرۈنگەن تاغ يىراق ئەمەس.

ياخشى سۆز ھەسەلدىن تاتلىق.

گاچا قىزنىڭ تىلىنى ئانىسى بىلۇر.

ئىككىنچى، مۇرەككەپ جۈملىلىك ماقال - تەمسىللەر.
بۇ، تۈرلۈك شەكىلدىكى تەڭداش ۋە بېقىندى جۈملىلىك
ماقال - تەمسىللەرنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ. مەسىلەن:

گاچا چۆچۈرە يېسە، ئىچىدە ساناپ يەر.

ئىت بىلەن يولداش بولساڭ، قولۇڭدىن تاياق

چۈشمەسۇن.

كۆڭلۈڭ رەنجىسە، كۈلۈپ ئوينا.

كۆڭلۈڭگە ياقمىسا، كۆزۈڭگە ياقماس.

كۆككىنى كۆرۈپ، كۆكسۈڭنى كەرمە.

كۆرۈپ ئەسلىمەي، ئەسلەپ كۆر.

كۆسەي ئۇزۇن بولسا، قول كۆيمەس.

كۆپ تۇرغاندىن سورىماي، كۆپ كۆرگەندىن سورا.

كۆپ تۈكۈرسە كۆل تولار.

ئۈچىنچى، بېيىتلىك (ياكى قايسىداش) ماقال - تەمسىللەر. بۇ، مىسرالىرى قايسىداش بولغان بېيىت شەكلىدىكى ماقال - تەمسىللەرنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ. ئۇيغۇر لېكسىكىسىدىكى ماقال - تەمسىللەرنىڭ مۇتلەق كۆپچىلىكىنى مۇشۇ تۈردىكىلەر تەشكىل قىلىدۇ. مەسىلەن:

بەگىنى بالام دېمە، بۇقنى كالام دېمە.

بالىلىق ئۆي بازار، بالىسىز ئۆي مازار.

ئات يامنى ئالا، خۇتۇننىڭ يامنى بالا.

ئاتا قارغىشى ئوق، ئانا قارغىشى دوق.

سەللە دېگەن يۈك، ساقال دېگەن تۈك.

كۆرمىگىنىم كۆپ، يېمىگىنىم چۆپ.

بېيىتلىك ماقال - تەمسىللەرنىڭ بەزىلىرى تاق قاپىيلىك، يەنە بەزىلىرى قوش قاپىيلىك بولىدۇ. قوش قاپىيلىك ماقال - تەمسىللەرنىڭ ئىككىنچى مىسرالىنىڭ ئاخىرقى قاپىيىسى كۆپ ھاللاردا چۈشۈرۈپ قويۇلىدۇ. مەسىلەن:

نەقتىن ھەسەل چىقتى، نېسىدىن كېسەل. («چىقتى» سۆزى قىسقارتىۋېتىلگەن)

نوقانچىنىڭ كۆزى يامان، سۇخەنچىنىڭ سۆزى. («يا-مان» سۆزى چۈشۈپ قالغان)

قەرز ئېلىپ بەرمىگىنىڭنى كۆرەي، تۇغۇلۇپ ئۆلمىگىنىڭنى. سوپى سوۋۇغاننى يەر، تاپسا يوغاننى.

بالىنى ياشتىن ئۆگەت، خوتۇننى باشتىن.

ئات ئورۇقلۇقتا بۇزۇلار، خوتۇن غېرىبلىقتا.

بالىسىزنىڭ مېلى ھارام، ئىمانسىزنىڭ جېنى.

بېخىلغا ھاجىتىڭ چۈشسە يوق دەيدۇ، سېخىغا ھاجىتىڭ چۈشسە خوپ.

4. ماقال - تەمسىللەرنى تەتقىق قىلىش ۋە ئۇنىڭ

ئەھمىيىتى

ماقال - تەمسىللەر كىشىلەرنىڭ ئۇزاق ئەسىرلىك تۇرمۇش ئەمەلىيىتى، تەجرىبىسى ۋە ھايات خۇلاسىسى ئاساسىدا مەيدانغا كەلگەن سۆزلەم دۇردانىلىرى بولۇپ، تىلدا ئۇزاق مۇددەت پىششىقلاش، ئۇزاق زامان بىر قېلىپتا ئىشلىتىش نەتىجىسىدە شەكىللەنگەن. بىر تەمسىل سۆز ئەڭ دەسلەپتە پەقەت بىر ئادەمنىڭ ئۆز تۇرمۇش تەجرىبىسىدىن ئېلىپ ئېيتقان ھاياجانلىق يۈرەك سۆزى بولۇشى مۇمكىن. بىراق، ئۇ مىڭلىغان، ئون مىڭلىغان ئادەملەرنىڭ ئەقلىي قايىللىقىدىن ئۆتۈپ، شۇلارنىڭمۇ يۈرىكىدىن چىقىرىپ ئېيتىدىغان ئۆز سۆزىگە ئايلانغاندىلا ئاندىن ئۇ ماقال - تەمسىل بولالايدۇ. دېمەك، ماقال - تەمسىل بىر ئادەم تەرىپىدىن ئىجاد قىلىنىش بىلەنلا شەكىللەنگەن نەرسە ئەمەس، بەلكى ئۇ شۇ تىلدىكى ئومۇمىي خەلقنىڭ ئىستېمال ئەمەلىيىتىدىن ئۆتكەن، شۇ تىللىق خەلقنىڭ ھەممىسىگە تەئەللۇق بولغان تۇراقلىق جۈملىلەردۇر.

تىلچىلار ۋە خەلق ئېغىز ئەدەبىياتچىلىرى ئۇيغۇر خەلق ماقال - تەمسىللىرىنى توپلاش ۋە تەتقىق قىلىشقا ھەقىقىي يوسۇندا ئەھمىيەت بېرىپ كەلدى ۋە كەلمەكتە. مەملىكىتىمىزنىڭ ئۆزىدىلا 1957 - يىلى مەھمۇد زەيدى توپلىغان «ئۇيغۇر خەلق ماقال - تەمسىللىرى» مىللەتلەر نەشرىياتى تەرىپىدىن نەشر قىلىنغان. 1979 - يىلى مەھمەت رەھىم تەييارلىغان «ئۇيغۇر خەلق ماقال - تەمسىللىرى» شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى تەرىپىدىن نەشر قىلىندى. 1984 - يىلى ئالىم قادىر، جاڭ چۈنشى، جاۋ شىجىيەلەر تۈزگەن ئۇيغۇرچە - خەنزۇچە سېلىشتۇرما «ئۇيغۇر خەلق ماقال - تەمسىللىرى» شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى تەرىپىدىن نەشر قىلىندى. يېقىنقى

يىللاردىن بۇيان، بەزى تىلچىلار ھازىرقى زامان ئۇيغۇر خەلق ماقال - تەمسىللىرى بىلەن قەدىمكى ئۇيغۇر تىلى دەۋرىدىكى ماقال - تەمسىللەرنى سېلىشتۇرۇپ تەتقىق قىلىپ، ماقال - تەمسىل ژانىرى بويىچە سېلىشتۇرما تەتقىقاتچىلىقنىڭ يولىنى ئېچىپ بەردى. ئۇلار بۈيۈك ئالىم مەھمۇد قەشقەرى ئۆز «دىۋانى» غا كىرگۈزگەن ماقال - تەمسىللەر بىلەن ھازىرقى ماقال - تەمسىللەرنى سېلىشتۇرۇپ، ئاشۇ 1000 يىللار بۇرۇن ئىشلىتىلگەن ماقال - تەمسىللەر بىلەن ھازىر ئىشلىتىلىۋاتقانلىرىنىڭ ئەينەن ۋە ئاساسەن ئوخشىشىدىغانلىرى مۇتلەق كۆپ سانلىقىنى تەشكىل قىلىدىغانلىقىنى، ئۆزگەرگەن دېگەنلىرىنىڭمۇ ئومۇمىي ئۇقۇم دائىرىسىنىڭ ئوخشىشىدىغانلىقىنى ئىسپاتلاپ چىقتى. ئالايلۇق:

1. ئەينەن ئوخشىشىدىغانلىرىدىن

ھازىر

«دىۋان» دا

ئالغۇچى ئارىلان،	ئالىمچى ئارىلان،
بەرگۈچى چاشقان.	بەرىمچى سىپچان.
بۆرىنىڭ تاپقىنى تەڭ ئورتاق،	بۆرىنىڭ ئورتاق،
قاغىنىڭ دەرەخ بېشىدا.	قۇزغۇننىڭ يىغاچ باشىدا.
ئىككى قوچقارنىڭ كاللىسى	ئىككى قوچقار باشى
بىر قازاندا قاينىماس.	بىر ئەشەپتە پىشماس.
ئادەم ئالىسى ئىچىدە،	كىشى ئالاسى ئىچىتىن،
ھايۋان ئالىسى تېشىدا.	يىلقى ئالاسى تاشتىن.
كۆسەي ئۇزۇن بولسا،	كۆسەگۈ ئۇزۇن بولسا،
قول كۆيمەيدۇ.	ئەلىگ كۆيمەس.

2. ئاساسەن ئوخشىشىدىغانلىرىدىن

ھازىر

«دىۋان» دا

ئاتاسى ئاچىغ ئالىملا يەسە، ئانىسى ئاچچىق غورا يېسە،

«دىۋان» دا

ئوغلنىڭ تىشى قامار.
 ئولده چى سىچغان،
 مۇش تاشاقىن قاشىر.
 (چاشقانىڭ ئۆلگۈسى
 كەلسە، مۇشۈكنىڭ
 تاشقىنى قاشلار)
 قورقمىش كىشىگە
 قوي باشى قوش كۆرۈنۈر.

ھازىر

قىزىنىڭ چىشى قاماپتۇ.
 چاشقانىڭ ئۆلگۈسى كەلسە،
 مۇشۈكنىڭ قۇيرۇقىنى
 چىشلەيدۇ.
 قورققانغا قوش كۆرۈنەر،
 كۆلەڭگىسى بەش.

x x x x

ئىكى بۇغرا ئىكەشۇر،
 ئوترا كۆكەگۈن يانچىلۇر.

ئىككى ئات تېپىشسە،
 ئارىدا ئېشەك ئۆلۈر.

x x x x

قۇش قاناتىن، ئەر ئاتىن.

ئەر قانىتى ئات.

x x x x

بىرىن بىرىن مىڭ بولۇر، تاما - تاما كۆل بولۇر.
 تاما تاما كۆل بولۇر.

3. مەنە دائىرىسى ئوخشىشىدىغانلىرىدىن

«دىۋان» دا

ئوۋچى نەچە ئال (ھىلە) بىلسە،
 ئاندىغ (ئېيىق) ئانچە يول بىلىر.

ھازىر
 ئوۋچىنىڭ قارچىغىسى بولسا،
 توشقانىڭ نەزىرىسى بار.

«دېۋان»دا

ھازىر

بۆرى قوشنىسىن يەمەس. بۆرە قوشنىسىغا قەست قىلماس.

x x x x

قۇتسۇز قۇدۇغقا كىرسە (1) تەلە يىسىزنىڭ سېڭىغا بۇغداي قۇم ياغار.
بەختسىز قۇدۇققا چۈشسە، (2) تەلە يىسىز ئوۋغا چىقسا، قۇم ياغار
كەينىدىن غوۋغا چىقىپتۇ.

x x x x

سۇۋ ئىچىرمەسكە سۈت بەر. تاش ئاتقانغا ئاش ئات.

x x x x

تىلىن تەرگىگە تەگىر. تىلى يۇمشاق ئاش يەرە.
(تىل بىلەن نېمەتكە ئېرىشەر) تىلى قاتتىق مۇشت يەر.
«شىنجاڭ ئىجتىمائىي پەنلەر تەتقىقاتى»، 90 - يىلىق
4 - سان

ئۇنىڭدىن باشقا، يېقىندىن بۇيان بەزى تەتقىقاتچىلار ھازىر قوللىنىمىزدا بار توپلام ۋە لۇغەتلەردە كۆرۈلمەيدىغان، بىراق، كۈندىلىك ئىستېمالدا، خۇسۇسەن ئەدەبىي تىل ئىستېمالىدا خۇددى ماقال - تەمسىللەردە كىلا ئىشلىتىلىۋاتقان تۇراقلىق تەركىبلەرنى توپلاپ زۇرناللاردا ئېلان قىلدى. بۇمۇ يېڭى ماقال - تەمسىللەرنىڭ پەيدا بولۇشىنى تەتقىق قىلىش تىكى تولىمۇ ئەھمىيەتلىك ئەمگەك ھېسابلىنىدۇ. ئالايلۇق، «ئاتقان تېشىدىن قورقما، ئاتقان يېشىدىن قورق»، «ئاينىڭ

يورۇقى بار، گۇماننىڭ سورىقى بار»، «ئاجىز كەلسە دوختۇر،
 سالامەتلىك يوقتۇر»، «ئانا تىلىنىڭ ماھىرى، ئۆز ئېلىنىڭ
 شائىرى»، «ئادەمنىڭ چوڭىدىن قورقما، توڭىدىن قورق»،
 «بالاڭ ئەمگەك سۆيىمىدى، دېمەك ساڭا كۆيىمىدى»، «ئاسمان
 نىڭ تورۇسى يوق، قورقۇنچاقنىڭ جورىسى»، «بىلىمگە نىسى
 سورىغان، كۆڭلى ئايدەك يورۇغان»، «كىمكى پۇلغا قىزىنقار،
 توغرا يولدىن ئېزىنقار»، «بالا ئارىسىغا كىردىڭ، دوستلۇقىڭنى
 يىردىڭ»، «ۋاقىتنى كىم ئۇتىدۇ، بەخت قۇشىنى تۇتىدۇ»،
 «تەختنىڭ كەتسە كەتسۇن، بەختنىڭ كەتسۇن»، «ئۆمۈرۈڭ
 مەڭگۈ ئەمەس، ھۈنۈرىڭ مەڭگۈ»، «ئۆز خەلقىنى سۆيگەن،
 بەختى ئۈچۈن كۆيگەن»، «ئەركە ئۆسكەن بالا، بولىدۇ ئىشقا
 چالا»، «ياخشى دوست چەتلەيدۇ، بىراق ئۇزاق كەتمەيدۇ»،
 «يىغلىغاندىن كۈلگەن ياخشى، رەسۋالىقتىن ئۆلگەن»، «ئىن
 سان بۇرۇن كېتەر، قەدرىگە كېيىن يېتەر»، «تېز ئىشلىگىن
 ئېزىلمەي، ۋاقىت ئۆتىدۇ سېزىلمەي»^① مانا بۇ خىل يېڭى
 ماقال خاراكتېرلىك تەركىبلەرنىڭ ئومۇملىشىپ، مۇناسىۋەت
 لىك لۇغەتلىرىمىزدىن ئورۇن ئالالىشى ياكى ئاللىمىسلىقى
 ئەمەلىيەتتە ماقال - تەمسىللەرنىڭ شەكىللىنىش جەريانى
 بولۇپ ھېسابلىنىدۇ، ئەلۋەتتە.

لېكسىكولوگىيىدە ماقال - تەمسىللەرنى ئۆگىنىش ۋە
 تەتقىق قىلىش مۇھىم ئەھمىيەتكە ئىگە. تەتقىقات ئارقىلىق
 ماقال - تەمسىللەردىن ئىبارەت لېكسىكىدىكى بۇ تۇراقلىق
 تەركىمنىڭ باشقا تۇراقلىق تەركىبلەر، مەسىلەن، ئىدىئوم،
 ھېكمەتلىك سۆز قاتارلىقلار بىلەن بولغان پەرقلىرىنى تېپىپ
 چىققىلى، ئۇنىڭ گىرامماتىكىلىق ۋە سىمانتىكىلىق ئالاھىدە

① «تىل ۋە تەرجىمە» ژۇرنىلى 1990 - يىللىق 3 - سان، مۇقاۋا

لىكىلىرىنى تولۇق ئىگىلىگىلى، شۇ ئاساستا ئۇنىڭ تىلى ئەمەس. لىمىتىدىكى ئۈنۈمدارلىقىنى ئاشۇرغىلى بولىدۇ؛ ئۆگىنىش ئار-قىلىق تىل بايلىقىنى ئۆستۈرگىلى، شۇ ئاساستا ئېغىز ۋە يېزىق تىلىنى تېخىمۇ گۈزەللىشتۈرگىلى بولىدۇ. كۈنلاردا «ئەر كۆركى ساقال، سۆز كۆركى ماقال» دېگەن گەپ بار. بۇ - ماقال - تەمسىللەرنىڭ ماقالە - ئەسەرلەرگە تەڭدىشى يوق پاساھەت، سۆز - نۇتۇققا مەسلىسىز گۈزەللىك ئاتا قىلىشتىن ئىبارەت تۈپكى رولى ۋە ئەھمىيىتىنىڭ ئەڭ ئىخچام بايانى. شۇنداق ئىكەن، بىز ئۇيغۇر خەلق ماقال - تەمسىللىرىنى قېتىرقىنىپ ئۆگىنىشىمىز ۋە ياخشى تەتقىق قىلىشىمىز لازىم.

4§. ھېكمەتلىك سۆزلەر

1. ھېكمەتلىك سۆز ۋە ئۇنىڭ دائىرىسى

«ھېكمەت» ئاتالغۇسى ئۇيغۇرچىغا چاغاتاي ئۇيغۇر تىلى دەۋرىدە ئەرەبچىدىن كىرگەن سۆز بولۇپ، ئۇنىڭ شۇ زامانلاردىكى ئاساسلىق مەنىسى «ئەقىل، پاراسەت؛ دانىشمەنلىك؛ كارامەت؛ پەلسەپە؛ تىبابەت» دېگەنلەردىن ئىبارەت بولغان. ئۇزاق ئەسىرلىك ئىستېمال ئەمەلىيىتى ئارقىلىق ئۇ ھازىرقى زامان ئۇيغۇر تىلىغا دانىشمەنلىك (智谋)، دانالىق (贤明)؛ پەلسەپىۋىلىك (哲理)؛ پاراسەت (才略) مەنىلىرى بىلەن ئۆزلەشكەن. («ئۇيغۇرچە - خەنزۇچە لۇغەت»، 1982 - يىل خەلق نەشرىياتى نەشرى)

ئۇيغۇرچە «ھېكمەتلىك سۆز» دېگەن ئاتالغۇ ئادەتتە خەنزۇ تىلىدىكى «格言» دېگەن سۆزگە بەدەل قىلىپ ئىشلىتىلىدۇ. بىراق، ئۇيغۇرچىدىكى ھېكمەتلىك سۆز خەنزۇچەدىكى «格言» دىن كەڭرەك دائىرىنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ. ئالاھىدە لۇق، ئۇيغۇرچىدا «ئەقلىيە سۆزى» دېگەن بىر ئاتالغۇ بار. «ئەقلىيە»

مۇ ئەرەبچىدىن كىرگەن ئۆزلەشمە سۆز بولۇپ، مەنىسى «ئەقىلغا تەئەللۇق؛ پاراسەتلىك» دېگەن بولىدۇ. دېمەك، «ئەقىلىيە سۆزى» نىڭ ئۆزى ئەمەلىيەتتە ھېكمەتلىك سۆز ھېسابلىنىدۇ. ئۇنىڭدىن باشقا، «تەپەككۇر جەۋھەرلىرى»، «تەپەككۇر ئۇچقۇنلىرى» دېيىلىدىغان، كىشىنى ئەقىل يۈرگۈزۈشكە، پاراسەتكە ئۈندەيدىغان سۆزلەرنىڭ ھەممىسى ھېكمەتلىك سۆزلەرنىڭ دەل ئۆزى. خەنزۇچىدا «名言» دەپ ئاتىلىدىغان مەشھۇر كىشىلەرنىڭ سۆزلىرى - ئۇزۇندىلىرىمۇ ئۇيغۇرچىدىكى ھېكمەتلىك سۆزلەر كاتېگورىيىسىگە كىرىدۇ. چۈنكى، مەزكۇر سۆزلەرنىڭ ھەممىسىدە بىر خىل ھېكمەت، دانىشمەن پىكىر، دانا چۈشەنچە جىلۋە قىلىپ تۇرغانلىقى ئۈچۈن، كىشىلەر ئۇلارنى ئېغىزدىن - ئېغىزغا، كىتابتىن - كىتابقا ئەينەن كۆچۈرۈپ، تۇراقلىق شەكىل بىلەن ئىشلىتىدۇ.

شۇنداق بولغاندا، ئۇيغۇر تىلى لېكسىكىسىدىكى تۇراقلىق تەركىبلەرنىڭ بىرى سانىلىدىغان ھېكمەتلىك سۆزلەرنىڭ تەبىرى مۇنداق بولىدۇ:

مۇئەييەن شەخس تەرىپىدىن ئوتتۇرىغا قويۇلغان، ئۆزىدە چوڭقۇر ھېكمەت ۋە پەلسەپىۋى پىكىر ئەكس ئەتتىرىدىغان، كىشىلەر تەرىپىدىن كۆچۈرمە گەپ قىلىپ بىر قېلىپتا ئىشلىتىلىدىغان تۇراقلىق جۈملە ۋە ئابزاسلار - ھېكمەتلىك سۆزلەر دەپ ئاتىلىدۇ. مەسىلەن:

ئىلھام - ھۇرۇننى يوقلاشنى ياقتۇرمايدىغان مېھمان.

- چايكوۋىسكى

تالانت - چىداملىق بولۇش دېمەكتۇر.

- بوففون

خەلقنىڭ ئارمىيىسى بولمىسا، خەلقنىڭ ھېچ نەرسىسى

بولمايدۇ.

— ماۋزېدۇك

پولاتتەك ئىنتىزام ئاستىدا، ئالتۇندەك غەلبە ياتىدۇ.

— ئەخمەتجان قاسىمى

تاتلىق سۆزلۈك سويار دۈشمەن پوستىنى،
سوغۇق سۆزلۈك دۈشمەن قىلۇر دوستىنى.

— سەئىدى

ئۆگىنىش خۇددى دەرەخ تىكىشكە ئوخشىشىدۇ، باھاردا
چىچەكلەپ، كۈزدە مېۋە بېرىدۇ.

— ئېيىنىشتىپىن

2. ھېكمەتلىك سۆزلەرنىڭ ئاساسىي ئالاھىدىلىكى

ھېكمەتلىك سۆزلەرنىڭ باشقا تۇراقلىق تەركىبلەرگە
ئوخشاشمايدىغان ئاساسلىق ئالاھىدىلىكى دەپ تۆۋەندىكى ئۈچ
تەرەپنى كۆرسىتىشكە بولىدۇ:

بىرىنچى، ماقال - تەمسىللەرنىڭ ئاپتورى كەڭ خەلق
ئاممىسى. بىراق، ھېكمەتلىك سۆزلەرنىڭ ئادەتتە ئېنىق ئاپ-
تورى بولىدۇ. مانا بۇ - ھېكمەتلىك سۆزلەرنىڭ ماقال -
تەمسىللەردىن (گەرچە ئۇنىڭدىنمۇ چوڭقۇر ھېكمەت ۋە پەل-
سەپمۇ پىكىر چىلۋىلىنىپ تۇرسىمۇ) پەرقلىنىدىغان مۇھىم
ئالاھىدىلىكى.

ئىككىنچى، ماقال - تەمسىللەر ئادەتتە كۆپ بولغاندىمۇ
ئىككى مۇستەقىل جۈملىدىن تەركىب تاپقان بولىدۇ. بىراق،
ھېكمەتلىك سۆزلەر ئىككىدىن ئارتۇق جۈملىدىن تەركىب تاپ-
قان بولۇشىمۇ، ھەتتا ئۈچتىن ئارتۇق جۈملىدىن تەركىب
تاپقان بىر ئابزاس سۆز بولۇشىمۇ مۇمكىن. مەسىلەن:

سۆز ئۈنچىدۇر. ئۇنىڭ دېڭىزى كۆڭۈلدۇر. كۆڭۈل جىمى

مەنىلەرنى ئۆزىدە مۇجەسسەم قىلغۇچىدۇر. گۆھەر دېڭىزدىن غەۋۋاس ۋاسىتىسى بىلەن چىقىپ، گۆھەرپۇرۇشلار ئالدىدا ئۆز قىممىتىنى تاپقاندەك، كۆڭۈلدىكى سۆز ئۈنچىلىرىمۇ ئۆز ماھىرىلىرىنىڭ ۋاسىتىسى بىلەن نۇتۇق شەرىپىگە ئېرىشىپ ئۆز كۆركىنى تاپىدۇ.

— ئەلىشىر ناۋائى

ئۈچىنچى، ئىدىئوم ۋە ماقال - تەمسىللەر، خۇسۇسەن ماقال - تەمسىللەر ئالدى بىلەن خەلق ئېغىزى ئەدەبىياتىغا، خەلقنىڭ جانلىق تىلىغا تەئەللۇق سۆز دۇردانلىرى سانالسا، ھېكمەتلىك سۆزلەر كۆپىنچە زىيالىيلارنىڭ، ئەدەبىي تىلنىڭ ئەتمۇارلىق ماتېرىيالى ھېسابلىنىدۇ. مۇنداقچە قىلىپ ئېيتقاندا، ھېكمەتلىك سۆزلەر ئۆزىنىڭ ئەدەبىي تىلغا خاسلىقى بىلەنمۇ ئىدىئوم ۋە ماقال - تەمسىللەردىن پەرقلىنىپ تۇرىدۇ.

3. ھېكمەتلىك سۆزلەرنىڭ تۈرلىرى

ھېكمەتلىك سۆزلەرنى تۈزۈلۈشكە قاراپ تۆۋەندىكىدەك ئۈچ تۈرگە بۆلۈشكە بولىدۇ:

بىرىنچى، بىر جۈملىلىك ھېكمەتلىك سۆزلەر. بۇنىڭغا مەيلى ئاددىي جۈملە بولسۇن، مەيلى مۇرەككەپ جۈملە بولسۇن بىرلا جۈملىدىن تەركىب تاپقان ھېكمەتلىك سۆزلەر كىرىدۇ. مەسىلەن:

مىلتىقتىن ھاكىمىيەت چىقىدۇ. (ماۋزېدۇڭ) پرولېتارىيات پۈتكۈل ئىنسانىيەتنى ئازاد قىلغاندىلا، ئاندىن ئاخىرقى ھېسابتا ئۆزىنى ئازاد قىلالايدۇ. (ماركس) قەھرىماننى خەلق يارىتىدۇ. (ئېھسان قۇددۇس) ئادەمنىڭ قىممىتى ئۇنىڭ نېمىگە ئېرىشكەنلىكىدە ئەمەس، بەلكى قانداق تۆھپە ياراتقانلىقىدا. (ئېپىنىشتېين)

ئىككىنچى، كۆپ جۈملىلىك ھېكمەتلىك سۆزلەر. بۇنىڭغا

ئىككى ياكى ئۈچىدىن ئارتۇق مۇستەقىل جۈملىلىك ھېكمەت
لىك سۆزلەر كىرىدۇ. مەسىلەن:

بىلىملىك بىلەن بىلىمسىز ھېچقاچان تەڭ بولالمايدۇ،
بىلىملىك ئايال گويا ئەر، نادان ئەر گويا ئايالدىر.

— ئەھمەت يۈكەنكى

بىر ئادەم بىر جەريان دېمەكتۇر. ئۇ قېتىپ قالغان
تۇرغۇن جىسىم ئەمەس، ئۇ دولقۇنلاپ ئېقىپ تۇرغان دەريا،
ھەرگىزمۇ نوقۇل ماتېرىيال ئەمەس، ئۇ ھەرىكەتلىنىپ تۇرىۋاتقان
دېنغان يوشۇرۇن ئىقتىدارنىڭ يۇلتۇزى.

— دوگېس

بۈگۈن — ھاياتتۇر، بۈگۈن — ھەرىكەتلىنىۋاتقان گۈچى كۈچ
تۇر، بۈگۈن — ھەرىكەتتۇر، بۈگۈن — ئىجادىيەتتۇر. مېنىڭچە
دۇنيادا ئەڭ قىممەتلىك نەرسە بۈگۈن، ئەڭ ئاسان مەھرۇم
بولدىغان نەرسىمۇ بۈگۈن، چۈنكى ئۇ بەك ئوڭاي قولىدىن
كېتىپ قالىدىغان بولغاچقا، ئەڭ قىممەتلىكتۇر.

— لى داجاۋ

ئۈچىنچى، شېئىرىي ھېكمەتلىك سۆزلەر. بۇ ئادەتتە
قاچىمىداش ئىككى مىسراق شېئىر شەكلىدىكى ھېكمەتلىك
سۆزلەرنى كۆرسىتىدۇ. مەسىلەن:

ئەقىل كۆركى تىلدۇر، بۇ تىل كۆركى سۆز،

كىشى كۆركى يۈزدۇر، بۇ يۈز كۆركى كۆز.

— يۈسۈپ خاس ھاجىپ

ئاسمان بولساڭ يەرگە ئېگىشمەك ياخشى،

تۇپراق بولساڭ كۆككە ئىنتىلمەك ياخشى.

— ئابدۇلقادر بېدىل

بىلىملىككە ئىلمى تولۇق تون ۋە ئاش،
بىلىمسىزگە قىلىقى يامان بىر ئاداش.

— يۈسۈپ خاس ھاجىپ

ئەقىل كىمدە بولسا، بولۇر ئۇ ئېسىل،
بىلىم كىمدە بولسا، بولۇر خان ئۇ، بىل.

— يۈسۈپ خاس ھاجىپ

خۇلاسە قىلىپ ئېيتقاندا، تۇراقلىق بىرىكمە، ئىدىئوم،
ماقال - تەمسىل ۋە ھېكمەتلىك سۆزلەر يۇقىرىقىدەك ئورتاق
لىق ۋە ئۆزىگە خاس خۇسۇسىيەت، ئالاھىدىلىكلىرى بىلەن ئۇيغۇر
تىلى لېكسىكىسىدىكى تۇراقلىق تەركىبلەر كاتېگورىيىسىنى
شەكىللەندۈرگەن. ھالبۇكى، بىز تىلشۇناسلىق بىلىملىرى ئاسا-
سىدا تونۇشنى بىرلىككە كەلتۈرۈپ، لېكسىكولوگىيىنىڭ قائىدە-
قانۇنىيەتلىرى بويىچە ئۇلارنى توغرا شەرھلىشىمىز ۋە توغرا
چۈشەندۈرۈشىمىز لازىم. شۇنداق قىلغاندىلا، ئاندىن مەزكۇر
تۇراقلىق تەركىبلەرنىڭ تىل ئىستېمالىدىكى ئەمەلىي ئۈنۈ-
مىنى ئۆستۈرگىلى ۋە ئۇلارنىڭ رولىنى تولۇق جارى قىل-
دۇرغىلى بولىدۇ.

ئالتىنچى باب

ئۇيغۇر تىلىغا چەت تىللاردىن كىرگەن سۆزلەر

ئومۇمىي چۈشەنچە

تىل ئالىملىرىنىڭ بىردەك قارىشىچە، دۇنيادا ئۆز سوس-
تاۋىغا چەت تىلىدىن سۆز - ئاتالغۇ قوبۇل قىلمىغان مۇتلەق
ساپ تىل مەۋجۇت ئەمەس. چۈنكى بىر يەر شارىدا ياشاۋات-
قان مىللەتلەرنىڭ بىر - بىرى بىلەن ئالاقىلىشالماسلىقى،
ئۆزئارا باردى - كەلدى قىلماسلىقى مۇمكىن ئەمەس. ھال-
بۇكى، بۇ خىل باردى - كەلدى ۋە بۇ خىل ئالاقىلارنىڭ
شۇ مىللەتلەرنىڭ تىلىدا مۇئەييەن ئىز - بەلگىلەرنى قالدۇ-
رۇپ كېتىشى تەبىئىي ئەھۋال. تىل سوسىتائۇندىكى بۇ خىل
ئىز - بەلگىلەر ئەمەلىيەتتە ھەرقايسى تىللاردىكى ئۆزلەشمە
(چەت تىلىدىن كىرىپ ئۆزلەشكەن) سۆزلەردىن ئىبارەت.

تىلشۇناسلىقتا، تۈرلۈك تىللارنىڭ ئۆزئارا ئۇچرىشىشى
نەتىجىسىدە بىر - بىرىدىن سۆز - ئاتالغۇ قوبۇل قىلىش تىل
تەرەققىياتى جەريانىدا مەۋجۇت بولۇپ تۇرىدىغان بىر ئومۇ-
مىيەتلىك ئىجتىمائىي ھادىسە دەپ قارىلىدۇ. بىراق، تىللار-
نىڭ ئۆزئارا ئۇچرىشىشى، ئۆزئارا تەسىر قىلىش دەرىجىسى ۋە
خاراكتېرى، شۇ تىل ئەھلىلىرىنىڭ ئۆزئارا ئۇچرىشىشى، ئۆز-
ئارا ئالاقىلىشىشى دەرىجىسى ۋە خاراكتېرىنىڭ ئوخشاش بول-

ماسلىقىغا بېقىپ ئوخشاش بولمايدۇ. ئالايلىق، بەزى مىللەتلەر ئۆزلىرى ئولتۇراقلىشىپ ياشىغان رايونلارنىڭ جۇغراپىيىلىك مۇھىتى جەھەتتىكى ئورتاقلىقى تۈپەيلىدىن ئۆزئارا باردى - كەلدى قىلىشقان ۋە شۇ سەۋەبتىن تۇرمۇش ۋە ئۆزئارا ئالا-قىگە مۇناسىۋەتلىك سۆزلەرنى ئۆزئارا قوبۇل قىلىشقان بولسا، يەنە بەزى مىللەتلەر گەرچە ئولتۇراقلاشقان رايونلىرى يىراق-يىراقتا بولسىمۇ، پەقەت ئۆزلىرىنىڭ ئېتىقاد جەھەتتىكى ئور-تاقلىقى تۈپەيلىدىن ئۆزئارا سۆز - ئاتالغۇ قوبۇل قىلىشقان بولىدۇ. ئومۇمەن قىلغاندا، بىر مىللەت تىلىغا باشقا مىللەت تىلىدىن سۆز قوبۇل قىلىش ئەمەلىيەتتە مەزكۇر مىللەتنىڭ مەدەنىي ھاياتىغا، تەقدىرىگە ۋە مەۋجۇتلۇقىغا مۇناسىۋەتلىك بولغان مۇئەييەن مەجبۇرىيەت ۋە تەقەززالىقنى ئارقا كۆرۈنۈش قىلغان بولىدۇ.

ئۇيغۇرلار ياشاپ كېلىۋاتقان رايوننىڭ ئاسىيا بىلەن ياۋ-روپانى تۇتاشتۇرۇپ تۇرىدىغان چوڭ قاتناش تۈگۈنى بولۇش تەك ئۆزىگە خاس ئالاھىدىلىكى تۈپەيلىدىن، ئۇلار تارىختىن بۇيان دۇنيادىكى تۈرلۈك مىللەتلەر بىلەن قويۇق ئارىلىشىپ ياشىغان ۋە شۇ سەۋەبتىن دۇنيادىكى تۈرلۈك تىللاردىن، مە-سىلەن، خەنزۇ - زاڭزۇ تىل سىستېمىسىغا تەئەللۇق بولغان خەنزۇ تىلىدىن، ھام - سام تىل گۇرۇپپىسىغا مەنسۇپ بول-غان ئەرەب تىلىدىن، ھىندى - ياۋروپا تىل سىستېمىسىغا خاس بولغان سانسكرىت تىلى، پارس تىلى، رۇس تىلى قا-تارلىق تىللاردىن ئۆز تىل سوستاۋىغا نۇرغۇنلىغان سۆزلەملەرنى قوبۇل قىلغان.

چەت تىلدىن سۆز قوبۇل قىلىش مۇئەييەن مەجبۇرى-يەت ۋە تەقەززالىق ئاستىدا بولغان ئىكەن، بىر تىلدىكى چەت-تىن كىرگەن ئۆزلەشمە سۆزلەرنىڭ سان سالىمىقى مەڭگۈ بىر-قىلىپتا بولۇشى مۇمكىن ئەمەس. ئۇيغۇر تىلىغا چەت تىللار-

دىن سۆز قوبۇل قىلىش ناھايىتى ئۇزاق زامانلاردىن ئىلگىرىلا باشلانغان بولسىمۇ، بىراق، ئۇنىڭ تەركىبىدىكى ئۆزلەشمە سۆزلەرنىڭ تۈرلۈك تارىخىي دەۋرلەردە ئوخشاشمىغان نىسبەت ۋە ئوخشاشمىغان دەرىجە بىلەن مەۋجۇت بولۇپ كېلىۋاتقانلىقى بۇ نۇقتىنى دەلىللەيدۇ. ئالايلۇق، بۈيۈك ئالىم يۈسۈپ خاس ھاجىپنىڭ 13290 مىسرا شېئىردىن تەركىب تاپقان ئۆلمەس ئەسىرى «قۇتادغۇبىلىك» تەجەمىي 68 مىڭ سۆزلەم بار بولۇپ، بۇنىڭ ئىچىدە چەت تىلدىن كىرگەن سۆزلەر پەقەت 400 نەچچىلا ئىدى (جاۋ مىڭمىڭ: «ئۇيغۇر تىلىغا چەت تىللاردىن كىرگەن سۆزلەر»، 23 - بەت. مەركىزىي مىللەتلەر ئىنىستىتۇتى 1988 - يىل باستۇرغان ماي باسما نۇسخا). بۇ قەدىمكى ئۇيغۇر تىلى دەۋرىدىكى ئۇيغۇرچىغا چەت تىلدىن كىرگەن سۆزلەرنىڭ ئەھۋالىغا مىسال بولالايدۇ. ئەمدى، ھازىرقى زامان ئۇيغۇر تىلىنىڭ لېكسىكا سوستاۋىغا نەزەر سالىدىغان بولساق، ئەھۋالنىڭ باشقىچە ئىكەنلىكىنى ھېس قىلىمىز. 1985 - يىلى شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى تەرىپىدىن نەشر قىلىنغان «ھازىرقى زامان ئۇيغۇر ئەدەبىي تىلىنىڭ ئىملا لۇغىتى» گە تۈپ سۆز ۋە ياسالما سۆز بولۇپ جەمئىي 30 مىڭ سۆزلەم كىرگۈزۈلگەن بولۇپ، بۇنىڭ ئىچىدە چەت تىل لاردىن كىرگەن تۈپ سۆزدىنلا 5030 ى بار. بۇ لۇغەتتىكى ئومۇمىي سۆزلەمنىڭ 16 پىرسەنتىنى تەشكىل قىلىدۇ. مەزكۇر 5030 چەتتىن كىرگەن ئۆزلەشمە سۆزنىڭ 3255 ى ئەرەبچە ۋە پارىسچىدىن كىرگەن سۆزلەر بولۇپ، بۇ پۈتكۈل چەتتىن كىرگەن سۆزلەرنىڭ 65 پىرسەنتىنى تەشكىل قىلىدۇ. رۇس تىلى ئارقىلىق باشقا ياۋروپا تىللىرىدىن قوبۇل قىلىنغان سۆزلەر 1499 بولۇپ، ئومۇمىي ئۆزلەشمە سۆزلەرنىڭ 30 پىرسەنتىنى تەشكىل قىلىدۇ. خەنزۇ تىلىدىن كىرگەن سۆزلەر 270 بولۇپ،

ئومۇمىي ئۆزلەشمە سۆزلەرنىڭ 5 پىرسەنتىنى تەشكىل قىلىدۇ ①. ئومۇمىيەتتىن ئېلىپ ئېيتقاندا، چەت تىللاردىن سۆز قوبۇل قىلىش مىللەتلەر ئارا مۇناسىۋەتنى كۈچەيتىدۇ، ئالاقىنى راۋاجلاندۇرىدۇ. تىلشۇناسلىقنىڭ قانۇنىيەتلىرىگە ئۇيغۇن ھالدا، ئەقىلگە مۇۋاپىق ئېنىق پىرىنسىپ ئاساسىدا قوبۇل قىلىنغان سۆزلەر قوبۇل قىلغۇچى مىللەتنىڭ تىلىنى بېيىتىدۇ، ئىپادىلەش كۈچىنى ئاشۇرىدۇ. تىل قانۇنىيىتىگە خىلاپ ھالدا، قالايمىقان سۆز قوبۇل قىلىش قوبۇل قىلغۇچى مىللەتنىڭ تىل سوستاۋىنى بۇزىدۇ، مىللىي ھېسسىياتىنى زەخمىلەندۈرىدۇ. بىر مىللەت تىلىغا چەت تىللاردىن سۆز قوبۇل قىلىشتا، سۆز قوبۇل قىلغۇچى مىللەتنىڭ زىيالىيلىرى، خۇسۇسەن تەرجىمانلىرى، شائىر - يازغۇچىلىرى، سەنئەتچىلىرى ۋە ئوقۇتقۇچىلىرى ھەل قىلغۇچ رول ئوينايدۇ.

بىر مىللەتنىڭ تىل تارىخى ئەمەلىيەتتە شۇ مىللەتنىڭ بىر پۈتۈن مەدەنىيەت تارىخىنىڭ تەركىبىي قىسمى. ھالبۇكى، بىر مىللەت تىلىدىكى چەت تىللاردىن كىرگەن سۆزلەرنى ئۆگىنىش ۋە تەتقىق قىلىش شۇ مىللەتنىڭ ئومۇمىي مەدەنىيەت تەرەققىيات جەريانىنى بىلىش ۋە تەتقىق قىلىشتا كەم بولسا بولمايدىغان بىر تەرەپ ھېسابلىنىدۇ.

بىز بۇ بابتا، تارىختىن بۇيان ئۇيغۇر تىلىغا چەت تىل لاردىن قوبۇل قىلىنغان سۆزلەرنىڭ ھەرقايسى تۈرلىرى بويىچە ھەممىسىنى ئەمەس، بەلكى ھازىرقى زامان ئۇيغۇر تىلىدا نىسبەتەن ئېنىق پەرقلەندۈرگىلى بولىدىغان، بىرقەدەر ئاساسلىق ۋە مۇھىم دەپ قارالغانلىرىنى، «خەنزۇ تىلىدىن كىرگەن سۆزلەر»، «ئەرەب تىلىدىن كىرگەن سۆزلەر»، «پارس تىلىدىن كىرگەن سۆزلەر» ۋە «رۇس تىلىدىن ۋە رۇس تىلى ئارقىلىق باشقا

① رەۋەيدۇللا ھەمدۇللا: «باشقا تىللاردىن ئۇيغۇر تىلىغا كىرگەن سۆزلەر توغرىسىدا»، تىل ۋە تەرجىمە ژۇرنىلى 1989 - يىللىق 6 - سان.

ياۋروپا تىللىرىدىن قوبۇل قىلىنغان سۆزلەر» دېگەن تەرتىپ بويىچە قىسقىچە بايان قىلىپ ئۆتىمىز.

1§. ئۇيغۇر تىلىغا خەنزۇ تىلىدىن كىرىپ ئۆزلەشكەن سۆزلەر

ئۇيغۇرلاردا، خەنزۇ تىلىدىن سۆز قوبۇل قىلىش ئۇزاق تارىخقا ئىگە. ئالايلىق، ئۇيغۇرلار مىلادى VII — VIII ئەسىرلەردە قوللانغان تۈرك - رونك يېزىقىدا يېزىلغان يادىكارلىقلارغا مۇراجىئەت قىلىدىغان بولساق، خېلى بىر قىسىم ئەمەل نامىلىرى ۋە بۇددا دىنىغا دائىر سۆزلەرنىڭ خەنزۇچە ئاتىلىشى بويىچە قوبۇل قىلىنىپ ئىشلىتىلگەنلىكىنى بايقايمىز. مەسىلەن؛

ئۆزلەشمە قوللىنىلغىنى مەنىسى ئەسلى خەنزۇچەسى

将军	گېنېرال	سانگۇن
都督	مەنسەپ نامى	تۇتۇق
布施	سادىغا	بۇشى
龙	ئەجدىھا	لۇتۇ
小乘	خىنايانا مەزھىپى	ساۋشىڭ
罪	گۇناھ، جىنايەت	سۈي
公主	مەلىكە	قونچۇي

«ھازىرقى زامان ئۇيغۇر تىلى»، III قىسىم (ماي باسما)، مەركىزىي مىللەتلەر ئىنستىتۇتى 1981 - يىلى باسقۇرغان (نۇسخا)

يۇقىرىقى سۆزلەرنىڭ بەزىلىرىدىن ياسالما سۆزلەر ھاسىل قىلىنىپ ئىستېمال قىلىنغان. بۇ ھال مەزكۇر سۆزلەرنىڭ ئۆز زامانىسىدا ئۇيغۇر تىلىغا چوڭقۇر ئۆزلىشىپ، كەڭ ئىستېمال قىلىنغانلىقىنى دەلىللەيدۇ. مەسىلەن، بۇشىلىغ (سادىغىغا موھ

تاج بولغان)، بۇشىچى (تىلەمچى، سادىغا ئالغۇچى) دېگەنلەرگە ئوخشاش. («قەدىمكى ئۇيغۇر تىلى لۇغىتى»، 104 - بەت) بەزى تەتقىقاتچىلار بۈيۈك ئالىم مەھمۇد قەشقەرى ئۆز-گەن «تۈركىي تىللار دىۋانى» دا تەخمىنەن 240 چە خەنزۇ تىلىدىن كىرگەن سۆز بارلىقىنى ئېنىقلاپ چىققان. (چاۋ مىڭمىڭ: «ئۇيغۇرچىغا چەت تىللاردىن كىرگەن سۆزلەر»)

مىڭ سۇلالىسى دەۋرىدە ئىشلەنگەن «ئىدىقۇت مەھكىمىسى سۆزلۈكى»، شۇنداقلا چىڭ سۇلالىسى دەۋرىدە ئىشلەنگەن «بەش تىللىق لۇغەت» قاتارلىق نوپۇزلۇق مەنبەلەردىمۇ بىر بۆلەك خەنزۇچە تۇرمۇش ئاتالغۇلىرىنىڭ ئۇيغۇرچىغا كىرىپ ئۆزلەشكەنلىكى خاتىرىلەنگەن. مەسىلەن:

ئەسلى خەنزۇچىسى

ئۆزلەشكىنى

板凳
 茶
 鞋
 撒子
 馒头
 分

بەندىك
 چاي
 خەي
 ساڭزا
 مانتۇ
 پۇك

چاغاتاي ئۇيغۇر يېزىقىدىكى يازما يادىكارلىقلاردىمۇ خەنزۇ تىلىدىن قوبۇل قىلىنغان سۆزلەر دائىم دېگۈدەك ئۇچراپ تۇرىدۇ. مەسىلەن:

ئەسلى خەنزۇچىسى

ئۆزلەشكەن شەكلى

烟袋杆子
 庄子
 元宝
 押
 芻

غاڭزا
 جاڭزا
 يامبۇ
 يالا - (ya:la)
 پالا - (pa:la)

衙门	يامۇل
窗子	چاڭزا، چەڭزە
好汉子	خوخەنزە
斑	مەڭ
面子	مەڭز
珍珠	ئىنجۇ
战	جەڭ
样	يەڭلىغ (دەك - تەك؛ ئوخشاش مەنىسىدە)
冻	توڭلا -
老爷	لوپى، لوياخۇن (لوپى + ئاخۇن)

مىسال: «ئىنساپ بارمۇ لوياخۇن» (ماقال) ياكى لويال-خۇندا ئىنساپ يوق.

كىمسان
 مىسال: تاج ئىلە كىسۋەتكە تەرتىپ ئەيلابان،
 بارى كىمسان بىرلە تەزەب ئەيلابان.
 يېشىمى: تاج ۋە ھەممە يېرى ئالتۇن يىپ بىلەن بېزەل-
 گەن كىيىملىرىنى رۇسلاپ.
 يەنە خەلق قوشاقلىرىدا مۇنداق كەلگەن:

«يامۇلنىڭ ياغاچلارى - ئېگىز قارىغاي چەڭزە،
 يامۇلنى تەشىپ قاچقان - سادىر ئۆزى خوخەنزە..»

خەنزۇچە سۆزلەرنىڭ ئۆزلىشىش جەريانى ۋە ئۇنىڭ تۈرلىرى
 بەزى تىلچىلار خەنزۇ تىلىدىن كىرگەن سۆزلەرنىڭ
 ئۇيغۇرچىدا ئۆزلىشىش جەريانىنى ۋاقىت جەھەتتىن مۇنداق
 چوڭ ئىككى دەۋرگە بۆلۈپ چۈشەندۈرىدۇ:
 بىرىنچى، يىپەك يولى ئېچىلغاندىن تارتىپ تاكى

جۇڭخۇا خەلق جۇمھۇرىيىتى قۇرۇلغانغا قەدەر بولغان ئۇزاق بىر تارىخىي دەۋر. بۇ دەۋردە ئۇيغۇرلار بىلەن خەنزۇ خەلقىنىڭ مۇناسىۋىتى تەدرىجىي ھالدا زىچلىشىپ، ئۆزئارا قويۇق باردى - كەلدى قىلىشتىن ئارىلىشىپ ئولتۇراقلىشىش ۋە بىللە ياشاش دەرىجىسىگە بېرىپ يەتتى. شۇ مۇناسىۋەت بىلەن ئۇيغۇرلار قەدىمىي ۋە شانلىق مەدەنىيەتكە ئىگە خەنزۇ خەلقىدىن نۇرغۇن نەرسىلەرنى ئۆگەندى. بۇ خىل ئۆگىنىش تەبىئىي ھالدا ئۇلارنىڭ تىلىدىن مۇناسىۋەتلىك سۆز - ئىبارىلەرنى قوبۇل قىلىشقا تەقەززا قىلدى.

ئىككىنچى، جۇڭخۇا خەلق جۇمھۇرىيىتى قۇرۇلغاندىن كېيىنكى دەۋر. بۇ دەۋردە، كومپارتىيە مىللىي سىياسىتىنىڭ پارلاق نۇرى ئاستىدا، ئۇيغۇرلار بىلەن خەنزۇلارنىڭ ئارىسىدا قېرىنداشلارچە مۇناسىۋەت بەرپا قىلىندى. مۇرىنى مۇرىگە تېرەپ كۈرەش قىلىپ، سوتسىيالىزم قۇرۇش ئەمەلىيىتى بۇ ئىككى مىللەتنىڭ ماددىي ۋە مەنىۋى ھاياتىدا يېپيىڭى بىر دەۋر ئاچتى. جاھان پەن - تېخنىكىسىنىڭ ئۇچقاندەك راۋاجلىنىشى، خۇسۇسەن نەشرىياتچىلىق ئىشلىرىنىڭ يۈكسىلىشى ئىككى مىللەتنىڭ تىل جەھەتتىكى ئالاقىسىنى يېڭى پەللىگە كۆتۈردى. ئالايلىق، ماركسىزم كلاسسىكىلىرى، شۇنداقلا سىياسىي، ئىقتىساد، مەدەنىيەت، پەلسەپە، تارىخ ۋە تىل - ئەدەبىياتقا دائىر تۈرلۈك قىممەتلىك ئەسەرلەر خەنزۇ تىلىدىن تەرجىمە قىلىنىدىغان بولدى. نەتىجىدە، ئۇيغۇر زىيالىيلىرى خەنزۇ تىلىدىن ئاز بولمىغان ئىپادىلەش ئۇسۇللىرىنى ئۆگەنگەندىن باشقا، نۇرغۇنلىغان سۆز - ئىبارىلەرنى بىۋاسىتە قوبۇل قىلىپ ئامما ئارىسىدا ئومۇملاشتۇردى.

خەنزۇ تىلىدىن ئۇيغۇر تىلىغا قوبۇل قىلىنىپ ئۆزلەشكەن سۆزلەرنى ئۇقۇم دائىرىسى بويىچە تۆۋەندىكىدەك بىرقانچە تۈرگە بۆلۈش مۇمكىن.

(1) يېمەك - ئىچمەك ئاتالغۇلىرى: لەغمەن، گاڭپەن، لەڭپوڭ، چوتاك، چاڭپۇ، پوسو، ساڭزا، تاڭگازا، خاسنىڭ، گازىر، دۇفۇ،...

(2) ئوتياش - چۆنەك ئاتالغۇلىرى: سەي، لازا، چەيزە، چىڭسەي، جۇسەي، لاڭخا، جاڭدۇ، خاڭگا، بەسەي،...

(3) قول ھۈنەر ئاتالغۇلىرى: ئەندۇۋا، ۋادو، چەيدو، جا-ۋەن، جوتۇ، جامبۇ، سەيپۇڭ، چەنزە،...

(4) ئۆلچەم ئاتالغۇلىرى: مو، چىڭ، موچەن، پۇڭ، تەڭپۇڭ،...

(5) سىياسىي ئاتالغۇلار: لۇشەن، فاڭجېن، گومىنداڭ، سەنمىنچۇيى،...

(6) ھەربىي ئاتالغۇلار: جاڭجۇن (كونا)، سەنمۇ، سەنمۇبۇ، سەنمۇجاڭ، جىتۇەنجۇن، جۇڭشياۋ، شاڭۋيى، شاڭشياۋ، شاڭجياڭ،...

(7) مەمۇرىيەت ئاتالغۇلىرى: دۇبەن، شەنگەن، شويى، بوجاڭ (كونا)، گۇڭشې، دادۇيى...

خەنزۇ تىلىدىن ئۆزلەشكەن سۆزلەرنىڭ ئالاھىدىلىكى ئۇيغۇرچىغا خەنزۇ تىلىدىن كىرىپ ئۆزلەشكەن سۆزلەر ئۆزىگە خاس بولغان بەزى ئالاھىدىلىكلىرى ئارقىلىق ئۆزلىرىنىڭ كېلىش مەنبەسى خەنزۇ تىلى ئىكەنلىكىنى گەۋدىلەندۈرۈپ تۇرىدۇ. ئۇلاردىكى مۇھىم ئالاھىدىلىك دەپ تۆۋەندىكىلەرنى كۆرسىتىشكە بولىدۇ:

بىرىنچى، باش بوغۇمى بىرلا تاق يۇنمۇ (سوزۇق تاۋۇش) ياكى قوشما يۇنمۇدىن تۈزۈلگەن خەنزۇچە سۆزلەر ئۇيغۇرچىغا باش بوغۇمى ئوچۇق بوغۇم بولغان سۆزلەر بولۇپ ئۆزلەشكەن. ئەھمىيەتلىك يېرى شۇكى، بۇ خىل سۆزلەرنىڭ باش بوغۇمىدىكى سوزۇق تاۋۇش ئادەتتە خەنزۇچىدىكىگە

ئوخشاشلا ئۇزۇن سوزۇق تاۋۇش تەلەپپۇز قىلىنىدۇ. مەسىلەن،
پوكەي (Pu:kəy)، بوسو (bo:so)، دومىلە (do:milə)،
داچەن (da:qən)، خوپچاڭ (ho:qang)، پوتەي (po:təy)،
شۆيۈەن (xue:yuan)، فۇداۋ (fu:dao)، داشۆ (da:xue)
دېگەنلەرگە ئوخشاش.

ئىككىنچى، خەنزۇچىدا سۆزلەرنىڭ كەينىدە كېلىپ
ئۇرغۇسىز تاۋۇش (轻声) ئوقۇلىدىغان «子» (zi) خېتى
ئۇيغۇرچىغا قوبۇل قىلىنىش جەريانىدا، ئۇيغۇر تىلىنىڭ فو-
نېتىك قانۇنىيىتى بويىچە ئاسسىمىلياتسىيە قىلىنىپ، ئالدىدىن
كى سۆزنىڭ سوزۇق تاۋۇشىغا ماس ھالدا «زا» ياكى «زە» گە
ئۆزگىرىپ كەتكەن. شۇڭا، ئۇيغۇرچىدىكى ئاخىرقى بوغۇمى
«زا» ياكى «زە» بولغان ئۆزلەشمە سۆزلەرنىڭ مۇتلەق كۆپ
چىلىكىگە بىر قاراشتىلا ئېتىمولوگىيىسى خەنزۇچە بولغان سۆز
دەپ ھۆكۈم قىلىشقا بولىدۇ. مەسىلەن، باڭگازا، تاڭگازا،
ساڭزا، جاڭزا، يۇتازا، ياڭزا، چەيزە، چەنزە، مەلەڭزە
(جانلىق تىلدا) دېگەنلەرگە ئوخشاش.

ئۈچىنچى، خەنزۇچىدىن ئۇيغۇرچىغا كىرىپ ئۆزلەشكەن
پېئىل سۆزلەر ئادەتتە ئارقىسىغا «لا/ - لە»، «- دا/ - دە» ياكى
«سا/سە» قوشۇمچىلىرىنىڭ ئۆلىمىشى ئارقىلىق ئۇيغۇرچە
پېئىل سۆزلەرگە ئايلىنىدۇ. مۇنداقچە قىلىپ ئېيتقاندا،
خەنزۇچىدىن كىرگەن پېئىل سۆزلەر ئۇيغۇرچىدا بىۋاسىتە
«ماق/مەك» قوشۇمچىسى ئارقىلىق پېئىل سۆزگە ئايلىنالمايدۇ.
مەسىلەن:

(سەن توڭلىدىڭمۇ؟)	توڭ (冻) + لا
(دۈشمەننى يالاپ ماڭماق)	يا (押) + لا
(گۇناھكارنى پالىماق)	پا (罚) + لا
(ئۇ خالىتىنى دەڭسەپ كۆردى)	دەڭ (店) + سە
(يەر خاڭدىماق)	خاڭ (表) + دا

تۆتىنچى، ئاخىرقى بوغۇمى «iang, ian, ua, iao, ao» قاتارلىق قوشما يۇنىمۇدىن تەركىب تاپقان خەنزۇچە سۆزلەر ئۇيغۇرچىدا، «ئاۋ، -ياۋ، -ۋا، -يەن، -ياڭ، -ۋەن، -ۋەن، -ئۆ» قىلىپ يېزىلىدۇ. ئەمدى، ئاخىرقى بوغۇمدا كەلگەن مەزكۇر تاۋۇشلار ئادەتتە ئۇيغۇر تىلىنىڭ ئاساسلىق ئۇرغۇنى ئاخىرقى بوغۇمغا چۈشۈرۈپ تەلەپپۇز قىلىش قائىدىسى بويىچە، ئۇرغۇ چۈشۈرۈلگەن ھالدا قىسقا سوزۇق تاۋۇش تەلەپپۇز قىلىنىدۇ. بۇلارغا تەۋەلىك قوشۇمچىلىرى قوشۇلغان چاغدا، مەركۇر بوغۇمدىكى «ئا، -ئە» تاۋۇشلىرى ئەنئەنىۋى ئۇيغۇرچە سۆزلەرنىڭكىگە ئوخشاش «ئې، ئى» گە ئاجىزلاشمايدۇلا ئەمەس، بەلكى يەنە تۈپ سۆز ھالىتىدە تۇرغاندا قىسقا سوزۇق تاۋۇش تەلەپپۇز قىلىنىدىغان ئاخىرقى بوغۇم ئەمەلىيەتكە ئۇزۇن سوزۇق تاۋۇش تەلەپپۇز قىلىنىدۇ.

مەسىلەن:

فۇداۋى (fuda:wi)	فۇداۋ
فاگاۋى (faga:wi)	فاگاۋ
سۇلياۋى (sulya:wi)	سۇلياۋ

2§. ئۇيغۇر تىلىغا ئەرەب تىلىدىن كىرىپ ئۆزلەشكەن سۆزلەر

ئۇيغۇر تىلىغا چەت تىللاردىن كىرگەن ئۆزلەشمە سۆزلەرنىڭ ئىچىدە، ئەرەب تىلىدىن كىرگەن سۆزلەرنىڭ نىسبىتى مۇتلەق ئۈستۈنلۈكنى ئىگىلەيدۇ. بۇ تېگى تەكىتىدىن ئېيىتقاندا ئۇيغۇرلارنىڭ دىنىي ئېتىقادى بىلەن زىچ مۇناسىۋەتلىك.

مەلۇمكى، تۈركىي خەلقلەر، جۈملىدىن ئۇيغۇر خەلقى ياشىغان رايونلارغا ئىسلام دىنى كىرگەندىن كېيىن، ئاساسلىق

قۇرگىي تىل بىلەن شېئىر يازغىلى بولمايدۇ» دەيدىغان پىكىر ئېقىمىغا قارشى قەتئىي كۈرەش قىلغان ۋە ئۆزلىرى تۈركىي تىل بىلەن ئالەمشۇمۇل ئەسەرلەرنى يېزىپ، بۇ تىلنى يۈكسەك دەرىجىدە تەرەققىي قىلدۇرغان بولسىمۇ، بىراق، ئۇلارنىڭ ئۆزەلىرىمۇ ئەسەرلىرىدە ئەرەبچە ئامىللارنى كۆپلەپ قوللىنىشتىن خالى بولالمىدى. نەتىجىدە، ئۇيغۇر تىلىنىڭ سوستاۋىدا، خۇسۇسەن لېكسىكا قىسمىدا زور ئۆزگىرىش يۈز بېرىپ، فونېتىكا ۋە گرامماتىكا جەھەتتىن قەدىمكى ئۇيغۇر تىلى ئاساسىدا راۋاجلانغان، لېكسىكا جەھەتتە ئەرەب - پارس تىلى ئامىللىرىنى ئۆزىگە ئۆزلەشتۈرگەن ئەدەبىي تىل - چاغاتاي ئۇيغۇر تىلى ئومۇميۈزلۈك شەكىللەندى ۋە ۋايىغا يەتتى. پەقەت تىل نۇقتىسىدىن ئېلىپ ئېيتقاندا، ئۇيغۇر تىل - يېزىق تارىخىدا ئالتە ئەسىردىن ئارتۇق ۋاقىتنى ئىگىلىگەن چاغاتاي ئۇيغۇر تىلى دەۋرىنى ئەمەلىيەتتە ئىسلام دىنى ۋە ئىسلام مەدەنىيىتى تەسىرىدىن ئۇيغۇر تىلىغا قوبۇل قىلىنغان ئەرەبچە سۆزلەرنى ۋە تۈرلۈك تەركىبلەرنى تاللاش، شاللاش ۋە ئۆزلەشتۈرۈش دەۋرى بولغان ئىدى دېيىشكە بولىدۇ.

ئەرەب تىلىدىن كىرىپ ئۆزلەشكەن سۆزلەرنىڭ تۈرلىرى

ئەرەب تىلىدىن ئۇيغۇر تىلىغا كىرىپ ئۆزلەشكەن سۆزلەر لېكسىكىنىڭ ھەممە تەركىبلىرىنى دېگۈدەك ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ. ئۇلارنىڭ ئاڭلىتىدىغان ئۇقۇم دائىرىسى بويىچە ئومۇملاشتۇرۇپ تۆۋەندىكىدەك بىرقانچە تۈرگە بۆلۈشكە بولىدۇ:

1) دىنىي ئاتالغۇلار: ئاللا، رەسۇللىلا، مالائىكە، جەننەت، ئەۋلىيا، شەرىئەت، قۇرئان، ھەدىس، ساھابە، مۇشرىك، جىن، دىن، كاپىر، قىيامەت، تەيەممۇم، غۇسۇل، ئىبادەت، مەسجىد، سەجىدە، رۇكۇ، رەكئەت، سالات، ھەج، ھاجى، ھارام،

باتىل،...

(2) مەدەنىيەت - مائارىپ ئاتالغۇلىرى: مائارىپ، مەدەنىيەت، ئىلىم، پەن، تەھسىل، مۇتالىئە، مەدرىسە، مۇدەررىس، مەكتەپ، دەپتەر، قەلەم، كىتاب، مۇئەللىم، دارىلمۇئەللىمىن، ئالىم، مەدەنىي،...

(3) ھاكىمىيەت، سىياسەت ۋە قانۇنغا دائىر سۆزلەر: جىنايەت، مۇپەتتىش، مەھكىمە، ۋىلايەت، ناھىيە، ۋالىي، ھاكىم، كادىر، دۆلەت، ۋەتەن، مەملىكەت، دىيار، قەتلى، قاتلى، ۋەزىر، قارار، قانۇن، تەشۋىقات، تەشكىلات، تەرغىبات، شىركەت، جەمئىيەت،...

(4) ئەدەبىياتقا دائىر سۆز - ئاتالغۇلار: بەدىئىي، ئەدەبىي، شېئىر، نەزم، ماقالە، ھېكايە، قاپىيە، مىسرا، بېيىت، غەزەل، قەسىدە، رۇبائىي، مۇھتەمىلات، مۇسەددەس، مۇخەممەس، مۇرەببە، ئەسەر،...

(5) فولكلور ئاتالغۇلىرى: تەزىيە، دەپنە، نەزرە، ئىسقات، سەدىقە، پەتە، خەتنە، زىيارەت، دۇئا، تاۋاپ، سەيلە، بىسىمىلا،...

(6) ھۈنەر - كەسىپ ئاتالغۇلىرى: قاسساپ، باققال، سەرراپ، ھاممام، كاسىپ، رەسسام، نەققاش، رەممال، ھاممال، ھەتتار،...

(7) ياردەمچى سۆزلەر: ئەمىيا، لېكىن، ۋە، لازىم، ھەم، ھەتتا، دائىر، ئائىت، ئىبارەت، ھالا، ۋەھاكازا،...

(8) سۆز ياسىغۇچى قوشۇمچىلار: «ئە»: شائىرە، مۇئەللىمە،...

«ئى»: قەشقەرى (قەشقەرلىك)، تۇرپانى (تۇرپانلىق)، خوتەنى (خوتەنلىك)، مەدەنىي (مەدەنىيەتلىك)، ئىنسانى (ئىنسانلىق)

(9) ئەدەب سۆزلىرى: ئەسسالامۇئەلەيكمۇ، ۋەئەلەيكمۇ

ئەسسالام، ئەستەغپۇرۇللا ئەلئەزىم، ئىنشائاللا، ماشائاللا، ئەلھۆككىمىللىلا، ئەلھەمدۇلىللا شۇكرەن ئالا كۈللەھال، ئەپۇ، رەھمەت، خەير،...

(10) ماقال ۋە ئىدىئومىلار (ئايرىم سۆزلەر كېيىن قوشۇلغان):

ئاۋۋال تائام، ئاندىن كالام (مەنىسى: زۆرۈر ئىشنى ئالدىن قىلىش، قۇرۇق گەپنى كېيىن قىلىش): ئىلاھا ئامىنغا بەرمەك. (مەنىسى: بىكارغا بەرمەك)

ئەرەب تىلىدىن كىرگەن سۆزلەرنىڭ ئالاھىدىلىكى
ئەرەب تىلىدىن كىرگەن سۆزلەرنىڭ ئۇيغۇرچىدا ئۆزلىشىش دائىرىسى كەڭ ۋە چوڭقۇر بولۇپ، ئون ئەسىردىن كۆپرەك ئەمەلىي ئىستېمال جەريانىدا نۇرغۇنلىغان ئېتىمولوگىيىسى ئەرەبچە بولغان سۆزلەر ئۆزلىشىپ ئۇيغۇر تىلىنىڭ ئاساسىي سۆزلۈك سۈستاتۇبىغا قوشۇلۇپ كەتكەن. مەسىلەن:

ۋەتەن، دۆلەت، مەملىكەت، دۇنيا، ئالەم، ئادەم، ئايال، سالامەت، ئامان، ئادالەت، ئىشقى، مۇھەببەت،...

گەرچە شۇنداق بولسىمۇ، مۇتلەق كۆپ سانلىق ئەرەب تىلىدىن كىرگەن سۆزلەر ئۆزلىرىگە خاس بولغان تۈزۈلۈش ۋە تەلەپپۇز قاتارلىق جەھەتلەردىكى ئالاھىدىلىكلىرى ئارقىلىق ئەنئەنىۋى ساپ ئۇيغۇرچە سۆزلەردىن پەرقلىنىپ تۇرىدۇ. ئومۇمەن قىلغاندا، ئۇيغۇرچىغا ئۆزلەشكەن ئەرەبچە سۆزلەرنىڭ تىپىك ئالاھىدىلىكلىرى دەپ تۆۋەندىكىلەرنى كۆرسىتىشكە بولىدۇ:

بىرىنچى، «فائىل» شەكلىدىكى سۆزلەر تەركىبىدىكى «ئا» تاۋۇشى ئەرەب تىلىنىڭ ئۆزىدە ئۇزۇن سوزۇق تاۋۇش بولۇپ، ئۇزاق ئەسىرلىك ئىستېمال جەريانىدا ئۆزىنىڭ ئاشۇ

ئۇزۇن سوزۇقلۇق شەكلىنى ساقلاپ قالغان. شۇڭا، بۇ خىل دىكى سۆزلەرگە بىر قاراشتىلا ئەرەبچىدىن ئۆزلەشكەن سۆز دەپ ھۆكۈم قىلىشقا بولىدۇ. مەسىلەن:

ئالىم، زالىم، قادىر، كادىر، زاھىر، سادىر، نادىر، تا- رىم، سالىم، تاھىر، ئاخىر، داخىل، جاھىل، شائىر، ناتىق، پازىل، پاسىل، ناسىر، مايدىل، سائىل، شاكىر، ماھىر.

ئىككىنچى، ھازىرقى زامان ئۇيغۇر تىلىدا ئىستېمال قىلىنىۋاتقان «تەفەئۇل، مەفئۇل، تەفئىل، فەئىئال، فەئىل (فەئىلە)، مەفئەل» قاتارلىق شەكىللەردىكى سۆزلەرنىڭ ھەممىسىنى ئەرەبچىدىن كىرىپ ئۆزلەشكەن سۆزلەر دەپ ھۆكۈم قىلسا، ئادەتتە يېڭىلىش كېلىپ چىقمايدۇ. مەسىلەن:

تەئەججۇپ، تەپەككۇر، تەبەسسۇم، تەلەپپۇز، تەشەككۇر، تەكەللۇپ، تەكەللۇم (تەكەللۇمىنى كەلتۈرمەك)، تەسەددۇق، تەسەۋۋۇپ، تەسەۋۋۇر، تەئەللۇق، تەنەپپۇس، تەۋەللۇت، مەھسۇل، مەمنۇن، مەزكۇر، مەقبۇل، مەنزۇر، مەشغۇل... تەستىق، تەسلىم، تەشكىل، تەرغىپ، تەركىب، تەمكىن، تەكبىر... نەقىش، رەسام، كاززاپ (ئەسلى كەززاب)، مەككار، قەلاب... كەرىمە، سەلىمە، جەرىمە، ھەلىمە، جەمىلە، ئەزىزە، ھەبىبە... مەشئەل، مەقسەت، مەزھەپ، مەستەر، مەسلەك، مەشرەپ، مەكتەپ، مەنەسەپ، مەھرەم، مەھشەر...

ئۈچىنچى، ئاخىرقى بوغۇمى ئۇزۇن سوزۇق تاۋۇشلۇق بولغان يېپىق بوغۇملۇق ئەرەبچە سۆزلەر ھازىرقى زامان ئۇيغۇر تىلىدا ئەنئەنىۋى ئۇرغۇ قائىدىسى، شۇنداقلا بوغۇم ئاخىرىدىكى ئۈزۈك تاۋۇشنى ئېنىق تەلەپپۇز قىلىش يۈزىسىدىن ئادەتتە قىسقا سوزۇق تاۋۇش تەلەپپۇز قىلىنىدۇ. بىراق، بۇ خىلدىكى سۆزلەرگە تەۋەلىك قوشۇمچىلىرى ئۇلانغاندىن كېيىن، ئەسلىدىكى ئۇزۇن سوزۇق تاۋۇشلۇق ھالىتى تەلەپپۇزدا ئەسلىگە كېلىدۇ. مەسىلەن:

ئىقتىساد ئىقتىسادى (iktisa:di)، ئىقتىسادىم
 ئىمكان ئىمكانىم (imka:nim)، ئىمكانىڭ
 ئېتىقاد ئېتىقادىڭ (etika:din)، ئېتىقادى
 ئىستىقبال ئىستىقبالىم (istikba:lim)، ئىستىقبالى
 ئاخىرقى بوغۇمى ئۇزۇن سوزۇق تاۋۇش بولغان ئوچۇق
 بوغۇملۇق ئەرەبچە سۆزلەر ئادەتتە، خۇسۇسەن قوشۇمچىلار
 ئۇلانغاندا، ئەرەبچىسىدىكى بىلەن ئوخشاش ئۇزۇن سوزۇق
 تاۋۇشلۇق تەلەپپۇز قىلىنىدۇ. مەسىلەن:

دۇنيا دۇنياسى (dunya:si)، دۇنيادا (dunya:da)
 مەنبە مەنبەسى (mənbə:si)، مەنبەدىن (mənbə:din)
 قەلئە قەلئەسى (qəl'ə:si)، قەلئەدىكى (qəl'ə:diki)
 تۆتىنچى، ئەسلىسى «فەئالەت» بولۇپ، ئۇيغۇرچىغا «فا-
 ئالەت» شەكلىدە ئۆزلەشكەن ئەرەبچە سۆزلەر تەركىبىدىكى
 ئۇزۇن سوزۇق تاۋۇش «ئا» (ئىككىنچى بوغۇمدا) ئۇيغۇرچىدىمۇ
 ئوخشاشلا ئۇزۇن سوزۇق تەلەپپۇز قىلىنىدۇ. مەسىلەن:
 كاپالەت، شاپائەت، مالا مەت، كاساپەت، ئالامەت، پاسا-
 ھەت، ساداقەت، ئادالەت، نادامەت، جاھالەت، قاپاھەت، قان-
 ناھەت، چاراهەت، سالامەت، ئامانەت،...

بەشىنچى، ئەسلىدە «مۇفائەلە» شەكلىدە بولۇپ، ئۇي-
 غۇرچىغا «مۇفائىلە» شەكلىدە ئۆزلەشكەن ئەرەبچە سۆزلەرمۇ
 ئۆز تەركىبىدىكى «ئا» ئۇزۇن سوزۇق تاۋۇشىنى ئەينەن ساق-
 لاپ قالغان. مەسىلەن:

مۇنازىرە، مۇھاكىمە، مۇئامىلە، مۇزاكىرە، مۇقابىلە،
 مۇشائىرە، مۇسابىقە، مۇداخىلە، مۇداپىئە، مۇبالىغە،...

ئالتىنچى، ئەسلىدە تەركىبىدىكى ساكىنلىق «ئەين» ۋە
 «ھەمزە» ھەرپلىرى ئۈزۈك تاۋۇش «ئۇ» تەلەپپۇز قىلىنىدىغان
 خېلى بىر بۆلەك ئەرەبچە سۆزلەر ئۇزاق ئەسىرلىك ئىستېمال
 جەريانىدا، تەركىبىدىكى مەزكۇر ئۈزۈك تاۋۇش «ئۇ» نى تە-

لەپپۇزدا چۈشۈرۈپ قويىدىغان بولۇپ ئۆزلەشكەن. نەتىجىدە،
 ئۈزۈك تاۋۇش چۈشۈپ قالغان بوغۇمدىكى قىسقا سوزۇق تا-
 ۋۇش ئۇزۇن سوزۇق تاۋۇشقا ئايلىنىپ كەتكەن. بۇ ھال گەر-
 چە ساپ ئۇيغۇرچە سۆزلەر تەركىبىدىكى «ھ، ي، ر» تاۋۇش-
 لىرى چۈشۈپ قالغاندىن كېيىنكى ئەھۋالغا ئوخشىسىمۇ، ئەرە-
 بىي سۆزلەر ئۈچۈن ئېيتقاندا، بۇ يەنىلا بىز خىل ئالاھىد-
 لىك ھېسابلىنىدۇ. مەسىلەن:

ئۆزلەشكىنى	ئەسلى ئەرەبچىدە
(tə:til) تەتىل	تەتتىل
(tə:hir) تەخىر	تەئخىر
(tə:min) تەمىن	تەئمىن
(e:tibar) ئېتىبار	ئېئتىبار
(ne:mət) نېمەت	نېئمەت

يەتتىنچى، ھازىرقى زامان ئۇيغۇر تىلىدا ئىستېمال قى-
 لىنىۋاتقان ئاخىرقى بوغۇمى ئۇزۇن سوزۇق تاۋۇشلۇق ئوچۇق
 بوغۇمدىن تەركىب تاپقان سۆزلەرنىڭ ھەممىسى دېگۈدەك
 ئەرەبچىدىن كىرىپ ئۆزلەشكەن ئۆزلەشمە سۆزلەر ھېسابلى-
 نىدۇ. مەسىلەن:

ئەلۋىدا (əlwida:), ناۋا (nawa:), ھاۋا (hawa:),
 نىدا (nida:), بىنا (bina:), جۇلا (jula:), ئەلا
 ... (ə:la)

سەككىزىنچى، ئەرەبچىدىن كىرگەن ئۆزلەشمە سۆزلەرنىڭ
 پېئىل شەكلى كۆپىنچە «بول»، «قىل»، «ئەيلە» قاتارلىق
 ياردەمچى پېئىللارنىڭ قوشۇلۇشى بىلەن ھاسىل بولىدۇ.
 مەسىلەن:

دىققەت قىل، بىنا قىل، ئىقتىساد قىل، ئىمكان قىل،

ئىزھار قىلى، تەپەككۈر قىلى، ئىنتىزار بول، ھەزەر ئەيلە،
ناۋا ئەيلە، نىدا ئەيلە...

يۇقىرىقىلار ئۇيغۇرچىغا ئۆزلەشكەن ئەرەبچە سۆزلەرنىڭ
تىپىك ئالاھىدىلىكلىرىنىڭ بىر قەدەر مۇھىملىرى ھېساب
لىنىدۇ.

38. پارس تىلىدىن كىرگەن سۆزلەر

ئۇيغۇر قەدىمىي يازما يادىكارلىقلىرىنىڭ ئىسپاتلىشىدىن
قارىغاندا، ئەسلى كېلىش مەنبەسى پارسچە دەپ قارىلىۋات
قان «كەنت، پەرىشتە» قاتارلىق سۆزلەر ئۇيغۇر تىلىغا ناھا-
يتى ئۇزاق زامانلار ئىلگىرىلا قوبۇل قىلىنغان. مەسىلەن،
قەدىمىي شەھەر قەشقەر ئۆز زامانىسىدا «كاشغار، كاشغەر»
دېگەن نامدىن باشقا، «پايتەخت» مەنىسىدە «ئوردۇكەنت»
دەپمۇ ئاتالغان. «پەرىشتە» سۆزى قەدىمكى يادىكارلىقلاردا
«فەرىشتى» شەكلىدەمۇ ئۇچرايدۇ. ئالىملار مەزكۇر «كەنت»
(كەند)، «پەرىشتە» (فەرىشتى) قاتارلىق سۆزلەرنى «ئۇيغۇر
تىلىغا ئىران تىللىرى تۈركۈمىگە مەنسۇپ بولغان) سوغدى
تىلى ئارقىلىق كىرگەن بولۇشى مۇمكىن. چۈنكى، «قەدىمكى
زاماندا، شىنجاڭ ۋە ئوتتۇرا ئاسىيا تەرەپلىرىدە ئىران تىلىدا
سۆزلىشىدىغان مىللەتلەر ياشىغان بولۇپ، ئۇلارنىڭ تىلى،
مەسىلەن، قەدىمكى خوتەن تىلى، قەدىمكى كۇچا، قاراشەھەر
ۋە ئوتتۇرا ئاسىيادىكى قەدىمكى تاجىك تىلى قاتارلىقلار
ئۇيغۇر تىلى قاتارلىق تۈركىي تىللارغا تەسىر كۆرسەتكەن»
دەپ قارايدۇ. (ۋىيى سۈيىيى تۈزگەن «ھازىرقى زامان ئۇيغۇر
تىلى»، III قىسىم، 64 - بەت، ماي باسما، 1981 - يىل)
ئومۇمەن قىلغاندا، ئۇيغۇر تىلىغا پارس تىلىدىن سۆز
قوبۇل قىلىشنىڭ سەۋەبى ۋە ئارقا كىيىرىشنى مۇنداق

ئىككى تەرەپتىن چۈشەندۈرۈش مۇمكىن.

بىرىنچى، زىچ ئارىلىشىپ ئولتۇراقلىشىش، بىللە ياشاش، ھەماكانلىق ۋە مۇشۇنداق تەبىئىي مۇھىت ۋە تۇرمۇش تەقەززاسىدىن ئۆزئارا سۆز - ئاتالغۇ قوبۇل قىلىنغان. بۇ يۈك شائىر، تىل ئۈستىسى ئەمىر نىزامىدىن ئەلىشىر ناۋائى ئۆزىنىڭ «ئىككى تىل توغرىلىق مۇھاكىمە» (مۇھاكەمەتۇل لۇغەتەين) ناملىق مەشھۇر ئەسىرىدە مۇنداق دەيدۇ: «بۇ ئىككى تايىغە (يەنى تۈركىيلەر ۋە پارىسىيلار) نىڭ يىگىتى ۋە قەرىسى بەلكى ئۇلۇقدىن كىچىك بارىسى ئاراسىدا ئىختىلات ئەلەسسەۋىيەدۇر. ھەر مىقداركى، بۇ بىرىنىڭ ئول بىرى بىلە ئامزىش ۋە گۇفتۇگۇزارى بار؛ ئول بىرىنىڭ ھەم بۇ بىر بىلە ھەمانچە تەكەللۇمۇگۇفتارى بار.» ① (يېشىمى: تۈركىيلەر بىلەن پارىسىيلار مەيلى ياشلار، قىپىرلار، چوڭلار ياكى كىچىكلەر بولسۇن ئوخشاشلا ئارىلىشىپ ياشايدۇ. ئۇ بۇنىڭ بىلەن ئۆزئارا ئالاقىلىشىدۇ، بۇ ئۇنىڭ بىلەن ئۆزئارا گەپلىشىدۇ) دېمەك، بۇ بايانلار تۈركىي خەلقلەر، جۈملىدىن ئۇيغۇرلارنىڭ پارس تىللىق خەلقلەر بىلەن ئارىلىشىپ ياشاش دەرىجىسىنىڭ ۋە كۈندىلىك تۇرمۇشتىكى ئۆزئارا مۇناسىۋىتىنىڭ قانچىلىك يېقىن ئىكەنلىكىنى ئىسپاتلايدۇكى، ئۇيغۇر تىلىدىكى پارسچىدىن ئۆزلەشكەن سۆزلەر ئەمەلىيەتتە ئاشۇ خىل تۇرمۇش مۇھىتىنىڭ تەبىئىي مەھسۇلىدۇر.

ئىككىنچى، ئوتتۇرا ئەسىرلەردە، پارس سەلتەنىتىنىڭ روناق تېپىشى، شۇ سەۋەبتىن، پارس تىللىق كاتتا شائىر - يازغۇچىلارنىڭ كۆپلەپ مەيدانغا چىقىشى، پارس ئەدەبىياتىنىڭ بەرق ئۇرۇپ گۈللىنىشى - مانا بۇلار پارس تىللىق

① «مۇھاكەمەتۇل لۇغەتەين»، 7، 61 - بەتلەر، مىللەتلەر نەشرىياتى 1988 - يىلى نەشرى.

خەلقلەر بىلەن ئارىلىشىپ ئولتۇراقلىشىپ ياشاۋاتقان تۈركىي تىللىق خەلقلەر، جۈملىدىن ئۇيغۇرلارنىڭ ئەدەبىي تىلىغا كۈچلۈك تەسىر كۆرسەتكەن. نەتىجىدە، ئۆزئارا سۆز - ئاتاق خۇ قوبۇل قىلىشقان.

ئۇلۇغ مۇتەپەككۇر ئەلىشىر ناۋائى ئەرەب - پارس تىلى بىلەن ئۆز زامانىسىدا ئاشۇنداق مۇتمۇر تىللار دەرىجىسىگە كۆتۈرۈلۈپ، خۇسۇسەن ئەدەبىياتتا تۈركىي تىللارغا نىسبەتەن ھۆكۈمرانلىق ئورۇنغا چىقىمۇپىلىشى ئۈستىدە تەپەككۇر يۈرگۈ-زۈپ مۇنداق دەيدۇ: «يەنە شۇنداق بىر قانۇنىيەت باركى، ھۆكۈمرانلىق ئەرەب خەلىپىلىرى ۋە سۇلتانلىرىنىڭ قولىدا بولغان چاغدا، ئەدەبىيات ئەرەب تىلى بىلەن راۋاج تېپىپ، ھەسەن سابىت (مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام زامانىدا ئۆتكەن مەشھۇر ئەرەب شائىرى) تەك، لاقت (ئىسلامىيەتنىڭ دەسلەپكى دەۋرلىرىدە ئۆتكەن ئاتاقلىق ئەرەب شائىرى) تەك تىل ماھىرلىرى ۋە يېتىم شائىرلار مەيدانغا كېلىپ، ئۆز تىلى بىلەن نەزم ئىپادىسىنى ۋايىغا يەتكۈزدى... پارس ھۆكۈمرانلىرى مۇستەقىل بولغاندىن كېيىن، پەن ئۇستازى فىردەۋسى، زامانىنىڭ نادىرى شەيخ نىزامى گەنجىۋى ۋە ھىندى سېھىرگەرى مىرخۇسەرەۋ دېھلەۋى، ئەسىرىنىڭ يېگانىسى خوجاھافىز شىرازىدەك پارسىگۈي (پارس تىللىق) شائىر-لار مەيدانغا چىقتى» ①. ناۋائىنىڭ قارىشىچە، بىر مىللەتتە ئۆز تالانتى ئارقىلىق بارلىق دەۋر ئەھلىنى قايىل قىلغۇدەك شائىر ياكى يازغۇچى، ئۆز سۈپىتى ۋە قىممىتى بىلەن ھەممە شائىر ۋە يازغۇچىلارنى تەسلىم قىلالىغۇدەك شاھ ئەسەرنىڭ بولماسلىقى شۇ مىللەت تىلىنىڭ ئاقىمۇتتە باشقا مىللەتلەر تىللىرىنىڭ تەسىرى ئاستىغا چۈشۈپ قېلىشىنى كەلتۈرۈپ چىقىرىدۇ. ھالبۇكى، تىل ئالىملىرى ۋە تارىخچىلارنىڭ

① يۇقىرىقى ئەسەر، 44 - 45 - 46 - بەتلەر.

ئىسپاتلىشىچە، فىردەۋىسى، نىزامى گەنجىۋى، خوجا ھافىز شىرازى قاتارلىق پارس شائىرلىرى ئۆز زامانىسىدا ئۆزلىرىنىڭ مول نەتىجىلىرى ئارقىلىق پارس خەلقىنىلا ئەمەس، بەلكى ئۇلار بىلەن ئارىلىشىپ ياشاۋاتقان تۈركىي خەلقلەرنىمۇ قايىل ۋە ئۆزلىرىگە رام قىلىۋالغان. دۇرۇس، ئەسلىدە پارس شائىرلىرىنىڭ نەتىجىلىك ۋە ئەھمىيەتلىك ئەمگەكلىرى تۈركىي تىللىق خەلقلەرنى قايىل قىلسا ۋە بۇ خىل قايىللىق مەزكۇر شائىرلارغا بولغان ئېھتىرام ۋە ئەزىزلىشىشى كەلتۈرۈپ چىقارسا، بۇ ھېچقانداق بىر ئەجەبلىنەرلىك ئىش بولمىغان بولاتتى، ئەلۋەتتە. بىراق، بۇ خىل قايىللىق كېيىنچە خېلى بىر بۆلەك (ئاسان ھايانلىنىدىغان) تۈركىي تىللىق شائىرلارنىڭ ئېڭىدا، تەدرىجىي ھالدا پارس تىلىغا بولغان چوقۇم نۇشنى كەلتۈرۈپ چىقارغان. ئۇلارنىڭ قارىشىچە، فىردەۋىسى قاتارلىق پارس شائىرلىرىنىڭ ئاشۇنداق گۈزەل ئەسەرلەرنى يارىتالىشى پارس تىلىنىڭ پاساھەتلىك بولغانلىقىنىڭ سەمەرسى ئىش! شۇڭا، ئۇلار تەپتارتماستىن «پارسى شەكەرەست» (پارس تىلى شېكەر تىلى) دېگەن كۈلكىلىك شوئارنى ئوتتۇرىغا قويۇپ، ئۆز ئانا تىلىنى تاشلاپ، پارس تىلى بىلەن شېئىر ۋە ئەسەر يېزىشقا باشلىغان. بۇ كېيىنچە كۆپ سانلىق تۈركىي تىللىق شائىرلار ئۈچۈن بىر مودا، بىر خىل ئادەت بولۇپ قالغان، ھەتتا ئەلىشىر ناۋائىمۇ ئۆزىنىڭ دەسلەپكى شېئىر - نەزمىلىرىنى پارس تىلىدا يازغان^①. (دەرۋەقە، بۇ خىل ۋەزىيەتكە كېيىنچە يەنىلا ئەلىشىر ناۋائى بالدۇر ئويغىنىپ، پارسچە سۆزلەش ۋە يېزىشنى مودا قىلىۋالغان ئۆز قېرىنداشلىرىنىڭ «ھىراتنى ئېشەكلىك ئايلىنىپ يۈرۈيدىغان ئەلىشىر» (يەنى ئەلىشىر سەھرايى) دەپ مەسخىرە قىلىشىغا

① يۇقىرىقى ئەسەر، 28 - بەت.

پەسەنت قىلماي، ئۆز ئانا تىلىدا ئىجاد قىلىپ، ئاخىرىدا ئالەمشۇمۇل نەتىجىلىرى بىلەن پارس تىللىق خەلقلەرنىمۇ ئۆز ئىچىگە ئالغان پۈتكۈل شەرق ئەللىرى خەلقىنى قايىل قىلىش ئارقىلىق خاتىمە بەرگەن.

دېمەك، پارسچە سۆز - ئاتالغۇلار ئۇيغۇر تىلىغا پارس ئەدەبىياتىنىڭ ۋاسىتىسى بىلەنمۇ كىرىپ ئۆزلەشكەن. جۇڭخۇا خەلق جۇمھۇرىيىتى قۇرۇلۇشتىن بۇرۇنقى شىنجاڭنىڭ مەدەنىيەت - مەكتەپلىرىدە، ئەدەبىيات دەرسى ئۈچۈن «ئاۋائى» (يەنى ئاۋائى ئەسەرلىرى) قاتارلىقلار ئۆزلۈگەندىن باشقا، «خوجاھافىز» (جانلىق تىلدا كۆپىنچە «خوجاپىز» دېيىلىدۇ) دېگەن بىر دەرىس مۇ بولغان بولۇپ، بۇنىڭدا خاسلا پارس شائىرى خوجاھافىز شىرازىنىڭ ئەسەرلىرى ئۆگىتىلەتتى. مانا بۇنىڭدىن، پارس ئەدەبىياتىنىڭ ئۇيغۇر مائارىپىغا بولغان تەسىرىنىڭ نەقەدەر چوڭقۇر ۋە نەقەدەر ئۇزاق مۇددەت بولغانلىقىنى كۆرۈۋالغىلى بولىدۇ.

قىسقىسى، يۇقىرىقىدەك مۇھىم ئىككى سەۋەب ئارقىسىدا، پارس تىلىدىن ئۇيغۇر تىلىغا كۆپ مىقداردا سۆز - ئاتالغۇ قوبۇل قىلىنغان.

پارس تىلىدىن ئۆزلەشكەن سۆزلەرنىڭ تۈرلىرى

ئۇيغۇر تىلىغا پارس تىلىدىن كىرىپ ئۆزلەشكەن سۆزلەرنىڭ مۇتلەق كۆپچىلىكى كونكرېت ئۇقۇمنى ۋە شەيئەلەرنىڭ نامىنى بىلدۈرىدىغان سۆزلەر بولۇپ، ئۇنىڭ تەركىبىدە پېئىلدىن باشقا بارلىق سۆز تۈركۈمىگە تەئەللۇق سۆزلەر تېپىلىدۇ دېيىش مۇمكىن. مەسىلەن:

نان، ئاش، ئاسمان، باھار (ئىسىم)؛ بەلەن، ناچار، كىچىك (سۈپەت)؛ دانە، چارەك (مىقدار)؛ پىھ، ئاپىرىن (ئىسىم)

لىق؛ خۇد (خۇدۇم — ئۆزەم)، ھەممە (ئالماش)؛ دەرھال، ھە-
 مدشە، ھامان، گاھى، قەھرىمانانە (رەۋىش)؛ بەلكى، كىي،
 ھەم، دەرۋەقە، ۋەھالەنكى، تاكى، چۈنكى (باغلىغۇچى)؛ قاھ
 قاھ (تەقلىد سۆز)، يەك (سان)،...

ئۇنىڭدىن باشقا، يەنە بىر بۆلەك سۆز ياسىغۇچى قو-
 شۇمچىلار ۋە سۆز ئالدى قوشۇمچىلىرىمۇ پارس تىلىدىن كىرىپ
 ئۆزلەشكەن. ئالايلۇق:

با: با مەسلىھەت (مەسلىھەتلىك)

بەت: (ئەسلى بەد) بەتقىلىق، بەتئىسىيەت، بەتتام،
 بەتنام،...

بى: بىمەنە، بىمەزە، بىگۇناھ، بىنومۇس، بىھايا،
 بىھېساب،...

پەرەس: (ئەسلى پەرەست) بۇتپەرەس، ئاتەشپەرەس، ئاپ
 تاپپەرەس،...

پۇرۇش: كىتابپۇرۇش، دورىپۇرۇش، ۋاپۇرۇش،...

باز: (ۋاز) كىتابباز، قىمارۋاز، كەپشەرۋاز، ئىشقىۋاز،...

پەز: ئاشپەز، سامسپەز، مانتىپەز، زاسۋىپەز،...

خان: كىتابخان، ساھىبخان.

خانا: كىتابخانا، ئاشخانا، چايخانا، ئىشخانا،
 دوختۇرخانا.

خور: چايخور، جازانخور، پارىخور، ئادەمخور،
 جىلىخور،...

دان: سۇدان، چايدان، كۈلدان، ئوقدان، شامدان،...

زار: گۈلزار، دەرەخزار، ئۈزۈمزار، چىمەنزار،
 پاختىزار،...

پەرۋەر: ۋەتەنپەرۋەر، خەلقپەرۋەر، مىللەتپەرۋەر،
 مەرىپەتپەرۋەر،...

شۇناس: تىلشۇناس، تارىخشۇناس، ئاسمانشۇناس، ئۇپ

غۇرشۇناس.

كار: سەنئەتكار، بىناكار، پاختىكار.
گەر: دەۋاگەر، سودىگەر، زەرگەر، ئىغۋاگەر، دورىگەر،...
گۆي: دۇئاگۆي.

گاھ: ئارامگاھ، چەڭگاھ، سەيلىگاھ، ھېيتگاھ، پەگاھ،...
كەش: ھارۋىكەش، چاپاكەش، كىراكەش، قەلەمكەش.
كەم: كەمدىدار، كەمسۇخەن، كەمقۇۋۋەت، كەمئەقىل،...
نامە: گۇۋاھنامە، تەقدىرنامە، چەڭنامە، يىلنامە،
سالنامە.

نەما: قىبلىنەما، رەھنەما، جاھاننەما.
ھەم: ھەمسۆھبەت، ھەمپىكىر، ھەمداستىخان، ھەمدەم.
داش: مەسلەكداش، يولداش، خىزمەتداش، سىرداش.
ئىستان: گۈلىستان، قەبرىستان، قازاقىستان،
ئۆزبېكىستان،...

ۋەن: (ئەسلى بان) باغۋەن، ساراۋەن، دەرۋازىۋەن،...
تىراش: (ئەسلى تەراش) ھەيكەلتىراش، ساتىراش.
ساز: قۇلۇپساز، تۇنىكىساز، ماشىنىساز،...
دەر: دەرگۇمان، دەرۋەقە، دەرھەقىقەت، دەرھال،
دەرمەھەل.

مەن: (ئەسلى مەند) دۆلەتمەن، بىلەرمەن، دەردمەن،
سۆزمەن.

پارس تىلىدىن كىرگەن سۆزلەرنى ئاڭلىتىدىغان ئۇقۇم دا-
ئىرىسى بويىچە تۆۋەندىكىدەك تۈرلەرگە ئايرىپ كۆرسىتىشكە
مۇ بولىدۇ:

(1) دىنىي ئاتالغۇلار: خۇدا، ناماز، جايناماز، گۇناھ،
دوزاخ، ناماز بامداد، ناماز پېشىن، نامازدىگەر (ناماز ئەسىر)،
نامازشام، خۇپتەن،...

(2) سىياسىي ئاتالغۇلار: سەردار، رەھبەر، رەھنەما،

- جاھانگىر، دۆلەتمەن، نامرات...،
- (3) يېمەك - ئىچمەك سۆزلىرى: نان، گىردە، مېۋە، نەشپۈت، خورما، دوغاب، جۇلاب، گۇلاب...،
- (4) ھۈنەر - كەسىپ ئاتالغۇلىرى: ساتىراش، مەسكەر، زەرگەر، موزدۇز، چۆپگەز، رەندە، بۇرەندە، زەخمەك، خەرەك، كامانچە...،
- (5) بەدەن ئەزالىرى ئاتالغۇلىرى: گەردەن، پېشانە، لەۋ،
- (6) مۇزىكا ئاتالغۇلىرى: سازەندە، ئاھاڭ، ئاۋاز، دۇنار، ساتار، خۇشتار، سۇناي، كاناي، نەي...،
- (7) ئۆي - سەرھىمان ئاتالغۇلىرى: ئاپتۇۋا، چىلاپچا، قو-شۇق، گەردۇن چىنە، چىنە، پەردە...،
- (8) كۈن ناملىرى: يەكشەنبە، دۈشەنبە، سەيشەنبە، چاشەنبە (چەھارشەنبە)، پەيشەنبە (پەنجشەنبە)، شەنبە، ھەپتە، مەنەپتە...،
- (9) ئورۇن - جاي ئاتالغۇلىرى: پايتەخت، لەڭگەر، پە-گاھ، ئەۋرەز، كارخانا، مويكا (مويگاھ)، گۆرستان، دالان. دەرۋەقە، تارىختا ئۇيغۇر قاتارلىق تۈركىي تىللىق خەلقلەر پارس تىللىق خەلقلەر بىلەن ئارىلىشىپ ئولتۇراقلىشىش، بىللە ياشاش، ئۆزئارا مەدەنىيەت ئۆگىنىش جەريانىدا، پارسلارمۇ ئۇيغۇر تىلىدىن نۇرغۇن سۆزلەرنى قوبۇل قىلغان. ئالايلۇق، ئەلىشىر ناۋائى ئۆزىنىڭ «مۇھاكەمەتۇل لۇغەتەين» ناملىق ئەسىرىدە: «سۆز - ئىبارە يارىتىشتا تۈركىيەلەر پارىسىيلاردىن ئىلگىرى تۇرىدۇ»، شۇڭا، پارسلار ھەتتا «قايمان (قايمان)، قاتلامە (قاتلىما)، بۇلاما (بۇلىماق)، قۇيماغ (قۇيماق)، ئۇماچ، كۆمەچ، تالقان قاتارلىق يېمەك-ئىچمەك ناملىرىنىمۇ تۈركىيەچە ئاتايدۇ.» (يۇقىرىقى ئەسەر، 7 -، 23 - بەتلەر) دەپ كۆرسەتكەن. مانا بۇ باياندىن تۈركىي تىللىق خەلقلەر، جۈملىدىن ئۇيغۇرلار بىلەن پارس

ئىللىق خەلقلەر ئارىسىدىكى سۆز قوبۇل قىلىشنىڭ ئۆزئارا بولغانلىقىنى، ھازىرقى زامان ئۇيغۇر تىلىدىكى پارسچىدىن ئۆزلەشكەن سۆزلەرنىڭ ئاشۇ ئۆز زامانىسىدىكى ئۆزئارا ئۆگىنىش جەريانىنىڭ نەتىجىسى ئىكەنلىكىنى كۆرۈۋالغىلى بولىدۇ.

پارس تىلىدىن ئۆزلەشكەن سۆزلەرنىڭ ئالاھىدىلىكى پارس تىلىدىن ئۇيغۇرچىغا كىرىپ ئۆزلەشكەن سۆزلەردىن نۇرغۇنلىرى، خۇسۇسەن كۈندىلىك تۇرمۇشقا ئائىت ئۇقۇملارنى بىلدۈرىدىغان خېلى بىر بۆلەك ئاتا-ئوغۇلار تەدرىجىي ھالدا ئۇيغۇر تىلىنىڭ ئاساسىي لۇغەت فوندىغا قوشۇلۇپ كەتكەن. مەسىلەن:

نان، ئاش، گەپ، پۇل، گۆش، دوست، بۇرادەر، رەخت، دەرەخ، ئاسمان، زېمىن،... بەزى سۆزلەرنىڭ (مەسىلەن، مەن، ئۇ دېگەنلەرگە ئوخشاش) زادى كىم كىمدىن قوبۇل قىلغانلىقىنى كۆرسىتىپ، كېسىپ بىرنەرسە دېيىشمۇ قىيىن. گەرچە شۇنداق بولسىمۇ، ھازىرقى زامان ئۇيغۇر تىلىدا ئىستېمال قىلىنىۋاتقان پارسچىدىن ئۆزلەشكەن سۆزلەرنىڭ مۇتلەق كۆپچىلىكىنى ئەنئەنىۋىي ساپ ئۇيغۇرچە سۆزلەردىن پەرقلىنىدۇرگىلى بولىدۇ. ئۇلاردىكى ئالاھىدىلىكلەرنىڭ مۇھىملىرى دەپ تۆۋەندىكىلەرنى كۆرسىتىش مۇمكىن:

بىرىنچى، پارسچىدىكى ئەگىسىز بىرىكمىلەردە ئېنىقلانغۇچى سۆز ئالدىدا، ئېنىقلىغۇچى سۆز كەينىدە كېلىدۇ. ئۇيغۇرچىغا ئۆزلىشىپ كەتكەن پارسچە ئەگىسىز بىرىكمىلەر (ئىزاڧەتلەر) نىڭ مۇتلەق كۆپ قىسمى ئاشۇ خىل بىرىكمە قۇرۇلۇشىنى ئەينەن ساقلاپ قالغان، بىز مۇشۇ ئالاھىدىلىكىگە قارا-

راپ ئۇلارنى پارس تىلىدىن قوبۇل قىلىنغان سۆزلەر دەپ ئايد رويىمىز. مەسىلەن:

خەلقى ئالەم، رويى زېمىن (يەر يۈزى)، پەيلى شەيتان، ئەھلى مۆمىن، ھاجى ئەكبەر، زامانى ئاۋۋال، نەپسى شەيتان، شەرگىدۇنيا، لەۋزى ھالال، ۋاقتى مۇرت، ئىسمى شىرىپ، قۇرئانى كەرىم، ھاجى ھەرەم، ئەمرىمەرۇپ، روزى رامىزان (رامىزان كۈنى)، دۇئايى بەد (يامان تىلەك، قارغىش).

ئىككىنچى، «با، باز، بەت (بەد)، بى، پەرەس، پۇرۇش، پەز، پەرۋەر، خان، خانا، خور، دان، تىراش، دار، داش، زار، ساز، شۇناس، كار، گەر، گاه، گوي، كەش، كەم، نامە، نەما، دەر، مەن، ھەم، ۋەن، ئىستان» قاتارلىق سۆز ياسىد غۇچى ۋە تۈرلىگۈچى قوشۇمچىلار بىلەن كەلگەن سۆزلەرنىڭ ھەممىسى ئادەتتە پارسچىدىن ئۆزلەشكەن سۆزلەر ھېسابلىنىدۇ.

ئۈچىنچى، «ئىستان، نەما، شۇناس، دار، زار، كار، گاه» قاتارلىق قوشۇمچىلار ئەمەلىيەتتە ئۆزلىرىنىڭ پارس تىلىدىكى ئۇزۇن سوزۇق تاۋۇشلۇق ئالاھىدىلىكىنى ساقلاپ قالغان بولۇپ، مەزكۇر قوشۇمچىلار ئاخىرقى بوغۇم بولۇپ كەلگەن سۆزلەرگە تەۋەلىك قوشۇمچىلىرى قوشۇلغاندا، ساپ ئۇيغۇرچە سۆزلەردىكىدەك «ئا، ئە» تاۋۇشلىرىنىڭ «ئې، ئى» لارغا ئاجىزلىشىش ھادىسىسى يۈز بەرمەيدۇ، ئاخىرقى بوغۇم دىكى «ئا» تاۋۇشى ئۇزۇن سوزۇق تاۋۇش تەلەپپۇز قىلىنىدۇ. مەسىلەن:

ئۆزبېكىستان - ئۆزبېكىستانى (Ozbekista:ni)، گۈلىس-تان - گۈلىستانى، رەھنەما - رەھنەماسى، مىللەتشۇناس - مىللەتشۇناسى، چىمەنزار - چىمەنزارىمىز، ئىجادكار - ئىجادكارىلار، سەردار - سەردارى، زىيارەتگاھ - زىيارەتگاھى،... تۆتىنچى، بىر بوغۇملۇق سۆزلەردە، ئىككى ئۈزۈك تا-

ۋۇشنىڭ (ئارسىغا ھېچقانداق بىر سوزۇق تاۋۇش قوشۇلمىغان
ھالدا) بوغۇم ئاخىرى بولۇپ كېلىشى پارسچە سۆزلەرگە خاس
يەنە بىر ئالاھىدىلىك ھېسابلىنىدۇ. مەسىلەن:
رەخت، دوست، دەرد، بەند، قەنت، كەنت، پەندە
مەرد،...

بەشىنچى، «ئانە (a:na)» قوشۇمچىسى بىلەن ھال
رەۋىشلىرى ھاسىل قىلىش پارس تىلىنىڭ ئالاھىدىلىكى بو-
لۇپ، ھازىرقى زامان ئۇيغۇر تىلىدا ئىشلىتىلىۋاتقان مەزكۇر
قوشۇمچىلىق سۆزلەرنىڭ ھەممىسى دېگۈدەك پارسچە ئۆزلەشمە
سۆزلەر سانلىدۇ. مەسىلەن:

مەردانە، داھىيانە، غايىبانە، دوستانە، غالىبانە، قەھ-
رىمانە، تەكەببۇرانە، غەييۇرانە، ئاقىلانە، ئادىلانە،...
بىراق، پارس تىلىغا خاس بولغان بۇ ئالاھىدىلىك
ساپ ئۇيغۇرچە سۆزلەرگە تەتبىقلىنىپ كەتكەن ئەھۋالىمۇ ئۈچ-
رايدۇ. مەسىلەن:

باتۇرانە چەك قىلماق، پۈزتۇرانە سۆزلەشمەك دېگەنلەرگە
ئوخشاش.

ئۇنىڭدىن باشقا، بەزى تۈپ سۆزلەرنىڭ باش ھەرپىگە،
بەزى ياسالما ۋە بىرىكمە سۆزلەرنىڭ باش سۆزىگە قارايمۇ
پارسچە ئۆزلەشمە سۆزلەرنى ئايرىۋېلىشقا بولىدۇ. ئالايلۇق،
«گ» ھەرپى بىلەن باشلانغان تۈپ سۆزلەرنىڭ ئىچىدە، خۇ-
سۇسەن كۈندىلىك تۇرمۇشقا دائىر سۆزلەرنىڭ خېلى كۆپچى-
لىكى پارس تىلىدىن كىرگەن سۆزلەر بولۇپ ھېسابلىنىدۇ. مەسىلەن،
گەپ، گۈل، گىل، گىياھ، گەردەن، گەجگە، گىرداپ، گەردىش،
گۆھەر، گۈلاب، گۆش، گۇرزا، گۈم، گۈل، گۇۋاھ، گۇناھ،
گۇندا، گېزەندە، گىرى، گىرە، گىرىم، گىلاس، گۈدەك
دېگەنلەرگە ئوخشاش. «سەر» باش سۆزى بولغان بىرىكمە
سۆزلەرنىڭ مۇتلەق كۆپچىلىكىمۇ پارس تىلىدىن ئۆزلەشكەن

سۆزلەر بولۇپ چىقىدۇ. مەسىلەن، سەردار، سەركەردە، سەر-
خىل، سەرمايە، سەرسان، سەراسىمە، سەرگەردان، سەركاتىپ،
سەركار، سەركەش، سەرگەز، سەرگۈزەشت، سەرۋەر، سەرلەۋەھە،
سەرخۇش، سەرىپاي، سەرىپۇش دېگەنلەرگە ئوخشاش.

§4. رۇس تىلىدىن ۋە باشقا ياۋروپا تىللىرىدىن كىرگەن سۆزلەر

بەزى تىل ئالىملىرى، ئۇيغۇر تىلىغا رۇس تىلىدىن
سۆز - ئاتالغۇ قوبۇل قىلىش XIX ئەسىرنىڭ ئاخىرلىرىدىن
باشلانغان، خۇسۇسەن، چارروسىيە جۇڭگونىڭ ئىلى رايونىنى
بىر مەزگىل بېسىۋالغاندىن كېيىن، ئۇيغۇر تىلى بىلەن رۇس
تىلىنىڭ بىۋاسىتە ئۇچرىشى ۋەزىيىتى شەكىللەنگەن، ئاندىن
مۇشۇ ئەسىرنىڭ 10 - 20 - يىللىرى سابىق
سوۋېت ئىتتىپاقىدىن بىر بۆلەك رۇسلار
شىنجاڭنىڭ شىمالى قىسمىغا كۆچۈپ كېلىپ، ئۇيغۇرلار
بىلەن ئارىلىشىپ ئولتۇراقلاشقان. بۇ ھال ئۇيغۇرچىدا رۇس
تىلىدىن كىرگەن سۆزلەرنىڭ كۆپىيىشىنى ئىلگىرى سۈرگەن،
دەپ قارايدۇ ①.

ئاندىن، مۇشۇ ئەسىرنىڭ 30 - ، 40 - يىللىرى، خۇسۇ-
سەن، ئۆز ۋاقتىدىكى شىنجاڭ ئۆلكىسىنىڭ دۇبەنى شىڭ شى-
سەي ئىلغارلىق قىياپىتىگە كىرىۋالغان مەزگىللەردە، شىنجاڭ
بىلەن سابىق سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ مۇناسىۋىتى تولۇمۇ يېقىن
بولۇپ، ئۆزئارا سودا - تىجارەت ئالاقىسىدىن باشقا، مەدەنى-
يەت ئالاقىسىمۇ تازا راۋاجلانغان ئىدى. بۇ مەزگىللەردە، ئۆي-

① ۋېي سۈيى تۈزگەن كونىسپىك «ھازىرقى زامان ئۇيغۇر تىلى»،
Ⅲ قىسىم، 70 - بەت.

ھۇرلاردا سوۋېت ئىتتىپاقىدا ئوقۇغان زىيالىيلار مەيدانىغا كەلدى. ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابى دەۋرىدە، ئۇيغۇرچە گېزىت-ژۇرناللار سوتسىيالىستىك سوۋېت ئىتتىپاقىنى كۆپلەپ تەشەببۇق قىلاتتى. مانا شۇ چاغ، شۇ شارائىتتا، ئۇيغۇر تىلىغا كوممۇنىزم، سوتسىيالىزم، پرولېتارىيات ئىنقىلابىغا ئائىت سىياسىي ئاتالغۇلار كۆپلەپ قوبۇل قىلىنغان ئىدى.

50 - يىللارنى رۇس تىلىدىن ئۇيغۇرچىغا سۆز قوبۇل قىلىش نازا ۋاينغا يەتكەن يىللار دېيىش مۇمكىن. شۇ مەزگىلدە، پۈتۈن مەملىكەت مىقياسىدا، جۈملىدىن شىنجاڭدا سوۋېت ئىتتىپاقىدىن ئۆگىنىش، رۇس تىلى ئۆگىنىش دول قۇنى كۆتۈرۈلگەن ئىدى. شۇ چاغلاردا، زىيالىيلار ئۆزلىرىنىڭ گەپ - سۆزلىرى ئارىسىغا بىرنەچچە ئېغىز رۇسچە ئاتالغۇنى ئارىلاشتۇرۇپ دېيىشنى پەخىرلىنەرلىك ئىش بىلەتتى. تەرجىمانلار بولسا، ئۆز تەرجىمىلىرىدە رۇسچە ئاتالغۇلارنى قوبۇل قىلىپ ئىشلىتىشنى بەجايىكى ئۆكتەبىر ئىنقىلابىنى قوبۇل قىلغاندەك ئەزىز ئىش چاغلايتتى. مانا شۇنداق سىياسىي ۋە زىيەت ياراتقان سىياسىي قىزغىنلىق ئۇيغۇر تىلىنىڭ لېكسىكا سوتسىيالىزىمغا تۈركۈم - تۈركۈملەپ رۇسچە (ياكى رۇسچىلاشقان ياۋروپا تىللىرىچە) سۆز - ئاتالغۇلارنى قوبۇل قىلىپ ئۆز-لەشتۈرۈۋەتكەن. مانا بۇ - رۇسچىدىن ئۇيغۇرچىغا سۆز - ئاتالغۇ قوبۇل قىلىشنىڭ جەريانى ۋە سەۋەبلىرىنىڭ ئىخچام بايانى.

ئۇيغۇر تىلىغا رۇس تىلىدىن كىرگەن سۆزلەرنىڭ تۈرلىرى ئۇيغۇر تىلىغا رۇس تىلىدىن ۋە باشقا ياۋروپا تىللىرىدىن كىرگەن سۆزلەر زامانىۋى پەن - تېخنىكا ۋە ماركسىزىملىق سىياسىي ئاتالغۇلارنى ئاساسىي گەۋدە قىلىدۇ. ئۇلارنىڭ كونا

كېرپت مەزمۇن ئورامى ۋە ئۇقۇم دائىرىسى بويىچە تۈرلەرگە ئايرىغاندا، مۇھىملىرى دەپ تىسۋەندىكىلەرنى كۆرسىتىشكە بولىدۇ:

(1) ئومۇمىي پەن - تېخنىكا ئاتالغۇلىرى: فىزىكا، خىمىيە، مېدىتسىنا، بىئوخىمىيە، ئالگېبرا، لوگىكا، ئاسترونومىيە، ئاناتومىيە، گېئومېترىيە، گېئولوگىيە، گېنېتىكا، كېگىتوگرافى، گېئوفىزىكا، گېئودېزىيە، گىنىكولوگىيە،...

(2) تىبابەت ئاتالغۇلىرى: ئاڭۇشېر، ئاڭۇشېركا، ئامبوس-لاتورىيە، ساناتورىيە، رېتسېپ، مىكروب، مىكروسكوپ، ئوپېرات-سىيە، ۋراچ، لابوراتورىيە، پىناندوسكوپ، دىئاگنوز، فىلدىشېر، ئاتپوسكا، سانتاركا،...

(3) مۇزىكا ۋە سەنئەت ئاتالغۇلىرى: ئاڭكورد، ئاڭكورد-يون، پائۇزا، ئوركېستىر، دېكوراتسىيە، ئارتىس، ئارتىسكا، رېپېتىتسىيە، رېژىسسور، دراما، دراماتورگ، تراگېدىيە، كومېدىيە، كىنو، فىلىم، دىرېئور، ئوپېراتور، گارموشكا، گارمون، ئىسكىرىپكا،...

(4) ئەدەبىياتقا دائىر سۆزلەر: ئابزاس، ئىمپىزوت، ئاپتور، پېرسوناژ، دىئالوگ، رىتورىك، سىۋىزىت، پوئېما، پوۋېست، رو-مان، لىرىك، لىرىكا، ئىمپىك، دىداكتىك، پروزا، پوئىزىيە،...

(5) تىلشۇناسلىققا دائىر سۆزلەر: تېكىست، كونتېكىست، ئىنتوناتسىيە، سىنتاكسىس، مورفولوگىيە، گرامماتىكا، سىمانتىكا، فرازىئولوگىيە، سىماسىلوگىيە، سىملىستىكا، ئېتىمولوگىيە، فونېتىكا، لېكسىكا،...

(6) تەنتەربىيە ئاتالغۇلىرى: گىمناستىكا، دىسكا، تور-نىك، پۇتبول، ۋاللىبول، ۋاسكىتبول، بوكسىر، شتانكا، چىم-پىيون، ۋارتا، ئوسەي، كورنى، بىك، خوپىك، ئاتلېتىكا،...

(7) ئۆلچەم ئاتالغۇلىرى: مېتر، سانتىمېتر، دېتسىمېتر، كىلومېتر، كىلوگرام، گرام، توننا، گېكتار، ئابىيوم، ماسسا،

پىرىمېتىر، كۋادرات، كۇب، كۇبېتىر، كۋادرات كىلومېتىر...
(8) ئۇنۋان ئاتالغۇلىرى: ئاكادېمىك، پروفېسسور، دوتسېنت،
لېكتور، باكلاۋر، ماگىستىر، خىمىك، مورفولوگ، لېكسىكولوگ،
گېئولوگ، مارشال، ئادمىرال، پولىكوۋنىك، ئادۋوكات،
ئادىۋانت...،

(9) ھەربىي تۈزۈلمە ۋە قورال - يارق ئاتالغۇلىرى:
باتالىيون، پولك، دىۋىزىيە، ئارمىيە، شتاب، ئاكوپ، مانېۋر،
تاكتىكا، گارنىزون، ستراتېگىيە، بومبا، راکېتا، پىلىموت،
تانكا، برونېۋىك، بىرىگادا، بومباردىمان، پارتىزان، ئاتاكا،
كاتىۇشا، كارابىن...،

(10) مەمۇرىي ئورگان ناملىرى: كوپىراتىپ، كوممۇنا،
كولخوز، ئوبكوم، رايكوم، ۋىلكوم، پارتكوم، ئاپتونوم رايون،
ئوبلاست...،

(11) ئاي ناملىرى: يانۋار، فېۋرال، مارت، ئاپرىل،
ماي، ئىيۇن، ئىيۇل، ئاۋغۇست، سېنتەبر، ئۆكتەبر، نوپابىر،
دېكابىر.

(12) كۈندىلىك تۇرمۇشقا دائىر ئاتالغۇلار: كۇرۇشكا،
بېلەت، كىنىشكا، كارتۇچكا، ۋىچىركا، ۋارىنا، كاپۇستا،
كاستۇرۇلكا، بولكا، گاز، لامپا، لامپۇچكا، توك، ۋېلىسپىت،
موتسىكلت...،

(13) سىياسىي ئاتالغۇلار: كوممۇنىزم، سوتسىيالىزم،
ئىدىئالىزم، ماتېرىيالىزم، دوگماتىزم، ئوپۇرتونىزم، ئاتېنىزم،
ئىدىئولوگىيە، ئاكتىپ، پاسسىپ، ئاۋانگارت، ئابستىراكت،
فاشىست...،

ئۇنىڭدىن باشقا، رۇس تىلى ۋاسىتىسى بىلەن باشقا ياۋ-
روپا تىللىرىدىن كىرگەن سۆزلەرنىمۇ ئايرىپ كۆرسەتكىلى
بولىدۇ. مەسىلەن:

رۇس تىلى ئارقىلىق كىرگەن ئىتالىيانچە سۆزلەر: بېن

زىن، گېزىت، كونسېرت، تىياتىر، پومىدور...
گىرېك تىلىدىن كىرگەن سۆزلەر: گرامماتىكا، پېداگوگ،
پېداگوگىكا، پاراللېل، تالانت، كافېدرا، تاكتىكا، مېتر،
ئىدىيە، نېفىت...
نېمىس تىلىدىن كىرگەن سۆزلەر: راكېتا، كران،
فرونت، تانسا...
ئىنگىلىز تىلىدىن كىرگەن سۆزلەر: پىئونېر، دوللار،
تانكا، پۇتبول...
فىرانسۇز تىلىدىن كىرگەن سۆزلەر: كاستۇم، سېكرېتار،
شەپكە، بوتۇلكا، مارشال، مىنىستىر، بانكا...
ئادەتتە، ئېتىمولوگىيە لۇغەتلىرى ۋە ئىزاھلىق لۇغەت
لەر چەت تىللاردىن كىرگەن سۆزلەرنىڭ مىللەت تەۋەلىكىنى
ئېنىق، توغرا ئايرىپ كۆرسىتىشنى تەلەپ قىلىدۇ. بۇ شۇ
سۆزلەرنىڭ ئەسلى مىللەت تىلىدىكى ئاساسلىق مەنبەسىنى
بىلىش، شۇنداقلا باشقا مىللەت تىلىغا ئۆزلىشىش جەريانىدا
دىكى سىمانتىكىلىق، فونېتىكىلىق ئۆزگىرىش جەريانىنى
تولۇق چۈشىنىشكە پايدىلىق، ئەلۋەتتە.

رۇس تىلىدىن كىرگەن سۆزلەرنىڭ ئالاھىدىلىكى
ھازىرقى زامان ئۇيغۇر تىلىدا ئىشلىتىلىۋاتقان رۇس
تىلىدىن ۋە رۇس تىلى ئارقىلىق باشقا ياۋروپا تىللىرىدىن
كىرگەن سۆزلەرمۇ بەزى تىپىك ئالاھىدىلىكلىرى ئارقىلىق
ئۆزلىرىنىڭ يات تىلىدىن كىرىپ ئۆزلەشكەن سۆزلەر ئىكەنلىكىنى
ئىسپاتلاپ تۇرىدۇ. ئۇلاردىكى بۇ خىل ئالاھىدىلىكلەر-
نىڭ مۇھىملىرى دەپ تۆۋەندىكى تۆت تەرەپنى كۆرسىتىشكە
بولىدۇ:

بىرىنچى، ئۇيغۇر تىلىغا رۇس تىلىدىن كىرىپ ئۆزلەشكەن
سۆزلەر سۆز تۈركۈمى نۇقتىسىدىن ئېيتقاندا، ھەممىسى

دېگۈدەك ئىسىم سۆزلەردىن ئىبارەت. بىراق، خېلى بىر بۆلەك ئىسىم سۆزلەر كونكرېت ئەھۋالدا، ياۋروپا تىللىرىنىڭ ئادىتى بويىچە ئۆزلىرىنىڭ سۈپەت شەكلىنى ھاسىل قىلغان ھالدىمۇ ئىستېمال قىلىنىدۇ. مەسىلەن:

سۈپەت شەكلى	ئىسىم شەكلى
كوممۇنىستىك (پارتىيە)	كوممۇنىست
ئىدىئالىستىك (قاراش)	ئىدىئالىست
گۇمانىستىك (چۈشەنچە)	گۇمانىست
فونېتىك (شەكىل)	فونېتىكا
گرامماتىك (مەنە)، ۋ. ب.	گرامماتىكا

ئىككىنچى، بىزدە، رۇس تىلىدىن ۋە باشقا ياۋروپا تىللىرىدىن قوبۇل قىلىنغان سۆزلەرنى ئىپادىلەشتە، مەزكۇر سۆز-لەرنىڭ ئاشۇ «ئەسلى تىلدىكى يېزىلىشى ئاساس قىلىنىدۇ» دەيدىغان بىر پىرىنسىپ بار. شۇڭا، بۇ خىل سۆزلەر ئۇيغۇرچە يېزىلىشىدا ئاسىيا چېكىتلىرىنىڭ كۆپلۈكى بىلەن، تەلەپپۇز قىلىنىشتا بولسا، ئۇيغۇرچە فونېتىك قائىدىگە زادىمۇ ھاس كەلمەيدىغانلىقى، ئېغىزغا بىئەپلىكى بىلەن ئالاھىدە گەۋدىلىنىپ تۇرىدۇ. مەسىلەن، ئېلىمېنت، فونېتىكا، ئېنېرگېتىكا، ئېنېسكلوپېدىيە، ئىدىئولوگىيە، ئىدىئالىزم، ئىدىئوم، فىرانزىزىم-لوگىيە، ئېكۋىۋالېنت، ئېكتورىئال دېگەنلەرگە ئوخشاش...

ئەمەلىيەتتە، خۇددى ئەرەبچىدىكى «جەفا، سەفا، فەنا» دېگەن سۆزلەر ھازىرقى ئۇيغۇرچىدا «چاپا، ساپا، پانا» تەلەپپۇز قىلىنغاندەك، يۇقىرىدىكى ياۋروپالىقلارنىڭ سۆزلىرىمۇ ئادەتتە «ئىلمىنت، پونىتىكا، ئىدىئولوگىيە، ئىدىئوم، پىرازىت-لوگىيە...» دەپ تەلەپپۇز قىلىپ ئىشلىتىلىدۇ. چۈنكى مۇشۇنداق تەلەپپۇز قىلىش ئۇيغۇرچە تەلەپپۇز قائىدىسىگە نىسبەتەن ئۇيغۇن كېلىدۇ. ئەمدى، ئەگەر بىز ياخشى تەتقىق قىلىپ، رۇس تىلىدىن ۋە باشقا ياۋروپا تىللىرىدىن كىرگەن سۆزلەر-

ئىسمى ئۇيغۇر تىلى تەلەپپۇزىدىكى ئۆزلەشكىنى بويىچە يازىدىغان قىلساق، كەم دېگەندىمۇ ئۆزلەشمە سۆز - ئاتال غۇلاردىكى ئاسما چېكىت ئاپتىدىن قۇتۇلىمىز، شۇنداقلا بۇ خىل سۆزلەرنى لۇغەتكە قارىمىغۇچە يازغىلى بولمايدىغان پاسسىپ ھالەتنىمۇ ئۆزگەرتەلەيمىز. بۇ - تىلچىلىرىمىزنىڭ ئەمەلىيەتكە چۆككەن ھالدا تەتقىق قىلىپ بېقىشىغا ئەرزىدۇ، ئەلۋەتتە.

ئۈچىنچى، رۇس تىلىدىن كىرگەن « - ئىست، - ئىزم، - لوگ، - ئولوگ، - ئولوگىيە، - كا، - ئىك، - تور، ئانت» قاتارلىق سۆز ياسىغۇچى قوشۇمچىلار ئۇيغۇرچىدىمۇ ئاشۇ ئۆزلەشمە سۆزلەر دائىرىسىدە سۆز ياساش قابىلىيىتىنى ساقلاپ قالغان. مۇنداقچە قىلىپ ئېيتقاندا، يۇقىرىقىدەك قوشۇمچىلىق سۆزلەرنىڭ ھەممىسى ئادەتتە رۇسچىدىن كىرىپ ئۆزلەشكەن سۆزلەر بولۇپ ھېسابلىنىدۇ. مەسىلەن، ماركس - ماكىت - ماركسىزم؛ سوتسىيال - سوتسىيالىست - سوتسىيالىزم؛ ئىدىئېئال - ئىدىئېئالىست - ئىدىئېئالىزم؛ ئاكوشېر - ئاكوشېركا؛ ئارتىس - ئارتىسكا، مورفولوگ، مورفولوگىيە، لېكسىكولوگ، لېكسىكولوگىيە، سېمىئولوگ، سېمىئولوگىيە؛ ئوپېراتور، دېرىكتور، دىكتور، دىكتاتور، ئېكسپىلاتاتور؛ ئاسپرانت، پراكتىكانت، لاپورانىت؛ خىمىك، فىزىك، ئاكادېمىك،... دېگەنلەرگە ئوخشاش.

تۆتىنچى، ئۇيغۇر تىلىدا ئىشلىتىلىۋاتقان رۇس تىلىدىن كىرگەن سۆزلەر ئىچىدە تۈپ سۆزلەر، ياسالما سۆزلەردىن باشقا، ئېنىقلاش - ئېنىقلىنىش مۇناسىۋىتىدىكى تەكشىز بىرىكمە سۆزلەرمۇ بار. ئەمدى، بۇ خىل تەكشىز بىرىكمە لەر ئۆزلىرىنىڭ رۇس تىلىدىكى بىرىكمە قۇرۇلمىسىنى ئەينەن ساقلاپ قالغاچقا، بىر قاراشتا ئۆزىنىڭ چەتتىن كىرگەن سۆز ئىكەنلىكىنى ئىپادىلەپ تۇرىدۇ. مەسىلەن،

بىئوخىمىيە (يەنى «بىئو» ئېنىقلىغۇچى، «خىمىيە» ئېنىقلانغۇچى)، گېئو خىمىيە، گېئو فىزىكا، گىدرو بىئولوگىيە، گىدرو ئېلېكتر، سوتسىيال دېموكرات، ... دېگەنلەرگە ئوخشاش.

x x x

بىز يۇقىرىدا، ھازىرقى زامان ئۇيغۇر تىلىدا ئىستېمال قىلىنىۋاتقان، ئۇيغۇر تىلى بىلەن بىر تىل سىستېمىسىغا كىرمەيدىغان چەت تىللاردىن كىرگەن سۆزلەر ئۈستىدە يۈزەكى توختىلىپ ئۆتتۇق. چەت تىلدىن سۆز قوبۇل قىلىش تىل تەرەققىياتى جەريانىدىكى نورمال ھادىسە. چەت تىللاردىن كىرگەن سۆزلەر ھازىرقى زامان ئۇيغۇر تىلى لېكسىكىسىنىڭ مۇھىم بىر تەركىبىي قىسمى. شۇنداق ئىكەن، يۇ سۆزلەرنىڭ تىل ئىستېمالىمىزدىكى ئۈنۈمىنى ھەقىقىي رەۋىش تە ئۆستۈرۈش ئۈچۈن، بۇ ساھەدىكى ئۆگىنىش ۋە تەتقىقاتنى ئەستايىدىل ۋە چوڭقۇر ئېلىپ بېرىشىمىز لازىم.

يەتتىنچى باب

لۇغەتچىلىك ۋە لېكسىكولوگىيە

تىلشۇناسلىق ئاتالغۇلىرى بېسىدا، لۇغەتچىلىك يەنە «لۇغەت شۇناسلىق» ياكى «لېكسىكوگرافىيە» دەپمۇ ئاتىلىدۇ. بۇ بابتا، بىز ئۇيغۇر لۇغەتچىلىكىنىڭ ئومۇمىي ئەھۋالى ۋە لۇغەتچىلىك بىلەن لېكسىكولوگىيەنىڭ مۇناسىۋىتى ھەققىدە نۇقتىلىق توختىلىمىز.

1§. ئۇيغۇر تىلى لۇغەتچىلىكىنىڭ ئومۇمىي ئەھۋالى

ئۇيغۇرلار قەدىمىي ۋە مەدەنىيەتلىك مىللەتلەردىن بولۇپ، ئۇش سۈپىتى بىلەن لۇغەتچىلىك ساھەسىدىمۇ ئۆچمەس ئەمگەكلىرى ئارقىلىق مەملىكىتىمىز ۋە دۇنيا مەدەنىيەت خەزىنىسىگە تۆھپە قوشقان. بىز ئۇيغۇر لۇغەتچىلىكى ئۈستىدە توختالغىنىمىزدا، ئالدى بىلەن خاقانىيە دەۋرىدە ئۆتكەن ئۇلۇغ تىلشۇناس مەھمۇد قەشقەرىنىڭ «دىۋانۇ لۇغاتىت تۈرك» (تۈركىي تىللار دىۋانى)، مىلادى 1075 - يىلى تۈزۈلگەن) ناملىق، 300 گە يېقىن ماقال - تەمسىل، 242 كۆپلەپ شېئىرىي پارچە، 8000 گە يېقىن سۆزلەم ئىزاھلان

ھان چوڭ ھەجىملىك لۇغەت كىتابىنى ئىپتىخار بىلەن تىلغا ئالىمىز. «مەھمۇد قەشقەرى ئۇيغۇر ۋە باشقا تۈركىي خەلقلەر، بولۇپمۇ قاراخانىلار جەمئىيىتىنىڭ قىياپىتىنى لۇغەت شۈبھىسى ئارقىلىق بىلەن تەسۋىرلەپ بەردى. شۇنىڭ ئۈچۈن، «تۈركىي تىللار دىۋانى» نى ئېنىقلىۋېلىدىغىنىدەك مۇبالىغە بولمايدۇ»^①. مەزكۇر لۇغەت تارىختىن بۇيان، ئۇيغۇر قاتارلىق تۈركىي مىللەتلەرنىڭ قەدىمكى تىلىنى، قەدىمىي تارىخىنى، جۇغراپىيىسىنى ئۆگىنىش، شۇنداقلا ئۇلارنىڭ ئۆز زامانىسىدىكى يېمەك - ئىچمەك، كىيىم - كېچەك مەدەنىيىتىدىن تارتىپ، تاكى يېزا ئىگىلىك، قول - ھۈنەرۋەنچىلىك، دورا گەربلىك، مېتالچىلىق، بىناكارلىق، ھەربىي ئىشلار تېخنىكىسى ۋە ئەدەبىيات - سەنئىتى قاتارلىقلارغىچە بولغان ماددىي ۋە مەنىۋى تۇرمۇشلىرىنى چۈشىنىش ۋە تەتقىق قىلىشتا ئەڭدىشى يوق ھۆججەت ۋە كلاسسىك شاھ ئەسەر بولۇپ كەلمەكتە.

ئاندىن، چاغاتاي خانلار زامانىسىنىڭ دەسلەپكى دەۋرىدە ياشاپ ئۆتكەن ئاتاقلىق تىلشۇناس جەمال قارشى تۈزگەن «سۇراھ لۇغىتى» مۇ ئۇيغۇر كلاسسىك لۇغەتچىلىكىدىكى مۇھىم ئەمگەكلەردىن سانىلىدۇ. ئالىم جەمال قارشى مىلادى 1230 - 1231 - يىللىرى ئۆز زامانىسىدىكى چاغاتاي خانلىقىنىڭ مەركىزى ھېسابلىنىدىغان ئالىملىق شەھىرىدە (ھازىرقى ئىلى ئەتراپى) تۇغۇلغان. ئۇنىڭ دادىسىنىڭ ئىسمى ئۆمەر، بوۋىسىنىڭ ئىسمى خالىد بولۇپ، ئىسىم - فامىلىسىنىڭ تولۇق ئاتىلىشى ئەبۇلغازىل جەمالۇددىن مۇھەممەد ئىبنى ئۆمەر ئىبنى خالىد ئىدى (بەزى مەنبەلەردە ئۇنىڭ

① «تۈركىي تىللار دىۋانى»، 1 - توم، كىرىش سۆز، 26 - بەت.

1981 - يىلى شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى نەشرى.

«فازىلىنىڭ دادىسى» مەنىسىدىكى «ئەبۇلفازىل» دېگەن ھۆر-
 مەت ئىسمى «ئەبۇلفەزلى» دەپمۇ ئۇچرايدۇ. ئۇ ئىلىم دۇنياسىدا
 «جەمال قارشى» دېگەن ئىسىم بىلەن مەشھۇر بولغان. «قارشى»
 ئۇنىڭ تەخەللۇسى بولۇپ، بۇ سۆزنى مەھمۇد قەشقەرى
 «خان ئوردىسى» دەپ ئىزاھلايدۇ^①. جەمال قارشى بالىلىق
 ۋە ياشلىق چاغلىرىدا، شۇ دەۋرنىڭ ئۆلىمالىرىدىن ئەرەب
 تىلى بويىچە بىلىم ئالغان. قۇرئان ۋە ھەدىسنى ئىخلاس بى-
 لەن مۇتالىئە قىلىپ، زامانىسىدا تونۇلغان مۇرەتتەپ قارى
 (خەتىمدىن ئۆتكەن قارى) لاردىن بولۇپ يېتىشىكەن. كېيىن،
 ئۇ ئوردىغا خاس مۇئەللىملىككە تەكلىپ قىلىنغان. بەزى
 ئالىملار «قارشى» دېگەن تەخەللۇس ئۇ ئوردىدا ئىشلەپ يۈر-
 گەن چاغلىرىدا باشقىلار تەرىپىدىن قويۇلغان لەقەم ئىدى
 دەپ كۆرسىتىدۇ. جەمال قارشى مىلادى 1263 - 1264 -
 يىللىرى ئالمىلىق شەھىرىدىن قەشقەرگە كېلىپ ئولتۇراقلاش-
 قان ۋە بۇ يەردە ئىلىم تەھسىل قىلغان. شۇ جەرياندا، ئۇ
 قەشقەرنىڭ ئۆز زامانىسىدىكى ساچىيە مەدرىسىنىڭ
 كۈتۈپخانىسىدا، لۇغەت شۇناس جەۋھەرى (dāwḥarī)
 تۈزگەن «تاجۇللىغەت ۋە سىنھاھۇلىئەرەبىيە»
 (تىلىمنىڭ تاجى ۋە ئەرەبچىنىڭ تاكامۇللۇقى) ناملىق تۆت
 توملۇق لۇغەتنى ئۇچرىتىپ، ئۇنى مۇتالىئە قىلغان. كېيىن،
 مەزكۇر لۇغەتنى يۇغۇرۇپ «ئەسسۇراھۇ فىللىغەت» (تىلىدىكى
 رۇشەنلىك) ماۋزۇلۇق ئىزاھلىق لۇغەتنى تۈزۈپ چىققان.
 ئىلىم ئەھلى ئارىسىدا، جەۋھەرنىڭ لۇغىتى قىسقاتمىلىپ
 «ئەسسىنھاھ» ياكى «سىنھاھ» (تاكامۇللاشقان، مۇكەممەل، تو-
 لۇق» مەنىسىدە) دەپ ئاتالغىنىغا ئوخشاش، جەمال قارشىنىڭ
 مەزكۇر لۇغىتىمۇ قىسقاتمىلىپ «ئەسسۇراھ»، «سۇراھ»

① «تۈركىي تىللار دىۋانى»، 1 - توم، 552 - بەت.

(«ئېنىق، ئوچۇق؛ پاك، غۇبارسىز» مەنىلىرىدە) ياكى «سۇراھ لۇغىتى» دېگەن نام بىلەن مەشھۇر بولغان. ئالىملار بۇ لۇغەتنىڭ تۈزۈلۈش جەريانى ھەققىدە، جەمال قارشىنىڭ: «مەن قەشقەر شەھىرىنىڭ مەشھۇر مەدرىسەلىرىدىن ساچىيە مەدرىسىنىڭ كۈتۈپخانىسىدىن تۆت جىلدلىق «سۇراھ» لۇغەتىنى ئېلىپ كۆرۈپ، ئۇنى يۇغۇرۇپ تۈزۈپ «سۇراھ» دەپ نام بەردىم. بۇنى ھىجرىيە 681 - يىلى (مىلادى 1282 - يىلى) يېزىپ تاماملىدىم» دېگەن سۆزىنى قەيت قىلىشىدۇ①. جەمال قارشى مىلادى 1302 - 1303 - يىللىرى ئەزەب قىلىدا «سۇراھ لۇغىتى» گە ئىلاۋە «ئىلاۋە» سۆزى ئەزەب چىدە «قوشۇمچە» دېگەن مەنىنىمۇ بىلدۈرىدۇ) ناملىق بىر ئەسەر ئېلان قىلغان. مەزكۇر ئەسەرنىڭ (يەنى «سۇراھ لۇغىتى» گە ئىلاۋە) نىڭ) تەتقىقاتى ئۈستىدە ئىزدەنگەن ئالىملار، بۇنىڭدا قاراخانىلار سۇلالىسىگە دائىر ئەھۋاللار، موڭغۇل ھۆكۈمرانلىرى ۋە ئۇلارنىڭ ۋەزىرلىرىنىڭ تارىخىدىن تەرمىلەر، ئوتتۇرا ئاسىيادىكى بەزى شەھەرلەر ۋە ئۇ جايلاردا ئۆتكەن مەشھۇر شەخسلەرنىڭ ئەھۋالى، شۇنداقلا ئاپتورنىڭ ئۆزىنىڭ ئىلمىي ھايات پائالىيىتىگە دائىر ئەھۋاللار قاتارلىقلارنىڭ بايان قىلىنغانلىقىنى شەرھلەيدۇ②. بۇ ھال «سۇراھ لۇغىتى» نىڭمۇ قامۇس خاراكتېرلىك كاتتا ئەسەرلىكتىن دىن بېشارەت بېرىدۇ.

XIV ئەسىردە تۈزۈلگەن «ئىدىقۇت مەھكىمىسى سۆز-لۈكى» «高昌馆杂字» تۇرپان، قۇمۇل ئۇيغۇرلىرىنىڭ تېخى ئومۇميۈزلۈك مۇسۇلمان بولمىغان ئاشۇ زامانلاردا ئىشلەتكەن

① «تۈركىي تىللار تەتقىقاتى»، 1 - قىسىم، 216 - بەت، مىللەتلەر

نەشرىياتى 1982 - يىلى نەشرى.

② «شىنجاڭ داشۆسى ئىلمىي ژۇرنىلى»، 1988 - يىللىق 4 - سان،

سۆز - ئىبارىلىرىنى ئەينەن خاتىرىلىنگەن مۇھىم لۇغەت ھېسابلىنىدۇ. پۈتۈن كىتابتىكى سۆز - ئىبارىلەر مەزمۇن ئورامىغا قاراپ، «ئاسمان قىسمى، يەر قىسمى، ۋاقىت قىسمى، جاندارلار قىسمى، كىشىلەر قىسمى، ئوردا قىسمى...» دېگەندەك ئون يەتتە قىسىمغا بۆلۈنگەن.

«ئىدىقۇت مەھكىمىسى سۆزلۈكى» جۇڭگونىڭ مىڭ سۇلالىسى (1368 - 1644 - يىللار) دەۋرىدە تۈزۈلگەن سېلىشتۇرما لۇغەت. ئۇنىڭدا، ئۇيغۇرچە سۆزلەر قەدىمكى ئۇيغۇر يېزىقىدا يېزىلغان. «ئىدىقۇت مەھكىمىسى سۆزلۈكى» نىڭ بىرقانچە خىل نۇسخىسىنى سېلىشتۇرۇپ تەتقىق قىلىپ، سۆزلىرىنى ئۆزئارا تولۇقلاپ رەتلەپ جەمئىي مىڭ سۆزلۈك لۇغەت قىلىپ، 1984 - يىلى نەشىر قىلدۇرغان پروفېسسور خۇجېنخۇا ۋە خۇاڭرۇنخۇا ئەپەندىلەر «سۆزلۈك» نىڭ تۈزۈلۈش جەريانى ھەققىدە توختالغاندا: «مىڭ سۇلالىسىنىڭ خۇڭخۇۋ 15 - يىلى (مىلادى 1382 - يىلى) خەنلىنىيۈەندىكى ئوردا مۇئەللىمى خويۈەنجى (火源洁) بىلەن مۇھەررىر ماشايىخ (马沙亦黑) پادىشاھنىڭ بۇيرۇقىغا بىنائەن، «خەنزۇ تىلى بىلەن باشقا تىللارنىڭ سېلىشتۇرما سۆزلۈكى» نى تۈزۈشكە كىرىشكەن» دەپ يازىدۇ^①. ھالبۇكى، بۇ باياننى «ئىدىقۇت مەھكىمىسى سۆزلۈكى» ناملىق بۇ لۇغەتنىڭ مۇئەللىپلىرى ۋە ئۇنىڭ تۈزۈلگەن ۋاقتى ھەققىدىكى كونكرېت مەلۇمات دېيىشكىمۇ بولىدۇ. چۈنكى، «ئىدىقۇت مەھكىمىسى سۆزلۈكى» نىڭ ھازىر بېيجىڭ كۇتۇپخانىسىدا ساقلىنىۋاتقان مىڭ سۇلالىسى دەۋرىدىكى قول يازما نۇسخىسىغىمۇ «خەنزۇ تىلى بىلەن باشقا تىللارنىڭ سېلىشتۇرما سۆزلۈكى» دەپ باش

① «ئىدىقۇت مەھكىمىسى سۆزلۈكى»، 14، 15 - بەتلەر، مىللەتلەر نەشرىياتى 1984 - يىلى نەشرى.

ماۋزۇ قويۇلغان ①.

«ئىدىقۇت مەھكىمىسى سۆزلۈكى» نىڭ زامانىمىزغىچە يېتىپ كەلگەن نۇسخىلىرى خېلى كۆپ بولۇپ، يالغۇز بېيى چىڭ شەھىرىدىلا ئىككى ئورۇندا تۆت نۇسخا ساقلانماقتا. ئۇنىڭ بىرى يۇقىرىدا تىلغا ئېلىنغان مىڭ سۇلالىسى دەۋرىگە تەئەللۇق قول يازما نۇسخىسى بولۇپ، بۇ نۇسخىغا «خەنزۇ تىلى بىلەن باشقا تىللارنىڭ سېلىشتۇرما سۆزلۈكى. ئىدىقۇت مەھكىمىسى سۆزلۈكى» دەپ ماۋزۇ قويۇلغان. ئۇنىڭدا جەمئىي 940 دانە سۆز - ئىبارە ئىزاھلانغان؛ ئىككىنچىسى، چىڭ سۇلالىسى دەۋرىدە چىقىرىلغان ياغاچ باسما نۇسخا بولۇپ، ئۇنىڭغا «ئىدىقۇت مەھكىمە تەرجىمە كىتابى» دەپ ماۋزۇ قويۇلغان. بۇ نۇسخىمۇ ھازىر بېيجىڭ كۈتۈپخانىسىدا ساقلانماقتا. ئۇنىڭدا 716 سۆز ۋە سۆز بىرىكمىسى ئىزاھلانغان؛ ئۈچىنچىسى، چىڭ سۇلالىسى دەۋرىدە چىقىرىلغان يازما نۇسخا بولۇپ، ئۇنىڭغا «ئىدىقۇت مەھكىمىسى سۆزلۈكى» دەپ ماۋزۇ قويۇلغان. بۇ نۇسخىمۇ بېيجىڭ كۈتۈپخانىسىدا ساقلانماقتا. بۇنىڭدىمۇ ئوخشاشلا 716 سۆز ۋە سۆز بىرىكمىسى ئىزاھلانغان؛ تۆتىنچىسى، «ياپونىيە كىتابلار خەزىنىسى» نىڭ سىنىك نۇسخىسى (晒兰本) بولۇپ، ئۇ ھازىر مەركىزىي مىللەتلەر ئىنستىتۇتى كۈتۈپخانىسىدا ساقلانماقتا. ئۇنىڭدا، ئاران 208 سۆز - ئىبارە ئىزاھلانغان. «ئىدىقۇت مەھكىمىسى سۆزلۈكى» XIV ئەسىردىكى ئۇيغۇر تىلىنى، خۇسۇسەن ئەينى زاماندىكى تۇرپان ۋە قۇمۇل شېۋىسىنى تەتقىق قىلىشتا تولىمۇ مۇھىم ئەھمىيەت ۋە يۇقىرى قىممەتكە ئىگە لۇغەتتۇر. ئۇنىڭدىن باشقا، XV ئەسىردە، يەنى 1438 - يىلى قالى ئىمانى (بەزى مەنبەلەردە تالى ھىراتى دەپمۇ ئۇچىرىشىدۇ) «ئىدىقۇت مەھكىمىسى سۆزلۈكى»، 17 - بەت.

رايدۇ) تەرىپىدىن تۈزۈلگەن «بەدايدۇل لۇغەت» (تىلىنىڭ بەدىئىيلىكى) ناملىق بىر لۇغەت دۇنياغا كەلگەن. XVII ئەسىردە، ئىلىم ئەھلى تەرىپىدىن كېيىنچە «ئابۇشقە لۇغىتى» («ئابۇشقە» سۆزى كۆپىنچە «قىبرى، مويىسىيەت» مەنىسىدە ئىزاھلىنىدۇ) دەپ ئاتالغان «چاغاتايچە - تۈركچە لۇغەت» تۈزۈلگەن. بۇ لۇغەت 1868 - يىلى ۋىليامسنوۋ زېرىنوۋنىڭ تەييارلىشىدا نەشىر قىلدۇرۇلغان. XVII ئەسىردە، «لەتائىقۇل لۇغەت» (تىللاردىكى گۈزەللىكلەر) ناملىق لۇغەت مەيدانغا كەلگەن. پارسچە سۆزلەرنى تۈركچىچە ئىزاھلاپ چۈشەندۈرگەن بۇ لۇغەتنىڭ ئاپتورى نامەلۇم، ھەجىمى 552 بەتلەك بولۇپ، ئۇ مىلادى 1695 - يىلى 12 - ئايدا ئۆز زامانىسىدىكى ئەردەۋىل شەھىرى (بۈگۈنكى ئاقسۇ) دە تۈزۈلگەن.

XVIII ئەسىردە دۇنياغا كەلگەن «بەش تىللىق لۇغەت» (بۇ لۇغەت بىزدە خەنزۇچىدىكى «五体清文词典» دېگەن نامى بويىچە خەتمۇ خەت تەرجىمە قىلىنىپ «بەش تىللىق مانجۇچە لۇغەت» دەپمۇ ئاتىلىپ كەلمەكتە) ئۇيغۇر تىلى تارىخى ۋە لۇغەتچىلىكىدىمۇ مۇھىم ئورۇن تۇتىدىغان نادىر ئەسەر ھېسابلىنىدۇ. مەزكۇر لۇغەت XVIII ئەسىرنىڭ ئىككىنچى يېرىمىدا بېيجىڭدا تۈزۈلگەن. لۇغەتنىڭ قول يازمىسى ئالتە جىلد، ئوتتۇز ئالتە دەپتەر، جەمئىي 4973 بەتلەك بولۇپ، 18 مىڭ 600 سۆز، سۆز بىرىكمىسى ۋە ماقالىنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ. ئۇ مانجۇ، زاڭزۇ، موڭغۇل، ئۇيغۇر ۋە خەنزۇ تىللىرى بويىچە ئىشلەنگەن سېلىشتۇرما لۇغەت بولۇپ، مانجۇ تىلى قالغان تۆت تىلغا تەرجىمە قىلىنغان. لۇغەتنىڭ تۈزۈلۈش قۇرۇلمىسى ئۆزىگە خاس ئالاھىدىلىكىگە ئىگە بولۇپ، ئۇ ئېلىپبە تەرتىپى بويىچە بېرىلمىگەن، بەلكى مۇئەييەن تېماتىكا بويىچە، يەنى سۆزلەر ئىپادىلىگەن ئۇقۇم، چۈشەنچىلەر بويىچە تۈزۈم ۋە بۆلەكلەرگە بۆلۈپ تۈزۈلگەن. كەڭ

دائىرىنى ئۆز ئىچىگە ئالدىغان، بىراق مۇئەييەن چۈشەنچە
 ئومۇمىيلىقىنى ھاسىل قىلالايدىغان سۆزلەر «سەر جەمئى»
 دېگەن نام ئاستىغا (مەسىلەن، ئاسماننىڭ سەر جەمئى، يەر-
 نىڭ سەر جەمئى دېگەندەك)، «سەر جەمئى» نى تەشكىل قىل-
 مىدىغان سۆزلەر توپى بولسا، «قىسىم» دېگەن نام ئاستىغا،
 مەسىلەن، «كىشىنىڭ سەر جەمئى» دېگەن باش بۆلەكنىڭ
 ئاستىدا، «كىشى مەزھىپىنىڭ قىسمى، دوست - يارىنىڭ قىس-
 مى، قېرى - ياشنىڭ قىسمى...» دېگەنلەرگە ئوخشاش قىس-
 مىنى تەشكىل قىلىدىغان سۆزلەر يەنە مۇئەييەن كىچىك
 بۆلەكلەر ئاستىغا جۇغلانغان بولۇپ، پۈتكۈل لۇغەت جەمئىي
 52 سەر جەمئى 302 قىسىم، 522 بۆلەكتىن تەركىب تاپ-
 قان^①. لۇغەتنىڭ مەزمۇنى ئىجتىمائىي ھاياتنىڭ ھەممە تە-
 رەپلىرىنى تەسۋىرلەيدىغان باي لېكسىكا بىلەن زىننەتلەنگەن
 بولۇپ، ئۇنىڭدا خەلقنىڭ ئەينى زاماندىكى كۈنكەپت تۇرمۇ-
 شىنى ئەكس ئەتتۈرىدىغان جانلىق تىل ئامىللىرى، خۇسۇسەن
 ھۈنەر - كەسىپ ئاتالغۇلىرىغا ئالاھىدە ئورۇن بېرىلگەن.
 مەزكۇر لۇغەتنىڭ قول يازمىسى 1957 - يىلى بېيجىڭدا مىڭ
 لەتلەر نەشرىياتى تەرىپىدىن فوتو مېخانىكا يولى بىلەن
 سۈرەتكە ئېلىنىپ، چوڭ ئۈچ توم قىلىپ نەشر قىلىنغان.
 «بەش تىللىق لۇغەت» چاغاتاي ئۇيغۇر تىلى دەۋرىدىكى،
 خۇسۇسەن X VII - X VIII ئەسىرلەردىكى ئۇيغۇر تىلىنىڭ لېكسىكا
 بايلىقىنى، ئۇنىڭ قاراخانىيلار دەۋرىدىكى ئۇيغۇر تىلىغا
 نىسبەتەن ئۆزگىچىلىكلىرىنى، ھازىرقى زامان ئۇيغۇر تىلى
 لېكسىكىسىغا نىسبەتەن ئالاھىدىلىكلىرىنى بىلىش، ئۆگىنىش،
 تەتقىق قىلىش ۋە پايدىلىنىشتا تېپىلغۇسىز مۇھىم مەنبە
 ھېسابلىنىدۇ.

① «تىل ۋە تەرجىمە» ژۇرنىلى، 1991 - يىللىق 2 - سان 26 - بەت.

XIX ئەسىرگە كەلگەندە، تۈركىي تىللىق خەلقلەر، جۈملىدىن ئۇيغۇر تىلى لۇغەتچىلىكى سان - سالماق جەھەتتىن بۇرۇنقىغا قارىغاندا يەنە بىر قەدەم ئالغا تەرەققىي قىلغان دېيىش مۇمكىن. بۇ مەزگىللەردە تۈزۈلگەن لۇغەتلەر - نىڭ مۇھىملىرى دەپ، 1825 - يىلى فەيزۇللاخان تەرىپىدىن تۈزۈلۈپ كالكۇتتا شەھىرىدە نەشىر قىلىنغان «چاغاتايچە - پارسچە لۇغەت»، 1870 - يىلى پاۋست كۇرتىمىلى تەرىپىدىن تۈزۈلگەن «چاغاتايچە - پارسچە لۇغەت»، 1881 - يىلى شەيخ سۇلەيمان بۇخارى تەرىپىدىن تۈزۈپ نەشىر قىلدۇرۇلغان «چاغاتايچە - تۈركچە لۇغەت» قاتارلىقلارنى كۆرسىتىشكە بولىدۇ. بۇ لۇغەتلەردە، چاغاتاي ئۇيغۇر تىلىنىڭ ئەينى زاماندىكى لېكسىكا بايلىقى، مورفولوگىيىلىك ئۆزگىچىلىكلىرى قاتارلىقلار ئەكس ئەتتۈرۈلگەن.

ئۇيغۇر تىلى لۇغەتچىلىكى 1949 - يىلىدىن باشلاپ، خۇسۇسەن شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونى قۇرۇلغاندىن كېيىن يېڭى تەرەققىياتلارغا ئېرىشتى. شۇ چاغدىن تارتىپ تاكى 70 - يىللارنىڭ ئاخىرلىرىغىچە بولغان ئارىلىقتا، دۆلىتىمىزدە نەشىر قىلىنغان ئۇيغۇر تىلىغا ئائىت لۇغەتلەرنىڭ مۇھىملىرى دەپ تۆۋەندىكىلەرنى كۆرسىتىشكە بولىدۇ:

بۇرھان شەھىدى ئىشلىگەن «ئۇيغۇرچە - خەنزۇچە - رۇسچە لۇغەت». بۇ ئۇيغۇر تىلى ئاساس قىلىنىپ ئىشلەنگەن ئەڭ دەسلەپكى كۆپ تىللىق لۇغەت ھېسابلىنىدۇ. (12 مىڭ سۆزلۈك، 1953 - يىلى مىللەتلەر نەشرىياتى تەرىپىدىن نەشىر قىلىنغان)

«خەنزۇچە - ئۇيغۇرچە قىسقىچە لۇغەت». (12 مىڭ سۆزلۈك، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى لۇغەت تۈزۈش گۇرۇپپىسى تۈزۈپ 1963 - يىلى نەشىر قىلدۇرغان)

«ئىملا سۆزلۈكى». (1800 سۆزلۈك، سابىق شىنجاڭ ئۇيغۇر تىلى ئىنستىتۇتى تەرىپىدىن 1957 - يىلى نەشىر قىلدۇرغان)

غۇر ئاپتونوم رايونلۇق يېزىق ئۆزگەرتىش كومىتېتى 1966 - يىلى تۈزۈپ باسقۇچتا ()

«خەنزۇچە - ئۇيغۇرچە قىسقىچە لۇغەت». (5452 سۆز ۋە 141 دانە سۆز گۇرۇپپىسى كىرگۈزۈلگەن، 1976 - يىلى شىنجاڭ مائارىپ نەشرىياتى تۈزۈپ نەشر قىلغان)

«ئۇيغۇرچە ئىملا سۆزلۈكى». (8000 دىن ئوشۇق سۆز كىرگۈزۈلگەن، سابىق شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونلۇق يېزىق ئۆزگەرتىش كومىتېتى تۈزگەن، 1976 - يىلى شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى نەشر قىلغان)

«خەنزۇچە - ئۇيغۇرچە لۇغەت». (47 مىڭ سۆز، سۆز بىرىكمىسى ۋە ئىدىئوم كىرگۈزۈلگەن، سابىق شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونلۇق يېزىق ئۆزگەرتىش كومىتېتى، ئاپتونوم رايونلۇق مائارىپ ئىدارىسى، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى، شىنجاڭ داشۆسى قاتارلىق ئورۇنلار بىرلىشىپ ئىشلەپ، 1979 - يىلى نەشر قىلدۇرغان)

ئېلىمىزدا يولغا قويۇلغان «ئىسلاھات، ئېچىۋېتىش» سىياسىتى باشقا ساھەلەرگە ئوخشاشلا ئۇيغۇر تىلى لۇغەتچىلىكىنىڭ يېڭى باھارىنى ئېلىپ كەلدى. 80 - يىللار كىرگەندىن بۇيانقى قىسقىغىنا ئون نەچچە يىل ئىچىدە، «ئۇيغۇرچە - خەنزۇچە لۇغەت» (30 مىڭ سۆزلۈك، 1982 - يىلى شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى نەشر قىلغان)، «سىياسى ئىقتىساد لۇغىتى» (شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى 1983 - يىلى نەشرى)، ئۇيغۇر تىلىنىڭ ئىزاھلىق فرازبۇلوگىيىلىك بىرىكمىلىرى لۇغىتى» (رەۋەيدۇللا ھەمدۇللا تۈزگەن، 1700 دىن ئارتۇق تۇراقلىق سۆز بىرىكمىسى، ئىدىئوم، ماقال - تەمسىل ئىزاھلانغان، 1984 - يىلى شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى نەشر قىلغان)، «ھازىرقى زامان ئۇيغۇر ئەدەبىي تىلىنىڭ ئىملا لۇغىتى» (30 مىڭدىن ئارتۇق سۆز كىرگۈزۈلگەن، شىنجاڭ

ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونلۇق مىللىەتلەر تىلى - يېزىق خىزمىتى كومىتېتى تۈزگەن. 1985 - يىلى شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى نەشر قىلغان)، «ئۇيغۇر شېۋىلىرى سۆزلۈكى» (غۇلام غوپۇرى تۈزگەن، تىۋت مىڭغا يېقىن شېۋە سۆزلىرى ئىزاھلانغان، 1986 - يىلى مىللەتلەر نەشرىياتى نەشر قىلغان)، «ئۇيغۇر كىلاسسىك ئەدەبىياتىدىن قىسقىچە سۆزلۈك» (غۇلام غوپۇرى، خوجا ئەخمەت يۇنۇس، مۇھەممەتتۇرسۇن ئىبراھىملار تۈزگەن، 15 مىڭچە سۆز ئىزاھلانغان، 1988 - يىلى مىللەتلەر نەشرىياتى نەشر قىلغان)، «قەدىمكى ئۇيغۇر تىلى لۇغىتى» (ئابدۇمىت ئەھمەت، دىلدار مەھمۇتتىن تۈزگەن، 12 مىڭدىن ئارتۇق سۆز ئىزاھلانغان، 1989 - يىلى شىنجاڭ ياشلار - ئۆسمۈرلەر نەشرىياتى نەشر قىلغان)، «خەنزۇچە - ئۇيغۇرچە لۇغەت» (ئىككى توم، 70 مىڭ سۆز ئىزاھلانغان، 1989 - يىلى شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى نەشر قىلغان)، «ھازىرقى زامان ئۇيغۇر ئەدەبىي تىلىنىڭ تەلەپپۇز لۇغىتى» (شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونلۇق مىللىەتلەر تىلى - يېزىق خىزمىتى كومىتېتى تۈزگەن، 1989 - يىلى مىللەتلەر نەشرىياتى نەشر قىلغان)، «ئۇيغۇرچە - خەنزۇچە جۈپلەنمە سۆزلەر لۇغىتى» (ماشېگىن تۈزگەن، 1989 - يىلى مىللەتلەر نەشرىياتى نەشر قىلغان). بۇلاردىن باشقا يەنە، فىزىكا لۇغىتى، ماتېماتىكا لۇغىتى، تىبابەتچىلىك لۇغىتى، ئورمانچىلىق لۇغىتى، نېفىت لۇغىتى، خىمىيە لۇغىتى، تەنھەرىكەت لۇغىتى، بىئولوگىيە لۇغىتى، ئېلىكتر تېخنىكىسى لۇغىتى، سودا لۇغىتى قاتارلىق كۆپلىگەن سېلىشتۇرما كەسپىي لۇغەت-لەرمۇ مەيدانغا كېلىپ، مەدەنىيەت قۇرۇلۇشىمىز ئۈچۈن تېگىشلىك ھەسسە قوشتى.

XX ئەسىر كىرگەندىن بۇيان چەت ئەللەردىمۇ ئۇيغۇر تىلىغا ئادەتتە لۇغەتلەر خېلى كۆپ نەشر قىلىنغان. ئالايلۇق،

1939 - يىداي رۇس تىلىشۇناسلىرىدىن ن. ئا. باسكاكوف بىلەن ۋ. م. ناسلوف تەرىپىدىن تۈزۈلگەن 12 مىڭ سۆزلۈك «ئۇيغۇرچە - رۇسچە لۇغەت»؛ نەشىر قىلدۇرۇلغان؛ 1955 - يىلى قازاقىستان پەنلەر ئاكادېمىيىسى تەرىپىدىن تۈزۈلگەن 21 مىڭ سۆزلۈك «رۇسچە - ئۇيغۇرچە لۇغەت» نەشىردىن چىققان. 1960 - يىلى ئەمىر نەجىب تۈزگەن 33 مىڭ سۆزلۈك «ئۇيغۇرچە - رۇسچە لۇغەت» مەيدانغا كەلگەن؛ 1961 - يىلى قازاقىستاندا ش. كېسېروف قاتارلىقلار تەھرىرلىكىدە تۈزۈلگەن 16 مىڭ سۆزلۈك «ئۇيغۇرچە - رۇسچە لۇغەت» نەشىر قىلىنغان ① ۋە باشقىلار.

بۇ يەردە ئالاھىدە تىلغا ئېلىپ ئۆتۈشكە ئەرزىيدىغىنى شۇكى، يېقىنقى يىللاردىن بۇيان، ئۇيغۇر تىلىنىڭ ئومۇمىي سۆز بايلىقىنى توپلاش ۋە ئۇنى ئىزاھلاپ يېشىش، ھەر بىر سۆزنىڭ ئەتراپلىق مەنىلىرىنى، فونېتىكىلىق، گرامماتىكىلىق، سىنتىتىكىلىق خۇسۇسىيەتلىرىنى تەپسىلىيەك شەرھلەپ كۆر-سىتىش نىشانلانغان چوڭ تىپتىكى لۇغەت «ئۇيغۇر تىلىنىڭ ئىزاھلىق لۇغىتى» نى تۈزۈپ چىقىشقا تۇتۇش قىلىنىپ، دەسلەپكى غەلىبىلەر قولغا كەلتۈرۈلدى. ھازىرقى زامان ئۇيغۇر تىلىدا ئومۇميۈزلۈك كەڭ ئىستېمال قىلىنىۋاتقان 60 مىڭدىن ئارتۇق تۈپ سۆز، ياسالما سۆز، قاتما سۆز ۋە تۇراقلىق بىرىكمىلەر ئۆز تىلىدا بىرقەدەر تەپسىلىي ئىزاھلانغان بۇ لۇغەتنىڭ تۆت تومى 1990 - يىلدىن باشلاپ ئارقا - ئارقىدىن نەشىردىن چىقتى. بۇ - ئۇيغۇر تىلى لۇغەتچىلىكىنىڭ يۇقىرى ۋە يېڭى بىر باسقۇچقا كۆتۈرۈلگەنلىكىنى دەلىللەيدۇ.

① «ھازىرقى زامان ئۇيغۇر تىلى»، 165 - بەت. شىنجاڭ مائارىپ نەشرىياتى 1985 - يىلى نەشىرى.

بىراق، لۇغەتچىلىك، خۇسۇسەن لۇغەتچىلىك نەزەرىيە تەتقىقاتى بىزدە تېخى بىر ئاجىز ھالقا بولۇپ تۇرماقتا. گەرچە ئۇيغۇر تىلىغا ئائىت كۆپلىگەن لۇغەتلەر ئىشلەنگەن بولسىمۇ، ئالدىن كەتكەن مىللەتلەرنىڭ بۇ جەھەتتىكى ئەمگەكلىرى بىلەن سېلىشتۇرغاندا، بىزنىڭ قىلغانلىرىمىز مەيلى سان ۋە مەيلى سۈپەت جەھەتتىن بولسۇن نىسبەتەن ئارقىدا تۇرىدۇ. بۇ ھال بىزدىن تىرىشىپ ئۆگىنىپ ۋە ئىشلەپ ئۇيغۇر تىلى لۇغەتچىلىكىنى زامانىنىڭ ئېھتىياجىغا مۇۋاپىقلاشتۇرۇشنى، بۇنىڭ ئۈچۈن ئالدى بىلەن ئۇيغۇر تىلى لېكسىكون-لوگىيىسى تەتقىقاتىنى مۇناسىپ ھالدا يۇقىرى سەۋىيىگە كۆتۈرۈشنى تەلەپ قىلماقتا.

2§. لۇغەتچىلىك بىلەن لېكسىكا تەتقىقاتىنىڭ مۇناسىۋىتى

كەڭ مەنىدىن ئېيتقاندا، لۇغەتچىلىك لېكسىكونلوگىيە ئىلمىغا تەۋە تارماق پەن ھېسابلىنىدۇ. ئەمما، لۇغەتچىلىك بىلەن لېكسىكا تەتقىقاتى ئوتتۇرىسىدىكى مۇناسىۋەت شۇنچىلىك زىچكى، لۇغەتچىلىك لېكسىكا تەتقىقاتىنىڭ كۆنىكرېت ۋە جانلىق ئىپادىسى، ئىلمىي، سۈپەتلىك ئىشلەنگەن لۇغەتلەر بولسا، لېكسىكا تەتقىقاتىنىڭ ئەمەلىي مەھسۇلى ۋە يىرىك مېۋىسى سانىلىدۇ. ئومۇملاشتۇرۇپ ئېيتقاندا، لۇغەتچىلىك بىلەن لېكسىكا تەتقىقاتىنىڭ مۇناسىۋىتىنى تۆۋەندىكى بىر-قانچە تەرەپلەردىن چۈشەندۈرۈش مۇمكىن.

1) لېكسىكا تەتقىقاتى لۇغەتچىلىكىنىڭ سۈپىتىنى

ئۆستۈرىدۇ.

مەلۇمكى تىل بىر مىللەتنىڭ بارلىق ئەزاسى ئۈچۈن

ئورتاق قورال. كىشىلەر مۇشۇ قورالغا تايىنىپ، بىر - بىرى بىلەن ئالاقىلىشىدۇ، بىر - بىرىنى چۈشىنىدۇ. شۇڭا تىلى توغرا چۈشىنىش، توغرا قوللىنىش ئىنتايىن مۇھىم. بىر مىللەتنىڭ تىلى شۇ مىللەتنىڭ بىر ئەزاسى ئۈچۈن ئېيتقاندا پۈتمەس - تۈگىمەس خەزىنە ھېسابلىنىدۇ. ھالبۇكى، بىر تىلنىڭ ئومۇمىي بايلىقىنى پۈتۈنلەي بىلىدىغان ۋە تولۇق ئىگىلەپ بولغان بىرەر شەخسنىڭ بولۇشى مۇمكىن ئەمەس. مۇنداقچە قىلىپ ئېيتقاندا، ھەرقانداق بىر تىلدا، ئۇنىڭ ھەممە ئەزالىرى ئۈچۈن ئورتاق بولغان سۆزلەردىن باشقا، كۈنىرىغان سۆزلەر، تارىخىي سۆزلەر، مەلۇم بىر بۆلەك ئەزالار ئۈچۈنلا خاس بولغان كەسىپىي سۆزلەر، دىئالېكتلىق پەرقلەر، ئايرىم كىشىلەرگە خاس سىستېمىلىق فورمىلار، قېلىپلاشمىغان تەركىبلەر بولىدۇ. بۇ ھال ئوقۇش - ئوقۇتۇش، كىنو - تىياتىر، رادىئو - تېلېۋىزىيە، ئاخباراتچىلىق، نەشرىياتچىلىق، سودا - تىجارەت قاتارلىق ساھەلەردە، ئىجتىمائىي ھاياتنىڭ ھەرقايسى تارماقلىرىدا، شۇنىڭدەك كىشىلەرنىڭ كۈندىلىك ئالاقىلىرىدە نۇرغۇنلىغان قىيىنچىلىقلارنى كەلتۈرىدۇ. بۇ قىيىنچىلىقلارنى ھەل قىلىپ، ئالاقىنى راۋانلاشتۇرۇش ئۈچۈن تىلنىڭ سۆز بايلىقىنى ئەكس ئەتتۈرۈپ، ھەر بىر سۆزنىڭ ئۇقۇم دائىرىسىنى ۋە ئىشلىتىلىش ئالاھىدىلىكلىرىنى ئېنىق كۆرسىتىپ بېرىدىغان بىر قورالغا ھاجەت چۈشىدۇ. بۇ قورال - لۇغەتتۇر. ۋە ھالەنكى، ھەرقانداق بىر لۇغەت (مەيلى ئۇ قۇش تىللىق لۇغەت ياكى كۆپ تىللىق لۇغەت بولسۇن) ئاددىي ھالدىكى سۆزلەرنىڭ تىزىمىسى ياكى ئاتالغۇلار توپلىمى ئەمەس، بەلكى ئۇقۇملار دەستۇرى ۋە مەنىلەر خەزىنىسى بولۇشى كېرەك. شۇنداق بولغاندىلا، ئۇ ئۆزىنىڭ قوراللىق بۇرچىنى ئادا قىلالايدۇ. ھالبۇكى، لۇغەت مەنىلەرنىڭ سەۋىيىسىنى ئۆستۈرۈش، لۇغەتچىلىك ساھەسىنى

ھەقىقىي روناق تاپقۇزۇشتا لېكسىكا تەتقىقاتى ھەل قىلغۇچى رول ئوينايدۇ. چۈنكى، لېكسىكولوگىيە تىلىنىڭ ماتېرىيالى بولغان سۆزلەرنى تۈر - تۈرى، خىل - خىلى بويىچە ئايرىم-ئايرىم تەتقىق قىلىدۇ. ئۇ سۆزلەردىكى ئومۇمىي قانۇنىيەتلەر-نىمۇ، ئايرىم ئالاھىدىلىكلەرنىمۇ تولۇق يورۇتىدۇ. قىسقىسى، لېكسىكولوگىيە تەتقىقاتى لۇغەتچىلىكنى ھەقىقىي سۈپەت كاپالىتى بىلەن تەمىن ئىتىدۇ.

(2) لۇغەتچىلىك تىلىنىڭ ئۆلچەملىك دەرىجىسىنى ئاشۇرىدۇ، سۆزلەرنىڭ ئىشلىتىلىش ئۈنۈمدارلىقىنى ئۆستۈرىدۇ. لۇغەت - قورال كىتاب، ئۇ شۇ تىللىق خەلقلەر تەرىپىدىن ئورتاق قوللىنىلىدۇ. لۇغەت ئەمەلىيەتتە شۇ تىللىق خەلقنىڭ سۆز ئىشلىتىش نورمىلىرىنى كۆرسىتىدىغان مىزاندۇر. ئەمدى، تىلىنىڭ ئۆلچەملىك دەرىجىسىنى ئۆستۈرۈش - يەنى سۆز - ئاتالغۇلارنى قېلىپلاشتۇرۇش، سۆزلەرنىڭ ئىشلىتىلىش ئۈنۈم دارلىقىنى ئاشۇرۇش لېكسىكولوگىيىنىڭ ئاخىرقى مەقسىتى ھېسابلىنىدۇ. مۇنداقچە قىلىپ ئېيتقاندا، تىلىمىزدىكى سۆزلەر ئۈستىدە لېكسىكىلىق ئەھلىل ئېلىپ بېرىش، تۈرلۈك تەركىبلەرنى ئۆز دائىرىسى بويىچە تەتقىق قىلىش قاتارلىق لاردىن مەقسەت تىل ماتېرىيالىمىزنى مەدەنىيەت قۇرۇلۇشىمىز ئۈچۈن ياخشى خىزمەت قىلدۇرۇشتىن ئىبارەت. بىزنى مۇشۇ مۇددىئاغا يەتكۈزۈشتە لۇغەتلەر ئاچقۇچلۇق رول ئوينايدۇ. ئالايلۇق، يېقىنقى يىللاردىن بۇيانقى پەن تەتقىقاتى نۇرغۇن يېڭى شەيئىلەرنى بارلىققا كەلتۈردى. بۇ يېڭى شەيئىلەرنى بىلدۈرىدىغان ئۇقۇم ۋە ناملارنى تەبىئىيىكى شۇ شەيئىلەرنى بارلىققا كەلتۈرگەن خەلقنىڭ تىلىدىن بىزنىڭ تىلىمىزغا تەرجىمە قىلىشقا توغرا كەلدى. مانا شۇ چاغدا بىزنىڭ تەرجىمانلىرىمىز، بىزنىڭ تىلچىلىرىمىز لېكسىكولوگىيە ئىلمىنىڭ كۆرسەتمىسى بويىچە، مەزكۇر شەيئىلەرنىڭ نامىنى

بىلىدۇرىدىغان سۆزلەرنى ياسىدى، تەقلىد قىلدى ياكى ئارىيەت ئالدى، مەيلى قانداق بولمىسۇن چەت تىلىدىن كىرگەن بىر يېڭى ئۇقۇم بىزنىڭ ئۆز تىلىمىزدا ئىپادىلىنىدىغان چاغدا، ھە دېگەندىلا بىرخىل تەركىب ياكى بىرخىل سۆز بىلەنلا ئادا بولۇپ كېتىشى تەس، ھەتتا قايسى سۆزنى قوللىنىش توغرىسىدا مۇنازىرە بولۇپ قېلىشىمۇ تەبىئىي. مانا مۇشۇنداق پەيتتە، لۇغەت ئۆزىنىڭ كۈچىنى ۋە رولىنى كۆرسىتىدۇ. يەنى ئۇ مۇئەييەن يېڭى ئۇقۇملارنى ئىپادىلەيدىغان سۆزلەرنى بېكىتمە قىلىپ ئۆز قوينىغا ئالىدۇ. نەتىجىدە لۇغەت بېتىدىن ئورۇن ئالغان سۆز مۇنازىرىسىز ھالدا ھەممە ئادەم تەرىپىدىن ئورتاق قوللىنىلىدىغان ئاتالغۇ بولىدۇ، ئەلۋەتتە. دېمەك، لۇغەت تىلدىكى ئۆلچەمسىزلىكنى توڭتىدىغان، ئاتالغۇ قالايمىقانچىلىقىنى ئاخىرقى ھېسابتا يوقىتىدىغان، تىلنىڭ گۈزەللىكى، ئاممىبىلىقى ۋە راۋانلىقىنى ئۈنۈملۈك كاپالەتكە ئىگە قىلىدىغان قورالدۇر.

3) لۇغەتچىلىك لېكسىكا تەتقىقاتىنى ئالغا سۈرىدۇ. ياخشى تۈزۈلگەن لۇغەتلەر، خۇسۇسەن سۈپەتلىك ئىشلەنگەن ئىزاھلىق لۇغەتلەر تىلنىڭ ھازىرقى ئەھۋالىنى چۈشەندۈرىدىغان كىتاب بولۇپلا قالماستىن، بەلكى شۇ تىلدىكى سۆز خەزىنىسىنىڭ ئومۇمىيىتىنى كۆرسىتىدىغان ئەينەكتۇر. يەنى ئۇنىڭدا ھازىر ئىستېمال قىلىنىدىغان، بۈگۈنكى تىل ئالاقە ئىشىمىزنىڭ ھاجىتىدىن چىقىدىغان سۆزلەرلا ئەمەس، بەلكى كلاسسىك ئەسەرلەرنىڭ تەرجىمىسىدە ئىشلىتىشكە مۇۋاپىق كېلىدىغان، كونا زاماننى تەسۋىرلەشكە مۇناسىپ كېلىدىغان كۆنىرىغان سۆزلەر، تارىخىي سۆزلەرمۇ بولىدۇ. بۇ خىل سۆزلەر تىلنىڭ لېكسىكىلىق تارىخىي تەرەققىيات جەريانىنى چۈشىنىشتە ۋە چۈشەندۈرۈشتە ناھايىتى مۇھىم رول ئوينايدۇ. ئالايلۇق، «ئۇيغۇر تىلىنىڭ ئىزاھلىق لۇغىتى» I توم (مىللەتلەر

شەرىياتى 1990 - يىلى نەشىرى) نىڭ 224 - بېتىدە
مۇنداق سۆزلەر بار: «ئەپشان (ئىسىم، پارسچىدىن كىرگەن،
يېزىق تىلىدا قوللىنىلىدۇ)؛ ئەپكار: پىكىر، پىكىرلەر؛ ئەپكار
ئامما: جامائەت پىكىرى. ئەمدى، بىز مەزكۇر لۇغەتتىكى
كۆرسەتمە بويىچە ئەرەبچە ۋە پارسچە لۇغەتلەرگە قارىساق،
ھازىرقى تىلىمىزدىكى «ئەپشان» سۆزىنىڭ پارسچىدا «ئەفشان»
ئىكەنلىكىنى، «ئەپكار» سۆزىنىڭ بولسا، ئەرەبچىدە «ئەفكار»
تەلەپپۇز قىلىنىدىغانلىقىنى بىلىمىز. ئاشۇنىڭغا ئوخشاش ئۆز-
ئارا سېلىشتۇرۇش نەتىجىسىدە، بىز ئەرەب - پارسچىدىن
تىلىمىزغا كىرگەن سۆزلەر تەركىبىدىكى «ف» تاۋۇشىنىڭ
ئۆزلىشىش جەريانىدا، ئومۇمەن «پ» تاۋۇشىغا ئايلىنىپ كەت-
كەنلىكىدىن ئىبارەت ئاددىي ئەمما ئەھمىيەتلىك بولغان بىر
ئەھۋالنى چۈشىنىۋالسىمىز. ئاندىن، «نۇر ئەفشان» دېگەن
سۆزنىڭ «نۇر چاقچۇچى»، «شېكەر ئەفشان» دېگەن سۆزنىڭ
«شېكەر چاقچۇچى» دېگەنلىك بولىدىغانلىقىغا قاراپ، يەكەنە
دىكى «زەرەپشان (يەنى زەرئەفشان) دەرياسى» نىڭ «ئالتۇن
چاچار دەريا» دېگەن بولىدىغانلىقىنى ۋە بۇ نامنىڭ چاغاتاي
ئۇيغۇر تىلى دەۋرىدە قويۇلغان نام ئىكەنلىكىنى بىلىۋالسىمىز.
ئاندىن «ئەپكار ئامما» دېگەن سۆزنىڭ «جامائەت پىكىرى»
دېگەن بولىدىغانلىقىغا قاراپ، ئۇنىڭ ئەسلى چاغاتايچە
ئىزافەت سۆز بولۇپ، ئۆز ۋاقتىدىكى تەلەپپۇز شەكلى «ئەفكارى
ئاممە» ئىكەنلىكىنى، ئۇزاق يىللىق ئىستېمال جەريانىدا،
فىونېتىكىلىق ئۆزگىرىش ياساپ «ف» تاۋۇشىنىڭ «پ» غا
ئايلىنىپ كەتكىنىدىن باشقا، ئىزافەت قوشۇمچىسى «-ئى»
نىڭ چۈشۈپ قالغانلىقىنى، «ئاممە» دىكى «ئە» تاۋۇشىنىڭ
ئەنئەنىۋى ئۇيغۇرچە سوزۇق تاۋۇشلارنىڭ ماسلىشىش قائىدىسىگە
بويىسۇنۇپ «ئا» غا ئايلىنىپ كەتكەنلىكىدىن ئىبارەت
پاكتىنى كۆرۈۋالالايمىز.

قىسقىسى، خۇددى لېكسىكونلۇگىيە تەتقىقاتى لۇغەتچىلىك نىڭ راۋاجلىنىشىنى ئالغا سۈرۈپ، لۇغەتلەرنىڭ سۈپىتىنى يۇقىرى كۆتۈرگىنىگە ئوخشاش، لۇغەتچىلىكمۇ ئۆز نۆۋىتىدە لېكسىكا تەتقىقاتىنى كۈچلۈك پاكىتلار بىلەن تەمىنلەيدۇ ۋە ئۇنى ئىلگىرى سۈرىدۇ.

3. لۇغەتنىڭ تۈرلىرى ۋە لۇغەت

تۈزۈش ئۇسۇلى

1. لۇغەتنىڭ تۈرلىرى

لۇغەتلەر ئادەتتە تىل لۇغىتى (语文词典) ۋە خاس پەن لۇغىتى (专科词典) دېگەن چوڭ ئىككى تۈرگە بۆلۈنىدۇ. خاس پەن لۇغىتى بىلەن تىل لۇغىتى روشەن پەرقلىنىدۇ. بۇلاردىكى تۈپكى پەرق شۇكى، تىل لۇغىتى ئادەتتە كىتابخانىنى پەقەت سۆز مەنىسى بىلەن تەمىنلەيدۇ. خاس پەن لۇغىتى بولسا، مۇئەييەن پەنگە ئائىت بولغان بىلىم بىلەن تەمىنلەيدۇ. شۇڭا ئۇ يەنە بىلىم لۇغىتى دەپمۇ ئاتىلىدۇ. تىل لۇغىتى ئادەتتە بىر ياكى بىرقانچە مىللەتنىڭ تىلىدىكى لېكسىكا كىلىق ۋە گرامماتىكىلىق مەنىلەرنى ئۇدۇلمۇ ئۇدۇل چۈشەندۈرۈش دائىرىسىدىلا چەكلىنىدۇ. خاس پەن لۇغىتى بولسا، بىلىم ئۇقۇمى جەھەتتە، زور دەرىجىدىكى ئومۇمىيلىققا ۋە خەلقئارالىققا ئىگە بولىدۇ. تىل لۇغىتى ئۆزىنىڭ جەملىگەن سۆز بايلىقىغا قاراپ، چوڭ لۇغەت، ئوتتۇرا لۇغەت ۋە قىسقىچە لۇغەت دېگەن تۈرلەرگە بۆلۈنىدۇ. خاس پەن لۇغىتى بولسا، ئۆز ئىچىگە ئالغان ئىلىم تارماقلىرىغا قاراپ، قامۇس تىپىدىكى لۇغەتلەر (百科全书)، گۇمانىستار پەنلەر لۇغىتى (人文学科词典)، ئىجتىمائىي پەنلەر لۇغەتلىرى

(社会科学的学科词典)، ئىنسانىيەت تارىخىغا ئائىت پەنلەر لۇغەتلىرى (人类历史的学科词典)، ئاساسىي پەنلەر ۋە ئەمەلىي پەنلەر تىپىدىكى پەنلەر لۇغەتلىرى (与应用科学的学科词典基础科学) قاتارلىق تۈر-لەرگە بۆلۈنىدۇ. تىل لۇغىتى ئۆز تەركىبىدىكى سۆزلەرنىڭ تاللىنىش دائىرىسىگە قاراپ، شېۋە لۇغىتى، ئادەت سۆزلىرى لۇغىتى، چەتتىن قوبۇل قىلىنغان سۆزلەر لۇغىتى، تارىخىي سۆزلەر لۇغىتى، كونا سۆزلەر لۇغىتى، يېڭى سۆزلەر لۇغىتى، قەدىمكى تىل لۇغىتى، ياردەمچى سۆزلەر لۇغىتى، قىسقارتىلما سۆزلەر لۇغىتى، تۇراقلىق بىرىكمىلەر لۇغىتى، ئىدىئوم لۇغىتى، ماقال - تەمسىللەر لۇغىتى، كلاسسىك ئەسەرلەر لۇغىتى قاتارلىق تۈرلەرگە بۆلۈنىدۇ. تىل لۇغىتى يەنە ئۆز تەركىبىدە ھەل قىلىنىدىغان مەسىلىنىڭ خاراكتېرىگە قاراپ ئىزاھلىق لۇغەت، سېلىشتۇرما لۇغەت، تەلەپپۇز لۇغىتى، سېمانتىكا لۇغىتى، گرامماتىكا لۇغىتى، ئىملا لۇغىتى، ئەدەبىي تىل لۇغىتى، جانلىق تىل لۇغىتى، بىر تىللىق لۇغەت، كۆپ تىللىق لۇغەت قاتارلىقلارغا بۆلۈنىدۇ.

ئادەتتە، ئىشلەنگەن لۇغەتلەرنىڭ تۈرى ۋە سانىنىڭ ئاز - كۆپلۈكى، لۇغەتچىلىك سەۋىيىسىنىڭ يۇقىرى ياكى تۆۋەنلىكى بىرەر دۆلەت ياكى بىرەر مىللەتنىڭ پەن - مەدەنىيەت سەۋىيىسىنى ئەكس ئەتتۈرۈپ بېرىدىغان ئەينەك ھېسابلىنىدۇ. لۇغەتچىلىك ئەمەلىيەتتە، ھەرقانداق بىر مىلەتنىڭ ئومۇمىي مەدەنىيەت قۇرۇلمىسىدىكى ئىنتايىن مۇھىم بىر قۇرۇلۇشتۇر. لۇغەتچىلىك ئىشلىرىنى راۋاجلاندۇرۇش لېكسىكولوگىيە بويىچە ئومۇمىيۈزلۈك تەتقىقاتنى ياخشى يولغا قويۇشقا موھتاج بولۇپلا قالماستىن، بەلكى يەنە خاس لۇغەت شۇناسلىققا دائىر تەتقىقاتنى مەركەزلىك زەۋىتىدە كۈچەيتىشىنىمۇ تەلەپ قىلىدۇ.

2. لۇغەت تۈزۈش ئۇسۇلى

لۇغەت شۇناسلىق — تۈزۈلگۈسى لۇغەتنىڭ تۈرى ۋە خاراكتېرىگە قاراپ قايسى دائىرىدە سۆز تاللاش، سۆزلەرنى قانداق پىرىنسىپلار ئاساسىدا ئزاھلاش، لۇغەتنى نېمە مۇددىئە بىلەن تۈزۈش قاتارلىق مەسىلىلەرنى تەتقىق قىلىدىغان بىر پەن. لۇغەتلەر مەزكۇر لۇغەت شۇناسلىقىنىڭ ئۆزىگە خاس بولغان قائىدىلىرىگە ئاساسەن تۈزۈلىدۇ ۋە شۇنداق بولغاندىلا، ئاندىن ئۇ مۇناسىپ ھالدىكى قورال كىتاب بولالايدۇ. ئومۇمەن قىلىپ ئېيتقاندا، لۇغەت تۈزۈش ئۇسۇلىنى تۆۋەندىكىدەك بىر قانچە نۇقتىغا يىغىنچاقلاش مۇمكىن:

(1) سۆز توپلاش

سۆز توپلاش دېگىنىمىز تۈزۈلگۈسى لۇغەتنىڭ خاراكتېرى ۋە كونكرېت تەلپىگە ئاساسەن، لۇغەتتە كۆرسىتىشكە تېگىشلىك سۆزلەرنى يىغىشنى كۆرسىتىدۇ. ئەگەر بىزنىڭ تۈزۈمەكچى بولغان لۇغىتىمىز نېفىتچىلىك ۋە نېفىتچىلىكنىڭ تېخنىكىسىغا ئائىت لۇغەت بولسا، بىز گېئولوگىيە ۋە نېفىتچىلىك ئىلمىغا دائىر كىتاب — ژۇرناللاردىن سۆز يىغىشىمىز مۇمكىن، ئاشۇ نېفىتچىلىك ئىشى بىلەن شۇغۇللانغۇچى تېخنىك ۋە ئىشچىلارنىڭ ئارىسىغا بېرىپ، ئۇلارنىڭ ئېغىزىدىن سۆز توپلىشىمىز مۇمكىن. ئەگەر بىزنىڭ تۈزۈمەكچى بولغان لۇغەتتىمىز يېزا ئىگىلىك ئىشلىرى لۇغىتى بولسا، بىز يېزا ئىگىلىك ئىلمىغا دائىر كىتابلاردىن، ژۇرناللاردىن سۆز قىلىپ يىغىشىمىز مۇمكىن، شۇنداقلا تېرىقچىلىق ئىشلىرى بىلەن شۇغۇللانغۇچى دېھقانلار ۋە يېزا ئىگىلىك تېخنىكىلىرىنىڭ ئېغىزىدىن سۆز توپلىشىمىز مۇمكىن. دېمەك، سۆز توپلاش

خۇددى ھەسەل ھەرىسىنىڭ گۈل چېگىنى يىغقىنىغا ئوخشاش جاپالىق ئەمگەك. ئالايلىق، «ئۇيغۇر تىلىنىڭ ئزاھلىق لۇغىتى» نى تۈزۈش ئۈچۈن لۇغەت ئاپتورلىرى ئالدى بىلەن ئۇيغۇر تىلىنىڭ سۆز بايلىقىنى توپلاش مەقسىتىدە، ئۇيغۇر تىلىدا نەشىر قىلىنغان گېزىت - ژۇرنال، ئەدەبىي، پەننىي، ئىلمىي كىتابلار، ئاممىباب ئەسەرلەر، دەرسلىكلەر، پارتىيە، ھۆكۈمەت ئورگانلىرىنىڭ ھۆججەتلىرى ۋە بىر قىسىم نەرجىمە ئەسەرلەر بولۇپ، جەمئىي 400 دىن ئارتۇق كىتاب - ماتېرىياللاردىن 500 مىڭدىن ئارتۇق جۈملە كارتوچكىسى تەييارلىغان ۋە ئۇلاردىن 60 مىڭغا يېقىن سۆز تاللىغان. ئۇلار يەنە ھازىرقى زامان ئۇيغۇر يېزىق تىلىدا ئانچە ئۇچرىمايدىغان، ئەمما خەلقنىڭ جانلىق تىلىدا كۆپ ئىستېمال قىلىنىدىغان، ھاياتىي كۈچكە ئىگە سۆزلەرنى توپلاش مەقسىتىدە 1980 - يىلى ۋە 1982 - يىلى شەرقىي شىنجاڭ بىلەن جەنۇبىي شىنجاڭ رايونىدا ئىككى قېتىم تىل تەكشۈرۈش ئېلىپ بارغان.

دېمەك، سۆز توپلاش لۇغەت تۈزۈشىنىڭ تەييارلىق باسقۇچى، شۇنداقلا لۇغەت قۇرۇلۇشىنىڭ ئۇلى ھېسابلىنىدۇ.

(2) تىزىش

تىزىش دېگەننىمىز لۇغەتكە كىرگۈزۈلگۈسى سۆزلەرنى مۇئەييەن تەرتىپتە رەتلەشنى كۆرسىتىدۇ. سۆزلەرنى رەتلەپ تىزىشتىن مەقسەت پايدىلىنىشقا قولايلىق قىلىشتىن ئىبارەت، ئەلۋەتتە. لۇغەتتىكى سۆزلەرنى تۈرلۈكچە قىلىپ تىزىش مۇمكىن. ئادەتتە كۆپ قوللىنىلىدىغان ئىلمىيەك ئۇسۇل ئېلىپبە تەرتىپى بويىچە تىزىش ئۇسۇلى ھېسابلىنىدۇ.

(3) ترانسكرىپسىيە قىلىش

ترانسكرىپسىيە قىلىش (转写) لۇغەتتە ئزاھلىنىدىغان

سۆزلەرنىڭ ئوقۇلۇشىنى، يەنى تەلەپپۇز قىلىنىشىنى يېزىپ كۆرسىتىش دېمەكتۇر. فونېمىلىق يېزىق سىستېمىسىغا ئىگە تىل (مەسىلەن، ئۇيغۇر تىلى) لۇغەتلىرىدە، ئادەتتە ئەگەر مەزكۇرلۇغەت مەخسۇس تەلەپپۇز لۇغىتى بولمىسىلا سۆزلەرگە ئومۇميۈزلۈك ترانسكرىپسىيە بېرىشنىڭ ئانچە زۆرۈرىيىتى يوق. چۈنكى مۇنداق تىللاردا سۆزلەرنىڭ تەلەپپۇز قىلىنىشى يېزىقتا ھەرپلەر ئارقىلىق خاتىرىلەنگىنى بىلەن ئوخشاش ياكى ئاساسەن ئوخشاش بولىدۇ. بىراق، يېزىلىشى بىلەن ئوقۇلۇشىدا پەرق بار تىللاردا (مەسىلەن، ئىنگلىز تىلى) ياكى يېزىق شەكلى ئارقىلىقلا سۆزنىڭ ئوقۇلۇشىنى تولۇق كۆرسىتىپ بەرگىلى بولمايدىغان تىللاردا (مەسىلەن، خەنزۇ تىلى) ترانسكرىپسىيە بېرىش ئىنتايىن زۆرۈر.

ئۇيغۇرچە سۆزلەرنى باشقا مىللەتلەر تىلىدا ئىزاھلايدىغان قوش تىللىق ۋە كۆپ تىللىق لۇغەتلەردىلا ئەمەس، بەلكى ئۇيغۇرچە سۆزلەرنى ئۇيغۇرچە يېشىپ كۆرسىتىدىغان ئىزاھلىق لۇغەتلەردىمۇ ئۇيغۇر تىلىدىكى ئۇزۇن سوزۇق تاۋۇشلۇق سۆزلەر، خۇسۇسەن يېزىلىش شەكلى ئارقىلىق تەلەپپۇز پەرقىنى كۆرۈۋالغىلى بولمايدىغان شەكىلداش سۆزلەر ترانسكرىپسىيە قىلىپ كۆرسىتىلىشى لازىم. نۆۋەتتە، ئۇيغۇر تىلىدىكى سوزۇق تاۋۇشلارنىڭ سوزۇلۇش چېكى جەھەتتە تىن «ئۇزۇن سوزۇق تاۋۇش» ۋە «قىسقا سوزۇق تاۋۇش» دېگەن ئىككى تۈركۈمگە بۆلۈنىدىغانلىقىنى ئىلمىي ئاساستا شەرھىلەيدىغان كۆز قاراشنىڭ قوبۇل قىلىنىشى ۋە ئومۇملىشىشىغا ئەگىشىپ، بۇ خىل شەكىلداش سۆزلەرنىڭ بىر قىسمى لۇغەتلىرىمىزدە ترانسكرىپسىيە قىلىپ كۆرسىتىلدى. بۇ ناھايىتى ياخشى ئەھۋال. مەسىلەن، ئاچا (سۈپەت)؛ بىر گەۋدىدىن ئاجرىلىپ چىققان، بۆلۈنگەن ئاچا ياغاچ، ئاچا قۇيرۇق، ئاچا يول؛ ئاچا (ئاچا، ئىسىم)؛ بىر تۇغقان قېرىندەش.

داشلار ئىچىدىكى ئۆزىدىن چوڭ ئايال تۇغقان: پاتەمخان ئاچا، گۆھەرنىساخان ئاچا؛ ئارا (ئىسىم): ئىككى نەرسە ياكى ئىككى نۇقتا ئوتتۇرىسىدىكى مۇساپە، ئارىلىق؛ ئارا (ئا:را): (ئىسىم): دېھقانچىلىقتا ئىشلىتىلىدىغان، تۆمۈر ياكى ياغاچتىن ياسالغان چىشلىق سايىمان: ئۈچ چىشلىق ئارا، بەش چىشلىق ئارا؛ پاشا (ئىسىم) (پارسچە، زوئولوگىيە): ھاشارات، يېتىلگىنىنىڭ تېنى ئىنچىكە ۋە ئۇزۇن گەۋدىسىدە بىر چۈپ قانات ۋە ئۈچ جۈپ ئۇزۇن، ئىنچىكە پۇتلىرى بولىدۇ...؛ پاشا (پا:شا، ئىسىم): بۇرۇنقى چاغلاردا تۈركىيە، مىسىر قاتارلىق مەملىكەتلەرنىڭ ئەڭ ئالىي ھەربىي ۋە مەسۇرىي ئەمەلدارلىرىنىڭ يۇقىرى دەرىجىلىك ئۇنۋان نامى. («ئۇيغۇر تىلىنىڭ ئىزاھلىق

لۇغىتى»، I توم، 642 - بەت) دېگەنلەرگە ئوخشاش. ئۇنىڭدىن باشقا، «باشقا كەلگەن ئاپەت» مەنىسىدىكى «بالا» سۆزى بىلەن «پەرزەنت» مەنىسىدىكى «بالا»؛ «بېرىش» (给) مەنىسىدىكى «ئاتا» سۆزى بىلەن «دادا» مەنىسىدىكى «ئاتا» قاتارلىق سۆزلەرمۇ لۇغەتلىرىمىزدە ترانسكرىپسىيە قىلىنىپ، مەزكۇر سۆزلەرنىڭ ئاياغ بوغۇمىدىكى سوزۇق تاۋۇش لارنىڭ تەلەپپۇزىدىكى پەرقمۇ ئېنىق كۆرسىتىلىشى لازىم، ئەلۋەتتە.

4) ئىزاھلاش

ئىزاھلاش دېگىنىمىز لۇغەتكە كىرگۈزۈلگەن ھەر بىر سۆزنىڭ قايسى سۆز تۈركۈمىگە مەنسۇپ ئىكەنلىكىنى كۆرسىتىش، سۆزنىڭ لېكسىكىلىق مەنىلىرىنى (ئەينەن مەنىسىنىمۇ، كۆچمە مەنىسىنىمۇ) يېشىپ كۆرسىتىش قاتارلىقلارنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ. سۆزلەرنى سۆز بىلەن ئىزاھلاشتىن باشقا، ئېنىقلىق دەرىجىسىنى ئاشۇرۇش ئۈچۈن مۇناسىۋەتلىك سۈرەت

ياكى سخېمىلارنى قىستۇرۇشقىمۇ بولىدۇ.
ئىزاھلاش تۈزۈلگۈسى لۇغەتنىڭ سەۋىيىسىگە، سۈپىتىگە
ۋە پايدىلىنىش ئۈنۈمىگە مۇناسىۋەتلىك مۇھىم ئەمگەك.
ئىزاھلاش ئەخچام، ئېنىق سۆزلەر بىلەن ئەپادىلىنىشى لازىم.

5) مىسال كەلتۈرۈش

مىسال كەلتۈرۈش — لۇغەتلەردە كەم بولسا بولمايدىغان
بىر مەزمۇن ھېسابلىنىدۇ. چۈنكى مەيلى ئۆز تىلىدىكى ئىزاھ-
لىق لۇغەت بولسۇن ياكى بىر تىلنى ئىككىنچى بىر تىلغا
چۈشەندۈرىدىغان قوش تىللىق، ياكى كۆپ تىللىق لۇغەت
بولسۇن، ئەمەلىي مىسالسىز سۆزلەرنىڭ مەنىسىنى ۋايىغا
يەتكۈزۈپ ئىزاھلاشتىن سۆز ئاچقىلى بولمايدۇ. مىسال كەلتۈ-
رۈشنىڭ ئەھمىيىتى شۇ دەرىجىدىكى، بەزى ھاللاردا، سۆز-
لەرنىڭ ئىزاھى ئارقىلىق ئۇدۈلمۇ ئۇدۈل سۆز بىلەن يېشىپ
كۆرسىتىپ بەرگىلى بولمايدىغان ئىنچىكە تەرەپلىرىنىمۇ
كۆرسىتىپ بەرگىلى بولىدۇ. يەنە بىر تەرەپتىن، ئىزاھ
سۆزى سۆزلەرنىڭ لېكسىكىلىق مەنىسىنى بىۋاسىتە كۆرسىتىپ
بەرسە، كەلتۈرۈلگەن مىساللار مەزكۇر ئىزاھلانغان سۆزنىڭ
ئەمەلىي ئىستېمالدىكى ئىشلىتىلىش يوللىرىنى كۆرسىتىپ،
كىتابخاننىڭ ئۇنىڭغا بولغان چۈشەنچىسىنى چوڭقۇرلاشتۇرىدۇ.
بەزى سۆزلەرنىڭ ئىشلىتىلىش دائىرىسى كەڭ بولىدۇ
ۋە بەزى سۆزلەرنىڭ نىسبەتەن تارراق بولىدۇ؛ بەزى سۆزلەر-
نىڭ مەنىسى، خۇسۇسەن كۆچمە مەنىسى كۆپرەك بولىدۇ ۋە
بەزىلىرىنىڭ ئازراق بولىدۇ؛ لۇغەتلەردە ئىشلىتىلىش دائىرى-
سى كەڭ، ھاياتىي كۈچى زور بولغان سۆزلەرگە، كۆپ مەنى-
لىك سۆزلەرگە مىسال كەلتۈرۈشتە ئالاھىدە ئېتىبار قىلىشقا
توغرا كېلىدۇ.

مول، كېلىش مەنبەسى ئېنىق، ئاساسى كۈچلۈك، قايىل

قىلىش كۈچىگە ئىگە مىساللار لۇغەتنىڭ قىممىتىنى ۋە ئىنىپا-
ۋىتىنى ئاشۇرىدۇ.

(6) ئاچقۇچ بېرىش

بىر قەدەر مۇكەممەل تۈزۈلگەن لۇغەتلەردە ھامان بىر
ئاچقۇچ بېرىلىدۇ. ئاچقۇچ دېگىنىمىز لۇغەتتىكى سۆزلەردىن
تېز، دەل، ئۈنۈملۈك پايدىلىنىش يوللىرى ھەققىدە بېرىلىد-
غان كۆرسەتمىدىن ئىبارەت. ئاچقۇچ كىتابخانغا ئۇ ئىزدىگەن
سۆزنىڭ مەزكۇر لۇغەتتە بار ياكى يوقلۇقىنى، بولسا قايسى
بۆلۈم، قانچىنچى بەتتە ئىكەنلىكىنى بىر قاراشتىلا كۆرسىتىپ
بېرىدۇ.

ئەلۋەتتە، لۇغەت تۈزۈشنىڭ ئۇسۇلىنى يۇقىرىقىدىنلا
ئىبارەت دېگىلى بولمايدۇ. تۈزۈلگۈسى لۇغەتنىڭ تۈرى، خاراكتېرى
ھەجىم لايىھىسىگە قاراپ، يەنە ئۇنىڭدىن باشقىمۇ ئۇسۇل ۋە
يوللارنى قوللىنىشقىمۇ بولىدۇ. مەيلى قانداق بولمىسۇن،
لۇغەتچىلىك بىر پەن بولۇش سۈپىتى بىلەن ئۇ بۇ پەن بىلەن
شۇغۇللانغۇچىلارنىڭ تىلشۇناسلىق بىلىمىگە، خۇسۇسەن لېك-
سىكولوگىيە ۋە لۇغەت شۇناسلىق بىلىمىگە پىششىق، ئىشتا
ئەستايىدىل، زېرىكمەس - تېرىكمەس بولۇشىنى تەلەپ
قىلىدۇ.

بىز مەملىكىتىمىزنىڭ سوتسىيالىستىك زامانىۋىلاشتۇرۇش
ئىشلىرىغا تېگىشلىك ھەسسە قوشۇش ئۈچۈن، لۇغەتچىلىكتىن
ئىبارەت بۇ ساھەدىمۇ ئەھمىيەتلىك ئەمگەكلەرنى قىلىشىمىز،
ھەر خىل شەكىل، ھەر خىل مەزمۇن ۋە ھەر خىل تىلدىكى
يۇقىرى سەۋىيىلىك لۇغەتلەرنى كۆپلەپ تۈزۈپ چىقىشىمىز،
ئىزاھلىق لۇغەتلەرنىلا ئەمەس، بەلكى ئوكيانۇس، قامۇس
لارنىمۇ ئىشلەپ چىقىشىمىز لازىم.

سەككىزىنچى باب

ئېتىمولوگىيە ۋە لېكسىكا تەتقىقاتى

1§. ئېتىمولوگىيە ھەققىدە چۈشەنچە

سۆزلەرنىڭ (يېزىلىش ۋە تەلەپپۇز قىلىنىش) شەكلى ۋە مەنىسىنىڭ كېلىش مەنبەسىنى تەتقىق قىلىدىغان پەن ئېتىمولوگىيە دەپ ئاتىلىدۇ. مەسىلەن: ھازىرقى زامان ئۇيغۇر ئەدەبىي تىلىدا، «كۆزنى يوغان ئېچىپ، چەكچىيىپ قارماق» دەپ ئزاھلىنىۋاتقان («ئۇيغۇر تىلىنىڭ ئزاھلىق لۇغىتى»، 1 - توم، 156 - بەت، مىللەتلەر نەشرىياتى 1990 - يىل نەشرى). «ئالايماق» سۆزىنىڭ ئەسلى شەكلى «ئالارماق» بولۇپ، مەنىسى «ئالا بولماق» دېگەن بولاتتى. دېمەك، «ئالار-ماق» سۆزى «ئالايماق» نىڭ ئېتىمولوگىيىسى بولىدۇ.

ئېتىمولوگىيە پېنى تارىخىي سېلىشتۇرما تىلشۇناسلىقنىڭ لېكسىكولوگىيە تىپىدىكى پەن قاتارىغا كىرىدۇ. ئىلمىي يوسۇندىكى ئېتىمولوگىيە تەتقىقاتى تىلشۇناسلىقنىڭ ئىلمىي قانۇنىيەتلىرى ۋە كۆرسەتمىلىرىگە ئاساسەن مۇئەييەن بىر سۆزنىڭ ئەينى زاماندا مەزكۇر سۆزنى ئىشلەتكۈچى مىللەتنىڭ تىلىدىن باشقا، شۇ تىل بىلەن قېرىنداش بولغان ئىككىنچى ياكى ئۈچىنچى بىر تىلدىكى شەكلى ۋە مەنىسىنى يىپ ئۇچى قىلغان ھالدا ئىزدىنىش قىلىپ، ئەڭ ئاخىرىدا

شۇ سۆزنىڭ ھەممە تىل ئەھلىنى قايدىل قىلىدىغان ئىپتىدائىي ئىش ۋە ئەڭ دەسلەپكى مەنىسىنى تېپىپ چىقىدۇ. ئۇنىڭدىن باشقا، بىر سۆزنىڭ ئىپتىدائىي شەكلى ۋە ئۇنىڭ ئەڭ دەسلەپكى مەنىسىنى شۇ تىلدىكى ئەڭ كلاسسىك ئەسەرلەرنىڭ ياردىمى بىلەن ئېنىقلاپ چىقىش مۇمكىن بولۇپ، مەسىلەن، «قۇتادغۇ ئىلمىي ۋە تۈپ ئۇسلۇبى ھېسابلىنىدۇ. مەسىلەن، «قۇتادغۇ بىلىك» تە مۇنداق مىساللار بار:

212 تەڭمىزدىن چىقارماسا يىنچۇ كىشى،
كەرەك يىنچۇ بولسۇن كەرەك ساي تاشى.
يېشىمى: دېڭىزدىن چىقارمىسا ئۇنچە كىشى،
قالۇر پەرقىمىز ئۇنچە ساي تېشى.

بۇنىڭدىن مەلۇم بولىدىكى، XI ئەسىردە يېزىلغان مەزكۇر ئەسەردىكى «تەڭمىز، يىنچۇ، كەرەك» دېگەن سۆزلەر ھازىرقى زامان ئۇيغۇر تىلىدىكى «دېڭىز، ئۇنچە، كېرەك» سۆزلىرىنىڭ ئىپتىدائىي شەكلى يەنى ئېتىمولوگىيىسى ھېسابلىنىدۇ.

ئېتىمولوگىيە يېنى بىر تىلدىكى ئەنئەنىۋى سۆزلەرنى يەنى ئەسلىدىن شۇ تىلنىڭ ئۆزىگە خاس سۆزلەرنىلا ئەمەس، بەلكى مەزكۇر تىلغا باشقا چەت تىللاردىن كىرىپ ئۆزلەشكەن سۆزلەرنىمۇ ئۆزىنىڭ مۇھىم تەتقىقات ئوبيېكتى قىلىدۇ. چۈنكى، بىر تىلغا چەتتىن كىرگەن سۆزلەرنىڭ كېلىش مەنبەسىنى ئېنىقلاش زۆرۈرىيىتى شۇ تىلنىڭ ئۆزىگە خاس بولغان سۆزلەرنىڭ كېلىش مەنبەسىنى ئېنىقلاش زۆرۈرىيىتىدىن كۈچلۈك بولىدۇ. مەسىلەن، ھازىرقى زامان ئۇيغۇر تىلىدا «تەكەببۇر»، «مۇتەكەببۇر» دېگەن ئىككى سۆز بار. بۇ سۆزلەر «تەكەببۇرلۇق قىلماق»، «مۇتەكەببۇر-لۇق قىلماق» شەكىللىرىدە ئىشلىتىلىدۇ. قىزىق يېرى شۇكى،

«ئۇ ئادەم تەكەببۇرلۇق قىلدى» دېسىمۇ «ئۇ ئادەم مۇتەكەببۇرلۇق قىلدى» دېسىمۇ ئوخشاشلا «ئۇ ئادەم چوڭچىلىق قىلدى» دېگەن مەنىنى ئۇقتۇرىدۇ. ھالبۇكى، «تەكەببۇرلۇق» سۆزى بىلەن «مۇتەكەببۇرلۇق» سۆزىنىڭ مەنىسى نېمە ئۈچۈن ئوخشىشىدۇ؟ مەزكۇر ئىككى تەركىبىنى شەكىل جەھەتتىن پەرقلەندۈرۈپ تۇرغان «مۇ» نىڭ ئەھمىيىتى نېمە؟ مەنىسىچۇ؟ مانا بۇلارنى تىل ئەھلىنىڭ بىلگۈسى كېلىدۇ، ئەلۋەتتە. بۇنىڭغا ئېتىمولوگىيە پېنى قانائەتلىنەرلىك جاۋاب بېرەلەيدۇ. ئېتىمولوگىيە پېنى بىر تىل سىستېمىسىغا مەنسۇپ قېرىنداش مىللەتلەر تىللىرى سۆزلۈك سوستاۋىدىكى ئوخشاش تەركىبلەرنىڭ كېلىش مەنبەسى ئۈستىدىمۇ، تىل جەھەتتە قېرىنداشلىقى بولمىغان مىللەتلەر تىلى لېكسىكىسىدىكى ئوخشاش ئامىللارنىڭ كېلىش مەنبەسى ئۈستىدىمۇ، ھەتتا شەيئىلەر بىلەن ئۇنىڭ ئاتىلىشى (ئىسمىلىنىشى، نام قويۇلۇشى) ئوتتۇرىسىدىكى باغلىنىش، ئىسىم - ناملارنىڭ مەيدانغا كېلىش سەۋەبلىرى قاتارلىقلار ئۈستىدىمۇ ئىزدىنىش قىلىدۇ، تەتقىقات يۈرگۈزىدۇ.

ئىنسانلار ناھايىتى ئۇزاق قەدىمكى زامانلاردىن باشلاپلا ئىسىم - ناملارنىڭ كېلىپ چىقىشى، مىللەتلەر تىلىدىكى لېكسىكا جەھەتتىكى ئوخشاش تەركىبلەر قاتارلىق مەسىلىلەر ئۈستىدە تەتقىقات يۈرگۈزۈپ كەلمەكتە. ئالايلىق، قەدىمىي يۇنان پەيلاسوپلىرىدىن ھېراكلىت (赫拉克利特، مىلادىدىن بۇرۇنقى 540 - 480 - يىللار) شەيئىلەرنىڭ ئىسمى بىلەن مەزكۇر شەيئىنىڭ يارىلىشى ئوتتۇرىسىدا تەبىئىي باغلىنىش بار دېگەن قاراشنى ئوتتۇرىغا قويغان. دېموكرىت (德漠克利特، مىلادىدىن بۇرۇنقى 460 - 370 - يىللار) بولسا، شەيئىلەر بىلەن ئۇلارنىڭ ئاتىلىشى (يەنى ئىسمىلىنىشى) ئوتتۇرىسىدا ھېچقانداق تەبىئىي باغلىنىش يوق، ئۇ پەقەت

ئادەتتىكى مەھسۇلى، خالاس دەپ قارىغان. مانا بۇلار شەيئىلەرنىڭ مۇئەييەن بىر ئىسىم بىلەن ئاتىلىشى ۋە بۇ ئىسىم سۆزلەرنىڭ كېلىش مەنبەسى ئۈستىدىكى ئىپتىدائىي ئىزدىنىشلەر بولۇپ ھېسابلىنىدۇ. (جۇڭگو بۈيۈك ئېنسىكلوپېدىيىسى، تىل ۋە يېزىق قىسمى، 41 - بەت)

XVIII ئەسىردىن بۇرۇن ياۋروپالىقلار خرىستىئان دىنىنىڭ مۇقەددەس كىتابى ئىنجىلنىڭ تەلىماتىغا بولغان چوقۇم-نۇش ھېسسىياتى بىلەن ھېبرىۋ (Hebrew) تىلى (希伯来语) نى پۈتكۈل ياۋروپا تىللىرىنىڭ ئانىسى دەپ قارايتتى. 1786 - يىلى ئەنگىلىيە تىلشۇناسى ۋىليام جونىس (W. 琼斯) سانسكرىت تىلىنىڭ ئىنگىلىز تىلى قاتارلىق ياۋروپا تىللىرى بىلەن مەلۇم جەھەتتە ئوخشاشلىقلارغا ئىگە ئىكەنلىكىنى بايقىغان. XVIII ئەسىرنىڭ بېشىدا دانىيە تىلشۇناسى راسموس كىرىستىيان راسك (R.K. 拉斯克) بىلەن گېرمانىيە تىلشۇناسى فرانس بوپ (F. 博普) ئىككىسىلەن ھازىرقى زامان ئىنگىلىز تىلى، فرانسۇز تىلى، نېمىس تىلى، دانىيە تىلى، ئىسلاندىيە تىلى، رۇس تىلى، ئىتالىيان تىلى ۋە قەدىمكى لاتىن تىلى، يۇنان تىلى، ھەتتا قەدىمكى سانسكرىت تىلى قاتارلىقلارنىڭ ھەممىسى مەنبەداش تىللار دېگەن قاراشنى تۇنجى بولۇپ ئوتتۇرىغا قويغان. شۇنىڭدىن باشلاپ، ياۋروپادا تارىخىي سېلىشتۇرما تىلشۇناسلىق تەتقىقاتى تېخىمۇ قىزىپ كەتكەن. ئۇلار قەدىمىي ھىندى - ياۋروپا تىلى سىستېمىسى نەزەرىيىسى بويىچە، ئىپتىدائىي ھىندى - ياۋروپا تىلى سىستېمىسىنىڭ فونېتىكا سىستېمىسىنى ئىلمىي يوسۇندا قۇراشتۇرۇپ چىققان. مەسىلەن: «ئون» دېگەن ساننى بىلدۈرىدىغان سۆز سانسكرىت تىلىدا «dasa» دېيىلسە، لاتىن تىلىدا «decem»، نېمىس تىلىدا «zehn»، ئىنگىلىز تىلىدا بولسا، «ten» دېيىلىدۇ. ئالىملار مۇشۇ تىل پاكىتلىرى ئارقىلىق

لىق مەزكۇر سۆزنىڭ ياۋروپادىكى باشقا بارلىق مىللەت تىللىرىغىمۇ ئورتاق بولغان ئىپتىدائىي شەكلىنى «dekem» دەپ تەسەۋۋۇر قىلغان ①.

يېقىندا، مىسىر ئەينۇشەمىس ئۇنىۋېرسىتېتىنىڭ ئىككى كىشى تىلى گرامماتىكىسىنى تەتقىق قىلىدىغان ئايال ئالىمى داھىيە ئابدۇلئەزىز ئىنگىلىز تىلىدا، «ئەرەب تىلى — نېمىس، ئىنگىلىز ۋە ھىندى تىللىرىنىڭ ئانىسى» ناملىق 285 بەتلەك بىر كىتاب نەشىر قىلدۇرغان. ئۇ بۇ كىتابدا ئۆزىنىڭ ئون يىل ۋاقىت سەرپ قىلىپ توپلىغان مول تىل پاكىتلىرى ئارقىلىق ساكسون تىلى (撒克逊) يەنى ھازىرقى زامان ئىنگىلىز تىلىنى شەكىللەندۈرگەن تىل ۋە لاتىن تىلىنىڭ ئەسلىدە ئۆلچەملىك ئەرەب تىلىدىن شاخلىنىپ شەكىللەنگەن بۆلۈنمە تىللار (派生语) ئىكەنلىكىنى ئىسپاتلاپ چىققان. ئۇنىڭ مۇنازىرە قىلىپ قىلمايدىغان پاكىتلىق تەتقىقاتچە، ساكسون تىلىدىكى پېئىل سۆزلەرنىڭ 80 پىرسەنتى لاتىن تىلىدىكى پېئىل سۆزلەرنىڭ 75 پىرسەنتى ئەرەبچىدىن كەلگەن ئىكەن ②.

مەملىكىتىمىز ئېتىمولوگىيە پېنى ئۈستىدە ئەڭ بۇرۇن تەتقىقات ئېلىپ بارغان دۆلەتلەردىن سانلىنىدۇ. ئېلىمىزنىڭ خەن سۇلالىسى (مىلادىدىن بۇرۇنقى 222 - يىلدىن مىلادى 206 - يىلغىچە) دەۋرىدىلا، مەخسۇس ئېتىمولوگىيە پېنىگە بېغىشلانغان يىرىك ئەسەرلەر مەيدانغا چىققان. ئالايلىق، لىۋى (刘熙) نىڭ «ئىسىملار ھەققىدە شەرھ» (释名)، شۈي شېن (许慎) نىڭ «سۆزلەرنى ئىزاھلاش» (说文解字)

① «جۇڭگو بۈيۈك ئېنىكلوپېدىيىسى»، تىل ۋە يېزىق قىسمى، 42 - بەت.

② «ئەرەب دۇنياسى» ژۇرنىلى 1990 - يىللىق 4 - سان.

دېگەن كىتابلىرى بۇنىڭغا مىسال بولالايدۇ. مەھمۇد قەشقەرى ئۆزىنىڭ «تۈركىي تىللار دىۋانى» دېگەن ئۇلۇغ ئەسىرىدە، سۆزلەرنىڭ لېكسىكىلىق مەنىلىرىنى ئىزاھلاپ كۆرسەتكەندىن باشقا، شۇسۆزلەرنىڭ قانداق ياسالغانلىقىنى ۋە قايسى سۆزدىن كەلگەنلىكىنىمۇ پاكىت بىلەن كۆرسىتىپ ماڭغان. مەسىلەن، «ئۆگسۈز» دېگەن سۆزگە «ئۆك سۈز، يېتىم، تەمتىرەپ قالغان ئادەم» دەپ ئىزاھ بەرگەندىن باشقا، بۇ سۆزنىڭ ئەقىل ۋە ئۇقۇم مەنىسىدىكى «ئۆك» دېگەن يىلتىزدىن كەلگەنلىكىنىمۇ كۆرسەتكەن. يەنە «سېلىنچا» دېگەن مەنىنى بىلدۈرىدىغان «يازىم» سۆزى «يايدى» دېگەن مەنىدىكى «يازتى» سۆزىگە «م» قوشۇلۇپ ياسالغان؛ «ئۆلۈك» سۆزى «ئۆلدى» سۆزىگە «ك» قوشۇلۇپ ياسالغان؛ «بىر تىلىم قوغۇن» دېگەن مەنىنى بىلدۈرىدىغان «بىر پىچىم قاغۇن» ئىبارىسىدىكى «پىچىم» سۆزى «كەستى» مەنىسىدىكى «پىچىدى» سۆزىگە «-م» قوشۇلۇپ ياسالغان دەپ كۆرسەتكەن ۋە باشقىلار. كۆرۈۋېلىش تەس ئەمەسكى، مەھمۇد قەشقەرى بۇ يەردە ئۇيغۇر تىلىدىكى خېلى بىر بۆلەك ئىسىم سۆزلەرنىڭ پېئىل سۆزلەردىن ياسالغان ياسالما سۆز ئىكەنلىكىنى شەرھىلىگەن. ئەمەلىيەتتە، «تۈركىي تىللار دىۋانى» تۈركىي مىللەتلىرىنىڭ ھازىرقى زامان تىللىرى ئۈچۈن ئېيتقاندا، تەكشى يوق ئېتىمولوگىيە لۇغىتى بولۇپمۇ ھېسابلىنىدۇ، ئەلۋەتتە.

28. ئېتىمولوگىيەنىڭ لېكسىكولوگىيە تەتقىقاتىدىكى رولى

ئېتىمولوگىيە خاسلا سۆزلەرنىڭ كېلىش مەنبەسىنى تەتقىق قىلىدىغان پەن. بىراق، لېكسىكولوگىيە تەتقىقات

گويىپكىتى قىلىدىغان تۈرلۈك شەكىلدىكى سۆزلەر، خۇسۇسەن تۈرلۈك شەكىلدىكى سېمانتىكىلىق تەركىبلەر (مەسىلەن: شەكىلداش سۆزلەر، ئاھاڭداش سۆزلەر، كۆپ مەنىلىك سۆزلەر ...) ۋە سېمانتىكىلىق ھادىسىلەر (مەسىلەن: سۆزلەردىكى مەنە كۆچۈش ھادىسىسى، بىر مەنىلىك سۆزلەرنىڭ كۆپ مەنىلىك سۆزلەرگە ئايلىنىشى...) قاتارلىقلارنىڭ ھەممىسى ھامان ئاشۇ سۆزلەر ۋە تەركىبلەرنىڭ شەكىللىنىش جەريانى، ئوچۇق قىلىپ ئېيتقاندا، كېلىش مەنبەسىنى ئېنىقلاشقا موھ تاج. مۇشۇ مەنىدىن ئېيتقاندا، ئېتىمولوگىيە پېنى لېكسىكو-لوگىيە تەتقىقاتىنى چوڭقۇرلاشتۇرۇش ۋە ئۇنى ۋايىغا يەتكۈزۈشتە كەم بولسا بولمايدىغان بىر پەن ھېسابلىنىدۇ.

ئۇيغۇر تىلى ئۇزاق تارىخقا ئىگە بىر تىل. ئۇ ئۆز تارىخىدا، قەدىمكى ئۇيغۇر تىلى، چاغاتاي ئۇيغۇر تىلى دەۋرى لىرىنى بېسىپ ئۆتۈپ ھازىرقى زامان ئۇيغۇر تىلى دەۋرىنى ئاچقان. ئاتا - بوۋىلىرىمىزنىڭ تارىختىن بۇيان بىر قانچە خىل دىنغا ئېتىقاد قىلىشى، تۈرلۈك مىللەتلەر بىلەن ئارىلىشىپ ئولتۇراقلىشىشى ۋە ئۇلارنىڭ تارىختا تۇتقان ئورنى قاتارلىقلار تىلىمىزدا ئۆزىنىڭ تېگىشلىك ئىزلىرىنى قالدۇرۇپ كەلگەن. شۇڭا بىزنىڭ ھازىرقى تىلىمىزدا V ئەسىردىكى مەڭگۈ تاشلاردا خاتىرىلەنگەن، ئىدىقۇت ئۇيغۇر خانلىقى دەۋرىدە ئىشلىتىلگەن، خاقانىيە دەۋرىدە مەھمۇد قەشقەرى توپلاپ ئۆز «دىۋانى» غا كىرگۈزگەن ساپ ئۇيغۇرچە سۆزلەر-دىن باشقا، خەنزۇ تىلىدىن، ئەرەب - پارس تىللىرىدىن ۋە رۇسچە قاتارلىق ياۋروپا تىللىرىدىن كىرىپ ئۆزلەشكەن سۆزلەرمۇ بار. ساپ ئۇيغۇرچە سۆزلەر ئۇزاق تارىخىي جەريانىلىق ئىستېمال داۋامىدا نۇرغۇنلىغان فونېتىكىلىق ۋە لېكسىكىلىق ئۆزگىرىشلەرنى ھاسىل قىلدى. ئۇنىڭدىن باشقا، كېلىش مەنبەسى خىلمۇخىل بولغان ئۆزلەشمە سۆزلەرمۇ مەيلى

فونېتىكا جەھەتتىن، مەيلى لېكسىكا جەھەتتىن بولسۇن، ئاز بولمىغان ئۆزگىرىشلەر ۋە ئۆزگىچىلىكلەرنى شەكىللەندۈرگەن. ئەمەلىيەتتە، بۇ خىل ئۆزگىرىشلەر تۈپەيلىدىن تىلىمىزنىڭ لېكسىكا سوستاۋىدا ئوخشاشمىغان دەرىجىدىكى مۇرەككەپ ئامىل لار بارلىققا كەلگەن. ئېتىمولوگىيە پېنى تىلىمىز لېكسىكىسىدىكى ئاشۇ خىل مۇرەككەپلىكلەرنى سۆزلەرنىڭ كېلىش مەنبەسى ۋە ئەسلى مەنبەسىنى كۆرسىتىش يولى بىلەن ئاسانلاش تۇرىدۇ. روشەنكى، بۇ — تىلىمىزنىڭ ئۈنۈمدارلىقىنى ئاشۇرۇش، مەدەنىيەت قۇرۇلۇشىدىكى تېگىشلىك رولىنى تېخىمۇ چارى قىلدۇرۇشتا مۇھىم ئەھمىيەتكە ئىگە. كىچىك پىراق قىلىپ ئېيتقاندا، ئۇيغۇر تىلى بويىچە ئېتىمولوگىيە تەتقىقاتى بىلەن شۇغۇللىنىشنىڭ رېئال ئەھمىيىتى مۇنۇ جەھەتلەردە ئىپادىلىنىدۇ:

1) سۆزلەردىكى ئۇقۇم ئېنىقسىزلىقىنى يوقىتىپ، ئالاقىنى راۋانلاشتۇرىدۇ. ئۇزاق ئەسىرلىك ئىستېمال جەريانىدا، ئۇيغۇر تىلىنىڭ ئومۇمىي سۆزلۈك تەركىبىدىلا ئەمەس، بەلكى ئاساسىي سۆزلۈك تەركىبىدىمۇ روشەن ئۆزگىرىشلەر بارلىققا كەلگەن. بۇ خىل ئۆزگىرىشلەر ئاساسىي سۆزلۈككە تەئەللۇق بەزى سۆزلەرنىڭ تەلەپپۇز قىلىنىشى جەھەتتىمۇ، مەنە ئىپادىلىشى جەھەتتىمۇ كۆرۈلىدۇ. مەسىلەن: «ئالا بولماق» مەنىسىدىكى «ئالارماق» سۆزىنىڭ بۈگۈنكى ئىستېمالىمىزدىكى «ئالايىماق» قا ئۆزگىرىپ كەتكىنىگە ئوخشاش.

مەلۇم بىر داشۆدە، بىر جەنۇبلۇق ئوقۇغۇچى بىر شىماللىق ئوقۇغۇچى بىلەن ئەھۋاللىشىپ ئولتۇرۇپ، گەپ ئارىدا «مەن مانچىنچى يىلى ئۈرۈك ئالايغان چاغدا تۇغۇلغانمەن» دېگەن يەرگە كەلگەندە، ئىككىسى گەپ تاللىشىپ قاپتۇ. شىماللىق بالا: «ئۈرۈك دېگەنمۇ ئالايامدۇ؟» دەپتۇ. جەنۇبلۇق بالا: «بىزنىڭ يۇرتتا مۇشۇنداق دەيمىز» دەپتۇ.

بىر ئوبدان سىردىشىش دەتالاشقا ئۆزگىرىپ كېتىپ، شىماللىق بالا دەرھال لۇغەتنى ئېچىپ، ئۇنىڭدىكى «ئالايماق — كۆزنى يوغان ئېچىپ چەكچىيىپ قارىماق دېگەن بولىدۇ» دېگەن گەپنى كۆرسىتىپ جەنۇبلۇق بالىنى مات قىپتۇ. ئەگەر شۇ چاغدا، «ئالايماق» سۆزىنىڭ ئەسلىدە «ئاقارماق، قىزارماق، كۆكەرمەك» دېگەن سۆزلەر قاتارىدا «ئالارماق» تەلەپپۇز قىلىنىدىغان سۆز ئىكەنلىكىنى ۋە ئۇنىڭ ئەسلى مەنىسىنىڭ دەل ھېلىقى جەنۇبلۇق بالا ئېيتقاندا «ئالا بولماق» دېگەن بولىدىغانلىقىنى كۆرسىتىدىغان بىر لۇغەت (يەنى ئېتىمولوگىيە لۇغەتى) بولغان بولىدى، ھېلىقى جەنۇبلۇق بالا گاڭگىراش ۋە خىجىللىق ئىچىدە لېۋىنى چىشلىمىگەن بولاتتى. ئۇنىڭدىن باشقا، يېقىنقى يىللاردىن بۇيان «تىل ۋە تەرجىمە» ژۇرنىلىدا «تەكلىماكانمۇ ياكى تەكتى ماكانمۇ؟»، «دقارا تۈرك» دەپ ئاتاش توغرىمۇ؟»، «غازاڭ پەسلى، مۇ ياكى خازان پەسلى، مۇ؟»، «ساما يولى، مۇ ياكى سامان يولى، مۇ؟»، «ساھىبخان، مۇ ياكى ساھىبخانا، مۇ» دېگەندەك ئاتالغۇ مۇنازىرىلىرى بولدى. ئېتىمولوگىيە ئىلمى مانا مۇشۇنداق مۇنازىرىلەردە ئۆز قۇدرىتىنى كۆرسىتىپ، ئېنىقسىزلىقلارنى تۈگىتەلەيدۇ.

(2) سۆزلەردىكى فونېتىكىلىق ھادىسىلەرنى توغرا شەرھ لەشكە ئاساس كۆرسىتىپ بېرىدۇ. ئۇزاق ئەسىرلىك ئىستېمال جەريانى سۆزلەردە بەلگىلىك فونېتىكىلىق ئۆزگىرىشلەرنى شەكىللەندۈرىدۇ، بۇ تەبىئىي ئەھۋال. بىراق، بۇ خىل ئۆزگىرىشلەر ھەرگىزمۇ خالىغانچە ياكى ھېچقانداق بىر ئاساسسىز يۈز بەرمەيدۇ. بەلكى شۇ تىلنىڭ ئۆزىگە خاس ئالاھىدىلىكى بويىچە شەكىللەنگەن مۇئەييەن قانۇنىيەتلەر ئاساسىدا بارلىق قا كەلگەن بولىدۇ. ئالايلىق، ھازىرقى زامان ئۇيغۇر ئەدەبىي تىلىدىكى «ئۇل» دېگەن سۆزنى جانلىق تىلدا نۇرغۇن كىشىلەر «ھۇل» دەيدۇ. (مەسىلەن: بىنانىڭ ھۇلى، قۇرۇلۇشقاھۇل

باسماق، دېگەنلەرگە ئوخشاش) نېمە ئۈچۈن بىز بۇ سۆزنى
 لۇغەتلەردە «ھۇل ئەمەس ئۇل» دەپ ئالاھىدە ئىزاھلاپ تۇر-
 ساقىمۇ («ھازىرقى زامان ئۇيغۇر ئەدەبىي تىلىنىڭ ئىملا لۇ-
 غىتى»، 629 - بەت)، كىشىلەر يەنىلا «ھۇل» دەيدۇ؟ ئېتىمىمۇ-
 لوگىيىلىك ئىزدىنىش قىلىپ قارىساق، ھازىرقى تىلىمىزدىكى
 «ھارماق، ھەسەل، ھۈرمەك، ھېيت» قاتارلىق سۆزلەرنىڭ
 قەدىمكى ئۇيغۇر تىلى ۋە چاغاتاي ئۇيغۇر تىلى دەۋرلىرىدە
 «ئارماق، ئەسەل، ئۈرمەك، ئەيد» تەلەپپۇز قىلىنىدىغانلىقىنى
 كۆرىمىز. مەسىلەن: ئەر ئاردى: ئادەم ھاردى. («تۈركىي
 تىللار دىۋانى»، 1 - توم، 292 - بەت); ئىت ئۇردى: ئىت
 ھۇردى. («تۈركىي تىللار دىۋانى»، 1 - توم، 222 - بەت);
 لۇتق قىل شىرسىن لەبىڭدىن بىر ئەسەل يەڭلىغ خىتاب:
 شېرىن لېۋىڭنى ئىشقا سېلىپ، ھەسەلدەك بىر ئېغىز سۆز
 قىلىپ قويغىن. («چاغاتاي تىلى»، 140 - بەت، 1986 -
 يىل قەشقەر ئۇيغۇر نەشرىياتى نەشرى); ئەيد ئاقشامى نەز-
 زارەدە كۆردى قاشىڭ مەگەر، گەردۇن ئېتەكى ئەسرۇ ياشۇر-
 دى ھىلالنى: ئاسمان ھېيت ھارپىسى كەچتە سېنىڭ قېشىڭنى
 كۆرۈپلا (خىجىل بولغانلىقتىن) ئۆزىنىڭ ھىلال (ئورغاق ئاي)
 نى ئېتىكى بىلەن مەھكەم يوشۇرۇۋالدى. («ئۇيغۇر كلاسسىك
 ئەدەبىياتىدىن نەمۇنىلەر»، 212 - بەت، 1980 - يىل شىن-
 جاڭ خەلق نەشرىياتى نەشرى). دېمەك، يۇقىرىقى پاكىتلار
 «ئ» تاۋۇشىنىڭ مۇئەييەن تىل شارائىتىدا «ھ» دەپ تەلەپ-
 پۇز قىلىنىشىنىڭ ئۇيغۇر تىلىنىڭ ئەنئەنىۋى فونېتىكىلىق
 ئالاھىدىلىكلىرىدىن بىرى ئىكەنلىكىنى ئىسپاتلايدۇ.
 ئۇنىڭدىن باشقا، «نومۇس» مەنىسىدىكى «ئار» سۆزىنىڭ
 جانلىق تىلدا ھامان «ھار» تەلەپپۇز قىلىنىشى، ھەتتا بۇ
 سۆزنىڭ ئەدەبىي تىلىدىمۇ ئۆزىنىڭ «ھار كەلمەك، ھار ئال-
 ماق» دېگەن شەكىللىرىنى («ئىملا لۇغىتى»، 590 - بەت)

ھاسىل قىلغانلىقى، شۇنداقلا ئەسلىدىكى «ئەرق»، «ئەربە» سۆزلىرىنىڭ ھازىر «ھاراق»، «ھارۋا» تەلەپپۇزىدىكى سۆزگە ئايلانغانلىقى قاتارلىقلارمۇ يۇقىرىقى قانۇنىيەتلەر ئاساسىدا بولغان.

ئۇيغۇر تىلىدىكى ئۇزۇن سوزۇق تاۋۇشلار مەسىلىسى ھازىر-قى زامان ئۇيغۇر تىلى فونېتىكا تەتقىقاتىدىكى بۆسۈش خاراكتېرلىك تەتقىقات مېۋىسى ھېسابلىنىدۇ. بۇ مەسىلىمۇ ئېتىمولىگىيەلىك پاكىتلار ئاساسىدا ئوتتۇرىغا قويۇلغان. ئالاپلۇق، ھازىرقى زامان ئۇيغۇر تىلىدىكى «سورۇماق» (So:rimak)، «سۆرىمەك» (sø:rimæk)، «ئۆرۈمەك» (ø:rimæk)، «چۆگىلىمەك» (qø:gilimæk)، «ئامۇت» (a:mut)، «ئەگۈز» (ə:güz) قاتارلىق ئۇزۇن سوزۇق تاۋۇشلۇق سۆزلەر قەدىمكى دەۋرلەردە «ساۋرۇماق»، «سۆدرەمەك»، «ئېۋرۈمەك»، «چۆرگەلەمەك»، «ئارمۇت»، «ئەرگۈز» شەكلىدە ئىدى. مەسىلەن: «ساۋرۇر كۆككە ۋۇجۇدۇم تۇپراغىن رەم ئەيلابان» (ۋۇجۇدۇم توپىسىنى ئاسمانغا ئېتىپ سورۇۋېتىدۇ. تەجەللى: «قارا ھەققىدە قەسىدە»، «چاغاتاي تىلى»، 137 - بەت); «بىرى دېپ سۆدرەلى خىسرەۋغە تېگىرۇ، بىرى دېپ ئېلىتالى باشىنى ئايرۇ» (بىرى ئۇدۇل خىسراۋنىڭ ئالدىغا سۆرەيلى دېسە، يەنە بىرى بېشىنى كېسىپ ئېسپىكېتەيلى دەيتتى. ناۋائى: «فەرھاد ۋە شىرىن»); ئەرگىز سۇۋ: ئەرگۈز سۈيى؛ ئارمۇت («تۈركىي تىللار دىۋانى»، 1 - توم، 128 - 129 - بەتلەر) دېگەنلەرگە ئوخشاش. دېمەك، بۇ پاكىتلار ئىسپاتلاپ تۇرۇپتۇكى، ھازىرقى تىلىمىزدا ئىستېمال قىلىنىۋاتقان ساپ ئۇيغۇرچە سۆزلەردىكى ئۇزۇن سوزۇق تاۋۇشلار ئۇزاق يىللىق ئىستېمال جەريانىدا مۇئەييەن ئۈزۈك تاۋۇشلارنىڭ (مەسىلەن، «ۋ، د، ر» تاۋۇشلىرىغا ئوخشاش) تەلەپپۇزدا چۈشۈپ قېلىشى بەدىلىگە شەكىللەنگەن، ھازىرقى زامان ئۇيغۇر تىلىدىكى ئۇزۇن سوزۇق تاۋۇشلار قىس-

مەن جەھەتتە مەنە پەرقلەندۈرۈش رولىنىمۇ ئىگە. شۇڭا
 ئۇلارنى قىسقا سوزۇق تاۋۇشلارنىڭ ۋارىيانتى دېيىشكە بول
 مايدۇ. مەسىلەن:

قىسقا سوزۇق تاۋۇش ئۇزۇن سوزۇق تاۋۇش
 خادا (خادا تاش) خا:دا (خا:دا تۇتماق - زاڭزۇ
 خەلقنىڭ ئادىتى)

موما (مومىنىنى كۆرسەتمەك) مو:ما (مو:ماڭىنى يەپ كەل)
 سانا (چۈچىنى سانىماق) سانا: (بىر خىل دورا. سانا:
 دەملەپ ئىچمەك)

ئاتا (ئاتا [دادا] قىلماق) ئاتا: (ئاتا: قىلماق [يەنى بەرمەك])
 دېگەنلەرگە ئوخشاش.

ئەھمىيەتلىك يېرى شۇكى، ئۇزۇن سوزۇق تاۋۇشلار قەدىم
 كى ئۇيغۇر تىلىدىمۇ قىسمەن جەھەتتە مەنە پەرقلەندۈرۈش
 رولىغا ئىگە ئىدى. مەسىلەن: ئات: (a:t — ئۇزۇن سوزۇق
 تاۋۇشلۇق) لەقەم، ئونۋان؛ بەگ ئاڭغار ئات: بېردى (بەگ ئاڭغا
 ئونۋان بەردى)؛ ئات (at—قىسقا سوزۇق تاۋۇشلۇق)؛ ئالائات
 (班马). مەھمۇد قەشقەرى ئۆز دىۋانىدا، ئۇزۇن سوزۇق «ئا»
 نى ئىككى ئەلىق ھەرپى بىلەن، قىسقا سوزۇق «ئا» نى بولسا،
 بىرلا ئەلىق ھەرپى بىلەن ئىپادىلىگەن. («تۈركىي تىللار
 دىۋانى»، 1 - توم، 107، 110، 111 - بەتلەر) ئۇيغۇر
 تىلىدىكى ئۇزۇن سوزۇق تاۋۇش نەزەرىيىسى مانا مۇشۇنداق
 كۈچلۈك ئېتىمولوگىيىلىك پاكىت ئاساسىغا ئىگە بولغانلىقى
 ئۈچۈنلا تىل ئەھلى تەرىپىدىن بارغانسېرى ئېتىراپ قىلىشقا
 ئېرىشمەكتە.

چاغاتاي ئۇيغۇر تىلىدىكى يىگىرمە بەشىنچى ئۈزۈك
 تاۋۇش «ئ» مەسىلىسىمۇ ئۇزاق مۇددەتلىك ئېتىمولوگىيىلىك
 ئىزدىنىش ئارقىلىق توپلانغان رەت قىلغۇسىز پاكىتلار ئاسا-
 سىدا ئوتتۇرىغا قويۇلغان.

مەلۇمكى، ھازىرقى زامان ئۇيغۇر تىلىدا يىگىرمە تۆت ئۈزۈك تاۋۇش بار. بىراق، يېقىنقى قەدىمىي ئۇيغۇر تىلى بولغان چاغاتاي ئۇيغۇر تىلىدا بولسا، يىگىرمە بەش ئۈزۈك تاۋۇش بار. مەزكۇر يىگىرمە بەشىنچى ئۈزۈك تاۋۇش — «ئە» ئۈزۈك تاۋۇشى بولۇپ، ئۇ چاغاتاي ئۇيغۇر يېزىقىدا «ئەين»، «ھەمزە» ۋە «ئەلق» تىن ئىبارەت ئۈچ ھەرپنىڭ ساكىنلىق شەكلى بىلەن ئىپادىلەنگەن. («شىنجاڭ داشۆسى ئىلمىي ژۇرنىلى»، خەنزۇچە 1991 - يىللىق 1 - سان 87 - بەت)

چاغاتاي ئۇيغۇر تىلىدىكى «ئە» ئۈزۈك تاۋۇشى مەسىلىسى ھەرگىزمۇ يەڭگىللىك بىلەن ئوتتۇرىغا قويۇلغان مەسىلە ئەمەس. ئۇ ئالدى بىلەن چاغاتاي ئۇيغۇر تىلىدا يېزىلغان يۈزلىگەن كلاسسىك ئەسەرلەرنى كۆرۈش، ئۆگىنىش، ئۇنىڭدىن مەزكۇر «ئە» ئۈزۈك تاۋۇشلۇق سۆزلەرنى توپلاش، ئاندىن بۇ سۆزلەرنى ئۇلارنىڭ ھازىرقى زامان ئۇيغۇر تىلىدىكى ئۆزلەشمە شەكىللىرى بىلەن سېلىشتۇرۇش، شۇنداقلا ئۇلارنىڭ ھازىرقى زامان ئۇيغۇر قارى ۋە موللاملىرىنىڭ تىلىدا ئىستېمال قىلىنىۋاتقان تىرىك شەكىللىرى ئارقىلىق ئىسپاتلاش ئاساسىدا ئوتتۇرىغا قويۇلغان. ئەڭ مۇھىمى بۇ مەسىلە ئېتىمولوگىيىلىك تەتقىقات ئارقىلىق، ھەممىنىڭ ئېتىراپ قىلىشىغا ئېرىشكەن ئۇيغۇر تىلىنىڭ ئۆزىگە خاس فونېتىكىلىق قانۇنىيىتى ئارقىلىق ئىسپاتلاشتىن ئۆتكەن. ھەممىگە مەلۇمكى، ئۇيغۇر تىلىدا بەزى تىل تاۋۇشلىرى مۇئەييەن تىل شارائىتىدا تەلەپپۇزدا چۈشۈپ قالدىغان ۋە مەزكۇر تاۋۇش چۈشۈپ قالغاندىن كېيىن، ئۇ ئەسلىدە تەۋە بولغان بوغۇمدىكى قىسقا سوزۇق تاۋۇش ئۇزۇن سوزۇق تاۋۇشقا ئايلىنىپ كېتىدىغان بىر قانۇنىيەت بار. مەسىلەن:

ھازىر
ئۆتكە:مە (ətəkə:mə)

ئەسلىدە
ئۆتكەرمە

<u>ھازىر</u>		<u>ئەسلىدە</u>
(ka:nay)	كاناي	كارناي
(mə:sə)	مەسە	مەيسە
(mə:zur)	مەزۇر	مەنزۇر
(gə:dən)	گەدەن	گەردەن
(ə:mət)	ئەمەت	ئەھمەد
(sə:wən)	سەۋەن	سەھۋەن

چاغاتاي ئۇيغۇر تىلى دەۋرىدە، ئەرەبچىدىن كىرىپ ئۆزلەشكەن سۆزلەر تەركىبىدىكى ساكىنلىق (يەنى ئۈزۈك تاۋۇش بەلگىسىلىك) «ئەين»، «ھەمزە» ۋە «ئەلق» ھەرپلىرى ئۈزۈك تاۋۇش «ئ» (بۇ تاۋۇش خەلقئارا تاۋۇش بەلگىلىرىدە «ʔ» بىلەن ئىپادىلىنىدۇ) تەلەپپۇز قىلىنىپ ئىشلىتىلگەن. ئۇزاق ئەسىرلىك ئىستېمال جەريانىدا، بۇ تاۋۇش تەلەپپۇزغا بىئەپ بولغانلىقى سەۋەبلىك ئۇيغۇر تىلى فونېتىكىسىنىڭ قانۇنىيىتى بويىچە (زامانىمىزغا كەلگەندە)، نۇتۇقتا چۈشۈرۈپ قويۇلىدىغان بولغان. ئۇ ئۆز زامانىسىدا تەلەپپۇز قىلىنغانلىقى ئۈچۈنلا، ئۇ ئەسلىدە تەۋە بولغان بوغۇمدىكى قىسقا سوزۇق تاۋۇش، مەزكۇر ئۈزۈك تاۋۇش چۈشۈپ قالغانلىق بەدىلىگە ئۇزۇن سوزۇق تاۋۇشقا ئايلىنىپ كەتكەن. مەسىلەن:

<u>ھازىرقى تىلىمىزدا</u>		<u>چاغاتاي ئۇيغۇر تىلىدا</u>	
(tə:til)	تەتىل	(təʔtil)	تەئىل
(tə:sir)	تەسىر	(təʔsir)	تەئسىر
(tə:hir)	تەخىر	(təʔhir)	تەئخىر
(tə:nə)	تەنە	(təʔnə)	تەئنە
(yə:ni)	يەنى	(yəʔni)	يەئنى
(bə:zi)	بەزى	(bəʔzi)	بەئزى
(mə:lum)	مەلۇم	(məʔlum)	مەئلۇم
(kə:bə)	كەبە	(kəʔbə)	كەئبە
(xo:la)	شولا	(xoʔlə)	شولە

چاغاتاي ئۇيغۇر تىلىدا ھازىرقى تىلىمىزدا

(mə:nə)	مە:نە	(mə?na)	مە ئنا
(mə:jizə)	مۆ:جىزە	(mø?jizə)	مۆئجىزە
(ne:mət)	نې:مەت	(ne?mət)	نېئمەت

قىسقىسى، ئېتىمولوگىيە ئىلمى ئۇيغۇر تىلىدىكى سۆزلەر-نى فونېتىكىلىق ئالاھىدىلىكلەر جەھەتتىنمۇ پاكىتلىق ۋە كىشى-نى قايىل قىلارلىق قىلىپ چۈشەندۈرۈپ بېرىش رولىنى ئوينايدۇ.

3) سىمانتىكىلىق تەركىبلەرنى ئەتراپلىق ئىزاھلاشقا ياردەم بېرىدۇ.

ئۇيغۇر تىلىدىكى شەكىلداش سۆزلەر، ئاھاڭداش سۆزلەر ۋە مەنىداش سۆزلەر قاتارلىق سىمانتىكىلىق تەركىبلەر ھەققىدە ئەتراپلىق چۈشەنچە بېرىش ئۈچۈن ئېتىمولوگىيىلىك ئىزدىنىش تولىمۇ مۇھىم.

بىرىنچىدىن، شەكىلداش سۆزلەردە، تارىخىي تەرەققىيات جەريانىدا، فونېتىكىلىق ئۆزگىرىش بولۇش نەتىجىسىدە شەكىللەنگەن شەكىلداش سۆزلەر ئېتىمولوگىيىلىك ئىسپاتقا موھتاج بولىدۇ. مەسىلەن: «پەرزەنت» مەنىسىدىكى «بالا» بىلەن «ئاپەت» مەنىسىدىكى «بالا:» (ba:la) نى ئالسا، ئالدىنقى ئەسلىدىن بار بولغان ساپ ئۇيغۇرچە سۆز، كېيىنكىسى بولسا، ئەزەب تىلىدىكى «بەلا» سۆزىنىڭ چاغاتاي ئۇيغۇر تىلىدا ئۇزاق زامان ئىستېمال قىلىنىشى جەريانىدا فونېتىكىلىق ئۆزگىرىش ياساپ بۈگۈنكى «بالا» سۆزى بولۇپ شەكىللەنگەن. يەنە مەسىلەن، «ئاش - تاماق» تىكى «تاماق» بىلەن بىر خىل دېھقانچىلىق سايىمىنى بولغان «تا:ماق» (ta:maq) نى ئالسا، مەزكۇر ئۇزۇن سوزۇق تاۋۇشلۇق «تا:ماق» ئەسلىدە «تارماق» بولۇپ، ئىستېمال جەريانىدا باش بوغۇم تەركىبىدىكى «ر» تاۋۇشى چۈشۈپ قېلىش نەتىجىسىدە بۈگۈنكى شەكىلدە تۇراقلىشىپ قالغان. «چاپان»

ياماش» تىكى «ياماش» سۆزى بىلەن «تاغقا ياماش» تىكى «يا: ماش» (ya: max) شەكىلداش سۆزلىرىنىڭ شەكىللىنىش جەريانىمۇ «تاماق» شەكىلداش سۆزلىرىنىڭ شەكىللىنىش جەريانى بىلەن ئوخشاش بولۇپ، «تاغقا ياماش» سۆزى ئەسلىدە «تاغقا يار ماش» شەكىلدە ئىدى.

ئىككىنچىدىن، ئېتىمولوگىيەلىك ئىزدىنىش ئارقىلىق، چەت تىللاردىن سۆز قوبۇل قىلىش سەۋەبى بىلەن شەكىللىنىپ قالغان ئاھاڭداش سۆزلەرنى ئېنىقلاپ چىقىش مۇمكىن. مەسىلەن: «قان - قېرىنداش» تىكى «قېرىنداش» بىلەن «قەلەم - قېرىنداش» تىكى «قېرىنداش» نى ئالسا، ئالدىنقىسى ساپ ئۇيغۇرچە سۆز بولۇپ، ئۆز ۋاقتىدا «قارىنداش» تەلەپپۇز قىلىناتتى؛ كېيىنكىسى بولسا، ئەسلىدە «كارانداش» تەلەپپۇز قىلىنىدىغان رۇسچە سۆز ئىدى. ئۇزاق يىللىق ئىستېمال ئەمەلىيىتى بۇلارنى بۈگۈنكى ئۇيغۇرچە تەلەپپۇز «قېرىنداش» سۆزلىرىگە ئايلاندۇرۇۋەتكەن. ئۇيغۇر تىلىدا ئەسلىدە «قاشا» (箜篌) مەنىسىدە ئىشلىتىلىدىغان «چىت» سۆزى بار ئىدى، كېيىن پارس تىلىدىن «گۈللۈك رەخت» دېگەن مەنىنى بىلدۈرىدىغان «چىت» سۆزى قوبۇل قىلىنغان؛ ئۇيغۇرچە چىدا ئەسلىدە «گىرۋەك، چېگرا» مەنىلىرىدە قوللىنىلىدىغان «چەك» سۆزى بار ئىدى، كېيىن رۇس تىلىدىن «پۇل ھۈججەت» مەنىسىنى بىلدۈرىدىغان «چەك» سۆزى قوبۇل قىلىنغان؛ خەنزۇچىدىكى «بەن» (板) سۆزى ئۇيغۇرچىغا قوبۇل قىلىنىپ، «تىلما ياغاچ» مەنىسىنى ئۇقتۇرىدىغان «پەن» سۆزى بارلىققا كەلگەن. (مەسىلەن: پەن تىلماق، پەن زاۋۇتى دېگەنلەرگە ئوخشاش)، ئەرەبچىدە «خاس ئىسىم» مەنىسىدە يۈرىدىغان «فەن» سۆزى قوبۇل قىلىنغاندىن كېيىن، ئۇيغۇرچىغا ئۆز-ئىشىم جەريانىدا «پەن» تەلەپپۇزىدا مۇقىملاشقان. نەتىجىدە، ئۇلار ئۆزئارا ئاھاڭداش سۆزلەرنى ھاسىل قىلغان.

ئۈچىنچىدىن، چەتتىن قوبۇل قىلىنغان ئۆزلەشمە سۆز
لەرنىڭ ئۇيغۇرچىدا ئەسلىدىن بار بولغان سۆزلەر بىلەن
پاراللېل ئىشلىتىلىشى نەتىجىسىدە شەكىللەنگەن مەنىداش
سۆزلەرنى ئىزاھلاشتا ئېتىمولوگىيە ئىلمى ئەسقاتىدۇ. مەسى
لەن، «كۈچ، قۇۋۋەت، قۇدرەت، ماغدۇر، مادار» مەنىداش
سۆزلىرىنى ئالاق، «كۈچ» ئەسلىدىن ئۇيغۇرچىدا بار بولغان
سۆز بولۇپ، قالغانلىرى ئەرەبچىدىن قوبۇل قىلىنغان. بۇ
ئۆزلەشمە سۆزلەر چاغاتاي ئۇيغۇر تىلى دەۋرىدە «قۇۋۋەت،
قۇدرەت، مەقدۇر، مەدار» تەلەپپۇزىدا ئىستېمال قىلىنغان.

دېمەك، ئېتىمولوگىيە ئىلمى يۇقىرىقىدەك سۆزلەرنىڭ
قاچان، قايسى ئەسەردە، قانداق تەلەپپۇز بىلەن ئىشلىتىل
گەنلىكىدىن تارتىپ ئېنىق شەرھلەپ بېرەلەيدۇ.

4) سۆزلەردىكى سىمانتىكىلىق ھادىسىلەرنىڭ تەپسىلا-

تىنى ئېنىق قىلىپ يورۇتۇپ بېرىدۇ.

ئۇيغۇر تىلىدىكى بىر مەنىلىك سۆزلەرنىڭ كۆپ مەنى
لىك سۆزلەرگە ئۆزگىرىشى، كۆپ مەنىلىك سۆزلەرنىڭ بىر
مەنىلىك، سۆزلەرگە ئايلىنىپ قېلىشى ۋە سۆزلەردىكى مەنە
كۆچۈش قاتارلىق سىمانتىكىلىق ھادىسىلەر ئېتىمولوگىيەلىك
تەتقىقات ئارقىلىق قانائەتلىنەرلىك چۈشەنچىگە ئىگە قىلىندۇ.
چۈنكى، سۆزلەرنىڭ مەنىسى بىرنەچچە كۈنلۈك قىسقا ۋاقىت
ئىچىدىلا ئەمەس، بەلكى ئۇزاق مۇددەتلىك ئىستېمال ئەمەل
يىتى ئارقىلىق ئاستا - ئاستا ئۆزگىرىپ بارىدۇ. ئۇنىڭ ئۈستىگە،
بىر سۆز مەنىسىنىڭ ئۆزگىرىشى ھامان خىلمۇخىل ئامىللارغا
باغلىق بولىدۇ. بەزى سۆزلەر مەنىسىنىڭ ئۆزگىرىپ قېلىشىغا
ئايرىم سۆزلەرنىڭ شۇ سۆزلەر بىلەن ھەمىشە بىللە قوللىنىل
ىشى سەۋەب بولسا، يەنە بەزى سۆزلەر مەنىسىنىڭ ئۆزگى
رىپ قېلىشىغا، ئۇلارنىڭ زامان، ماكان تۈپەيلى چەتتىن
قوبۇل قىلىنىدىغان ئۆزلەشمە سۆزلەر بىلەن پاراللېل قوللىنىل

نىلىشى سەۋەب بولىدۇ، ۋە ھاكازالار. ئەمدى، سۆزلەرنىڭ، خۇسۇسەن ئادەتتە ئىشلىتىلىش چاستوتىسى بىرقەدەر يىقۇق بولغان سۆزلەرنىڭ ئىپتىدائىي شەكلى ۋە ئەسلى مەنىسى ھەققىدە پاكىتلىق ۋە ئېنىق چۈشەنچىگە ئىگە بولغاندىلا، ئاندىن ئۇ سۆزلەرنىڭ ئۇزاق ئىستېمال ئەمەلىيىتى جەريانىدا، زادى قايسىسى قايسى خىل سەۋەب بىلەن قانچىلىك ئۆزگىرىش قىلغانلىقىنى ۋە بۇنىڭدىكى ئومۇمىيەتلىك قانۇنىيەتلەرنى تولۇقى بىلەن ئىگىلىگىلى بولىدۇ.

ئېتىمولوگىيەلىك تەتقىقات ئارقىلىق سۆزلەردىكى سىمان تىكىلىق ھادىسىلەرنى چۈشەندۈرۈشتە، ساپ ئۇيغۇرچە سۆزلەردىن باشقا، قېرىنداش مىللەتلەر ۋە تارىختا ئۇيغۇرلار بىلەن نىسبەتەن قويۇق ئارىلىشىپ كەلگەن مىللەتلەر تىللىرىدىكى ئۆزئارا ئورتاق قوللىنىلىدىغان بولۇپ كەتكەن سۆزلەردىكى مەنە ئۆزگىرىش ئەھۋاللىرىغىمۇ ئالاھىدە ئېتىبار بېرىش كېرەك. شۇنداق قىلغاندا، بىرىنچىدىن، سىمانتىكىدىكى ئورتاق قانۇنىيەتلەر ھەققىدىكى تونۇشنى چوڭقۇرلاشتۇرغىلى بولىدۇ. ئىككىنچىدىن، ئۇيغۇر تىلىنىڭ ئۆزىگىلا خاس بولغان سىمان تىكىلىق ئالاھىدىلىكلەرنى بىلىۋالغىلى بولىدۇ. بۇلارنىڭ ھەممىسى لېكسىكولوگىيە تەتقىقاتى ئۈچۈن پايدىلىق.

(5) لۇغەتچىلىك ئىشلىرىنى تەرەققىي قىلدۇرۇش ۋە لۇغەتلەرنىڭ سۈپىتىنى يۇقىرى كۆتۈرۈشكە شەرت ھازىرلايدۇ.

ئەگەر بىر لۇغەتتە سۆزلەرنىڭ ئىزاھاتى كەمتۈك بولۇپ قالسا، ئېنىقسىزلىقلار شۇ پېتىچىلا قويۇپ قويۇلسا، ئۇنىڭ لۇغەتلىك قىممىتى ۋە ھېچقانداق ئەھمىيىتى بولمايدۇ. شۇڭا لۇغەتلەردە، خۇسۇسەن ئىزاھلىق لۇغەتلەردە سۆزلەرنىڭ مەنىسى ئەتراپلىق، مىساللىق، تولۇق ئىزاھلىنىدۇ. بۇ خىل لۇغەتلەردە ئادەتتە سۆزلەرنىڭ ئۇدۇل مەنىسىلا ئەمەس، بەلكى

كۆچمە مەنسىمۇ، يەككە مەنسىلا ئەمەس، بەلكى يەنە باشقا سۆزلەر بىلەن بىرىكىپ كەلگەن چاغدىكى قوشما مەنسىمۇ، ھازىرقى مەنسىلا ئەمەس، بەلكى بۇرۇنقى كونا مەنسىمۇ بېرىلىشى كېرەك بولىدۇ، سۆزلەرنىڭ كونا مەنسىنى پاكىتلىق قىلىپ توغرا ئىزاھلاش ئېتىمولوگىيىلىك ئىزدىنىشلەر ئارقىلىق ھەل بولىدۇ، ئەلۋەتتە.

ئىزاھلىق لۇغەتلەردىلا ئەمەس، بەلكى ئادەتتىكى قوش تىللىق لۇغەت ياكى باشقا كىچىك تىپتىكى لۇغەتلەردىمۇ ئىشلىتىلىش چاستوتىسى بىرقەدەر يۇقىرى بولغان بەزى سۆزلەرنىڭ كونا مەنسى «كونا» دېگەن ئىزاھ بىلەن بىرگە كۆرسىتىپ قويۇلسا، كىتابخانلارنىڭ بەزىبىر ئېنىقسىزلىقلارنى ئايدىڭلاشتۇرۇۋېلىشىغا ياردىمى بولىدۇ. ئايلىق، «كوي» سۆزى «ئۇيغۇرچە - خەنزۇچە لۇغەت» (1982 - يىل شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى نەشرى) تە «想, 想法, 意图» دەپلا ئىزاھلانغان. دەرۋەقە «كوي» سۆزىنىڭ ھازىرقى تىلىمىزدىكى ئاساسلىق مەنسى ئاشۇلار. بىراق، «كوچا - كوي» دېگەن جۈپلەنمە سۆزگە كەلگەندە («ئىملا لۇغىتى»، 481 - بەت) نۇرغۇن كىتابخانلار «بۇ يەردىكى «كوي» نىڭ مەنسى نېمە؟» دەپ ئاڭقىرالماي تۇرۇپ قالىدۇ. ئەگەر بىز لۇغەتتىكى «كوي» سۆزىنىڭ ئىزاھلىرى قاتارىغا «ئەسلى» ياكى «كونا» دېگەن ئىزاھ بىلەن ئۇنىڭ «كوچا، يول» دېگەن مەنسىنىمۇ بىرگە بېرىۋەتسەك، بۇ يەردىكى ئېنىقسىزلىق پۈتۈنلەي ئايدىڭلىشىدۇ. چۈنكى، مەزكۇر «كوي» دېگەن سۆزنىڭ ئىپتىدائىي مەنسى «كوچا، يول» دېگەن بولاتتى. كېيىنكى چاغلاردا بۇ سۆز ھامان «ئوي» سۆزى بىلەن قاپىمە قىلىنىپ، «مەن نېمە ئويىدا، سەن نېمە كويىدا» شەكلىدە كۆپ ئىشلىتىلىش سەۋەبىدىن (گەرچە بۇ تۇراقلىق ئىبارىنىڭ ئەسلى مەنسى «مەن نېمىنى ئويلاۋاتمەن، سەن نېمە يوللاردا قايسى سەنەمگە

دەسسەپ يۈرسەن» دېگەن بولسىمۇ) بارا - بارا مەنە كۆچۈش ھادىسىسى يۈز بېرىپ، «كوي» مۇ «ئوي» مەنىسىنى ئاڭلىتىدىغان بولۇپ قالغان. ئەمەلىيەتتە «كويىنى قىلماق» دېگەن سۆز ھازىرقى چاغدا «يولنى قىلماق» دېگەن ئۇقۇمىنىمۇ ئاڭلىتىدۇ. دېمەك، «كوچا - كوي» دېگەن سۆز خۇددى «كۈچ - قۇۋۋەت»، «ئەقىل - پاراسەت» سۆزلىرىگە ئوخشاشلا تەڭ مەنىلىك ئىككى سۆزنىڭ تەڭداش مۇناسىۋەتتە بىرىكىشىدىن ھاسىل بولغان جۈپلەنمە سۆز ھېسابلىنىدۇ.

ئۇنىڭدىن باشقا، لۇغەتلىرىمىزدە ئۇدۇل مەنىسى ئىزاھلانمايۋاتقان «كۈرەك تۇماق»، «كۈرەك جۇۋا» دىكى «كۈرەك» سۆزى، «قەي قىلماق» تىكى «قەي» سۆزى ۋە «سابەينى» سۆزى قاتارلىقلارنىڭ ئۆز مەنىسىنىمۇ ئېتىمولوگىيە ئارقىلىق ئېنىقلاپ چىقىش مۇمكىن. شۇنداق قىلغاندا مەزكۇر سۆزلەر - نىڭ كۈندىلىك ئالاقىدىكى ئۇقۇمچانلىقى ئاشىدۇ، ئەلۋەتتە.

6) ئىسىم شۇناسلىق تەتقىقاتىنى ئېلىپ بېرىشقا پايدىلىق.

مەيلى ئادەم ئىسىم شۇناسلىقى بولسۇن ياكى يەر - جاي نام شۇناسلىقى بولسۇن، ئېتىمولوگىيە تەتقىقاتى ماسلاشقاندىلا ئاندىن ئۆزىنىڭ ياخشى نەتىجىسىنى نامايان قىلالايدۇ. ئىسىم شۇناسلىقتا تەتقىق قىلىنىدىغان تەرەپلەر ناھايىتى نۇرغۇن بولسىمۇ، ئاشۇ ئىسىم - ناملار ئىپادىلىگەن سۆز - ئاتالغۇلار - نىڭ مەنىسىنى ئېنىقلاش ھامان ئاساسىي ئورۇندا تۇرىدۇ.

ھازىرقى ئۇيغۇر كىشى ئىسىملىرىدا «ئايىم، تۇرسۇن، توختى، تىلەك، ئاتىخان، بابىخان، يۇلتۇز، سامساق، ئەگەم بەردى، تىلئوالدى، سېتىۋالدى، ...» قاتارلىق ساپ ئۇيغۇرچە ئىسىملار، شۇنداقلا «ئامان، سالامەت، قۇربان، كامىل، كامال،

جامال، قادىر، نادىر، مۇرات، پەرىزات، ...» قاتارلىق مەنە جەھەتتىمۇ ئېنىق ئۆزلىشىپ كەتكەن ئەرەب - پارىسچە ئىسىملاردىن باشقا، مەيلى ئىسىم ئىگىسىگە بولسۇن، مەيلى باشقىلارغا بولسۇن مەنىسى چۈشىنىكسىز بولغان ئىسىملار خېلى كۆپ. ئۇنىڭ ئۈستىگە تۈرلۈك رايون، تۈرلۈك شېۋىلەردىكى تەلەپپۇز ئالاھىدىلىكلىرى قاتارلىقلارنىڭ تەسىرىدىن بەزى ئىسىملار كۆپ ۋارىيانتلىق بولۇپ كەتكەن ئەھۋاللارمۇ بار. مەسىلەن: «خەمىت، ھىمىت، ئابلىمىت»، «ئەھمەد، ئەخمەت، ئەمەت»، «مامۇت، مەھمۇد، مەخمۇت»، «مۇھەممەد، مۇھەممەت، مەمەت، مۇخەممەت، مەخەت»، «نېمەت، نامەت» دېگەنلەرگە ئوخشاش مەنىسى چۈشىنىكسىز ئىسىملارنىڭ مەنىسىنى ئېنىقلاپ، قوللانغۇچىلارغا بىلدۈرۈش لازىم.

ئۇنىڭدىن باشقا، مەنىسى ھەممە ئادەمگە چۈشىنىشلىك بولغان ساپ ئۇيغۇرچە ئىسىملار ئۈستىدىمۇ ئېتىمولوگىيىلىك ئىزدىنىش قىلىش مۇئەييەن ئەھمىيەتكە ئىگە. مەسىلەن: «سامساق» دېگەن ئىسىمنى ئالساق، بۈيۈك تىلشۇناس ئەلىشىر ناۋائى ئۆزىنىڭ «مۇھاكەمە تۇل لۇغەتەين» ناملىق مەشھۇر ئەسىرىدە، بۇ سۆزنىڭ ئېتىمولوگىيىسىنىڭ «ساپساق» بولىدىغانلىقىدىن بىشارەت بەرگەن (شۇ ناملىق ئەسەر، 77 - بەت، 1989 - يىل مىللەتلەر نەشرىياتى نەشرى). ھازىرقى ۋاقىتتا، جەنۇبىي شىنجاڭنىڭ بەزى جايلىرىدا بالا تۇغۇلۇپ ئىسىم قويغۇچە بولغان ئارىلىقتا مەزكۇر پەرزەنتكە «سامساق» دەپ ۋاقتلىق ئات قويۇپ قويۇش ئادىتى بار. بۇ - ئېتىقادتىكى ياراتقۇچىدىن «بۇ بالام چاچراپ كەتمىگەي، ساپساق چوڭ بولۇپ قاتارغا قوشۇلغاي» دەپ تىلەشنى بىلدۈرىدىغانلىقى ئېنىق. ئەمدى، بىزدە «سامساق» ئاتىلىدىغان بىر ئوتياش بار. مەزكۇر ئوتياش ئىسمى بىلەن ئادەم ئىسمى قىلىپ قوللىنىلىۋاتقان «سامساق» ئوتتۇرىسىدا قانداق باغلىنىش بار؟

ئادەمنىڭ ئىسمى ئوتياشنىڭ نامىدىن كەلگەنمۇ ياكى ئوتياشنىڭ نامى ئادەم ئىسمىغا تەقلىد قىلىنغانمۇ؟ ياكى ئىككىسىنىڭ ئوتتۇرىسىدا ھېچقانداق ئارىيەت ئېلىش مەسىلىسى مەۋجۇت ئەمەس بولۇپ، «سامساق» ئاتىلىدىغان ئوتياشنىڭ ئادەتتە ئىچى تىلىم - تىلىم ئايرىم، پوستىنىڭ سىرتىدىن بولسا، ساپساق بىر گەۋدە بولۇپ تۇرىدىغانلىقىغا قاراپ ئاشۇنداق «سامساق» (يەنى ساپساق) دەپ نام قويۇلغانمۇ؟ بۇنىڭغا تاللىق ماتېرىيال ئاساسى بولغان ئىلمىي پاكىت ئۈستىدە ئىزدىنىش كېرەك بولىدۇ، ئەلۋەتتە.

ئۇيغۇر يەر . جاي ناملىرىدىن تەتقىق قىلىشقا تېگىشلىكلىرى ناھايىتى كۆپ. بولۇپمۇ رايونىمىزدىكى يەر - جاي ناملىرىنىڭ ئېتىمولوگىيىسى ئۈستىدە ئەمگەك سىڭدۈرۈش مۇھىم ئەھمىيەتكە ئىگە. چۈنكى، بىر جاينىڭ نامى ۋە ئۇنىڭ مەنىسى ئارقىلىق، شۇ جايدا ياشىغان خەلق، ئۇلارنىڭ تىلى، ئېتىنىڭ تەركىبى ياكى شۇ يەرنىڭ جۇغراپىيىلىك ئورنى، تەبىئىي بايلىقلىرى قاتارلىقلارنى بىلىۋالغىلى بولىدۇ. مەسىلەن: ئالىملار ئىلمىي تەكشۈرۈش ئارقىلىق، قەشقەرنىڭ قەدىمىي نامى «سۇلى» نىڭ شۇ سۆزنىڭ قەدىمكى ئۇيغۇر تىلىدىكى مەنىسى شۇنداقلا مەزكۇر رايوندا ھېلىھەم «سۇلىغۇ» دېگەن جاينىڭ بولۇشىغا قاراپ «سۇلۇق، سۈيى مول جاي» دېگەن بولىدىغانلىقىنى، «ئېكساق»، «ئوغۇساق» دېگەن جاي ناملىرىنىڭ بولسا «ئىككى ساك» ۋە «ئوغۇز ساك» دېگەن بولىدىغانلىقىنى ئوتتۇرىغا قويدى. (ئابدۇقېيۇم خوجا: «شىنجاڭ مەدەنىيەت يادىكارلىقلىرى» ژۇرنىلى، 1988 - يىل 1 - سان)

33. ئېتىمولوگىيە تەتقىقاتىنى ئۈنۈملۈك ئېلىپ بېرىشنىڭ زۆرۈر شەرتلىرى

ئېتىمولوگىيە تەتقىقاتى سۆز - ئاتالغۇلارنىڭ، ئىسىم - ناملارنىڭ ئەڭ قەدىمكى شەكلى ۋە ئەڭ ئىپتىدائىي مەنىسىنى ئېنىقلايدىغان ئەمگەك بولغاچقا، ئۇ بۇ ساھەدە ئىزدەنگۈچىلەر - دىن قەدىمىي تىل ماتېرىياللىرى ۋە قەدىمىي مەدەنىيەت مىراسلىرى قوينىدا جاپالىق ئىزدىنىشنى ۋە ئىنچىكە تەكشۈرۈش ئېلىپ بېرىشنى تەلەپ قىلىدۇ. بىزنىڭچە، ئېتىمولوگىيە تەتقىقاتى بويىچە ياخشى ئۈنۈم قازىنىش كەم دېگەندىمۇ تۆۋەندىكىدەك ئىككى تەرەپنى ئۆزىگە مۇھىم شەرت قىلىدۇ:

بىرىنچى، ئىلمىي يوسۇندا ئىش كۆرۈپ، تەتقىقات خۇلاسەسىنى كۈچلۈك ئىلمىي ئاساسقا ئىگە قىلىش لازىم.

ھەرقانداق بىر سۆز - ئاتالغۇنىڭ كېلىش مەنبەسىنى ئېنىقلاش جەزمەن ئاشۇ ئېتىمولوگىيە ئىلمىنىڭ ۋە تىلشۇناسلىقنىڭ نەزەرىيە ۋە ئۇسلۇب جەھەتتىكى خاس قانۇنىيەتلىرىگە ئۇيغۇن بولۇشى، بۇ ئىشتا ئىلمىي ئاساسى يوق تەسەۋۋۇر ۋە توقۇلما گەپلەرگە ئورۇن بېرىلمەسلىكى لازىم. ئېتىمولوگىيەلىك ئىزدىنىشتىن چىقىرىلغان خۇلاسەلەر بولسا، جەزمەن ھەر تەرەپلىملىك ۋە كۈچلۈك ئىلمىي ئاساسقا ئىگە بولۇشى لازىم. ئىلمىي ئاساسى بولمىغان يەكۈننىڭ قايىل قىلىش كۈچى بولمايدۇ، ئەلۋەتتە.

يېقىنقى يىللاردىن بۇيان، بەزى يولداشلار ئۇيغۇر تىلىدىكى ئاز بولمىغان خاس ئاتالغۇلار، يەر - جاي ناملىرى، ھەتتا بەزى ئىدىئوم، ماقال - تەمسىل قاتارلىقلارنىڭ كېلىش مەنبەسى ئۈستىدە ئىزدىنىش قىلىپ ئۆز يەكۈنلىرىنى ئېلان قىلىشتى. بۇ خىل ئەسەرلەرنىڭ مۇتلەق كۆپ قىسمى

ناھايىتى ياخشى. بىراق، قىسمەنلىرىدە كۆرۈنەرلىك كەمچىللىكلەر مۇ يوق ئەمەس. ئالايلۇق، بەزى يولداشلار مەخسۇس ماقالە يېزىپ، ئۇيغۇر تىلىدىكى «سۇ كېتىدۇ تاش قالدۇ، ئوسما كېتىدۇ قاش قالدۇ» دېگەن تەمسىلنى خەنزۇچىدىكى «水落石出» دىن كەلگەن؛ «چۈجىنى كۈزدە سانا»، «يەتتە ئۆلچەپ بىر كەس» دېگەن خەلق ماقالىنى، شۇنىڭدەك «پىتىنىڭ ئاچچىقىدا چاپاننى ئوتقا سالىماق» دېگەن تەمسىلنى رۇسچىدىن قوبۇل قىلىنغان دېگەن يەكۈننى ئوتتۇرىغا قويدى. («维吾尔语习语的文化背景分析» ئۇيغۇر تىلىدىكى ئادەت-ئادىمى سۆزلەرنىڭ مەدەنىيەت ئارقا كۆرۈنۈشىگە تەھلىل»، مەركىزىي مىللەتلەر شۆبىھىنى ئىلمىي ژۇرنىلى، 1989 - يىلىلىق 2 - سان) بۇ ماقالىنىڭ ئاپتورى خەنزۇچىدىكى «水落石出» بىلەن ئۇيغۇرچىدىكى «سۇ كېتىدۇ تاش قالدۇ» نىڭ جۈملە قۇرۇلۇش جەھەتتىمۇ، ئومۇمىي مەنە جەھەتتىمۇ بىر - بىرىگە ئاز - تولا ئوخشىشىپ قالىدىغانلىقىنى، رۇسچىدىمۇ «بۈرگە چېقىپ كەتتى دەپ خۇرۇم چاپاننى مەشكە سېلىۋېتىپتۇ» دېگەن تەمسىل ۋە «يەتتە ئۆلچەپ بىر كەس»، «چۈجىنى كۈزدە سانا» ناخىلار» دېگەن ماقالىلارنىڭ بارلىقىنى ئۆز يەكۈنىنىڭ بىردىنبىر ئاساسى قىلىپ ئوتتۇرىغا قويدۇ. بىزنىڭچە، يۇقىرىدىكى يەكۈننىڭ كۆرسەتكەن ئاساسىنى ھەرگىزمۇ ئىلمىي ئاساس دېگىلى بولمايدۇ. چۈنكى، ھەرقايسى مىللەتلەرنىڭ تىلىدىكى بەزى سۆزلەرنىڭ ئىپادىلىنىش جەھەتتىكى ئوخشاشلىقى ئىنسانلارنىڭ ئوبرازلىق تەپەككۈر جەھەتتىكى ئورتاقلىقىنىڭ مەھسۇلىدۇر. باشقا - باشقا مىللەتلەرگە تەئەللۇق بولغان تۈرلۈك ئىرقىتىكى ئىنسانلار ئوخشاش ھاۋادا نەپەسلىنىپ، ئوخشاش سۈننى ئىستېمال قىلىپ، ئوخشاش بىر يەر شارىدا ياشايدۇ. ئۇلار ئىنسان بولۇش سۈپىتى بىلەن تەپەككۈر جەھەتتىكى تۈپكى ئورتاقلىققا ئىگە. شۇڭا، ئۇلار ئۆز تىلى بىلەن

تۈزلۈك ئۇقۇملارنى ئىپادە قىلغاندا، تەپەككۈر جەھەتتىكى ئوخشاشلىق تۈپەيلى سۆز - ئىبارىلەرنىڭ قۇرۇلۇشى، ئاڭلىق تىدىغان مەنە جەھەتلىرىدىن بىر - بىرىگە ئوخشىشىدىغان بولۇپ قېلىشى پۈتۈنلەي تەبىئىي ئەھۋال. مەسىلەن:

ئۇيغۇرچە	خەنزۇچە	ئەرەبچە	پارسچە
باش	头	رەئىس	سەر
باشچى	头人	رەئىس	سەردار

بۇ مىسالدىن كۆرۈۋېلىش تەس ئەمەسكى، ئۇيغۇردىمۇ، خەنزۇدىمۇ، ئەرەبتىمۇ، پارستىمۇ «باش» بار. ئۇلارنىڭ ھەممىسى ئۆزلىرىنىڭ «باش» نىغا ئوخشاش ئورۇن ۋە رولغا ئىگە ئادەمنى بىردەكلا «باشلىق» سۆزى بىلەن ئاتىغان. ھالبۇكى، بۇ خىل ئىپادىلەشنى (سۆز ئىشلىتىشنى) بىرى يەنە بىرىدىن ئۆگىنىۋالغان دېيىش توغرا ئەمەس، ئەلۋەتتە.

ئىككىنچى، پاكىتقا ھۈرمەت قىلىش، پاكىت ئاساسىدا يەكۈن چىقىرىش لازىم.

ئەدەبىي تىلدا، «پاكىت مۇنازىرىدىن ئۈستۈن تۇرىدۇ» دېيىلسە، جانلىق تىلدا، «پاكىت ئالدىدا پىلىمۇ يەل قويۇۋېتىپتۇ» دېگەن گەپ بار. پاكىت ئېتىمولوگىيە ئىلمىنىڭ قېنى ھەم جېنى. ئەگەر بىز ھازىرقى تىلىمىزدىكى بىرەر سۆز ياكى ئاتالغۇنىڭ كېلىش مەنبەسى ئۈچۈن بىر سۆزنى كۆرسىتىد كەنمىز، بىز بۇ سۆزنىڭ قەدىمكى زامانغا خاس قايسى ئەسەردە، قانداق ئىشلىتىلگەنلىكىنى مىسال بىلەن ئىزاھلىشىمىز لازىم. شۇنداقلا، بىر سۆزنىڭ ئۇزاق ئەسىرلىك ئىستېمال جەريانىدا شەكىللەنگەن فونېتىكىلىق ئۆزگىرىشى ھەققىدە يەكۈن چىقارغان ۋاقتىمىزدا، ئۇنى شۇ تىلنىڭ فونېتىكىسىغا خاس قانۇنىيەتلەر بىلەن ئاساسلىشىمىز ۋە ئىسپاتلىشىمىز لازىم. ئەگەر ئۇنداق قىلمايدىكەنمىز، چىقارغان يەكۈنمىز ھامان پۈت دەسسەپ تۇرالمىدۇ. ئالايلىق، كۇچا رايونىدا «قىزىل قاغا مىڭ ئۆيى»

(千佛洞، kizil kaqra) ۋە «قىزىل قاغا تۇرى» (يەنى
 烽火台، kizil kaqra) دەپ ئاتىلىدىغان، ئاپتونوم رايون
 دەرىجىلىك نۇقتىلىق مۇھاپىزەت قىلىنىدىغان ئىككى ئاسارە -
 ئەتىقە ئورنى بار. بەزى تىلشۇناسلار مەزكۇر جاي ناملىرى
 دىكى «قىزىل قاغا» ئاتالغۇسىنىڭ كېلىش مەنبەسى ھەققىدە
 ئىزدىنىش قىلىپ، مەزكۇر سۆز «قىز قالغان» دېگەن سۆزنىڭ
 فونېتىك ئۆزگىرىشىدىن شەكىللەنگەن، يەنى مەزكۇر خاس
 ئاتالغۇ «قىزىل قاغا» نىڭ ئېتىمولوگىيىسى «قىز قالغان»
 دېگەن سۆزدىن ئىبارەت دېگەن قاراشنى ئوتتۇرىغا قويغان.
 بۇ قاراشنى ئوتتۇرىغا قويغۇچىلار قەدىمىي كۇچا (كۈسەن)
 خانلىقىغا دائىر بىر پادىشاھنىڭ ئۆز قىزىنى يىلاننىڭ چېقىد
 ۋېلىشىدىن ساقلاش ئۈچۈن مەخسۇس بىر مۇنار ياسىتىپ، شۇ
 مۇنار ئۈستىدىكى خاس ئۆيدە باققانلىقى سۆزلىنىدىغان بىر
 رىۋايەتنى ئاساس قىلىپ، ھازىرقى «قىزىل قاغا تۇرى» ئاشۇ
 پادىشاھ ئۆز قىزىغا ياسىتىپ بەرگەن راۋاق بولۇشى مۇمكىن
 دېگەن قىياستا بولغان. بىراق، كېيىن بۇ ھەقتە يېڭىدىن
 ئىزدەنگۈچىلەر بۈيۈك تىلشۇناس مەھمۇد قەشقەرىنىڭ
 «دىۋان» دا «قارغۇي: تۇر، تاغنىڭ ئۈستىگە ياكى ئېگىز
 يەرگە مۇنار شەكلىدە ياسالغان تۇر، ئۇنىڭ ئۈستىگە ئوت
 يېقىپ دۈشمەننىڭ كەلگەنلىكىدىن خەۋەر بېرىلىدۇ، شۇنىڭغا
 قاراپ كىشىلەر تەييارلىق قىلىدۇ» («تۈركىي تىللار دىۋانى»،
 3 - توم، 332 - بەت) دەپ بەرگەن مەلۇماتىغا ئاساسلىنىپ،
 ھازىرقى «قىزىل قاغا تۇرى» دىكى «قاغا» سۆزىنىڭ
 ئېتىمولوگىيىسىنى «قارغۇي قاغۇي قاغا» دەپ
 كۆرسەتتى. شۇنىڭ بىلەن بىر چاغدا، ئۇيغۇر تىلىنىڭ فونېتىك
 قانۇنىيىتى بويىچە ئېيتقاندىمۇ «قىز» سۆزىنىڭ «قىزىل» بولۇپ
 قېلىشىنىڭ ئەسلا مۇمكىن ئەمەسلىكىنى شەرھىلەپ، ھازىرقى
 «قىزىل قاغا» سۆزىنى «قىز قالغان» دىن ئۆزگىرىپ كەلگەن

دېگەن قاراشنى ئاغدۇرۇپ تاشلىدى. («تىل ۋە تەرجىمە»
ژۇرنىلى، خەنزۇچە 1989 - يىللىق 4 - سان، 30 - بەت)
دەرۋەقە، بىر ئاتالغۇنىڭ، خۇسۇسەن يەر - جاي
ناملىرىنىڭ ئېتىمولوگىيىسى ھەققىدە ئېنىق ھۆكۈم چىقىرىش
تولىمۇ مۇرەككەپ بىر ئىش. شۇ ۋەجىدىن ئېيتقاندا، قىياسەن
پىكىرلەرنى، ئېھتىماللىقلارنى ئوتتۇرىغا قويۇپ، مۇزاكىرە
قىلىش، مۇنازىرىلىشىش نورمال ئىھۋال. بىراق، ھەرقانداق بىر
ھۆكۈمنى ئىلمىي ئۇسلۇب ۋە قانۇنىيەتلىك مىساللار ئاساسىدا
ئىسپاتلاپ چىقىشىمۇ تامامەن مۇمكىن.

قىسقىسى، ئېتىمولوگىيە ئىلمىي يالغۇز لېكسىكولوگىيە
تەتقىقاتىدىلا ئەمەس، بەلكى يەنە ئارخېئولوگىيە، فولكلور
قاتارلىق مەدەنىيەت ساھەلىرىدىمۇ مۇھىم رول ئوينىيدىغان
پەن. ھالبۇكى، ئۇنى مەزكۇر پەن ئۆزى تەقەززا قىلىدىغان
زۆرۈر شەرتلەر ئاساسىدا تەتقىق قىلغاندىلا، ئاندىن كۆزلىگەن
ئۈنۈمگە ئېرىشكىلى بولىدۇ.

توققۇزىنچى باب

كىشى ئىسىملىرى ئىلمى ۋە لېكسىكولوگىيە

§1. كىشى ئىسىملىرى ئىلمى ھەققىدە چۈشەنچە

كىشى ئىسىملىرىنىڭ مەيدانغا كېلىش، تەرەققىي قىلىش ۋە ئەمەلىي ئىستېمال جەريانىدىكى قوللىنىلىش قائىدىلىرىنى، شۇنىڭدەك كىشى ئىسىملىرىنىڭ قۇرۇلما ئالاھىدىلىكى، ئۇنىڭ ئىجتىمائىي تۇرمۇشتا ئوينايدىغان رولى قاتارلىقلارنى تەتقىق قىلىدىغان پەن — كىشى ئىسىملىرى ئىلمى دەپ ئاتىلىدۇ.

كىشى ئىسىملىرى ئەمەلىيەتتە بىر ئىنساننى ئىككىنچى بىر ئىنساندىن پەرقلەندۈرۈش زۆرۈرىيىتىدىن تۇغۇلغان نام بەلگە بولۇپ، ئۇ كىشىلىك ھاياتتا، خۇسۇسەن ئىجتىمائىي ئالاھىدە قىدە كەم بولسا بولمايدىغان مۇھىم رولغا ئىگە.

ئىنسانلار ئۆزىگە خاس بولغان يۈكسەك ئېڭى بىلەن باشقا مەخلۇقاتلاردىن پەرقلىنىدىغان بولغاچقا، كىشى ئىسىملىرىدا ئاشۇ يۈكسەك ئاڭ جملە قىلىپ تۇرىدۇ. مۇنداقچە قىلىپ ئېيتقاندا، بىر ئادەم ئانا قورسىقىدىن چۈشۈپ بۇ ئالەمگە كۆز ئاچقان ۋاقتىدا، ئانا — ئانىلار تەبىئىي ھالدا ئۆزلىرىنىڭ ياخشى ئارزۇسى، گۈزەل ئارمىنى، بۈيۈك تىلىكى ۋە يۈكسەك ئۈمىدىنى ئىپادە قىلىدىغان سۆز — ئاتالغۇ بىلەن ئۇنىڭغا ئات

(ئىسىم) قويدۇ. بۇنى دۇنيا بويىچە كىشىلەرنىڭ ئۆز پەرزەنتى
 لىرىگە ئىسىم قويۇش جەھەتتىكى ئەڭ ئەقەللىي ۋە ئەڭ تۈپكى
 ئورتاقلىقى دېيىشكە بولىدۇ. ئالايلۇق، خەنزۇلار ئۆز پەرزەنتى
 لىرىنىڭ دۇنيادا ئامان - ئېسەن، خاتىرجەم ياشىشىنى تىلەپ
 «**安宁**» (تىنىچ)، «**静生**» (خاتىرجەم تۇرمۇش) دېگەندەك
 سۆزلەر بىلەن ئات قويسا، ئۇيغۇرلارمۇ خۇددى شۇنداق تىلەك
 بىلەن ئۆز بالىلىرىغا «ئامان، سالامەت، تۇرغۇن» دېگەندەك
 سۆزلەرنى ئىسىم قىلىپ قويدۇ. ياپونلاردا «**雄**»، «**虎**»، «**熊**»
 دېگەنگە ئوخشاش باتۇرلۇقنى، «**美**»؛ «**彦**»، «**芳**»، «**秀**»،
 «**艳**» دېگەنگە ئوخشاش گۈزەللىكنى؛ «**良**»، «**喜**»، «**庆**»،
 «**嘉**» دېگەندەك ياخشىلىقنى؛ «**龟**»، «**鹤**»، «**松**» دېگەنلەر-
 گە ئوخشاش ئۇزۇن ئۆمۈر كۆرۈشنى ۋە «**宏**»، «**浩**»، «**宽**»،
 «**俗**» دېگەندەك ئەقىل - پاراسەتنى بىلدۈرىدىغان سۆزلەر
 كىشى ئىسىملىرى قىلىپ قوللىنىلسا، خەنزۇلاردىمۇ، ئۇيغۇرلار-
 دىمۇ خۇددى يۇقىرىقىدەك مەنىگە ئىگە سۆزلەر ئادەم ئىسىم-
 لىرى قىلىپ قوللىنىلىدۇ. دۇنيادا ھېچقانداق بىر تارىخىي
 مەنبەدە «سەت»، «زالىم»، «ئۆلگۈر» دېگەندەك ئۇقۇمغا ئىگە
 سۆزلەر ئۆز ئاتا - ئانىسى تەرىپىدىن قويۇلغان ئادەم ئىسىم-
 لىرى قىلىپ قوللىنىلغانلىقى كۆرۈلمەيدۇ. بۇ ئىنسانلاردىكى
 تەپەككۈر ئورتاقلىقىنىڭ كىشىلەرگە ئىسىم قويۇش مەسىلىسى-
 دىكى جانلىق ئىنكاسى بولۇپ سانىلىدۇ، ئەلۋەتتە.

ئۇنىڭدىن باشقا، كىشىلەرنىڭ ئۆز ئىسىملىرىغا ئەجداد-
 تىن ئەۋلادقا ئۆزگەرتىمەي مۇقىم ئىشلىتىلىدىغان بىر ئىسىمنى
 فامىلە قىلىپ قوشۇپ قوللىنىشىمۇ دۇنيادىكى كۆپ سانلىق
 مىللەتلەر ئارا ئورتاقلىققا ئىگە. ئېنىق تەتقىقاتلاردىن قارى-
 غاندا، ئىنسانلارنىڭ ئەڭ دەسلەپكى چاغلاردا فامىلە ئىشلىتىش
 ئادىتى بولمىغان. يەنى ئىنسانلارنىڭ فامىلە قوللىنىش ئادىتى
 ئىسىم قويۇش ۋە قوللىنىش ئادىتىدىن خېلى زامانلار كېيىن

بارلىققا كەلگەن. ئۇنىڭ ئۈستىگە بىر مىللەتتە فامىلە قوللىنىش ھەرىكەتىدىلا ھەممە ئادەملەر ئۈچۈن ئورتاق ئادەت بولۇپ كەتتى. ئالايلىق، قەدىمىي يۇناندا، ئاقسۆڭەكلەر ۋە يۇقىرى تەبىقە كىشىلىرىنىڭلا فامىلىسى بولغان، قۇللاردا بولسا، يالغۇزلا ئىسىم بولۇپ، فامىلە بولمىغان. ئېلىمىزدىكى خەنزۇ خەلقى ئارىسىدىمۇ فامىلە قوللىنىش جۇسۇلالىسى (مىلادىدىن بۇرۇنقى 1066 - يىلىدىن مىلادىدىن بۇرۇنقى 221 - يىلىغىچە) دەۋرىدىن باشلانغان بولۇپ، شۇ زاماننىڭ ئۆزىدىمۇ پەقەت ئاقسۆڭەكلەرنىڭ فامىلىسى بولغان، ئادەتتىكى ئاۋام خەلقلەرنىڭ بولسا، فامىلىسى بولمىغان^①. ئادەتتە، ئىنسانلارنىڭ مۇقىم فامىلە قوللىنىش ئادىتى بىر مىللەت، بىر قوۋم خەلقى ئارىسىدا ئوخشاش ئىسىملىكلەرنىڭ كۆپىيىپ كېتىشى سەۋەبىدىن كېلىپ چىققان ئوخشاش ئاتىلىقلارنى ئۆزئارا پەرقلەندۈرۈش تەقەززاسى، شۇنداقلا بىر نەسەبتىن كېلىپ چىققانلارنىڭ ئۆز ئەجدادىنى ئەستە ساقلاش ئىستىكىنىڭ ھەيدەكچىلىكى ئارقىسىدا شەكىللەنگەن دەپ چۈشەندۈرۈلىدۇ.

ئۇنىڭدىن باشقا، ئىسىم - فامىلىلەرنىڭ تىزىلىش تەرتىپى، ئاتىلىشى، ئىسىم قىلىپ قوللىنىلىدىغان سۆزلەرنىڭ خاسلىقى، ئىسىم - فامىلىدىن باشقا، ئەركىنلىك ئىسىم، لەقەم ۋە تەخەللۇس قوللىنىش قاتارلىق جەھەتلەردىمۇ دۇنيادىكى ئوخشاشمىغان ئىرق ۋە ئوخشاشمىغان ئېتىقادقا ئىگە مىللەتلەردە نىسپىي ئورتاقلىقلار مەۋجۇت.

مەسىلەن: ئىسىم - فامىلىلەرنىڭ تىزىلىش تەرتىپى جەھەتتە: دۇنيادىكى بىر مۇنچە مىللەتلەردە، كىشىلەرنىڭ ئىسمى باشتا، فامىلىسى بولسا ئاخىرىدا كېلىدۇ. بۇنىڭغا ئىنگلىز، فرانسۇز، نېمىس، ئىسپان، پورتۇگال، رۇس، ئەرەب، تۈرك،

① «جۇڭگو ئېنسىكلوپېدىيىسى»، تىل - يېزىق قىسمى، 327 - بەت.

لائوس، بېرمان، تايلاندى، ئالبان، ھىندى، شۇنىڭدەك ھىندۇنېزىيىدىكى بىر قىسىم مىللەتلەر مىسال بولالايدۇ. يەنە بىرمۇنچە مىللەتلەردە بولسا، فامىلە باشتا، ئىسىم ئاخىرىدا كېلىدۇ. بۇنىڭغا، خەنزۇ، ياپون، چاۋشيەن، ھونغۇر، پولەك، بۇلغار، كېخىمىر قاتارلىق مىللەتلەرنى كۆرسىتىشكە بولىدۇ.

فامىلە قىلىپ ئىشلىتىلگەن سۆزلەرنىڭ كېلىش مەنبەسى چەھەتتە: بىرمۇنچىلىغان مىللەتلەردە فامىلە كۆپىنچە شۇ كىشىلەرنىڭ ئۆزى ياكى ئەجدادىنىڭ تۇغۇلغان جايى، ئولتۇراقلاشقان ماكان ياكى شۇلار كېلىپ چىققان قەبىلىە نامىنى بىلدۈرىدىغان سۆزلەردىن ئىبارەت بولىدۇ. مەسىلەن، ياپونلاردا كۆپ قوللىنىلىدىغان «田中» (تاناكا)، «三木» (مىكىرى)، «佐佐木» (ساساكى) دېگەن فامىلىلەر ئەسلىدە يېزا ناملىرى ئىدى. ئىنگىلىزلاردىكى «Needham» (نېيىدھام)، «Washington» (ۋاشىنگتون) دېگەن فامىلىلەرمۇ ئۆز زامانىسىدىكى «نېيىد قەبىلىسى» ۋە «ۋاشىنگ مەھەللىسى» دېگەن ناملاردىن كەلگەن.

بەزى مىللەتلەردە مۇئەييەن ھۈنەر ياكى ئادەتتىكى كەسپ ناملىرىنى فامىلە قىلىش ئادىتىمۇ ئورتاقلىققا ئىگە. مەسىلەن، نېمىسلاردا «Vinzer» (تەكچى، تال ئۆستۈرگۈچى)، «Coldschmidt» (زەرگەر) دېگەندەك فامىلىلەر؛ ھونغۇرلاردا «Timar» (كۆنچى، تېرىچى)، «Halasz» (بېلىقچى)، «Juhasz» (پادىچى)، «Biro» (ئادۋوكات) دېگەنگە ئوخشاش فامىلىلەر؛ ياپونلاردا بولسا، «飼猪» (چوشقىچى، چوشقا باققۇچى)، «飼牛» (كالا باققۇچى)، «飼马» (بېلىقچى، ئات باققۇچى)، «飼猿» (مايمۇن باققۇچى) دېگەندەك فامىلىلەر؛ ئەرەبلەردىمۇ «ھەدداد» (تۆمۈرچى)، «نەججىار» (ياغاچچى)، «نەققاش» دېگەندەك فامىلىلەر كۆپ ئۇچرايدۇ.

ئىسىم قىلىپ قوللىنىلدىغان سۆزلەرنىڭ خاسلىقىنى
چەھەتتە: دۇنيادىكى نۇرغۇن مىللەتلەردە ئادەم ئىسىملىرى
قىلىپ قوللىنىلدىغان سۆزلەر ئۇزاق ئەسىرنىڭ ئىستېمال جەري-
يانىدا، شۇ مىللەت تىلىنىڭ كۈندىلىك ئىستېمالىدا، ئادەتتىكى
نۇتۇق، ماقالىلاردا ئىشلىتىلمەيدىغان، پەقەت كىشى ئىسىملىرى
رىدىلا ئىشلىتىلدىغان خاس سۆزلەرگە ئايلىنىپ قالىدىغان
ئورتاق ئەھۋال مۇ بار. ئۇنىڭدىن باشقا، كىشى ئىسىملىرى
قىلىپ ئىشلىتىلدىغان سۆزلەرنىڭ ئۆزىمۇ ئەرلەر ئىسىملىرى
ئۈچۈن ئىشلىتىلدىغانلىرى ئايرىم، ئاياللار ئىسىملىرى ئۈچۈن
ئىشلىتىلدىغانلىرى ئايرىم بولۇپ، ئاساسەن خاسلىقىنى قالدۇر-
بەزى مىللەتلەردە، كىشى ئىسىملىرى قىلىپ ئىشلىتىلدىغان
سۆزلەرنىڭ تۈپى (يەنى سۆز ئۈزۈكى) ئوخشاش بولسىمۇ،
ئۇلارغا مۇئەييەن قوشۇمچىلارنى قوشۇش ئارقىلىق ئەرلەر
ئىسىملىرىغا خاسلىرى بىلەن ئاياللار ئىسىملىرىغا خاسلىرى
ئايرىم - ئايرىم پەرقلىنىدۇرۇلىدۇ. مەسىلەن، فرانسۇزلاردا
«ياك، پىيېر، لۇئى، يۇسۇپ» دېگەندەك ئىسىملار ئەرلەرگە،
«روسى، ئىرىنا، ئاننا، ژاننا، لۇئىسى، يۇسفىن» قاتارلىق
ئىسىملار ئاياللارغا خاس؛ نېمىسلاردا «يوھاننېس، ياكوب،
پېتى» دېگەندەك ئىسىملار ئەرلەرگە، «ئېلسابى، ماگارىت»
دېگەنگە ئوخشاش ئىسىملار ئاياللارغا خاس؛ ھونغۇرلاردا
«شاندۇر، ئىستۋان، يانۇس، لايۇس، فېرنىس» دېگەنگە ئوخ-
شاش ئىسىملار ئەرلەرگە، «ئەۋا، ۋالېرىيە» دېگەندەك ئىسىم-
لار ئاياللارغا خاس ئىسىملار ھېسابلىنىدۇ. ئۇنىڭدىن باشقا
پورتۇگالىلاردا ئەرلەر بىلەن ئاياللارنىڭ ئىسىملىرى ئەر -
ئاياللىقنى بىلدۈرىدىغان سىغا (يەنى جىنسى) قوشۇمچىسى «ئو»
(ئەرلەر ئۈچۈن) ۋە «ئا» (ئاياللار ئۈچۈن) ئارقىلىق پەرقلىنىدۇ.
دۇرۇلىدۇ. ئەربەبلەردىمۇ ئاياللارنىڭ ئىسىملىرى ئومۇمەن ئايال-
لىق سىغىسى «-ئە» نىڭ قوشۇلۇشى ئارقىلىق ئەرلەر

ئىسىملىرىدىن پەرقلىنىپ تۇرىدۇ. مەسىلەن، سەلىم، ھەلىم، كەرتىم، ھەمىد، خالىد، فاتىمە، ئەمىن (ئەرلەر ئىسىملىرى)، سەلىمە، ھەلىمە، كەرىمە، ھەمىدە، خالىدە، فاتىمە، ئەمىنە (ئاياللار ئىسىملىرى) دېگەنلەرگە ئوخشاش.

ئىسىم - فامىلىلەرنى ئاتاش ئادىتى جەھەتتە: دۇنيا-دىكى نۇرغۇن مىللەتلەر ئىسىم - فامىلىلەرنى قوللىنىشتا، رەسمىي سورۇنلاردا، زۆرۈرىيەت ۋە رەسمىيەت تۈپەيلىدىن ئىسىم - فامىلىنى ئۆز تەرتىپى بويىچە تولۇق ۋە ئەينەن ئاتاپ ئىشلەتكەندىن باشقا، ئادەتتىكى ئەھۋالدا ئوبيېكت ۋە سورۇنغا قاراپ ئىسىم بىلەن فامىلىدىن بىرنىلا قوللىنىش تەك ئورتاق ئادەتتىمۇ شەكىللەندۈرگەن. مەسىلەن، ئۇرۇق - تۇغقان ياكى دوستلار ئارا بىر - بىرنى ئاتاشقا توغرا كەلگەندە، يېقىنلىقنى ياكى ئامراقلىقنى بىلدۈرۈش يۈزىسىدىن ئىسىمنىڭ ئۆزىنىلا ياكى شۇ ئىسىمنىڭ ئىككىلىمە شەكلىنى قوللىنىش؛ ناتونۇش ياكى يېڭىلا تونۇشقان كىشىلەر ئۆزئارا ئاتاشقا توغرا كەلگەندە، ھۆرمەت ياكى ئەدەبىي بىلدۈرۈش يۈزىسىدىن قارشى تەرەپنىڭ ئىسمىنى ئەمەس، بەلكى فامىلىسىنى (مۇئەييەن تەكەللۇپ ياكى ھۆرمەت تۇيغۇسىنى بىلدۈرىدىغان سۆز - ئىبارىلەر بىلەن قوشۇپ) ئاتاش قاتارلىقلار.

ئۇنىڭدىن باشقا، دۇنيادىكى بىر-مۇنچە مىللەتلەردە، قوش تەركىبلىك ئىسىم، قوش تەركىبلىك فامىلە ئىشلىتىش، تۇرمۇشلۇق بولغان خوتۇن - قىزلار ئۆزىنىڭ ئەسلىدىكى فامىلىسىنى ئۆزگەرتىپ ئېرىنىڭ فامىلىسىنى قوللىنىش، زىيالىيلار، خۇسۇسەن يازغۇچى - شائىرلار ئىسىم - فامىلىسىدىن باشقا، يەنە مەخسۇس بىر تەخەللۇس قوللىنىش قاتارلىق جەھەتلەردىمۇ ئورتاقلىقلار بار.

بىراق، دۇنيادىكى مىللەتلەرنىڭ شەكىللەنگەن دەۋرى،

دىنىي ئېتىقادى، تۇرمۇش ئادىتى، ماكانلاشقان جايى قاتار-
لىقلارنىڭ ئوخشاشماسلىقى تۈپەيلىدىن، كىشى ئىسىملىرىنىڭ
تۈزۈلمە قۇرۇلۇشى، ئاتىلىش ئادىتى، قوللىنىش قائىدىلىرى
جەھەتلەردە تۈرلۈكچە پەرقلەرمۇ بار. مۇنداقچە قىلىپ
ئېيتقاندا، مۇئەييەن بىر مىللەتكە مەنسۇپ كىشىلەر ئىسىم-
لىرىنىڭ ئومۇمىي گەۋدىسى شۇ مىللەت خەلقىنىڭ مىللىي
ئۆرپ - ئادىتى، جۇغراپىيىلىك تۇرمۇش ماكانى، دىنىي
ئېتىقادى، ئەخلاق قاراشلىرى، مىللىي پىسخولوگىيىسى
قاتارلىقلارنى ئۆزىگە مۇجەسسەم قىلغان خاس ئالاھىدىلىك
لەرنى ئۆزىدە نامايان قىلغان بولىدۇ. ھالبۇكى، كىشى
ئىسىملىرى ئىلمى ئەمەلىيەتتە، مانا شۇ خىل ئالاھىدىلىكلەرنى
تەتقىقات ئارقىلىق يورۇتۇپ بېرەلەيدىغانلىقى بىلەن
ئىلمىي قىممەت ۋە مۇھىم ئەھمىيەتكە ئىگە.

ئۇنىڭدىن باشقا، كىشى ئىسىملىرى ئىلمى ئىنسانشۇ-
ناسلىق، مىللەتشۇناسلىق، فولكلور (民俗学) قاتارلىق
پەنلەر تەتقىقاتى ئۈچۈنمۇ بەلگىلىك ھەسسە قوشىدىغان
ئىلىم بولۇپلا قالماستىن، يەنە تىلشۇناسلىق، خۇسۇسەن
لېكسىكولوگىيە تەتقىقاتىدا ئالاھىدە ئورۇن تۇتىدىغان مۇھىم
بىر ئىلىم بولۇپ ھېسابلىنىدۇ.

2§. كىشى ئىسىملىرى تەتقىقاتى بىلەن لېكسىكولوگىيىنىڭ مۇناسىۋىتى

يۇقىرىدا دېگىنىمىزدەك، كىشى ئىسىملىرى ئىلمى ئادەم
ئىسىملىرىنىڭ مەيدانغا كېلىش، تەرەققىي قىلىش ۋە ئىشلىتىش
تىلىش ئەھۋالىنى تەتقىق قىلىدىغان پەن. بىراق، كىشى
ئىسىملىرى ھامان مۇئەييەن سۆز ۋە سۆز بىرىكمىلىرىدىن
تەركىب تاپىدىغان بولغاچقا، ئۇنىڭ توغرىسىدىكى تەتقىقات

مۇقەررەر ھالدا لېكسىكولوگىيىلىك تەتقىقات ئارقىلىق نەتىجە بېرىدۇ. مۇشۇ مەنىدىن ئېيتقاندا، كىشى ئىسىملىرى تەتقىقاتى تېگى - تەكتىدىن ئالغاندا لېكسىكا تەتقىقاتىدىن ئىبارەت دېسىمۇ بولىدۇ.

ئومۇمەن قىلىپ ئېيتقاندا، لېكسىكولوگىيە ئارقىلىق كىشى ئىسىملىرى تەتقىقاتىنى يورۇتۇش كەم دېگەندىمۇ تۆۋەندىكىدەك مۇھىم ئۈچ تەرەپنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ.

بىرىنچى، كىشى ئىسىملىرى قىلىپ ئىشلىتىلگەن سۆزلەرنىڭ قۇرۇلما شەكلى ئۈستىدە تەھلىل يۈرگۈزۈش. مەلۇمكى، لېكسىكولوگىيە سۆزلەرنىڭ تۈزۈلۈش شەكلىنى تەھلىل قىلىپ، ئۇلارنى تۈپ سۆز، ياسالما سۆز، بىرىكمە سۆز، چۈپلەنمە سۆز، تەكرارلانما سۆز، قاتما سۆز ۋە قىسقارتىلما سۆز دېگەندەك تۈرلەرگە ئايرىدۇ. ئىسمىشۇناسلىق تەتقىقاتىمۇ لېكسىكولوگىيىنىڭ ئاشۇ خىل تەھلىل ئۇسۇلى ئارقىلىق كىشى ئىسىملىرىنىڭ قۇرۇلما شەكلى ئۈستىدە ئىنچىكە تەھلىل يۈرگۈزىدۇ.

ئۇيغۇر كىشى ئىسىملىرىنىڭ قۇرۇلمىسى ئۆزىگە خاس ئالاھىدىلىكلەرگە ئىگە. ئۇنىڭدا تۈپ سۆزلۈك ئىسىملارمۇ (مەسىلەن، تۇر، نۇر)، ياسالما سۆزلۈك ئىسىملارمۇ (مەسىلەن، تۇرغۇن، نۇرسىمان)، تەڭداش بىرىكمىلىك ئىسىملارمۇ (مەسىلەن، تۇرنىياز، نۇرگۈزەل)، تەڭسىز بىرىكمىلىك ئىسىملارمۇ (مەسىلەن، نۇرى مۇھەممەد (مۇھەممەتنىڭ نۇرى)، يارى مۇھەممەد (مۇھەممەتنىڭ دوستى)، بىر تەركىبلىك ئىسىملارمۇ (مەسىلەن، مۇھەممەت)، قوش تەركىبلىك ئىسىملارمۇ (مەسىلەن، مۇھەممەتتىنپاز)، ھەتتا كۆپ تەركىبلىك ئىسىملارمۇ (مەسىلەن، مۇھەممەتتۇرسۇن ھاجى) بار.

ئۇنىڭدىن باشقا، دۇنيادىكى نۇرغۇنلىغان مىللەتلەرنىڭ كىشى ئىسىملىرىغا ئوخشاشلا ئۇيغۇر كىشى ئىسىملىرىمۇ (تۈرلۈك

سورۇنلاردا مۇئەييەن ھېس - تۇيغۇ بىلەن ئاتاپ ئىشلىتىلىدۇ. خان ئەركىلەتمە شەكىل ۋە سەتلىمە شەكىل دېگەن ئىككى خىل ئايرىم شەكىلگە ئىگە. شۇ تۈپەيلىدىن، ئۇيغۇر كىشى ئىسىملىرىنىڭ ئەركىلەتمە شەكلى بىلەن سەتلىمە شەكلىنى ھاسىل قىلىدىغان خاس قوشۇمچىلارمۇ بارلىققا كەلگەن.

يەنە، ئۇيغۇر كىشى ئىسىملىرى سوستاۋىدا، ئەر كىشى ئىسىملىرى بىلەن ئايال كىشى ئىسىملىرى ئاساسەن پەرقلىنىدۇ. ئەمما، بەزى ئىسىملار جىنس ئايرىماي ئەرلەرگىمۇ، ئاياللارغا غىمۇ قويۇپ ئورتاق ئىشلىتىلىدۇ. مەسىلەن، «نۇر» دېگەن ئىسىمنى ئالسا، ئۇ ئەرلەر ئىسمى بولۇشىمۇ، ئاياللار ئىسمى بولۇشىمۇ مۇمكىن. بىراق، مەزكۇر «نۇر» دېگەن ئىسىم ئەرلەرگە قويۇلغاندا ئادەتتە «نۇرجان، نۇراخۇن (نۇرئاخۇن)» دېيىلىدۇ. ئاياللارغا قويۇلغاندا بولسا، «نۇرقىز، نۇرگۈل، نۇرخان، نۇرنىسا» دەپ ئاتىلىدۇ. دېمەك، مەلۇم مەنىدىن ئېيتقاندا، «جان، ئاخۇن، گۈل، خان، نىسا» دېگەن سۆزلەر ئەرلەر بىلەن ئاياللارنىڭ ئىسىملىرىنى بىر - بىرىدىن پەرق لەندۈرىدىغان بەلگە ياكى ئايرىم - ئايرىم ھالدا ئەرلەر بىلەن ئاياللارنىڭ ئىسىملىرىنى ياسىغۇچى قوشۇمچە بولۇپمۇ ھېسابلىنىدۇ.

دېمەك، لېكسىكولوگىيەلىك قۇرۇلما تەھلىل ئۇسۇلى بويىچە كىشى ئىسىملىرىنىڭ قۇرۇلما شەكلىنى تەھلىل قىلىپ تەپسىلىي شەرھلەش ئوخشاشمىغان مىللەتلەرنىڭ ئىسىم قويۇش ۋە ئىسىملارنى ئاتاشتىكى ئۆزىگە خاس بولغان ئۆزگىچىلىكلىرىنى ئىلمىي رەۋىشتە يورۇتۇپ بېرىشتە مۇھىم ئەھمىيەتكە ئىگە.

ئىككىنچى، كىشى ئىسىملىرى سوستاۋىغا سىمانتىكىلىق تەھلىل يۈرگۈزۈش. يۇقىرىدا بايان قىلغىنىمىزدەك، كىشى

ئىسمى دېمەك، تېگى - ئەكتىدىن ئېيتقاندا، بىر كىشىنى يەنە بىر كىشىدىن پەرقلەندۈرۈش بەلگىسىدىن ئىبارەت. ۋەھالەنكى، بۇ بەلگە ئۆزىگە خاس بولغان لېكسىكىلىق مەنىگە ئىگە بولۇش ئالاھىدىلىكى بىلەن باشقا شەيئىلەرنىڭ بەلگىسىدىن (مەسىلەن، نومۇر ياكى تامغا قاتارلىقلاردىن) تۈپتىن پەرقلىنىدۇ. چۈنكى، بۇ بەلگە قۇرۇق شەكىل ئەمەس، بەلكى مۇئەييەن مەنىگە ئىگە سۆزلەردۇر.

كىشى ئىسىملىرى ئۈستىدە سىمانتىكىلىق تەھلىل يۈرگۈزۈش دېگەننىمىز، مەلۇم مىللەت كىشى ئىسىملىرى سوستاۋىدا، ئاشۇ ئادەملەرنىڭ ئىسمى قىلىپ ئىشلىتىلۋاتقان سۆزلەرنىڭ مەنە دائىرىسىنى يورۇتۇپ بېرىشنى كۆرسىتىدۇ. دۇنيادىكى مىللەتلەرنىڭ ئېتىقاد، تۇرمۇش شارائىتى، تۇرمۇش ئادىتى قاتارلىق جەھەتلەردە ئۆزئارا پەرقلىرى بولغاچقا، ئۇلارنىڭ دۇنيا قارىشى ۋە دۇنيادىكى تۈرلۈك شەيئىلەرگە بولغان چۈشەنچىلىرىدە مۇئەييەن پەرقلەر بار. بۇ خىل پەرقلەر ئۇلار ئىشلەتكەن ياكى ئىشلىتىۋاتقان كىشى ئىسىملىرىدا ئۆز ئىپادىسىنى تاپقان بولىدۇ. ئالايلىق، بىپايان چۆل - جەزىرىلىك رايونلارنى ماكان قىلغان ئەرەبلەر ئۈچۈن تۆگە ئەڭ بىباھا جانىۋار ھېسابلىنىدۇ. شۇڭا، ئۇلارنىڭ كىشى ئىسىملىرىدا «تۆگە، ئورۇق تۆگە، يۈك ئارتىلغان تۆگە» دېگەندەك مەنىگە ئىگە سۆزلەر ئۇچرايدۇ، بۇ ئۇلارنىڭ «تۆگە» دىن ئىبارەت بۇ ھايۋانغا بولغان مۇھەببىتىنىڭ ئىنكاسى. ئۆز زامانىسىدا، گۈزەل ياي لاقاردا مال - چارۋا بېقىشنى ئۆزىنىڭ ئاساسلىق تۇرمۇش پائالىيىتى قىلغان قېرىنداش قازاق خەلقىنىڭ كىشى ئىسىملىرىدا «ئىتباي» دېگەن ئىسىملار ئۇچرايدۇ. بۇ ئۇلارنىڭ ئۆي - ۋارانلىرىنى ساقلاپ بېرىدىغان، قوي پادىلىرىنى بۆزىنىڭ ھۇجۇمىدىن ساقلايدىغان جانىۋار - ئىتقا بولغان سۆيۈنۈشنىڭ ئىپادىسى. خەنزۇ خەلقى ئۈچۈن ئەجدىھا، تۈڭگۈز قاتارلىق

ھايۋانلار ناھايىتى مەھبۇب سانىلىدۇ. شۇڭا، ئۇلارنىڭ كىشى ئىسىملىرىدا مەزكۇر ھايۋانلارنىڭ نامى ئۇچراپلا تۇرىدۇ. ئۇيغۇرلاردا «توپا» مەنىسىدىكى «تۇراپ» (بەزى جايلاردا «تۇرۇپ» شەكلىگە ئۆزگىرىپ كەتكەن) ئاتىلىق كىشى ئىسىملىرى كۆپ ئۇچرايدۇ. بۇ ئۇلارنىڭ توپا، تۇپراقنى ئەزىزلەش ئەقىدىسىدىن كەلگەن ۋە باشقىلار، دېمەك، ھەرقايسى مىللەتلەرنىڭ كىشى ئىسىملىرى سوستاۋى مەنە دائىرىسى جەھەتتە مۇئەييەن ئالاھىدىلىكلەرگە ئىگە. كىشى ئىسىملىرى ئىلمى سىمىئىتىكىلىق تەھلىل ئارقىلىق ئاشۇ خىل ئالاھىدىلىكلەرنى چۈشەندۈرۈپ بېرىشنى ئۆزىنىڭ مۇھىم بىر تەتقىقات ئوبىيېكتى قىلىدۇ.

ئۈچىنچى، كىشى ئىسىملىرى قىلىپ ئىشلىتىلگەن سۆزلەر ئۈستىدە ئېتىمولوگىيىلىك ئۆزىنىش قىلىش. خاس لۇغەت تەركىبى جەھەتتىن ئېيتقاندا، كىشى ئىسىملىرى قىلىپ ئىشلىتىلگەن سۆزلەرنىڭ سوستاۋى نىسبەتەن مۇرەككەپ بولىدۇ. يەنى ئۇنىڭ تەركىبىدە، شۇ دەۋرنىڭ ئۆزىدە ئىشلىتىلىۋاتقان ۋە شۇ تىللىق خەلقلەرنىڭ ھەممىسى ئۈچۈن چۈشىنىشلىك بولغان يېڭى سۆزلەر ياكى ئاساسىي لۇغەت تەركىبىگە تەئەل لۇق ئاتالغۇلار بولغاندىن تاشقىرى، كونا سۆزلەر، كىشى ئىسىملىرىدىن باشقا ئادەتتىكى ئالاقە ئىشلىرىدا مۇتلەق ئىشلىتىلمەيدىغان تارىخىي سۆزلەر ۋە چەتتىن قوبۇل قىلىنغان سۆزلەر قاتارلىقلار بولىدۇ. شۇڭا، كىشى ئىسىملىرى تەركىبىدىكى خېلى بىر بۆلەك سۆزلەرنىڭ مەنىسىنى ئىزاھلاش ئالدى بىلەن شۇ سۆزلەرنىڭ ئېتىمولوگىيىسىنى شەرھلەش ئارقىلىق ھەل بولىدۇ دېيىش مۇمكىن.

ئادەتتە، كىشى ئىسىملىرى قىلىپ ئىشلىتىلگەن سۆزلەرنىڭ ئېتىمولوگىيىسىنى شەرھلەش ئادەتتىكى سۆز - ئاتالغۇلارنىڭ ئېتىمولوگىيىسىنى شەرھلەشكە قارىغاندا، نىسبەتەن

قىيىن بولىدۇ. بۇ خىل قىيىنچىلىقنى ئاشۇ كىشى ئىسىملىرى قىلىپ ئىشلىتىلگەن سۆزلەردىلا بولىدىغان، ئادەتتىكى سۆز - ئاتالغۇلاردا كۆرۈلمەيدىغان خاس ئالاھىدىلىكلەر تۇغدۇرغان بولۇپ، ئېتىمولوگ بولغان كىشى مۇشۇ خىل ئالاھىدىلىكلەرنى توغرا ۋە تولۇق ئىگىلىگەندىلا ئاندىن ئادەم ئىسىملىرىنىڭ ئېتىمولوگىيىسىنى توغرا كۆرسىتەلەيدۇ ۋە شۇ ئارقىلىق ئۇنىڭ سۆز مەنىسىنى توغرا ئىزاھلىيالايدۇ. ئالايلىق، ئىسلامىيەتتىن كېيىنكى ئۇيغۇر كىشى ئىسىملىرىدا، قۇرئاندىن چىقىدىغان ئادەم ئىسىملىرى ئاساسىي گەۋدە بولغان ئەرەبچە ۋە پارىسچە سۆزلەر مۇتلەق كۆپ سانلىقنى ئىگىلەپ كەلمەكتە. بىراق، مەسىلە شۇ يەردىكى، ئەسلى كېلىش مەنبەسى ئەرەب - پارىس تىللىرى بولغان بۇ سۆزلەر نەچچە ئەسىرلىك ئىستېمال جەريانىدا، ئۇيغۇر تىلىنىڭ فونېتىك ئۆزلەشتۈرۈشى، ئۇيغۇر تىلىنىڭ ئۆز ئىچىدىكى شېۋە پەرقلىرى قاتارلىقلار تۈپەيلىدىن ئەسلىدىكى بىر ئىسىم ئۆزىنىڭ بىرقانچە خىل ۋارىيانتىنى شەكىللىنىدۈرگەن ئەھۋال ئۇچراپلا تۇرىدۇ. مەسىلەن، مۇھەممەد = مۇھەممەت، مەھەممەت، مەمەت، مەمەت؛ ئەھمەد = ئەھمەت، ئەخمەت، ئەمەت؛ ھەمىد = خەمىت، ھىمىت؛ ۋاھىد = ۋاھىت، ۋايىت، گايىت؛ مەھمۇد = مەھمۇت، مەخمۇت، مامۇت دېگەنلەرگە ئوخشاش. ئۇنىڭدىن باشقا، ئۇيغۇرلارنىڭمۇ ئۆزىگە خاس بولغان كىشى ئىسىملىرىنى ئاتاش ئادىتى بولۇپ، بۇ خىل ئادەت تۈپەيلىدىن ئەسلىدىكى بىر ئىسىمنىڭ بىرقانچە خىل شەكلى بارلىققا كەلگەن. مەسىلەن، مامۇت = مامۇتۇم، مامۇتۇپ، مامۇتى، مامۇتۇق، مامۇق، مامۇتەك؛ غوجا = غوجا، غوجى، غوجەك، غوجەش، غوجاق؛ ئەبەيدۇللا = ئەبەيدۇل، ئەبەي دېگەنلەرگە ئوخشاش.

دېمەك، كىشى ئىسىملىرى قىلىپ ئىشلىتىلىۋاتقان سۆزلەر - نىڭ ئۈستىدە، ئېتىمولوگىيىلىك ئىزدىنىش قىلىپ، مەزكۇر

سۆزلەرنىڭ مەنىلىرىنى توغرا شەرھلەش ئالدى بىلەن كىشى ئىسىملىرى ئىلمىنىڭ ئۆزىگە خاس بولغان قائىدە - قائىدە يەتلەرنى پىششىق ئىگىلەشنى تەلەپ قىلىدۇ. ھالبۇكى، ئۇيغۇر كىشى ئىسىملىرى تەتقىقاتىنى ئۈنۈملۈك ئېلىپ بېرىش، ئۇيغۇر-لاردا كىشى ئىسىملىرى قىلىپ ئىشلىتىلگەن سۆزلەرنىڭ ئېتىم-لوگىيىسىنى توغرا شەرھلەش، سۆز مەنىلىرىنى توغرا ئىزاھلاش قاتارلىقلارمۇ ئالدى بىلەن ئۇيغۇر كىشى ئىسىملىرىدىكى ئۆزىگە خاس بولغان ئالاھىدىلىكلەرنى ئوبدان ئۆگىنىش ۋە ياخشى ئىگىلەشنى تەلەپ قىلىدۇ. ئەگەر بۇ ئۆتكەلدىن ئۆتمەسەك، ئۇيغۇر كىشى ئىسىملىرىنىڭ ئېتىمولوگىيىسىنى كۆرسىتىش ۋە مەنىسىنى ئىزاھلاشتا خاتالىقلارغا يول قويۇشىمىز تۇرغان گەپ. ئالايلىق، ئۇيغۇر كىشى ئىسىملىرىنىڭ مەنە دائىرىسى چەھەتتە ئىزدەنگەن بەزى يولداشلار ئۇيغۇر ئايال كىشى ئىسىملىرىدا ئۇچرايدىغان «ھۆرۈلقا» دېگەن سۆزنى «ئېشەكنىڭ توقۇمى» دېگەن بولىدۇ، ئەر كىشى ئىسىملىرىدا قوللىنىلىدىغان «ئەختەم» دېگەن سۆزنى «بۇرۇنراق تۈگىگۈچى» دېگەن بولىدۇ دەپ ئىزاھلىدى ①. مېنىڭچە، بۇ مۇتلەق توغرا ئەمەس. چۈنكى، دۇنيادىكى ھەرقانداق مىللەت كىشى ئىسىملىرى ئادەتتە، شۇ مىللەت خەلقلەرنى ئەجدادىدىن ئەۋلادقا ئەقىدە قىلىپ كېلىۋاتقان مەنبەئى ئېتىقادى، ئۆزلىرىنىڭ يۈكسەك ئارزۇسىنى، ياخشى تىلەكلىرىنى، بۈيۈك ئىرادىسىنى ئىپادىلەيدىغان ئىجابىي مەنىلىك سۆزلەردىن تەشكىل تاپىدۇ، ئۇيغۇر كىشى ئىسىملىرىمۇ شۇنداق، ئەلۋەتتە. بۇ - كىشى ئىسىملىرى ئىلمىدىكى بىر ئەقەللىي ساۋات. ئەمدى، «ئېشەك» (گۆشى ھارام بولغانلىقى ئۈچۈن بولسا كېرەك) ئۇيغۇرلاردا ئانچە مەھسۇب ھايۋان سانالمايدۇ. شۇڭا، بىراۋ «ئېشەك» سۆزى بىلەن

① «شىنجاڭ ئىجتىمائىي پەنلەر تەتقىقاتى» ژۇرنىلى، 1991 - يىل

ئەيىبلەندۈكى، ھەرگىز ئۇنىڭ بىلەن مەدھىيەلەنمەيدۇ. ھال بۇكى، بىر ئۇيغۇرنىڭ ئۆز پەرزەنتىگە «ئېشەكنىڭ توقۇمى» دېگەن ئۇقۇمدا ئات قويۇشى ئەسلا مۇمكىن ئەمەس! بىراۋنىڭ ئۆز بالىسىغا «بالدۇرراق تۈگۈگۈچى» دېگەن مەنىدىكى سۆزنى ئىسىم قىلىپ قويۇشنى تېخىمۇ ئەقىلغا سىغدۇرغىلى بولمايدۇ. ئەمەلىيەتتە، «ھۆرۈللىقا» بىلەن «ئەختەم» دېگەنلەر چاغاتاي ئۇيغۇر تىلى دەۋرىدىن باشلاپ قوللىنىلىۋاتقان ئىسىملار كاتىب گورىيىسىگە كىرىدۇ. «ھۆرۈللىقا» نىڭ ئېتىمولوگىيىسى «ھۆرلىقا» بولىدۇ. ئۇ «پەرزات» مەنىسىدىكى «ھۆر» سۆزى بىلەن «ئۇچرىشىش، كۆرۈشۈش» مەنىسىدىكى «لىقا» دىن تۈزۈلگەن بىرىكمە ئىسىم بولۇپ، ئۇنىڭ مەنىسى «پەرزات بىلەن ئۇچراشقان، گۈزەل، ساھىبجامال» دېگەن بولىدۇ. «ئەختەم» دېگەن ئىسىمغا كەلسەك، ئۇنىڭ ئېتىمولوگىيىسى «ئەھەد — ئەختەت — ئەختەتەم — ئەختەم» بولىدۇ. بۇ يەردىكى «ئەم/م-» بولسا، ئۇيغۇر كىشى ئىسىملىرىنىڭ ئەركىلەتمە شەكلىنى ياسىغۇچى قوشۇمچە بولۇپ ھېسابلىنىدۇ. مەزكۇر «ئەختەم» دېگەن ئىسىمنىڭ شەكلى، تەلەپپۇزى گەرچە ھازىر-قى زامان ئەرەب تىلىدىكى «دەرھال تۈگەيدىغان، پات گۇم بولىدىغان» دېگەن مەنىدىكى سۆزگە ئوخشىشىپ قالغان بولسىمۇ، بىز ئۇنىڭغا مەنە بەرگەندە ئەرەبچە لۇغەتنى ئەمەس، بەلكى ئۇيغۇر كىشى ئىسىملىرىنىڭ تارىخىي پاكىتلىرىنى ئاساس قىلىمىز ۋە مەزكۇر سۆزنىڭ چاغاتاي ئۇيغۇرچىسىدىكى «ئەھەد» دېگەن ئەسلى شەكلى بويىچە ئۇنىڭغا «بىر، بىردىنبىر» دېگەن بولىدۇ دەپ ئىزاھ بېرىمىز. بىز ئۇيغۇر كىشى ئىسىملىرىنىڭ خاس ئالاھىدىلىكلىرىنى ياخشى ئىگىلىسەك، ئۇيغۇر كىشى ئىسىمى شۇناسلىقنىڭ قائىدە - قانۇنىيەتلىرىنى ياخشى ئۆگەنسەك، ئۇ ھالدا، ھازىرقى زامان ئۇيغۇر ئايال كىشى ئىسىملىرىدا قوللىنىلىۋاتقان «راھىلە، رامىلە، مەشۇرخان» دېگەن

سۆزلەر مەنىسىنىڭ ھەرگىزمۇ بەزى يولداشلار ئىزاھلاپ كۆرسەتكەندەك «يۈك ئارتىلغان تۆگە، تۇل خوتۇن، ئۆلۈپ تىرىلگەن ئايال» دېگەن بولمايدىغانلىقىنى، بەلكى ئايرىم - ئايرىم ھالدا «چىداملىق، مۇنەججىم (يەنى بىلگۈچى)، ئالاھىدە دە بېغىشلانغان» دېگەن بولىدىغانلىقىنى ئىسپاتلىيالايمىز. خۇددى شۇنىڭغا ئوخشاشلا، ھازىرقى زامان ئۇيغۇر ئەر كىشى ئىسىملىرىدا ئىشلىتىلىۋاتقان «موللاق»، «مامۇق» دېگەن سۆز-لەرنىڭ «موللاق ئاتماق»، «مامۇق ياستۇق» دېگەنلەردىكى «موللاق» ۋە «مامۇق» لار بىلەن ھېچقانداق ئالاقىسى يوق ئىكەنلىكىنى، ئايال كىشى ئىسىملىرىدىكى «مايمۇنە» سۆزى بىلەن «ئادەمسىمان مايمۇن» دىكى «مايمۇن» نىڭمۇ باشقا - باشقا سۆزلەر ئىكەنلىكىنىمۇ چۈشەندۈرۈپ بېرەلەيمىز.

خۇلاسە قىلىپ ئېيتقاندا، كىشى ئىسىملىرى ئىلمى بىلەن لېكسىكولوگىيە ئىلمى بىر - بىرىگە تولمۇ زىچ مۇناسىۋەتلىك. لېكسىكولوگىيە ئومۇمىيەتلىك نەزەرىيەلەر ئارقىلىق ئۆز ئىپادىسىنى تاپسا، كىشى ئىسىملىرى ئىلمى، كۈنكەپت ئۆزىگە خاس بولغان ئالاھىدىلىكلەر بىلەن گەۋدىلىنىپ تۇرىدۇ. ھالبۇكى، كىشى ئىسىملىرى تەتقىقاتى كىشى ئىسىمىشۇناسلىق نىڭ ئاشۇ ئۆزىگە خاس بولغان ئالاھىدىلىكلىرىنى نەزەردە تۇتۇش ئالدىنقى شەرتى ئاستىدا، تىلشۇناسلىق، خۇسۇسەن لېكسىكولوگىيە ئىلمى ئاساسىي قائىدىلىرىنىڭ نەزەرىيىۋى يېتەكچىلىكىدە ئىش يۈرگۈزگەندەلا ئاندىن ياخشى ئۈنۈمگە ئېرىشىدۇ.

38. ئۇيغۇر كىشى ئىسىملىرى ھەققىدە بايان

ھەرقانداق بىر مىللەتنىڭ كىشى ئىسىملىرى شۇ مىللەتنىڭ نىڭ ئۆزىگە خاس مەدەنىيىتى كاتېگورىيىسىگە كىرىدۇ.

شۇنداقلا ئۇ ئەمەلىيەتتە شۇ مىللەت ئومۇمىي مەدەنىيەت قۇرۇلمىسىنىڭ ھەرقايسى تارىخىي دەۋرلىرىنى مۇئەييەن ئالاھىدىلىك بىلەن ئەكس ئەتتۈرۈپ بېرىدىغان ئەينەك بولۇپمۇ ھېسابلىنىدۇ. چۈنكى، ئۇنىڭدا شۇ مىللەتنىڭ تارىختىكى دىنىي ئېتىقادى، ئۆزىگە خاس ئۆرپ - ئادىتى، دۇنياغا قارىشى، ئەخلاق ئۆلچىمى، تۇرمۇش پەلسەپىسى قاتارلىقلارنى نامايان قىلىدىغان كونكرېت مەزمۇنلار جانلىق ئىپادىلىنىپ تۇرىدۇ. ئالايلۇق، ئۇيغۇرلار ئۆز تارىخىدا، شامان دىنى، مانى دىنى، بۇدا دىنى ۋە ئىسلام دىنى قاتارلىق دىنلارغا ئېتىقاد قىلغان ۋە مەزكۇر دىنلار باش بولغان مەدەنىي ھاياتنىڭ ھەرقايسى تەرەپلىرى بىلەن ئۇچراشقان. ھالبۇكى، بۈگۈنكى كۈندە بىز ئۇيغۇر كىشى ئىسىملىرىنىڭ ئومۇمىي ئەھۋالىنى تەكشۈرۈپ، تەتقىق قىلىپ قارايدىغان بولساق، ئۇنىڭدا ئاشۇ خىل تۈرلۈك دىنلار ۋە ئۇلار شەكىللەندۈرگەن ئەقىدە ھەمدە تۇرمۇش قاراشلىرىنىڭ ئۆزىگە خاس بولغان دەۋر ئالاھىدىلىكلىرىنى گەۋدىلەندۈرگەن ھالدا ئىپادىلىنىپ تۇرغانلىقىنى ئېنىق بايقايمىز.

چۈشەنمىشكە ۋە چۈشەندۈرۈشكە توغرايلىسىمۇ ئۈچۈن، بىز ئۇيغۇر كىشى ئىسىملىرىنى «ئىسلامىيەتتىن بۇرۇنقى ئۇيغۇر كىشى ئىسىملىرى» ۋە «ئىسلامىيەتتىن كېيىنكى ئۇيغۇر كىشى ئىسىملىرى» دېگەن چوڭ ئىككى تۈركۈمگە بۆلىمىز.

1. ئىسلامىيەتتىن بۇرۇنقى ئۇيغۇر كىشى ئىسىملىرى
ئىسلامىيەتتىن بۇرۇنقى ئۇيغۇر كىشى ئىسىملىرى دېگەن ناممىز، ئۇيغۇرلار ئىسلام دىنىغا ئېتىقاد قىلىشتىن بۇرۇنقى زامانلاردا ئومۇميۈزلۈك قوللىنىلغان كىشى ئىسىملىرىنى كۆر-ستىدۇ. بۇ دەۋردىكى ئۇيغۇر كىشى ئىسىملىرى قەدىمكى ئۇيغۇر تىلىغا خاس سۆزلەر، شۇنداقلا شۇ چاغدىكى ئۇيغۇرلار ئېتىقاد قىلغان بۇدا دىنى قاتارلىقلارنىڭ تەسىرى بىلەن سانسىكرىت

تىلىدىن قوبۇل قىلىنغان سۆزلەر ئارقىلىق ئىپادىلەنگەن بولۇپ، ئادەم ئىسىملىرى قىلىپ ئىشلىتىلگەن سۆزلەرنىڭ قۇرۇلما شەكلى، مەنە دائىرىسى قاتارلىق جەھەتلەردە ئۆزىگە خاس بولغان ئالاھىدىلىكلەرگە ئىگە.

ئىسلامىيەتتىن بۇرۇنقى ئۇيغۇر كىشى ئىسىملىرى ۋە ئۇلارنىڭ مەنە دائىرىسىنى تۆۋەندىكىدەك مەزمۇن ھالقىلىرى بويىچە ئومۇملاشتۇرۇپ كۆرسىتىش مۇمكىن:

(1) دىنىي ئەقىدە مەزمۇن قىلىنغان سۆزلەر بىلەن قويۇلغان ئىسىملار. بۇ خىل ئىسىملار خېلى ئاممىۋىلىققا ئىگە بولۇپ، ئۇنىڭدا ئومۇمەن كىشىلەرنىڭ ئۆزلىرى ئېتىقاد قىلىۋاتقان دىنىي ئەزىزەش ئىستىكى ئىپادىلەنگەن. مەسىلەن، بۇرخان قۇلى (بۇرخان: بۇدا دىنى ئىلاھىنىڭ نامى)، تەڭرىدە بولمىش (تەڭرى ياراتقان)، تويۇن (راھىب، بۇت قەلەندەرى)، تويۇن قۇلى، نوم قۇلى دېگەنلەرگە ئوخشاش.

(2) دىنىي ئېتىقادتا ئۇلۇغلىنىدىغان كۈنكەپت نەرسىلەر- نىڭ نامىدىن ئېلىپ قويۇلغان ئىسىملار. بۇ خىل ئىسىملاردا قەدىمكى ئۇيغۇرلارنىڭ ئۆز پەرزەنتلىرىنى ئاشۇ ئىسىملار بىلدۈرگەن بۈيۈك نەرسىلەردەك ئۇلۇغلاش ئىستىكى ئىپادىلەنگەن. مەسىلەن، كۈن (كۈنخان)، يۇلتۇز، ئاي، چولپان، تاغ (تاغخان)، تەڭرى (دېڭىز) دېگەنلەرگە ئوخشاش.

(3) باتۇرلۇق، جاسارەت ۋە كۈچ ئۇقۇمىغا سىمۋول قىلىنىدىغان ھايۋانلارنىڭ نامىنى ئادەمگە تەتبىقلاپ قويۇلغان ئىسىملار. بۇ خىل ئىسىملاردا ئاتا - ئانىلارنىڭ ئۆز پەرزەنتلىرىنىڭ ئۆسۈپ، باتۇر ئادەم بولۇشىنى تىلەش ئىستىكى جىلۋىلىنىپ تۇرىدۇ. مەسىلەن، بۆكە (ئەجدىھا)، بۆرە، ئارىسلان، قاپلان، بۇقا، بۈركۈت دېگەنلەرگە ئوخشاش.

بەزى ئالىملار ئۆز زامانىسىدا قوللىنىلغان بۇ خىل كىشى ئىسىملىرىنى قەدىمكى ئۇيغۇرلارنىڭ ھايۋانلارنى ئۇلۇغلاش،

ھايۋانلارغا چوقۇنۇش ئادىتى ۋە دۇنيا قارىشىنىڭ مەھسۇلى دەپمۇ چۈشەندۈرىدۇ.

(4) ئەتىۋارلىق، قىممەت باھا نەرسىلەرنىڭ نامىدىن ئېلىپ قويۇلغان ئىسىملار. بۇ خىل ئىسىملاردا، ئاتا - ئانىلارنىڭ ئۆز پەرزەنتلىرىگە كۆيۈش ۋە ئۇلارنى ئەزىزلەش تۇيغۇسى ئىپادىلىنىپ تۇرىدۇ. مەسىلەن، كۈمۈش، ئالتۇن، تەمۈر دېگەنلەرگە ئوخشاش.

(5) پەرزەنتلەرنىڭ ياخشى خۇلقلىق، گۈزەل تەبىئەتلىك ۋە بەختلىك بولۇشىنى تىلەش، چىراي - رۇخسارلىق بولۇپ يېتىلىشىنى ئۈمىد قىلىش مەزمۇنىدىكى ئىسىملار. بۇ خىل ئىسىملاردا، شۇ زامان تۇيغۇلىرىنىڭ گۈزەل ئېستېتىك قاراشلىرى ۋە ئەخلاق ئۆلچەملىرى گەۋدىلىنىپ تۇرىدۇ. مەسىلەن، ئارىغ (پاكىز)، چەچەك (چىچەك)، يىدلاغ (خۇش پۇراق)، ياچانقىر (ئۇياتچان، ھايالىق)، سىلىگ (مۇلايىم)، تۈزۈن (تۈز، مۇلايىم)، قۇتلۇغ (بەختلىك، بەختىيار) دېگەنلەرگە ئوخشاش.

(6) قەھرىمانلىقنى، بىلىملىكلىكنى بىۋاسىتە بىلدۈرىدىغان سۆزلەر بىلەن قويۇلغان ئىسىملار. مەسىلەن، ئالىپ (قەھرىمان)، باتۇر، بىلگە (بىلىملىك، ئالىم) دېگەنلەرگە ئوخشاش.

(7) رەڭلەرنىڭ نامىدىن ئېلىپ قويۇلغان ئىسىملار. مەسىلەن، قىزىل (قىزىلخان)، سارىغ (سارىغخان)، ئاق (ئاقخان) دېگەنلەرگە ئوخشاش. ئالىملار قەدىمكى تۇيغۇلاردا بۇ خىل ئىسىملارنىڭ قوللىنىلىشىنى ئۆز زامانىسىدىكى رەڭلەرنى مۇقەددەس بىلىش قارىشىنىڭ مەھسۇلى دەپمۇ قارايدۇ.

ئۇنىڭدىن باشقا، ئىسلامىيەتتىن بۇرۇنقى تۇيغۇ كىشى ئىسىملىرىنىڭ ئىچىدە «چىشتانى، خايماۋادى، دۇشتا، درما-گۇپتاكى، دىكسانپت، راچا يۇمى، راتناقار، راتناراشى، راتنا-قۇشپى، راتناۋاچىر، سارتاۋاكى، سارىپۇترى، ماخابالى،

ماخادىۋى، ماخارادى، ماخاساتۋى... دېگەنگە ئوخشاش بۇدا نوملىرىدىن كەلگەن سانسكرىتچە ئىسىملارمۇ ئاز ئەمەس. ۋە ھالەنكى، بۇ خىل ئىسىملار ھەققىدە بىزنىڭ ھازىر قوللىمىزدا بار ئۇيغۇرچە لۇغەتلەردە «خاس ئىسىم، كىشى ئىسمى» دەپ كۆرسەتمە بېرىلگەندىن باشقا، مەنەن ئىزاھ بېرىلمەيدۇ. ئەمدى، مۇشۇ خىلدىكى ئىسىملارنىمۇ تەتقىق قىلىپ، ئۇلارنىڭ مەنىلىرىنى يېشىپ كۆرسىتىش ئىسلامىيەتتىن بۇرۇنقى ئۇيغۇر كىشى ئىسىملىرىنىڭ ئومۇمىي مەنە دائىرىسىنى يەنىمۇ ئىنچىكە شەرھلەشتە مۇئەييەن ئەھمىيەتكە ئىگە.

قۇرۇلما (تۈزۈلۈش) جەھەتتىن تەتقىق قىلغاندا، ئىسلامىيەتتىن بۇرۇنقى ئۇيغۇر كىشى ئىسىملىرىنى بىر تەركىبلىك ئىسىملار، قوش تەركىبلىك ئىسىملار ۋە كۆپ تەركىبلىك ئىسىملار دېگەن ئۈچ تۈرگە بۆلۈپ چۈشەندۈرۈشكە بولىدۇ.

بىرىنچى، بىر تەركىبلىك ئىسىملار
بىر تەركىبلىك ئىسىملار دېگىنىمىز — بىرلا سۆزدىن تۈزۈلگەن ئىسىملارنى كۆرسىتىدۇ. مەسىلەن: ياراق، قوچقار، تەرەك، ئۇتۇش دېگەنلەرگە ئوخشاش.

بىر تەركىبلىك ئىسىملارنى ئۆز ئىچىدىن يەنە تۈپ سۆزلۈك كىشى ئىسىملىرى، ياسالما سۆزلۈك كىشى ئىسىملىرى ۋە تۈرلەنمە سۆزلۈك كىشى ئىسىملىرى دېگەن تۈرلەرگە بۆلۈشكەمۇ بولىدۇ. مەسىلەن:

تۈپ سۆزلۈك كىشى ئىسىملىرى: ئاي، چولپان، ئالپ، ئارىلان، قاپلان...

ياسالما سۆزلۈك كىشى ئىسىملىرى: تۇرچى، ئىككىچى، تەمىچى، ئۈمىچى، قۇتلۇغ، يارۇق، يارۇغلو، قۇتاد، سومماچى، ئۆگۈردەي...

تۈرلەنمە سۆزلۈك كىشى ئىسىملىرى: تۇرمىش، ئۈدەمىش،

قاتمىش، يىغمىش، بەرمىش، توقتامىش، سانمىش، قۇتادىمىش،
ئۇدغۇرمىش، ئۆتەرمىش، قۇرتۇلمىش، ئۆگەنمىش، ئۆتۈش، تۇ-
تۇش، توقش...

ئىككىنچى، قوش تەركىبلىك ئىسىملار

مۇستەقىل مەنە ئاڭلىتىدىغان ئىككى سۆزدىن تۈزۈلگەن كىشى
ئىسىملىرى — قوش تەركىبلىك ئىسىملار دەپ ئاتىلىدۇ (بۇنى
بەزى تىلچىلار «قوش ئىسىملار» ياكى «قوشما ئىسىملار»
دەپمۇ ئاتايدۇ). مەسىلەن، ئاييۇلدۇز، ئايكۈن، نومقۇلى،
ئەربۇقا، ئايسىلىگ، بايتۆمۈر دېگەنلەرگە ئوخشاش.

ئىسلامىيەتتىن بۇرۇنقى ئۇيغۇر ئىسىملىرىدا قوللىنىلغان
بۇ خىل قوش تەركىبلىك ئىسىملارنى ئۆز ئىچىدىكى قۇرۇلما
ئالاھىدىلىكلىرىگە قاراپ يەنە تۆۋەندىكىدەك بىرقانچە تۈرگە
ئايرىشقا بولىدۇ:

1) ئىككى ئىسىمنىڭ تەڭداش مۇناسىۋەتتە بىرىكتۈرۈ-
لۈشىدىن ھاسىل بولغان قوش تەركىبلىك ئىسىملار: كۈن
تەڭرى، ئاي تەڭرى، ئاييۇلدۇز، ئايكۈن...

2) ئېنىقلاش - ئېنىقلىنىش ياكى بېقىنىش - بېقىندۇ-
رۇش مۇناسىۋىتىدىكى ئىككى سۆزدىن تۈزۈلگەن قوش تەركىب-
لىك ئىسىملار: قۇتلۇق توڭما، قۇتلۇغ ئوغۇل، تۆمۈر بۇقا،
بۇيان قار (سائادەت قارى)، تويۇن قۇلى، نوم قۇلى، ئاي
چەچەك، يەتمىش قارا، ئالتۇن قارا، قۇمۇت چەچەك، ئىش
بۇغا، ئىش قارا، ئىناق قۇلى...

3) كۆپىنچە خان جەمەتىدىكىلەر، يۇقىرى تەبىقە كىشى-
لىرى ئۆز بالىلىرىغا قويىدىغان، ئەلنى ئىدارە قىلىش ئارزۇسى
نامايان قىلىنىدىغان ئىسىملار ۋە پادىشاھ ئەۋلادلىرىغا قوشۇپ
ئېيتىلىدىغان «تېگىن»، «خان» قوشۇمچىلىرى بىلەن كەلگەن
قوش تەركىبلىك ئىسىملار: (بۇ خىلدىكى ئىسىملار ئۆز زامان-
ئىسىمدا مۇئەييەن خاسلىققا ئىگە بولغان) ئېل ئالىمىش، ئېل

قۇتادىمىش، ئېل باسمىش، ئېل ئەتمىش، ئېل ئىنانچ (ئەل ئىشىنىدىغان)، ئېل ئاشمىش، ئېل ئەردەم (خەلىقپەرۋەر)، ئېل تۈزمىش، ئېل يىغمىش؛ كۈل تېگىن، بۆرە تېگىن، بۇغراخان، بۆكەنخان، توڭخان...

4) «شاد، يابغۇ، تارخان، تۇتۇق، ئىنال» قاتارلىق ئەمەل - مەنسەپ ناملىرى ئەسلى ئىسمىنىڭ كەينىگە قوشۇلۇپ كېلىدىغان قوش تەركىبلىك ئىسىملار: ئاۋلۇچ تارخان، ئىت تارخان، ئاسان تۇتۇق، باسقاق ئىنال، تەربى ئىنال، قاساق يابغۇ، سارقۇي شاد، ئىسك تارخان، قارا باقىشى، قامبۇغدۇ تۇتۇق، مەڭلىك سەنگۈن....

5) قەبىلە ناملىرىنى ئادەم ئىسمى ئالدىغا قوشۇپ ئاتاش ئادىتى تۈپەيلىدىن ھاسىل بولغان قوش تەركىبلىك ئىسىملار: ئۇيغۇر ئۆتەمىش، ياغلاقار ئۇتۇش، قوغۇرسۇ بۇمىن... (بۇ يەردىكى «ئۇيغۇر، ياغلاقار، قوغۇرسۇ»لار قەبىلە نامى)

ئۈچىنچى، كۆپ تەركىبلىك ئىسىملار كۆپ تەركىبلىك ئىسىملار دېگىنىمىز، ئىككىدىن ئارتۇق سۆزدىن تەركىب تاپقان كىشى ئىسىملىرىنى كۆرسىتىدۇ. مەسىلەن، قۇتلۇق كۈل بىلگە، كۈن تەڭرىدە قۇت بولمىش، ئاي تەڭرىدە قۇت بولمىش بىلگە دېگەنلەرگە ئوخشاش. يازما ماتېرىياللار تەمىنلىگەن پاكىتلاردىن قارىغاندا، ئىسلامىيەتتىن بۇرۇنقى كۆپ تەركىبلىك كىشى ئىسىملىرىنىڭ مۇتلەق كۆپچىلىكى قوش تەركىبلىك ئىسىملارنىڭ ئالدى - كەينىگە قەبىلە نامى، ئەمەل نامى، نەسەب نامى قاتارلىق لارنى قوشۇش ياكى ھەممە ئېتىراپ قىلغان ئۇنۋان، ھۈرمەت ناملىرىنى قوشۇپ ئاتاش نەتىجىسىدە بارلىققا كەلگەن. مەسىلەن: ئېل يىغمىش ئىنال، مىڭ تەمۇر تۇتۇق («ئىنال»

«تۇتۇق» لار مەنسەپ نامى، قاپاغان تېگىن قاغان، ئەگرىدە بولمىش ئېل ئېتىمىش بىلگە قاغان («قاغان» خانلىق ھۈرمەت نامى)، بارغۇت ئېل قۇتادىمىش، يابۇتقار ئېل ئىردەم («بارغۇت، يابۇتقار» لار قەبىلە نامى) دېگەنلەرگە ئوخشاش. ئىسلامىيەتتىن بۇرۇنقى ئۇيغۇر كىشى ئىسىملىرىنىڭ قۇرۇلما شەكلىدىن ئېلىپ ئېيتقاندا، كۆپ تەركىبلىك ئىسىم لار نىسبەتەن ئاز سانلىقنى تەشكىل قىلىدۇ، بىر تەركىبلىك ۋە قوش تەركىبلىك ئىسىملار بولسا، مۇتلەق كۆپ سانلىقنى تەشكىل قىلىدۇ. بۇ — قەدىمكى زامانلاردىمۇ كىشى ئىسىملىرىنىڭ ئىخچام، قىسقىراق بولۇشى ھەممە ياقلايدىغان ئومۇمىيەتلىك ئەھۋال ئىكەنلىكىنى دەلىللەيدۇ دەپ قارايمىز.

2. ئىسلامىيەتتىن كېيىنكى ئۇيغۇر كىشى ئىسىملىرى

ئىسلامىيەتتىن كېيىنكى ئۇيغۇر كىشى ئىسىملىرى دېگەن نىمىز، ئۇيغۇرلاردا ئىسلام دىنىنى ئەڭ دەسلەپ قوبۇل قىلغان ئادەم — ئۇيغۇر قاراخانىلار دۆلىتىنىڭ پادىشاھى ساتۇق بۇغراخان ئۆزىگە «ئابدۇلكەرىم» (يەنى كارامەتلىك ئاللاننىڭ قولى) دەپ مۇسۇلمانچە ئات قويغاندىن كېيىن («تارىمدىن تامچە»، 27 - بەت، 1990 - يىل مىللەتلەر نەشرىياتى نەشرى) بارلىققا كەلگەن ۋە قوللىنىلغان ئىسىملارنى كۆرسىتىدۇ.

مەلۇمكى، ئىسلام دىنى ئۇيغۇرلار ئىچىگە كىرىپ كەلگەندىن كېيىن، خۇددى باشقا فۇنۇھات (يەنى ئىسلام ئېچىلغان جايلار)غا ئوخشاشلا، ئالدى بىلەن كىشىلەر ئاڭ - ئىدىئولوگىيە ئالىمىدە يىپيېڭى بىر دۇنيا ئاچقان؛ ئىلگىرىكى كۆز بىلەن كۆرگىلى، قول بىلەن تۇتقىلى ۋە ئۆزى ياسىۋالغىلى بولىدىغان «بۇت» قا چوقۇنۇش ئەقىدىسى، ئەمەلدىن قېلىپ، ئاددىي كۆز بىلەن كۆرگىلى بولمايدىغان،

«بىرۇبار» (يەنى بىر ۋە بار) دەپ قارىلىدىغان ئىلاھ — ئاللاغا چوقۇنۇش ئېتىقادى بارلىققا كەلگەن. ئىسلام چۈشەنچىسى بويىچە، ئاللانىڭ ئەلچىسى (ئۇنىڭدىن كېيىن يەنە ئەلچى كەلمەيدۇ دەپ قارىلىدىغان) مۇھەممەد ئىبنى ئابدۇللا مۇسۇلمان ئۇيغۇرلارنىڭمۇ روھىي تايانچىسى، ئۇنىڭغا ئاسماندىن (ئاللا تەرىپىدىن) نازىل قىلىنغان (يەنى ۋەھىي ئارقىلىق چۈشۈرۈپ بېرىلگەن) دەپ قارىلىدىغان ئايەتلەر جۇغلانمىسى «قۇرئان» (يەنى ئوقۇشلۇق) بولسا، ئۇلارنىڭ مەنىۋى ئوزۇقلۇقى بولۇپ قالغان. ھاياتلىق ئالىمى، ياراتمىش ۋە يارالمىش ھەققىدىكى ھەرقانداق نوپۇزلۇق چۈشەنچىلەر ئەمىلىيەتكە قۇرئان كەرىمنىڭ قۇرلىرىنى ئۆلچەم قىلىدىغان بولغان. قۇرئاندىكى ھەر بىر سۆزلەم «قۇرئاندا بار» بولغانلىقى ئۈچۈنلا ئاجايىپ ئەزىزلىنىدىغان، قۇرئاندىن چىقىدىغان ئەرەبچە كىشى ئىسىملىرى ئاللاننىڭ سۈپىتى دەپ ئاتىلىدىغان سۈپەت سۆزلەر بولسا، ھەر بىر مۇسۇلمان ئۈچۈن تالىشىپ ۋە ئەتمۈۋارلاپ ئىشلىتىدىغان دۇبارەك ئىسىملارغا ئايلانغان. بۇ خىل ئىسىملار ئەمەلىي ئىستېمال جەريانىدا، بۇرۇنقى بۇددا نوملىرىدىن چىقىدىغان سانسكرىتچە سۆزلۈك ئۇيغۇر ئىسىملىرىنىڭلا ئەمەس، بەلكى تەدرىجىي ھالدا، مۇتلەق كۆپچىلىك ساپ ئۇيغۇرچە سۆزلۈك ئۇيغۇر كىشى ئىسىملىرىنىڭمۇ ئورنىنى ئالغان.

ھازىرقى زامان ئۇيغۇرلىرىمۇ ئىسلام دىنىغا ئېتىقاد قىلىدىغان مىللەت سانىلىدۇ. شۇڭا، ھازىرقى زامان ئۇيغۇر كىشى ئىسىملىرى سوستاۋىدا ئىسلامچە (ياكى مۇسۇلمانچە) ئىسىملار كۆپ سانلىقنى تەشكىل قىلىدۇ. بىراق، ھازىرقى زامان ئۇيغۇرلىرى ئىستېمالدىكى مۇسۇلمانچە ئىسىملار بىلەن ئۇيغۇرلار ئىسلام دىنىنى قوبۇل قىلغان دەسلەپكى مەزگىل — خاقانىيە دەۋرى ۋە ئۇنىڭدىن كېيىنكى كۆپ ئەسىرلەرنى ئۆز

ئىچىگە ئالدىنغان چاغاتاي ئۇيغۇر تىلى دەۋرىدە قوللىنىلغان ئىسلامچە ئىسىملار قۇرۇلما ۋە فونېتىك تەلەپپۇز جەھەتلەردە روشەن پەرقلىنىدۇ. شۇڭا، بىز ئىسلامىيەتتىن كېيىنكى ئۇيغۇر كىشى ئىسىملىرىنى «بۇرۇنقى ئىسلامچە ئۇيغۇر كىشى ئىسىملىرى» ۋە «ھازىرقى زامان ئۇيغۇر كىشى ئىسىملىرى» دېگەن ئىككى تۈركۈمگە بۆلۈپ شەرھلەيمىز.

بىرىنچى، بۇرۇنقى ئىسلامچە ئۇيغۇر كىشى ئىسىملىرى بۇرۇنقى ئىسلامچە ئۇيغۇر كىشى ئىسىملىرى دېگىنىمىز، خاقانىيە ئۇيغۇرلىرى ئىسلام دىنىغا كىرگەن IX ئەسىرنىڭ كېيىنكى يېرىمىدىن باشلاپ تاكى مۇشۇ XX ئەسىرنىڭ 30 - يىللىرىغىچە بولغان ئارىلىقتا (يەنى خاقانىيە تىلى دەۋرى بىلەن چاغاتاي ئۇيغۇر تىلى دەۋرىدە) ئىشلىتىلگەن ئۇيغۇر كىشى ئىسىملىرىنى كۆرسىتىدۇ.

ئەرەبچە ھەرپلىك قەدىمكى ئۇيغۇر يېزىقى ۋە چاغاتاي ئۇيغۇر يېزىقىدا يېزىلغان يازما ماتېرىياللارنىڭ ئىسپاتلىق شىچە، بۇ مەزگىللەردە ئىشلىتىلگەن مۇسۇلمانچە ئۇيغۇر كىشى ئىسىملىرى ئاساسەن ئەرەبچە ئىسىملارنىڭ كۆچۈرمىسى بولۇپ، ھازىرقى زامان ئۇيغۇرلىرى قوللىنىۋاتقان ئىسلامچە ئىسىملاردىن مۇئەييەن ئالاھىدىلىكلەر بىلەن پەرقلىنىدۇ. ئومۇملاش تۇرۇپ ئېيتقاندا، بۇ پەرقلەر تۆۋەندىكى بىرقانچە تەرەپلەردە ئىپادىلىنىدۇ:

1) ئەرەبچىدىن قوبۇل قىلىنغان ئىسىملاردىكى (ئۇيغۇر تىلىنىڭ فونېتىكا سىستېمىسى ئەينەن تەلەپپۇز قىلىشقا ئىمكانسىز بولغان) «ئىتقى، ئىزغى، ئەين، سە، ھە، زال، زات» قاتارلىق ھەرپلەر ۋە كىلىملىك قىلغان ئۈزۈك تاۋۇشلار ئۇيغۇرچىدىكى مۇناسىپ ئۈزۈك تاۋۇش ھەرپلىرىگە ئالماشتۇرۇلغانى ھېسابقا ئالمىغاندا، «ف، د، ب، ھ، د» قاتارلىق ئۈزۈك

تاۋۇشلار ئۇيغۇر كىشى ئىسىملىرىنىڭ ھەرقانداق بوغۇمىدا كېلىشىدىن قەتئىينەزەر ئەرەبچە ئىسىملاردىكى شەكلى بىلەن ئوخشاش تەلەپپۇز قىلىپ ئىشلىتىلگەن. مەسىلەن، مۇھەممەد، مەھمۇد، ئەھمەد، سەمەد، فاتىمە، فاتىمە، فازىل، فەزىلەت، فەرىدە، فەيزۇللا، تالىب، خاتىب، سالىھ، فاتىمە، سەئىدۇللا، مۇئىن، نېئمەتۇللا، مۇئىجىزى دېگەنلەرگە ئوخشاش.

(2) ئەرەبچە ئىسىملار ئۇيغۇر كىشى ئىسىملىرى قىلىپ قوللىنىلغاندىن كېيىن، ئۇلارنىڭ تەركىبىدىكى سوزۇق تاۋۇشلار ئۇيغۇر تىلىدىكى سوزۇق تاۋۇشلارنىڭ ماسلىشىش قائىدىسى بويىچە ئۇيغۇرچىلاشتۇرۇلماي، مەزكۇر ئىسىملارنىڭ قۇرئاندىكى تەلەپپۇز شەكلى بىلەن ئوخشاش ھالدا ئەينەن قوللىنىلغان. مەسىلەن: سەلىم، ئەمىن، كەرىم، دەۋلەت، نوئمان، ھۈسەين، ئوبەيدۇللا، كەمال، جەمال، سەتتار، جەفقار، بەھائۇددىن، زەھىرۇددىن، نۇرۇددىن، شەمسۇددىن، ئابدۇلھەمىد، سەيفۇددىن، قەمەرۇددىن، بەدرۇددىن، مۇنسىرۇددىن دېگەنلەرگە ئوخشاش.

(3) بۇرۇنقى ئىسلامچە ئۇيغۇر كىشى ئىسىملىرىدا، ئەرەب ئەنئەنىسى بويىچە، كىشىلەرنىڭ ئۆز ئىسمى بىلەن ئاتا - بوۋىلار ئىسىملىرىنىڭ ئوتتۇرىسىغا «ئىبن» ياكى «بن» (بىۋ تەركىب كېيىنچە ئۇيغۇرچىلاشتۇرۇپ «بىن» شەكلىدە ئىشلىتىلگەن) سۆزى قوشۇپ ئىشلىتىلگەن. مەسىلەن: مەھمۇد ئىبنى ھۈسەين ئىبنى مۇھەممەد ياكى مەھمۇد بىنى ھۈسەين بىنى مۇھەممەد؛ ئەبۇ نەسىر مۇھەممەد ئىبنى تارخان ئىبنى ئۇزۇلۇغ ياكى ئەبۇ نەسىر مۇھەممەد بىنى تارخان بىنى ئۇزۇلۇغ دېگەنلەرگە ئوخشاش.

بۇ يەردە شۇنى ئىزاھلاپ ئۆتۈش زۆرۈركى، «ئىبن» دېگەن سۆز ئەرەبچىدە «ئوغۇل» دېگەن بولىدۇ. ئەرەبچىدە، «ا» (يەنى ئەلق) ھەرپى «ھەرپى ئىللەت» (ئىللەتلىك ھەرپ)

گۇرۇپپىسىغا تەئەللۇق بولۇپ، بىرىكمىلەردە كەلگەندە ئۇنى تاشلىمۇ تەسىمۇ بولگىدۇ دەيدىغان قائىدە بار. شۇڭا، «ئەمىر» سۆزى قوش تەركىبلىق ئىسىملاردا كەلگەندە، كۆپىنچە «مىر» شەكلىدە ئىشلىتىلىدۇ (مىرسۇلتان، مىركامال، مىرئادىل دېگەنلەرگە ئوخشاش). شۇ ۋەجدىن، «ابىن» (يەنى ئىبنى) سۆزىدىكى «ا» (ئەلق) ھەرپى ئىسىملار ئوتتۇرىسىدا كەلسە، يېزىقتا كۆپ ھاللاردا تاشلىۋېتىلىپ «بىن» يېزىلىدۇ. ئەمدى، ئۇيغۇر تىلىدا، سۆزلەرنى مۇنداق سوزۇق تاۋۇشسىز ئاتاش ئادىتى بولمىغاچقا، ئىككى ئۈزۈك تاۋۇش ئوتتۇرىسىغا بىر «ئى» تاۋۇشى قوشۇلۇپ «بىن» قىلىپ ئىشلىتىلگەن. شۇ چاغدىكى ئۇيغۇر كىشى ئىسىملىرىدا كۆپ ئۇچرايدىغان «بىنى مۇھەممەد»، «بىنى ھەسەن» دېگەنلەر پارسچە ۋە چاغاتاي ئۇيغۇرچىسىغا خاس ئىزاھەت (يەنى تەكسىز بىرىكمە) بولۇپ، مەنىسى «مۇھەممەدنىڭ ئوغلى»، «ھەسەننىڭ ئوغلى» دېگەن بولىدۇ. بۇ يەردىكى مۇھىم بىر مەسىلە شۇكى، خۇددى ئەنە ئەنەئى سۆزى ساپ ئۇيغۇرچە سۆز بولغان «قاتتىق»، «ئىسىخ» لار كېيىنكى چاغلاردا «قاتتىق»، «ئىسىق» (يەنى بىر تاۋۇش قوشۇلۇپ) تەلەپپۇز قىلىنىدىغان بولۇپ قالغاندەك، «بىن» سۆزىمۇ ئىزاھەت ياسىغاندا، جانلىق تىلدا «بىنى» دېيىلمەي «بىننى» دېيىلىدىغان بولۇپ قالغان بولۇشىمۇ مۇمكىن. بىراق، قارايدىغان بولساق، ھازىر كلاسسىك ئەسەرلەردىكى «بىن» لىك ئىسىملار زامان - ماكان بىلەن ھېسابلاشماي، ئومۇم يۈزلۈك ھالدا «بىننى» (يەنى بىر «ن» تاۋۇشى ئارتۇقچە قوشۇلۇپ) ترانسكرىپسىيە قىلىنماقتا. بۇ ھال ئۇيغۇر تىلىنىڭ كېيىنكى چاغلاردىكى فونېتىك ئالاھىدىلىكىگە ئۇيغۇن كەلمىمۇ، ئۆز زامانىسىدا ئەينەن قوبۇل قىلىنغان دەپ قارىلىۋاتقان ئەرەب - پارس تىلىنىڭ قائىدىسىگە خىلاپ كېلىدۇ. شۇڭا،

كلاسسىك ئەسەرلەردىكى «بىن» لىك كىشى ئىسىملىرىنى «بىننى» قىلماي، «ئىنى» ياكى «بىنى» دەپ ئەينەن ترانسكرىپسىيە قىلغان دۇرۇس دەپ قارايمىز. بۇ ئۆزى كىچىك بولسىمۇ تېكىستشۇناسلار ئەھمىيەت بېرىپ قويۇشقا تېگىشلىك بىر مەسىلە.

4) خۇسۇسەن زىيالىيلار ئارىسىدا، ئەدەبىي لەقەب، يەنى تەخەللۇس قوللىنىش ئادىتى بولغان. تەخەللۇسلار ئادەتتە سۈپەت سۆزلەردىن ياكى ئەرەبچە سۈپەت ياسىغۇچى قوشۇمچە «ئى» ئارقىلىق سۈپەتلەشتۈرۈلگەن ئىسىم سۆزلەردىن تۈزۈلگەن بولۇپ، مەزكۇر تەخەللۇسلار شۇكىشىنىڭ ئۆز ئىسمىنىڭ ئاخىرىغا قوشۇپ ئېيتىلاتتى. مەسىلەن، ئەلىشىر نەۋائى (ناۋا قىلغۇچى ئەلىشىر)، مەھمۇد كاشغەرى (قەشقەرلىك مەھمۇد)، مۇسا سايرامى (سايراملىق مۇسا)، ئوبەيدۇللا لۇتفى (مەر-ھەمەتلىك ئوبەيدۇللا)، ھۈسەين سەبۇرى (سەۋرلىك ھۈسەين) دېگەنلەرگە ئوخشاش.

5) يۇرت، جاي، ماكان ئىسمىنى ئۆزىگە تەخەللۇس قىلغاندا، ئەرەب تىلىنىڭ قائىدىسى بويىچە، مەزكۇر جاي - ماكان ئىسمىنىڭ سۈپەتلەشتۈرۈلگەن شەكلىگە ئەرەبچىدىكى ئالاھىدە كۆرسىتىش بەلگىسى بولغان «ئەلفلام» (يەنى «ال») نى قوشۇپ ئاتاش ئادىتى بولغان. مەسىلەن، ئەلىفارابى، ئەلخارەزمى دېگەنلەرگە ئوخشاش.

ئەھمىيەت بېرىشكە تېگىشلىك بىر مەسىلە شۇكى، ھازىر بەزى تىلچىلار مۇنداق ئىسىملارنى «ئەل فارابى»، «ئەل خارەزمى» قىلىپ ترانسكرىپسىيە قىلىۋاتىدۇ. مۇنداق قىلىش توغرا ئەمەس. چۈنكى، مۇنداق قىلىنسا، خۇددى «ئەل-ۇدا» سۆزى بەزىلەر تەرىپىدىن «خوش ئەمىسە كۆپچىلىك»، «خەير ئەمىسە، ۋەتەن» دېگەن بولىدۇ دەپ چۈشەندۈرۈلگەندەك، «ئەلفلام» دىكى «ئەل»، «ۋەتەن، خەلق» مەنىسىدىكى «ئەل»

بىلەن ئارىلىشىپ كېتىپ، ئۇقۇم قالايمىقانچىلىقى تۇغدۇرىدۇ. بىلىش لازىمىكى، «ئەلغارابى»، «ئەلخارەزمى» لاردىكى «ئەل» ھېچقانداق بىر سىمانتىك ياكى گرامماتىك مەنىگە ئىگە تەركىب ئەمەس، ئۇ پەقەت ئەرەبچىدىكى ئالاھىدە كۆرسىتىش بەلگىسى «ئەلفلام» نىڭ تەلەپپۇزلۇق شەكلى خالاس. شۇڭا، مەزكۇر ئىسىملار ئادەتتە، چاغاتاي ئۇيغۇرچىسى بويىچە «فارابى»، «خارەزمى» دېيىلىۋېرىدۇ.

6) خۇسۇسەن زىيالىيلار ئارىسىدا، ئەرەبلەرنىڭ ئادىتى بويىچە مەلۇم شەخسنىڭ بىۋاسىتە ئۆز ئىسمىنى ئەمەس، بەلكى شۇ كىشىنىڭ چوڭ ئوغلنىڭ ئىسمىنىڭ ئالدىغا «ئاتا، دادا» مەنىسىدىكى «ئەبۇ» سۆزىنى قوشۇپ، «پالانىنىڭ دادىسى» دەپ ئاتاش ئادىتىمۇ بولغان. ئەرەبلەردە بۇ خىل ئاتاش ئوبيېكتقا بولغان ھۆرمەتنى بىلدۈرىدۇ. مەسىلەن: فارابىنىڭ ئۆز ئىسمى «مۇھەممەد» بولۇپ، باشقىلار تەرىپىدىن كۆپىنچە «ئەبۇ نەسر» (يەنى نەسرنىڭ دادىسى) دەپ ئاتالغان، پەقەت ئىسىم - فامىلىسىنى تولۇق ئاتاش زۆرۈرىيىتى بولغاندىلا ئاندىن «ئەبۇ نەسر مۇھەممەد بىنى تارخان بىنى ئۇزلۇغ فارابى» دەپ ئاتالغان.

7) دادىسىنىڭ ئىسمى بىلەن بىللە ئاتالغان ئىسىملارنى قوش تەركىبلىك ياكى كۆپ تەركىبلىك ئىسىملاردىن پەرقلەنە دۈرۈش ئۈچۈن، كىشىلەرنىڭ ئۆز ئىسمى بىلەن دادىسىنىڭ ئىسمىنى «ئوغلى» سۆزى بىلەن باغلاش ئادىتىمۇ بولغان. مەسىلەن: ناسىرۇددىن بۇرھانۇددىن ئوغلى (يەنى بۇرھانۇددىننىڭ ئوغلى ناسىرۇددىن)، قۇبۇددىن شاھ ئوغلى ھۈسەين (يەنى قۇبۇددىن شاھنىڭ ئوغلى ھۈسەين) دېگەنلەرگە ئوخشاش. 8) يۇقىرى تەبىقىدىكى كىشىلەر ئىسىملىرىنىڭ ئالدى - كەينىگە ئەمەل - مەنەسەپ، ئۇنۋان، ھۆرمەت ناملىرىنى، ئومۇم-

مەن مەزكۇرنىڭ يۇقىرى تەبىئىگە مەنسۇپ كىشى ئىكەنلىكىنى بىلدۈرىدىغان خاس سۆزلەرنى قوشۇپ ئاتاش ئادىتى بولغان. مەسىلەن: بابۇرشاھ، سۇلتان ساتۇق، ئەلىشىر بەگ، جاھانگىر مىرزا، ئەمىر ھەمزە، مەھمۇد ئىشان، سەئىدۇللا باي، فەزلۇد-دىن قازى، ئابدۇللا ئىمام، فازىل مۇئەزرىن، ھەسەن خاتىب، ئەھمەد مىراب دېگەنلەرگە ئوخشاش.

9) ئۆز زامانىسىدا، ھۈرمەت يۈزىسىدىن كىشى ئىسىملىرىنىڭ ئاخىرىغا قوشۇپ ئېيتىلىدىغان «خان، بەگ» سۆزلىرى بىلەن مەزكۇر سۆزلەرنىڭ ئەركىملىكى شەكلى بولغان «خانم، خېنىم، بېگىم» لار ئومۇمەن قىلىپ ئېيتقاندا، جىنس ئايرىم-سىمغا قاراپ پەرقلىق ئىشلىتىلگەن، يەنى «خان»، «بەگ» سۆزلىرى ئاساسەن ئەرلەر ئىسىملىرىغا قوشۇپ ئاتالغان، «خانم»، «خېنىم»، «بېگىم» سۆزلىرى بولسا، خوتۇن - قىزلار ئىسىملىرىغا قوشۇلۇپ ئاتالغان. مەسىلەن: ئەھمەدخان، مەھمۇدخان، مەنسۇر-خان، كەرىم بەگ، جامال بەگ (ئەرلەر ئىسىملىرى)، قۇتلۇق نىگار خانىم، ئاماننىسا خېنىم، خانزادە بېگىم، خەدىجە بېگىم، فاتىمە سۇلتان بېگىم، رۇقىيە سۇلتان بېگىم (ئاياللار ئىسىملىرى) دېگەنلەرگە ئوخشاش.

10) خەلق ئىچىدە مۆھتەرەم سانىلىدىغان مەشھۇر كىشىلەرنىڭ ئىسمى ئالدىغا كۆپىنچە «جاناب» مەنىسىدىكى «ھەزرەت» سۆزىنى قوشۇپ ئاتاش، شۇنداقلا ئىسىملارنىڭ كەينىگە شۇ كىشىلەرنى تەرىپلەش يۈزىسىدىن مۇئەييەن ئىبارە ياكى دۇئا (تەلەك) نى قوشۇپ ئاتاش ئادىتىمۇ بولغان. مەسىلەن: ھەزرەتى ھەكىم بەگ، ھەزرەتى ئاپپاق خوجا، ھەزرەتى ئاتايى، ھەزرەتى لۇتقى، ھەزرەتى سەككاكى، ئابدۇررەھمان نۇرۇلمىللەت ۋەددىن (يەنى مىللەت ۋە دىننىڭ نۇرى ئابدۇررەھمان)، مۇسا چارۇللا (ئاللا ئەمرىنى چارى قىلغۇچى)، سەباھى نەۋۋرە مەرقەدەھۇ نۇران (ئاللا ئۇنىڭ قەبرىسىنى

نۇرغا پۈركىگەي)، جەلالۇددىن قەددەسەللاھۇ سىررەھۇ
(ئاللا ئۇنىڭ سىرلىرىنى مۇقەددەس قىلغاي)، نۇرۇددىن
رىزىياللاھ ئانھۇ (ئاللا ئۇنىڭدىن رازى بولغاي)، ئابدۇلقادىر
رەھىمەتۇللا ئەلەيھى (ئاللا ئۇنىڭغا رەھىمەت قىلغاي) دېگەنلەرگە
ئوخشاش. بۇخىل ئىسىملار خەلق ئىغىزىدا ئۇزاق زامان
ئىشلىتىلىش جەريانىدا، ئەسلىدە ھۈرمەت ۋە تىلەك مەنىسىدە
قوشۇلغان «ھەزرەت، رىزىياللا ئانھۇ، قەددەسە سىررەھۇ،
رەھىمەتۇللا ئەلەيھى» قاتارلىق سۆز - ئىبارىلەر بارا - بارا
شۇ كىشىلەر ئىسىملىرىنىڭ ئايرىلماس بىر قىسمىغا ئايلىنىپ
كەتكەن.

شۇ زاماندىكى ئۇيغۇرلاردا ئىسىملارنى بۇخىل ئاتاش
ئادىتى ئەرەبلەرنىڭ ئەۋلىيا - ئەنبىيا ۋە مەشھۇر دىنىي
زاتلارنى «ئىبراھىم خەلىلۇللا (يەنى ئاللانىڭ سىردىشى
ئىبراھىم)، مۇھەممەد ھەبىبۇللا (يەنى ئاللانىڭ دوستى مۇھەممەد)؛
ئەلى كەرىمۇللا (يەنى ئاللانىڭ كارامىتى ئېلى)، ئەبۇبەكرى
سىددىق (يەنى ساداقەتمەن ئەبۇ بەكرى)» دېگەندەك مۇئەييەن
تەرىپ، سۈپەت بىلەن ئاتاش ئادىتىدىن كەلگەن.

يۇقىرىدا، ئۇيغۇرلار ئىسلام دىنىغا ئېتىقاد قىلىدىغان
بولغاندىن كېيىن، قۇرئان كەرىمنىڭ ۋاسىتىسى بىلەن ئەرەبچە
دىن قوبۇل قىلىپ ئىشلەتكەن مۇسۇلمانچە ئىسىملارنىڭ مۇشۇ
ئەسىرىمىزنىڭ 30 - يىللىرىغىچە بولغان ئارىلىقتا قوللىنىلغان
مۇھىم ۋە ئاساسلىق شەكىللىرىنى تونۇشتۇردۇق. بۇ يەردە
شۇنى ئالاھىدە تەكىتلەپ كۆرسىتىپ ئۆتۈش زۆرۈركى، گەرچە
بۇ مەزگىللەردە ئەرەبچىدىن قوبۇل قىلىنغان ئىسىملار ئۇيغۇر
كىشى ئىسىملىرىنىڭ ئاساسلىق گەۋدىسىگە ئايلىنىپ قالغان
بولسىمۇ، ئۇيغۇرلار ئىسلامىيەتتىن بۇرۇنقى كىشى ئىسىملىرىنى،
خۇسۇسەن ساپ ئۇيغۇرچە سۆزلەملەر بىلەن قويۇلغان ئىسىملارنىڭ
ھەممىسىنى ئۆز ئىستېمالىدىن پۈتۈنلەي چىقىرىپ تاشلىغانمۇ

ئەمەس. ئۇلار «تۇر، تۇران، تۇردى، توختى، تۇرسۇن، سېتىۋالدى، تىلىۋالدى، تىلەك، تىلەش، چوڭ، كەنجى، پالسا...» دېگەندەك ئىسىملارنى ئەينى بىلەن ئىزچىل ئىشلىتىپ كەلگەندىن باشقا، يۇقىرىقىدەك ساپ ئۇيغۇرچە سۆزلۈك ئىسىملارنى ئىسلامىيەت تامغىسى بېسىلغان قوش تەركىبلىك ئىسىملارغا ئايلاندۇرۇپمۇ ئىشلەتكەن. مەسىلەن: مۇھەممەد تۇردى، مۇھەممەد قۇرسۇن، مۇھەممەد توختى دېگەنلەرگە ئوخشاش.

ئىككىنچى، ھازىرقى زامان ئۇيغۇر كىشى ئىسىملىرى

ھازىرقى زامان ئۇيغۇر كىشى ئىسىملىرى دېگىنىمىز، ئادەتتە مۇشۇ ئەسىرنىڭ 30 - يىللىرىدىن كېيىن قوللىنىلىپ كېلىۋاتقان، ئېغىزدا بىرقەدەر ئومۇملاشقان، يېزىقتا ئاساسەن مۇقىملاشقان ئىسىملارنى كۆرسىتىدۇ. سان - سالماق جەھەتتىن ئېلىپ ئېيتقاندا، ھازىرقى زامان ئۇيغۇر كىشى ئىسىملىرىنىڭ تەركىبىدە ئىسلامىيەتنىڭ تامغىسى بېسىلغان مۇسۇلمانچە ئىسىملار يەنىلا كۆپ سانلىقنى تەشكىل قىلىدۇ. «مۇسۇلمانچە ئىسىم» دېگەن سۆز كەڭ ۋە تار ئىككى خىل مەنىگە ئىگە. تار مەنىدىن ئېلىپ ئېيتقاندا، كېلىش مەنبەسى ئەرەبچە بولغان، ئىسلام دىنىغا ئېتىقاد قىلىدىغانلارلا ئىشلىتىپ كەلگەن ئىسىملارنى كۆرسىتىدۇ؛ كەڭ مەنىدىن ئېلىپ ئېيتقاندا، قۇرئاندا تىلغا ئېلىنغان ئىسىملارنىڭ ھەممىسى مۇسۇلمانچە ئىسىملار بولۇپ، بۇ - ئىسلام دىنىغا ئېتىقاد قىلىدىغانلار، پەيغەمبەر دەپ ئېتىراپ قىلىدىغانلار ۋە بەزى ئەھلى كىتابلار (زەبۇر، ئەۋرات ۋە ئىنجىلنى مۇقەددەس كىتاب بىلىدىغانلار) نىڭ ئىسىملىرىنىمۇ ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ. شۇڭا، ھازىرقى زامان ئۇيغۇر كىشى ئىسىملىرىدا ئۇچرايدىغان «داۋۇت، ئەيسا، ياقۇپ، مۇسا، يۇنۇس، ئىسرائىل،

ئىسھاق، ئىبراھىم، قەيسەر، زۇنۇن، يۈسۈپ» قاتارلىقلارنى ئىسلامچە ئىسىملار ئەمەس دېيىشنىڭ ئىلمىي ئاساسى يوق دەپ قارايمىز.

ئەرەب - پارىسچە ئىسىملاردىن ئىستىئارە ئېلىش يولى بىلەن شەكىللەنگەن بۇرۇنقى ئىسلامچە ئۇيغۇر كىشى ئىسمىلىرى ئۇزاق ئەسىرلىك ئىستېمال ئەمەلىيىتى ئارقىلىق ئۆزلىشىپ ئۆزىگە خاس فونېتىكىلىق ئالاھىدىلىكلەرگە ئىگە بولغان ھازىرقى زامان ئۇيغۇر كىشى ئىسىملىرىغا ئايلانغان. ئۇيغۇرلار قوللىنىۋاتقان ھازىرقى ئىسلامچە ئىسىملارنىڭ بۇرۇنقى ئىسلامچە ئىسىملاردىن فونېتىكى تەلەپپۇزدىكى پەرقلىرى دەپ تۆۋەندىكى بىرقانچە تەرەپلەرنى كۆرسىتىش مۇمكىن.

(1) ئۆز زامانىسىدا ئەرەبچە شەكلى بىلەن ئوخشاش تەلەپپۇز قىلىپ ئىشلىتىلگەن ئىككى بوغۇملۇق ئىسىملار ئۇيغۇر تىلىدىكى سوزۇق تاۋۇشلارنىڭ ماسلىشىش قائىدىسى ئاساسىدا ئۆزگەرتىلىپ، ئۇيغۇرلارنىڭ تەلەپپۇز قائىدىسىگە ئۇيغۇن شەكلىنى ھاسىل قىلغان. مەلۇمكى، ئۇيغۇرچىدا سوزۇق تاۋۇشلار تىل ئورنى بويىچە ماسلىشىدۇ، يەنى تىل ئارقا سوزۇق تاۋۇش قا تىل ئارقا سوزۇق تاۋۇش، تىل ئالدى سوزۇق تاۋۇشقا تىل ئالدى سوزۇق تاۋۇش ماسلىشىپ كېلىدۇ. ئەگەر چەت تىلدىن كىرگەن سۆزلەردە ئۇيغۇر تىلىنىڭ مۇشۇ قائىدىسىگە مۇخالىپ كېلىدىغان ئەھۋال بولسا، ئۇلار ھامان ئۇيغۇر تىلىنىڭ قائىدىسى بويىچە ئۆزگەرتىلىپ، مۇناسىپ شەكىلگە كەلتۈرۈلىدۇ. ھالبۇكى، ئەرەبچىدىن كىرگەن كىشى ئىسىملىرىمۇ مۇشۇ جەرياننى بېشىدىن كەچۈرۈپ، سوزۇق تاۋۇشلىرىنىڭ ماسلىشىشى ئۇيغۇر تىلىنىڭ قائىدىسىگە ئۇيغۇن بولىمىغان ئىسىملار ئۇيغۇرچىدا ئاساسلىق ئۇرغۇ چۈشىدىغان ئاخىرقى بوغۇم ئاساسىدا ئاسسىمىلياتسىيە قىلىنىپ، ئۇيغۇرلارنىڭ تەلەپپۇزىغا مۇۋاپىق كېلىدىغان شەكىلگە كەلتۈرۈلگەن. مەسىلەن:

<u>ھازىر</u>	<u>بۇرۇن</u>
ئېلى	ئەلى
سېلىم	سەلىم
ئىمىر	ئەمىر
رېھىم	رەھىم
كېرىم	كەرىم
جېلىل	جەلىل
ئىمىن	ئەمىن
ھىمىت	ھەمىد

دېمەك، يۇقىرىقىدەك ئىسىملاردا ئۇرغۇ چۈشكەن بوغۇم دىكى سوزۇق تاۋۇش ئاراسوزۇق «ئى» تاۋۇشى بولغاچقا، باش بوغۇمدىكى تىل ئالدى سوزۇق «ئە» تاۋۇشى مۇناسىپ ھالدا «ئې» ياكى «ئى» گە ئۆزگەرتىلگەن. يەنە مەسىلەن:

<u>ھازىر</u>	<u>بۇرۇن</u>
كامال	كەمال
جامال	جەمال
ئامان	ئەمان
جاپپار	جەفپار
قاھار	قەھھار
ساتتار	سەتتار
سوپۇر	سەبۇر
غوبۇر	غەفۇر

دېمەك، بۇلاردا ئۇرغۇ چۈشكەن بوغۇمدىكى سوزۇق تاۋۇش تىل ئارقا سوزۇق تاۋۇشى بولغاچقا، باش بوغۇمدىكى تىل ئالدى سوزۇق «ئە» تاۋۇشى ئۆزگەرتىلىپ «ئا»، «ئو» تاۋۇشلىرى شەكىلدە تۇراقلاشقان.

(2) ئەرەبچىدىكى «ئەلفلام» بىلەن كەلگەن نۇرغۇن

ساندىكى ئىزاڧەتلىك ئىسىملارمۇ يۇقىرىدا ئېيتىلغان ئۇيغۇر تىلىنىڭ ئۆزىگە خاس فونېتىك قائىدىسى ئاساسىدا ئۇيغۇر-چىلاشتۇرۇلغان. بۇ خىل ئىسىملار كۆپ بوغۇملۇق بولغانلىقى ئۈچۈن، بەزىلىرىدە ئىككىنچى ياكى ئۈچىنچى بوغۇمدىكى سوزۇق تاۋۇش ئاساسلىق ئۇرغۇ چۈشىدىغان ئەڭ ئاخىرقى بوغۇمدىكى سوزۇق تاۋۇشقا ماسلاشتۇرۇلغان، تەكرارلىنىدىغان تاۋۇش تاشلىۋېتىلگەن. مەسىلەن:

<u>ھازىر</u>	<u>بۇرۇن</u>
سەيپىدىن	سەيغۇددىن
بەدرىدىن	بەدرۇددىن
نەسرىدىن	نەسرۇددىن
سەدرىدىن	سەدرۇددىن
شەمسىدىن، شەمشىدىن	شەمسۇددىن
ئابدۇرۇپ، ئابدۇرائوف، ئابدۇراۋۇپ	ئابدۇررەئوفى

بەزىلىرىدە، ئاخىرقى بوغۇمدىكى سوزۇق تاۋۇش ئىككىنچى بوغۇمدىكى ئۇرغۇچۈشىدىغان بوغۇم سوزۇق تاۋۇشىغا ماسلاشتۇرۇلغان، تەكرارلىنىدىغان تاۋۇش تاشلىۋېتىلگەن. مەسىلەن:

<u>ھازىر</u>	<u>بۇرۇن</u>
باھاۋۇدۇن، باۋۇدۇن	بەھاۋۇددىن
زىياۋۇدۇن	زىياۋۇددىن
زورۇدۇن، زوردۇن	زەھىرۇددىن
نۇردۇن	نۇرۇددىن

مۇتلەق كۆپ سانلىق ئىسىملاردا، «ئەل-قلام» تۈپەيلىدىن ئەسلىدە قوشۇپ تەلەپپۇز قىلىنغان «ل» تاۋۇشى تاشلىۋېتىلگەن. مەسىلەن:

ھازىر

ئابدۇقادىر
 ئابدۇقەيۇم
 ئابدۇقاھار
 ئابدۇغوپۇر
 ئابدۇكېرىم

بۇرۇن

ئابدۇلقادىر
 ئابدۇلقەييۇم
 ئابدۇلقەھھار
 ئابدۇلغەفۇر
 ئابدۇلكەرىم

بۇخىل ئىسىملارنىڭ بەزىلىرىدە فونېتىك يۇغۇرۇلۇش ھادىسىسى يۈز بېرىپ، ئەسلىدىكى تەلەپپۇز شەكلى بىلەن خېلى چوڭ پەرقلىنىدىغان ئىسىملار بولۇپ شەكىللەنگەن. مەسىلەن:

ھازىر

ئابلىمىت
 ئابلىپىز
 ئابلىز
 ئابىلەھەت، ئابىلەت
 ئابىلەق، ئابىلاق
 ئابىلەي

بۇرۇن

ئابدۇلھەمىد
 ئابدۇلھەفىز
 ئابدۇلكەزىز
 ئابدۇلكەھەد
 ئابدۇلھەق
 ئابدۇلھەي

3) بەزى ئىسىملارنىڭ باش بوغۇمىدا مۇستەقىل بوغۇم بولۇپ كەلگەن «ئا، ئە، ئو» سوزۇق تاۋۇشلىرى ئۆزگىرىپ «ھا، ھە، ھو» شەكىلىدە تۇراقلىشىپ قالغان. مەسىلەن:

ھازىر

ھاۋاز
 ھەسەل (ھەسەلخان)
 ھوشۇر

بۇرۇن

ئاۋاز
 ئەسەل
 ئوشۇر

4) كىشى ئىسىملىرى تەركىبىدە كەلگەن «ئە» ئۈزۈك تاۋۇشى «ي» ئۈزۈك تاۋۇشىغا ئۆزگىرىپ كەتكەن ياكى چۈشۈپ قالغان. «ئە» ئۈزۈك تاۋۇشى چۈشۈپ قالغان بوغۇم مەزكۇر تاۋۇشنىڭ چۈشۈپ قالغانلىقى بەدىلىگە ئۇزۇن سوزۇق تاۋۇشلۇق

بوغۇمغا ئايلىنىپ كەتكەن. مەسىلەن:

بۇرۇن	ھازىر
سەئىدۇللا	سەيدۇللا («ئ» تاۋۇشى «ي» گە ئۆزگەرگەن)
فوتىمان	نامان (ئالدىنقى «ئا» ئۇزۇن سوزۇق)
نېمەتۇللا	نېمەتۇللا («ئې» ئۇزۇن سوزۇق)
مۆتىمىن	مۆمىن («ئۆ» ئۇزۇن سوزۇق)
يەئقۇب	ياقۇب («ئا» ئۇزۇن سوزۇق)
5) بوغۇم ئاخىرى بولۇپ كەلگەن «د» تاۋۇشى ئومۇمەن «ت» تاۋۇشىغا ئۆزگىرىپ كەتكەن. مەسىلەن:	

بۇرۇن	ھازىر
مۇھەممەد	مۇھەممەت
سەمەد	سەمەت
داۋۇد	داۋۇت
ۋاھىد	ۋاھىت

6) «ب» تاۋۇشى بەزى ئىسىملاردا «پ» ياكى «ۋ» تاۋۇشىغا ئۆزگىرىپ كەتكەن، بەزىلىرىدە بولسا، ئەينەن ساقلىنىپ قالغان. نەتىجىدە، ئەسلىدىكى بىر ئىسىم ئىككى خىل تەلەپپۇز، ئىككى خىل شەكىل بىلەن ئوخشاشمىغان ئادەم ئىسىملىرى بولۇپ خىزمەت قىلىدىغان بولۇپمۇ قالغان. مەسىلەن:

بۇرۇن	ھازىر
ئابىد	ئابىت، ئاۋۇت
سابىت	ساۋۇت، سابىت
سابىر	ساۋۇر، سابىر
تالىب	تالىپ
غالىب	غالىپ
رەجەب	رەجەپ
قابىل	قاۋۇل

(7) «ھ» تاۋۇشى بەزى ئىسىملاردا ئەينەن ساقلىنىپ قالغاندىن باشقا، يەنە خېلى بىر بۆلەك ئىسىملاردا «خ» ياكى «ي» تاۋۇشىغا ئۆزگىرىپ كەتكەن ياكى چۈشۈپ قالغان. تەتىجىدە، بىر ئىسىمنىڭ بىرقانچە خىل ۋارىيانتى مەيدانغا كەلگەن. مەسىلەن،

ھازىر	بۇرۇن
ئەخەت، ئەھەت	ئەھەد
ئەھمەت، ئەخمەت، ئەمەت	ئەھمەد
ھىمەت، خەمەت، يىمەت	ھەمەد
ھېلىم، خەلىم	ھەلىم
مەھمۇت، مەخمۇت، مامۇت	مەھمۇد
زاھىت، زايىت	زاھىد

(8) «ق» تاۋۇشى كىشى ئىسىملىرىدا ئومۇميۈزلۈك «پ» تاۋۇشىغا ئۆزگەرتىپ قوللىنىلىدىغان بولغان. مەسىلەن:

ھازىر	بۇرۇن
پاتىمە	فاتىمە
پاتە (پاتەم، پاتىگۈل)	فاتىھە
مۇستاپا	مۇستەفا
پەيزۇللا	فەيزۇللا
پەزىلەت	فەزىلەت
رەپقەت	رەققەت
پەرىدە	فەرىدە
زەپەر	زەفەر
سەپەر	سەفەر

(9) بەزى رايونلاردا ئومۇملاشقان قوش تەركىبلىك ئىسىملار ئۇزاق ئەسىرلىك ئىستېمال ئەمەلىيىتى داۋامىدا، كىشىلەر تەرىپىدىن بۇ خىل ئىسىمنىڭ ئۇزۇن، تەلەپپۇزغا

بىئەپلىكى، شۇنداقلا بىر ئادەمنى ئۇنداق ئىككى ئىسىم بىلەن ئاتاشنىڭ ھېچبىر ئەھمىيەتسىزلىكى ھېس قىلىنغاچقا، بارا - بارا بىر تەركىبىتىكى ئىسىملارنىڭ بوغۇمى قىسقارتىپ قاتىلىدىغان بولغان. مەسىلەن:

<u>كېيىن</u>	<u>بۇرۇن</u>
مەترووزى	مۇھەممەد روزى
مەتسالى	مۇھەممەد سالىھ
مەتتۇرسۇن	مۇھەممەد تۇرسۇن
مەتياسىن	مۇھەممەد ياسىن
غوجامەت، غوجەمەت، غوجىمەت	خوجا ئەھمەد
مەتقۇربان	مۇھەممەد قۇربان
روزىمەت	روزىمۇھەممەد

(10) پارسچە ئىزاھەتلىك ئىسىملاردىمۇ بوغۇم ئىخچام لاش ھادىسىسى يۈز بەرگەن. مەسىلەن:

<u>كېيىن</u>	<u>بۇرۇن</u>
يارمۇھەممەت (ياكى يارمەمەت، يارمەمەت، يارمەت)	يارى مۇھەممەد
نۇرمۇھەممەت (ياكى نۇرمەمەت، نۇرمەمەت، نۇرمەت)	نۇرى مۇھەممەد
شىر مۇھەممەت (ياكى شىرمەمەت، شىرمەمەت، شىرمەت)	شىرى مۇھەممەد

3. ھازىرقى زامان ئۇيغۇر كىشى ئىسىملىرىنىڭ مەنە

دائىرىسى

دۇنيادىكى ھەرقانداق مىللەت كىشى ئىسىملىرىغا ئوخشاشلا، ھەربىر ئۇيغۇر كىشى ئىسىملىرىمۇ مۇئەييەن مەنىگە ئىگە. ھازىرقى زامان ئۇيغۇر كىشى ئىسىملىرىنى ئاڭلىتىدىغان مەنە دائىرىسى بويىچە تۆۋەندىكىدەك تۈرلەرگە

بۆلۈپ كۆرسىتىشكە بولىدۇ.

1) ئەنئەنىۋى دىنىي ئېتىقاد تۈپەيلىدىن، ئەجدادلار ئىبادەت قىلىپ كەلگەن مەنىۋى مەبۇد «ئاللا» غا بولغان چوقۇنۇش تۇيغۇسىدىن چىقىپ قويۇلغان ئىسىملار ۋە شۇ خىلدىكى ئىسىملارغا تەقلىد قىلىش ياكى ئۇلارنى ئاڭسىز ھالدا دوراش بىلەن قويۇلغان ئىسىملار. بۇنىڭغا ئاساسەن ھازىرقى زامان ئۇيغۇرلىرى ئىشلىتىۋاتقان «ئابد» بىلەن باشلانغان ئىسىملار ۋە «ئاللا» بىلەن ئاخىرلاشقان ئىسىملار كىرىدۇ. مەسىلەن: ھەمدۇللا (يەنى ھەمدۇللا - ئاللانى ماختىغۇچى)، ھەبىبۇللا (ئاللانىڭ دوستى)، نېمەتۇللا (ئاللانىڭ نېمىتى)، سەيبۇللا (ئاللانىڭ قىلىچى)، ئابدۇسەپلىم، ئابدۇقادىر، ئابدۇراخمان، ئابدۇقەييۇم دېگەنلەرگە ئوخشاش.

بۇ يەردە شۇنى ئەسكەرتىپ ئۆتۈش زۆرۈركى، ئادەتتە «سەپلىم، قادىر، راخمان، قەييۇم» دېگەنلەر ئاللانىڭ سۈپەتلىرى ياكى ئىسىملىرى بولۇپ، تۈپ ئۇقۇم جەھەتتە يەنىلا «ئاللا» دېگەن بولىدۇ؛ «ئابد» بولسا، «قۇل» دېگەن بولىدۇ، شۇڭا يۇقىرىدىكى «ئابد» بىلەن باشلانغان ئىسىملارنىڭ ھەممىسى «ئاللانىڭ قۇلى» دېگەن مەنىنى بىلدۈرىدۇ دەپ چۈشەندۈرۈلىدۇ. بىراق، مەن مۇشۇ خىل چۈشەنچىدە بىر تەرەپ لىمىلىك، كەمتۈكلۈك بار دەپ قارايمەن. چۈنكى، ئەرەبچىدىكى «ئابد» دېگەن سۆزنىڭ «قۇل» دېگەندىن باشقا، «ئادەم، ئىنسان» دېگەن مەنىسىمۇ بار. (ئەرەبچە - خەنزۇچە لۇغەت، 809 - بەت، 1978 - يىل سودا نەشرىياتى نەشرى) شۇڭا، ئابدۇسەپلىم (ئابدۇسەپلىم)، ئابدۇقادىر (ئابدۇلقادىر)، ئابدۇراخمان (ئابدۇررەھمان)، ئابدۇقەييۇم (ئابدۇلقەييۇم) دېگەن ئىسىملارنى «سالامەت ئادەم، قۇدرەتلىك ئىنسان، رەھىم - شەپقەتلىك ئادەم، ئۆلمەس ئىنسان» دېگەن مەنىلەرنى بىلدۈرىدۇ دەپ چۈشەندۈرسىمۇ بولىدۇ.

2) ئەجدادلار ئېتىقاد قىلىپ كەلگەن ئىسلام دىنىنى ئۇ-
لۇغلاش تۇيغۇسى بىلەن قويۇلغان ئىسىملار. بۇنىڭغا ئادەتتە
«ئىسلام دىنى» دېگەن ئۇقۇمنى يورۇتۇپ كېلىدىغان «دىن»
سۆزى بىلەن ئاياغلاشقان ئىسىملار كىرىدۇ. مەسىلەن: نۇردۇن
(يەنى نۇرۇددىن — ئىسلام دىنىنىڭ نۇرى)، مۇنىرىدىن (مۇ-
نىرۇددىن — دىننىڭ يورۇتقۇچىسى)، مۆيدىن (مۇئىددىن —
دىننىڭ قوللىغۇچىسى)، بەدىرىدىن (بەدرۇددىن — دىننىڭ تو-
لۇن ئېيى)، ھىلالىدىن (ھىلالۇددىن — دىننىڭ ئورغاق ئېيى)،
قەمەرىدىن (قەمەرۇددىن — دىننىڭ ئېيى)، شەمشىدىن (شەم-
سۇددىن — دىننىڭ قۇياشى)، سەيپىدىن (سەيفۇددىن — دىن-
نىڭ قىلىچى) دېگەنلەرگە ئوخشاش.

3) ئىسلام دىنىنىڭ ئىجادچىسى، ئىسلامىيەت چۈشەنچى-
سىچە، ئاللاننىڭ ئەڭ ئاخىرقى ئەلچىسى دەپ قارىلىدىغان مۇ-
ھەممەد (پەيغەمبەر) كە بولغان چوقۇنۇش تۇيغۇسى بىلەن
قويۇلغان ئىسىملار. بۇنىڭغا ئادەتتە تۆۋەندىكىلەر كىرىدۇ:
① «مۇھەممەت» باش تەركىب قىلىنغان قوش تەركىبلىك
ئىسىملار. مەسىلەن: مۇھەممەتتۇردى، مۇھەممەتتۇرغۇن، مۇھەم-
مەتقاسىم، مۇھەممەتياسىن، مۇھەممەتكېرىم دېگەنلەرگە ئوخ-
شاش. ② «مۇھەممەت» ئاياغ تەركىب قىلىنغان قوش تەركىب-
لىك ئىسىملار. مەسىلەن: شاھمۇھەممەت، تاشمۇھەممەت،
قۇلمۇھەممەت، يارمۇھەممەت دېگەنلەرگە ئوخشاش. ③ «مۇ-
ھەممەت» نىڭ قىسقارتىلمىسى بولغان «مەت» بىلەن كەلگەن
قوش تەركىبلىك ئىسىملار. مەسىلەن: تۇرمەت، شىرمەت، نۇر-
مەت، مەتباقى، خوجمەت، موللامەت، مەتسېلىم، مەتقارى،
مەتقازى دېگەنلەرگە ئوخشاش. ④ «مۇھەممەد» نىڭ ۋارىيانت
لىرى بولغان «مەممەت، مەمەت» قاتارلىقلار ۋە شۇلار بى-
لەن كەلگەن قوش تەركىبلىك ئىسىملار. مەسىلەن: مەمەت
ئېلى (مەمتىلى)، مەمەتجان، مەمتەك دېگەنلەرگە ئوخشاش.

4) قۇرئاندا نامى ئاتالغان پەيغەمبەرلەر (مەيلى ئىسلام نىڭ، خرىستىئاننىڭ ياكى يەھۇدىيىنىڭ)، ئىسلامىيەت تارىخىدا كى خەلىپىلەر (مۇھەممەدنىڭ ئىز باسارلىرى)، ئىماملار (دە نىي داھىيلار)، مەشھۇر غازىلار (ئىسلام ئېچىش يولىدا شەھىد بولغانلار)، ئاتاقلىق ھەربىي قوماندانلار، ئىسلام رىۋايەتلىرىدىكى ئەۋلىيا ۋە ماشايىخلار قاتارلىقلارنى ئۇلۇغلاش يۈزىدىن ئۇلارنىڭ ئىسمىم، لەقەب، ئۇنۋانلىرىدىن ئارىيەت ئېلىپ قويۇلغان ئىسىملار. مەسىلەن، ئەيسا (ئىيسا)، مەريەم، مۇسا، داۋۇت، ياقۇپ، ئايۇپ، ئىدرىس، ئىلياس، ئىسھاق، ئىسمائىل، ئىسرائىل، زېكىرىيە (زەكەرىيا)، ئېلى (ئەلى)، خالىد، نەبى، مۇستاپا، ھەمزە دېگەنلەرگە ئوخشاش. بۇ ئىسىملارنىڭ مەنىسى ئۈستىدە ئىزدەنگەن ئالىملار ئۇلارنى (يۇقىرىدىكى تەرتىپ بويىچە) «ئاللانىڭ بايلىقى، ئاچچىق، بوۋاق، سۆيۈملۈك دوست، ئاللا، تەھقىملىگۈچى، ئۆگەنگۈچى، خۇدانىڭ كۈچى، كۈمۈش، ئاللا ئاڭلىدى، ئاللا جەڭچىسى، ئاللا ئەسلىگۈچى، ئەلا، مەڭگۈلۈك، پەيغەمبەر، تاللانغان، ئۆتكۈر» دېگەن بولىدۇ دەپ ئىزاھلايدۇ. («ئىبراھىم مۇتمى ئىلمىي ما- قالىلىرى توپلىمى»، 39 - بەت).

5) پەرزەنتنىڭ جېنى چىڭ بولۇشىنى، ئۇزۇن ئۆمۈر كۆرۈشىنى تىلەپ قويۇلغان ئىسىملار. مەسىلەن: ياشار، يەھىيا (ياشسۇن)، تۇرسۇن، ئالماس، تۆمۈر، پولات، تۇرغان، تۇردى، تۇرغۇن، سېلىم (سەلىم - ئامان، ساق، سالامەت)، تاش، قەييۇم (قەييۇم - ئەبەدىي) دېگەنلەرگە ئوخشاش.

6) پەرزەنتنىڭ شوخ، جەسۇر ۋە باتۇر ئادەم بولۇشىنى تىلەش ئىستىكىدە قويۇلغان ئىسىملار. مەسىلەن: باتۇر (باھادۇر)، غالىپ، قەھرىمان، قەيسەر، زەپەر (غەلىبە)، مۇزەپ پەر(غالىپ)، شىرزات (يەنى شىرزادە - شىر بالىسى)، ئارسلان، ئەسەت (ئەسەد - شىر)، قادىر (قۇدرەتلىك)، خەنجەر،

شەمشەر، مەردان، جۇشقۇن، ئۇچقۇن، يالقۇن، كۈرەش، دولقۇن، ئۆركەش، قاينام، شىر، يولۋاس دېگەنلەرگە ئوخشاش. (7) بالىنىڭ پاك، ئەخلاقلق، گۈزەل، بەختلىك، مۇھەببەتلىك ۋە ئىززەتلىك بولۇشىنى تىلەپ قويۇلغان ئىسىملار. مەسىلەن: سالى (سالما — پاك)، تاھىر (پاكىز)، ئەسەت (ئەسەت — ئەڭ بەختىيار)، مەسئۇت (مەسئۇد — بەختلىك)، سا-ئادەت، بەختىيار، ھۆر، ھۆرۈلقا، پەرىزات، جەمىلە (گۈزەل)، زىبا (زىلۋا بوي)، زەرىپە (زەرىفە — يېقىملىق)، گۈلزار، گۈل-شەن، گۈلبوستان، دىلدار، دىلبەر، دىلرەبا، ئاي، شەمس (كۈن)، قەمەر (ئاي)، رەبىھان، چېچەك، ئانار، كۈمۈش، ئالتۇن، تىللا، شەپقەت، مېھرىبان، نادىر (ئاز ئۇچرايدىغان، قىممەتلىك) دېگەنلەرگە ئوخشاش.

(8) پەرزەنتنىڭ ئىلىم — مەرىپەتلىك، ئەقىللىق ئىنسان بولۇشىنى تىلەپ قويۇلغان ئىسىملار. مەسىلەن: ئالىم، ئارىپ (بىلىگۈچى)، ئىرپان (ئىرفان — ئىلىم)، مەرىپەت (مەئرىفەت — بىلىك)، مەرۇپ (مەئرۇف — بىلىم)، بىلگار (بىلگ ئەر — ئالىم)، بەسىر (ئالىم، كۆزى ئۆتكۈر)، ئۆتكۈر، تۇيغۇن، زەكى (ئەقىللىق)، ئاقىل، ئاقىلە دېگەنلەرگە ئوخشاش.

(9) بالا تۇغۇلغان ۋاقىتنى خاتىرىلەش يۈزىسىدىن ئاي — كۈن ناملىرىدىن ئېلىپ قويۇلغان ئىسىملار. مەسىلەن: مۇھەر-رەم، رەجەپ، سەپەر، جۈمە، ئازنە، ئادىنە «جۈمە» مەنىسىدەكى «ئازنە» نىڭ ئەسلى ئاتىلىشى، باھار، نورۇز، روزى، قۇربان، رامىزان، ھېيت دېگەنلەرگە ئوخشاش.

(10) بالا تۇغۇلغان زاماندىكى سىياسىي ھەرىكەتلەرنى خاتىرىلەش يۈزىسىدىن قويۇلغان ئىسىملار. مەسىلەن: كومۇنار (كامۇنار)، مەدەنىيەت، ئازات دېگەنلەرگە ئوخشاش.

(11) بالا تۇغۇلغان چاغدىكى كۈنكەپت مۇھىتقا، خۇسۇسەن مەڭگۈ ئەستە تۇتۇشقا تېگىشلىك دەپ قارالغان بىرەر

ئەھۋالغا قاراپ قويۇلغان ئىسىملار. مەسىلەن؛ ئاسان (يەنى تۇغۇتى ئاسان بولغان)، زەخمەت (يەنى تۇغۇتى تەس بولغان)، غېرىب (يەنى ياقا يۇرتتا ياكى سەپەر ئۈستىدە تۇغۇلۇپ قالغان)، يادىكار، يالغۇز ياكى يالغۇزەك (يەنى تۇغۇتتا ئانىسى ياكى تۇغۇتتىن بۇرۇن ئانىسى قازا قىلىپ كەتكەن) دېگەنلەرگە ئوخشاش. دەرۋەقە، يۇقىرىقىدەك ئىسىملارنىڭ مەنىسىنى جەزمەن ئاشۇ ئىسكوپكا ئىچىدە كۆرسىتىلگەندەك بىز خىل بولىدۇ دېگىلى بولمايدۇ، ئەلۋەتتە.

12) بالىنى كۆز تېگىشتىن، چاچراپ كېتىشتىن ساقلاش ئىستىكىدە قويۇلغان ئىسىملار. مەسىلەن: سېتىۋالدى، تىلىۋالدى، نىياز (يەنى ئاللاغا ئاتالغان سەدىقە)، چاۋار، سۈپۈرگە، بوسۇغا، سامساق، پالتا، يانتاق دېگەنلەرگە ئوخشاش.

13) ئېتىنىك ناملارنى ئەتىۋارلاش يۈزىسىدىن قويۇلغان ئىسىملار. مەسىلەن: ئوغۇز، ئۇيغۇر، تۇرا، تۇران، قارلۇق دېگەنلەرگە ئوخشاش.

14) قەدىمكى قوش تەركىبلىك ئىسىملارنى ياكى شۇ ئۇسلۇبىنى ساقلاپ قالغان ھالدا قويۇلغان ئىسىملار. مەسىلەن: يولبولدى، تويبولدى، ئىگەمبەردى، خۇدابەردى، خۇدۇيۇمبەردى دېگەنلەرگە ئوخشاش.

15) بۇرۇنقى ئىسلامچە ئىسىملاردا قوللىنىلىپ، كۆپىنچە خاس يۇقىرى تەبەقىدىكىلەرنىڭ ئەمەل، ئۇنۋان، دىنىي مەنەپ ۋە ھۆرمەت ناملىرىنى بىلدۈرىدىغان سۆزلەردىن كەلگەن ئىسىملار. مەسىلەن: خان (خانگۈل، خانقىز)، پاشا (يەنى پادىشاھتىن كەلگەن)، سۇلتان، خەلىپەت (يەنى «خەلىفە» دىن كەلگەن)، خوجا، قازى، مەخسۇم، تۆرە (تۆرىخان)، ھاجى، ئاخۇن (ئاخۇنجان، ئاخۇنەك)، بۇۋى (يەنى «بىبى» دىن كەلگەن).

16) «ئانا، ئاتا، بوۋا» قاتارلىق قېرىنداشلىقىنى بىلدۈر-

رىدىغان سۆزلەر بىلەن قويۇلغان ئىسىملار. مەسىلەن: ئانىخان (يەنى ئاناخان)، ئاتىخان، دادىخان، بوۋىخان (بابىخان)، ئاتى پىخان دېگەنلەرگە ئوخشاش.

ھازىرقى زامان ئۇيغۇر كىشى ئىسىملىرىنىڭ مەنە دائىرىسىنى يەنىمۇ ئىنچىكىلەپ، تېخىمۇ كەڭرى چۈشەندۈرۈشمۇ مۇمكىن. بۇ يەردە، مۇھىم دەپ قارالغانلىرىنى ئومۇملاشتۇرۇپ كۆرسىتىش يۈزىسىدىن شۇنچىلىك بايان بېرىش بىلەن كۇپايىلەندۇق.

4. ھازىرقى زامان ئۇيغۇر كىشى ئىسىملىرىنىڭ قۇرۇلما

تەركىبى

قۇرۇلما تەركىبى جەھەتتىن تەھلىل قىلغاندا، ھازىرقى زامان ئۇيغۇر كىشى ئىسىملىرىنى خۇددى قەدىمكى زامان ئۇيغۇر كىشى ئىسىملىرىغا ئوخشاشلا بىر تەركىبلىك، قوش تەركىبلىك ۋە كۆپ تەركىبلىك ئىسىملار دېگەن ئۈچ تۈرگە بۆلۈشكە بولىدۇ.

(1) بىر تەركىبلىك ئىسىملار. خۇددى يۇقىرىدا تەبىر بەرگىنىمىزدەك پەقەت بىرلا سۆزدىن تەشكىل تاپقان، ھېچ قانداق قوشۇمچە تەركىب قوشۇلمىغان ئىسىملار بىر تەركىبلىك ئىسىملار كاتېگورىيىسىگە كىرىدۇ. مەسىلەن:

شېرىن، نىگار، چۈرئەت، جاسارەت، زامان، خىزمەت، چوڭ، كىچىك، پولات، تۆمۈر...

(2) قوش تەركىبلىك ئىسىملار. ئومۇمەن قىلىپ ئېيتقاندا، ھازىرقى زامان ئۇيغۇر كىشى ئىسىملىرىدا تۆۋەندىكىدەك قوش تەركىبلىك ئىسىملار كۆپىرەك ئۇچرايدۇ.

(1) تەڭداش مۇناسىۋەتتىكى ئىككى سۆزدىن تۈزۈلگەن ياكى ئىككى ئىسىم تەڭداش مۇناسىۋەتتە قاتار تىزىلغان ھالدا كەلگەن قوش تەركىبلىك ئىسىملار. مەسىلەن:

داۋۇتنىياز، روزىباقي، توختىنىياز، تاشتۆمۈر، سۇلتانقادىر، خوجائەخمەت (خوجەخمەت)، تاشپولات، ھەيدەر ئېلى، ئېلىيار، مىرەخمەت (ئەمىر ئەخمەت)، مىرسۇلتان (ئەمىر سۇلتان)، مۇھەممەتتۇرغۇن، مۇھەممەتساۋۇت، مۇھەممەتتۇردى...

بۇ يەردە شۇنى ئالاھىدە كۆرسىتىپ ئۆتۈش زۆرۈركى، ھازىرقى زامان ئۇيغۇر كىشى ئىسىملىرىدا قوللىنىلىۋاتقان خېلى بىر بۆلەك قوش تەركىبلىك ئىسىملارنىڭ مۇئەييەن قائىدە تەرتىپى بار بولۇپ، بۇ خىل ئىسىملارنى قويۇش ۋە ئاتاشتا ئاشۇ تەرتىپكە رىئايە قىلىنىدۇ. ئالايلۇق، مۇھەممەتتۇردى، مۇھەممەتتۇرغۇن، مىرسۇلتان، مىركامىل، مىرقادىر قاتارلىق ئىسىملارنى «تۇردىمۇھەممەت، تۇرغۇنمۇھەممەت، سۇلتان مىر، كامىل مىر، قادىر مىر» قىلىپ ئىشلىتىش ئادەتى يوق.

(2) تەڭسىز مۇناسىۋەتتىكى، يەنى ئېنىقلاش - ئېنىقلىنىش ياكى بېقىنىش - بېقىندۇرۇش مۇناسىۋىتىدىكى ئىككى سۆزدىن تۈزۈلگەن قوش تەركىبلىك ئىسىملار. مەسىلەن: گۈزەلنۇر (گۈزەل نۇر)، ئەلانۇر، نۇرجامال، نۇرئىمان، ئايجامال (ئاي جامال)، ئىگەمقۇل (يەنى ئىگەمنىڭ قولى)، خوجامقۇل (يەنى خوجامنىڭ قولى)، ئاقنىياز (ئاق نىياز)، توقنىياز (توق نىياز) دېگەنلەرگە ئوخشاش. ئۇنىڭدىن باشقا، ھازىرقى ئۇيغۇرلار ئىشلىتىۋاتقان ئەرەبچە - پارىسچە ئىزاڧەتلىك كىشى ئىسىملىرىنىڭ ھەممىسى مۇشۇ تەڭسىز مۇناسىۋەتتىكى قوش تەركىبلىك ئىسىملار كاتېگورىيىسىگە كىرىدۇ. مەسىلەن، ئابدۇسېلىم، ئابدۇرېھىم، زىياۋۇللا، زىياۋۇدۇن، نۇر-مىمەت (نۇرى مۇھەممەد - مۇھەممەتنىڭ نۇرى)...

(3) چاغاتاي ئۇيغۇرچىسىدىكى بۈيۈك ياسىغۇچى قوشۇمچىلارنىڭ قوشۇلۇشى بىلەن ياسالغان ئىسىملار. مەسىلەن: دىلارا (دىل ئارا: دىلنى بېزىگۈچى، دىلنى زىننەتلىگۈچى)،

دىلرەبا (دىلىنى ئوۋلىغۇچى)، دىلدار (باتۇر، يۈرەكلىك)، نۇر-سىمان، (نۇرغا ئوخشايدىغان).

(4) بىرىكمە خەۋەر شەكىللىك ۋە ئىگە - خەۋەر شەكىللىك ئىسىملار. مەسىلەن:

تويبولدى، يولبولدى، قەلبىنۇر (يەنى قەلبى نۇر)، قەلبىگۈل (قەلبى گۈل).

(5) «جان، خان، ئاخۇن، گۈل، نىسا، ھاجى، بۇۋى، قىز، قارى، قازى، پاشا، شاھ، ھاكىم، غازى، ئاي» قاتارلىقلارنى ئۆزىگە قوشۇمچە تەركىب قىلغان قوش تەركىبلىك ئىسىملار. مەسىلەن:

تۇردىخان، تۇرسۇنقىز، تۇرسۇنئاي، توختىگۈل، نىيازخان، پالتاخۇن، ئايپاشا، مۇھەممەتجان، تۇرداجى، گۈلبۇۋى، نۇر-غازى، كېرەم قارى، قازىھاجى، تۇرغۇنھاكىم...

(3) كۆپ تەركىبلىك ئىسىملار. ھازىرقى زامان ئۇيغۇر كىشى ئىسىملىرى سوستاۋىدا گەرچە «تەڭرىدە بولمىش ئېل ئېتىمىش قۇتلۇغ بىلگە» دېگەنگە ئوخشاش قەدىمكى ئۇيغۇرلارغا خاس كۆپ تەركىبلىك ئىسىملار، شۇنىڭدەك «ئابدۇررەھمانھاجى رەھمەتۇللاھ ئەلەيھى» ياكى «ھەزرەتى يارى مۇھەممەد ئىشان قەددەسەللاھۇ سىررەھۇ» دېگەندەك بۇرۇنقى ئىسىملارغا قوشۇمچە ئىسىملارغا خاس كۆپ تەركىبلىك ئامىللار ئەمەلدىن قالغان بولسىمۇ، بىراق قوش تەركىبلىك ئىسىملارنىڭ ئاخىرىغا «جان، ھاجى، ئاخۇن، گۈل، خان، نىسا، ئاي» دېگەنگە ئوخشاش قوشۇمچە تەركىبلەرنى قوشۇپ ئاتاش نەتىجىسىدە شەكىللەنگەن كۆپ تەركىبلىك ئىسىملار ئۇچراپ تۇرىدۇ. مەسىلەن:

مەمتىلاجى (يەنى مۇھەممەت ئېلى ھاجى)، مەمتاۋلاخۇن (يەنى مۇھەممەت ئابدۇللاخۇن)، نۇرمۇھەممەتجان، گۈلنىسايم (يەنى گۈل نىسا ئايىم)، قەمبەرنىسايم (يەنى قەمبەرنىسا)

ئايمىم).

سان - سالماق جەھەتتىن ئېلىپ ئېيتقاندا، كۆپ تەرەپكە كېلىنك ئىسىملار ھازىرقى زامان ئۇيغۇر كىشى ئىسىملىرى سوستاۋىدا نىسبەتەن ئاز سانلىقنى تەشكىل قىلىدۇ.

5. ھازىرقى زامان ئۇيغۇر ئەر كىشى ئىسىملىرى ۋە

ئايال كىشى ئىسىملىرى

ئۇيغۇر كىشى ئىسىملىرى ئىچىدە، گەرچە «بەختىيار، ئازات، مۇھەببەت، مۇنەۋۋەر، مۇھتەرەم، جامال» دېگەنگە ئوخشاش ئەرلەر ئىسمىمۇ، ئاياللار ئىسمىمۇ بولۇپ كېلىۋېرىدىغان ئورتاق تەركىبلەر بولسىمۇ، بىراق ئەر كىشى ئىسىملىرى بىلەن ئايال كىشى ئىسىملىرى ئومۇمەن قىلىپ ئېيتقاندا پەرقلىنىدۇ.

1 - ئەر كىشى ئىسىملىرى

1) ئومۇمەن قىلىپ ئېيتقاندا، قۇرئاندا چىقىدىغان پەيغەمبەرلەر ئىسىملىرى ئادەتتە پەقەت ئەرلەرگىلا قويۇپ ئىشلىتىلىدۇ. ئالايلىق، مۇھەممەت، ئىبراھىم، ياقۇپ، داۋۇت، زەكەرىيا، يۇنۇس، يۈسۈپ، ئىيسا، ئىسمائىل، سۇلايمان قاتارلىق ئىسىملارنىڭ ئاياللارغا ئىسىم قىلىپ قويۇپ ئىشلىتىلگەنلىكى ئۇچرىمايدۇ (ئايرىم جايلاردا ئىشلىتىلىدىغان مۇسخان، يەنى مۇساخان دېگەندەك ئاياللار ئىسىملىرىنى ھېسابقا ئالمىغاندا).

2) ئومۇمەن قىلىپ ئېيتقاندا، ھازىرقى زامان ئۇيغۇر كىشى ئىسىملىرىدا، «جان، ئاخۇن، ھاجى، شاھ، غازى، قازى، قارى» قاتارلىقلار قوشۇمچە تەركىب قىلىپ قوللىنىلغاندا، ئاساسەن ئەرلەر ئىسىملىرى بىلەنلا چەكلىنىدۇ. مەسىلەن: تۇرسۇنھاجى، تۇردى ئاخۇن، ئوسمانجان، ئەخمەتشاھ دېگەنلەرگە ئوخشاش (بىراق، بەزى رايونلاردا، مەككە شەھىرىنى ھەج مەزگىلىدە

قاۋاپ قىلىپ كەلگەن ئاياللارمۇ «ھاجى» سۆزىنى ئۆز ئىسمىغا قوشۇمچە تەركىب قىلىدۇ. مەسىلەن: رەيھانگۈلھاجىم، نۇرىم ساھاجى دېگەنلەرگە ئوخشاش).

3) «ئابد، دىن، ئاللا، مۇھەممەت ياكى مەت» سۆزلىرى بىلەن كەلگەن قوش تەركىبلىك ئىسىملار ئادەتتە ئەرلەرگىلا خاس بولىدۇ. مەسىلەن، ئابدىلىم (ئابدۇلھەلىم)، مۇنىرىدىن، ئىنايىتۇللا، مەتقاسىم، مۇھەممەتتوختى دېگەنلەرگە ئوخشاش.

4) «ئابدۇگۈل» دېگەندەك قىسمەن ئىسىملارنى نەزەردىن ساقىت قىلغاندا، ئەرلەر ئىسىملىرىدا، «گۈل، ئاي» دېگەندەك سۆزلەر، شۇنىڭدەك گۈزەللىكنى، خۇسۇسەن چىسىمانىي گۈزەللىكىنى تەسۋىرلەيدىغان سۆزلەر ئىشلىتىلمەيدۇ.

5) كۈچ - قۇدرەتنى نامايان قىلىدىغان ئىسىملار ئومۇمەن ئەرلەرگىلا خاس. مەسىلەن: شىر، ئارسىلان، باتۇر، قەھرىمان، قادىر، قۇدرەت...

6) چاغاتاي ئۇيغۇر تىلى دەۋرىدە، «خان» سۆزى ئومۇمەن ئەرلەر ئىسىملىرىغا، ئۇنىڭ I شەخس ئىگىلىك قوشۇمچەسى بىلەن تۈرلەنگەن شەكلى بولغان «خانىم، خېنىم» سۆزلىرى بولسا، ئاياللار ئىسىملىرىغا قوشۇمچە تەركىب بولغانلىقى مەلۇم. مەسىلەن، يۇنۇسخان، ئابدۇرەشىتخان، قۇتلۇق نىكارخان، نىم، ئاماننىساخېنىم دېگەنلەرگە ئوخشاش. بىراق، ھازىرقى زامان ئۇيغۇر كىشى ئىسىملىرىدا، «خان» سۆزىنىڭ ئۆزىمۇ تەدرىجىي ھالدا ئاياللار ئىسمىغا خاس تەركىب، ھەتتا ئەرلەر ئىسىملىرى بىلەن ئاياللار ئىسمىنى پەرقلىنىدۇرىدىغان مۇھىم بەلگىلەرنىڭ بىرى بولۇپ قالماقتا. ئۆز زامانىسىدا، ھەممىشە ئەرلەر ئىسىملىرىغا قوشۇمچە تەركىب بولغان مەزكۇر «خان» سۆزى ھازىرقى چاغدا پەقەت «دادىخان، بابىخان، ئالتىخان، ئابىخان» دېگەندەك قىسمەن ئەرلەر ئىسىملىرىدىلا ئىشلىتىلىدۇ.

2 - ئايال كىشى ئىسىملىرى

(1) ئۇيغۇر ئايال كىشى ئىسىملىرى ئادەتتە «خان» سۆزىنى ئۆزىگە قوشۇمچە تەركىب قىلىپ كېلىدۇ. بەزى ئىسىملاردا ئۇ ئىسىملەنگۈچىنىڭ ئايال كىشى ئىكەنلىكىنى بىلدۈرىدىغان بىردىنبىر ئامىل ھېسابلىنىدۇ. مەسىلەن: توختىخان، تۇردىخان، تۇرسۇنخان دېگەنلەرگە ئوخشاش.

(2) ئاياللار ئىسىملىرى ئۆزلىرىگە قوشۇمچە تەركىب قىلىپ كەلگەن «گۈل، قىز، ئاي، پاشا» ۋە چاغاتاي ئۇيغۇرچە سىمدەن كەلگەن «ئايال» مەنىسىدىكى «نىسا» سۆزلىرى ئارقىلىقىمۇ ئەرلەر ئىسىملىرىدىن پەرقلىنىدۇ. مەسىلەن: تۇرغۇنپاشا، تۇرسۇنئاي، تۇردىقىز، قەمبەرنىسا، قۇرباننىسا، تۇرنىسا، ئالىنىسا دېگەنلەرگە ئوخشاش.

(3) قەلب، چىراي، تەقى - تۇرق جەھەتتىكى گۈزەللىكىنى بىلدۈرىدىغان سۆزلەر ئومۇمەن ئاياللار ئىسىملىرىدىلا قوللىنىلىدۇ. مەسىلەن: دىلىنۇر، دىليار، نۇرگۈزەل، سەنىۋەر (سە-نۇبەر)، مېھراي، مېھرىگۈل، نۇرجامال، قەددىگۈل، گۈلەندەم (يەنى گۈل ئەندام - خۇش پىچىم، غۇنچە بوي) دېگەنلەرگە ئوخشاش.

(4) ئاياللار ئىسىملىرى چاغاتاي ئۇيغۇر تىلىدىن كەلگەن ئايال سىغا بەلگىسى «ئەر / - يە» نى ئۆزلىرىگە قوشۇپ كېلىش بىلەنمۇ ئەرلەر ئىسىملىرىدىن پەرقلىنىدۇ. مەسىلەن:

ئاياللار	ئەرلەر
ئابدە	ئابىت (يەنى ئابد)
كەرىمە	كېرىم (كەرىم)
رەھىمە، رەخمە	رېھىم (رەھىم، رەخم)
ھەمىدە، ھىمىدە	ھىمىت (ھەمىد)
ھەلىمە، ھېلىمە	ھېلىم (ھەلىم)
ھەكىمە	ھېكىم (ھەكىم)

لېتىپ (لەتىق)	لېتىپە، لەتىپە (لەتىپىخان)
شېرىپ (شەرىق)	شەرىپە
قارى	قارىيە
شەۋقى	شەۋقىيە

6. ئۇيغۇرلاردا كىشى ئىسىملىرىنى ئاتاش ئادىتى ۋە ئۇنىڭدىن كېلىپ چىققان خاس ئالاھىدىلىكلىرى

ئۇيغۇرلاردا، كىشىلەرنىڭ ئۆز ئىسمى ئالدىدا، دادىسىنىڭ ئىسمى كەينىدە ئاتىلىدۇ. بۇ — رەسمىي سورۇنلاردا (مەسىلەن: ئەنگە ئېلىش، يوقلىما قىلىش، جەۋەل تولدۇرۇش قاتارلىقلار)، شۇنداقلا زۆرۈرىيەت بولغاندا قوللىنىلىدىغان ئاتاش، يەنى رەسمىيەتلىك ئاتاش بولۇپ ھېسابلىنىدۇ. بىراق كىشى ئىسىملىرى ئادەتتىكى سورۇنلاردا ئىختىيارىي ئاتاپ قوللىنىلىدىغاندا، ھامان يەككە، يەنى ئۆز ئىسىملا ئاتىلىپ ئىشلىتىلىدۇ. ئۇيغۇرلاردا كىشى ئىسىملىرىنى ئىختىيارىي ھالدا يەككە ئاتاشتا مۇئەييەن ئادەت بار. ئۇيغۇرلارنىڭ ئۆز كىشى ئىسمىمىزنى ئاتاش ئادىتىنى يىغىنچاقلاپ مۇنداق بەش تەرەپتىن چۈشەندۈرۈشكە بولىدۇ.

بىرىنچى، توغرىدىن توغرا ئاتاش ياكى تۈز ئاتاش. بۇ خىل ئاتاش كۆپىنچە مۇناسىۋىتى يېقىن بولغان تەڭ بويلۇقلار ئارىسىدا ئىشلىتىلىدۇ. تۈز ئاتاش دېگىنىمىز ئەمەلىيەتتە ئۇيغۇر كىشى ئىسىملىرىنىڭ قوشۇمچىسىز (يەنى ئۆلۈك) شەكلى ھېسابلىنىدۇ. مەسىلەن: ئەخمەت، سەمەت، تۇردى...

ئۇنىڭدىن باشقا، ئوتتۇرىدا ياش پەرقى مەۋجۇت بولسىمۇ، بىر — بىرىنى ئۆز ۋە يېقىن كۆرۈش مۇھىتى ۋە شەرتى ھازىرلانغان ئەھۋالدىكى كىشىلەرمۇ بىر — بىرىنىڭ ئىسىملىرىنى تەكەللۇپسىز، تۈز ئاتاپ قوللىنىدۇ.

ئىككىنچى، ھۆرمەتلەپ ئاتاش. بۇ خىل ئاتاش ئادەتتە

ئۇرئارا ياش پەرقى بار كىشىلەر ئارىسىدا قوللىنىلىدۇ. ئۇيغۇرلاردا، خۇسۇسەن ناتونۇش كىشىلەر ئوتتۇرىسىدا ھە دەپ گەندىلا بىر - بىرىنىڭ ئىسمىنى توغرىدىن توغرا ئاتاش ئادىتى يوق. كىچىك ياشلىقلار چوڭ ياشلىقلارنىڭ ئىسمىنى ئاتا-تاشقا توغرا كەلگەندە، ئۆزلىرىنىڭ چوڭلارغا بولغان ھۆرمەت ھېسسىياتى ۋە ئەدەب تۇيغۇسىنى بىلدۈرۈش ئۈچۈن قارشى تەرەپ ئىسىملىرىنىڭ ئاخىرىغا جىنس ئايرىمىسىغا قاراپ، «ئاكا، ئاخۇن، ھەدە، ئاچا، ئايلا، تاغا، دادا، چوڭ دادا، ئانا، چوڭ ئانا» سۆزلىرىنى قوشۇپ ئاتايدۇ. مەسىلەن: تۇرسۇن ئاكا (تۇرسۇنكا)، تۇرسۇن ئاخۇن (تۇسۇنخۇن)، تۇرسۇن ئاخۇن ئاكا (تۇسۇنخۇنكا)، سەلىمە ئاچا (سەلىماچا)، سەلىمە ھەدە (سەلىمەدە)، سەلىمە ئايلا (سەلىمايلا)... دېگەنلەرگە ئوخشاش. چوڭ ياشلىقلار كىچىك ياشلىقلارنىڭ ئىسمىنى ئاتىغاندا، ئۆزلىرىنىڭ كىچىك ياشلىقلارغا بولغان ئىززىتىنى ۋە ئەدەب تۇيغۇسىنى بىلدۈرۈش ئۈچۈن قارشى تەرەپ ئىسمىنىڭ ئاخىرىغا جىنس ئايرىمىسىغا قاراپ «جان، ئۇكا، ئىنى، ئۇكام، ئىنىم، گۈل، سىڭلىم، بالام، قىزىم» سۆزلىرىنى قوشۇپ ئاتايدۇ.

ئۇنىڭدىن باشقا، «جان، خان» سۆزلىرىمۇ ھۆرمەتلەش ۋە ئىززەتلەش يۈزىدىن ئىسىملارنىڭ ئاخىرىغا قوشۇپ ئېيىتىلىدۇ. بىراق، كىچىكلەر چوڭلارنى ھۆرمەتلەپ «جان، خان» بىلەن ئاتاشقا توغرا كەلگەندە، ئادەتتە مەزكۇر «جان، خان» نىڭ كەينىگە يەنە «ئاكا / ئاچا، ھەدە» سۆزلىرى قوشۇلىدۇ. مەسىلەن: تۇرسۇنجان ئاكا (تۇرسۇنجانكا)، سەلىمەخان ئاچا، سەلىمەخان ھەدە (يېزىقتا)، سەلىمەخاچا، سەلىمەخانىدە (ئېيىتىمىزدا) دېگەنلەرگە ئوخشاش.

ھازىرقى چاغدا، «جان، ئاخۇن، خان، گۈل» قاتارلىق سۆزلەرنى ھۆرمەت - ئىززەت يۈزىدىن ئىسىملارنىڭ ئاخىرىغا

قوشۇپ ئاتاش تۈرلۈك رايون ۋە تۈرلۈك مۇھىتتا پەرقلىق ئىشلىتىلىۋاتقانلىقىمۇ مەلۇم. ئالايلۇق، خېلى كۆپ رايونلاردا، خۇسۇسەن شەھەرلەردە «ئاخۇن» سۆزى چوڭ ياشلىقلارنىڭ كىچىك بالىلارنى ئاتىشىدا ئىشلىتىلمەيدۇ (يەنى بۇ ھالدا، «جان» سۆزىنى قوشۇپ ئاتاش ئومۇمىيىراق). بەزى رايونلاردا (مەسىلەن، ئاقسۇدا) «گۈل» سۆزى «بېشىدا تاز چاقىسى بار» دېگەن ئۇقۇمغىمۇ ئىما قىلىدىغان ئاتالغۇ بولغاچقا، ئادەتتە كىچىك قىزلارنىڭ ئىسمى ئاخىرىغىمۇ «خان» سۆزى قوشۇلۇپ ئىززەتلەش تۇيغۇسى ئىپادىلىنىدۇ. مۇتلەق كۆپچىلىك رايونلاردا، خۇسۇسەن شەھەرلەردە، قىزلارنىڭ ئىسمى ئاخىرىغا «خان» قوشۇلمايدۇ، بەلكى «قىز» ياكى «گۈل» سۆزى قوشۇلۇپ ئىززەتلىنىدۇ. ياشتا چوڭ (كەم دېگەندىمۇ ئۆيلۈك - ئوچاقلىق بولغان) ياكى ياشانغان ئاياللارنىڭ ئىسمى ئاخىرىغا بولسا، «خان» سۆزى قوشۇلۇپ ھۈرمەت مەنىسىنى بىلدۈرىدۇ. ئۇنىڭدىن باشقا، ئىسىملارنىڭ ئاخىرىغا ئىسىملەنگۈچى شۇغۇللىنىۋاتقان كەسپ، ھۈنەر نامىنى ياكى شۇ شەخس ئېرىشكەن ئۇنۋان ۋە شۇ ئاساستىكى شەرەپ ناملىرىنى قوشۇپ ئاتاشمۇ ھۈرمەتلەپ ئاتاش كاتېگورىيىسىگە كىرىدۇ. بۇ خىل ئاتاش ئادەتتە ياش پەرقىنى شەرت قىلمايدۇ. مەسىلەن، ئەخمەت مۇئەللىم، قادىر دوختۇر، توختى تۆمۈرچى، سەلىمە ئىنىزىپەر، دىلدار دىكتور دېگەنلەرگە ئوخشاش. مۇنداق ناملارنىڭ بەزىلىرى ئىسىملارنىڭ ئالدىغا قوشۇلۇپ كېلىدىغان ئادەتمۇ بار. مەسىلەن، شائىر لۇتپۇللا، رەسسام ئابدۇكېرىم، يازغۇچى ئەخەت، كومپوزىتور ئوبۇلھاشىم، پروفېسسور خەمىت دېگەنلەرگە ئوخشاش.

زىيالىيلار تەبىقىسىگە خاس كىشىلەر ئادەتتە ھۈرمەتلىك ئىپادىلەر ئاتالسا، ئىسمىنىڭ كەينىگە «ئەپەندى، ئەپەندىم، خانىم» سۆزلىرىمۇ قوشۇلۇپ ئېيتىلىدۇ.

ئۇيغۇرلاردا، «ئۇستا // ئۇستام» سۆزىنى ھۈرمەت مەنىسىدە ئىسىملارغا قوشۇپ ئاتاش ئادەتتە قول ھۈندىرى بىلەن شۇغۇللانغۇچىلارنى كۆرسىتىش دائىرىسىدىلا چەكلىنىدۇ، ھۈرمەتلىدىم دەپ كۆرگەنلا ئادەمنى «ئۇستام» دەپ ئاتاش ئادىتى يوق.

ئۈچىنچى، ئەركىلىتىپ ئاتاش. بۇ ئاساسەن چوڭ ياشتىكىلەرنىڭ كىچىك ياشتىكىلەرنى، خۇسۇسەن بالىلارنى ئەزىز-لەپ ئاتىشى بولۇپ، بۇنىڭغا يەنە ئامراقلىق، ئەركىلىتىش ۋە يېقىن كۆرۈش تۇيغۇسى مۇجەسسەملەنگەن بولىدۇ. ئەركىلىتىپ ئاتىغاندا، ئادەتتە ئىسىملارنىڭ ئاخىرىغا «-ئەم // -ئۇم // -ئىم // -ىم» شەكلىدىكى بىرىنچى شەخس ئىگىلىك (تەۋەلىك) قوشۇمچىسى قوشۇلىدۇ. مەسىلەن:

ئەركىلەتمە شەكلى	ئەسلى ئىسىم
ئابدۇللام	ئابدۇللا
سەيدۇللام	سەيدۇللا
ھېيتەم	ھېيت
ئەخەتەم — ئەختەم	ئەخەت
قادىرەم، قادىرىم	قادىر
ياسىنەم، ياسىنىم	ياسىن
ئامىنەم	ئامىنە
خەلىپەم، خەلىپەم	خەلىپە (ئەسلى «خەدىپە»)
پاتەم	پاتە («فاتىمە» — ئاچقۇچى)
غۇنچەم	غۇنچە

تۆتىنچى، سەتلەپ ئاتاش، سەتلەش، چۈشۈرۈش، كۆزگە ئىلماسلىق ياكى ياراتماسلىق قاتارلىق تۇيغۇلارنى ئۆز ئىچىگە ئالدىغان بۇ خىل ئاتاش ئادەتتە ياش پەرقى ۋە جىنس ئايرىمىسىنى شەرت قىلمايدۇ. سەتلەپ ئاتىغاندا، ئومۇمەن ئىسىملارنىڭ ئاخىرىغا «- ئاق // - ئەق // - ئەك // -ئوق //

- ك « شەكلىدىكى قوشۇمچە ياكى » - ئەش // - ئۇش //
 - ئش // - ش « شەكلىدىكى قوشۇمچە قوشۇلىدۇ. مەسىلەن:

<u>سەتلىمە شەكلى</u>	<u>ئەسلى ئىسىم</u>
تۇراق، تۇرەك، تۇرەش	تۇر
نۇراق، نۇرەك، نۇرەش	نۇر
تۇرداق، تۇردەك، تۇردەش، تۇردۇش، تۇردىش	تۇردى
موللاق، موللەك، موللەش	مولا
مۇساق	مۇسا
خوجاق، خوجەك، خوجەش	خوجا
پاتەك، پاتەش	پاتە
سارەك، سارەش	سارە
پاتىمەك، پاتىمەش	پاتىمە

بەشىنچى، قىسقارتىپ ئاتاش. كۆپ ئەسىرلىك ئىستېمال ئەمەلىيىتى ئارقىلىق، ئۇيغۇرلاردا تەلەپپۇزغا بىئەپ كېلىدىغان، ھازىر جاۋابلىققا يارىمايدىغان كۆپ تەركىبلىك ۋە قوش تەركىبلىك ئىسىملارنى قىسقارتىپ بىر تەركىبلىك قىلىپ ئاتاشتەك بىر خىل خاس ئادەت شەكىللەنگەن. بۇ خىل قىسقارتىپ ئاتاش ئادىتى نەتىجىسىدە، ئەسلىدىكى بىر ئىسىم بىرقانچىگە بۆلۈنۈپ، مۇئەييەن شارائىتتا ئايرىم - ئايرىم كىشى ئىسىملىرى بولۇپمۇ خىزمەت قىلغان. مەسىلەن:

<u>قىسقارتما شەكىللىرى</u>	<u>ئەسلىدىكى ئىسىم</u>
ئەبەيدۇل، ئەبەي	ئەبەيدۇللا
ئابدۇل	ئابدۇللا
سەيپۇل	سەيپۇللا
رۇسۇل	ئابدۇرۇسۇل
سوپۇر	ئابدۇسوپۇر

كېرىم	ئابدۇكېرىم
ئوبۇل، قاسىم	ئەبۇلقاسىم
ھەمدۇل	ھەمدۇللا
سەيدۇل	سەيدۇللا

يۇقىرىقىدەك ئاتاش ئادەتلىرى كۆپ ئەسىرلىك ئىستېمال ئەمەلىيىتى جەريانىدا، ئۇيغۇر كىشى ئىسىملىرىنىڭ سوستاۋىدا بەزى خاس ئالاھىدىلىكلەرنىمۇ شەكىللەندۈرگەن. ئۇلارنىڭ مۇھىملىرى دەپ تۆۋەندىكىلەرنى كۆرسىتىش مۇمكىن.

(1) ھۆرمەتلەپ ئاتاش ئادىتى ئاز بولمىغان بىر تەركىبلىك ئىسىملارنى تەدرىجىي ھالدا قوش تەركىبلىك ئىسىملارغا ئايلاندۇرۇۋەتكەن. مەسىلەن:

<u>كېيىن</u>	<u>ئەسلىدە</u>
مۇھەممەتجان	مۇھەممەت
ئوسمانجان	ئوسمان
قەمەرگۈل، قەمەرنىسا	قەمەر
نورۇزاخۇن (نورۇزئاخۇن)	نورۇز
سارىخان، سارىگۈل	سارە
زەيتۇنگۈل، زەيتۇنئاي	زەيتۇن

(2) ئەركىنلىك ئاتاش ئادىتى تۈپەيلىدىن، ئەسلىدىكى بىر تەركىبلىك ئىسىملارغا ئەركىنلىك قوشۇمچىسىنىڭ قوشۇلۇشى بىلەن ھاسىل بولۇپ قېتىپ قالغان بىر قىسىم قاتنا كىشى ئىسىملىرى مەيدانغا كەلگەن. مەسىلەن، غۇنچەم، نۇرۇم، ھېيتەم، ئەختەم، ئايىم، سىيىتەم، پاتەم دېگەنلەرگە ئوخشاش.

(3) سەتلەپ ئاتاش ئادىتى تۈپەيلىدىن ھاسىل بولغان خېلى بىر بۆلەك كىشى ئىسىملىرى ئۇزاق جاھانلىق ئىستېمال ئەمەلىيىتى جەريانىدا بارا - بارا ئۆزىدىكى سەتلەش مەنىسىنى يوقاتقان ياكى كىشىلەر تەرىپىدىن خۇسۇسەن ئوچۇق

كۆڭۈل، چاقچاقچى، قوپال، سۆزگە قاش - كىرىپك چىقىرىپ تەكەللۇپ قىلىشنى بەك ياقتۇرۇپ كەتمەيدىغان يېزا خەلقى تەرىپىدىن قوبۇل قىلىنغان. نەتىجىدە، بۇ خىل ئىسىملار خۇددى ئىسىملارنىڭ ئەركىلەتمە شەكلىگە ئوخشاشلا ئىشلىتىلىپ ۋېرىدىغان بولۇپ كەتكەن. مەسىلەن، ئوسمان موللەك، غوجەك خۇدابەردى، تۇراق داۋۇت، ئەمەت نۇراق دېگەنلەرگە ئوخشاش.

4) قىسقارتىپ ئاتاش ئادىتى سەۋەبىدىن، بىر قاراش قىلا ئېتىمولوگىيىسىنى كۆرسىتىپ بېرىش قىيىن بولغان بىر بۆلەك كىشى ئىسىملىرى شەكىللىنىپ، كىشىلەر ئىستېمالغا سېلىپ كەتكەن. مەسىلەن، سېتى («سېتىۋالدى» دېگەن ئىسىم دىن كەلگەن بولۇشى مۇمكىن)، ئوبۇل («ئەبۇلھەسەن — ھەسەننىڭ دادىسى؛ ئەبۇلقاسىم — قاسىمنىڭ دادىسى» دېگەندەك ئىسىملارنى قىسقارتىپ ئاتاشتىن شەكىللىنىپ قالغان)، زىياۋۇل («زىياۋۇللا، زىياۋۇللا، زىياۋۇلھەق — ئالانىڭ نىۋرى» دېگەن ئىسىملارنىڭ قىسقارتىلمىسى)، نۇرمەت («نۇرى مۇھەممەد» نىڭ قىسقارتما شەكلى) دېگەنلەرگە ئوخشاش.

5) ئۇيغۇرلارنىڭ كىشى ئىسىملىرىنى ئاتاشتىكى ئۆزىگە خاس ئادەتلىرى ھازىرقى زامان ئۇيغۇر كىشى ئىسىملىرىنىڭ سوتتاۋىدا ھەم كىشى ئىسىملىرىنىڭ ئاساسىي گەۋدىسى بولۇپ كېلەلەيدىغان، ھەم كىشى ئىسىملىرىنىڭ ھۆرمەت - ئىززەت شەكلىنى ھاسىل قىلىش ۋەزىپىسىنى ئۆتەيدىغان، يەنە شۇنداقلا كىشى ئىسىملىرىنىڭ ئاخىرىغا قوشۇلۇپ باشقا يېڭى بىر ئىسىم ياساش رولىنىمۇ ئوينايدىغان كۆپ ۋەزىپىلىك تەركىبلىرىنى شەكىللەندۈرگەن. ھازىرقى زامان ئۇيغۇر كىشى ئىسىملىرىدىكى بۇ خىل كۆپ ۋەزىپىلىك تەركىبلىرىنىڭ مۇھىملىرى دەپ «ئاخۇن، جان، ھاجى، خان، قىز، نىسا، گۈل» سۆزلىرىنى كۆرسىتىش مۇمكىن. ئالايلۇق:

① ئەر كىشىلەرنى ھۈرمەتلەپ ئاتاشتا قوللىنىلىدىغان «ئاخۇن، ھاجى، جان» سۆزلىرى، كېيىنچە مۇستەقىل ھالدىلا ئەر كىشى ئىسىملىرىنىڭ ئۆزى ياكى ئاساسىي گەۋدىسى قىلىپ مۇئەسسەسەلىنىدىغان بولغان. مەسىلەن، ھاجى ياقۇپ، ھاجى ئەخمەت، ھاجى نۇر ھاجى (ئاستى سىزىلغانلار ئىسىملەنگۈچىدىكىنىڭ ئۆز ئىسمى)، ئاخۇنباي، ئاخۇنھاجى، جانباي، جاناخۇن (يەنى جان ئاخۇن) دېگەنلەرگە ئوخشاش. قىز - ئاياللارنى ھۈرمەتلەپ ئاتاشتا ئىشلىتىلىدىغان «خان، قىز، گۈل، نىسا» سۆزلىرى بولسا، قىز - ئاياللار ئىسمىنىڭ ئاساسىي گەۋدىسى قىلىپ ئىشلىتىلىدىغانمۇ بولغان. مەسىلەن: خانگۈل، خانقىز، گۈلخان، گۈلقىز، نىساخان، نىساگۈل دېگەنلەرگە ئوخشاش.

② «ئاخۇن، جان، ھاجى» سۆزلىرىنىڭ ئەمەلىي ئىستېمالىدا، خۇسۇسەن يېزىق تىلى ئىستېمالىدا يېڭىدىن ئەر كىشى ئىسىملىرىنى ياسايدىغان قوشۇمچە بولۇپ خىزمەت قىلغانلىقى كۆرۈلىدۇ. مەسىلەن:

<u>ئەسلى ئىسىم</u>	<u>ياسالما ئىسىملار</u>
ئېلى	ئېلىجان، ئېلاخۇن (ئېلى ئاخۇن)
مۇھەممەت	مۇھەممەتجان، مەمتاخۇن (مۇ-ھەممەت ئاخۇن)
ئوسمان	ئوسمانجان، ئوسمىناجى (ئوسمان ھاجى)

روشەنكى، يېزىق تىلى ئىستېمالىدا، يۇقىرىدىكى «ئېلىجان، ئېلاخۇن» لارنى «ئېلى» دېگەن ئىسىم بىلەن، «ئوسمانجان، ئوسمىناجى» دېگەنلەرنى بولسا، «ئوسمان» دېگەن ئىسىم بىلەن بىر ئىسىم دېيىشكە بولمايدۇ. چۈنكى، ئۇلار ئەمەلىيەتتە «جان، ئاخۇن، ھاجى» قوشۇمچىلىرى ئارقىلىق بىر - بىر دىن پەرقلىنىپ تۇرىدىغان ئايرىم - ئايرىم ئىسىملار بولۇپ

ئۆزلىشىپ كەتكەچكە، بىرى يەنە بىرىگە بەدەل قىلىنسا، ئىسىم ئىگىسى نارازى بولىدۇ، قوشۇلمايدۇ، ئېتىراپ قىلمايدۇ، ئەلۋەتتە.

خۇددى شۇنىڭغا ئوخشاشلا، «گۈل، نىسا، قىز، خان» سۆزلىرىنىڭ ئايال ئىسىملىرىنى ياسىغۇچى قوشۇمچە بولۇپ خىزمەت قىلىۋاتقانلىقىمۇ ئېنىق. ئالايلىق، «تۇر، نۇر، تۇردى، تۇرسۇن، توختى، نىياز» قاتارلىق ئىسىملار ئادەتتە ئەرلەرگە قويۇلىدۇ. بىراق، مەزكۇر ئىسىملارغا ئاشۇ «خان، گۈل، قىز، نىسا» سۆزلىرى قوشۇلسا، ئۇلار خوتۇن - قىزلار ئىسىملىرىغا ئايلىنىدۇ. مەسىلەن: تۇرخان (تۇخان)، تۇر قىز (تۇقىز) تۇر-نىسا (تۇنىسا)، نۇرگۈل، نۇرخان (نۇخان)، تۇردىخان، تۇرسۇنخان، تۇرسۇنگۈل، توختىخان، توختىقىز، نىيازگۈل، نىيازخان دېگەنلەرگە ئوخشاش.

«ئاخۇن، جان» سۆزلىرى ئېغىز تىلىدا ھەرقانداق ئەر كىشىنىڭ ئىسمى ئاخىرىغا قوشۇپ ئېيتىلىۋېرىدۇ. خۇددى شۇنىڭغا ئوخشاشلا «خان، قىز، نىسا، گۈل» سۆزلىرىمۇ ئېغىز تىلىدا (ياش پەرقىگە قاراپ) خوتۇن - قىزلار ئىسىملىرىنىڭ ئاخىرىغا قوشۇلۇپ ئېيتىلسا بولىدۇ. بۇ ھالدا بۇلار پەقەت ھۈرمەت، ئىززەت، ئەدەب مەنىسىنى بىلدۈرىدۇ، خالاس. قىسقىسى، ئۇيغۇرلارنىڭ كىشى ئىسىملىرىنى يەككە ئاتىد، شىدا چوڭغا ھۈرمەت، كىچىككە ئىززەت، دوستقا مۇھەببەت، رەقىبكە نەپرەت تۇيغۇسى ئومۇمەن ئېنىق ئىپادىلىنىدۇ. ئۇيغۇرلاردىكى مۇشۇ خىل كىشى ئىسىملىرىنى يەككە ئىشلەتكەندە، ئىسىملەنگۈچىگە بولغان ھېس - تۇيغۇسىنى قوشۇپ ئاتاش ئادەتتىكى ئاخىرىغا كېلىپ، كىشى ئىسىملىرىنىڭ قۇرۇلما تەركىبىدە يۇقىرىدا كۆرسىتىپ ئۆتكىنىمىزدەك خاس ئۆزگىچىلىكلەرنى شەكىللەندۈرگەن.

7. ئۇيغۇرلاردا تەخەللۇس، لەقەم ۋە فامىلە قوللىنىش

مەسىلىسى

(1) تەخەللۇس

«تەخەللۇس» چاغاتاي ئۇيغۇر تىلى دەۋرىدە ئەرەبچىدىن كىرىپ ئۆزلەشكەن سۆز بولۇپ، ئۇ شۇ دەۋردە ئىشلىتىلگەن «لەقەب، مۇلقەب» دېگەن سۆزلەر بىلەن بىرگە كىشىلەرنىڭ، خۇسۇسەن قەلەمكەشلەرنىڭ، زىيالىيلارنىڭ ئۆز ئىسمى - فامىلىسىدىن باشقا قويۇۋالغان قەلەم ئىسمىنى كۆرسىتىدىغان ئال-تالغۇ بولۇپ خىزمەت قىلغان. شۇڭا، ئەلىشىر ناۋائى بەزى ئەسەرلىرىدە ئۆزىنى «ئەلىشىرۇلمۇتەخەللۇس بىننەۋائى (يەنى ناۋائى تەخەللۇسلۇق ئەلىشىر)» دەپ ئاتىسا («مەھبۇلقۇلۇب»)، يەنە بەزى ئەسەرلىرىدە «ئەلىشىرۇلمۇلقەب بىننەۋائى (ناۋائى لەقەبلىك ئەلىشىر)» دەپ ئاتايدۇ («مۇھاكەمە تۇللۇغە تەيىن»). ھېلىمۇ زىيالىيلار تىلىدا «تەخەللۇسى» دېگەن سۆزنى «ئەدە-بىي لەقىمى» دەپ ئىشلىتىش ئادىتى بار.

ئىزدىنىپ قارايدىغان بولساق، قەدىمدىن تارتىپ ھازىر-غىچە ئۇيغۇرلار ئارىسىدا ئىشلىتىلىپ كېلىۋاتقان تەخەللۇسلار ئومۇمەن قىلغاندا، تۆۋەندىكىدەك سۆزلەردىن تەشكىل تاپقانلىقىنى بايقايمىز:

بىرىنچى، ئىسىم سۆزلەردىن قويۇلغان تەخەللۇسلار. مەسىلەن، تەۋفىق (غالىبىيەت، مۇۋەپپەقىيەت)، قەلەندەر، گۇمىنام، مەشرەپ، قاينام ئۆركىشى، باغراش، كروران، زۇلپىقار دېگەنلەرگە ئوخشاش.

ئىككىنچى، سۈپەت سۆزلەردىن قويۇلغان تەخەللۇسلار. مەسىلەن، لۇتقى (مەرھەمەتلىك)، سەبۇرى (سەبىرلىك)، تەجەللى (جۇلالىق)، سۈزۈك، يارقىن، شەۋقى (تەشنا بولغان)،

ساباھى (سەھەرچى)، ئۆتكۈر دېگەنلەرگە ئوخشاش. ئۈچىنچى، سۆز ئاخىرىغا «ئى» قوشۇمچىسىنى قوشۇش ئارقىلىق سۈپەتلەشتۈرۈلگەن يەر - جاي ناملىرىدىن قويۇلغان تەخەللۇسلار. مەسىلەن، كاشغەرى (قەشقەرلىق)، فارابى (فابابىلىق)، خارەزمى (خارەزملىك)، خوتەنى (خوتەنلىك)، يېڭى سارى (يېڭىسارلىق)، ياركەندى (يەركەنلىك)، لەمچىنى (لەمچىنلىك)، سايرامى (سايراملىق)، ئارتۇجى (ئاتۇشلۇق).

تۆتىنچى، سۈپەت ياكى سۈپەتداش سۆزلەرنىڭ ئاخىرىغا «ئى» قوشۇمچىسىنى قوشۇش بىلەن ھاسىل قىلىنغان تەخەللۇسلار. مەسىلەن، زەلىلى، جەلىلى، غەربى، كاتىبى، كەرىمى، ئەزىزى دېگەنلەرگە ئوخشاش. مەزكۇر سۆزلەرنىڭ «ئى» سىز شەكىللىرىنىڭ ئۆزى ئەسلىدە سۈپەت ياكى سۈپەتداش سۆزلەر بولۇپ، مەنىسى ئايرىم - ئايرىم ھالدا «ھەممىدىن تۆۋەن تۇرىدىغان، ئۇلۇغ، غېرىب، يازغۇچى، كارامەتلىك، ئەزىز» دېگەن بولىدۇ.

ئەزەلدىن تارتىپ ھازىرغىچە، تەخەللۇس قوللىنىش گويا زىيالىيلار تەبىقىسىگىلا خاس ئالاھىدە ئىمتىياز بولۇپ كەلگەن بولۇپ، ئاۋام خەلقلەر ئارىسىدا ئومۇملىشىلمىغان. بۇ، بىر تەرەپتىن كەڭ پۇقرالارنىڭ تەخەللۇس قويۇشقا ھاجىتى چۈشەلمىگەنلىكىنى چۈشەندۈرسە، يەنە بىر تەرەپتىن تەخەللۇسنىڭ تەرەققىي قىلىپ «فامىلە» دەرىجىسىگە كۆتۈرۈلەلمىگەنلىكىنى دەلىللەيدۇ.

(2) لەقەم

«لەقەم» سۆزى چاغاتاي ئۇيغۇر تىلىدىكى «لەقەب» ئالغۇسىنىڭ جانلىق تىلدا فونېتىكىلىق ئۆزگىرىش قىلىپ ئۆزلەشكەن شەكلى بولۇپ، ھازىرقى زامان ئۇيغۇر ئەدەبىي تىلى ئۇنى جانلىق تىلدىن قوبۇل قىلغان. مەزكۇر ئاتالغۇ ھازىر خەنزۇ تىلىدىكى «绰号, 外号» سۆزلىرىگە بەدەل

قىلىپ ئىشلىتىلمەكتە.

«لەقەم» مۇ، «تەخەللۇس» مۇ ئوخشاشلا كىشىلەرگە ئۆز ئىسىم - فامىلىسىدىن باشقا قويۇلغان ئىككىنچى بىر ئاتنى كۆرسىتىدۇ. بۇ - مەزكۇر ئىككى ئاتالغۇنىڭ تۈپكى ئۇقۇم جەھەتتىكى ئورتاقلىقى. ئەمما، «تەخەللۇس» خاس زىيالىيلارنىڭ، خۇسۇسەن قەلەمكەشلەرنىڭ «قەلەم ئىسمى» (笔名) نى كۆرسىتىدۇ؛ «لەقەم» بولسا، ھەرقانداق ئادەمنىڭ (مەيلى ئۇ زىيالىي بولسۇن ياكى دېھقان) ئۆز ئىسىم - فامىلىسىدىن باشقا قويۇلغان نامىنى كۆرسىتىدۇ. بۇ - ئۇلارنىڭ كونكرېت ئۇقۇم جەھەتتىكى پەرقى. «تەخەللۇس» ئاشۇ تەخەللۇس ئىگىسىنىڭ ئۆزى تەرىپىدىن قويۇلغان بولىدۇ. «لەقەم» بولسا، ئادەتتە باشقا كىشىلەر تەرىپىدىن قويۇلغان بولىدۇ. ئۇنىڭدىن باشقا، «لەقەم» ئۆزىنىڭ ئاممىۋى ئاساسىنىڭ كەڭ، ئۇقۇمچانلىقىنىڭ كونكرېت ۋە جانلىق بولۇشى بىلەنمۇ «تەخەللۇس» تىن پەرقلىنىدۇ.

ئۇيغۇرلار ئىشلىتىپ كېلىۋاتقان لەقەملەرنى مەنە دائىرىسى بويىچە تۆۋەندىكىدەك بىرقانچە تۈرگە بۆلۈش مۇمكىن:

(1) شۇغۇللىنىۋاتقان ھۈنەر - كەسپىنىڭ نامىنى شۇ كىشىنىڭ ئىسمى بىلەن بىرگە ئاتاش نەتىجىسىدە شەكىللەنگەن لەقەملەر. مەسىلەن:

قاسساپ، باققال، تۆمۈرچى، ياغاچچى، ناۋاي (نانۋاي)، مانتىپەز، ھارۋىكەش، كارۋان (ياكى كارۋانچى)، بۆكۈن (ياكى بۆكەن) - كۈنپەنەزىرە - نۇزەت ئىشلىرىدا گۆش قاتارلىق نەرسىلەرنى تەقسىملىگۈچى).

(2) كىشىلەرنىڭ چىراي شەكلى، تەقى - تۇرقى، بەدەن ئەزالىرىدىكى دەرھال كۆزگە تاشلىنىپ تۇرىدىغان ئالاھىدىلىكى قاتارلىقلارغا قاراپ قويۇلغان لەقەملەر. مەسىلەن:

قارا، سېرىق، ساقال، بۇرۇت، كوسا، قاراقاش، ئۇزۇن

(ياكى ئۇزۇن تۇرا)، توقماق (ياكى كالتەك — پاكار مەنسىدە)،
بۇرۇن (بۇرنى يوغان مەنسىدە).

3) كىشىلەرنىڭ مەجەز — خاراكتېرىگە قاراپ قويۇلغان
لەقەملەر. مەسىلەن:

سەپرا، قىزىلمۇچ (ئاچچىقى يامان مەنسىدە)، ياۋاش،
ئالدىراڭغۇ، ئېغىر، مۆرىمەس، كاسكاس، مەس — مەس...

4) يەر — جاي ناملىرىدىن ئېلىپ قويۇلغان لەقەملەر.
بۇنىڭدا ئادەتتە بىر يۇرتقا باشقا يۇرتتىن كېلىپ ئولتۇراقلىق
شىپ قالغانلار بولسا، ئۇلارغا ئاشۇ كەلگەن ئەسلى يۇرتىنىڭ
نامىنى لەقەم قىلىپ قويۇش ئەھۋالى كۆپرەك ئۇچرايدۇ.
مەسىلەن:

روزى خوتەن، مۇھەممەت يەركەن، ئوسمان ئوپال، ماناپ

دولان...

5) ھايۋان ياكى ئۇچار قاناتلار ناملىرىدىن ئېلىپ قو-
يۇلغان لەقەملەر. بۇ خىل لەقەملەر ئارقىلىق ئادەتتە لەقەملەن-
گۈچىنىڭ ئاشۇ ھايۋان ياكى ئۇچار قاناتقا ئوخشىشىپ كېتىدى-
غان بەلگىلىك بىر خۇسۇسىيىتى، مۇئەييەن ئالاھىدىلىكى مۇبا-
لىغىلىك ھالدا ئىسما قىلىنىدۇ. مەسىلەن:

ئەخەت بۆرە، مۇسا يولۋاس، سەمەت موزاي، قادىر توش-
قان، تۇردى پاشا، ئاينۇر ۋىتۋىلداق، ماينۇر تورغاي، تۇرسۇن
قۇشقاچ، توختى توخۇ، مەمتىمىن قاغا، ۋاھىتجان تۆگە، كامال
كالا، غېنى تۈلكە...

ئۇنىڭدىن باشقا، پۈتكۈل بىر نەسەبىنى كۆرسىتىش مەق-
سىتىدە، لەقەملەرنىڭ ئاخىرىغا كۆپلۈك قوشۇمچىسى «لار» //
لەر» نى قوشۇپ ئاتاشمۇ بىرقەدەر ئاممىۋى ئاساسقا ئىگە ئاد-
دەت. مەسىلەن:

كۆچەكلەر، كەنجەكلەر، دۆرەنلەر (يەنى دەۋر سۈرگەن
لەر)، بۆكەنلەر... ئۇيغۇرلاردا، بىر ئادەم ياكى بىر نەسەب

كۈنكەرت بىر لەقەم بىلەن ئاتالغاندىن باشقا، بىر رايون، پۈتكۈل بىر يۇرت خەلقى ئورتاق بىر لەقەم بىلەن ئاتىلىدۇ خان ئەھۋالمۇ بار. مەسىلەن:

تارانچىلار، كاۋىلار، جاھىللار، چوماقچىلار...
ئۇيغۇرلاردا، «لەقەمنى خىزىر ئەلەيھىسسالام قويدۇ» دەيدىغان بىر گەپ بار. بۇ سۆزدىن بىر ئادەمگە قويۇلغان لەقەم ئاشۇ لەقەملەنگۈچىنىڭ تەقى - تۇرقى، مىجەز - خۇلقى، تىپىك ئالاھىدىلىكىنى ئوبرازلىق ۋە قايىل قىلارلىق ئېچىپ بېرەلسە، ئاندىن سىڭىدۇ ۋە ئومۇملىشالايدۇ دېگەن مەنە چىقىدۇ. ئومۇمەن قىلىپ ئېيتقاندا، ئۇيغۇرلاردا، خۇسۇسەن ئەر-لەردە لەقەمسىز ئادەم يوق دېسىمۇ بولىدۇ. ئىجتىمائىي تۈر-مۇشتا، لەقەملەنگۈچىنىڭ ئۆزىمۇ ئېتىراپ قىلغان لەقەملەر (مەيلى ئۇ ئۇچۇرۇش ياكى چۈشۈرۈش مەنىلىك بولسۇن) ئوخشاش ئىسىملىك كىشىلەرنى بىر - بىرىدىن پەرقلەندۈرۈش رولىدىن باشقا، كۆڭۈل ئېچىش سورۇنلىرىدا يۇمۇر ۋە چاقچاق قىلىپ ئۇچى بولۇپ، ئولتۇرۇشنى قىزىتىش رولىنى ئويناپ كېلىۋاتقانلىقىمۇ ئەمەلىيەت. بىراق قىسمەن لەقەملەردە لەقەم ئارقىلىق ئوبىيكتىنى چۈشۈرۈش، كەسىپتىن خاھىشى ئېغىرراق بولغاچقا، ئاشكارا سورۇنلاردا ئىشلىتىلمەيدۇ. مۇنداق لەقەملەر ئەمەلىيەتتە بىراۋنىڭ دۈمبىسىگە باشقىلار تەرىپىدىن تۇيدۇر-ماي يېزىپ قويۇلغان خەتكە ئوخشىشىدۇ، خالاس.

قىسقىسى، ئۇيغۇرلاردا لەقەم قويۇش ۋە لەقەم ئىشلىتىش ئادىتى تەخەللۇس قويۇش ۋە تەخەللۇس ئىشلىتىشكە قارىغاندا ئىستېمال دائىرىسى كەڭ، ئاممىۋى ئاساسى چوڭقۇر. ئەزەلدىن تارتىپ ھازىرغىچە، ئۆز ئەجدادىنىڭ ئەدەبىي تەخەللۇسىغا ۋارىسلىق قىلغانلار يوق دېيەرلىك. بىراق، ئاتا - بوۋىسىنىڭ لەقەملىرىگە ۋارىسلىق قىلىپ كېلىۋاتقان ئەۋلادلار مىڭلاپ، ئون مىڭلاپ تېپىلىدۇ. مۇشۇ مەنىدىن ئېيتقاندا، ئا-

شۇنداق خەلق ئىچىدە كەڭ دائىرىگە ئىگە بولۇپ كەتكەن
لەقەملەرنى «خەلق ئىچىدىكى قامىلە» دەپ ئاتاشقىمۇ بولمىدۇ.

(3) قامىلە

قامىلە — بىر ئائىلىنىڭ ئەمەس، بەلكى ئورتاق قانداش
لىق مۇناسىۋىتىگە ئىگە بولغان پۈتكۈل بىر جەمەت (家族)
سىستېمىسىنىڭ نام بەلگىسى ياكى نەسەب نامى. مۇشۇ مەنىدە
دىن ئېيتقاندا، ئۇيغۇرلار تا ھازىرغىچە قامىلە قوللىنىشىنى
ئومۇميۈزلۈك ئىشقا ئاشۇرالمىغان ياكى ئومۇميۈزلۈك قامىلە
قوللىنىشىنى يولغا قويىمىغان مىللەتلەر قاتارىغا كىرىدۇ. چۈنكى
كىمىز ھازىر ئۆز ئىسمىمىزغا قوشۇپ ئېيتىپ (يېزىپ) كېلىت
ۋاتقىنىمىز قامىلە ئەمەس، ئۇ پەقەت دادىمىزنىڭ ئىسمى. ئۇ
پۈتكۈل بىر جەمەتنىڭ ئەمەس، بەلكى پەقەت بىر ئائىلىنىڭلا
بەلگىسى، خالاس.

بىراق، ئۇيغۇرلاردا ئەزەلدىن تارتىپ قامىلە ئۇقۇمى
بولمىغانمۇ ئەمەس. بەزى ئالىملار قەدىمكى دەۋر ئۇيغۇرلىرىدا
قەبىلە ناملىرىنى ئۆز ئىسىملىرىنىڭ ئالدىغا قوشۇپ ئاتاش
ئادىتىنىڭ بولغانلىقىنى ۋە مەزكۇر قوشۇپ ئاتالغان قەبىلە
ناملىرىنىڭ ئەمەلىيەتتە قامىلە ۋەزىپىسىنى ئۆتىگەنلىكىنى
قەيت قىلىدۇ. مەسىلەن، قارلۇق ئەرۋۇز، بارغۇت كۈن، باس
مىل سارىغ دېگەنلەرگە ئوخشاش (بۇ يەردىكى «قارلۇق، بار-
غۇت، باسمىل» دېگەنلەر قەبىلە نامى). ئىسلامىيەتتىن كېيىن
بولسا، يۇقىرى تەبىئىيەتكە مەنسۇپ بولغان بەزى كىشىلەر مەخ-
سۇس ئاتالغۇلارنى ئەجدادتىن ئەۋلادقىچە ئۆزگەرتىپ ئىزچىل
ھالدا ئۆز ئىسىملىرىنىڭ ئاخىرىغا قوشۇپ ئىشلەتكەن. ئالاپ
لۇق، ئاپئاق خوجا ئەۋلادلىرى «خوجا» سۆزىنى ئۆزلىرىنىڭ
قامىلىسى ئورنىدا ئىشلەتكەن بولسا، قۇمۇل ۋاڭ جەمەتىدىكى
لەر «غازى» (ئىسلام غازاتچىسى) سۆزىنى ئەمەلىيەتتە ئۆزلىرىگە
قامىلە قىلغان. مەسىلەن، مۇھەممەد شاھ غازى (ئۆزى)، يارد

مۇھەممەد غازى (دادىسى)، باقى غازى (بوۋىسى)، ئىبراھىم غازى (ئۇلۇغ بوۋىسى) دېگەنلەرگە ئوخشاش. («تىل ۋە تەرجىمە» ژۇرنىلى، 1989 - يىلى 2 - سان، 11 - بەت) بىراق، بۇ پەقەت قىسمەنلىك بولۇپ، مۇتلەق كۆپچىلىك يۇقىرى تەبىئە كىشىلىرى، زىيالىيلار ۋە كەڭ خەلق ئاممىسى ئارىسىدا قامىلە قوللىنىش ئومۇميۈزلۈك ئادەتكە ئايلانمىغان.

مۇشۇ ئەسەرنىڭ 30 - يىللىرىدىن كېيىن، ئوتتۇرا ئاسىيادىكى قېرىنداش مىللەتلەر ئارىسىدا ئومۇملاشقان يېڭى ئەنئەنە بويىچە، ئۇيغۇرلاردىمۇ ئاتىسى ياكى بوۋىسىنىڭ ئىسمى ئاخىرىسىغا « - ئوۋ // - ئوپ» (ئوغلى مەنىسىدە) ۋە « - ئوۋا» (قىزى مەنىسىدە) قوشۇمچىلىرىنى قوشۇپ ئۇنى مۇقىم قامىلە قىلىش ئەۋسەنپە قىلىنغان ۋە بۇ تەشەببۇس ئۈچۈن ۋىلايەت ئىنقىلابى دەۋرلىرىدە زىيالىيلار، سودىگەرلەر ۋە تەرجىمان رەقەبەتچىلەر دىنىي زاتلار ئارىسىدا خېلىلا كەڭ ھىمايىگە ئېرىشىپ، ئومۇملىشىش تۈسىنى ئالغان. بىراق، كونكرېت نىزام، ئېنىق بېكىتىمە بولمىغاچقا، كەڭ ئامما، خۇسۇسەن دېھقانلار ئاممىسى بۇ ئىشنىڭ سىرتىدا قالغان. نەتىجىدە ئۇ تەشەببۇس ئاخىرقى ھېسابتا ئەمەلگە ئاشمىغان.

1949 - يىلىدىن كېيىن، جۇڭگو ئۇيغۇرلىرىنىڭ مەدەنىي ھاياتىدا ناھايىتى زور ئۆزگىرىش بولدى. ھۆكۈمەتنىڭ مائارىپ ئىشلىرىغا ئۈچمىل كۆڭۈل بۆلۈشى ئارقىسىدا، خەلقنىڭ ئىلىم - مەرىپەت سەۋىيىسى ئۈزلۈكسىز ئېشىپ كەلدى. مۇشۇ سەۋەبتىن، خەلق ئارىسىدا مۇقىم قامىلە قوللىنىشىنى ئىشقا ئاشۇرۇش تەشەببۇسى ۋە تەلىمى كۈنسېرى كۈچەيمەكتە. نۇرغۇن كىشىلەر، خۇسۇسەن زىيالىيلار ئوتتۇرا ئاسىيانىڭ قەدىمىي مەدەنىيەتلىك مىللەتلىرىدىن دەپ تونۇلۇپ كېلىۋاتقان ئۇيغۇرلارنىڭ مۇشۇنداق قامىلىسىز كېتىۋېرىشىنى بىر خىل نۇقتا سان ۋە چوڭ كەمچىلىك دەپ ھېسابلىماقتا.

يېقىنقى يىللاردىن بۇيان ئۇيغۇر كىشى ئىسىم شۇناسلىقى تەتقىقاتىمۇ يېڭى يۈكسىلىشلەرگە ئېرىشتى. بەزى تىلچىلار، تەزكىرىچىلەر مەخسۇس ئىزدىنىپ، ئۇيغۇر ئىسىم شۇناسلىقىنىڭ تۈرلۈك ئەھۋاللىرى ھەققىدە نەتىجىلىك ئەمگەكلەرنى ئېلان قىلدى. شۇ جۈملىدىن، ئومۇميۈزلۈك مۇقىم فامىلە قوللىنىش مەسىلىسى ھەققىدىمۇ ياخشى تەكىلىپلەر ئوتتۇرىغا قويۇلدى. بۇ خىل تەكىلىپلەر ئاساسەن مۇنداق ئىككى نۇقتىغا مەركەزلىك شىدۇ: بىرى، بىر ئائىلە شۇنداقلا پۈتۈن جەمەتتىكىلەر مەسىلىمە تىلىشىپ بىر سۆزنى (مەيلى ئۇ ئادەم ئىسمى، تاغ - دەر - يا ئىسمى ياكى يەر - جاي نامى بولسۇن) ئۆزلىرىگە فامىلە قىلىپ بېكىتىش، يەنى بىر ئادەمنىڭ ئىسمى - فامىلىسى ئۇ - نىڭ ئۆز ئىسمى بىلەن فامىلىسىدىنلا تەركىب تاپقان بولۇش، يەنە بىرى بولسا، ئەرەبلەرنىڭ ئۈچ ئىسىم (يەنى ئەلئىسىمۇس سۇلەسا) قوللىنىش ئادىتىنى قوبۇل قىلىش، يەنى بىر ئادەم نىڭ ئىسمى - فامىلىسى «ئۆزىنىڭ ئىسمى + دادىسىنىڭ ئىسمى + فامىلە» دىن تەركىب تاپقان بولۇش دېگەندىن ئىبارەت. ئىخچاملىق زۆرۈرىيىتىدىن ئېلىپ ئېيتقاندا، بىرىنچى تەكىلىپ نىسبەتەن مۇۋاپىق، ئەلۋەتتە.

دۇنيادىكى باشقا مىللەتلەرنىڭ ئومۇميۈزلۈك فامىلە قوللىنىشىنى يولغا قويۇش تەجرىبىسى ئىسپاتلاپ تۇرۇپتۇكى، بىر مىللەتتە ئومۇميۈزلۈك فامىلە قوللىنىش مۇئەييەن مەۋجۇد بولسا، پەرمانسىز ئىشقا ئاشمايدۇ. ھالبۇكى، ئىسلاھات ئېلىپ كەلگەن مەدەنىي گۈللىنىشنىڭ تۈرتكىلىكى ئارقىسىدا، ئۆي - خۇرالارنىڭ ئومۇميۈزلۈك فامىلە قوللىنىشتىن ئىبارەت بۇ زور ئىشى مۇناسىۋەتلىك ئورگانلىرىمىزنىڭ ئېنىق بېكىتىمە چىقىرىشى بىلەن پات پۇرسەتتە ئەمەلگە ئاشقۇسى.

8. ئۇيغۇر كىشى ئىسىملىرىدا دەۋر ئالاھىدىلىكى ۋە تۆۋەنلىكى يۈزلىنىشى

ئۆز تەركىبىنىڭ لېكسىكا ۋە سىمانتىكا جەھەتتە نىسبەتەن مۇقىم بولىدىغانلىق نۇقتىسىدىن ئېلىپ ئېيتقاندا، كىشى ئىسىملىرى قىلىپ ئىشلىتىلىدىغان سۆزلەر شۇ تىلنىڭ ئاساسىي لۇغەت تەركىبىگە كىرىدۇ. كىشى ئىسىملىرى قىلىپ ئىشلىتىلىدىغان سۆزلەر ئادەتتە سىياسىي ۋە زىيەتنىڭ ئۆزگىرىشى، ھاكىمىيەتنىڭ ئالماشتىشى تۈپەيلىدىن دەرھال ئۆزگىرىدىغان سىياسىي ئاتالغۇلارغا ئوخشاشمايدۇ. ئۇ ئەجدادتىن ئەۋلادقا ئەينەن يەتكۈزۈلگەن ياكى قىسمەن فونېتىك ئۆزگىرىش قىلغان، ئەمما مەنىسىنى يوقاتمىغان ھالدا ئىشلىتىلىدۇ. ھازىرقى ئۇيغۇر كىشى ئىسىملىرى تەركىبىدىكى «توختى، تۇردى، تۇرسۇن، تويبولدى، يولبولدى» دېگەندەك ئىسىملارنىڭ قەدىمكى ئۇيغۇر تىلى دەۋرىدىن تارتىپ ھازىرغىچە ئەينەن ئىشلىتىلىپ كېلىۋاتقانلىقى، «مۇھەممەد» قاتارلىق ئىسلامچە ئىسىملارنىڭمۇ X ئەسىردىن بۇيان ئىزچىل ئىشلىتىلىپ كېلىۋاتقانلىقى بۇ نۇقتىنى ئىسپاتلايدۇ.

بىراق، كىشى ئىسىملىرى گەرچە كىشىلەرنىڭ سىياسىي قىياپىتىنى ئىپادىلەيدىغان سالاھىيەت نامى ئەمەس، بەلكى بىر ئادەمنى يەنە بىر ئادەمدىن پەرقلەندۈرۈش ئۈچۈن ئىشلىتىلىدىغان نام بەلگىسى بولسىمۇ، ئوخشاشمىغان زامان، ئوخشاشمىغان دەۋر ۋە بۇ دەۋرلەردىكى ھۆكۈمران ئاڭ - ئەقىدەلەر كىشى ئىسىملىرىنىڭ ئومۇمىي سۈپىتىگە تەسىر كۆرسەتمەيمۇ قالمايدۇ. مۇنداقچە قىلىپ ئېيتقاندا، كىشى ئىسىملىرىنىڭ ئومۇمىي گەۋدىسىدە شۇ مىللەت كىشىلىرى بېشىدىن كەچۈرگەن دەۋرلەر ۋە شۇ دەۋرلەردىكى سىياسەت ۋە مەدەنىيەتنىڭ ئىزنالىرى روشەن كۆرۈنۈپ تۇرىدۇ. ئالايلىق، بۇددى

زۇم دەۋرىدىكى ئۇيغۇرلاردا سانسىرتىپچە ئىسىملارنىڭ كۆپ قوللىنىلغانلىقى، ئىسلامىيەتتىن بۇيانقى ئۇيغۇرلاردا بولسا، ئەزەبچىدىن كىرگەن ئىسىملارنىڭ كۆپ قوللىنىلىۋاتقانلىقىنى يۇقىرىدا بايان قىلىپ ئۆتتۇق. ئەمدى، ئۇيغۇرلار جەمئىيىتى سوتسىيالىزم دەۋرىگە قەدەم قويغاندىن بۇيانقى 40 نەچچە يىللىق ئەھۋاللارغا نەزەر سالىدىغان بولساق، يېڭى زامان مەدەنىيىتىنىڭ ئۇيغۇرلارنىڭ ئېڭىغا ۋە كۈندىلىك تۇرمۇشىغا بولغان تەسىرىنىڭ چوڭقۇرلىشىشىغا ئەگىشىپ، ئۇلارنىڭ كىشى ئىسىملىرى سىستېمىسىدىمۇ زامانغا ماس ھالدىكى يېڭى يۈزلىنىشلەرنىڭ بارلىققا كەلگەن ۋە كېلىۋاتقانلىقىنى بايقايمىز. بۇ خىل يېڭى يۈزلىنىشنى تۆۋەندىكىدەك بىرقانچە نۇقتىغا يىغىنچاقلاشقا بولىدۇ:

بىرىنچى، بۇرۇنقى زامانلاردا «بالىنى كۆز تېگىشتىن ساقلايدۇ، پەرزەنت چاچراپ كەتمەيدۇ، سالامەت چوڭ بولىدۇ» دېگەن كونا چۈشەنچە بويىچە قويۇلىدىغان «يانىتاق، چاۋار، سۈپۈرگە، پالتا، بوسۇغا» دېگەندەك ئىسىملار تەدرىجىي ھالدا ئىستېمالدىن قالماقتا. ھازىر 30 ياشتىن تۆۋەن بولغان ياشلار، خۇسۇسەن شەھەر ياشلىرى ئىچىدە مۇنداق ئىسىملىكلەر يوق دېيەرلىك.

ئىككىنچى، ئىسىملارنىڭ ئىخچام بولۇشىنى ياقلاش ئومۇم يۈزلۈك خاھىشقا ئايلانماقتا. ياشلاردا، خۇسۇسەن بالىلاردا قوش تەركىبلىك ۋە كۆپ تەركىبلىك ئىسىملار تەدرىجىي ئا-زايماقتا. خېلى كۆپچىلىك رايونلاردىكى شەھەر بالىلىرى ئىچىدىن «روزىمۇھەممەتھاجى» دېگەندەك ئۈچ ئادەمنىڭ ئىسمىنى بىر ئۆزىگە قويۇۋالغان بالىلارنى تاپماق تەس.

ئۈچىنچى، قىزلار ئىسىملىرىدا گۈزەل، ئاڭلاشقا يېقىملىق بولۇشنى كۆزلەش ئاساسىي كەيپىياتقا ئايلىنىپ، ئەرلەر ئىسىملىرىنىڭ ئاخىرىغا «خان، گۈل، نىسا» سۆزلىرىنى قوشۇپلا

خوتۇن - قىزلار ئىسىملىرىنى شەكىللەندۈرۈپ ئىشلىتىدىغان ئەنئەنە تەدرىجىي ھالدا ئاجزلاشماقتا. ھازىرقى 20 ياشتىن تۆۋەن قىزلار، خۇسۇسەن شەھەر قىزلىرى ئىچىدە «تۇخان (تۇرخان)، تۇرسۇنخان، نىيازخان، قۇۋانخان (قۇربانخان)، توختىخان، تۇدىخان (تۇردىخان)» دېگەندەك ئىسىملىكلەر ناھايىتى ئاز دېيىشكە بولىدۇ.

تۆتىنچى، ئىسىملارنىڭ چۈشىنىشلىك بولۇشىنى ياقلاش بارغانسېرى ئومۇمىي ئادەتكە ئايلانماقتا. كىشىلەر نېمە مەنە بېرىدىغانلىقىنى ئۆزلىرى ياخشى چۈشەنمەيدىغان سۆزلەرنى بالىلىرىغا ئىسىم قىلىپ قويۇشنى تازا راۋا كۆرمەيدىغان بولماقتا. «سەدىرىدىن، بەدىرىدىن، پەزلىدىن، زىياۋۇللا، غىياسۇللا» دېگەندەك ئىسىملارنىڭ خۇسۇسەن بالىلار ئىسىملىرىدا كەم ئۇچرايدىغان بولۇپ كېتىۋاتقانلىقى بۇ نۇقتىنى ئىسپاتلايدۇ.

بەشىنچى، ساپ دىنىي ئۇنۋانلارنى ئىسىم قىلىپ قويۇش ئادىتى تەدرىجىي يوقالماقتا. مەسىلەن، ئىمام، موللا، خەلىپە، سوپى، قازى، قارى دېگەندەك ئىسىملارنىڭ بالىلاردا ئانچە كۆرۈلمەسلىكى بۇنىڭغا دەلىل بولالايدۇ.

ئالتىنچى، ئەرەب - پارىسچە ئىسىملارنى تاشلاپ، قەدىمكى ئۇيغۇر كىشى ئىسىملىرىدىن ئېلىپ ئات قويۇش خاھىشى كۈچەيمەكتە. مەسىلەن، پانتېكىن، ئەرتېكىن، ئەلپەر (ئالپ ئەر) دېگەنلەرگە ئوخشاش.

يۇقىرىقىلار قوللاشقا، تەرغىپ قىلىشقا ئەرزىيدىغان ئاكىتىپ يۈزلىنىشلەر. ۋەھالەنكى، بەزى كىشىلەرنىڭ ئىسىم قوللىنىشىدا قىسمەن پاسسىپ رەۋىشتىكى يۈزلىنىشلەرمۇ بار. ئۇلارنىڭ مۇھىملىرى دەپ تۆۋەندىكى ئىككى تەرەپنى كۆرسىتىپ ئۆتۈش كۇپايە.

بىرىنچى، ئۇيغۇر كىشى ئىسىملىرى تەركىبىدە مەۋجۇت بولۇپ كېلىۋاتقان قوش تەركىبلىك ئىسىملاردىكى، ئۇزاق ئەم

سىزلىك ئىستېمال ئەمەلىيىتى جەرياندا، ئاتا - بوۋىلىرىمىز ئۇزۇن، سۆرەلمىلىك ھېس قىلىپ، ئاللىقاچان قىسقارتىۋەتكەن سۆزلەرنى ئەسلىگە كەلتۈرۈپ، يەنە ئاشۇ ئاتام زامانىسىدىكى ئۇزۇن، سۆرەلمە شەكلىگە قايتۇرۇپ ئىشلىتىش. مەسىلەن:

ھازىرقى شەكلى

بۇرۇنقى قىسقارتما شەكلى

مۇھەممەتتۇرسۇن

مەتتۇرسۇن

مۇھەممەتتۇردى

مەتتۇردى

مۇھەممەتتوختى

مەتتوختى

مۇھەممەتروۋى

مەتروۋى

مۇھەممەتئېلى

مەمتئېلى

مۇھەممەتئىمىن

مەمتىمىن

يۇقىرىدا بايان قىلىپ ئۆتكىنىمىزدەك، ئاتا - بوۋىلىرىمىز

مىز ئىسلام دىنىغا ئېتىقاد قىلىدىغان بولغاندىن كېيىن، «تۇردى، توختى، تۇرسۇن» غا ئوخشاش ساپ ئۇيغۇرچە ئىسىملارنى تاشلىۋېتىشكە كۆزى قىيمىي ئۇلارنى يەنىلا ئەتىۋارلاپ ئىشلەتكەن. پەقەت ئۆزلىرىنىڭ «مۇھەممەد پەيغەمبەرنىڭ ئوممىتى» بولغانلىقىنى بىلدۈرۈش ئۈچۈنلا مەزكۇر ئىسىملارنىڭ ئالدىغا «مۇھەممەد» نى قوشۇپ، قوش تەركىبلىك ئىسىم قىلىپ ئىشلەتكەنكى، مەزكۇر «مۇھەممەد» دېگەن ئىسىم ئاشۇ قوش تەركىبلىك ئىسىملاردا پەقەت بىر قوشۇمچە تەركىب (虚名) ئىدى، خالاس. شۇڭا، ئاتا - بوۋىلىرىمىز ئىستېمال ئەمەلىيىتى جەرياندا، مۇنداق قوش تەركىبلىك ئىسىملارنىڭ ئۇزۇن بولۇپ كەتكەنلىكىنى ھېس قىلغان چېغىدا، مەزكۇر قوش تەركىبلىك ئىسىملاردىكى رەسمىي ئىسىم (真名) يەنى ئاساسىي تەركىبىنى تولۇق ساقلاپ قېلىپ، قوشۇمچە تەركىب بولغان «مۇھەممەد» نى «مەت» كە قىسقارتىپ ئاتاشنى راۋا كۆرگەن. روشەنكى، بۇ ئەقىلغا سېغىدىغان، ئاكتىپ بىر ئىجاز.

دەپتەر بولغان. ۋە ھالەنكى، بۈگۈنكى كۈنىدە بىزنىڭ ئۇنى كەينىگە قايتۇرۇپ، ئەسلىگە كەلتۈرۈپ قويۇشىمىز ھېچقانداق پىس ئاقىللىقنىڭ ئىپادىسى ئەمەس، بەلكى نۆۋەتتىكى ئىسىملارنى ئىمكان بار ئىخچام قىلىش، شۇ ئارقىلىق ئومۇميۈزلۈك فامىلە قوللىنىشنى بالدۇرراق ئىشقا ئاشۇرۇش روھىغا خىلاپ كېلىدۇ. خان تەتۈرلۈك، ئەلۋەتتە. شۇڭا، ئۇقۇمۇشلۇق كىشىلەر، زىيا-لىيلار باشلامچىلىق بىلەن ئۆز ئىسىملىرىدىكى قوشۇمچە تەركىبىلەرنى ئاڭلىق ھالدا ئېلىپ تاشلىشى، شۇ ئارقىلىق ئۇيغۇر-لارنىڭ (ھەقىقەتەنمۇ زۆرۈر بولغان) كىشى ئىسىملىرى ئىسلا-ھاتىغا ئەمەلىي ھەرىكىتى بىلەن ھەسسە قوشۇشى لازىم.

ئىككىنچى، ئاتىسىنىڭ ئىسمىنى «ئى» لەشتۈرۈش. مەسىلەن، قاندىر نىيازى، سەمەت ئەخمەتى (ئەخمىدى)، تالىپ مۇ-ھەممەتى (مۇھەممىدى)، كامىل نازىرى، سادىر ھاۋازى، ئەيسا نادىرى، توختى قۇربانى، تۇرسۇن دۆلەتى، تۇراق يۇنۇسى دېگەنلەرگە ئوخشاش.

ئۆز زامانىسىدا، ئاتا - بوۋىلىرىمىزنىڭ ئۆزلىرىگە تە-خەللۇس قىلىپ ئىشلەتكەن يەر - جاي ئىسىملىرىنى «ئى» قوشۇمچىسى بىلەن سۈپەتلەشتۈرۈپ (مەسىلەن، كاشغەرى، خوتەنى، تۇرپانى قىلىپ) ئىشلىتىشى ئىلمىي زاكۇنغا ئىگە ھەقىقەت ئىش بولۇپ، «ئى» لەشتۈرۈلگەندىن كېيىنكى ئۇ ئىسىملار «قەشقەرلىك مەھمۇد، خوتەنلىك سايبىت، تۇرپانلىق گايىت» دېگەندەك ئېنىق مەنىگە ئىگە ئىدى. ئەمدى، ھازىرقى «توختى قۇربانى» دېگەندىكى «ئى» قوشۇمچىسى نېمە ئۇقۇمنى ئاڭلىتىدۇ؟ زادى نېمە زۆرۈرىيەت بىلەن قوشۇلدى؟ ئاتىسىنىڭ ئىسمى «ئى» لىك بولغانلار «قەلەمكەش، زىيالىي، ئۇقۇمۇشلۇق زات» لارنى كۆرسىتەمدۇ - يا؟ ئەگەر شۇنداق بولسا، قاچان ۋە قانداق سالاھىيەتكە ئىگە بولغان كىشى ئاتىسىنىڭ ئىسى-

مىنى «ئى» لەشتۈرسە بولىدۇ؟ مەلۇمكى، 40 - يىللاردا زىيالىيلارنىڭ «ئوۋ // ئوۋا» قوشۇمچىسىنى دادىسىنىڭ ئىسمىغا قوشۇپ ئاتاشنى مودا قىلىشى كەم دېگەندىمۇ مەزكۇر قوشۇمچىنىڭ «ئوغلى // قىزى» مەنىسىنى ئۇقتۇرىدىغانلىقىنى مەنبە قىلغان. ۋە ھالەنكى، بۈگۈنكى ئادەم ئىسىملىرىنىڭ كەينىگە قوشۇۋېلىنىۋاتقان «ئى» قوشۇمچىسىنىڭ ھېچقانداق بىر ئېنىق ئۇقۇمى ۋە كونكرېت مەنىسى يوق. شۇنداق ئىكەن، بۇ خىل بىھۇدە ئىشنى ۋاقتىدا تۈزەتكەن ياخشى دەپ قارايمىز.

قىسقىسى، ئۇيغۇر كىشى ئىسىملىرىنىڭ ئومۇمىي تەركىبى ئېنىق ھالدىكى دەۋر ئالاھىدىلىكىگە ئىگە. ھازىرقى زامان ئۇيغۇر كىشى ئىسىملىرىدىكى ياخشى، ئىلمىي يۈزلىنىشلەرنى قوللاش، راۋاجلاندۇرۇش لازىم. قىسمەن دەرىجىدىكى پاسسىپ، ئەھمىيەتسىز خاھىشلارنى بولسا، ئاڭلىق ھالدا تۈزىتىش كېرەك.

خاتىمە

كىشى ئىسىملىرى ۋە پەر - جاي ناملىرى تەتقىقاتى ئىجتىمائىي تىلشۇناسلىق ئىلمىنىڭمۇ تەتقىقات ئوبيېكتى ھېسابلىنىدۇ. بۇ ماقالىدە، پەقەت لېكسىكونولوگىيە ئىلمىنىڭ قانداق ئاساسىدا، ئۇيغۇر كىشى ئىسىملىرىنىڭ قەدىمدىن تارتىپ ھازىرغىچە بولغان قۇرۇلما ئالاھىدىلىكلىرى ۋە مەنە دائىرىسىنى مەركىزىي نۇقتا قىلغان ھالدا ئومۇمىي بايان بېرىلدى. شۇنىڭ بىلەن ئېنىقكى، ئۇيغۇر كىشى ئىسىملىرى تەتقىقاتىدا قىلىشقا تېگىشلىك خىزمەتلەر ناھايىتى كۆپ. ئالايلۇق، ھازىرقى زامان ئۇيغۇر كىشى ئىسىملىرى دائىرىسىدە زادى قانچىلىك ئىسىم ئىشلىتىلىۋاتىدۇ؟ بۇنىڭ ئىچىدە ئەڭ چوڭ (ئىشلىتىلىش چاستوتىسى ئەڭ يۇقىرى) ئىسىملار قايسىلار؟ بۇنى تېخى ھېچكىم ستاتىستىكا قىلىپ كۆرگەن يوق. ئۇنىڭ

دىن باشقا، ئۇيغۇرلارنىڭ قېيىن تۇغقان ئاتالغۇلىرى، شىرەم تۇغقان ناملىرىنى قېزىش، تولۇقلاش، ئىلمىيلەشتۈرۈش، ھەممە ئادەمنى ئۆزىنىڭ ئائىلە - نەسەب شەجەرىسىنى سىزىپ كۆرسىتەلەيدىغان قىلىش قاتارلىقلارنىڭ ھەممىسى تولمۇ ئەھمىيەتلىك ئەمگەكلەردىن سانىلىدۇ. قىسقىسى، ئۇيغۇر كىشى ئىسىملىرى تەتقىقاتى مۇھىم ۋە رېئال ئەھمىيەتكە ئىگە ئىش. ھالبۇكى، بۇ جەھەتتە يەنىمۇ كۆپرەك كۈچ سەرپ قىلىشقا، ھەر تەرەپلىملىك ئىزدىنىشكە ئەرزىيدۇ، ئەلۋەتتە.

ئونىنچى باب

ستىلىستىكا ۋە لېكسىكا تەتقىقاتى

1§. ستىلىستىكا ھەققىدە چۈشەنچە

«ستىلىستىكا» دېگەن ئاتالغۇ ھازىرقى زامان ئۇيغۇر تىلىغا رۇس تىلىدىن كىرىپ ئۆزلەشكەن سۆزلەر جۈملىسىدىن بولۇپ، ئۇ كېيىنكى چاغلاردا، چاغاتاي ئۇيغۇر تىلى دەۋرىدە ئىزچىل ئىشلىتىلگەن «ئىلمى بەلاغەت» (تىل يېتىملىكى ئىلمى) بىلەن «ئىلمى فەساھەت» (تىل گۈزەللىكى ئىلمى) دېگەن ئاتالمىلارنىڭ ئورنىنى ئىگىلىگەن خاس تىلشۇناسلىق ئاتالغۇسى بولۇپ قالغان.

ھازىرقى زامان ئۇيغۇر تىلىدا «ستىلىستىكا» دېگەن بۇ سۆز ئومۇمەن قىلغاندا كەڭ ۋە تار ئىككى خىل مەنىدە ئىشلىتىلمەكتە. كەڭ مەنىدە ئىشلىتىلگەندە، ئۇ «ستىلىستىكا ئىلمى» (修辞学) دېگەن ئۇقۇمنى يورۇتىدۇ. تار مەنىدە ئىشلىتىلگەندە بولسا، ئۇ ستىلىستىك پائالىيەت (修辞) دېگەن مەنىنى بىلدۈرىدۇ.

ئومۇمەن قىلغاندا، مۇئەييەن بىر تىلدىكى مەۋجۇت تىل ماتېرىياللىرىدىن ماھىرلىق بىلەن پايدىلىنىپ، شۇ تىل

نىڭ ئىپادىلەش كۈچىنى يۇقىرى كۆتۈرۈش قانۇنىيىتىنى تەتقىق قىلىدىغان پەن—ستىلىستىكا ئىلمى (ئادەتتە قىسقارتىپ، ستىلىستىكا) دەپ ئاتىلىدۇ.

ستىلىستىكا پائالىيەت (يەنى ھەرىكەت) مەنىسىدە يۈرۈپ دىغان ستىلىستىكا ئادەتتە، پاسىپ ستىلىستىكا (消极修辞) ياكى ئادەتتىكى ستىلىستىكا ۋە ئاكتىپ ستىلىستىكا (积极修辞)، ياكى ئالاھىدە ستىلىستىكا دېگەن چوڭ ئىككى تۈرگە بۆلۈنىدۇ. بەزى تىلچىلار ستىلىستىكىنىڭ بۇ ئىككى تۈرىنى ئۇيغۇر تىلىغا تەتبىقلىغاندا، ئىخچام ۋە چۈشىنىشلىك قىلىش يۈزىدىن ئادەتتىكى ستىلىستىكىنى «تۈزەش» (سۆز - جۈملىەلەرنى تۈزەش) دەپ، ئالاھىدە ستىلىستىكىنى بولسا، «بېزەش» (سۆز - جۈملىەلەرنى بېزەش) دەپمۇ ئاتايدۇ.

ئادەتتىكى ستىلىستىكا سۆز - جۈملىەلەرنى شۇ تىلنىڭ گرامماتىكا ۋە ئىملا قائىدىسى ئاساسىدا تۈزەشنى ئۆزىگە ئاساسىي ئۆلچەم قىلىدۇ. ئادەتتىكى ستىلىستىكىدا، تىلنىڭ جەلپ قىلارلىق بولۇشى ئەمەس، بەلكى پىكىرنىڭ ھەم ئېنىق، ھەم توغرا ئىپادىلىنىشى، تىلنىڭ راۋان ۋە ئىخچام بولۇشى تۈپ نۇقتا قىلىنىدۇ. جۈملىەلەردە پىكىرنى ئىپادىلەشكە قاتناشتۇرۇلغان سۆزلەرنىڭ ئەسلى مەنىسى بويىچە ئىش كۆرۈلىدۇ، يەنى سۆزنىڭ ئەسلى مەنىسى نېمە بولسا، ئۇنىڭ كۈنتەپكەستىكى مەنىسىمۇ شۇ بولىدۇ. مۇنداقچە قىلىپ ئېيتقاندا، سۆزنى ئىچى بىلەن تېشى بىردەك بولۇش، گەپ ئەستەرسىز بولۇش تەلەپ قىلىنىدۇ. شۇڭا، پەن - تېخنىكىغا ئائىت ئەسەرلەر، ئەمىر - پەرمان، يوليۇرۇق ۋە ھۆججەت خاراكتېرلىك ماقالىلاردا ئادەتتىكى ستىلىستىكا قوللىنىلىدۇ.

ئادەتتىكى ستىلىستىكا ئۈچۈن خىزمەت قىلىدىغان ۋاسىتىلەر ئادەتتىكى ستىلىستىكا ۋاسىتىلەر دەپ ئاتىلىدۇ. ئادەتتىكى ستىلىستىكا ۋاسىتىلەرنىڭ مۇھىملىرى دەپ تۆۋەندىكىلەرنى

كۆرسىتىش مۇمكىن.

بىرىنچى، سۆزلەرنى ئىملالىق يېزىش، گەپنى ئېنىق، روشەن تەلەپپۇزلۇق قىلىش. سۆز - جۈملىلەرنى يازغاندا، ئىملا قائىدىسى بويىچە توغرا، چىرايلىق يېزىش لازىم. ئەگەر خەت سەت، خۇسۇسەن ئىملاسىز بولۇپ قالسا، ئىپادىلىمەكچى بولغان پىكىر روشەن ئىپادىلەنمەيلا قالماستىن، بەلكى خاتا ئۇقۇم بېرىپ قويۇشى تۇرغانلا گەپ. ئالايلىق، «ئەمدى، سىز قېلىڭ» دېگەن جۈملە «ئەمدى، سىز قىلىڭ» بولۇپ قالسا، «ئېلىۋېلىڭ» دېگەن سۆز «ئېلىۋېلىڭ»، «بىلىم» دېگەن سۆز «بېلىم» بولۇپ قالسا، روشەنكى باشقا ئۇقۇم، بۆلەك چۈشەنچە بېرىپ قويىدۇ، ئەلۋەتتە. سۆزلىگەندە نۇتۇق روشەن ۋە توغرا تەلەپپۇزلۇق بولۇشى لازىم. دەرسخانا، مەجلىس خانا قاتارلىق رەسمىي سورۇنلاردا، رادىئو، تېلېۋىزىيە قاتارلىق تەشۋىقات مەيدانلىرىدا ئۆلچەملىك ئەدەبىي تەلەپپۇز بويىچە سۆزلەش لازىم. شۇنداق قىلغاندىلا، ئاڭلىغۇچىلار نۇتۇقتىن قولۇق بەھرىمەن بولالايدۇ.

ئىككىنچى، تىنىش بەلگىلىرىنى توغرا قوللىنىش. يېزىق ۋە نۇتۇقتا تىنىش، توختاش بەلگىلىرىنى توغرا قوللىنىشىمۇ سۆز - جۈملىلەرنىڭ توغرا ئىپادىلىنىشىنى كاپالەتكە ئىگە قىلىدىغان مۇھىم ۋاسىتە ھېسابلىنىدۇ. ئالايلىق، «ئەخمەت ئەسكى ئادەم ئەمەس» دېگەن جۈملە «ئەخمەت ئەسكى، ئادەم ئەمەس» بولۇپ قالسا، پۈتۈنلەي ئەكسىچە ئۇقۇم ئاڭلىتىپ قويىدۇ. شۇڭا، ئادەتتىكى سىتېلىستىكا گەپ - سۆزلەردە تىنىش، توختاش ئالامەتلىرىنى توغرا ئىشلىتىشىنى ئالاھىدە تەكىتلەيدۇ. ئۈچىنچى، سۆزلەرنى دەل جايىغا قويۇپ ئىشلىتىش. بۇ - سۆزلەرنى گرامماتىكا تەلەپ قىلغان بويىچە جاي - جايىغا قويۇپ ئىشلىتىشىنى، شۇنداقلا پىكىردە تەكىتلەنمەكچى بولغان مۇھىم نۇقتا ۋە سۆز ئورامىنىڭ تەلپى بويىچە، سۆز

قەرتىپىنى مۇۋاپىق ئورۇنلاشتۇرۇشنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ. ئالاھىدە
 لۇق، «ئوقۇتقۇچىلىق شەرەپلىك ئەمما جاپالىق خىزمەت» دې-
 گەن جۈملە بىلەن «ئوقۇتقۇچىلىق جاپالىق ئەمما شەرەپلىك
 خىزمەت» دېگەن گەپ ئىنچىكە ئوقۇم جەھەتتە بىر - بىرىگە
 ئوخشاشمايدۇ. ئالدىنقىسىدا «ئوقۇتقۇچىلىق جاپالىق خىزمەت»
 دېگەن ئوقۇم ئاساسىي ئورۇندا تۇرسا، كېيىنكىسىدە «ئوقۇت-
 قۇچىلىق شەرەپلىك خىزمەت» دېگەن ئوقۇم نۇقتىلىق ئالغا
 سۈرۈلىدۇ.

ئۇنىڭدىن باشقا، باش قۇردىن يېزىش، قۇر كۆچۈرۈش،
 مۇھىم نۇقتىلارنىڭ ئاستىغا تەكىتلەش بەلگىسى قويۇش قاتار-
 لىقلارمۇ ئادەتتىكى ستىلىستىك ۋاسىتىلەر كاتېگورىيىسىگە
 كىرىدۇ.

ئالاھىدە ستىلىستىكا سۆز - جۈملىلەرنى شۇ تىلنىڭ
 گرامماتىكا ۋە ئىملا قائىدىسى بويىچە تۈزەپ، پىكىرنىڭ را-
 ۋان، توغرا بولۇشىنى كاپالەتلەندۈرگەندىن باشقا، يەنە خاس
 (ئالاھىدە) ستىلىستىك ۋاسىتىلەردىن پايدىلىنىپ، پىكىرنىڭ
 ئوبرازلىق، جەلپ قىلارلىق، تەسىرلىك بولۇشىنى ئىشقا ئا-
 شۇرۇشنى كۆرسىتىدۇ. مۇنداقچە قىلىپ ئېيتقاندا، ئالاھىدە
 ستىلىستىكا تىلنىڭ ئوبرازلىق، جانلىق، تەسىرلىك ۋە قىزىق
 قارلىق بولۇشىنى ئۆزىگە ئۆلچەم قىلىدۇ. مەلۇم مەنىدىن
 ئېيتقاندا، سۆز - جۈملىدىكى تىلنىڭ جەلپ قىلارلىق، ئوبرازلىق ۋە
 تەسىرلىك بولۇش - بولماسلىقى ئادەتتىكى ستىلىستىكا بىلەن
 ئالاھىدە ستىلىستىكىنىڭ تۈپكى پەرقى ھېسابلىنىدۇ.

ئالاھىدە ستىلىستىكىنى ئەمەلگە ئاشۇرۇش ئۈچۈن خىزمەت
 قىلىدىغان ۋاسىتىلەر ئالاھىدە ستىلىستىك ۋاسىتىلەر دەپ ئا-
 تىلىدۇ. ئەدەبىي ئەسەرلەردە ئىشلىتىلىدىغان ئوخشىتىش، مۇ-
 بالىغە قىلىش، ئىدىئوم ۋە ماقال - تەمسىللەردىن پايدىلىم
 ىش قاتارلىقلارنىڭ ھەممىسى ئالاھىدە ستىلىستىك ۋاسىتىلەر

جۈملىسىگە كىرىدۇ. سۆزلەرنىڭ پەش - چېكىنلىرىنى ئۆز ئورنىغا قويۇش، تىنىش بەلگىلىرىنى توغرا ئىشلىتىش، سۆز لەرنى گرامماتىكا ۋە مەنىگە تەلىپى بويىچە جاي - جايغا قويۇپ ئىشلىتىش قاتارلىق ئادەتتىكى ستىلىستىكا ۋاستىلىرى ھامان ئىملا قائىدىسى ۋە گرامماتىكا قائىدىسى ئۇقۇمى بويىچە چۈشەندۈرۈلگەچكە، «ستىلىستىك ۋاستىلەر» دېگەندە ئادەتتە، ئالاھىدە ستىلىستىك ۋاستىلەر كۆزدە تۇتۇلىدۇ (شۇڭا، تۆۋەندە بىزمۇ «ئالاھىدە ستىلىستىك ۋاستىلەر» دېگەننى قىس قارىتىپ، «ستىلىستىك ۋاستىلەر» دەپ ئالىمىز).

ستىلىستىك ۋاستىلەر ئادەتتە ئىپادىلەش رولى، قۇرۇلما ئالاھىدىلىكى ۋە ئىشلىتىلىش پىرىنسىپى قاتارلىق ئۈچ جەھەتتىن ئۆز ئىپادىسىنى نامايان قىلىدۇ. مەسىلەن، ئوخشىتىش تىن ئىبارەت ستىلىستىك ۋاستىنى ئالاق، ئىپادىلەش رولى (فۇنكسىيە) جەھەتتىن ئېيتقاندا، ئۇ قاتناشقان سۆز - جۈملە ئۇ بولمىغان سۆز - جۈملىگە قارىغاندا كونكرېتلىققا ۋە ئوبرازچانلىققا ئىگە بولىدۇ. مەسىلەن: «گۈلدەك چىراي»، «سەدەپتەك چىش»، «غۇنچىدەك بوي» دېسەك، بۇلاردا بوي، چىش ۋە چىراينىڭ گۈزەللىكى ئىپادىلەنگەن. بىراق، بۇ سۆزلەردە «بوي، چىش، چىراي» ئۆز نۆۋىتىدە «غۇنچە، سەدەپ، گۈل» گە ئوخشىتىلىش ئارقىلىق ئىپادىلەنمەكچى بولغان گۈزەللىك ئېنىق كونكرېتلىققا ۋە يارقىن ئوبرازغا ئىگە بولغان، بۇ مەزكۇر سۆزلەردىكى ستىلىستىك ۋاستى - ئوخشىتىشنىڭ رولى بولۇپ ھېسابلىنىدۇ. ئەمدى، قۇرۇلما ئالاھىدىلىكىدىن ئېلىپ ئېيتقاندا، ئوخشىتىش ئادەتتە ئوخشىتىلغۇچى، ئوخشىغۇچى ۋە «دەك//تەك، كەبى، بەجسايىكى، خۇددى، گويا، گوياكى، مىسلى، مىسالى» قاتارلىق خاس ئوخشىتىش سۆز ۋە قوشۇمچىلىرىدىن تەركىب تاپىدۇ. مەسىلەن، «مۇزدەك سۇ»، «سۈتتەك ئايدىك»، «ئەل

بىلەن ئۆلۈم بەجايىكى تىوي»، «ئۇنىڭ لەۋلىرى مىسالى گىلاس، ئويناق كۆزلىرى گويىكى بۇلاق، كۈلكە ساداسى خۇددى بۇلبۇل نىداسى ئىدى» دېگەنلەرگە ئوخشاش. ئاندىن، ئىشلىتىلىش پىرىنسىپى جەھەتتىن ئېيتقاندا، ئوخشىتىش جەزە مەن مەنتىقىغە ئۇيغۇن بولۇشى كېرەك. يەنى بىرىنچىدىن، ئوخشىتىلىشىمۇچى بىلەن ئوخشىمىغۇچى شۇ كۈنئېكسىتتا مەلۇم نۇقتىدا بويىچە جەزمەن ئوخشاشلىققا ئىگە بولۇشى كېرەك؛ ئىككىنچىدىن، ئوخشىتىش ئىمكان قەدەر كىشىلەر ئۈچۈن ئەڭ چۈشىنىشلىك، ئادەم بىر قازاپلا (ياكى ئاڭلاپلا) دەرھال ئېنىق ھېس قىلالايدىغان بولۇشى لازىم. مەسىلەن: «ئۇنىڭ ئۇياتچان يۈزلىرى ئانارنى، نېپىز لەۋلىرى بولسا، گىلاسىنى ئەسلىتەتتى» دېسەك بولىدۇ. بىراق، بۇ جۈملىنى «ئۇنىڭ ئۇياتچان يۈزلىرى گىلاسىنى، نېپىز لەۋلىرى بولسا، ئانارنى ئەسلىتەتتى» قەدەر لىپ يازساق ياكى ئېيتساق، پىكىر مەنتىقىغە سىغىمىغاچ، كىشىلەر ئۇنى تازا قوبۇل قىلالمايدۇ.

ستىلىستىك ۋاسىتىلەر ھەرقانداق مىللەتنىڭ تىلىدا بولىدۇ. بىراق، ئوخشاشمىغان مىللەتلەرنىڭ تىللىرىدا قوللىنىلىدىغان ستىلىستىك ۋاسىتىلەر ئوخشاشمىغان مىللىي ئالاھىدەلىكلەرگە ئىگە بولىدۇ. ①

ئۇيغۇر تىلىمۇ ستىلىستىك ۋاسىتىلەرگە باي بولغان تىل. لاردىن سانىلىدۇ. ھازىرقى زامان ئۇيغۇر تىلىدا ئوخشىتىش، مۇبالىغە قىلىش، سېلىشتۇرۇش، جانلاندىرۇش، سىمۋول قىلىش، قىسقارتىش، ئالماشتۇرۇش، چوڭقۇرلاشتۇرۇش، گەپلىك شىش (دىئالوگ)، يانداشتۇرۇش، كۆچۈرۈش (مېتەنومىيە)، ئۆستۈرۈش، سىلىقلاشتۇرۇش (ئېۋفمىزم)، نەقىل كەلتۈرۈش،

① «جۇڭگو بۈيۈك ئېنسىكلوپېدىيىسى» (تىل - يېزىق قىسمى)،

قەكرارلاش، قاتار قىلىش، تەقلىد قىلىش، كىنايە قىلىش، يېپىشتۇرۇش، ئىستىئارە ئېلىش (مېتافورا)، رېتورىك سوراخ، رېتورىك مۇراجىئەت قىلىش قاتارلىق سىتېلىستىك ۋاستىلەر كۆپرەك ئىشلىتىلىدۇ.

خۇددى يۇقىرىدا بايان قىلىپ ئۆتكىنىمىزدەك، سىتېلىستىكا تىكلىمى تىلدىكى مەۋجۇت تىل ماتېرىياللىرىدىن ماھىر-لىق بىلەن پايدىلىنىپ، تىلنىڭ ئىپادىلەش كۈچىنى يۈكسەلدۈرۈش قانۇنىيەتلىرىنى تەتقىق قىلىدۇ. ھالبۇكى، تىلنىڭ ئىپادىلەش كۈچىنى ئاشۇرۇش، تىلنىڭ ئومۇمىي مەدەنىيەت قۇرۇلۇشىدىكى ئۈنۈمىنى ئۆستۈرۈش تەبىئىي ھالدا شۇ تىلدىكى مەۋجۇت تىل ماتېرىياللىرىدىن ئۈنۈملۈك ۋە ماھىرلىق بىلەن پايدىلىنىشنى تەقەززا قىلىدۇ. شۇڭا، بىز ئۇيغۇر تىلى سىتېلىستىكىسىنى ئەستايىدىللىق بىلەن ياخشى ئۆگىنىش ۋە تەتقىق قىلىش بىلەن سىتېلىستىك ۋاستىلەرنى تەشكىل قىلغۇچى سۆزلۈكلەرنى ۋە تۇراقلىق تەركىبلەرنى لېكسىكولوگىيە قانۇنىيىتى بويىچە ياخشى ئۆگىنىشىمىز ۋە پىششىق ئىگىلىشىمىز لازىم. شۇنداق قىلغاندىلا، سىتېلىستىكىنىڭ رولىنى تولۇق چارى قىلدۇرۇش مەقسىتىگە يېتەلەيمىز.

28. لېكسىكولوگىيە بىلەن سىتېلىستىكا

تىلنىڭ مۇناسىۋىتى

ئالدىنقى بايانلاردىن مەلۇم بولدىكى، لېكسىكولوگىيە تىلدىكى سۆزلەرنى شەكلەن (تۈزۈلۈش جەھەتتىن) ۋە مەنەن (ئاڭلاتقان مەنىسى جەھەتتىن) تۈرلەرگە ئايرىيدۇ، سۆزلەرنى چۈشەندۈرىدۇ. سىتېلىستىكا ئىلمى بولسا، سىتېلىستىكىنىڭ يادروسى ھېسابلىنىدىغان سىتېلىستىك ۋاستىلەر ئارقىلىق تىلنىڭ

ئىپادىلەش كۈچىنى ئۆستۈرۈش قانۇنىيەتلىرىنى تەتقىق قىلىدۇ. ئەمدى قارايدىغان بولساق، ستىلىستىك ۋاستىلەر دەپ گەنلىرىمىزنىڭمۇ ئەمەلىيەتتە پەقەت لېكسىكىكولوگىيە ئىلمىلا ۋايىغا يەتكۈزۈپ چۈشەندۈرۈپ بېرەلەيدىغان، ئىزاھلاپ كۆر-ستىلەيدىغان سۆزلۈكلەر ۋە لېكسىكىدىكى تۇراقلىق تەركىبلىرىدىن تەشكىل تاپقانلىقىنى كۆرىمىز. مانا بۇلار لېكسىكولوگىيە ئىلمى بىلەن ستىلىستىكا ئىلمىنىڭ ئۆزئارا زىچ مۇناسىۋەتكە ئىگە پەنلەر ئىكەنلىكىنى ئىسپاتلايدۇ.

ئومۇمەن قىلىپ ئېيتقاندا، لېكسىكىكولوگىيە بىلەن ستىلىستىكا ئىلمىنىڭ مۇناسىۋىتىنى تۆۋەندىكىدەك ئۈچ تەرەپتىن چۈشەندۈرۈشكە بولىدۇ:

بىرىنچى، ستىلىستىكا ئىلمى لېكسىكىكولوگىيەلىك تەتقىقاتنى ئۆزىگە كۈچلۈك ئۇل ۋە تەۋرەنمەس ئاساس قىلغاندىلا، ئاندىن ئۇ ئۆزىنىڭ تىلنىڭ ئىپادىلەش كۈچىنى ئۆستۈرۈش تىن ئىبارەت رولىنى جارى قىلدۇرالايدۇ. چۈنكى، تىل ما-تېرىياللىرى، يەنى سۆزلۈك ستىلىستىكىنىڭمۇ ئاساسى ھېسابلىنىدۇ. ئوخشىتىش، مۇبالىغە قىلىش، سېلىشتۇرۇش ۋە جانلان-دۇرۇش قاتارلىق ستىلىستىك ۋاستىلەر پەقەت سۆز ۋە سۆز بىرىكمىلىرى ئارقىلىقلا ئۆز رولىنى جارى قىلدۇرىدۇ. مەسىلەن: «كەرەم بىر بىنا تەگ، ئاڭار ھەلىم ئۇل ئول، يا بوسە تانتەگ ئول ھەلىم، كەرەم ئال گۈل ئول» (كەڭ قورساقلىق گويىا بىر بىنا بولسا، مۇلايىملىق ئۇنىڭ ئۇلىدۇر، ياكى مۇلايىملىق گويىا بىر بوستان بولسا، كەڭ قورساقلىق ئۇنىڭدىكى قىزىل گۈلدۇر).^① دېگەن شېئىرىي مىسرالارنى ئالساق، بۇنىڭدا «كەڭ قورساقلىق بىلەن مۇلايىملىق بىرى يەنە بىرىگە زىننەت بولىدىغان گۈزەل خىسەلتلەردۇر» دېگەن ئۇقۇم

① «ئەنە تۆل ھە قايسىق»، 46، 47 - بەتلەر، مىللەتلەر نەشرى

ياتى 1980 - يىل نەشرى.

ئىپادىلەنگەن. بۇ يەردە، مەزكۇر ئۇقۇم تۈز - توغرىلا ئەمەس، بەلكى ستىلىستىكىنىڭ مۇھىم ۋاسىتىلىرىدىن سانلىق ۋە خان ئوخشىتىش ئارقىلىق ئىپادىلەنگەچكە، ئۇقۇم ئاشۇنداق جانلىق، ئاشۇنداق جەزىبىلىك ۋە ئاشۇنداق پاساھەتلىك چىققان، بۇنىڭدا گەپ يوق. بىراق، بۇ سۆز - جۈملىلەر - دىكى «كەرەم» (كەڭ قورساقلىق) «ھەلىم»، (مۇلايىملىق)، «ئال گۈل» (قىزىل گۈل)، «ئۇل»، «بوستان»، «بىنا» قاتارلىق سۆزلەر لېكسىكا ۋە سىمانتىكا جەھەتتىن كىشىلەرگە بىر قاراشتا تونۇشلۇق ۋە چۈشىنىشلىك بولمىغان بولسا ئىدى، ئۇ ھالدا بۇ جۈملىلەرنىڭ ئاشۇنداق پاساھەتلىك بولۇشى ئەسلا مۇمكىن بولمىغان بولاتتى. دېمەك، سۆز - ئاتالغۇلار ئېنىق ئۇقۇملۇق، روشەن مەزمۇنلۇق بولغاندىلا ئاندىن ستىلىستىك ۋاسىتىلەرنىڭ رولى تولۇق جارى بولىدۇ. شۇڭا، ستىلىستىك ۋاسىتىلەردىن ئۈنۈملۈك پايدىلىنىش ئۈچۈن، ئالدى بىلەن تۈرلۈك مەنە ۋە تۈرلۈك تۈزۈلۈشكە ئىگە بولغان سۆز - ئاتالغۇلارنى ياخشى ئۆگىنىش كېرەك. ستىلىستىكىنىڭ نەتىجە بىناسىنى لېكسىكولوگىيە ئارقىلىق ئۆرە تۇرىدۇ دېگىنىمىز ئەنە شۇ.

ئىككىنچى، ستىلىستىكا ئىلمىمۇ ئۆز نۆۋىتىدە لېكسىكو-لوگىيىنىڭ تەرەققىياتىنى ئىلگىرى سۈرىدۇ. ئېنىق قىلىپ ئېيتقاندا، ستىلىستىك ۋاسىتىلەر تىلنىڭ لېكسىكىسىنى (سۆزلۈك سوستاۋىنى) بېيىتىش رولىنىمۇ ئوينايدۇ.

ستىلىستىكىدىكى ئوخشىتىش، مۇبالىغە قىلىش، سېلىش تۇرۇش، جانلاندىرۇش ۋە قىسقارتىش قاتارلىق ۋاسىتىلەر يالغۇز ستىلىستىك رولىنى جارى قىلدۇرۇپ، سۆز - جۈملىلەرنىڭ جانلىق، ئوبرازلىق ۋە پاساھەتلىك بولۇشىنى تەمىن ئېتىپلا قالماستىن، لېكسىكولوگىيىدە ئۇلار يەنە سۆز ياساش، سۆزلەرگە يېڭىدىن يېڭى ئۇقۇم - مەنىلەرنى يۈكلەش، سۆز -

لۈكلەرنى كۆپەيتىش قاتارلىق روللارنى ئوينىپ، لېكىسكا سوستاۋىنىڭ كۈنساين تەرەققىي قىلىپ تۇرىدىغان تىل ئېھتىياجىغا ماسلىشىپ مېڭىشىنى ئەمەلىي كاپالەتكە ئىگە قىلىندۇ. بۇ نۇقتىنى ئىسپاتلاش ئۈچۈن، بىز تۆۋەندە ئوخشىتىش، مۇبالىغە قىلىش، قىسقارتىشتىن ئىبارەت ئۈچ خىل سىتېلىس تىك ۋاسىتىنىڭ لېكىسكولوگىيىدىكى رولى ئۈستىدە قىسقىچە قوختىلىپ ئۆتۈمىز.

1. ئوخشىتىشنىڭ لېكىسكىدىكى رولى

لېكىسكولوگىيىلىك تەتقىقاتلاردىن قارىغاندا، ئوخشىتىش ۋاسىتىسى لېكىسكىدا تۆۋەندىكىدەك ئاكتىپ روللارنى ئوينىيدۇ.

(1) ئوخشىتىش ۋاسىتىسى ئارقىلىق لېكىسكىدا يېڭى سۆزلەر ۋە سۆز بىرىكمىلىرى بارلىققا كېلىدۇ. مەسىلەن: «باشچى، باشلىق؛ باش ماقالە، باش قۇر، باش يول، باش توخۇ، باش ئەتىياز» دېگەنگە ئوخشاش ياسالما سۆز ۋە بىرىكمە سۆزلەر شۇ خىل شەيئىلەرنىڭ مۇئەييەن جەھەتتىكى رولىنى ئادەمنىڭ بېشىغا ئوخشىتىش ئاساسىدا، كېيىنچە ياسالغان سۆزلەر بولۇپ ھېسابلىنىدۇ.

(2) ئوخشىتىش ۋاسىتىسى ئارقىلىق لېكىسكىدىكى بىر مەنىلىك سۆزلەر كۆپ مەنىلىك سۆزلەرگە ئايلانىدۇ. ئالايلىق، «باش» سۆزى ئەسلىدە «ئادەم بەدىنىنىڭ بويۇندىن يۇقىرى، ھايۋان بەدىنىنىڭ بويۇندىن ئالدىنقى قىسمى، يەنى كۆز، قۇلاق، ئېغىز، بۇرۇن قاتارلىق ئەزالىرى ئورۇنلاشقان قىسمى، كالا» دېگەن بىرلا مەنىنى بىلدۈرىدىغان سۆز بولۇپ، كېيىنچە، ئاساسەن ئوخشىتىش ۋاسىتىسى ئارقىلىق ھازىرقى لۇغەتلىرىمىزدە ئزاھلىنىۋاتقان 14 خىل مەنىگە ئىگە بولغان كۆپ مەنىلىك سۆزگە ئايلانغان، («ئۇيغۇر تىلىنىڭ

مزاھلىق لۇغىتى»، I توم، 351 - 352 - بەتلەر).

(3) ئوخشىتىش ۋاسىتىسى ئارقىلىق سۆزلەرنىڭ كۆچمە مەنىسى بارلىققا كېلىدۇ. كۆچمە مەنىگە ئىگە سۆزلەرنى تەھلىل ۋە مۇھاكىمە قىلىپ كۆرىدىغان بولساق، ئۇلارنىڭ كۆچمە مەنىلىرىنىڭ كۆپىنچىسى ئوخشىتىش ۋاسىتىسىنىڭ رول ئوينىشى بىلەن بارلىققا كەلگەنلىكىنى تونۇپ يېتىمىز. مەسىلەن، «تۈلكە» سۆزىنىڭ «ھىيلىگەر» مەنىسى، «ئاغرىق» سۆزىنىڭ «روھىي ئازاب، دەرد - ئەلەم، ئازاب - ئوقۇبەت» مەنىسى، «ئاشىق» سۆزىنىڭ «بىرەر نەرسىنى ياخشى كۆرۈپ قالغان، ئۇنىڭغا بېرىلگەن كىشى» دېگەن مەنىسى قاتارلىقلار مەزكۇر سۆزلەرنىڭ ئوخشىتىش ۋاسىتىسى ئارقىلىق بارلىققا كەلگەن كۆچمە مەنىلىرى ھېسابلىنىدۇ. (يۇقىرىقى ئەسەر، 111 -، 113 - بەتلەر)

(4) ئوخشىتىش ۋاسىتىسى ئارقىلىق ئىدىئوملار بارلىققا كېلىدۇ. مەسىلەن: «يېپىلى چىقىپ كەتمەك»، «يۈزىنى داپتەك قىلماق»، «ئۇلۇمدىن توقماق چىققانداك»، «سۇغا چۈشكەن سوپۇندەك»، «بەز مارىغان مۈشۈكتەك»، «ئوتقا چۈشكەن قىل دەك»، «ئوۋىسى بۇزۇلغان ھەرىس دەك»... دېگەنگە ئوخشاش ئىدىئوملارنىڭ ھەممىسى ئوخشىتىش ۋاسىتىسى ئارقىلىق بارلىققا كەلگەن.

(5) ئوخشىتىش ۋاسىتىسى ئارقىلىق تەمسىللەر بارلىققا كېلىدۇ. مۇلاھىزە قىلىپ كۆرىدىغان بولساق، ئۇيغۇر تىلىدىكى مۇتلەق كۆپ سانلىق ماقال - تەمسىللەرنىڭ ستىلىستىك ئوخشىتىش ۋاسىتىسى ئارقىلىق بارلىققا كەلگەنلىكىنى ھېس قىلىمىز. مەسىلەن: «يىراق بولسا كىشىنىشەر، يېقىن تۇرسا چىشىلىشەر»، «تالا مۈشۈكى ئۆي مۈشۈكىنى قوغلاپتۇ»، «بۆرۈمنىڭ تەڭ ئورتاق، قاغىنىڭ دەرەخ بېشىدا»، «تامما - تامما

كۆل بولار»، «موزايىنىڭ يۈگۈرۈشى سامانلىققىچە» دېگەنلەر-
 گە ئوخشاش.

2. مۇبالىغە قىلىشنىڭ لېكسىكىدىكى رولى

مۇبالىغە قىلىش تىلدا كۆپ ئىشلىتىلىدىغان سىتېلىستىك ۋاسىتىلەرنىڭ بىرى. چاغاتاي ئۇيغۇر تىلى دەۋرىدە، مۇبالىغە قىلىش ئۇسۇلى بىلەن ياسالغان بىر بۆلەك ئەرەبچە سۆزلەر ئۇيغۇر تىلىغا ئەينەن ئۆزلەشكەن. مەسىلەن: «مەككەر، دەججال، كاززاپ (كەززاپ)، قەللاپ» دېگەنلەرگە ئوخشاش (يۇقىرىقىلار چاغاتاي ئۇيغۇر تىلىدا «مەكر (مىكس)»، «دەجل (ئالداش)»، «كەزب (كۆز بويىاش)»، «قەلب (ھىيلە قىلىش؛ ئۆزگەرتىش)» سۆزلىرىنىڭ مۇبالىغە شەكلى دېيىلىدۇ). ھازىرقى زامان ئۇيغۇر تىلىدا، كەڭرى ئىستېمال قىلىنىۋاتقان خېلى بىر بۆلەك بىرىكمە سۆزلەرنىڭ، خۇسۇسەن ئىدىئوملارنىڭ ئەمەلىيەتتە سىتېلىستىكىنىڭ مۇبالىغە قىلىش ۋاسىتىسى ئار-قىلىق بارلىققا كەلگەنلىكىنىمۇ بايقايمىز. مەسىلەن: «كۆزى تۆت بولۇپ كەتمەك»، «مېڭىسىدىن تۈتۈن چىقىپ كەتمەك» (ياكى چوققىسىدىن بۇس چىقىپ كەتمەك)، «قىلىنى قىرىق يارماق»؛ «تېرىقنى تاۋۇز قىلماق»، «مىڭىز جاپا»، «تاش يۈرەك»، «مۇز تەلەت» دېگەنلەرگە ئوخشاش.

دېمەك، سىتېلىستىك ۋاسىتىلەردىن بولغان مۇبالىغە قىلىشىمۇ تىلدا، سۆز ۋە سۆز بىرىكمىلىرىنى ياساش، ماقال-تەمسىل، ئىدىئوم قاتارلىق تۇراقلىق تەركىبلەرنى شەكىللەندۈرۈش رولىنى ئوينايدۇ.

3. قىسقارتىشنىڭ لېكسىكىدىكى رولى

قىسقارتىشىمۇ ئۇيغۇر تىلى سىتېلىستىكىسىنىڭ ئۆزىگە خاس بولغان ۋاسىتىلىرىنىڭ بىرى بولۇپ، ئۇنىڭ لېكسىكىم

دىكى ئاساسلىق رولى بىرىكمە سۆزلەر ئىچىدىكى مەلۇم بىر سۆزنى قىسقارتىۋېتىش يولى ئارقىلىق ئەسلىدىكى بىرىكمە سۆزنىڭ مەنىسىگە باراۋەر مەنە ئۇقتۇرىدىغان ئىخچام سۆز-لەرنى ياساشتا كۆرۈلىدۇ. مەسىلەن: ھازىرقى زامان ئۇيغۇر تىلىدىكى «ئايەم» سۆزى چاغاتاي ئۇيغۇر تىلى دەۋرىدە دەستلەپ «ئەيد ئەييامى» شەكلىدە بولۇپ، ئۇ سۆزمۇسۆز مەنىسى بولمىغاچقا «ھېيت كۈنلىرى» ئۇقۇمىنى يورۇتۇپ ئىشلىتىلگەن. كېيىنچە، مەزكۇر بىرىكمە سۆزىدىكى «ئەيد» (يەنى ھېيت) سۆزى قىسقارتىۋېتىلىپ «ئەييام» ئايەم» دېسىمۇ يەنىلا ئاشۇ «ھېيت كۈنلىرى» مەنىسىنى بىلدۈرىدىغان يېڭى سۆز بولۇپ قالغان؛ ھازىرقى ئۇيغۇر تىلىدىكى «روزا» سۆزىمۇ چاغاتاي ئۇيغۇر تىلى دەۋرىدە «روزى رەمەزان» شەكلىدە ئىشلىتىلىپ، «رامىزان كۈنى» دېگەن ئۇقۇمنى يورۇتاتتى. كېيىنچە، ئۇنىڭ تەركىبىدىكى «رەمەزان» (يەنى رامىزان) سۆزىنى قىسقارتىۋېتىپ «روزى» «روزا» دېسىمۇ ئوخشاشلا «رامىزان كۈنلىرى» ئۇقۇمىنى ئاڭلىتىۋېرىدىغان بولغان؛ ھازىرقى ئۇيغۇر تىلى ئىستېمالدىكى «سەي قورۇيدىغان، سېپى بار قازان» ئۇقۇمىنى يورۇتۇپ ئىشلىتىلىدىغان «ساپلىق» سۆزى ۋە «دۆت» مەنىسىدە ئىشلىتىلىدىغان «قاپاق» سۆزلىرىمۇ ئەسلىدىكى «ساپلىق قازان» ۋە «قاپاق باش» دېگەن بىرىكمە سۆزلەردىن قىسقارتىپ ياسالغان ۋە باشقىلار. دېمەك، ئۇيغۇر تىلى سىستېمىسىدىكى قىسقارتىش ۋاسىتىسىمۇ لېكسىكا تەرەققىياتى ئۈچۈن ئاكتىپ خىزمەت قىلىدۇ.

ئۇنىڭدىن باشقا، سىمۋول قىلىش، ئېفۇمىزم (سىلىقلاشتۇرۇش)، كىنايە قىلىش، مېتافورا (ئىستېئارە ئېلىش) قاتارلىق سىستېمىنىڭ ۋاسىتىلەرمۇ ئىستېمال جەريانىدا خاس مەنىلىك سۆزلەرنى ياساش، سۆزلەرنىڭ كۆچمە مەنىسىنى ھاسىل قىلىش، كۆپ مەنىلىك سۆزلەردە مەنە بۆلۈنۈش ھادىسىسى

سىنى شەكىللەندۈرۈش قاتارلىق روللىرى ئارقىلىق لېكسىكا سوستاۋىنىڭ تەرەققىياتىنى ئىلگىرى سۈرىدۇ. خۇلاسە قىلىپ ئېيتقاندا، لېكسىكا تەتقىقاتى بىلەن سىنىلىستىكا تەتقىقاتى بىر-بىرىگە چەمبەرچاس باغلانغان. لېكسىكا تەتقىقاتى سىنىلىستىكا ئىلمىنى زۆرۈر ۋە مول ماتېرىياللار بىلەن تەمىنلەيدۇ. سىنىلىستىكا ئىلمىمۇ ئۆز سوستاۋىدىكى ۋاسىتىلىرى ئارقىلىق لېكسىكىنىڭ تەرەققىياتى ئۈچۈن تۆھپە قوشىدۇ. شۇنداق ئىكەن، بىز ئۇيغۇر تىلى لېكسىكىلوگىيىسىنى ئۆگەنىۋاتقان ۋە تەتقىق قىلىۋاتقان ۋاقىتىمىزدا، ئۇيغۇر تىلى سىنىلىستىكىسىدىن ساۋات چىقىرىشقا ۋە ئۇنى ياخشى ئىگىلەش كىمۇ ئەھمىيەت بېرىشىمىز كېرەك.

§3. لېكسىكا تەتقىقاتى ئارقىلىق ئۇيغۇر تىلى سىنىلىستىكىسىدىكى رېئال ئەھۋاللارنى يورۇتۇش

سىنىلىستىكا ئىلمى ئۆز ئالدىغا تەتقىقات دائىرىسى، ئۆزىگە خاس رولى ۋە ئۆزىگىلا ئەئلۇق خىزمەت ۋەزىپىسىگە ئىگە بىر پەن. بىراق، كەڭ مەنىدىن ئېيتقاندا، ئۇ لېكسىكىلوگىيە ئىلمىنىڭ تەتقىقات ئوبىيېكتلىرىدىن بىرى سانىلىدۇ. خان تارماق پەنمۇ ھېسابلىنىدۇ. لېكسىكا تەتقىقاتى بىلەن سىنىلىستىكا تەتقىقاتى بىر - بىرىنى ئالغا سۈرىدۇ، بىر - بىرىنىڭ تەتقىقات ھېۋىلىرىنى تولۇقلايدۇ، تاۋلايدۇ، تاكامۇللاشتۇرىدۇ. بىراق، سىنىلىستىكا ئىلمىنىڭمۇ ئاداققى ماتېرىيالى سۆز - ئىبارىلەر بولغىنى ئۈچۈن سىنىلىستىكىدىكى تۈپكى مەسىلە ئاخىرقى ھېسابتا، لېكسىكا تەتقىقاتى ئارقىلىق ھەل بولىدۇ ۋە ۋايىغا يېتىدۇ.

لېكسىكا تەتقىقاتى ئارقىلىق ستىلىستىكا ئىلمىغا دائىر مەسىلىلەرنى يورۇتۇش كەم دېگەندىمۇ تۆۋەندىكىدەك بىر-قانچە تەرەپنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ.

1) لېكسىكا تەتقىقاتى ئارقىلىق سۆز - ئاتالغۇلارنىڭ ئەسلى مەنىسى، ئىستېمال مەنىسى، كۆچمە مەنىسى قاتارلىقلار-نى تەپسىلىي يورۇتۇپ، ئۇلارنى ھەممە تىل ئەھلى تولۇق چۈ-شىنىدىغان ماتېرىيالغا ئايلاندۇرۇش، شۇ ئارقىلىق ستىلىس-تىكىدىكى سۆزلەرنى جايىدا ئىشلىتىلمەسلىك ئىللەتلەرگە خاتىمە بېرىش.

بىر تىل ئۈچۈن ئېيتقاندا، ئۇنىڭ لۇغەت بايلىقى گويىكى غايەت زور بولغان خام ماتېرىياللار ئامبىرى بولۇپ، ئۇنىڭ دائىرىسى تولمۇ كەڭ، ماتېرىيال سانى كۆپ، تەركىبى خىل مۇخىل بولىدۇ. شۇ سەۋەبتىن، شۇ تىللىق خەلق ئىچىدە ئۆز تىلىنىڭ لۇغەت سوستاۋىنى تولۇق چۈشەنمەيدىغان، لۇغەت بايلىقىنى مۇكەممەل ئىگىلىيەلمىگەن كىشىلەر ئۇچراپلا تۇرىدۇ. كىشىلەردىكى ئۆز تىلىنىڭ لۇغەت بايلىقىنى ياخشى بىلمەس-لىك، ئۆز تىلىدىكى سۆزلەرنىڭ تۈرلۈك مەنىلىرىنى تولۇق چۈشەنمەسلىك كەمچىلىكى ئەمەلىي تىل ئىستېمالى جەريانىدا ئۇلارنىڭ تىلىدىكى ئۇقۇملارنى تازا مۇرادغا يەتكۈزۈپ ئىپا-دىلىيەلمەسلىك، گەپ - سۆزلەرنى چولتا ياكى تاققا - تۇققا قىلىپ قويۇش قاتارلىق نۇقسانلارنى سادىر قىلىشقا سەۋەب بولىدۇ. ئەمدى، بارلىق تىل ئەھلىنىڭ ئالدى بىلەن يازغۇچى، شائىر، ئوقۇتقۇچى، سەنئەتچى، تەرجىمان قاتارلىقلارنىڭ سۆز-لەرنى تولۇق چۈشىنىپ، ئۈچۈر - بۇجۇرگىچە مۇكەممەل بىلىپ ئىشلىتىشىنى ئەمەلگە ئاشۇرۇشنى ئۆزىنىڭ ئەڭ ئاساس-لىق ۋەزىپىسى قىلىدىغان لېكسىكا تەتقىقاتى ئاخىرقى ھېسابتا، كىشىلەرنىڭ ئاشۇنداق سۆزلەرنى چۈشەنمىگەنلىكتىن ئۇقۇملار-نى دەل، توغرا ۋە پاساھەتلىك ئىپادىلەپمەيدىغان كەمچىلىك

لىرىنى تۈگىتىشىگە ياردەم بېرىدۇ. مەسىلەن، ئالدى بىلەن تۆۋەندىكى مىساللارغا قاراپ باقايلى (بۇ مىساللار «ئۇيغۇر تىلى ستىلىستىكىسىدىن ساۋات» قاتارلىق كىتابلاردىن ئارىيەت ئېلىندى):

(1) شۇ پەيتتە، ناخشا ئېيتىپ كېلىۋاتقان ئاتلىق كىشىنىڭ شەپىسى كۆرۈندى.

(2) ئەزالارنىڭ پىكرى بىلەن گۈرۈچ تېرىپ بېقىشنى پىلانلىدۇق، بۇرۇن بۇ يەرلەرگە ھېچكىم گۈرۈچ تېرىپ باقمىغانىدى.

(3) بۈگۈن ھاۋا سۈتتەك ئوچۇق.

(4) قىيىنچىلىق، پېشكەللىكىگە ئۇچراپ، روھىم چۈشۈپ كەتكەن، بوشىشىپ قالغان چاغلىرىمدا سىزنىڭ شۇ سۆزلىرىڭىز كۆز ئالدىغا كېلىدۇ.

(5) روھىي زېمىندە مۇشۇنداق مەخلۇقلارمۇ بولىدۇ

كەن - ھە؟

كۆرۈنۈپ تۇرۇپتۇكى، يۇقىرىقى مىساللاردىكى ئاستى سىزىپ قويۇلغان تەركىبلەرنى نۇقسانلىق تەركىبلەر ھېسابلىنىدۇ. ئالايلۇق، 1 - مىسالدىكى «شەپىسى كۆرۈندى» دېگەن سۆز توغرا بولمىغان. بۇ ستىلىستىك خاتالىقنى شۇ كىشىنىڭ «شەپە» دېگەن سۆزگە بولغان چۈشەنچىسىزلىكى كەلتۈرۈپ چىقارغان. ئۇيغۇرچىدا «شەپە» سۆزى ئادەتتە «بىلىنەر - بىلىنمەس ئاۋاز، ئاۋاز، سادا» دېگەن مەنىنى بىلدۈرىدۇ. شۇڭا مەزكۇر سۆز خەنزۇ-چىندىكى «声息，动静，动响» دېگەن سۆزلەرگە بەدەل قىلىنىدۇ. مەسىلەن، ئاياغ شەپىسى (脚步声) دېگەنلەرگە ئوخشاش، («ئۇيغۇرچە - خەنزۇچە لۇغەت»، 1982 - يىل شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى نەشرى) ھالبۇكى، «ئاۋاز، سادا» نى «كۆرۈندى» دېگىلى بولمايدۇ، ئۇنى پەقەت «ئاڭلاندى» دېيىشلا مەن

تىقىغە سىغىدۇ.

2 - مىسالدىكى «گۈرۈچ تېرىماق» دېگەن سۆز ئەنئەنىۋى چۈشەنچىگە خىلاپ ھالدا خاتا قوللىنىلغان. چۈنكى، «گۈرۈچ» دېگەن سۆز ئۇيغۇرچىدا سوقۇش ياكى ئاقلاش ئارقىلىق پوستى ئېلىپ تاشلانغان شال دانىچىسىنى كۆرسىتىدۇ. «شال» بىلەن «گۈرۈچ» ئېنىق بولغان ئۇقۇم پەرقىگە ئىگە بولۇپ، ئۇلارنى بىر - بىرىنىڭ ئورنىغا دەسسىتىپ ئىشلەتكىلى بولمايدۇ. شۇڭا، بۇ يەردىكى «گۈرۈچ تېرىماق» دېگەن سۆزنى «شال تېرىماق» دەپ ئۆزگەرتكەندىلا ئاندىن توغرا بولىدۇ.

3 - مىسالدىكى ھاۋانىڭ ئوچۇقلۇقىنىڭ «سۈت» كە مىسال قىلىنىشى كىشىنى گاڭگىرىتىپ قويىدۇ. چۈنكى «سۈت» دېگەن ئاپئاق، سۇيۇق جىسىم. ھالبۇكى، خۇددى «ھاۋا ئاپئاق ئوچۇق ئىدى» دېگىلى بولمىغىنىدەك، ھەرقانداق ئەھۋالدا «سۈتتەك ئوچۇق ھاۋا» دەپ سۈپەتلىگىلى، تەسۋىرلىگىلى بولمايدۇ. ئايدىڭ كېچىنى «سۈتتەك ئايدىڭ كېچە» دەپ تەسۋىرلەش ئادىتى بار. پەقەت مۇشۇنداق ھالدىلا ئوخشىتىلغۇچى بىلەن ئوخشىغۇچى مۇۋاپىق ۋە مۇناسىپ كەلگەن بولىدۇ، ئەلۋەتتە.

4 - مىسالدىكى «سۆزلىرىڭىز كۆز ئالدىمغا كېلىدۇ» دېگەن جۈملە داڭقان پۇتى بولۇپ قالغان. بۇنىڭدىكى مەسىلە «كۆز ئالدىغا كەلمەك» دېگەن سۆزگە بولغان چۈشەنچىنىڭ مۇجىمەللىكىدىن كېلىپ چىققان. مەنىتىق جەھەتتىن ئېيتقاندىمۇ ئادەتتە مۇئەييەن شەكىلگە ئىگە بولغان مەنزىرە ياكى مەلۇم ھالەتنى كۆز ئالدىغا كەلتۈرۈش مۇمكىن. شۇڭا، يۇقىرىقى جۈملىنى «سۆزلىرىڭىز ئېسىمگە كېلىدۇ» (ياكى چۈشىدۇ) قىلىپ ئۆزگەرتكەندىلا ئاندىن سىملىستىك پاساھەت ئۆلچىمىگە مۇۋاپىق كېلىدۇ.

5 - مەسىلىدىكى «روھىي زېمىن» دېگەن سۆز كىشىگە توغرا چۈشەنچە بېرەلمەيدۇ. مەزكۇر سۆز چاغاتاي ئۇيغۇرچىسىدىن كەلگەن ئىزاھات (تەكشىز بىرىكمە) بولۇپ ھېسابلىنىدۇ. ئۇنىڭ بىرىنچى سۆزى (ئېنىقلا نغۇچىسى) «روي» (يەنى «رەڭگىروي» دىكى «روي»)، ئىككىنچى سۆزى (ئېنىقلىغۇچىسى) «زەمىن» بولۇپ، ئۇنىڭ ئۆز زامانىسىدىكى توغرا تەلەپپۇزى «رويى زەمىن» شەكلىدە ئىدى. كېيىنچە، قىسمەن فونېتىك ئۆزگىرىش قىلىپ «رويى زېمىن» شەكلىدە تۇراقلىشىپ قالغان بولۇپ، ئۇنىڭ مەنىسى «يەر يۈزى» دېگەن بولىدۇ. دەرۋەقە، جانلىق تىلدا «روھىم چۈشۈپ كەتتى» دېگەن سۆز بەزى جايلاردا «رويىم چۈشۈپ كەتتى» دەپمۇ ئىشلىتىلىدۇ. شۇ خىل تەسىردىن بولسا كېرەك، «رويى زېمىن» سۆزى خېلى تونۇشلۇق، داڭدار يازغۇچىلارنىڭ تىلىدىمۇ «روھىي زېمىن» شەكلىدە ئىشلىتىلمەكتە. بۇ - قەتئىي تۈزىتىشكە تېگىشلىك.

دېمەك، سۆز - جۈملىلەردىكى ستىلىستىك نۇقسانلارنىڭ مەنبەسى تېگى - تەكتىدىن ئېيتقاندا، سۆز - ئاتالغۇلارغا بولغان چۈشەنچىنىڭ ئېنىقسىزلىقىدىن بولىدۇ. شۇڭا، لېكسىكا تەتقىقاتى ئارقىلىق كىشىلەرنىڭ تۈرلۈك سۆزلەملەرگە بولغان چۈشەنچە دائىرىسىنى كېڭەيتىش، بىلىش دەرىجىسىنى چوڭقۇرلاشتۇرۇش ئاخىرقى ھېسابتا شۇ تىلنىڭ ستىلىستىك ئۈنۈمىگە كاپالەتلىك قىلىشتا ھەل قىلغۇچ رول ئوينايدۇ دەپ قارايمىز.

(2) لېكسىكا تەتقىقاتى ئارقىلىق تەرجىمە تەسىرىدىن تىلدا پەيدا بولۇۋاتقان ئۇزۇن، سۆرەلە سۆزلەرنى ئىخچام ھالەتكە كەلتۈرۈش، شۇنىڭ بىلەن ستىلىستىكىدىكى «ئۇقۇم» لارنى ئىخچام سۆزلەر بىلەن راۋان ئىپادىلەش» مەقسىتىگە يېتىش.

تەرجىمە — ناھايىتى ئۇزاق زامانلاردىن بۇيان ئۇيغۇر تىلى لېكسىكا سوستاۋىنىڭ تەرەققىياتى بىلەن بىۋاسىتە مۇناسىۋەتلىك بولۇپ كېلىۋاتقان ساھە. چاغاتاي ئۇيغۇر تىلى دەۋرىدە تىلىمىزدا ئىشلىتىلگەن ئەرەبچە — پارسچە سۆزلەرنىڭ مۇتلەق كۆپچىلىكى ئەمەلىيەتتە تەرجىمە ئارقىلىق ئۆزلەشكەن. ئۆكتەبىر ئىنقىلابىدىن كېيىن، خۇسۇسەن جۇڭخۇا خەلق جۇمھۇرىيىتى قۇرۇلغاندىن بۇيانقى 40 نەچچە يىلنىڭ مابەينىدە ئۇيغۇر تىلىغا ئۆزلىشىپ كەتكەن ئەسلىسى ياۋروپا تىللىرىغا تەئەللۇق بولغان سۆزلەر ۋە ئاز بولمىغان خەنزۇچە سۆزلەرمۇ تەرجىمە ئارقىلىق كىرگەن. ياخشى مۇلاھىزە قىلىپ كۆرىدىغان بولساق، چەت ئەل تىلىدىن سۆز قوبۇل قىلىش ئارقىلىق ئۇيغۇر تىلىدا يېڭى سۆز — ئىبارىلەر — نى بارلىققا كەلتۈرۈش ئاساسەن مۇنداق ئىككى خىل يول بىلەن بولماقتا. ئۇنىڭ بىرى، چەت ئەل تىلىدىن سۆز — ئىبارىلەرنى بىۋاسىتە قوبۇل قىلىپ، ئەينى (تەلەپپۇز شەكلى) بىلەن ئىشلىتىش. يەنە بىرى، چەت ئەلچە سۆزنى مەزمۇنى بويىچە ئۇيغۇرچىغا تەرجىمە قىلىش ئارقىلىق يېڭى سۆز — ئىبارە ھاسىل قىلىپ ئىشلىتىش. چەت ئەلچىدىن بىۋاسىتە قوبۇل قىلىپ، ئەينەن شەكىل بىلەن ئىشلىتىلىۋاتقان سۆزلەر ھەققىدە ئالدىنقى بابلاردا توختالدىق. ئەمدى، تەرجىمە ئارقىلىق ھاسىل قىلىنغان يېڭى سۆز — ئىبارىلەرگە نەزەر سالدىغان بولساق، بۇنىڭدىمۇ مەسىلە ئاز ئەمەس. ئۇنىڭ كۆزگە كۆرۈنەرلىكى تەرجىمە ئارقىلىق ياسالغان سۆز — ئاتالغۇلارنىڭ نىسبەتەن ئۇزۇن، سۆرەلمە بولۇپ قېلىشى بولۇپ ھېسابلىنىدۇ. مەسىلەن:

تەرجىمە ئارقىلىق ئۇيغۇرچىلاشتۇرۇلغىنى	ئەسلىسى
چاڭ — توزان سۈمۈرۈش ماشىنىسى	吸尘器
توپا تۇرتۇش ماشىنىسى	推土机

ئەسلىسى
تەرجىمە ئارقىلىق ئۇيغۇرچىلاشتۇرۇلغىنى
چاچ ئېلىش ماشىنىسى، ساتمىراشلىق
ماشىنىسى

推子

ھېسابلاش ماشىنىسى 计算机 (器)

گۈللۈك زەخت 花布

شال پاخلى ئادەم 稻草人

كۆرۈۋېلىش تەس ئەمەسكى، يۇقىرىقى سۆزلەرنىڭ تەرجىمىسىدە ئىپادىلەنگۈچى شەيئىنىڭ ئۆزىدىن كۆرە خەنزۇچە دىكى خەت بەكرەك ئېتىبارغا ئېلىنىپ، خەتمۇخەت تەرجىمە قىلىش ئۇسۇلى قوللىنىلغانلىقتىن، ئەڭ مۇھىمى ئۇيغۇرچىدىكى قورال - ئەسۋابلارنى ئىپادىلەيدىغان ئەنئەنىۋى سۆز ياسىغۇچى قوشۇمچىلار مۇتلەق ھېسابقا ئېلىنىمىغانلىقتىن، مەزكۇر سۆز - لەرنىڭ ئۇيغۇرچىسى تولىمۇ ئۇزۇن ۋە سۆرەلمە بولۇپ قالغان. ئەمەلىيەتتە، يۇقىرىقى سۆزلەردىن «吸尘器» نى «توزان سۈمۈرگۈ»، «推子» نى «چاچ ئالغۇ»، «计算机» نى «ھېسابلىغۇ» دېيىش تامامەن مۇمكىن. كېيىنكى ئىككى سۆزنى بولسا، ئۇنداق خەتمۇخەت تەرجىمە قىلىپ ئولتۇرۇش ھاجەتسىز. چۈنكى، ئۇيغۇرچىدا «花布» دېگەن سۆزگە دەلمۇدەل كېلىدىغان «چىت» ئاتالغۇسى، «稻草人» سۆزىگە مۇۋاپىق كېلىدىغان «قارانچۇق» سۆزى ئەسلىدىن بار.

خەتمۇخەت تەرجىمە قىلىش ئارقىلىق سۆز - ئاتالغۇ - لەرنى سۆرەلمىلەشتۈرۈۋېتىشنىڭ ئەڭ ئەجەللىك زىيىنى بىر تەرەپتىن، بۇ خىل سۆزلەرنىڭ ئاخىرقى ھېسابتا كەڭ خەلق ئاممىسىنىڭ ئېغىز تىلىدا ئۆزلىشىپ كەتكەنلىكىگە سەۋەب بولسا، يەنە بىر تەرەپتىن، يېزىق تىلىدا سۆز - جۈملىلەرنىڭ بىھۇ - دە ئۇزۇن بولۇپ كېتىشى نەتىجىسىدىن بولىدىغان پاساھەتسىزلىكنى كەلتۈرۈپ چىقارماقتا.

ئۇيغۇر تىلىنىڭ سىملىستىكىسىغا نۇقسان يەتكۈزىدىغان

بۇ خىل ئىللەتنىمۇ ئۇيغۇر تىلى سۆز بايلىقىغا بولغان تەتقىقاتنى چوڭقۇرلاشتۇرۇش، ئەنئەنىۋى سۆز ياسىغۇچى قوشۇمچىلار ئارقىلىق ياسالغان سۆزلەرنىڭ تىل ئەمەلىيىتىدىكى نەتىجىلىرىنى كەڭ تەرجىمانلارغا ھەقىقىتى بىلەن تونۇتۇش ئارقىلىق تۈزەتكىلى بولىدۇ.

3) لېكسىكا تەتقىقاتى ئارقىلىق جۈملە قۇرۇلمىسى ۋە تۈر-لۈك تەركىبلىرىدىكى بوشىشىش ھادىسىسىنى ئاڭلىق تۈگىتىپ، سۆز - جۈملىلەرنىڭ قۇرۇلمىسىنى مۇكەممەللەشتۈرۈش. ئۇيغۇر تىلىنىڭ جۈملە قۇرۇلمىسىنى تارىخىي جەھەتتىن تەكشۈرۈپ تەتقىق قىلىش يالغۇز ئۇيغۇر تىلى سىنتاكسىسنىڭ ۋەزىپىسىلا بولۇپ قالماستىن، بەلكى ئۇ يەنە ئۇيغۇر تىلى سىستېمىسىنىڭ مۇھىم تەتقىقات ئوبيېكتى ھېسابلىنىدۇ. چۈنكى سىستېمىلىك جۈملىلەرنى ئىمكان بار ئاز سۆز بىلەن تۈزۈپ، ئۇقۇملارنى ساز ئىپادىلەشنى تىلدىكى مۇھىم پاساھەت دەپ قارايدۇ. تەكشۈرۈپ كۆرىدىغان بولساق، قەدىمىي ئۇيغۇر يېزىقىلىرى بىلەن پۈتۈلگەن تاش ئابىدىلەر تېكىستلىرىدە، ئىدىئوت دەۋرىگە ئائىت قول يازمىلاردا، قاراخانىلار زامانىغا تەئەللۇق ئەسەرلەردە ۋە چاغاتاي ئۇيغۇر تىلىدا يېزىلغان ۋەكىللىك خاراكتېرگە ئىگە ئەمگەكلەردە جۈملە قۇرۇلمىسىدىكى زىچلىقنىڭ مۇكەممەللىكتە ۋايىغا يەتكەنلىكىنى ھېس قىلىمىزكى، ئۇ تېكىستلەردىكى جۈملىگە تالىق سۆزلەردىن بىرەرنىمۇ چىقىرىۋېتىشكە بولمايدۇ دېسە مۇبالىغە بولمايدۇ.

دەۋر تەرەققىي قىلىپ بۈگۈنكى كۈنگە كەلگەندە، ئۇيغۇر تىلىنىڭ لېكسىكا سوستاۋى مىسلىسىز دەرىجىدە بېيىدى، سۆزلەملەر ئاۋۇدى، جۈملە شەكىللىرىمۇ خىلمۇخىللىشىپ، تىلنىڭ ئىپادىلەش كۈچىمۇ كۆپ ئاشتى، بۇ - ئەمەلىيەت. بىراق، شۇنىڭ بىلەن بىر چاغدا كۆز يۇمغىلى بولمايدىغان بىر ئەھۋال شۇ بولماقتىكى، تىلىمىزنىڭ خۇسۇسەن يېزىق تىلىنىڭ قۇ-

رۇلمىسىدا روشەن ھالدىكى بوشىشىش ھادىسىسى پەيدا بولدى. بۇ يەردە بىز دەۋاتقان «بوشىشىش ھادىسىسى» جۈملە ياكى سۆز بىرىكىملىرى قۇرۇلمىسىدىكى زۆرۈر ۋە ھەقىلىق رەۋىشتە كى بوغۇم سانى ياكى سۆز مىقدارىنى كۆپەيتىش ئەمەس، بەلكى ئاخىرقى ھېسابتا بىر پۈتۈن مەنىنى تۇتۇقلۇققا ئېلىپ بارىدىغان بىھۇدە سەرپىيات ۋە سۆز ئىسراپچىلىقىنى كۆرسىتىدۇ. مەلۇمكى، سۆز - جۈملىلەرنىڭ ئىخچاملىقى ئۇقۇمنىڭ ئېنىق بولۇشىنى ئالدىنقى شەرت قىلىدۇ. بۇ يەردىكى ئىخچاملىق ئوقۇل ھالدىكى «قىسقا» لىققا ئەمەس، بەلكى زۆرۈر «زىچ» لىققا قارىتىلغان. جۈملىدىكى سەرپىيات ئاز بولسۇن، كۆپ بولسۇن، مەنە ئېنىق ئىپادىلىنىشى شەرت. شۇنداق ئىكەن، مەنىنى ئېنىق ئىپادىلىگىلى بولسا سۆز سەرپىياتىنى ئىمكان قەدەر ئازايتىش، جۈملە قۇرۇلمىسىنىڭ زىچلىقىنى مۇمكىنقەدەر ئاشۇرۇش، ئەھمىيەتسىز، پايدىسىز بوشىشىش ھادىسىسىنى يوقىتىش لازىم. بىلىش كېرەككى، زىچلىق يېزىق تىلىنىڭ مۇھىم سىتېلىستىك نورمىسى بولۇپ، ئۇ ئىپادىلەنمەكچى بولغان مەزمۇنى جۈملىگە ئىمكان قەدەر ئىخچام بولغان قۇرۇلما بىلەن مۇجەسسەم قىلىشنى ئۆلچەم قىلىدۇ.

ئومۇمەن قىلىپ ئېيتقاندا، ئۇيغۇر تىلى جۈملە قۇرۇلمىسىدىكى بوشىشىش ھادىسىسىنىڭ ئالامەتلىرى دەپ تۆۋەندىكىدەك بىر قانچە تەرەپنى كۆرسىتىش مۇمكىن:

(1) باشقا تىلدىكى سۆزلەرنى ئۇيغۇرچىغا خەتمۇخەت تەرجىمە قىلىش نەتىجىسىدە، جۈملە تەركىبىگە ئورۇنسىز تەركىبلەرنى قوشۇپ قويۇش. مەسىلەن، «مېنىڭ ساڭا قارىتا پىكرىم بار» (我对你有意见)، «بۇ ئىش ئۇنىڭغا نىسبەتەن پاي دىلىق» (这事儿对他有利) دېگەنلەرگە ئوخشاش. روشەنكى، بۇ جۈملىلەردىكى «قارىتا»، «نىسبەتەن» سۆزلىرى خەنزۇچىدىكى «对» سۆزىنىڭ تەرجىمىسى بولۇپ، بۇ يەردە

زورمۇزور كىرگۈزۈپ قويۇلغان ئورۇنسىز تەركىبلەر ھېسابلىنىدۇ.

(2) تۇرغۇن سۆزلەرنى بىھۇدە ھالدا شۇ سۆزنىڭ ئىسمىداش شەكلىگە كىرگۈزۈپ ئىشلىتىش. بۇ ئادەتتە، تۇرغۇن سۆزلەرنى دەسلەپ پېئىللاشتۇرۇش، ئاندىن ئۇنىڭ ئىسمىداش شەكلىنى تۇرغۇن سۆزلەرنىڭ ئورنىدا ئىشلىتىشنى كۆرسىتىدۇ. بۇنىڭدا تۇرغۇن سۆزنىڭ ئۆزىگە بەزى تەركىبلەرنى قوشۇشقا توغرا كېلىدىغان بولغاچقا، سەرپ قىلىنغان بوغۇم سانى سۈن ئىمى ھالدا ئېشىپ كېتىپ، روشەن ھالدىكى بوشىشىش ھادىسىسى كۆرۈلىدۇ. بۇ خىل بوشىشىش ھادىسىسى كۆپىنچە مۇنداق ئىككى خىل شەكىلدە ئىپادىلىنىدۇ. ئۇنىڭ بىرى، تۇرغۇن سۆزلەردىن ھاسىل قىلىنغان پېئىل ئۆزىگە ئىسمىداش قوشۇمچىسىنى قوشۇپ ئىشلىتىش. مەسىلەن، «سۆھبەتلىشىش ئورنى»، «خۇلاسىلاش ئۇسۇلى»، «نىكاھلىنىش ئەركىنلىكى»، «ھەرىكەتلىنىش نورمىسى» دېگەنلەرگە ئوخشاش. روشەنكى، مەزكۇر بىرىك مىسلەرنى «سۆھبەت ئورنى»، «خۇلاسە ئۇسۇلى»، «نىكاھ ئەركىنلىكى»، «ھەرىكەت نورمىسى» شەكلىدە، يەنى تۇرغۇن سۆزلەرنىڭ ئەسلى بويىچە ئىشلىتىش تامامەن مۇمكىن.

يەنە بىرى، تۇرغۇن سۆزلەرگە ھېچبىر زۆرۈرىيەت بولمىسىمۇ ئىسمىداش سۆزلەرنى، خۇسۇسەن ياردەمچى پېئىللارنىڭ ئىسمىداش شەكلىنى قوشۇپ ئىشلىتىش. مەسىلەن: «ئالاقە قىلىش چارىسى»، «تىجارەت قىلىش ئورنى»، «سودا قىلىش ئۇسۇلى»، «زەربە بېرىش ئوبيېكتى» دېگەنلەرگە ئوخشاش. ئەمەلىيەتتە، بۇ بىرىكمىلەردىكى ئاستى سىزىلغان سۆزلەرنىڭ ئار-تۇقچە ئىكەنلىكى ئۆز - ئۆزىدىن كۆرۈنۈپ تۇرۇپتۇ.

(3) پېئىللارنىڭ ئاددىي ۋە ئېنىق دەرىجىدىكى شەكلىنى خەۋەر قىلىپ ئىشلەتسىمۇ بولىدىغان جۈملىلەردە ئەتەي مەجىھۇل شەكلىنى ئىشلىتىش. مەسىلەن: «شەھرىمىزنىڭ سودا

ئىشلىرى تەرەققىي قىلدۇرۇلدى»، «ئىشچى - خىزمەتچىلەرنىڭ مەدەنىيەت سەۋىيىسى ئۆستۈرۈلدى» دېگەنلەرگە ئوخشاش. ئەگەر كونتېكىست ئومۇمىي مەزمۇن ئورامىنىڭ زۆرۈر تەلپى بولمىسىلا، بۇ جۈملىلەردىكى خەۋەرنى «تەرەققىي قىلدى، ئۆستى» دېيىش كۇپايە.

(4) ئۆزىدىنلا خەۋەر شەكلىنى ھاسىل قىلىپ ئىپادىلەشكە بولىدىغان پېئىللارنى دەسلەپ ئىسمىداش شەكلىگە كىرگۈزۈپ ئاندىن ئۇنى جۈملىنىڭ تولدۇرغۇچىسى ئورنىغا ئۆتكۈزۈپ، قوللىنىش. مەسىلەن: «تەرتىپكە سېلىش ئېلىپ باردى»، «ئۆكۈنۈش ھېس قىلدى»، «كۆزىتىش قىلدى»، «دەم ئېلىش قىلدى» دېگەنلەرگە ئوخشاش. ئەمەلىيەتتە، مەزكۇر جۈملىلەرنى «تەرتىپكە سالدى، ئۆكۈندى، كۆزەتتى، دەم ئالدى» قىلىپ ئىشلەتسىمۇ ئۇقۇم ئېنىقسىزلىقى كۆرۈلمەيدۇ، مەزمۇن چولتسا بولۇپ قالمايدۇ، ئەلۋەتتە.

(5) سۆز-جۈملىلەرگە ئارتۇقچە تەركىبلەرنى قوشۇپ قوشۇپ قوشۇش. بۇ ئادەتتە، جۈملىدە مۇئەييەن بىر ئۇقۇمنى بىلدۈرىدىغان سۆز ئېيتىلىپ بولغان تۇرۇقلۇق شۇ سۆزنى ئىزاھلايدىغان ياكى ئۇنىڭ بىلەن ئۇقۇمداش بولغان يەنە بىر سۆزنى ئاڭلىق ياكى ئاڭسىز ھالدا قوشۇپ قويۇشنى كۆرسىتىدۇ. مەسىلەن: «ئۇ شۇنچە يىراق ئارىلىقتا تۇرۇپمۇ مېنى تونۇۋالدى» («ئارىلىق» سۆزى ئارتۇقچە)، «مەن ھېلىقى گەپنى شۇنچە پەس ئاۋازدا پىچىرلاپ دېسەممۇ ئۇ ئاڭلاپ قاپتۇ» («پىچىرلاپ» سۆزى زىيادە) دېگەنلەرگە ئوخشاش.

(6) جۈملىدە ئوخشاش مەنىلىك سۆز بىرىكىملىرىنى بىھۇدە تەكرارلاش. بۇ ئادەتتە ئىپادىلىمەكچى بولغان ئۇقۇمنى كۈچەيتىش ياكى تولۇقلاش رولىغا ئىگە بولمىغان سۆز-لەرنىمۇ ھېچبىر ئەھمىيەتسىز ھالدا تەكرارلاپ ئىشلىتىش ئىللىتىنى كۆرسىتىدۇ. مەسىلەن: «مەسىلىلەرنى بىر تەرەپ

قىلىش ۋە ھەل قىلىشتا سالماق پوزىتسىيە تۇتۇش لازىم»
«شەيئىلەر ئۈزلۈكسىز تەرەققىي قىلىپ، ئۈزلۈكسىز راۋاجلىنىپ
تۇرىدۇ» دېگەنلەرگە ئوخشاش.

ئۇيغۇر تىلى جۈملە قۇرۇلمىسىدىكى بوشنىش ھادىسىسىگە
ياتىدىغان ئالامەتلەرنى يەنىمۇ تەپسىلىي قىلىپ كۆرسىتىش
مۇمكىن. بىز بۇ يەردە قىسقىچە قىلىپ، شۇنچىلىك كۆرسىتىش
بىلەن كۇپايىلەندۇق.

خۇلاسە قىلىپ ئېيتقاندا، جۈملە قۇرۇلمىسىدىكى بوشنىش
ھادىسىسى ھازىرقى زامان ئۇيغۇر تىلىدا يېزىلىۋاتقان
تۈرلۈك ژانىردىكى ئەدەبىي ئەسەرلەردە، سىياسىي ۋە ئىلمىي
ماقالىلەردە ئوخشاشمىغان دەرىجىدە مەۋجۇت بولۇپ كېلىۋاتقان
پاسسىپ ھادىسە. تىلىمىزنىڭ پاساھىتىگە ئېغىر نۇقسان يەتكۈزۈپ
دىغان بۇ خىل ئىللەتنى تەدرىجىي ئازايتىش ۋە ئاخىرقى ھېسابتا
تۈپتىن يوقىتىش ھازىرقى زامان ئۇيغۇر تىلى سىستېمىسىدا
كىسىمنىڭ مۇھىم بىر ۋەزىپىسى، ئەلۋەتتە. بىراق سىستېمىسىدا
تەتقىقاتىمىز ئۆزىنىڭ مۇھىم ئوبيېكتلىرىدىن بىرى ھېسابلايدىغان
ئۇيغۇر تىلى لېكسىكونولوگىيىسى ئۆز تەتقىقاتىنى ئەمەلىي
يەتكە چۆككەن ھالدا چوڭقۇرلاشتۇرۇش ئارقىلىق ئۇيغۇر تىلى
سىستېمىسىدا ساقلىنىۋاتقان بۇ خىل پاسسىپ ئامىللارنى
تۈگىتىشكە ئەمەلىي ياردەم بېرەلەيدۇ ۋە ئۇنىڭدىن باشقىمۇ
رېئال مەسىلىلەرنى ھەل قىلىشقا زۆرۈر كۈچ قوشالايدۇ. بۇنى
سىستېمىسىدا ئىلمىي بىلەن لېكسىكونولوگىيىنىڭ ئورگانىك مۇناسى-
ۋىتى بەلگىلىگەن.

خاتىمە

ئۇيغۇر تىلى لېكسىكونولوگىيىسىنى ئەتراپلىق، سىستېمىلىق،
ۋايىغا يەتكۈزۈپ شەرھلەش دەۋر تەلەپ قىلىۋاتقان زۆرۈر

ھەم شەرەپلىك ئەمگەك.

مەن بۇ ئەسەرنى يېزىشتا، تىلشۇناس جاڭ يۇڭيەن ئەپەندى يازغان «لېكسىكولوگىيە ھەققىدە قىسقىچە بايان» (词汇学简论) دېگەن كىتاب بىلەن «جۇڭگو بۈيۈك ئېنىسك لسوپېدىيىسى» (تىل - يېزىق قىسمى) دىكى تېماتىك بايانلارنى نەزەرىيەۋى ئاساس قىلدىم. مەملىكىتىمىزدە ۋە سابىق سوۋېت ئىتتىپاقىدا بۇ چاغقىچە نەشر قىلىنغان ئۇيغۇر تىلى ھەققىدىكى كىتابلارنىڭ لېكسىكا قىسمىدىن مۇۋاپىق پايدىلاندىم. 80 - يىللارنىڭ مابەينىدە، «تىل ۋە تەرجىمە»، «شىنجاڭ داشۇ - سى ئىلمىي ژۇرنىلى»، «شىنجاڭ ئىجتىمائىي پەنلەر تەتقىقاتى»، «تۈركىي تىللار تەتقىقاتى» قاتارلىق ژۇرنال ۋە توپلاملاردا ئېلان قىلىنغان ئىلمىي ماقالىلاردىن كۆپ مەنپەئەتدار بولدۇم. ئەسەرنىڭ دەسلەپكى نۇسخىسىنى قولدىن چىقارغاندىن كېيىن، بىرگە ئىشلەۋاتقان ئوقۇتقۇچى كەسىپداشلرىمىنىڭ مۇھاكىمىسىگە سۇندۇم، ئوقۇغۇچىلارغا دەرس ۋە لېكسىيە قىلىپ سۆزلىدىم. بۇ جەرياندا، كەسىپداشلار ۋە ئوقۇغۇچىلارنىڭ ئەسەرگە قارىتا مۇئەييەنلەشتۈرۈش، تولۇقلاش ۋە تۈزۈش خاراكتېرىدىكى ئىلھامبەخش پىكىرلىرىگە مۇيەسسەر بولدۇم. مەن بۇ يەردە مەن پايدىلانغان ئەسەرلەرنىڭ ئاپتورلىرىغا ۋە بۇ ئەمگەكنىڭ ياخشىراق، سۈپەتلىكرەك بولۇپ پۈتۈشى ئۈچۈن كۆڭۈل بۆلۈپ، ئۆزلىرىنىڭ قىممەتلىك پىكىرلىرى ئارقىلىق ماڭا ياردەم قىلغان كەسىپداش ئوقۇتقۇچى ۋە ئوقۇغۇچىلارغا چىن قەلبىدىن رەھمەت ئېيتىمەن!

بۇ ئەسەرنى يېزىشقا 1989 - يىلىنىڭ ئاخىرى كىرىشكەن ئىدىم. ئۈچ يىلنىڭ مابەينىدە، ئالدى بىلەن قۇدرىتىمنىڭ يېتىشىچە قېتىرقىنىپ ئۆگەندىم ماتېرىيال كۆزدۈم، پاكىت توپلىدىم؛ مۇندىن بۇرۇن ئېلان قىلىنغان ئۇيغۇر تىل - ئەدەبىياتى ھەققىدىكى كىتابلاردا بېرىلگەن لېكسىكولوگىيە ھەققىدىكى

بايانلارنى رەتلىدىم، سىستېمىلاشتۇردۇم؛ «لېكسىكولوگىيە ئۆز
نۆۋىتىدە يەنە سېماسئولوگىيە، ئېتىمولوگىيە، سىتېلىستىكا، فرا-
زېئولوگىيە، لېكسىكوگرافىيەلەرنى ئۆزىنىڭ تەتقىقات ئوبيېكتى
قىلىدۇ» دېگەن چەتئەلچە بويىچە، ئۇيغۇر تىلى لېكسىكا تەت-
قىقاتىنىڭ ئاشۇ تارماق پەنلەر بىلەن بولغان ئەمەلىي مۇناسى-
ۋىتىنىمۇ ئىمكان بار ئىخچام ۋە مېغزلىق قىلىپ بايان قىلىش
قا تىرىشتم؛ ئۇيغۇر كىشى ئىسىملىرى تەتقىقاتىنىڭ لېكسىكا
تەتقىقاتى بىلەن بولغان مۇناسىۋىتى ئۈستىدە كۈچ سەرپ
قىلىپ كۆپ ئىزدەندىم، ئاخىردا ئۇنىمۇ ئۇيغۇر تىلى لېكسىكو-
لوگىيىسى ئىچىگە قويۇپ تەتقىق قىلدىم.

سەۋىيەم تايىنلىق، ئىزدىنىشىم ھامان چەكلىك بولغانلىق-
قى ئۈچۈن، بۇ ئەسەردە تۈرلۈك نۇقسان ۋە بەزى چىددىي
كەمچىلىكلەرگە يول قويغان بولۇشۇمۇ مۇمكىن. ئىلىم -
مۇھاكىمە ئارقىلىق ۋايىغا يېتىدۇ. ھالبۇكى، كەسىپ ئەھلى
ۋە كەڭ كىتابخانلارنىڭ، بولۇپمۇ تىل ئوبزورچىلىرىنىڭ بۇ
ئەسەرنىڭ ئوتتۇق ۋە ئوتتۇرۇقلىرى ھەققىدە ئۆزلىرىنىڭ سە-
مىمىي پىكىرلىرىنى ئايماسلىقلىرىنى ئۈمىد قىلىمەن.

— ئاپتور

1992 - يىلى 7 - ئاينىڭ 24 - كۈنى

بېيجىڭ

پايدىلانغان ئاساسلىق ماتېرىياللار:

«جۇڭگو بۈيۈك ئېنسىكلوپېدىيىسى» (تىل - يېزىق قىس-
مى)، جۇڭگو بۈيۈك ئېنسىكلوپېدىيىسى نەشرىياتى 1988 - يىلى
نەشرى.

جاڭ يۇڭيەن: «لېكسىكولوگىيە ھەققىدە قىسقىچە بايان»،
ئوتتۇرا جۇڭگو سانائەت شۆيۈەنى نەشرىياتى 1982 - يىلى
نەشرى.

خەمەت تۆمۈر: «ھازىرقى زامان ئۇيغۇر تىلى گرامماتىكا كىتابى» (مورفولوگىيە)، مىللەتلەر نەشرىياتى 1987 - يىلى نەشرى.

تۇردى ئەخمەت، نەسرۇللا يولبولدى، ئەنسىردىن مۇسا: «ھازىرقى زامان ئۇيغۇر تىلى»، شىنجاڭ مائارىپ نەشرىياتى 1987 - يىلى نەشرى.

خالىق ئىياز، مۇھەببەت قاسىم: «تىلشۇناسلىق ئاساسلىرى»، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى 1986 - يىلى نەشرى.

ئىبراھىم مۇتئىنى ئىلمىي ماقالىلىرى، مىللەتلەر نەشرىياتى 1990 - يىلى نەشرى.

يولۋاس راشىدىن: «ستىلىستىكا دېگەن نېمە؟»، «تىل ۋە تەرجىمە» ژۇرنىلى 1991 - يىلى 4 - سان.

ئابدۇشۈكۈر تۇردى: «تۈركىي تىللار دىۋانى»، دىكى ماقالىلەر تەمسىللەر بىلەن «ھازىرقى زامان ئۇيغۇر ماقالى - تەمسىللىرىنىڭ سېلىشتۇرما تىپى توغرىسىدا»، «شىنجاڭ ئىجتىمائىي پەنلەر تەتقىقاتى» ژۇرنىلى، 1990 - يىلى 4 - سان.

ئابدۇسالام ئابباس: «ئۇيغۇر تىلى فرازبۆلۈگىيىسىدىكى تۇراقلىق ئىبارلەر ھەققىدە»، «تۈركىي تىللار تەتقىقاتى»، I توپلام، مىللەتلەر نەشرىياتى 1982 - يىلى نەشرى.

ئابدۇقادىر ياقۇپ: «لۇغەت تۈزۈشتىكى بەزى مەسلىھەتلەر»، يۇقىرىقى توپلام.

ۋېي سۈيى: «ھازىرقى زامان ئۇيغۇر تىلى»، 3 - قىسىم، كونسىپىت، مەركىزىي مىللەتلەر شۆبىسىنىڭ مائارىپ نەشرىياتى، 1981 - يىلى.

جاۋ مىڭمىڭ: «ئۇيغۇر تىلىغا چەت تىللاردىن كىرگەن سۆزلەر توغرىسىدا»، 1987 - يىلى مەركىزىي مىللەتلەر شۆبىسىنىڭ ئاسپىرانتلار بۆلۈمى مائارىپ نەشرىياتى.

رەۋەيدۇللا ھەمدۇللا: «ئۇيغۇر تىلى ستىلىستىكىسىدىن

ساۋات»، 1981 - يىل شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى نەشرى.
نۇرمۇھەممەت دۆلەتى: «ئۇيغۇرلارنىڭ ئىسىم - فامىلىسى
توغرىسىدا»، «تىل ۋە تەرجىمە» (خەنزۇچە)، 1989 - يىل 2 -
سان.

ئارسلان ئابدۇللا: «ئىدىئوملار ۋە ئۇلارنىڭ سىنىپلىق سىنىپلىق
رولى»، «تىل ۋە تەرجىمە» ژۇرنىلى 1990 - يىللىق 2 - سان.
قايداروۋ، سەدۋاقاسوۋ، تالىپوۋ: «ھازىرقى زامان ئۇيغۇر
تىلى»، I قىسىم (لېكسىكا ۋە فونېتىكا)، قازاقىستان پەنلەر ئاكادېمىيىسى نەشرىياتى 1963 - يىل ئالمۇتا نەشرى.
ئەخمەت پاسار: «دۇنيادىكى ئادەم ئىسىملىرى ۋە ئۇلارنىڭ
ئۇيغۇرچىدا يېزىلىش قائىدىسى»، «ئۇيغۇر تىلى مەسىلىلىرى»
(كوللېكتىپ توپلام)، 335 - بەت، 1984 - يىل شىنجاڭ
خەلق نەشرىياتى نەشرى.

ئۇيغۇر تىلى لېكسىكونى

ئاپتورى: ئابدۇرەئوپ پولات
مەسئۇل مۇھەررىرى: ئابلىمىت ئوسمان
كوررېكتورى: ھەبىبۇللا ئېلى
مەسئۇل كوررېكتورى: ئايشەم ئابدۇۋەلى

قەشقەر ئۇيغۇر نەشرىياتى نەشر قىلدى
شىنجاڭ شىنخۇا كىتابخانىسى تارقىتىدۇ
شىنجاڭ شىنخۇا 2 - باسما زاۋۇتىدا بېسىلدى

فورماتى: 850×1168 م 1/32
باسما تاۋىقى: 11.3125 قىستۇرما ۋارىقى: 2
1994 - يىلى 12 - ئاي 1 - نەشرى
1995 - يىلى 5 - ئاي 1 - بېسىلشى

تىراژى: 3500 - 1

ISBN 7-5373-0473-4/H·10

باھاسى: 4.50 يۈەن

本书较详细地讲述维吾尔语词汇的词形、词义,传统维吾尔语及外来语的词性等内容。

维吾尔语词汇学

作者: 阿布都洛甫·普拉提

责任编辑: 阿布里米提·乌斯曼

校对: 艾比布拉·艾力

责任校对: 阿依夏木·阿布都吾力

喀什维吾尔文出版社出版

新疆新华书店发行

新疆新华印刷二厂印刷

850×1168毫米 1/32开本 11.3125印张 插页: 2

1994年12月第1版 1995年5月第1次印刷

印数: 1 — 3500

ISBN7-5373-0473-4/H·10 (民文) 定价: 4.50元